

Giới thiệu Vợ Trước Muốn Tái Hôn

Vợ trước muốn tái hôn - Đang tiến hành - Lâm Hy

Giới thiệu truyện ngôn tình hấp dẫn này:

Một hồi âm mưu, cô trở thành tội nhân hại mối tình đầu của anh thành người sống đời sống thực vật. Anh hận cô thấu xương, hận không thể tự tay giết chết cô, khó chịu cùng cực.

Khi đó, anh cơ bản là oán hận cô.

Một phần di chúc, cô trở thành người vợ hữu danh vô thực của anh. Biết trước sẽ có khổ đau, nhưng cô không thể ngăn cản cảm xúc của mình.

Hoặc là không thể ngăn cản số phận

Sau bốn năm kết hôn, anh đối với cô hận thấu xương, dùng mọi cách nhục nhã, dù thủ đoạn đó đề tiện đến nhường nào. Sẵn sàng làm bất cứ thứ gì để thấy cô van xin tha, nhưng cô không để cho anh toại nguyện. Lại càng làm anh tức điên người.

Cô phòng không gối chiếc, không muốn làm oán phụ khuê phòng, lạnh lùng ứng đối các loại hành hạ của anh. Anh mắng chửi, cô vờ như không nghe thấy. Anh đánh đập, cô không thêm rên la. Anh thuê người chơi xấu, cô cũng chẳng thêm than trách.

Năm năm hôn ước sắp kết thúc, lúc cô cho rằng có thể toàn thân mà lui, đã chuẩn bị sẵn sàng cả giấy ly hôn, chỉ cần anh ký cô sẽ lập tức ra đi. Khi đó, anh lại cấp cho cô một đoạn sủng ái thấu tận tâm can. Nhưng cô đã quyết, anh liệu có thể ngăn cản? Anh cố níu kéo để tiếp tục hành hạ cô hay sao? Liệu anh có thật lòng yêu cô không?

Cô cùng mối tình đầu của anh xảy ra tai nạn xe cộ khi đó, anh đối với cô toàn thân là máu làm như không thấy! Đau lòng năm đó, cô không thể nào quên.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tiểu Tam Ở Trước Mặt Vợ Cả Thị Uy

Tập đoàn Đường thị, bộ phận quảng cáo sáng tạo đang ở phim trường quay chụp quảng cáo cho một bộ trang sức.

Nhiếp ảnh gia cùng trợ lý chụp ảnh điều chỉnh tốt ánh sáng ở studio xong, người mẫu nổi tiếng Chu Giai Ngưng là người đại diện cho sản phẩm lần này bài công rồi!

Một hồi muốn ăn trái cây, một hồi muốn ăn kem, một hồi còn nói muốn nghỉ ngơi.

Tổng giám bộ phận chụp ảnh đã đến thương thuyết, vẫn không có kết quả.

Tổng giám bộ phận quảng cáo sáng tạo đến thương thuyết, cũng vẫn lại là không có kết quả.

Quảng cáo cho bộ trang sức này đã được xác định là được đưa lên trang bìa của tuần san nổi tiếng nhất chính thức vào Chủ nhật tuần tới, thời gian rất gấp!

"Đi mời Hạ tổng!" Tổng giám bộ phận quảng cáo sáng tạo, Khương Dư Hằng tận lực nâng cao giọng nói, đối với trợ lý bên cạnh phân phó.

"Hạ tổng? Chính là vị hoàng hậu thất sủng bị đày vào trong lãnh cung kia sao?" Chu Giai Ngưng mặc áo cưới trắng tinh ngồi ở trên ghế sofa, vừa đánh giá đầu ngón tay, vừa cất giọng nói, thanh âm nhơn hoắc, ngữ khí mùi phần châm chọc.

Bên người cô ta còn có một cô trợ lý đang ngồi, chính đang cầm dũa móng tay giúp cô ta mài móng tay.

Cái tên Khương Dư Hằng cho rằng đem Hạ Nhất Nhiễm mời đến, cô ta sẽ sợ sao?

Như vậy, càng theo ý muốn của cô ta hơn!

Nhiếp ảnh gia người nước ngoài không kiên nhẫn liên tục nhìn đồng hồ, ông cũng là một nhiếp ảnh gia nổi tiếng, vẫn lại là lần đầu gặp được người mẫu vô lễ ngạo mạn như vậy!

Không qua bao lâu, cửa gỗ nặng trĩu của Studio bị người ta đẩy ra.

Một cô gái mặc bộ đồ màu trắng ngà, khoác một cái áo giả vest bên ngoài. Mái tóc màu nâu uốn quăn gọn sóng, trên khuôn mặt tinh xảo hoàn mỹ, chứa nụ cười tao nhã.

"Hạ tổng!"

Hiện trường nhân viên công tác cùng lúc kêu hô một tiếng, Hạ Nhất Nhiễm khẽ gật đầu, bước đi không nhanh không chậm đi tới bên này, giày cao gót màu xanh ngọc phát ra tiếng động thanh thúy.

Toàn thân tản mát tỏa ra một cỗ khí tràng cường thế, lúc giờ tay nhắc chân lộ ra một vẻ ung dung, tao nhã cùng thành thực chỉ những người có chức quyền mới có.

Người mẫu Chu Giai Ngưng vẫn ngồi tại chỗ, cầm lấy một quả nho xanh trong mâm đựng trái cây trên bàn trà, chậm rãi lột vỏ.

"Chu tiểu thư, nghe nói bộ ảnh quảng cáo này cô không nghĩ muốn chụp?"

Hạ Nhất Nhiễm vừa nói xong, liền vòng qua bàn trà, ở trên ghế sofa ngồi xuống.

"Không có nha, ai nói tôi không chụp? Tôi chưa nói không chụp nha, tôi chỉ là khát nước, ăn xong đĩa nho này thì tốt rồi." Nói đùa, nếu bộ ảnh quảng cáo này không chụp mà nói, cô ta phải bồi thường cho Đường thị rất nhiều tiền vì hủy hợp đồng!

Người phụ nữ này không phải ngực to não nhỏ.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, ở trong lòng hừ lạnh. Biết cái cô Chu Giai Ngưng này là cố ý chơi trò đùa giỡn thị uy mà, nhìn tốc độ chậm chạp này của cô ta, ăn xong đĩa nho này, không biết mặt trời xuống núi từ khi nào nữa?

"Chu tiểu thư là nói, ăn xong đĩa nho này, liền làm việc?"

"Đúng vậy!" Chu Giai Ngưng vội vàng nói, chậm rì rì, lại cầm lấy một quả nho.

Lúc này, Hạ nhất Nhiễm cũng cầm một quả. "Tôi cũng có chút khát nước a."

Cô nói xong, đem quả nho nhét vào trong miệng, phun ra vỏ nho, không phun thịt, sau đó lại là một quả.

Chu Giai Ngưng nhìn thấy liền tròn mắt há hốc mồm.

Chỉ chớp lát sau, Hạ Nhất Nhiễm liền ăn sạch toàn bộ đĩa nho, cô rút tờ giấy lau mặt, xoa xoa tay, đứng lên, vỗ hai tay

"OK, nho ăn xong rồi, Chu tiểu thư có thể làm việc rồi! David, please!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, tay phải dương cao, suất khí búng tay, lưu loát giao tiếp bằng Anh ngữ với nhiếp ảnh gia.

Chu Giai Ngưng làm sao cũng không nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm sẽ dùng loại kẻ sách như vậy!

Cô ta đương nhiên giận nhưng không làm được gì, đứng lên.

"Hạ tổng, tôi đúng là hồng nhan tri kỷ của Đường tổng, cô đắc tội tôi, không sợ chồng cô tìm cô tính sổ sao?" Chu Giai Ngưng dậm lại khuôn mặt được trang điểm tinh xảo, vẻ mặt đắc ý, đối với cô thị uy.

Thật sự là buồn cười, lại có Tiểu Tam công khai ở trước mặt vợ cả thị uy! Bất quá, quả thật có, chuyện như vậy Hạ Nhất Nhiễm cô luôn luôn đều phải đối mặt một lần!

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, tươi cười là tươi đẹp như vậy.

"Vậy thì thử xem?" Dứt lời, cô xoay người, không muốn cùng loại phụ nữ này lãng phí nước bọt.

"Hôm nay chụp không xong, người nào cũng không cho rồi đi! Vẫn lưu lại đến chụp xong mới thôi!" Lời này đúng là nói cho Chu Giai Ngưng nghe.

Chỉ là Hạ Nhất Nhiễm cường thế vừa mới dứt lời, hai cánh cửa gỗ nặng trĩu kia lại một lần bị đẩy ra.

Người đàn ông mặc toàn thân Tây phục thủ công sang quý, dáng người cao gầy thon dài, đi nhanh đi đến. Kiểu tóc gọn gàng sạch sẽ của thương nhân lại không mất đi vẻ suất khí, ngũ quan tinh xảo, toàn thân lộ ra mị lực thành thực của người đàn ông.

"Đường tổng!" Chu Giai Ngưng nhìn thấy Đường Hạo Nam, ủy khuất kêu một tiếng, nhắc lên làn váy cưới, hướng anh chạy đến.

Trong Studio, ngoại trừ ba nhân vật chính, những người khác đều âm thầm hít khí lạnh!

Hạ Nhất Nhiễm ánh mắt lạnh nhạt rơi vào đôi nam nữ trước mắt, người phụ nữ như chim nhỏ nép vào người, úy khuất ghé vào trong lồng ngực rộng lớn của người đàn ông, mà người đàn ông kia, đúng là chồng của cô.

Chồng Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Nam, tổng giám đốc tập đoàn Đường thị!

"Tiểu bảo bối, làm sao vậy?" Đường Hạo Nam ôn nhu hỏi.

Ánh mắt chằm chọc mà lạnh lạnh như băng lạc đến trên mặt Hạ Nhất Nhiễm đang ở chỗ không xa, vợ của anh!

Cô là lạnh nhạt như vậy, xem chồng của chính mình đồ giành một người phụ nữ khác, lại giống đang nhìn một đôi người xa lạ.

Anh thật phần chán ghét sự lạnh nhạt này của cô, thật phần!

"Đường tổng... Người ta thân thể không thoải mái, không có tinh thần làm việc, Hạ tổng cô ấy..." Chu Giai Ngưng vẻ mặt hoa lệ đầm mưa ghé vào trong lòng Đường Hạo Nam khóc thút thít, nhân viên công tác có mặt tại đây quả thực cũng nhìn không được rồi!

Nhưng mà, người nào lại dám to gan quản "Việc nhà" của tổng giám đốc!

Liền ngay cả con rể Đường gia Khương Dư Hằng cũng không lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Chương 2: Tổng Giám Đốc Phu Nhân Này Không Được Sủng Ái

Đường thị từ trên xuống dưới gần như tất cả nhân viên đều biết, Hạ Nhất Nhiễm cái vị tổng giám đốc phu nhân này, không được sủng ái.

Bọn họ kết hôn bốn năm, ba ngày bốn bữa, chuyện xấu của tổng giám đốc cùng đám oanh oanh yến yến đều thường lên các đầu đề.

Hạ Nhất Nhiễm đứng sừng sững tại chỗ, như một bức tượng, vẫn không nhúc nhích, ánh mắt lạnh nhạt.

Mất mặt sao?

Chồng của chính mình cùng người phụ nữ khác, trước mặt nhân viên ân ái ái. Đường nhiên mất mặt. Nơi này Khương Dư Hằng vẫn lại là học trường khi còn học đại học của cô, con rể Đường gia.

Bất quá, cô đã luyện thành thói quen rồi.

Đường Hạo Nam ôm Chu Giai Ngưng hướng Hạ Nhất Nhiễm bên này đi tới, "Bảo bối, có phải phía dưới không thoải mái hay không? Nghĩ muốn tôi rời hả?"

Rõ ràng trắng trợn nói lời vô sỉ truyền vào trong tai cô, cô không biết những nhân viên khác có nghe được hay không, tóm lại, cô là nghe được rõ ràng!

Đường Hạo Nam nâng lên tay trái, ý bảo những người khác rời đi, Hạ Nhất Nhiễm cũng lưu loát bước tới, chuẩn bị đi.

"Hạ tổng, cô ở lại." Tiếng của Đường Hạo Nam như ma âm, kéo chân Hạ Nhất Nhiễm đang nâng lên lại hạ xuống.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh, ánh mắt trấn định, "Đường tổng, xin hỏi có gì chỉ giáo?" Cô lạnh nhạt nhìn khuôn mặt tuấn tú khiến mình khắc cốt, lễ phép khéo hỏi.

Trong studio, chỉ còn lại có ba người bọn họ.

"Giai Giai, đi phòng nghỉ chờ tôi!" Đường Hạo Nam ra lệnh một tiếng, Chu Giai Ngưng nhanh chóng từ trong ngực anh rời đi.

Kỳ thật Chu Giai Ngưng cũng chẳng qua là một trong những quân cờ Đường Hạo Nam dùng để nhục nhã Hạ Nhất Nhiễm.

Sở dĩ dám ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm hung hãn làm càn, là có Đường Hạo Nam làm chỗ dựa cùng xui khiến!

Lần này, trong Studio chỉ còn lại có hai người bọn họ!

Hạ Nhất Nhiễm rõ ràng cảm giác được từ trên người Đường Hạo Nam phát ra lãnh ý, lạnh đến khiến người ta phát run, nhưng cô vẫn như cũ trấn định,

mặt mỉm cười.

Ở trước mặt anh chỉ có cổ già bộ mỉm cười, mới tính thua không phải quá triệt để!

Đột nhiên, cảm truyền đến nóng bỏng, đầu cường bạo bị anh nâng lên, ngón tay của anh hung hăng giữ chặt cảm của cô, cô bị ép ngẩng đầu, nhìn anh.

"Hạ Nhất Nhiễm! Người nào đưa cho cô quyền lợi, can đảm dám ức hiếp người phụ nữ của tôi?!"

Đường Hạo Nam ánh mắt hung ác nham hiểm quả thực muốn đem cô cho bán thùng!

Hạ Nhất Nhiễm rất muốn đem ngực anh xé ra, moi tim của anh ra nhìn xem, nhìn anh rốt cuộc có bao nhiêu hận chính mình! Bao nhiêu hận thấu xương..

"Đường tổng, quy định công ty cho tôi quyền lợi, nếu ảnh bia tạp chí lần này không thể đứng hạn giao nộp, tổn thất chúng ta phải chịu..."

"Ngậm miệng!" Lời Hạ Nhất Nhiễm nói còn chưa xong, đã bị anh hét cắt ngang, sắc mặt của cô sớm đỏ lên, cảm giác xương cốt hai má sắp bị anh bóp nát, đau đớn không thôi!

Nhưng, chút điểm đau đớn ấy tính là cái gì chứ? Có thể so được với nỗi đau đớn vạn tiền xuyên tim không?

Quả nhiên...

Tay anh buông ra, "Chút tổn thất đó tính là cái gì? Chỉ cần người phụ nữ của Đường Hạo Nam tôi vui vẻ, đừng nói hơn một ngàn vạn, dù là vài trăm triệu, tôi cũng hất đi được như thường! Ngược lại, người phụ nữ bị tôi vứt bỏ xem như rác rưởi đem đến cho tôi bao nhiêu hợp đồng thì đi nữa, liền tính trên trăm triệu, tôi cũng chẳng thèm ngó tới!"

Người đàn ông trên mặt cười, tuần mỹ mê người như vậy, nhưng mà, lời nói ra, như là từng mũi tên mang độc, thẳng đâm vào lòng người!

Hai má hơi hồng giống màu hoa hồng bị phai, điểm điểm đánh tan, rồi sau đó trở nên trắng bệch, trong suốt.

Vẫn đang bình tĩnh tao nhã đứng ở kia, Hạ Nhất Nhiễm sớm nghe quen đến ngáy lời anh nhục nhã chính mình.

Thấy cô phản ứng thờ ơ, càng khiến Đường Hạo Nam nghiêng răng nghiêng lợi!

"Ồ trong mắt cô, Chu Giai Ngưng bên trong kia là cái gì? Trả lời tôi!" Người đàn ông hai tay đặt lên hai bờ vai của cô xiết chặt, lạnh lùng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, cùng đối diện với khuôn mặt tuần mỹ như vậy, "Kỹ. Nữ. Cao. Cấp. Mà anh, là khách. chơi. gái làm cho người ta ghê tởm." Cô mỉm cười nói, không chịu khuất phục trước anh.

Giờ phút này, Đường Hạo Nam không giận ngược lại nở nụ cười, tâm tình còn có vẻ tốt hơn rất nhiều!

Sau đó lạnh lùng nhìn chằm chằm cô, "Cô, so với kỹ nữ còn không bằng."

"Không được rời khỏi nơi này nửa bước! Tôi cùng Giai Giai sau khi xong việc, nếu là nhìn đến cô không có ở đây, cô tự gánh lấy hậu quả!" Cô vừa định thở một ngụm, âm thanh ngoan độc từ sau lưng lại vang lên.

Cô, so với kỹ nữ còn không bằng.

Tim, vì sao lại đau rồi hả? Cô ngã ngồi vào trong ghế sofa, buộc chặt thân thể rốt cục được thả lỏng.

Chỉ chốc lát sau, trong phòng nghi liền truyền đến rên rỉ đạt được cao trào của người phụ, sóng sau cao hơn sóng trước. Tiếng thờ dục...

Chồng của cô, kết hôn đã bốn năm, người chồng hữu danh vô thật, người đàn ông cô đã từng yêu, hiện tại chính đang ở phòng trong cùng người phụ nữ khác hô mưa gọi gió!

Mà cái người vợ như cô, không có quyền lợi tiến lên ngăn cản, không có năng lực bảo vệ quyền lợi chính mình, còn bị buộc ở bên ngoài nghe!

Thất lưng của cô hơi hơi khom xuống, vùi đầu vào trong đầu gối, giống như nghe không được tiếng rên rỉ của người phụ nữ bên trong, ngực từng đợt đau đớn, giống như xe lu nặng nề mà nghiền áp qua.

Máu tươi đầm đìa, máu thịt mơ hồ.

...

Không bao lâu, Đường Hạo Nam từ trong phòng nghỉ ngơi ra ngoài, mới vừa muốn mở miệng nhục nhã Hạ Nhất Nhiễm. Ngẩng đầu khi đó, chỉ thấy cô khom người ngồi ở kia, mặt chôn ở trong đầu gối.

Trong nháy mắt đó, lòng của anh không hiểu sao xiết lại. Co rút từng đợt, cổ họng có chút khô khốc.

Giống như thấy được một Hạ Nhất Nhiễm bị thương...

Bị thương?

Tốt lắm! Cô xứng đáng thống khổ!

Nhưng cái người phụ nữ không chịu để tâm này, giống như chưa từng thống khổ quá!

Đối với anh luôn luôn là đáng về lãnh lãnh đăm đăm.

Tay người đàn ông gặt gao nắm lại thành nắm đấm, toàn thân căng thẳng, tức giận đem cảm xúc đau lòng khó hiểu kia trong lòng anh bao phủ!

"Đường..."

Tiếng của Chu Giai Ngưng, để cho Hạ Nhất Nhiễm lập tức ngồi thẳng người lại, cảm xúc bị thương lập tức khôi phục lại bình tĩnh, cô làm bộ lười biếng ngáp một cái, nhìn về phía đôi Cầu Nam Nữ kia!

Thì ra cô vẫn là người không có thương tâm kia! Chỉ là cô nghỉ ngơi thôi!

Đường Hạo Nam trong lòng càng thêm tức giận! Anh vậy mà vừa mới còn có chút yêu thương cô!

Anh thực hoài nghi anh nếu cùng Chu Giai Ngưng hoan ái ở trước mặt cô, cô vẫn có thể thờ ơ!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Chương 3: Anh Và Em Gái Cô Cùng Nhau Tham Dự Tiệc Tối

Nhóm người nhân viên không biết tổng giám đốc là như thế nào giải quyết ổn thỏa chuyện Chu Giai Ngưng trang điểm lại thời điểm, nhìn đến những cái dấu hôn ngân trên ngực cô ta, đại khái rõ ràng rồi. Tổng giám đốc cùng người mẫu Chu Giai Ngưng ở trước mặt tổng giám đốc phụ nhân trong Studio ân ái quần quýt. Chuyện xấu, rất nhanh truyền đi hết trong tập đoàn rồi...

Hạ Nhất Nhiễm đi ngang qua khu làm việc chung của bộ phận quan hệ công chúng mơ hồ nghe được nhân viên đang xì xào bàn tán nghị luận, cô ngoảnh mặt làm ngơ, trên mặt vẫn như cũ mỉm cười tinh xảo.

Vừa mới tiến vào trong văn phòng riêng của chính mình, trợ lý An Lạp đưa tới kế hoạch "Tiệc cảm ơn khách hàng của Tập đoàn Đường thị" đêm nay.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở ghế làm việc, mở ra cặp hồ sơ, kiểm tra kế hoạch.

"Tất cả khách quý tham dự hội nghị toàn bộ xác nhận rồi hả? Có cái tình huống đặc biệt gì không?" Cô khép lại tập hồ sơ, cầm cái ca của chính mình đứng dậy đi rót nước.

"Hạ tổng, tất cả khách quý tham dự hội nghị tôi đã xác nhận ba lần rồi, trước mắt ngoại trừ tổng giám đốc của chúng ta bên kia, tất cả khách quý đều đã xác định có thể đứng giờ đến khách sạn!" An Lạp làm việc lưu loát giỏi giang là trợ thủ đắc lực của cô, Hạ Nhất Nhiễm uống một hớp.

"Anh ấy là cái tình huống gì? Không tham gia hay vẫn lại là đi?"

"Trợ lý Hứa nói, tổng giám đốc không nguyên phối hợp... Không nguyên phối hợp cùng người bước thăm dò... Ngài ấy đêm nay có bạn gái!" An Lạp kiên trì nói ra tình hình thực tế, sợ làm tổn thương lòng Boss nhà mình.

Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, tươi cười cực kỳ thực, không giống đáng về ngày thường ngày, "An Lạp, về sau mấy chuyện báo cáo về tổng giám đốc như vậy, không cần áp a áp ứng!"

"Nhưng mà, Hạ tổng, người thật sự không sao chứ? Bọn họ nói được, rất khó nghe..." An Lạp là thật thích Hạ Nhất Nhiễm một Boss lớn như vậy, giỏi giang, ôn trọng lại vẫn có bản lĩnh, thật không biết tổng giám đốc là mất mù hay vẫn lại là đầu óc bị úng nước, một người mọi mặt ưu tú như vậy, người vợ xinh đẹp hoàn hảo như thế mà không thích, phải muốn cùng những cái bình hoa phong trần sớm nở tối tàn kia trộn cùng một chỗ!

Hạ tổng cũng vậy, chồng của chính mình đều đã đối với cô như vậy, vì cái gì lại vẫn không li hôn chứ?

"An Lạp, tôi không có khó chịu gì cả, có chút người có một số việc, không quan tâm, liên không sao cả. Đường tổng không đi với tôi cũng được, đêm nay tôi với cô một dạng, phụ trách tiếp đãi! Đi làm việc đi!" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói.

An Lạp nhú mảy, muốn nói thêm cái gì đó, muốn nói lại thôi, vẫn lại là đi ra ngoài.

...

Đèn rực rỡ mới lên, thành phố Sùng Xuyên có khách sạn Phi Đại ở trong bóng đêm đèn đuốc sáng trưng, suối phun xung quanh toàn bộ mở ra, từng chiếc xe sang trọng một chiếc lại theo một chiếc tại quảng trường nhỏ ở cửa khách sạn dừng lại, một đôi tiếp theo một đôi khách quý lục tục đi vào cửa lớn Khải Hoàn phong cách Tây Âu.

Sảnh lớn của bữa tiệc, trang trí xanh vàng rực rỡ. Y hương tán ánh, ăn uống linh đình.

Hạ Nhất Nhiễm mặc toàn thân váy liền áo công sở nhãn hiệu Chanel, màu trắng đen đơn giản, cổ tay phải mang theo hai cái vòng tay một đen một trắng lớn nhưng đơn giản, phối hợp cùng mái tóc xoăn màu nâu rậm nắng toát lên vẻ chuyên nghiệp mà đầy chừng mực.

Nhóm người khách mời ánh mắt hoặc nhiều hoặc ít đều rơi vào phía bên cô, cô liền cười nhẹ nhàng đáp lại.

"Hạ tổng, Lục tổng đến đây!" Anh Lạp lạnh lợi thừa dịp Hạ Nhất Nhiễm không cùng khách hàng chào hỏi, nhắc nhở cô.

Hạ Nhất Nhiễm ngoái đầu nhìn lại..

Người đàn ông thân hình cao lớn, rắn rỏi, bề ngoài ôn trọng, khí chất thành thực, toàn thân Tây phục màu đen, hướng về bên này không nhanh không chậm đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm khoe miệng tự nhiên nâng lên, lộ ra một cái tươi cười xinh đẹp ngọt ngào phát ra từ đáy lòng.

"Cậu... Lục tổng!" Hạ Nhất Nhiễm thiếu chút nữa liền xưng hô với Lục Ngộ Hàn như lúc thường ngày, ý thức được trường hợp không đúng, lập tức chữa lại!

Lục Ngộ Hàn, cậu của Đường Hạo Nam, bây giờ đã ba mươi bốn tuổi, chỉ so Đường Hạo Nam lớn hơn sáu tuổi!

Người đàn ông thành thực cương nghị, trên khuôn mặt tuần tú lộ ra nụ cười nhàn nhạt nhu hòa, ánh mắt sùng nịnh.

"Như thế nào lại không mang bạn gái?" Cô cười hỏi, trong ấn tượng của cô, Lục Ngộ Hàn chưa từng mang bạn gái xuất hiện qua tại những trường hợp xã giao làm ăn thế này.

Phục vụ đưa sâm banh tới, Lục Ngộ Hàn cầm hai ly, đem một ly đưa cho cô, anh ta cười nhạt, thân sĩ hỏi: "Hạ tiểu thư, xin hỏi cô đêm nay có thể làm bạn gái của tôi không?"

Hạ Nhất Nhiễm vốn là sùng sốt, ngược lại nở nụ cười, "Cậu, không nghĩ tới người cũng sẽ hài hước!" Cô nhỏ giọng nói, tiếp nhận sâm banh.

Cô xem Lục Ngộ Hàn là trưởng bối, là người nhà hòa ái dễ gần, nhẹ nhàng mà cùng anh ta chạm cốc, uống một ngụm sâm banh.

"Tôi hình như trước giờ không biết hài hước rồi!" Lục Ngộ Hàn khoe miệng nhếch ý cười, ánh mắt lại như bàn thạch kiên định.

Cho nên, anh ta là thật sự!

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên cảm thấy được Lục Ngộ Hàn có phần không thích hợp, còn không có kịp để cô suy nghĩ, hiện trường xuất hiện âm thanh ồn ào nhốn nháo.

Cô cùng Lục Ngộ Hàn cùng chung nhìn về phía cửa.

Lễ phục màu đen, quần áo trong màu trắng, cần cổ đeo càvat đen, toát lên vẻ tôn quý, hơn một tia phiêu dật. Anh giống như bất luận mặc cái gì, cũng đều đẹp như vậy, mê người. Mà còn, bất luận tham dự bất luận cái trường hợp gì, đều thu hút sự chú ý của vạn chúng.

Ngâm thìa vàng lớn lên, trời sinh vương giả, liền là như vậy.

Hạ Nhất Nhiễm trái tim là vài năm nay bị Đường Hạo Nam "Huấn luyện" cường đại!

Nhưng mà, giờ phút này khi cô nhìn em gái cùng cha khác mẹ của chính mình thân mật kéo cánh tay Đường Hạo Nam xuất hiện khi đó, trái tim dù có cường đại thế nào vẫn lại là bị chấn động đến chỗ!

Mặc dù em gái Hạ Khả San vẫn còn là sinh viên, nhưng nhiều khách ở đây, vẫn lại là có người nhận ra cô ta rồi!

Bạn gái đêm nay của Đường Hạo Nam không phải người vợ hợp pháp của anh Hạ Nhất Nhiễm, mà lại là em vợ. Điều này làm cho người ta không thể không liên tưởng cái gì!

Nhìn trên mặt Hạ Khả San kia tươi cười thẹn thùng, Hạ Nhất Nhiễm bên tai vang lên cảnh báo!

Chẳng lẽ Đường Hạo Nam đến em gái của cô cũng cần phải tranh chấp sao?!

Ánh mắt sắc bén của Đường Hạo Nam vẫn lạnh lùng nhìn chằm chằm Hạ Nhất Nhiễm, người phụ nữ chết tiệt này, vậy mà đến cậu của anh cũng dám dụ dỗ!

"Cậu..." Đường Hạo Nam mang theo Hạ Khả San đứng ở trước Lục Ngộ Hàn, coi như không có Hạ Nhất Nhiễm, hướng Lục Ngộ Hàn chào hỏi, Hạ Khả San cũng đi theo hô "Cậu".

Lục Ngộ Hàn cười nhạt gật đầu, tay phải vỗ xuống bả vai Đường Hạo Nam, một vẻ trưởng giả đối với văn bối hòa ái dễ gần, "Mang ta đi vào giới thiệu khách khứa đi!" Lục Ngộ Hàn nói xong, đem Đường Hạo Nam lôi đi, vứt lại Hạ Khả San.

"Chị, anh rề!"

"Em theo chị qua đây!" Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ cảm kích Lục Ngộ Hàn kéo Đường Hạo Nam đi tới, cũng không quan anh ta có phải cố ý hay không. Cô giữ chặt Hạ Khả San, liền hướng cửa sau hội trường đi tới!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Chương 4: Là Mày Không Bản Lĩnh Năm Được Trái Tim Đàn Ông

"Hạ Khả San! Em đâu óc bị úng nước sao? Đường Hạo Nam là anh rề của em!"

"Anh rề? Chị gái thân yêu à, anh ấy có coi chị như vợ mình sao? Anh ấy đúng là chính miệng nói với tôi, anh ấy căn bản không thích chị! Chị ở Đường gia cũng là cái tượng gỗ, các người sớm hay muộn là muốn ly hôn!"

Trên lối thoát hiểm của khách sạn, Hạ Nhất Nhiễm cùng Hạ Khả San đang cãi vã, Hạ Khả San buông lời châm chọc.

Nghe lời của cô ta, Hạ Nhất Nhiễm lòng tràn đầy bi ai, khóe miệng dâng lên nụ cười trào phúng, "Hạ Khả San, em cho là Đường Hạo Nam cùng chị ly hôn rồi, em có thể gả cho anh ta sao? Đường Hạo Nam coi Hạ gia chúng ta đều là kẻ thù!" Cái người em gái này từ trước đến nay tùy hứng, nhưng cô thấy nó tuổi còn nhỏ, lại là em gái của chính mình, không thể không quan cô ta.

Tuy bọn họ chỉ là cùng cha khác mẹ, nhưng mà...

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị thôi đi! Nếu anh rề đối với nhà của chúng ta như thế, vậy chị như thế nào vẫn còn không cùng anh ấy ly hôn?!" Hạ Khả San bèn nhon phản bác.

Hạ Nhất Nhiễm không nói gì.

"Chị không phản đối đúng không? Mẹ tôi nói quả không sai, chị chính là kẻ tiện nhân!" Hạ Khả San lại mắng cô một câu, sau đó, nhấc váy lễ phục lên, chạy.

Trong lối thoát hiểm, theo thanh âm biến mất, hệ thống đèn cảm ứng cũng tắt hết, Hạ Nhất Nhiễm hai tay ôm ngực, đứng ở trong góc lối đi nhỏ tối đen sì, thân thể mệt mỏi tựa vào trên vách tường lạnh băng.

A... Tiện nhân...

Khóe mắt có chất lỏng ấm áp rơi xuống, ánh mắt không khô khốc như thế rồi.

Tiệc rượu vẫn còn tiếp tục, Đường Hạo Nam mị lực không gì sánh kịp giống như chúng tinh phùng nguyệt - sao quanh trăng sáng, chỉ là, cặp mắt mê người của anh một mực tìm kiếm một bóng dáng, một lần lại một lần, đều đã không thấy được người muốn nhìn đến kia!

"Xin lỗi không tiếp được!" Thu lại nụ cười tà mị, lãnh đạm nói một câu, bỏ lại một đám khách khứa, ra khỏi hội trường!

"Anh rề!" Hạ Khả San nâng váy đuổi theo, Đường Hạo Nam ngồi lên một chiếc xe màu đen có rèm che, ngênh ngang mà đi!

...

Nhà cũ Hạ gia

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên xuất hiện, để cho người hầu Hạ gia cực kì ngoài ý muốn, bởi vì vị đại tiểu thư này từ sau khi kết hôn, liền không trở về nhà mẹ

đẻ một lần!

Cố Tú Vân từ trên cầu thang xoắn ốc màu trắng ngà chậm rãi đi xuống, ở chỗ giữ cầu thang liền đứng lại, bà ta hai tay ôm ngực. Phong thái trên cao nhìn xuống, vẫn còn vuron lại nụ cười xấu xa.

"A, đại tiểu thư Hạ gia còn nhớ rõ cửa lớn nhà mẹ đẻ nha!"

Trong tay nắm chặt túi xách Hạ Nhất Nhiễm hơi ngửa đầu, "Tôi là tới tìm cha tôi!"

Cố Tú Vân hừ lạnh, ý cười châm chọc trên mặt càng sâu, chậm rãi xuống lầu, "Mày còn có mặt mũi gặp cha mình?" Giọng điệu lười biếng, ngữ khí chứa đầy châm chọc.

"Đường Hạo Nam chính công ty chúng ta thời điểm, cha mày muốn gặp mày, mày tại sao không gặp ông ấy?" Cố Tú Vân đã đi xuống lầu, trên thân mặc bộ sườn xám được cắt may thủ công, đáng người thướt tha, tao nhã, nhưng, trong lời nói, cảm thương mang cơn.

"Đường Hạo Nam chính công ty Hạ gia, là các người gieo gió gặt bão, tôi dựa vào cái gì giúp các người thu dọn cục diện rồi rầm? Lúc trước các người đưa tôi lên giường Đường Hạo Nam. Khi đó, như thế nào không nghĩ tới hôm nay?"

Chuyện cũ không muốn nhớ lại, nhìn vị mẹ kế này, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng oán hận, giống một đoàn bông, ngăn ở trong tổ, không đau không ngứa, lại ngọt ngào đến mức làm cho người ta thờ không nổi!

Cố Tú Vân sắc mặt nháy mắt liền thay đổi, vẻ mặt căng thẳng, cứng ngắt, răng nanh cắn chặt!

"Bỏ đi! Cha không muốn gặp tôi cũng không sao. Tôi tới là nghĩ muốn nhắc nhở các người một câu, đem con gái bảo bối của các người quản cho tốt đi! Để tin tức cùng anh rể loạn luân truyền đi khắp nơi, đến lúc đó, vứt chính là mặt mũi của các người!" Hạ Nhất Nhiễm không có đối với mẹ kế khách khí, bà ta đối với cô không tốt, cô cần gì phải khách khí?!

Nhưng mà, liền là như vậy bất ngờ không phòng ngự, Cố Tú Vân tao nhã cởi bỏ áo khoác, đương tay liền cấp cho Hạ Nhất Nhiễm một bạt tai!

Hạ Nhất Nhiễm nửa bên mặt má nhất thời nổi lên năm ngón tay.

"Nói con gái của tao câu dẫn đàn ông của mày, sao không nói ngược lại là mày không bán linh nắm giữ được trái tim Đường Hạo Nam? Đồ vô dụng! Vứt Trần! Đem con tiện nhân đó đuổi ra ngoài cho tôi!" Cố Tú Vân nghiêng răng nghiêng lợi nói một câu đi đến cửa thang lầu.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng kia, trái má nóng rát, "Hạ Khả San nếu là lại tiếp cận Đường Hạo Nam nửa bước, tôi liền nói ra sự thật năm đó với anh ấy. Để rồi coi, đến lúc đó, các người liền chờ phá sản đi!"

"Ha... Ha ha..." Cố Tú Vân đi đến trên cầu thang xoay người lại, trào phúng cười lên tiếng, "Mày thật đúng là không biết tự lượng sức mình, Đường Hạo Nam sẽ tin mày sao? Liên tính tin, thì đã làm sao? Mày cũng đừng quên Đồng Y Mộng vẫn là người thực vật!"

Đồng Y Mộng, cái tên này, để cho chỗ chỗ yếu ớt sâu trong đáy lòng Hạ Nhất Nhiễm không chỗ ẩn trốn.

Cô giống một kẻ tội nhân.

...

Đồng Y Mộng, là người duy nhất trong lòng Đường Hạo Nam. Bọn họ là một đôi yêu nhau, Đường Hạo Nam vốn dĩ muốn kết hôn với cô ấy.

Vào một đêm bốn năm trước, Hạ Nhất Nhiễm bị mẹ kế Cố Tú Vân thiết kế, đưa lên giường Đường Hạo Nam.

Bọn họ bị Đồng Y Mộng bắt gian tại trận, Đồng Y Mộng chịu không được kích này, không khống chế được chạy đi mất, xảy ra tai nạn xe cộ, thành người sống đời sống thực vật, đến nay lại vẫn nằm ở trong bệnh viện.

Bờ kênh cạnh bến tàu, Hạ Nhất Nhiễm cầm trong lon bia trong tay mạnh uống cạn, uống xong, dùng lực đem lon vứt vào trong sông. Ngay sau đó lại mở một lon, trong đầu tất cả đều là những cái chuyện cũ khiến người ta không muốn nhớ đến này.

Người đàn ông bóng dáng cao lớn hướng tới bên này đi tới sau lưng cô, cách đó không xa đứng lại, một đôi sâu thăm mầu, rốt cục có thể làm càn, tham lam nhìn bóng dáng đơn bạc kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Chương 5: Mặt Của Cô Làm Sao Vậy?!

Từ lúc sinh ra trên cuộc đời này, con đường cô đi luôn phủ đầy bụi gai.

Cho dù con đường phủ kín bụi gai, cô cũng đi được tao nhã, ung dung. Cũng không yếu đuối, không rơi nước mắt, ngăn cao đầu mà bước đi.

Bởi vì, cô là một con nhím toàn thân có gai, có gai bảo hộ, những Bụi Gai đó làm sao có thể thương tổn đến cô?

Nhưng lúc này, Lục Ngộ Hàn lại nghe được tiếng khóc của cô, thanh âm ai oán, thê lương, giống như tiếng than thở quỳên.

Cô say, đầu óc chóiang vãng không rõ ràng, không chế không nổi nước mắt tràn quý của mình, tùy ý chảy theo dòng. Giống như có thể hòa tan nặng nề trong lòng ngực, giống như khóc lớn một hồi sẽ dễ chịu một chút!

Ban đêm, trăng sáng, bờ sông, bến tàu, một người con ái thương tâm ngồi một mình co ro khóc thút thít, thật thê lương.

Hình ảnh u buồn, thương cảm, bóng dáng đơn độc cô đơn, khiến người người thương tiếc.

Lục Ngộ Hàn là vì kim lòng không được trước hình ảnh đó mà đi tới, tiêu sái ở bên người cô ngồi xuống, mùi khói thuốc nhàn nhạt hòa với khí tức thành thực của người đàn ông, Hạ Nhất Nhiễm thất vọng quay sang, không phải người đó.

Không phải Đường Hạo Nam

Cái người đàn ông đó đã từng có thể trước tiên tìm đến cô ở trên bờ sông!

Không phải anh!

Nước mắt rơi xuống được càng mãnh liệt hơn, "Cậu..." Cúi đầu hô một câu.

Lục Ngộ Hàn nhẹ nhàng mà vỗ vỗ vai phải chính mình kề tiếp vai cô, cô mím môi cười khổ, đầu tự nhiên tựa vào đầu vai anh ta, từ từ nhắm hai mắt, nước mắt kiềm nén, ào ạt rơi xuống.

Nước mắt cô hơn phân nửa là vì Đường Hạo Nam mà rơi, Lục Ngộ Hàn biết.

Cánh tay phải vươn ra ôm cô vào lòng, nhẹ nhàng mà vỗ cánh tay cô, "Em chừng nào thì mới không còn vì tên tiểu tử Hạo Nam kia rơi lệ?"

"Nhanh, nhanh..." Cô cười nói, hít sâu một hơi, xoa xoa nước mắt, "Cậu, con mời người uống rượu!" Cô quay đầu, tươi cười xả giao, cầm một lon bia, đưa cho anh.

Dưới ánh trăng, nhìn cô giống như đứa bé, giấy lát, sáng khoai kéo ra nắp bật, ngửa đầu liên uống.

Lục Ngộ Hàn thấy cô như vậy, khóe môi giờ lên, cũng mở mồm kéo, cùng cô uống, cùng điên với cô.

Ở trong lòng Hạ Nhất Nhiễm, Lục Ngộ Hàn là trưởng bối, một người trưởng bối rất hòa ái dễ gần, là một trong số ít bằng hữu của cô. Mà còn, anh cùng Đường Hạo Nam quan hệ rất không tệ, Đường Hạo Nam cũng cực kỳ kính trọng anh.

Đối với Lục Ngộ Hàn, cô không nữa điểm phòng bị.

Đường Hạo Nam tại hội trường phát hiện cô mất tích không thấy bóng dáng về sau, cho rằng cô chịu không nổi đã kích, trước tiên liền về nhà, về nhà tìm, không có cô.

Tìm một vòng lớn, mới tìm được này!

Không nghĩ tới chính là, cô vậy mà lại cùng cậu của anh vai kề vai cùng nhau ngồi ở bến tàu uống rượu, lại vẫn còn vừa nói vừa cười!

Nháy mắt, giận dữ sợ!

Cho tới bây giờ, đều là anh trước tiên có thể tìm đến cô!

Cô muốn như thế nào, câu dẫn cậu của anh sao?!

Hạ Nhất Nhiễm, cô lại vẫn thật không biết xấu hổ!

"Cô đứng lên cho tôi!" Người đàn ông nổi giận đùng đùng, vọt tới phía sau bọn họ, một tay kéo lấy Hạ Nhất Nhiễm ngồi trên đất, động tác ngang ngược thô lỗ, Hạ Nhất Nhiễm kinh hô, thân thể không ổn định, tựa vào trong lòng anh.

"Hạo Nam!" Lục Ngộ Hàn đứng lên, lạnh giọng khiển trách.

"Cậu, cô ấy tuy là cháu dâu của người, nhưng mà, đêm hôm khuya khoắc như vậy, cô nam quả nữ cùng một chỗ, để cho người ngoài nhìn thấy, không tốt đúng chứ?" Đường Hạo Nam một cánh tay giữ lấy eo Hạ Nhất Nhiễm nhốt chặt cô lại, khóe miệng cong lên mang đầy ý cười châm chọc, khí thế không giận mà uy mườì phần.

Đây là lần đầu tiên trong đời Đường Hạo Nam đối với Lục Ngộ Hàn nói năng lỗ mắng!

Bởi vì Hạ Nhất Nhiễm, cái người vợ hữu danh vô thực anh vứt bỏ xem không bằng rác rưởi này!

"Anh buông ra!" Hạ Nhất Nhiễm vùng vẫy.

"Cô câm miệng cho tôi! Trở về sẽ xử lý cô!" Đường Hạo Nam khiển trách xong, một tay đem Hạ Nhất Nhiễm bồng lên, tư thái như đế vương ôm sủng thiếp, ở trước mặt Lục Ngộ Hàn rời đi - -

Người đàn ông ấy đứng yên tại chỗ, hai gấu gao nắm lại thành nắm đấm, cắn chặt răng. Anh, tro mắt nhìn người con gái mình yêu thương nhất bị chính cháu trai mình ôm rồi đi, một cái lon bị anh đá bay, rơi vào mặt sông phẳng lặng tạo nên gợn sóng!

...

Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ném vào ghế lại phụ của chiếc xe việt dã Sahara Arctic Wrangler màu đỏ thẫm, cô đã uống ngà ngà say, bị ném mạnh đến choáng váng đầu nghĩ muốn nôn.

Xe việt dã đang chạy băng băng, Hạ Nhất Nhiễm không thắt dây an toàn, hai tay chặt vật nắm chặt tay vịn, "Anh lái chậm một chút!"

"Két..."

"A..."

Đột nhiên dừng lại, thân thể của cô gần như muốn bay ra ngoài, bị anh đứng lúc giữ chặt, ngồi lại trên ghế.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô là muốn chết sao?!" Ghế kế bên tài xế bị anh hạ xuống, anh lần người đè ở trên người cô, một tay nắm chặt cổ áo liền thân váy của cô, vẻ mặt lạnh lẽo dọa người!

Sợi tóc rơi loạn đĩnh ở trên mặt, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến khuôn mặt tuần tú mơ hồ trước mắt, cô lại làm gì chọc giận anh rồi sao?!

"Đến cậu của tôi cô đều muốn câu dẫn? Sao nào, một mình trông phòng bốn năm, tịch mịch khó nhìn rồi hả?!" Không thể không nói, ánh mắt cô mê ly, sợi tóc rơi toán loạn, đôi môi nhìn vào mềm mại phàn nộm hồng hồng trơn bóng. Khuôn ngực mềm mại, cùng với tư thế ái muội này...

Thật đúng là gọi lên dục thú của anh!

Bụng dưới như bị thiêu cháy một dạng, đau rồi!

Ngoại trừ đêm đó bị cô thiết kế phát sinh quan hệ, kết hôn đã bốn năm, anh không chạm qua cô!

"Đường Hạo Nam! Anh nói hưu nói vượn cái gì!" Cái tên biến thái này vậy mà đến cậu của mình cũng cần phải hoài nghi?!

"Đừng đem người khác cũng nghĩ xấu xa, vô sỉ giống anh!" Cô không sợ chết phản bác lại một câu, bởi vì nghĩ tới em gái Hạ Khả San!

"Ha- - cô còn dám theo tôi nói cái này? Năm đó là ai không biết xấu hổ leo lên giường của tôi?!" Một tay giữ lấy cằm của cô, sợi tóc trên mặt cô buông rơi.

"Mặt của cô làm sao vậy?!" Nửa bên mặt sưng đỏ, rõ ràng hiện lên dấu năm dấu ngón tay.

"Ai làm?!"

Đường Hạo Nam lại bạo gầm lên một tiếng, lại có người dám đánh người của Đường Hạo Nam anh?!

Ngực căng thẳng, cả trái tim cứng rần băng lãnh, bất ngờ không phòng ngự lại đau rồi...

Tự dưng giờ lười làm bộ này quá. >"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Chương 6: Anh Có Thể Ức Hiếp Cô, Nhưng Người Khác Không Thể!

Anh ước hiệp cô, nhục nhã cô thì được, nhưng mà, người khác không thể!

Hạ Nhất Nhiễm không nói lời nào, như là không có nghe đến về mặt hoảng hốt, hồi ức kéo về lúc nào đó.

Đã từng, mỗi lần cô bị mẹ kế khi dễ hậu, có người thiếu niên, tổng hội giúp nàng "Báo thù" bây giờ đây, người kia đã không tồn tại nữa rồi!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô chết rồi sao?! Tôi hỏi cô là bị ai đánh?! Trả lời tôi!" Cuồng nộ khiến chút lòng thương hại của mình đối với cô đuổi đi, Đường Hạo Nam tiếp tục truy vấn, âm thanh đinh tai nhức óc!

"Là cái người mẹ kế kia của tôi! Nói cho anh thì lại như thế nào?! Tôi bị bà ta đánh, anh không nên vui về sao?!" Hạ Nhất Nhiễm trừng lớn đôi mắt bò câu, lớn tiếng phản bác, đẩy anh ra, thừa dịp Đường Hạo Nam không chú ý, cô thần tốc xuống xe!

Trái tim kiều ngao hung hăng chấn động, Đường Hạo Nam sợ sệt, giầy lát đã đi xuống xe.

Chỉ thấy Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm bên cạnh con đê, chật vật nôn!

Về mặt anh chăm chọc cười cười, chậm rì rì đi đến bên người cô.

"Cô không phải rất lợi hại sao? Như thế nào không phản kháng? Hừ! Tôi biết rõ, cô lại vẫn đang giả vờ, giả vờ yếu ớt, giả vờ Bạch Liên hoa, nén giận bị đánh, để cho cậu của tôi thương cảm cô đúng không?" Nghĩ đến tội cô đã phạm phải, Đường Hạo Nam đối với cô còn có nửa điểm đau lòng!

Không thể lại bị cái người phụ nữ mặt ngoài Bạch Liên hoa, thực tế lòng dạ rắn rết này lừa gạt rồi!

Cô còn đang nôn, ngón tay đưa vào trong yết hầu móc họng, đem ô uế trong bụng bức đi ra, Đường Hạo Nam chăm chọc khiêu khích, vẫn lại là sắc bén như thế!

"Không phản đối rồi hả?" Cô không nói một tiếng, lại vẫn ngồi xổm ở kia, anh nhắc chân, đá đá cô.

Lúc này, Hạ Nhất Nhiễm trong giầy lát đứng dậy, quay đầu, dưới ánh trăng, đôi mắt của cô như băng phong phóng đến, hàm răng cắn chặt.

"Cô còn dám trừng tôi thử xem?!" Anh vùng nắm nắm, Hạ Nhất Nhiễm đã quay đầu bước đi.

"Cô đứng lại đó cho tôi!" Đường Hạo Nam đứng tại chỗ, hướng về phía bóng lưng cô kêu hô, cô giống như không có nghe thấy, tiếp tục đi về phía trước, đi được rất nhanh, giầy cao gót mài chân gây đau đớn, cô dứt khoát đá rơi xuống, nhật lên giày da, hai chân đi ở trên con đê.

Trên đê gió đêm không nhỏ, thổi mái tóc quăn của cô, miệng vừa chua vừa đắng, tư vị kia, so ra vẫn kém chua xót trong lòng.

Ở trong lòng anh, trước kia Hạ Nhất Nhiễm chính là giả vờ thương cảm, là kẻ tiện nhân!

Nếu không phải vì cô, anh cùng Đồng Y Mộng hẳn không bị chia rẽ, Đồng Y Mộng hẳn không lại vẫn nằm ở trong bệnh viện!

Đúng, cô là tiện nhân, là tội nhân!

Nhưng mà những thứ này là ai tạo thành?!

Cô cũng là người bị hại!!!

Hạ Nhất Nhiễm mạnh xoay người, người kia, còn đứng tại chỗ, trong góc tối đen sì kia, lóe ra ánh sáng tàn thuốc.

Cô xoay người rồi!

Đường Hạo Nam khước miệng theo bản năng dương lên, thấy cô hướng về bên này bước đến, liền biết, cô trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của cô!

Cô có thật nói cho anh biết sự thật!

Nói cho anh, cô ít nhất ở trong lòng anh hẳn không đáng khinh như vậy...

Nhưng mà có ích lợi gì chứ?!

Vô dụng, anh không thích cô, vứt bỏ cô, xem cô như giẻ rách. Anh vẫn yêu Đồng Y Mộng! Bọn họ mới đúng một đôi, cô chỉ có thể trốn ở góc, hãm mộ Đồng Y Mộng!

Khoảng cách chỉ 300 mét, đi mỗi một bước, lòng bàn chân giống như đang dẫm lên trên đường cái rải đá gập gềnh, mỗi một bước, toàn tâm đều đau càng thêm đau.

Đoạn đường này đi, giống một dải như cả thế kỷ.

Đến khi đi đến cạnh anh khi đó, cô cứng rắn đem mắt nước mắt bức về, một đôi mắt trong veo nhìn chằm chằm người đứng ở chỗ không xa kia,

người đã từng đã cho cô ấm áp cùng bảo hộ yêu thương, đã từng là ánh trắng sáng soi sáng đáy lòng tối tăm của cô.

Đã từng mà thôi.

Trong bốn năm qua Đường Hạo Nam mang cho cô, chỉ có vô tận hành hạ cùng khuất nhục.

Đầu thuốc lá bị anh giẫm dưới chân, nặng nề mà nghiền áp, sau đó, bị anh đá vào trong cống thoát nước.

"Chạy đi, như thế nào lại trở lại rồi? Không nghĩ muốn tiếp tục giả vờ thương cảm nữa sao?" Thanh âm tăng lên chứa đầy vẻ châm chọc, Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu đứng ở bên cạnh anh.

"Đường tổng, thực xin lỗi, tôi sai rồi. Tôi hôm nay không nên tại studiog khó xử Chu tiểu thư, không nên rời khỏi hiện trường tổ chức tiệc tối, không nên tới bến tàu cùng Lục tổng uống rượu, không nên chống đối người." Cô cúi thấp đầu, gần từng tiếng, âm thanh không lớn không nhỏ, ngữ khí bình tĩnh, thái độ thành khẩn.

Cùng anh đấu, không có kết quả tốt, chỉ biết đối lấy càng thêm nhục nhã cùng hành hạ.

Cô hôm nay phạm sai lầm, mui rồi phân sai.

Nhìn đến cô ở trước mặt mình khuất phục, anh vì cái gì không cảm nhận được một chút vui vẻ, trong lòng cảm thấy được ít đi cái gì.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô có biết hay không, đáng về thấp kém của cô ở trước mặt tôi, nhìn vào thật sự, cực kỳ ti tiện!" Giữ chặt mặt cô, dẫu năm ngón tay kia rõ ràng còn ở đó.

"Đường tổng, người đã quên rồi, tôi chính là kẻ tiện nhân mà." Tâm như tro tàn, cô mặt không chút thay đổi tự giễu.

Gặp cô như vậy, Đường Hạo Nam tức giận, lại không thể nào phát tiết, mà còn, anh vì cái gì lại đau lòng rồi hả?

"Coi như cô còn thông minh!" Gần từng chữ, anh nghiêng răng nghiêng lợi, xoay người lên xe, cô vội vã cũng đi theo, thức thòi ngồi ở phía sau.

Cô cúi đầu, đem chính mình chìm ngập trong bóng tối đen sì trong xe.

Qua một lúc lâu sau, bên trong xe an tĩnh lại, ai cũng không nói chuyện, chỉ có tiếng động cơ cùng tiếng gió ma xát thân xe.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô đang làm sao?!" Anh vừa lái xe, thỉnh thoảng lại xuyên thấu qua kính chiếu hậu bên trong xe, nhìn cô ngồi ở phía sau.

Có rất nhiều lần trước kia, anh tận mắt nhìn đến cô bị mẹ kế ức hiếp, trốn ở một góc tối một mình liếm miệng vết thương, cái cô bé tội nghiệp, cô đơn hướng nội.

"Tôi đang tính thời gian, còn có nửa năm lễ ba ngày, chúng ta là có thể ly hôn rồi!" Cô ngẩng đầu, trong giọng nói mang theo ý cười, tim lại co rút đau đớn. Nói ra này một câu này khi đó, như là như trút được gánh nặng, vừa khổ chất không chịu nổi.

Sáng giờ bận đi xả giận, giờ mới có thời gian làm ==))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Chương 7: Còn Có Nửa Năm Ly Hôn

Thì ra đoạn hôn nhân buồn cười, không tình yêu, ghê tởm này, cũng chỉ còn lại nửa năm thôi!

Đường Hạo Nam sau khi nghe xong, ngón tay dài thô lỗ cời bỏ khuy áo somi trước ngực, phiền não thờ ắt ra.

Trong xe một mảnh lặng im, Đường Hạo Nam nắm chặt tay lái, tầm mắt nhìn chăm chăm phía trước, Hạ Nhất Nhiễm tầm mắt rơi vào sau lưng anh.

Năm năm, cuối cùng cũng sắp vượt rồi, cô liền có một loại cảm giác được giải thoát.

"Tính rõ ràng như thế, vội vã thoát khỏi tôi như thế, tìm tình yêu mới sao?" Giọng điệu châm chọc của Đường Hạo Nam trước sau như một vang lên, anh cuối cùng cũng sắp thoát khỏi cái người phụ nữ vô sỉ thấp hèn này rồi! Haha! Anh hiện tại rất muốn mở bình sâm banh chúc mừng!

Cô trầm mặc, anh xem như cô ngầm thừa nhận.

"Cô đã là thứ tàn hoa bại liễu như vậy, đừng hy vọng gã được người nào tốt hơn! Nếu không muốn tôi giúp cô xem xét lựa chọn vài đối tượng không? Tôi quen biết không ít ông chủ lớn giàu có, nhà giàu mới nổi, rất hợp với khí chất của cô!" Lời nói ác độc của người đàn ông không buông tha bất luận cái cơ hội gì nhục nhã cô, biết rõ rành rành anh là đang nhục nhã mình, nhưng lòng Hạ Nhất Nhiễm như cũ bị đâm trúng rồi.

Đường Hạo Nam, anh có biết hay không, đêm đó, người mẹ kế Cố Tú Vân kia của em chính là nghĩ muốn đưa em lên giường của một tên nhà giàu mới nổi đó, nhằm lẫn thế nào lại đưa vào phòng anh!

Hạ Nhất Nhiễm ngẫu nhiên sẽ nhớ lại đoạn ký ức khiến không chịu nổi năm đó, nếu có thể quay ngược trở lại cô thật sự tình nguyện một đêm đó cô lên giường của kẻ nhà giàu mới nổi được mẹ kế cô sắp xếp kia!

Như thế, liền đều không có toàn bộ kết quả hôm nay rồi!

Nói vậy, Đường Hạo Nam vẫn còn có thể là cái người đàn ông mang cho cô ảm áp kia...

"Hạ Nhất Nhiễm, cô hẳn không phải đang khổ sở chứ?" Thấy cô nãy giờ không nói gì, anh lại tiếp tục châm chọc, trong lòng lại dâng lên khó chịu.

"Đường tổng, tôi tại sao phải khổ sở? Còn có, trước tiên phải chúc mừng Đường tổng, cuối cùng có thể thoát khỏi ta cái tàn hoa bại liễu như tôi rồi!" Chẳng muốn trả lời anh, nhưng không trả lời anh cũng sẽ không dễ dàng tha cho cô.

Cái người phụ nữ không chịu để tâm từ này, cô sao lại có khả năng khổ sở?!

Đường Hạo Nam cảm thấy được chính mình "Tự mình đa tình", trong lòng thật sự căm tức!

...

Biệt thự Đường gia, đèn đuốc sáng trưng.

Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm rất ít khi cùng nhau trở về, cho nên, khi hai người bọn họ cùng nhau đi vào cửa, trong phòng khách, tất cả mọi người cực kỳ ngạc nhiên.

"Anh họ, người ở đâu tìm được cô ta? Hẳn không là cô ta ra ngoài tìm đàn ông, bị anh bắt gian tại trận chứ?"

Đang nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm váy liền áo nhiều nếp nhăn, trên mặt lại vẫn in dấu năm ngón tay khi đó, em họ của Đường Hạo Nam con gái của cô cả anh từ trên ghế sofa đứng lên, không lớn không nhỏ đối Hạ Nhất Nhiễm châm chọc. Cô ta biết, anh họ không thích Hạ Nhất Nhiễm, có thể nói là oán hận!

"Cô ấy có can đảm đó sao?" Đường Hạo Nam sâu xa nói một câu, ở trên ghế sofa ngồi xuống, nhắc chân bắt chéo.

"Tôi lên lầu nghỉ ngơi rồi." Hạ Nhất Nhiễm cũng không phải người dễ bị ức hiếp, ở trong mắt cô, nơi này người nào cũng chưa tư cách nhục nhã cô! Lãnh lãnh đạm đạm nói xong liền muốn lên lầu.

"Coi cái bộ dạng lời thôi léch thếch kia đi, thật đúng là coi mình như Thiếu phu nhân!" Chị họ của Đường Hạo Nam, Đường Hạo Hâm giương giọng châm chọc, ngồi bên người chính là chồng cô ta Khương Dư Hằng.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô đứng lại!" Mẹ của Đường Hạo Nam, Lục Uyển Thu lúc này đứng lên, lạnh giọng khiển trách.

"Mẹ, xin hỏi có cái chuyện gì sao?" Hạ Nhất Nhiễm xoay người, hỏi một câu.

"Hạ Nhất Nhiễm, trong mắt cô còn có tôi cái trường bối này sao?!"

"Mẹ, chị dâu trong mắt nào có người a...! Người ta có bà nội đã mất cho chỗ dựa nha!" Em gái Đường Hạo Nam, Đường Hạo Duyệt thêm mắm thêm muối nói.

Hạ Nhất Nhiễm một câu cũng chưa nói, người một nhà này đối với cô nhục nhã, cô luôn là lựa chọn tai trái nghe tai phải ném, mà người chồng hữu danh vô thật kia của cô, chính đang hưng trí dạt dào nhìn cô bị nhục nhã, anh thậm chí híp mắt, cười xem trò hay.

Úc hiếp châm chọc cô, vẫn là chuyện anh làm không biết mệt!

"Duyệt Duyệt à, đây là vì không giáo dưỡng tạo thành, một đứa có mẹ sinh không mẹ dạy dỗ tôi cùng là không như vậy đó." Lục Uyển Thu ôm con gái nhỏ, khắc nghiệt châm chọc Hạ Nhất Nhiễm.

Người không mẹ dạy dỗ.

Một câu này thực sự đã đâm trúng chỗ đau của Hạ Nhất Nhiễm!

"Các người muốn mắng tôi như thế nào cũng đều có thể, nhưng mà, đừng kéo mẹ tôi vào nôi!" Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng bạo phát, không để ý Đường Hạo Nam ở đây, không để ý hậu quả!

Về mặt Đường Hạo Nam cũng lặng lẽ không tiếng động thay đổi, một con người đen sâu xa nhìn cô.

Lúc này, Lục Uyển Thu đứng đứng dậy, bước đi đến trước mặt Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Duyệt cũng đi theo, "Cô chính là không mẹ dạy, mẹ tôi cũng không nói gì sai!"

"Hạ Nhất Nhiễm, tôi là mẹ chồng của cô, hôm nay tôi liền thay mẹ cô dạy dỗ cô..."

"Đủ rồi!" Ngay khi Hạ Nhất Nhiễm cho rằng mẹ chồng đang muốn đánh mình lúc đó, Đường Hạo Nam đột nhiên đứng lên, lạnh giọng quát, tất cả mọi người liền ngậm ngậm cả người.

Dáng người cao ngất chân dài bước nhanh, hướng tới bên này đi tới, về mặt nghiêm túc, "Cái nhà này tới cùng ai là làm chủ? Đều trở về phòng hết cho tôi!" Lúc anh đang nói câu đó, đã đi đến bên người cô, bắt lấy cổ tay cô, kéo cô lên lầu.

Hạ Nhất Nhiễm lơ mơ, những người khác cũng ngu ngơ, Đường Hạo Nam không phải vô cùng căm hận Hạ Nhất Nhiễm à?

Đây là đang hát tuồng gì vậy?

Bất quá, Đường Hạo Nam từ trước đến nay âm tình bất định, phúc hắc thâm trầm, liền ngay cả Lục Uyển Thu cái người mẹ thân sinh ra anh cũng đoán không ra tâm tư thật sự của con trai mình.

Hạ Nhất Nhiễm cũng không biết Đường Hạo Nam rốt cuộc đang muốn chơi trò gì, vừa đánh vừa xoa hay lòng nổi lên chút thương hại với cô sao?

Anh vừa mới tại sao phải giúp cô?

Tuy rằng, cũng không tính là giúp cô.

Cổ tay bị anh lôi kéo, cô đi theo phía sau anh, đi dọc trên hành lang, cô có chút thất thần nhìn bóng lưng anh, đã quên là từ lúc nào, Đường Hạo Nam đã từng như vậy, lôi kéo cô đi, cô đi theo phía sau lưng anh, cảm giác thật ấm áp.

Anh đẩy ra cửa phòng ngủ chính, lôi kéo cô đi vào.

Đây là phòng của bọn họ, sau khi kết hôn anh chưa từng ở qua một đêm!

Hiện tại, thật sự là ko có rảnh như trước nữa. Công việc khá bận T~T

Au chỉ hứa là sẽ cố gắng mỗi ngày 1c thôi. Nhưng ko dám chắc. Có thể 2ngày 1c cũng ko chừng. Qua 1 thời gian rảnh hơn rồi tính nhé ^_^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Chương 8: Nghĩa Vụ Người Vợ

Vào phòng, Hạ Nhất Nhiễm trước tiên liền hướng phòng tắm chạy, cô nóng lòng đem toàn thân chặt vật tẩy rửa sạch đi.

Bốn năm qua Đường Hạo Nam chưa từng chạm qua cô dù chỉ một ngón tay, cho nên, cô không có bất luận cái phòng bị gì với anh, trước dùng nước súc miệng súc miệng, cởi quần áo xong, liền khăn cấp đi vào bồn tắm mát xa lớn trong nhà tắm.

A! Rất cực thoải mái hơn!

Cô nhắm hai mắt, ngâm mình ở trong bồn tắm, hưởng thụ giây phút yên tĩnh quý giá.

Cửa nhà tắm bị người nhẹ nhàng kéo ra, phòng tắm to như vậy, ở tận cùng, trong bồn tắm mát xa lớn xa hoa hơi nước nóng bốc lên, một cô gái đang nằm ở trong bồn tắm, nhắm mắt dưỡng thần.

Mặt nước trong suốt thấy đáy, là cô trần như nhộng với những đường cong mê người.

Bụng dưới của Đường Hạo Nam một trận bành trướng. Chết tiệt, anh vậy mà nhớ tới đêm hôm đó bốn năm trước, sự khít khao cùng non nớt của cô khiến anh dục hòa toàn thân!

Hạ Nhất Nhiễm loáng thoáng người thấy thấy mùi thuốc lá nhàn nhạt, trong giây lát, cô mở ra hai mắt, lúc nhìn đến Đường Hạo Nam không biết từ nào thì vào khi đó, hai tay cô lập tức phòng bị ôm lấy ngực, thu hai chân lại, cuộn mình ngồi ở trong bồn tắm, che giấu thân thể lỏa lồ của chính mình.

"Anh vào đây để làm gì?!" Nhìn lên thấy người đàn ông thân mặc áo ngủ, cao quý như thần, nhưng cũng giống như ác ma một dạng, Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt.

Chưa từng gặp qua tình cảnh như vậy, cô trong lúc này không biết nên ứng đối như thế nào!

Người đàn ông môi mỏng hơn nhếch lên tạo nên đường cong tà mị, khom xuống, nhìn cô gái như chim sợ cành cong trước mặt, cảm thấy được rất thú vị.

"Vợ thân yêu của tôi ơi, nơi này là lãnh địa của tôi, bao gồm cả cô, cũng là vật sở hữu của tôi, tôi tại sao không thể tới?"

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác thân thể của chính mình đang phát run, cô cố gắng bảo trì trấn định, Đường Hạo Nam lần đầu tiên kêu hô là vợ, nhưng mà, đáng vẻ cười tít mắt kia, để cho cô cảm thấy được rất nguy hiểm.

"Anh muốn tắm rửa mà nói, tôi đem bồn tắm lớn nhường lại cho anh." Nói xong, cô di chuyển thân thể, khăn lông cách cô quá xa, cô với không tới.

Ngồi cũng không xong, đứng cũng không được, hết sức khó xử.

Ai ngờ, Đường Hạo Nam đột nhiên đem áo ngủ trên người kéo xuống, nhấc chân liền vào bồn tắm lớn, sau đó ngồi xuống!

Bình thường bị áo somi cùng Tây phục bao bọc thân thể, thì ra sau lớp áo vải đó lại là bắp thịt đầy đặn săn chắc như thế...

Cô thất thần, cảm bị anh nâng lên, cô mới hoàn hồn.

"Tôi, tôi muốn đi ra ngoài!"

"Mơ tưởng! Hạ Nhất Nhiễm, đêm nay cô cũng nên thực hiện nghĩa vụ của người làm vợ rồi!" Anh giữ chặt vòng eo nhỏ nhắn của cô, đem cô hướng trong lòng ngực mình kéo vào, cô liền như vậy ngồi ở trên bắp đùi của anh!

Hạ Nhất Nhiễm tim đập roi rớt vài nhịp!

Cô sớm đã không còn là cô bé đơn thuần khờ dại trước đây, cô hiểu rõ ý tứ của Đường Hạo Nam.

"Đường Hạo Nam! Anh đã từng nói qua, tuyệt đối sẽ không đụng chạm tôi dù chỉ một lần!" Cô không sợ chết phản bác, quả thật là anh đã từng nói qua như vậy!

"Tôi thay đổi chủ ý không được sao?"

"Anh hà tất tự hạ thân phận theo kẻ tiện nhân như tôi - -"

"Ngậm miệng! Hạ Nhất Nhiễm! Cô không được phản kháng! Đường Hạo Nam tôi đối với cô, muốn như thế nào liền như thế đó!" Đường Hạo Nam bá đạo ngắt lời cô, ôm cô ở trong ngực.

Nghĩ đến Chu Giai Ngưng ở Studio, nghĩ đến em gái, nghĩ đến những oanh oanh yến yến cô không đếm được kia, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được, anh thật bản!

"Đường Hạo Nam! Đừng dùng bàn tay bản thủ của anh đụng chạm tôi!" Cô đột nhiên phản kháng, hai tay chấn ở trong ngực anh, mạnh đứng dậy, chạy ra bồn tắm lớn, trên mặt đất trơn trượt, khiến cô chật vật thiếu chút nữa ngã sấp xuống, nhưng vẫn lại là như cá trạch một dạng, chuồn ra buồng vệ sinh!

Người phụ nữ không sợ chết này! Vậy mà chê anh bản?! Anh mà ở dưới tầm mắt của anh chạy trốn rồi!

Bất quá, cô có năng lực bỏ chạy kia sao?

Trên đời này chỉ có Đường Hạo Nam anh không cần, không có thú anh không chiếm được!

Trở lại phòng ngủ, người phụ nữ đáng giận kia đã ặc áo ngủ, phòng bị trùng mắt nhìn anh, "Hạ Nhất Nhiễm, cô tốt nhất ngoan ngoãn nằm ở trên giường cho tôi, chờ tôi sùng hạnh!"

Đường Hạo Nam, anh cho là mình là ai?! Thực tự cho rằng chính mình là đế vương thời cổ đại sao?!

Bất quá, ở trong nhà này, anh quả thật chính là đế vương, cô biết nếu là Đường Hạo Nam cố ý muốn đụng chạm cô, cô đêm nay trốn không thoát!

Cô bị anh bức đến trong góc, thân thể bị áp giữa vách tường cùng trong ngực anh, trên thân anh tỏa ra mùi hormone nam tính đặc trưng của người đàn ông bao quanh lấy cô, hơi thở nóng bỏng cùng mị hoặc không ngừng bao phủ toàn thân chạy thẳng vào trái tim cô.

Người đàn ông khô khan, đáng người hoàn mỹ, vẻ mặt tà mị, mê hoặc lòng người đến vậy.

Trên người cô những mùi vị chát vật lúc trước đã bị nước tẩy đi, còn lại chính là hương thơm thuần khiết đẹp ngọt ngào, chỉ mới nhìn dáng vẻ sạch sẽ tinh khiết của cô, thú tính của anh đã bành trướng.

"Ngoan ngoan, có lẽ tôi sẽ còn thương hại cô một chút!" Giọng nói trầm thấp mà dồi dào từ tính mê người, lập tức, thất lung bị anh giữ chặt, cô rơi vào trên giường lớn, thân thể của anh nặng nề mà đặt ở trên thân thể cô!

Trái tim đang kịch liệt cuồng khiêu nhảy loạn, hô hấp Hạ Nhất Nhiễm càng thêm dồn dập, Đường Hạo Nam không chút khách khí xé mở vạt áo ngủ của cô...

"Đường Hạo Nam! Đồng Y Mộng lại vẫn nằm ở bệnh viện kia, anh đã quên sao?!" Thờn khắc máu chốt, cô sử xuất "Sát chiêu!"

Quả nhiên, Đường Hạo Nam ngậy ngấn cả người, bất quá, sắc mặt của anh nháy mắt trở nên lạnh lùng như băng trôi ngàn năm.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô đáng chết!"

Anh nghiêng răng nghiêng lợi, vung lên tay phải, liền muốn hướng trên mặt của cô đánh xuống.

Cô chấp nhận số mệnh đóng lại hai mắt, chờ đợi bàn tay của anh hạ xuống...

Nếu đây là nghiệp chương nặng nề cô nên chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Chương 9: Cô Kỳ Thật Chỉ Là Một Vai Nữ Phụ

Trên giường Hạ Nhất Nhiễm nhắm nghiền hai mắt, nửa bên mặt trên má vẫn còn lưu lại năm dấu ngón tay kia, Đường Hạo Nam tay phải ở giữa không trung dừng lại, ngực co rút.

Trong đôi mắt đen thâm thúy kia lộ ra tia thương tiếc, chớp lóe rồi biến mất.

Tức giận cùng hận ý ở trong lồng ngực găm thét, nhưng nhìn cô như vậy, anh vậy mà đối với cô sinh ra thương hại, không thể nào xuống tay đánh cô được!

Không có cảm giác đau đớn mà mình đang chờ đợi, Hạ Nhất Nhiễm nín thở, chậm rãi mở ra hai mắt, nhìn đến chính là một khuôn mặt hung dữ vằn vẹo, tay anh dừng ở giữa không trung.

Anh tại sao không đánh cô?

"Đánh cô, chỉ làm bẩn tay của tôi!" Như là đọc hiểu được ánh mắt của cô, Đường Hạo Nam hung tợn nói một câu! Anh từ trước đến nay không ra tay đánh phụ nữ!

Hạ Nhất Nhiễm vẫn như cũ không nhúc nhích nằm ở kia, quanh thân băng lãnh, nghĩ đến Đồng Y Mộng, lưng đổ ra một tầng mồ hôi lạnh.

Đường Hạo Nam mặc quần áo từ tế xong liền ra khỏi phòng ngủ chính, lúc nghe đến tiếng đóng cửa dữ dội khi đó, cô mới có tri giác, chặt vật bò đi đến cửa đem cửa phòng khóa trái, tắt đèn, lập tức chui vào trong chăn.

Tất cả mọi mệt, cùng run sợ trong lòng cả một ngày rốt cục kết thúc!

Cô quá mệt mỏi, mơ màng đi vào giấc ngủ.

Trong giấc mơ hỗn loạn, có Đồng Y Mộng, có Đường Hạo Nam, có chính cô.

Nếu nói, Đồng Y Mộng cùng Đường Hạo Nam là nam chính nữ chính trong tiểu thuyết, như thế cô chính là một nữ phụ, mà còn là nữ phụ vụng trộm thầm mến nam chính.

Cô chưa từng nghĩ tới Đường Hạo Nam sẽ yêu chính mình, chỉ yên lặng hâm mộ tình yêu của bọn họ.

Khi đó Đường Hạo Nam xem cô như em gái, khi cô bị người ta ức hiếp, nhất là bị mẹ kế ức hiếp khi đó, cái người thiếu niên phúc hắc kia sẽ luôn nghĩ biện pháp giúp cô "Bảo thủ".

Khi đó Đồng Y Mộng xem cô như người bạn thân thiết nhất, có chuyện gì vui buồn phần nọ đều cùng cô chia sẻ, đương nhiên cũng không thể thiếu những chuyện dù nhỏ nhất nhất giữ cô ta cùng Đường Hạo Nam.

Về sau, cô giống như một nữ phụ ác độc trong tiểu thuyết ngôn tình, trèo lên giường nam chính, còn bị nữ chính bắt gian tại giường, nữ chính chịu không nổi cái đá kích này, chạy, ở trên đường bị xe đụng trúng, trở thành người sống thực vật...

Trong mơ Hạ Nhất Nhiễm khóc, khóc đến điên cuồng, đau đớn đến tê tâm phế liệt, như là con ác mộng đẩy cô xuống vực sâu vạn trượng, hành hạ cô thờ không nổi.

"Tôi không phải cố ý, tôi cũng là người bị hại, tôi không nghĩ muốn... Tôi không nghĩ muốn..." Cô trong cơn mê nói mơ như đang cố vùng vẫy khỏi vòng xoáy chảy xiết.

Vài năm nay, linh hồn của cô làm sao có thể không chịu dày vò cắn rứt?!

Cô tuy rằng không phải cố ý, nhưng đã tạo thành Đồng Y Mộng thành người sống đời thực vật, người dẫn đến chuyện ngày hôm nay quả thật là cô! Huống chi, các cô vốn dĩ vẫn lại là bạn tốt! Huống chi, Đường Hạo Nam là người yêu của Đồng Y Mộng, hiện tại vậy mà lại trở thành chồng của cô.

Sau khi tỉnh lại toàn thân đều là mồ hôi lạnh.

Cô thật không biết chính mình trong lòng đang nghĩ cái gì!

Không biết Đường Hạo Nam tối hôm qua về sau đi đâu, có lẽ đi bệnh viện nhìn Đồng Y Mộng, có lẽ đi một nơi nào đấy giải khát rồi.

Nói anh đối với Đồng Y Mộng tình cảm sâu nặng đi, nhưng mà tình nhân của anh vô số, đương nhiên, kia đều là gặp dịp thì chơi, giải quyết sinh lý lúc cần.

Hạ Nhất Nhiễm hiểu rõ, người vợ sâu trong đáy lòng Đường Hạo Nam thủy chung chỉ có Đồng Y Mộng.

Vài ngày sau đó, tin tình cảm về Đường Hạo Nam rất nhiều, cô có cố ý để ý qua, không có cái tên Hạ Khả San. Nhưng mà, vị thư ký thực tập ở phòng thư ký của tổng giám đốc, đúng là Hạ Khả San!

Hạ Nhất Nhiễm không lại cảnh cáo Hạ Khả San, không nghĩ muốn xen vào nữa, cũng không rảnh quản.

"Hạ tổng, bộ phận marketing lại cho người qua đây yêu cầu chúng ta, muốn hai nữ đồng nghiệp đi qua tiếp rượu! Nói là có buôn bán lớn!" An Lạp gõ cửa tiến vào, đối với Hạ Nhất Nhiễm trực tiếp báo cáo, cực kì tức giận.

An Lạp sờ dĩ nói "Lại", là vì bộ phận marketing trước kia thường làm như vậy, không chỉ có bộ phận marketing, những ngành khác cũng là, dù rằng Hạ Nhất Nhiễm tại hội nghị cao tầng của công ty, đã nhiều lần nhấn mạnh qua, bộ phận quan hệ công chúng của bọn họ không phải bộ phận "tiếp khách"!

Trên thực tế, Đường Hạo Nam lúc trước sắp xếp cho cô vào bộ phận quan hệ công chúng liền là có ý muốn nhục nhã cô.

Bởi vì một trong những quy tắc ngầm của bộ phận quan hệ công chúng này chính là "Tiếp khách".

Hạ Nhất Nhiễm đương nhiên không thể theo, vốn dĩ cô học chuyên ngành tiếng Pháp, hiện tại đã nắm vững những việc của bộ phận quan hệ công chúng cần làm. Vài năm nay, cô dựa vào năng lực của chính mình, từ một nhân viên thấp cổ bé họng không ai để mắt đến của bộ phận quan hệ công chúng, từng bước một ngồi lên vị trí tổng giám này!

Cô nghiêm cấm nữ nhân viên ra ngoài cùng khách hàng.

"Thông báo cho bộ phận marketing, đêm nay xã giao, bộ phận quan hệ công chúng sẽ có người đi!" Bộ phận Marketing đều là người của Đường gia, cô không cho người bộ phận quan hệ công chúng đi qua, chỉ càng thêm cho bọn họ cơ hội ở trước mặt Đường Hạo Nam chỉ trích cô.

"Hạ tổng, chúng ta phái người nào đi?"

"Chuyện này cô không cần phải xen vào!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, lấy ra di động, gọi điện thoại ra ngoài, An Lạp đã ra khỏi văn phòng rồi.

"Ngày mai bổ sung lại không được rồi sao, đêm nay tôi thật sự có việc!"

"Bà cô của cô tôi! Sinh nhật chỉ có tổ chức trước thôi, nào có đạo lý đền bù sau! Bánh ngọt mình đều đã làm cho cậu xong hết rồi, cậu thật sự là đáng ghét lắm luôn à!"

"Phải phải phải, mình đáng ghét! Cậu không phải vẫn nghĩ muốn mua bộ đồ dùng đầu bếp của mỹ kia à? Lập tức sẽ đưa đến nha!"

"Hôm nay là sinh nhật cậu! Cũng không phải sinh nhật mình!" Tô Tiểu Quả tức giận đến giậm chân!

Hạ Nhất Nhiễm rất ít khi bị làm cho cảm động, vẫn lại là bị cô nàng luôn luôn thích chiếm chút tiện nghi Tô Tiểu Quả cảm động đến nơi rồi. Bình thường nếu là nói đưa cô ấy thứ gì đó, cô ấy sớm vui ngất trời rồi!

Không phải sáng sớm cô ấy nhắc nhở, cô quả thật còn không nhớ tới hôm nay là sinh nhật của chính mình!

Rất không dễ dàng trấn an Tô Tiểu Quả, tiệc xã giao đêm nay, cô tính toán tự mình đi.

Buổi tối bây giờ, lái xe đi tới khách sạn lớn Kim Bích Huy Hoàng, phòng khách VIP ở lầu sáu đã được bao trọn.

Tại cửa phòng, thấy được vẻ mặt không kiên nhẫn của Đường Hạo Hâm, chị họ của Đường Hạo Nam, quản lí bộ phận marketing.

"Sao cô lại tới đây?! Đến xã giao à?!"

"Quản lí Đường, tôi chính là đến xã giao." Hạ Nhất Nhiệm thuận theo lý nói, đẩy ra cửa phòng lớn, dẫn đầu đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Chương 10: Tình Cũ Của Cô

Trong phòng bao lớn nhất ở Kim Bích Huy Hoàng chướng khí mùi mật, một đám oanh thanh yến ngữ điệu nhào nhoét quần quanh người đàn ông xem lẫn trong đó còn có sang sảng tiếng cười.

Tiệc xã giao như vậy đối với cô mà nói, nhìn quen lắm rồi.

Vị trí chủ xị đang ngồi chính là tổng giám Đường Hạo Thăng của bộ phận marketing, em trai họ của Đường Hạo Nam, tay phải anh ta đang kẹp một điều thuốc, sương khói lượn lờ, từ từ bay lên.

Vị trí chính khách đang ngồi, liền là vị khách hàng quan trọng đêm nay, người kia đang hút thuốc, tay phải kẹp điều thuốc, một tay chống cằm, sương khói lượn lờ bao phủ, thấy không rõ khuôn mặt của người đó. Nhưng mà nhìn ra được đây là một người đàn ông đẹp trai, không phải giống mới mấy lão tổng bụng to mặt xệ của các công ty thường thấy.

Đường Hạo Thăng thấy chỉ có Hạ Nhất Nhiệm một mình vào đây, hơi chút nhíu mày, ý bảo cô tại vị trí bên cạnh vị chính khách kia ngồi xuống, cô cười đi tới.

Người đàn ông kia không nói được một lời, ngón tay thon dài đem tàn thuốc ấn xuống dập tắt trong gạt tàn thủy tinh, sau đó chậm rãi ngẩng đầu.

"Hạ tổng, vị này chính là Kha tổng của tập đoàn Khang Diệp!"

"Kha tổng, cô ấy là tổng giám bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị - - "

"Tôi có quen biết!" Lời nói của người đàn ông kia ý tứ hàm xúc không rõ cười cười, anh ta nói xong liền đứng lên, dáng người cao lớn làm cho Hạ Nhất Nhiệm có một cỗ cảm giác áp bách.

"Nhiệm Nhiệm, đã lâu không gặp!"

Lời của Kha Dịch Thần nói ra, để cho tất cả mọi người đang ngồi kinh sợ, một giây sau, anh ta đã ôm lấy Hạ Nhất Nhiệm!

Đó là một cái ôm nhiệt tình tiêu chuẩn!

Từ lúc nhận ra là Kha Dịch Thần, Hạ Nhất Nhiệm liền vẫn ở vào trạng thái hóa đá, bị Kha Dịch Thần ôm chặt vào trong ngực, khi ngửi được khí tức nam tính xa lạ, cô lập tức hoàn hồn, trấn định lấy cách thức lễ nghi tiêu chuẩn, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ lưng Kha Dịch Thần.

"Đã lâu không gặp." Cô mỉm cười nhàn nhạt trả lời.

Cô tuyệt đối không nghĩ tới, khách hàng đêm nay chính là Kha Dịch Thần...

"Thì ra Kha tổng chúng ta cùng Hạ tổng là quen biết cũ ha!" Đường Hạo Thăng nịnh nọt nói một câu.

Hơn bốn năm không gặp, gương mặt tuần tú này ít đi vài phần lệ khí, hơn vài phần trưởng thành, tươi cười cũng là khôn khéo, sâu xa khó lường.

Hạ Nhất Nhiệm nhàn nhạt quét mắt nhìn Kha Dịch Thần, "Chúng tôi trước kia là bạn học!" Lại quay sang nói một câu, "Kha tổng, mau ngồi đi!"

Kha Dịch Thần bình tĩnh ngồi xuống, lại đốt điều thuốc, hít một hơi, khoe miệng cong lên mang theo nhọt nhọt ý cười.

Trước kia là bạn học.

Ồ trong lòng cô, anh chỉ là cái định nghĩa này?

Hạ Nhất Nhiệm là không nghĩ tới Kha Dịch Thần còn có thể trở về, cũng không nghĩ tới lúc trước cái người thanh niên một nghèo hai trắng, biến hóa nhanh chóng, thành tổng giám đốc công ty đầu tư nước ngoài.

Cô xem Kha Dịch Thần giống như những khách hàng khác một dạng mà chiều dài, Kha Dịch Thần biểu hiện cũng cực kỳ tự nhiên.

Vật đổi sao dời, người nào cũng không còn có dáng vẻ thời niên thiếu, bỏ đi sự ngây ngô cùng bẽn lẽn, trở nên sành điệu khôn khéo.

Người Đường gia không buông tha bất luận cái cơ hội gì khi để Hạ Nhất Nhiễm, khi biết Kha Dịch Thần cùng Hạ Nhất Nhiễm là người quen cũ về sau, Đường Hạo Hâm lên lút ra ngoài gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam đang nghe đến cái tên Kha Dịch Thần này, liền lập tức cúp điện thoại, Đường Hạo Hâm cảm thấy đã giẫm lên đúng chỗ bãi mìn của Đường Hạo Nam, tâm tình tốt hơn hẳn liền trở về phòng bao.

Bữa tiệc là nhằm tăng thêm cảm tình đôi bên, công việc hợp tác cụ thể còn phải tại phòng họp nghiêm túc bàn bạc thương lượng, cho nên, trong bữa cơm này, người nào cũng chưa nhắc đến chuyện làm ăn.

...

Bữa tiệc tan, tất cả mọi người Đường gia lên xe, chỉ riêng Hạ Nhất Nhiễm không xe, đoạn thời gian trước xe cô xảy ra chút sự cố, đưa đến trung tâm bảo dưỡng rồi. Kha Dịch Thần đề xuất muốn đưa cô về, Hạ Nhất Nhiễm chối từ, vẫn cứ bị Kha Dịch Thần kéo lên Land Rover của anh.

"Vài năm nay em sống có tốt không?" Kha Dịch Thần tự mình lái xe, cười hỏi, tươi cười ôn hòa.

Tại Sùng Xuyên, phàm là người muốn biết tình huống Hạ Nhất Nhiễm, hỏi một vòng liền biết.

Hạ Nhất Nhiễm hơi sững sờ, không biết anh là giả ngu hay vẫn lại là như thế nào, "Tôi rất tốt a! Còn anh? Vài năm nay đi đâu vậy? Tập đoàn Khang Diệp... Tổng bộ là nước Pháp đi?"

Cô vừa nghĩ bên cạnh tự nhiên cười trả lời.

"Đứng, anh đi nước Pháp!" Kha Dịch Thần giương giọng nói, tăng tốc độ xe, chạy đến trên cầu Đại Giang, dừng xe ở ven đường, anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đi lên bậc thang lên cầu ngắm cảnh, dựa vào lan can nhìn cảnh đêm.

Nước Pháp, đã từng là nơi Hạ Nhất Nhiễm tha thiết ước mơ được đến, cô đại học chính là chuyên ngành tiếng Pháp chuyên nghiệp.

Hai người nói chuyện phiếm một hồi, Hạ Nhất Nhiễm nói đều là lời khách sáo, gió đêm thổi, nhìn cảnh đêm trên mặt sông, lúc lơ đãng đã nhắc đến trước kia chuyện.

Kha Dịch Thần nghiêng mặt, nhìn cô, ánh mắt nhu hòa, "Đường Hạo Nam, anh ta đối với em như thế nào?"

"... A Thần, dự báo thời tiết nói tối nay có bão đi qua, thời gian không còn sớm, chúng ta đều nên trở về đi!" Nhắc tới Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm như bị đánh một gậy cảnh cáo, cô cùng Kha Dịch Thần ôn chuyện, nếu để cho Đường Hạo Nam biết bọn họ đơn độc cùng một chỗ, vậy vẫn không thể...

"Bốp... Bốp... Bốp..."

Tiếng vỗ tay thanh thúy, một phen lại một phen vang lên, nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, Đường Hạo Nam giống như từ trên trời giáng xuống, anh vỗ tay, chăm chọc nhìn bọn họ!

Dây dăng trên cầu được gắn đèn tòa sáng, đèn đường chiếu xuống đem mặt đường tạo ra sáng như ban ngày.

"Thật sự là đặc sắc! Hiện tại cũng có kỳ sĩ cùng công chúa đứng ngay trước mắt trình diễn rồi!" Anh vỗ tay, chăm chọc nói.

Kha Dịch Thần mỉm cười nhìn Đường Hạo Nam, dáng vẻ cực kỳ thân mật.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng lại là hoảng hốt, thật sự là cô sợ điều gì sẽ gặp điều đó!

Đường Hạo Nam trước kia đối với cô cùng Kha Dịch Thần liền có hiểu lầm, hiện đang nhìn bọn họ đơn độc cùng một chỗ ôn chuyện, khẳng định lại đang phát hỏa!

Cô vừa mới còn đang ở trước mặt Kha Dịch Thần nói cô sống rất tốt, lần này, được bị vạch mặt tại trận rồi!

Chỉ cầu Đường Hạo Nam có thể cho bọn họ chút mặt mũi.

Chẳng qua, chuyện này có khả năng sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chương 11: Cô Muốn Cùng Kha Dịch Thần Song Túc Song Phi?

Đêm trước ngày Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam kết hôn, Kha Dịch Thần đã từng làm một chuyện cực kỳ điên cuồng, nửa đêm, trộm một chiếc xe con chạy tới, chờ cô, trốn ra khỏi thành phố Sùng Xuyên. Kết quả đương nhiên là kết thúc thất bại.

Nhớ đến chuyện cũ nghĩ lại mà kinh sợ, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi xuống bậc thang, chủ động đi đến bên người Đường Hạo Nam, bị Đường Hạo Nam một cái liền kéo vào trong lòng.

"Bà xã, em không lái xe đến, sao lại không gọi anh đến đón em chứ?"

Đường Hạo Nam vô cùng thân thiết ở bên tai cô thổi khí, ôn nhu cười hỏi, nhưng ý cười kia lại khiến Hạ Nhất Nhiễm toàn thân nổi cả da gà.

"Buổi tối bộ phận marketing nói là mời khách hàng ăn cơm, đem em cũng mang theo, không nghĩ tới khách hàng chính là A Thần! Anh bận rộn như vậy..." Cô trước liền giải thích, nhưng cảm giác Đường Hạo Nam không muốn khách khí.

"Liên tính anh bận rộn đến thế nào, em cảm thấy được để cho một người ngoài đưa em về, thích hợp sao? Hửm?"

Đường Hạo Nam rõ ràng biểu hiện ra địch ý, tận lực nhấn mạnh hai chữ "Người ngoài", khiến Hạ Nhất Nhiễm nghẹn lời.

Kha Dịch Thần mặt vẫn mỉm cười, trên cao nhìn xuống liếc bọn họ, Đường Hạo Nam lúc này lôi kéo Hạ Nhất Nhiễm đi lên bậc thang, cánh tay rắn chắc giữ lấy bờ vai cô.

"Chắc chắn... Tổng giám đốc tập đoàn Khang Diệp, bà xã à, em có biết vợ của tổng giám đốc Kha chúng ta là ai không?"

Đường Hạo Nam cho tới bây giờ đều là tự phụ như thế, không coi ai ra gì như thế!

Anh lấy ánh mắt soi mói, xem thường, đem Kha Dịch Thần từ đầu đến chân đánh giá một lần, sau đó, đối với Hạ Nhất Nhiễm bên cạnh, sâu xa hỏi.

Đèn đường quá sáng, đem sắc mặt tái mét của Hạ Nhất Nhiễm nổi bật lên, Đường Hạo Nam còn tưởng rằng cô ăn giấm, bỗng nhiên cảm giác tức giận, mà Kha Dịch Thần cũng thay đổi sắc mặt.

"Đường tổng, anh hiểu lầm rồi! Tôi còn chưa kết hôn!" Kha Dịch Thần mở miệng nói, híp mắt, cười nói.

"Hô... Hiểu lầm? Đại đa số nhân sĩ đã thành công lúc đối mặt với chuyện xấu khi đó, đều nói là hiểu lầm, người như thế, Đường mỗ tôi cực kỳ khinh bỉ! Phải là phải, thoải mái thừa nhận là được! Tôi càng khinh bỉ hơn chính là, mấy tên đàn ông ăn bám, thích bám váy đàn bà!" Đường Hạo Nam buông ra Hạ Nhất Nhiễm, vừa nói vừa làm bắt đầu làm thế, khí tràng cường thế lần áp phong qua của Kha Dịch Thần.

Hạ Nhất Nhiễm nghe được một đầu mờ mịt, chẳng qua, Kha Dịch Thần có kết hôn rồi hay không, cô một chút đều đã không quan tâm!

Đường Hạo Nam chăm chọc, đàn ông ăn bám, chẳng lẽ là, Kha Dịch Thần?

"Đường tổng, cơm có thể ăn bấy, nói cũng không thể nói lung tung. Vài năm không gặp, không nghĩ tới Đường tổng cùng mấy phóng viên của tạp chí lá cải chuyên viết tin Bát Quái giống nhau, một dạng nhảm chán rồi!"

"A! Đường Hạo Nam tôi có lẽ không tự xưng là quân tử có đạo đức hay cao thượng gì đó! Trái lại một số người tự nhận chính mình là phật tử cứu thế, vì muốn thăng chức nhanh, đến giường của mấy bà già cũng đều đã đồng ý leo lên! Ghê tởm, đáng khinh hay không!" Đường Hạo Nam nói ra đều là những lời châm chọc, châm chọc Kha Dịch Thần nghĩ muốn đem Hạ Nhất Nhiễm giải cứu ra ngoài theo người như anh ta, châm chọc Kha Dịch Thần bên phủ bà!

Hạ Nhất Nhiễm xem như nghe hiểu rõ mọi chuyện, Đường Hạo Nam nói Kha Dịch Thần cưới một bà già!

Cô kinh ngạc nhìn về phía Kha Dịch Thần, anh ta vẫn như cũ một vẻ cười tí mắt, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được Đường Hạo Nam đang nói bậy, anh chính là tư tưởng xấu xa lại lời nói ác độc, loại chuyện này đều có thể nghĩ ra!

Đường Hạo Nam đột nhiên chế trụ tay cô, lôi kéo cô xuống bậc thang.

"Đường tổng, anh châm chọc người khác ăn bám, bản thân anh thì sao?" Lời Kha Dịch Thần chứa đầy kinh bi vang lên, Đường Hạo Nam dậm chân, Hạ Nhất Nhiễm cũng dừng bước lại.

"Kha Dịch Thần! Anh nói người nào ăn bám đàn bà?!"

Kha Dịch Thần cười từ trên bậc thang đi xuống, "Năm đó, anh nếu không phải dựa theo di chúc của bà nội mình cưới Nhiễm Nhiễm, anh hôm nay chính

là tổng giám đốc Đường thị sao?" Châm chọc sâu xa một câu, Kha Dịch Thần kéo ra cửa xe Land Rover mà đen của mình, lên xe.

Đường Hạo Nam khoe miệng giật giật, lần đầu tiên bị người ta móc họng mà không đáp trả lại được, lời kéo Hạ Nhất Nhiễm hướng xe thể thao màu đỏ đang đấu đối diện cầu đi đến!

"Nhất Nhiễm! Bonneanniversaire! (tiếng Pháp: Sinh nhật vui vẻ!)" Trong chiếc Land Rover Kha Dịch Thần hướng về phía bóng lưng của bọn họ hô to, Đường Hạo Nam mở ra cửa xe phía ghế tay lái phụ, đem Hạ Nhất Nhiễm đẩy đi vào, chính mình ngồi đến vị trí lái, thần tốc chạy đi.

Land Rover màu đen hướng con đường phía nam chạy đi, xe thể thao màu đỏ hướng bắc, hai chiếc xe đi ngược lại!

Đường Hạo Nam mang cô đến căn hộ của anh ở ngoại thành, dọc theo đường đi, anh không nói được một lời, trong lòng cô run sợ, cùng anh đi lên tầng 36, vừa mới tiến vào cửa, Đường Hạo Nam liền bạo phát, một tay lấy cô quăng ngã ở trên ghế sofa, thân thể đè ép lên trên.

"Hạ Nhất Nhiễm tôi cảnh cáo cô, liên tính tôi không cần cô, cô cũng đừng hy vọng cùng Kha Dịch Thần cùng một chỗ! Tôi sẽ không cho các người hạnh phúc! Cô không có tư cách được hạnh phúc! Nghĩ muốn với người đàn ông cô yêu thương song túc song phi*, mơ tưởng!" Đường Hạo Nam giận không kềm được nắm chặt cổ của cô, hướng cô tức giận gầm rống.

**SONG TÚC SONG PHI: Song túc song phi chỉ cặp nam nữ yêu đương thắm thiết không phân ly. ==> tương đương với "chung giường chung chiếu", "như hình với bóng".... nói theo kiểu hoa mỹ thì như chim liền cánh như cây liền cành ấy*

Cái tên biến thái! Cô chỉ là cùng Kha Dịch Thần nhiều năm không gặp, đơn độc hàn huyên vài câu, anh liền nghĩ xa như vậy rồi!

Cô bị anh xiết cổ đến không thở nổi, Đường Hạo Nam buông cô ra, đi đến bên cạnh tủ rượu, mở bình Whisky, ngửa đầu rót vào vài miệng.

"Cũng còn chưa tới nửa năm, Kha Dịch Thần trái lại đem thời gian tính toán được vừa vặn khớp ha!"

"Anh suy nghĩ nhiều rồi!", cô sửa lại mái tóc tán loạn cùng quần áo trên người, thở sâu, buồn bực phản bác.

Tên đàn ông chết tiệt này vẫn cho rằng cô yêu nhất chính là Kha Dịch Thần!

"Tôi suy nghĩ nhiều? Cô cho tôi là kẻ ngốc sao? Hạ Nhất Nhiễm, tôi cảnh cáo cô, đừng mơ tưởng nghĩ muốn để cho Đường Hạo Nam tôi đội nón xanh! Cô muốn cùng Kha Dịch Thần song túc song phi? Nằm mơ! Trên đời này kẻ không xứng có được hạnh phúc nhất chính là cô. Cho nên, cô vẫn lại là cố gắng trải qua những ngày thê thảm một chút đi, như vậy, tôi mới hẳn không khiến cho cô thảm hại hơn!"

Đường Hạo Nam cầm trong tay bình rượu, đi đến trước mặt cô, tiếp tục đối với cô châm chọc.

Cô cười cười, "Tôi còn chưa đủ thảm sao?" Từ một khắc yêu Đường Hạo Nam, cô liền nhất định cực kỳ thảm rồi.

"Không đủ, chờ cô giống Mộng Mộng như vậy, thành một người sống đời thực vật nằm ở kia, mới đầy đủ thảm!" Đường Hạo Nam lần đến gần cô, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Mặc dù tui thích đọc ngược, cơ mà làm bộ ngược vừa làm vừa đau lòng. Sao tui tự ngược mình chi vậy nè T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Chương 12: Nấu Mì Cho Tôi Ăn

Thì ra anh hận cô, đã đến mức hận không thể cô đi tìm chết rồi!

Hạ Nhất Nhiễm đã từng nghĩ tới cái chết, nhưng mà, cô không có tư cách tự sát. Sinh mệnh này là mẹ cho cô, cô không tư cách chà đạp sinh mệnh này, chỉ có cố gắng hào hào mà sống sót, mới đứng với người mẹ đã mất của mình, ít nhất bà cũng cảm thấy được sự an ủi cùng hiếu thuận của cô.

"Vậy khả năng là khiến anh thất vọng rồi, tôi sẽ không làm chuyện thương tổn đến chính mình. Bất quá, cũng không loại trừ khả năng ngày nào đó tôi xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chết đi, hoặc là thành người sống đời thực vật rồi. Anh tốt nhất làm kẻ ti tiện bi ối, mỗi ngày lấy kim châm, nguyên rửa tôi xảy ra chuyện ngoài ý muốn." Cô cười, bình tĩnh nói, tâm như tro tàn.

Khi cô nói chuyện, Đường Hạo Nam ngửa đầu gần như một hơi đem rượu còn lại trong ly mạnh uống xong, chất lỏng màu mật ong dọc theo cằm của anh chảy xuống, có dọc theo cổ, thấm ướt vào áo.

Trước kia Đường Hạo Nam không phải cái dạng này, hẳn không say rượu.

"Bốp!"

Bình rượu trống trơn bị anh ném vỡ tan ở trên mặt đất, người đàn ông kiêu ngạo ngã xuống ở trên ghế sofa, sắc mặt đỏ hồng, cô cho rằng anh uống say, nhắc chân muốn đi!

"Quay lại!"

Cô buồn bực thở một hơi, xoay người, nhìn người đàn ông đang tựa vào ghế sofa.

Hai chân thon dài, vẻ mặt tà mị, góc cách rõ ràng, nhìn qua là sự phóng đảng không kèm chế được, nhưng cũng lại tràn ngập nguy hiểm!

"Tôi đói bụng, đi nấu cơm cho tôi!" Cho rằng anh vừa muốn mở miệng nhục nhã chính mình, không nghĩ tới, từ trong miệng Đường Hạo Nam, lại nói ra một câu như vậy.

Cô cho rằng chính mình nghe lầm rồi.

"Tai điếc rồi hả?!" Anh lại gầm lên một câu, Hạ Nhất Nhiễm mới hoàn hồn, lập tức có động tác.

Tên bệnh thần kinh này!

Phòng bếp của căn hộ này không nhuộm bụi trần, đồ làm bếp một màu thuần sắc.

Cũng không biết Đường Hạo Nam là thật không ăn cơm chiều hay vẫn lại là cố ý làm khó dễ cô, Hạ Nhất Nhiễm không suy nghĩ nhiều như vậy.

Mở ra hai cánh cửa tủ lạnh to như vậy, tức cười chính là, bên trong chỉ có mấy gói mì sợi, còn có một loạt trứng gà, cùng một miếng thịt bò chín, đến rau xanh đều không có!

Cô đối với cuộc sống cùng công việc của Đường Hạo Nam một chút cũng không biết, trước kia chưa từng theo tới nơi này.

Chẳng lẽ anh bình thường đói bụng, chính mình nấu mì sợi?

Không có khả năng đi - -

Anh đường đường là tổng giám đốc một tập đoàn, muốn ăn cái gì không có, một cuộc điện thoại liền có.

Nhìn mì sợi, Hạ Nhất Nhiễm mới nhớ tới hôm nay là sinh nhật chính mình, cô hôm nay đã 26 tuổi rồi.

Dựa theo tập tục, sinh nhật hôm nay là muốn ăn mì trường thọ, đem lại may mắn.

Trong nhà bếp, một người phụ nữ có mái tóc xoăn gọi cảm, mặc tạp dề, đang nấu mì, động tác của cô nghiêm túc, vẻ mặt chuyên chú, thoạt nhìn xem ra lại vẫn rất hiền lành.

Đường Hạo Nam hai tay khoanh trước ngực, đứng sừng sững tại cửa phòng bếp, một đôi mắt sâu không thấy đáy khủng hoảng nhìn cô gái bên trong đang bận rộn.

Hạ Nhất Nhiễm sớm đã nhìn thấy anh, không để ý anh, chuyên tâm làm việc.

Lấy quả trứng gà, một bàn tay tách ra vỏ trứng, rơi vào cái chảo, động tác lưu loát, thành thực!

"Đừng nghĩ giờ trò gì! Phòng bếp có theo dõi!"

Theo dõi?

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, quả thực thấy được theo dõi.

Tên biến thái này!

Cô là có thể trước mặt hạ độc hay vẫn lại là sẽ khạc đờm ở bên trong?

Lòng dạ quá ti tiện rồi!

Hạ Nhất Nhiễm bụng một tô mì nóng hôi hổi đi ra, Đường Hạo Nam sớm đã như Thái Thượng Hoàng ngồi bên bàn ăn.

Cô trấn định đem bát mì đặt ở trước mặt anh, đối với khả năng nấu ăn của chính mình cực kỳ có tin tưởng, cô bình thường ở chỗ Tô Tiểu Quả học không ít chuyên môn.

Đường Hạo Nam lấy ánh mắt soi mói nhìn bát mì thịt bò nóng hôi hổi, có vài miếng thịt bò chín, nửa cái trứng đã luộc chín, hương vị nồng đậm.

"Bên trên là cái gì?" Chỉ vào một khối tương màu đen trên mặt, anh bắt bẻ hỏi.

"Trương thịt bò, tôi vừa nấu."

Kìa đúng là trương thịt bò bí chế độc nhất vô nhị của Tô Tiểu Quả, không tin anh không thích.

Đường Hạo Nam kén cá chọn canh cuối cùng cũng chịu ăn, mới thử một miếng, liền ăn như hổ đói.

Hạ Nhất Nhiễm như trút được gánh nặng, nghĩ thầm hẳn là đã không còn chuyện gì của cô nữa rồi, tính toán phải đi về.

"Đứng lại!"

"...", anh lại muốn như thế nào?!

"Còn có chuyện gì sao?"

"Còn có một chén!"

"Bưng tới!"

"..." Anh thật đúng là coi cô như người hầu rồi!

Cho rằng anh muốn ăn tô thứ hai...

"Ngồi xuống! Cùng ăn với tôi!"

Cô sững sốt, cho rằng chính mình đang nghe lầm rồi, khi Đường Hạo Nam hướng cô khinh bỉ, vừa muốn mở miệng mắng cô "Tai điếc" khi đó, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi lấy đôi đũa.

Cô ăn vài miếng tượng trưng, coi như là ăn mì trường thọ rồi. Đây còn phải nhờ phúc của cái tên Đường Hạo Nam bệnh thần kinh này a.

Đối diện, Đường Hạo Nam đã đem mì trong bát toàn bộ ăn sạch, thấy cô buông đũa xuống, đem bát mì kia của cô cũng bưng qua đi.

Lúc Hạ Nhất Nhiễm còn đang kinh ngạc, anh đã ăn gần hết bát mì sợi của cô!

Không phải cực kỳ ghét bỏ cô sao?

Sao thứ cô đã ném qua, anh còn muốn ăn?

"Bon anniversre! Là cái ý gì?" Anh vừa ăn, bên cạnh không chút để ý hỏi, Hạ Nhất Nhiễm lại sững sốt.

Phát âm tiếng Pháp tiêu chuẩn, chỉ là không nghĩ tới là từ miệng Đường Hạo Nam phát ra.

Kỳ thật cô trước kia đã dạy anh nói câu này, nhưng chắc là anh đã không còn nhớ rõ rồi.

Chẳng qua, nháy mắt tiếp theo, cô liền đề cao cảnh giác.

Anh lại vẫn nhớ đến chuyện Kha Dịch Thần trước kia a!

"Cô lại tai điếc rồi hả?!"

"Ý là sinh nhật vui vẻ." Cô bảo trì trấn định trả lời, nhớ tới Kha Dịch Thần phát âm cũng là cực kỳ tiêu chuẩn.

"A, hôm nay là sinh nhật cô ha..." Lại là ngữ khí châm chọc, ý tứ hàm xúc thâm sâu.

Đường Hạo Nam nhớ tới cái đêm tình một đêm bốn năm trước kia, cũng là sinh nhật của cô.

Hạ Nhất Nhiễm cũng như vậy, trong lòng tới cùng là mất tự nhiên, "Tôi cần phải trở về!"

Lúc đó, bên ngoài nổi lên gió to.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Chương 13: Khó Có Được Đơn Độc Ở Chung

Con gió này cùng Đường Hạo Nam thổi với cô hay nổi nóng một dạng, quả thực nói đến là đến. Chẳng qua, dự báo thời tiết sớm đã nói, thứ sáu có cơn bão tối nay đi ngang qua.

Liên tính bên ngoài gió thổi đến long trời lở đất, lốc xoáy hay vòi rồng gì gì đó, cô cũng là phải đi, Hạ Nhất Nhiễm lấy ra điện thoại di động, vừa đi vừa muốn gọi điện thoại, tại cửa, điện thoại bị Đường Hạo Nam đoạt đi rồi!

"Muốn gọi điện thoại cho A Thần của cô? Để anh ta tới đón cô?"

"Tôi gọi điện thoại kêu xe thuê! Còn có, tôi cùng Kha Dịch Thần căn bản là không có gì!"

"Không có gì? Không có gì cô lại thân mật như thế? Năm đó cô đều đã cùng anh ta bỏ trốn rồi! Không có gì cô đêm nay sao lại chủ động muốn đi gặp khách hàng? Cô sớm biết rằng anh ta về nước rồi đi!"

Còn tưởng rằng bão táp đã bình ổn, không nghĩ tới chỉ là vừa bắt đầu!

"Không nói? Lặng im rồi hả? Hạ Nhất Nhiễm, tôi cùng người nào cho cô lá gan?!"

"Tôi không có lặng im, tôi nói cái gì anh cũng đều sẽ không tin tưởng, cho nên tôi cảm thấy được không nhất định muốn cùng anh giải thích, anh từ đầu hẳn không tin tưởng tôi!" Tóm lại, ở trước mặt anh, cô làm cái gì, nói cái gì đều là sai!

Những lời này là lời cô luôn giấu trong lòng, cũng là lần đầu tiên nói với anh lời trong lòng.

Vì cái gì khi nghe cô nói những lời này khi đó, anh ở trong mắt cô thấy được thành khẩn cùng với bất đắc dĩ, một cái chớp mắt kia, Đường Hạo Nam là tin tưởng những lời này của cô.

"Đây trách ai? Là do cô trước kia một mực lừa gạt chúng tôi, cô đem tín nhiệm cùng bảo vệ của tôi đối với cô, trở thành tính kẻ! Hạ Nhất Nhiễm, sở dĩ hôm nay cô phải nhận lấy, đều là báo ứng cô nên được!" Không thể bị cô lừa gạt, Đường Hạo Nam quyết tâm ngoan độc, tiếp tục nói móc, châm chọc cô.

Đường Hạo Nam bỏ lại những lời này xong liền đi phòng ngủ, cô đi ra cửa muốn mở cửa, phát hiện cửa căn bản mở không ra, cô ra không được.

Nhặt chí ngồi trên sofa bên cạnh cửa sổ sát đất, bên ngoài bão giống như rất lớn.

Cô ôm gối ôm, ngồi ở kia, ngậm ngẩn người.

Nghĩ đến Kha Dịch Thần, nghĩ đến những lời Đường Hạo Nam vừa mới nói, nghĩ thầm rằng đêm nay khẳng định là có người đối với Đường Hạo Nam mặt báo, chẳng thể thì anh hẳn không lập tức đi tìm.

Cái Đường gia này, mỗi người đều đã coi cô như cái đinh trong mắt!

Còn về Kha Dịch Thần, anh ta có phải giống như Đường Hạo Nam nói được không chịu nổi như thế hay không, cô không quan tâm.

Cô cảm kích quá Kha Dịch Thần, hi vọng anh ta có thể có cuộc sống thật tốt.

Trong phòng đèn đột nhiên tắt ngúm, xung một mảnh tối đen.

Cái tên Đường Hạo Nam này lại đang làm cái gì?!

Bên trong bóng tối, người đàn ông cầm trong tay một cái nến hương đi ra, Hạ Nhất Nhiễm nhìn qua, anh mặc áo ngủ, giờ phút này, lại đốt sáng lên một cây, đặt ở trên bàn trà.

"Mất điện rồi." Anh nói xong, một bên ở trên ghế sofa ngồi xuống.

Cô còn tưởng rằng anh cố ý tắt đèn.

Ngắm lại anh cũng sẽ không nhàm chán như thế!

Trong không gian yên tĩnh, chỉ có hai ngọn nến tỏa ra ánh sáng màu vàng nhạt, hai người ở trên ghế sofa ngồi cách xa nhau, mặt hướng tới cửa sổ sát đất khổng lồ.

Khó có được an tĩnh cùng đơn độc ở chung.

Trên người anh tỏa ra hương cỏ cây tươi mát do vừa mới tắm rửa xong, cùng hương vị trước kia một dạng, hương vị này, để cho lòng của cô không lý do lại đau rồi.

"Ước muốn sinh nhật năm nay là cái gì?"

"A?"

Anh đột ngột hỏi, cô kinh ngạc, quay đầu nhìn anh, anh lại vẫn nhìn về phía tối như mực ngoài cửa sổ, trong ánh nến, cái quay mặt của anh cũng đẹp hoàn mỹ đến khiến người ta nín lặng.

Giờ phút này, anh là an tĩnh vô hại, không có ý tứ châm chọc cô.

Cô cúi đầu, nhìn ánh sáng, "Nguyễn vọng nói ra liền không linh rồi."

"A... Không nói tôi cũng đoán được, hi vọng sớm một chút ly hôn, cùng Kha Dịch Thần người hữu tình sẽ thành gia quyến thuộc!" Đường Hạo Nam tựa vào ở trên ghế sofa, châm chọc mở miệng nói.

"Tôi không nghĩ như thế!" Hạ Nhất Nhiễm buồn bực phản bác, nhìn ánh sáng, cô giống như bị ma xui quỷ khiến đóng lại hai mắt, hai tay tạo thành chữ thập, đề trán, thật sự là đang trang nghiêm ước nguyện.

Đường Hạo Nam quay đầu - -

Trong ánh nến, nhìn cô với mái tóc xoăn rơi tán loạn trên vai, cúi đầu, tư thế chân thành cầu nguyện.

Anh rất tò mò, nguyện vọng thật sự của cô là cái gì!

Mở mắt ra khi đó, đối diện là khuôn mặt của anh, một cái chớp mắt kia Đường Hạo Nam, trên mặt không có ghét bỏ, tàn ác, xem ra ôn hòa mà mê người, lòng của cô lại lần nữa rung động, lập tức xoay tầm mắt, nhìn về phía nơi khác.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô có phải thích tôi hay không?" Người đàn ông không chút để ý đưa ra vấn đề, hung hăng chấn động lòng của cô, mũi cô chua xót, hốc mắt nóng lên.

"A... Làm sao có thể?!" Lấy nụ cười che dấu nội tâm chột dạ, cô cười giấu phản bác.

"Không thích tôi, vì cái gì bò lên giường của tôi?" Đây là điều cho tới nay, anh nghĩ mãi không xong.

"Hừ vinh a... Anh là người nổi nghiệp Đường thị, bạch mã hoàng tử tuổi trẻ đầy hứa hẹn nhất ở thành phố Sùng Xuyên này, người nào cũng biết, gả cho anh, cũng giống như bay lên cảnh cao lâm Phụng Hoàng, tôi đương nhiên cũng không ngoại lệ." Cô không phát hiện, Đường Hạo Nam quả đang âm thầm nắm chặt, phát ra thanh âm thanh thúy.

Hà tất đem sự thật của tất cả mọi chuyện trước kia cho anh xem, anh không trân quý, chỉ biết càng thêm vô tình nhục nhã cô!

Nguyễn ước sinh nhật của cô là, hi vọng Đồng Y Mộng sớm một chút tỉnh lại.

"Gà rừng chung quy là gà rừng, bay lên ngọn cây, chỉ biết rước lấy càng thêm truyện cười!"

Cô không nói gì.

Thật lâu thật lâu, Đường Hạo Nam từ trong thất thần khôi phục, trên sofa bên cạnh, cô đã ngủ thiếp đi.

Cái người phụ nữ không tim không phổi này!

Anh đứng lên, một vẻ muốn đi.

"Mẹ..."

Âm thanh yếu ớt kia, nhỏ như muỗi kêu, khiến anh dừng chân, căng thẳng cắn răng kiềm chế cổ cảm xúc mềm lòng đang muốn trào ra.

"Anh Hạo Nam... Cứu em..."

"Hạ..." Đường Hạo Nam tức giận vọt tới trước mặt cô, nghĩ muốn đem cô lập tức kéo lên, không nghĩ tới, trên gương mặt cô lại treo một bên nước mắt trong suốt.

Thừa nhận đi, Đường Hạo Nam, mày thật sự yêu cô ấy!

Tức giận mắng thầm chính mình một trận, anh lại cúi người, đem cô nhẹ nhàng mà từ trong ghế sofa ôm vào phòng ngủ!

Một chút ngọt ngào cho cuối tuần ấm áp

Qua tuần nếu rảnh sẽ cố lên ngày 2c. Nói trước là nếu thôi nhé, tui ko hứa hẹn gì đâu

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Chương 14: Ôm Nhau Ngủ

Bên ngoài bão còn đang tại tàn sát bờ bãi, trong căn hộ cao tầng, mơ hồ có thể nghe đến động tĩnh bên ngoài, trong phòng đèn sì.

Hạ Nhất Nhiễm ngủ say bị Đường Hạo Nam thô lỗ đặt trên giường mà anh lại ngủ ở một bên, nằm thẳng, cách xa cô một khoảng.

Hạ Nhất Nhiễm tưởng ngủ thật không tốt, lát lại động, lăn qua lộn lại, càng ngày càng tiếp sát anh.

Sau cùng một chân cô đặt ở trên đùi của anh, cánh tay vòng qua eo anh, tựa như con gấu túi đang ôm thân cây!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô buông ra không tôi giết cô!" Cho dù cô đang trong giấc ngủ say nồng ngủ mơ mơ màng màng, Đường Hạo Nam cũng không tùy tiện buông xuống kiêu ngạo thường ngày của mình, ý đồ đẩy cô ra, nhưng mà người phụ nữ đang say ngủ kia lại vẫn gắt gao ôm anh.

Vốn thời tiết đã nóng, mất điện không có máy điều hoà, lần này còn bị cô ôm chặt, mà còn người phụ nữ này đáng người rất gọi cảm, thú tính trong người Đường Hạo Nam nhất thời liền nổi lên, một cổ nhiệt lưu ở đan điền bắt đầu khởi động, lần này càng khô nóng khó nhịn rồi!

Anh thật sự là điên mới ôm cô tới phòng ngủ!

Giống cô cái loại người phụ nữ đáng giận này, nên bị vứt ngoài trời mưa bão kia mới đúng!

"Không muốn... Buồn ngủ lắm..." Hạ Nhất Nhiễm than thở nói một câu, lười biếng, giống như đang làm nũng.

Đường Hạo Nam sùng sốt.

Âm thanh nũng nịu ấm áp kia giống chocolate nóng hòa tan, từng chút từng chút một thấm vào lòng người, dịu dàng mềm mại làm tan chảy trái tim cứng lạnh như đá của anh.

Không có lại tiếp tục đẩy cô ra, cũng không ghét bỏ cô, ngược lại tùy ý để cô ôm, ngửi mùi thơm ngát nhàn nhạt trên người cô, lòng của anh vậy mà lại cũng kỳ dị yên tĩnh trở lại.

Đây là từ khi kết hôn mấy năm qua, hai người lần đầu tiên cùng giường chung gối, bị cô thân mật ôm đi ngủ.

"Anh Hạo Nam... Hôm nay là sinh nhật của em..."

Hạ Nhất Nhiễm nằm mơ, vẫn lại là lúc mười mấy tuổi, sinh nhật cô, lúc nói xong câu này khi đó, Đường Hạo Nam từ phía sau bày ra một bó Hồng Mân Côi tôi... Cô vươn tay liền muốn tiếp nhận, nhưng mà, anh xoay người, hướng tới Đồng Y Mộng thân mặc váy công chúa đứng cách đó không xa đi đến...

Đường Hạo Nam nghe thấy những lời vô nghĩa của cô, tim, giống bị con giun đã ngủ đông bỗng thức dậy, đâm đau.

Buổi sáng xem lịch khi đó đã nhớ đến hôm nay là sinh nhật của cô, lúc ấy nhớ tới sinh nhật cô lại vẫn ảo não tâm trạng sa sút.

Anh Hạo Nam... A!

"Hạ Nhất Nhiễm, cô cũng đừng giả vờ thương cảm cho tôi thấy nữa!" Tôi hẳn không trở lên đêm... Anh hừ lạnh nhỏ nhỏ nói thầm, lại ở trên trán cô hôn một cái, sau đó như tên trộm rồi đi, nhắm mắt lại, rất nhanh ngủ.

...

Thành phố Sùng Xuyên này nằm ở vùng duyên hải trải qua cơn bão cùng cơn mưa lớn đêm qua, nghênh đón một ngày mới, ánh mặt trời xuyên thấu qua tầng mây dày đặc, chiếu sáng cả thành phố.

Sáng sớm, bây giờ Hạ Nhất Nhiễm đứng giờ tỉnh lại, cảm giác mệt chết đi được, hơn nửa hai chân cực kỳ mỏi.

Khi cô cất lực mở mí mắt nặng trĩu khi đó, một gương mặt tuần tú rõ ràng ngay trước mắt phóng đại, cô giật mình há mồm, cổ gồng bình tĩnh mới không kêu ra tiếng, nín thở nhìn khuôn mặt tuần tú gần trong gang tấc.

Phòng ngủ chính hướng đông, ánh mặt trời từ cửa sổ sát đất phía nam chiếu nghiêng. Tiến vào, chiếu sáng khuôn mặt tuần tú của anh.

Làm da của anh không trắng, mà là màu mật ong khỏe mạnh, nhưng mà cực kỳ bóng loáng, dường như không thấy được lỗ chân lông, sống mũi rất cao

cực kỳ thẳng, khuôn mặt tuấn tú thon gầy không một vết sẹo, ngũ quan cương nghị hình dáng cùng thân thể cường tráng, đường cong giống như bức tượng được điêu khắc tỉ mỉ ra.

Anh nhắm hai mắt, yên tĩnh ngủ say, ánh mặt trời chiếu vào, xem ra ôn hòa vô hại.

Hạ Nhất Nhiễm nhớ tới chuyện đã xảy ra tối hôm qua, lại không nhớ được cô vì cái gì cùng anh cùng giường chung gối, mà còn, thân thể của cô còn bị chân của anh đè nặng.

Một màn này, khiến cô kinh hãi, vội vàng nhìn thân thể dưới chân, không tồi, cô vẫn còn mặc cái váy hôm qua.

Không giống buổi sáng năm ấy, vừa tỉnh ngủ, toàn thân trần trụi cùng anh ôm ấp cùng một chỗ...

Nhớ không rõ tối hôm qua là như thế nào ngủ trên giường của anh. Chẳng lẽ là anh ôm cô tới?

Không có khả năng, mặt trời không mọc từ phía tây đi!

"Ừm....." Người đàn ông dường như muốn thức dậy, phát ra âm thanh trầm ngâm cũng đầy khơi gợi, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nhắm mắt lại.

Đường Hạo Nam mở mắt ra, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, vốn là chân của cô chân đè lên người anh, lần này, thành anh đè lên người cô rồi!

Cô gái đối diện, nhắm hai mắt, mái tóc xoắn dài rơi toán loạn xuống, cổ áo của chiếc váy cô đang mặc rất thấp, lộ ra một mảnh tuyết trắng, còn có khe ngực thâm sâu mê người. Trong nháy mắt, dục vọng sáng sớm của người đàn ông bùng bùng nổi lên rồi...

Anh nuốt một ngụm nước bọt, tầm mắt không hề chớp nhìn chăm chăm hai bầu ngực non mềm mê người của cô. Tay trái giống như bị ma xui quỷ khiến hướng tới trước ngực cô đánh tới - -

"Bốp!", ngay khi anh muốn chạm vào ngực cô khi đó, cô thức dậy, đẩy tay anh ra, lập tức ngồi dậy.

"Sắc lang!" Cô ôm ngực, lạnh lùng mắng.

Người đàn ông đầu lưỡi liếm liếm đôi môi khô ráo, dáng vẻ xấu xa, khinh thường nhìn cô, "Chi bằng bộ ngực nhỏ tí đó của cô, còn không có to bằng một nửa của Chu Giai Ngưng!" Đường Hạo Nam nằm ở trên giường, khinh thường nói.

Nhắc tới Chu Giai Ngưng, Hạ Nhất Nhiễm nghĩ đến chuyện ngày đó ở Studio, lập tức xuống giường, không nói một tiếng.

"Bị tôi nói trúng rồi đi? Cô nhiều lắm cũng chỉ được size B, khô quắt khô queo, thực ngán.", trong đầu rõ ràng nhớ đến bầu ngực non mềm trắng như tuyết cùng khe rãnh mê người sâu hút kia, nhưng miệng của anh lại nói ra đều là lời châm chọc.

Mà Hạ Nhất Nhiễm, vẫn như cũ không nói một tiếng, xỏ dép lê rời khỏi.

"Cô lại điếc rồi hả?!"

Cái người phụ nữ lạnh lùng chọc tức chết người này, nghĩ muốn cùng cô đấu đấu vô mồm đều không được.

Mất thấy cô liền muốn ra khỏi phòng ngủ, Đường Hạo Nam cực kỳ khó chịu xuống giường, trên người chỉ mặc duy nhất cái quần lót tam giác, "Cô lăn trở lại đây cho tôi!" Khi nói chuyện, đã giữ chặt cô, một tay kéo cô lại ném đến trên giường, thân hình to lớn liền phủ trên thân thể của cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Chương 15: Tôi Hiện Tại Vừa Lúc Có Nhu Cầu

Trong phòng ngủ, trên giường lớn màu xanh đậm, Hạ Nhất Nhiễm mặc chiếc đầm xuống màu trắng bị Đường Hạo Nam áp ở dưới thân.

Tư thế nguy hiểm, thân thể hai người gần như là kề sát cùng một chỗ, môi cùng môi gần như xoa sát ở một chỗ, Hạ Nhất Nhiễm lạnh lùng trừng mắt nhìn anh, thân thể lại miễn cưỡng như hỏa thiêu.

Hai tay bị anh giữ chặt hai bên, hơi thở nóng bỏng của đối phương quanh quẩn xung quanh hai người.

"Anh thả tôi ra!" Cô cố gắng bảo trì trấn định, lãnh ngạnh nói.

Đường Hạo Nam lại tà mị nở nụ cười, lưỡi liếm liếm môi cô, cánh môi bị đôi môi nóng bỏng của anh xẹt qua. Cánh hoa, như là có dòng điện xuyên qua, cảm giác kỳ quái ở sâu trong thân thể rợn rạo...

Hạ Nhất Nhiễm biết, Đường Hạo Nam là người từng chơi qua vô số phụ nữ, anh chính là cao thủ tình trận, mà cô, ngoại trừ lần đầu tiên u mê hồ đồ kia, có thể xem như một tờ giấy trắng.

Cho nên chịu không được sự trêu đùa của anh.

Nhưng mà, thời gian còn có chưa tới nửa năm, là cô có thể thoát khỏi nơi này rồi, làm sao có thể lại cùng Đường Hạo Nam phát sinh bất luận cái gì?

Còn có, anh cũng không đáng để cô phải trả giá thân cùng tâm!

"Như thế nào, ngoạn chơi không nổi sao? Hạ Nhất Nhiễm, cô đừng quên, cô hiện về mặt danh nghĩa vẫn lại là vợ của tôi, vài năm nay, cô còn không có làm tròn nghĩa vụ của người vợ nhà. Tôi hiện tại vừa lúc có nhu cầu sinh lý, cô nên phụ trách giúp tôi giải quyết!", nhìn thân thể dưới thân cứng ngắc, vẻ mặt lãnh đạm của người phụ nữ này, không biết là khiến bao nhiêu người đàn ông nổi lên dục vọng đen tối, giờ phút này, Đường Hạo Nam thật đúng là nghĩ muốn lại nếm thử tư vị của cô!

Anh nghĩ muốn coi cô như công cụ tiết dục?

"Đường tiên sinh, thực xin lỗi, tôi thích sạch sẽ, tôi sợ lúc làm tình với anh cảm thấy ghê tởm mà ối ra, ánh bay hưng phấn của anh, sau này khiến anh bị ED(liệt dương) vậy thì..." Không nghĩ muốn lại đem Đồng Y Mộng ra làm lá chắn, cô không nhanh không chậm bình tĩnh chậm chạp.

"Cô chê tôi bẩn?" Đường Hạo Nam căm tức, người phụ nữ chết tiệt này hẳn không cho rằng anh thật sự cùng những người phụ nữ kia lên giường đi? (*liếc* ông ko lên giường chà nhẽ chơi dưới đất hay sofa, bạ đâu ăn đó, ăn tạp à >")

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chương 16: Cô Đến Cầu Anh!

Hạ Khả San là nhằm chán mở trang web xem tin tức nhìn đến một nhà máy điện tử trực thuộc Đường thị đã xảy ra sự cố công nhân nhảy lầu, tưởng rằng sự kiện trọng đại, tự chủ trương liên xống tới hướng Đường Hạo Nam báo cáo rồi. Không ngờ rằng, cô ta không thành thực cùng không bình tĩnh như vậy, ở trong mắt Đường Hạo Nam, cực kỳ ấu trĩ.

Tuy rằng hai chị em cô có dung mạo tương tự nhau khá nhiều, nhưng mà, Hạ Khả San này quả thực không có cách nào thành thực cùng bình tĩnh, tao nhã như Hạ Nhất Nhiễm, cô ta đến một đầu ngón tay của Hạ Nhất Nhiễm cũng không bằng!

Hạ Khả San ở Đường Hạo Nam ăn dưa bỏ, chán nản trở về phòng bí thư.

Loại sự cố thể này, không phải là chuyện gì lớn, không tới phiên anh quan tâm.

Nhưng Đường Hạo Nam cũng không phải loại ông chủ máu lạnh vô tình, không trách nhiệm, mở trang web, xem tin tức.

Ngán ngán một giờ đồng hồ, tin tức này đã lên top tìm kiếm.

Trước kia lại vẫn chưa từng xảy ra qua loại chuyện như vậy, người công nhân kia nhảy lầu lại vẫn còn đang được cấp cứu.

Đường Hạo Nam ấn số nội bộ, "Hứa Thành, cậu vào đây!" Anh bình tĩnh dặn dò, về mặt an ninh, lại uống một ngụm cà phê.

"Hạ Nhất Nhiễm, cô luôn miệng nói có bản lĩnh, chuyện này như thế nào làm đến thiên hạ đều biết?" Kỳ thật, nhà máy điện tử của tập đoàn Đường thị có hơn mười vạn công nhân, loại chuyện nhảy lầu này, gần như từng tháng đều có xảy ra, nhưng mà trước giờ đều không giống hôm nay như vậy, nháo đến trở thành tin tức đầu đề.

Rõ ràng cho thấy bộ phận quan hệ công chúng làm việc thất trách!

Đường Hạo Nam hừ lạnh, thật muốn nhìn Hạ Nhất Nhiễm bây giờ nên xử lý nguy cơ lần này như thế nào!

Trợ lý Hứa Thành gõ cửa tiến vào, Đường Hạo Nam hỏi thăm tình huống đại khái của sự kiện nhảy lầu lần này.

"Nhà máy Huyết Hãn... Hứa Thành, chuyện này hoặc là vấn đề ở bộ phận quan hệ công chúng, hoặc là có người nghĩ muốn chinh Đường thị, cậu bí mật điều tra!" Đường Hạo Nam ngồi tựa lưng trên ghế dựa, nghiêm túc mà bình tĩnh nói.

Toàn thân lộ ra cổ khí thế trầm ổn cùng ung dung mà một người người lãnh đạo nên có.

"Vâng!" Hứa Thành đáp lại một câu, liền ra văn phòng.

Trên màn hình máy tính, chính đang trực tiếp buổi họp báo của Đường thị về sự kiện nhảy lầu lần này.

Giờ phút này, xuất hiện ở trên hình ảnh, đúng là tổng giám bộ phận quan hệ công chúng, Hạ Nhất Nhiễm.

Cô mặc một bộ đồ công sở chuẩn mực màu đen trắng, xem ra trang trọng nghiêm túc lại không mất tao nhã, trang điểm nhẹ nhàng, vẻ mặt bình tĩnh.

Từ lúc xảy ra sự kiện vừa vặn hai giờ, không sai, thời gian giải quyết tốt nhất chính là "24 giờ vàng" khi vừa xảy ra sự việc. Sự kiện nhảy lầu lần này dẫn đến Đường thị bị đưa tin xấu rất nhiều, công ty giờ phút này tất phải đứng lúc ra mặt chịu trách nhiệm.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn toàn viết xong báo cáo, đối mặt truyền thông, thẳng thắn thành khẩn nói chuyện này, cũng tiếp thu nghi ngờ truyền thông, đã bắt đầu ở bên trong nhà máy tiến hành điều tra, hứa hẹn nhanh chóng đối mặt sự giám sát cùng nghi ngờ của truyền thông và công chúng!

Theo Đường Hạo Nam đánh giá, lời phát biểu giải thích của cô đã rất tốt thậm chí là hoàn mỹ, tin tưởng bài phát biểu của cô sẽ có sức thuyết phục, sau cùng, cô lại vẫn hứa hẹn, các vị lãnh đạo cao tầng của công ty sẽ đi bệnh viện thăm hỏi người bị thương.

Chuyện này cũng đại biểu tập đoàn đối với cái sự kiện này cực kỳ coi trọng, cũng rất coi trọng mạng người.

Có phóng viên hỏi Đường Hạo Nam có thể đi thăm hỏi người bị thương hay không, Hạ Nhất Nhiễm trực tiếp trả lời: Sẽ.

Đường Hạo Nam khước miệng nhếch lên, "Hạ Nhất Nhiễm, cô lấy đâu ra tự tin, tôi sẽ đi?"

Chưa cùng anh nói chuyện thương lượng, liền tiền trăm hậu tấu rồi! Người nào cho cô mượn lá gan?

Đường Hạo Nam đứng lên, đi đến cửa sổ, rút một điều thuốc châm lửa, nuốt mây nhả khói, hít một hơi, nhìn bầu trời xanh thẳm cách đó không xa.

Hạ Nhất Nhiễm đi tới văn phòng tổng giám đốc, trong phòng thư ký Hạ Khả San nhìn thấy cô, vội vàng ngăn cô lại, "Cô tìm ai?" Biết rõ còn có hỏi, không một chút phép tắc mà nhân viên nên có.

Đây là kết quả nuông chiều từ bé!

Hạ Nhất Nhiễm thực lo lắng thay cho tương lai của cái người em gái này!

"Thư ký Hạ, nơi này là công ty, luận cấp bậc, cô đối với tôi nên là có tôn xưng. Nơi này không phải là nhà của cô, không cần đối với tất cả mọi người hô to gọi nhỏ, cô lại vẫn chỉ là một thư ký thực tập." Hạ Nhất Nhiễm gần từng tiếng, thật bình tĩnh hơn nữa hạ giọng nói.

"Tôn xưng? Toàn bộ công ty từ trên xuống dưới, ai chẳng biết cô so với nhân viên làm dọn dẹp việc vặt còn không bằng a - - khinh thường tôi là mới tới, không hiểu mấy tin bất quai của cô sao?" Hạ Khả San sâu xa châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm chỉ là cười cười, cũng không trực tiếp xông vào văn phòng tổng giám đốc, đây là quy tắc trước giờ, mà là gọi điện thoại cho trợ lý tổng giám đốc Hứa Thành.

Đường Hạo Nam nhận được điện thoại của Hứa Thành, nói là Hạ Nhất Nhiễm muốn gặp anh, anh đồng ý gặp.

Hạ Nhất Nhiễm lần đầu tiên tiến vào văn phòng Đường Hạo Nam.

Trong văn phòng rộng rãi sáng ngời, người đàn ông đưa lưng về phía cô, đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất khổng lồ, hai ngón tay thon dài kẹp điều thuốc, sương khói lượn lờ, từ từ bay lên.

Thoạt nhiên liếc mắt một cái, cô cho rằng nhìn lầm người, bởi vì giờ phút này Đường Hạo Nam là thâm trầm như vậy, bóng lưng đạo mạo cao lớn kia nhìn có vẻ có chút cô đơn, cô tịch.

Cô âm thầm hít vào một hơi,... lướt qua ý nghĩ không nên có, "Đường tổng, quý rầy, tôi tới là muốn mời người đi bệnh viện an ủi thăm hỏi vị công nhân nhảy lầu kia, anh ta vẫn còn đang hôn mê, người nhà cảm xúc cực kỳ không ổn định, tôi cho rằng, lúc này có người tự mình ra mặt gặp bọn họ, mới thể hiện ra chúng ta coi trọng mạng người!"

Cô mở miệng đều là một vẻ công việc hóa.

Lúc đó, Đường Hạo Nam chậm rãi xoay người, hít một hơi thuốc lá, phun ra nồng đậm khói thuốc, đôi mắt hít lại, liếc cô, cười như không cười.

"Cô dựa vào cái gì tin tưởng là tôi sẽ đi bệnh viện thăm hỏi?" Anh trầm giọng hỏi lại, mang theo ngữ khí châm chọc, đi đến bên cạnh bàn làm việc, đem tàn thuốc án diệt ở trong gạt tàn sứ men xanh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Chương 17: Một Người Không Dám Thỗ Lộ, Một Người Chết Cũng Không Thừa Nhận

Cô lúc đối mặt với phóng viên cô ý đưa ra vấn đề làm khó dễ khi đó, là muốn đánh cược một phen, cược Đường Hạo Nam đối với cô có thể công và tư rõ ràng hay không.

Mà chính cô, hoàn toàn là công tư rõ ràng.

Cô tin tưởng, chỉ cần Đường Hạo Nam một người lãnh đạo ưu tú của một tập đoàn lớn, nhất định sẽ lấy đại cục làm trọng, không nhằm vào cô, phối hợp công tác với cô cùng đi bệnh viện an ủi công nhân cùng người nhà vị công nhân đó.

"Đường tổng, sự kiện lần này cùng trước đây khác biệt, tin tức không tốt về Đường thị rất nhiều, tôi suy xét các vấn đề quan hệ công chúng hiện tại, cảm thấy được lúc này Đường thị chỉ có tỏ rõ thái độ thiết tình thành ý ra, mới có thể phục chúng. Tôi cho rằng, để người trực tiếp ra mặt trấn an công nhân, là biểu hiện cực kỳ có thành ý. Bởi vì anh là tổng giám đốc tập đoàn Đường thị!"

Đường Hạo Nam đối mặt với cô, tay xuyên vào trong túi quần, trên mặt chứa ý cười như có như không.

"Hạ tổng giám, muốn tôi nhắc nhở cô một câu hay không, ngày đó tại studio tôi đối với cô nói qua cái gì?" Đường Hạo Nam châm chọc mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm ngực thất lại rồi.

"Tôi biết rõ. Ngại quá quấy rầy rồi." Không cần anh nhắc nhở, cô cũng nhớ rõ lời anh đã từng nói qua, anh không cần cô giúp anh kiếm tiền, bởi vì anh khinh thường những gì cô làm.

Cô bình tĩnh xoay người hướng cửa văn phòng đi đến.

"Có lẽ, cô cầu xin tôi, tôi sẽ suy xét!" Nhìn bóng lưng của cô, anh giương giọng nói một câu, kéo ra ghế làm việc ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người thở một hơi, "Đường tổng, nói đến cùng tôi là vì Đường thị làm việc, Đường thị lần này nếu bởi vì sự kiện này gặp tổn thất, tổn hại không tới cái ích lợi của tôi, tôi vì cái cần phải cầu xin anh?"

Thực khôi hài, công ty là của hắn, hắn đều không để ý, nằng để làm chi muốn để ý?!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô không muốn phản công việc này nữa sao?!"

"Tuần trước tôi đã gửi đơn xin từ chức cho tổng giám bộ phận nhân sự rồi, chậm nhất còn có bốn tháng sẽ rời vị trí công việc." Đều phải ly hôn, cô lại vẫn ở lại công ty Đường gia làm gì?

Tại sao không ai cùng anh báo cáo chuyện này?!

Chính vì thái độ Đường Hạo Nam như vậy nên tất cả Đường thị, người nào cũng biết Hạ Nhất Nhiễm là cái hoàng hậu thất sủng, không ai đem cô để vào mắt, đương nhiên, nhân viên cũng cho rằng Đường Hạo Nam anh cũng không đem Hạ Nhất Nhiễm để vào mắt...

"Cô thật muốn bỏ đi cho xong! Cô còn muốn chạy, tôi không chuẩn cô đi! Sự kiện lần này ảnh hưởng đến công ty không nhỏ, nếu là xử lý không tốt, cô phải chịu toàn bộ trách nhiệm!" Anh tức giận vỗ bàn đứng lên nói.

Không thể nói lý!

Hạ Nhất Nhiễm không nói thêm gì, kéo ra cửa văn phòng, mạnh tay đóng âm một cái ra ngoài.

Cô xem như đánh giá quá cao anh rồi, vậy mà cứ cho rằng anh sẽ lấy đại cục làm trọng, không nghĩ tới, lúc này, cũng bởi vì đối với cô có thành kiến mà làm khó dễ cô!

Vào thang máy, Hạ Nhất Nhiễm liền hối hận, sớm biết như thế nên cầu xin anh một phen, dù sao, người ở trước mặt công chúng khoe khoang khoác lác là cô, cô nếu như làm không được, lại biến thành bị mọi người chê cười!

Com trưa khi đó, tin tức Đường Hạo Nam sẽ không xuất hiện tại bệnh viện ở trong phòng ăn truyền ra rồi.

Hạ Nhất Nhiễm không đi ăn cơm, mà là ở trong phòng làm việc sút đầu mẻ trán nghĩ biện pháp.

Lục Ngộ Hàn gọi điện thoại tới, bày tỏ quan tâm, hơn nữa đề nghị nói giúp cô liên hệ Đồng Sự Trưởng Đường thị, cũng là cha của Đường Hạo Nam đi bệnh viện thăm hỏi động viên người nhà của vị công nhân kia.

"Lục tổng, chuyện này chỉ sợ không được, người cũng biết, anh ấy cùng lão Đồng Sự Trưởng quan hệ luôn luôn không phải tốt đẹp!"

"Đều đã lúc nào rồi, con còn sợ tiểu tử kia?!"

"Con không phải sợ, con là - - vậy được rồi, cảm ơn người - -" mặc kệ nói như thế nào, biện pháp Lục Ngộ Hàn nói cũng đúng một ý kiến tốt, để cho lão Đồng Sự Trưởng đang tính dưỡng tự mình đi an ủi người nhà công nhân kia, so với Đường Hạo Nam đi lại vẫn có vẻ có thành ý hơn, đến lúc đó, Đường Hạo Nam nói không chừng cũng sẽ dưới sức ép bị áp lực phải ra mặt...

Lục Ngộ Hàn mới cúp điện thoại, lại điện thoại cho Đường Hạo Nam.

Tuy lần trước cậu cháu hai người bởi vì Hạ Nhất Nhiễm náo loạn có chút mâu thuẫn nhỏ, nhưng cũng không ảnh hưởng đến cảm tình của bọn họ.

"Con thật muốn cậu giúp Nhiễm Nhiễm đem lão gia từ nhà con ra mặt sao?"

"Hạ Nhất Nhiễm chết tiết này!"

"Hạo Nam, cậu đã cho con một cái bậc thang để bước xuống rồi, cũng đừng lại quá kiêu ngạo nữa! Nói đến cùng, con bé cũng là vì muốn tốt cho Đường thị!" Lục Ngộ Hàn ở trong điện thoại khuyên nhủ, cúp điện thoại xong, anh chưa sót cười cười.

Anh biết, Đường Hạo Nam là muốn ra mặt, chỉ là không nghĩ muốn đón ý nói hòa theo Hạ Nhất Nhiễm.

Đối với mấy người trẻ tuổi này, một người không dám tỏ lộ, một người chết cũng không thừa nhận!

...

Hạ Nhất Nhiễm vừa mới tiến vào thang máy, ở trong thang máy vậy mà gặp Đường Hạo Nam!

Anh không phải có thang máy chuyên dụng của mình sao? Để làm chi chen lách thang máy chuyên dụng của nhân viên cấp cao?

Trong thang máy chỉ có hai người bọn họ, cô lễ phép gật đầu, dọc theo đường đi hai người không nói chuyện, cô mới ra thang máy, liền hướng đường lớn trước công ty đi, Đường Hạo Nam cùng theo sau lưng cô.

Hạ Nhất Nhiễm đang đợi xe taxi đến đón cô, bị Đường Hạo Nam lôi đi.

"Anh muốn làm chi?!"

"Cô muốn đi tiếp lão gia kia, không có cửa đâu! Lên xe!", anh châm chọc nói, thô lỗ đem Hạ Nhất Nhiễm nhét vào trong xe hơi, chính mình từ một bên khác lên xe.

Anh làm sao có thể biết cô muốn đi đón Đồng Sự Trưởng?

"Đường Hạo Nam! Anh có thể dùng náo loạn nữa không? Tôi không có thời gian, trừ phi anh theo tôi đi bệnh viện!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói, xe đã chạy lên cao tốc.

"Hạ tổng, chúng tôi là muốn đi bệnh viện thăm hỏi người công nhân kia a!" Lái xe của Đường Hạo Nam, chú Cát cười nói, Hạ Nhất Nhiễm lần này sừng sốt.

Cô về mặt nghi hoặc nhìn Đường Hạo Nam, anh lại không nói một tiếng, không liếc nhìn cô một cái.

Anh nhất định là không nghĩ muốn kinh động lão Đồng Sự Trưởng, mới muốn đích thân đi bệnh viện!

Cô nghĩ như vậy, cũng liền vội vàng gọi điện thoại cho trợ lý An Lạp, để cho cô ấy an bài tốt phóng viên ở bên ngoài bệnh viện cùng bảo an lên biện pháp bảo vệ!

Mọi người ngủ ngon. Hôm nay đã có lết 2c rồi đây. ngày mai ko biết trước

Có người hỏi mình chừng nào mới hết ngược đây. Uhm thì ngược dài dài mn ạ. Cứ nhìn theo cái văn án là biết đó. Ngược nữ, rồi sủng (sủng cmn ít. 100c thì tầm 10, 20c gì đó vừa ngược vừa sủng). Rồi lại ngược nam, 2 người ngược nhau. Cuối cùng HE

Ko có cái ngu nào bằng cái ngu này. Tự mình ngược mình

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Chương 18: Bị Hắt Axit Sulfuric!

Hạ Nhất Nhiệm tuyệt không cảm kích Đường Hạo Nam đột nhiên muốn đi bệnh viện, đây là trách nhiệm cùng nghĩa vụ của một người lãnh đạo tập đoàn lớn như anh!

Đối với An Lạp sắp xếp công tác xong, cô lấy gương trang điểm, sửa sang lại tóc, dặm lại phấn, trong gương đột nhiên xuất hiện mặt Đường Hạo Nam, cô sững sốt, lập tức đem gương trang điểm khép lại.

Nghe được giọng Đường Hạo Nam lạnh lùng giễu cợt, "Họa hổ họa bì nan họa cốt*", có chút người dù ăn như thế nào, cũng che giấu không được lòng dạ xấu xa." Anh sâu xa nói.

Họa hổ họa bì nan họa cốt, Tri nhân tri diện bất tri tâm: Vẽ cọp chỉ vẽ da khó vẽ xương, Biết người biết mặt không biết lòng

Anh có phải không tổn hại cô một câu, miệng liền ngửa hay không?!

Hạ Nhất Nhiệm không lên tiếng, tổn thương im lặng.

Thật không biết anh tối hôm qua làm sao có thể chịu được cô cùng giường chung gối một đêm!

Cô không để ý tới anh, lại còn xia xói cô tiếp nữa cũng là tự làm mất mặt mình, Đường Hạo Nam không nói nữa.

Trên đường, Chu Giai Ngưng gọi điện thoại, anh nói ra những lời rõ ràng vô sỉ, lúc Hạ Nhất Nhiệm nghe tới, vô cùng chói tai ghê tởm. Nhưng cô mặt không đổi sắc, giống như không có nghe đến vậy.

Mới vừa cúp điện thoại, trợ lý Hứa Thành lại gọi tới, Đường Hạo Nam khôi phục vẻ mặt nghiêm túc, "Cái gì tình huống?"

"Đường tổng, tôi hoài nghi lần này là có người nhắm vào Đường thị! Lại vẫn trong quá trình điều tra!"

"Nhất định phải tra ra được người đứng phía sau dở trò cho tôi!" Đường Hạo Nam một câu nghiêm túc, ngoan độc lệ mà nói, đem Hạ Nhất Nhiệm hoảng sợ, nhìn anh một cái.

Người đứng phía sau giờ trò?

Chẳng lẽ là chỉ chuyện nhảy lầu?

Cô thăm nghĩ, đã nhanh đến cửa bệnh viện, "Sắp đến rồi, cà- vạt của anh bị lệch, chỉnh lại một chút đi." Làm một tổng giám bộ phận quan hệ công chúng, cô theo bản năng kiểm tra quần áo của Đường Hạo Nam.

"Cô bảo tôi tự mình chỉnh?" Đường Hạo Nam không phải cái loại người sẽ ngoan ngoãn nghe lời cô nói, chằm chọc hỏi lại.

Chẳng lẽ anh muốn gọi cô giúp anh chỉnh lại?

"Lại vẫn thất thần để làm gì? Bảo cô chỉnh lại cái cà- vạt cho tôi sẽ chết à?!" Nếu là những người phụ nữ khác chỉ mong sao được như thế liền lập tức ngò trên đùi anh, cho cô đeo caravat cho anh, cô lại như một cái cọc gỗ vậy!

Hạ Nhất Nhiệm không nghĩ muốn cùng anh khắc khẩu, Đường Hạo Nam xoay người, cùng cô mặt đối mặt, cô trấn định vươn tay giúp anh chỉnh lý cà- vạt.

Hai người mặt đối mặt, tiếp xúc gần gũi, hơi thở đối phương đụng chạm cùng một nơi, từ hơi thở tất cả đều là hương vị của đối phương.

Cô về mặt chuyên chú, thật sự, bàn tay trắng nõn thon dài lật chuyển áo somi của anh, đem caravat chỉnh lại ngay ngắn. Vẫn lại là lần đầu tiên giúp anh chỉnh lý quần áo, mắt quuyến luyến nhìn, khóe miệng hơi hơi cong lên.

Đường Hạo Nam tầm mắt găng co không hề chớp mắt nhìn chằm chằm mặt cô, giờ phút này cô xem ra hiền lành dịu dàng, ít đi quật cường, thật đủ tư cách một người vợ hiền.

"Tốt rồi!" Cô hoàn hồn, mới ý thức đến chính mình cảm xúc có chút hơi biến hóa khó hiểu, cô vậy mà vừa mới cực kỳ hưởng thụ giúp anh chỉnh lý quần áo.

Vội vàng quay mặt, thu lại ý cười nơi khóe miệng.

Người phụ nữ chết tiết này, vừa rồi mới vẫn là đáng vẻ cực kỳ ôn nhu, giờ lại khôi phục lại bộ dạng lạnh như băng rồi!

Mới vừa muốn mở miệng đàm thoại cô, đã đến cửa bệnh viện, những lãnh đạo cấp cao khác cũng đến chỗ, cửa lớn bên ngoài bệnh viện còn có phóng viên đang đứng, tóm lại vây quanh không ít người.

Những lãnh đạo cấp cao khác đã xuống xe, lái xe vì Đường Hạo Nam mở cửa xe, anh đem khuy áo trên Tây phục gài lại, thân sĩ xuống xe, Hạ Nhất Nhiệm chính mình mở cửa xe bước xuống rồi.

Đèn flash chớp lóe, Đường Hạo Nam toàn thân trắng, hướng tới cửa lớn bệnh viện đi đến, Hạ Nhất Nhiệm cùng theo sau lưng anh, đồng thời nhìn xem

xung quanh, kiểm tra có thỏa đáng hết chưa.

"Đường Hạo Nam mày là cái thứ quý hút máu người!" Đột nhiên trong đám người có người rống to, một trận bạo động, Hạ Nhất Nhiễm cảnh giác nhìn về phía đám người, chỉ thấy một người đàn ông như kẻ điên lên con một dạng xông đi tới, trong tay hắn cầm một bình rượu, trong bình có chất lỏng màu mật ong, hướng tới Đường Hạo Nam ném qua.

Hạ Nhất Nhiễm gặp người nọ có thể là có ý muốn ám hại Đường Hạo Nam, không chút nghĩ ngợi, trực tiếp lao về phía Đường Hạo Nam, "Cẩn thận!" Cô hô to, chạy tới bên cạnh người Đường Hạo Nam, bình rượu trong tay người đàn ông hất hướng Đường Hạo Nam, chất lỏng bên trong vẩy ra, vừa lúc bị Hạ Nhất Nhiễm ngăn trở, chất lỏng rơi vào phía sau lưng của cô, đi xuống vẩy tung tóe.

"A - - a - - "

Tiếng kêu thê lương thảm thiết của người phụ nữ vang lên, tiếng kêu kia tê tâm liệt phế thảm thiết khiến lòng người khiếp sợ!

Bối rối qua đi, Đường Hạo Nam quay đầu khi đó, liền nhìn Hạ Nhất Nhiễm ôm lấy chính mình, mặt cô bởi vì đau đớn mà trở nên hung dữ, vằn vẹo!

"Hạ Nhất Nhiễm!" Đường Hạo Nam bạo rống, cô làm sao vậy?! Nháy mắt kia, còn không biết cô tới cùng làm sao vậy?! Sợ tới mức thất hồn lạc phách...

"Axit sulfuric!"

"Hắt Axit sulfuric! Có người hắt Axit sulfuric rồi!"

Axit sulfuric (a-xít sun-phu-rich, bắt nguồn từ tiếng Pháp: acide sulfurique) có công thức hóa học là H₂SO₄, là một chất lỏng sánh như dầu, không màu, không mùi, không bay hơi, nặng gần gấp 2 lần nước. Nó là một axit vô cơ mạnh. Nó hòa tan trong nước theo bất kỳ tỷ lệ nào. Ai cần tìm hiểu thêm cứ hỏi thăm gg nhé

Có người thét chói tai, chỉ thấy trên bắp đùi Hạ Nhất Nhiễm sùi lên bọt biển màu trắng, sau đó làn da đen lại, mà sau lưng áo khoác của cô cũng bị đốt thành màu đen, như than củi một dạng!

Cô đau đến dậm chân, gất gao ôm Đường Hạo Nam, "Đau quá... Đau...!"

Thế giới giống như chỉ còn lại có hai người bọn họ, Đường Hạo Nam trong mắt tất cả là về mặt Hạ Nhất Nhiễm đau đớn thông khổ đến vằn vẹo, lòng anh như bị đao cắt.

Trên mặt đất rơi xuống một bãi máu, một giây sau, anh đem cô bế lên, lập tức vọt vào cửa lớn bệnh viện!

Người đàn ông gây chuyện kia đã bị bảo an của bệnh viện chế phục, Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm giống như điên rồi một dạng hướng đại sảnh khoa cấp cứu chạy đến, Hạ Nhất Nhiễm đau đến cắn vào vạt áo của anh, nước mắt ào ào rơi xuống.

Làn da cùng máu thịt bị Axit sulfuric đậm đặc ăn mòn, cái loại đau đớn thống khổ này, cô chưa từng trải qua qua, đau như thế, không cách nào có thể dùng ngôn ngữ hình dung...

"Bác sĩ đâu?! Bác sĩ chết đâu rồi?!" Đường Hạo Nam ôm ấp Hạ Nhất Nhiễm, đến đại sảnh khoa cấp cứu, giống như điên rồi một dạng mà gầm thét, sắc mặt đỏ lên, huyết Thái Dương hai bên nổi gân xanh, y tá đẩy ra băng ca, cô bị anh thả xuống đó, cô đau đến lăn lộn.

Đường Hạo Nam thấy được trên đùi phải nhỏ nhắn của cô chỉ thấy rõ một khối thịt đen mà còn đang chảy máu vô cùng thê thảm, lòng tràn đầy bối rối...

Cô vừa mới là vì cứu anh, mới bị hắt đến, chẳng thế thì, bị hắt đến chính là anh...

Cái này nhận thức, để cho anh sợ sệt tại chỗ.

Dạo này tui thật vô cùng bận, mà tối về lại ko có máy làm nên chắc sẽ ra hơi chậm, mọi người ráng đợi nhé! Với cả sắp tới chương sẽ dài gấp đôi, tầm 2,5->3k từ có hơn, Nên mn ko lo truyện ngắn đọc ko đã nhé!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Chương 19: Vì Cái Gì Cứu Tôi?

Trong phòng cấp cứu, quần áo trên người cô bị cởi ra, cả người nằm sấp trên giường, phía sau lưng cùng da thịt trên đùi đều có vết thương, bác sĩ đang dùng dung dịch natri hidrocacbonat giúp cô sửa vết thương.

Hạ Nhất Nhiễm đau đến hai tay nắm chặt đệm giường, nước mắt dừng không được chảy xuống.

Đó là thân thể liên tiếp bị bỏng rát, đau đến tê tâm liệt phế, cô rất muốn lăn lộn, hàm răng cắn chặt môi dưới, cánh môi bị cắn phá, có tia máu chảy ra.

Đường Hạo Nam ở bên ngoài nghe tiếng kêu khóc của cô, tâm giống như bị lắng trĩ, nắm chặt hai đấm, đầu óc trống rỗng.

"Đường tổng..." Hứa Thành tìm đến đây, cung kính kêu hô, cái lãnh đạo cấp cao khác còn đang chờ anh.

"Ai làm?! Tra rõ ràng là ai làm chưa?! Dám trước mặt mọi người hắt Axit sulfuric vào tôi!" Đường Hạo Nam tức giận rống, nếu người phụ nữ bên trong bị hắt đến trên mặt, nhất định sẽ bị hủy dung!

"Còn đang điều tra, Đường tổng, tất cả mọi người đang chờ người đi ICU thăm hỏi vị công nhân kia và người nhà anh ta- -"

"Không đi!"

Anh găm thét, lần đầu tiên ở trước mặt cấp dưới phát hỏa lớn như vậy, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn đang cấp cứu.

Tiếng khóc nhỏ, chỉ chốc lát sau, cửa phòng cấp cứu mở ra, Đường Hạo Nam vọt đi vào, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn nằm sấp ở trên giường, trên người che chắn.

"May là được đưa tới đúng lúc, không có tổn thương đến động mạch cùng thần kinh, chẳng qua thiêu hủy hai khối thịt, về sau khẳng định sẽ để lại sẹo, may mắn nhất chính không bị hắt trúng vào mặt! Cần ở lại bệnh viện quan sát!" Nữ bác sĩ bình tĩnh nói, Đường Hạo Nam chạy tới bên cạnh giường bệnh, Hạ Nhất Nhiễm nằm sấp trên giường, còn đang thức thít ngẹn ngào.

Anh khom người xuống, đem mái tóc ướt sũng của cô vén lên, thấy được cô quay mặt chảy nước mắt.

Gặp là anh, cô lập tức hít hít cái mũi, "Đường tổng, người nên đi an ủi người nhà vị công nhân kia..." Cô cật lực nói.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô cho chính mình là thánh mẫu sao?! Ai muốn cô giúp tôi cản?! Ai muốn cô giúp tôi cản?! Đừng tưởng rằng như vậy, tôi sẽ thương tiếc cô, sẽ đổi với cô thay đổi! Cô là cái thứ ngu xuẩn!"

Đường Hạo Nam bạo rống, nhìn đến chỗ vết thương của cô tức giận mắng, hốc mắt đỏ lên, hăng đầy tia máu.

"Đừng tưởng rằng cô đã cứu tôi, tôi sẽ tốt đối với cô! Cô nằm mơ!" Đường Hạo Nam kêu ngạo, miệng không đắn đo tiếp tục găm thét, nếu thời gian có thể quay lại lúc đó, anh cũng sẽ không để cho cô giúp bản thân cản!

Anh không cần đối với cô ấy náy, không cần đối với cô mềm lòng, lại càng không muốn yêu thương cô!

Cũng không hiểu cô vì cái gì làm như vậy?

Vài năm nay, anh đối với cô nhục nhã còn chưa đủ nhiều sao?

Đường Hạo Nam rống xong, liền chạy ra khỏi phòng cấp cứu, mà Hạ Nhất Nhiễm, vẫn không nhúc nhích nằm sấp nơi kia, tiếp tục rơi lệ.

Miệng vết thương đau đã chẳng phải rõ ràng, tim lại đang đau hơn.

Thì ra, tại thời điểm nguy hiểm nhất, cô còn có thể phấn đấu quên mình bảo vệ anh, kia như là một loại bản năng, phát ra từ nội tâm, không hề lý do, một khắc kia, cái gì cũng chưa nghĩ, liền là không nghĩ để cho anh bị thương, đã nghĩ bảo vệ anh, không hơn.

Cô cho rằng, tình yêu say đắm của cô đối với anh, đã sớm bị sự nhục nhã của anh đối với chính mình phai mờ rồi, cô đã không thích anh, nhưng mà - -

Gặp được Đường Hạo Nam, rốt cuộc là duyên, hay vẫn lại là kiếp?

Cổ họng cô sinh đau, nước mắt ào ào rơi xuống, đắm chìm trong đau thương, đắm chìm trong Vô Cùng Vô Tận yêu thương đối với anh, giờ khắc này, không lại khắc chế chính mình, tùy ý chính mình làm càn ở trong lòng thích anh, nhớ lại từng chút từng chút những chuyện trước đây cùng với Đường Hạo Nam.

...

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại thời điểm, đã là chạng vạng.

Trời chiều vừa vặn từ cửa sổ phòng bệnh xuyên thấu vào đây, rơi vào trên giường bệnh. Cô chậm rãi mở mắt ra, mí mắt cực kỳ trầm.

Tuy không có cảm giác đến đau đớn, chỉ cảm giác đau như bị kim châm, nhưng mà, cái loại đau đến tê tâm liệt phế khi bị Axit sulfuric đậm đặc hắt đến lúc đó, giống như còn đang cảm nhận được.

Một màn kia, về sau khả năng sẽ trở thành ác mộng của cô!

Từ trong sợ hãi lòng còn trong lòng khôi phục, trong phòng bệnh giống như chỉ có cô một người, hoàn cảnh cực kỳ tốt, giống như đang ở trong nhà, hẳn là phòng bệnh VIP rồi.

"Đường phu nhân, người tỉnh rồi..." Bác sĩ thực tập kiểm tra phòng phụ giúp xe đẩy tiến vào, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm nằm sắp ở trên giường hòa ái hỏi.

"Uh'm..."

"Tôi giúp người làm mấy cái kiểm tra đơn giản a."

"Uh'm..." Nói xong, hai tay chống lên đệm giường, cật lực bò lên, vết thương bắp đùi cùng trên lưng, cổ gấn ngời dậy không để ảnh hưởng nhiều đến vết thương.

Thừa dịp bác sĩ giúp cô kiểm tra khi đó, cô cầm điện thoại nhìn tin tức, nhìn đến Đường Hạo Nam quả thật đi thăm hỏi qua người công nhân cùng người nhà của anh ta, cũng bày tỏ an ủi, cô nhẹ nhàng thở ra. Chuyện bị hắt Axit sulfuric cũng đã lên tin tức, người gây ra họa bị cảnh sát đã khống chế, trong tin tức cũng nhắc tới cô.

Bác sĩ mới đi, Đường Hạo Nam liền vào được, vẻ mặt nghiêm túc, nhìn đến anh, cô hơi gật đầu, "Người nhà vị công nhân kia cảm xúc ra sao?"

"Ngậm miệng! Tôi không nghĩ muốn nhắc tới nó!" Đường Hạo Nam nhìn cô mặt mày tái nhợt, trầm giọng cắt ngang, ở cạnh giường bệnh đứng lại.

"Vì cái gì phải bảo vệ tôi?!" Đường Hạo Nam nghiêm túc hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, trái tim cũng đập mạnh, nhất thời nghẹn lời.

Nguyên nhân căn bản là...

Chẳng qua, cô sao có thể nói cho anh sự thật.

Đường Hạo Nam đặt mông ngồi xuống mép giường, một đôi mắt sắc bén nhìn cô, "Tôi hỏi lại cô một lần, vì cái gì bảo vệ tôi? Cô có phải thích tôi hay không?!"

Anh hỏi thẳng ra, tối hôm qua cũng hỏi qua vấn đề này.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu khi đó, vừa lúc đối mặt với khuôn mặt tuấn tú của anh, lại lập tức xoay tầm mắt.

Đường Hạo Nam cảm giác cô trong lòng bối rối, một cả trái tim kích động hẳn lên, giống như cực kỳ chờ mong cô nói thích anh.

Có bạn hỏi tui xin bản cv, ak bộ này ko có cv, nếu có tui đã ko làm nó rồi. Vì đơn giản tui cũng từng là người đọc, chờ ko được thì tìm đọc raw. Đọc xong thì ko bao giờ quay lại đọc truyện nữa. Đơn giản vì lười ==))

Bản qt càng ko có, vì làm đến đâu tui lấy qt đến đó. Trước còn siêng lấy qt giờ thì lười. Vì có qt tui ham đọc lại lười làm ==))

Còn chuyện xin link Trung thì xin lỗi mình cho ko đc, vì tâm huyết mình bỏ ra chả ai đọc cứ xin link tui cảm thấy tổn thương và bức vô cùng.

Còn 1 chuyện nữa là có nhiều bạn hỏi xin làm đệ tử của mình ^_^ thật ra mà nói, cũng phải dạy gì, chỉ là hướng dẫn cách dịch truyện thôi. Cơ mà thường sau khi học nghệ xong đi mấy bạn ấy biếng lười ko thấy bóng dáng nên tui lười dạy lại lắm. Còn ai thật sự muốn học, thì có thể inb fb của mình, đưa các bạn vào 1 nhóm mình từng hướng dẫn để học hỏi nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Chương 20: Anh Quý Trọng Tình Yêu Của Cô Sao?

Hôm nay, lúc cô dừng cảm quên mình giúp anh cản Axit sunfuric khi đó, anh bị rung động đến chỗ, cô vậy mà lại có thể dừng cảm quên mình như vậy. Vài năm nay anh cho cô thương tổn cùng nhục nhã còn chưa đủ nhiều sao? Người phụ nữ chết tiết này nghĩ chính mình là thánh mẫu sao?

Nếu không phải thánh mẫu, lý do chỉ có một.

Cô thích anh!

"Nhìn tôi!" Đường Hạo Nam thúc giục, cả trái tim rộn rạo, đập rộn lên.

Hạ Nhất Nhiễm rút cục quay đầu, đối mặt với anh, khóe miệng nhếch lên.

"Đường tổng, người suy nghĩ nhiều rồi. Tôi là tổng giám bộ phận quan hệ công chúng của Đường thị, người là tổng giám đốc, chức trách của tổng giám quan hệ công chúng là cái gì? Giữ gìn hình tượng công ty! Người là tổng giám đốc, liên tương đương với bộ mặt Đường thị, nếu hôm nay bị hất đến chính là người, tương đương tổn hại danh tiếng Đường thị! Cho nên, tôi làm như vậy, hoàn toàn là xuất phát từ việc công!" Cô mặt mỉm cười, một đôi mắt nhìn thẳng khuôn mặt tuần tú của anh, giọng nói đều đều không lớn không nhỏ nói.

Đường Hạo Nam bởi vì hành động của cô, lòng có chút rung động ầm ập, giờ phút này lại vì lời của cô, dần dần lạnh xuống...

Giống như bị người ta dội một chậu nước lạnh xuống đầu, nháy mắt lạnh thấu tim!

Không phải là vì thích anh, mà là chết tiệt, xuất phát từ giữ gìn hình tượng công ty!

Được, được lắm!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô thật đúng là người nhân viên đủ tư cách ha!" Anh mạnh đứng lên, lãnh nghiêm mặt, rống cô!

Hạ Nhất Nhiễm tim thất lại.

Anh đây là chờ mong cô nói thích anh, để ý lời của cô nói sao?

Anh quý trọng tình yêu của cô sao?

"Lúc còn ngồi trên chức vị này, tôi một ngày còn là nhân viên của Đường thị, sẽ làm tốt công việc quan hệ công chúng cho công ty một ngày." Cô bình tĩnh nói, vẻ mặt ung dung.

Bộ dạng này, trái lại là anh tự mình đa tình rồi!

Đường Hạo Nam trong lòng cực kỳ tổn thương, cái gì cũng chưa nói, xoay người rời đi, đóng sập cửa ra ngoài!

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ ở trên giường, tay phải còn đang truyền dịch, cúi đầu, hai giọt nước mắt trong suốt, rơi vào trên mu bàn tay...

Đừng u mê nữa, người đó yêu, vĩnh viễn là Đồng Y Mộng.

Còn có hơn năm tháng, bọn họ liến ly hôn, đến lúc đó mỗi người đi một ngã, cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ.

Mà anh, sẽ tiếp tục bị cô giấu dưới đáy lòng, trở thành tình yêu không thể với tới.

"Cốc cốc cốc..."

Cửa phòng bệnh bị gõ vang, cô vội vã xoa xoa nước mắt, không biết là ai.

Cửa bị người đẩy ra, vào là, Kha Dịch Thần.

Anh ta mặc toàn thân Tây phục màu xanh đậm, trên tay phải ôm một cái chậu hoa bằng thủy tinh trong suốt.

"Nhiễm Nhiễm, em có khỏe không? Anh là từ trong tin tức biết được em gặp chuyện không may!" Kha Dịch Thần vẻ mặt quan tâm, đem chậu hoa đặt trên tủ đầu giường, bên trong là nhiều loại hoa cực kỳ lưu hành hiện giờ.

Xem ra phi thường đáng yêu.

"Chỉ là bị thương ngoài da một chút thôi, không nghiêm trọng." Cô mỉm cười, nâng đầu nhìn Kha Dịch Thần đứng tại mép giường.

Anh ta không có đeo cà- vạt, cổ áo áo sơ mi buông mấy cái khuy áo, một đầu tóc vuốt keo ra phía sau vừa suát khí lại không mất đi vẻ nghiêm nghị của người lãnh đạo.

"Bị hất Axit sunfuric, làm sao có thể không nghiêm trọng?!" Kha Dịch Thần phản bác, ngữ khí có vẻ có chút lo lắng, Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, có chút phức tạp nhìn anh ta.

Chẳng lẽ, thật sự giống Đường Hạo Nam nói như vậy, Kha Dịch Thần đối với cô còn chưa hết hi vọng?

"A Thần, tôi thực không có việc gì, chính là thân thể có vẻ suy yếu, mới vừa muốn nghỉ ngơi, ngại quá, anh hôm nào trở lại thăm tôi sau đi!" Cô cùng Kha Dịch Thần là bạn bè cũ lâu năm, cũng là người từng thích cô, cô không nghĩ muốn bởi vì Đường Hạo Nam cùng anh ta triệt để tuyệt giao, nhưng mà không nghĩ muốn để cho Đường Hạo Nam lại hiểu lầm, biến thành tất cả mọi người không chịu nổi.

Cho nên hạ lệnh đuổi khách.

"Được, em nghỉ ngơi trước!" Cô đang bài xích anh, Kha Dịch Thần trong lòng cực kỳ tổn thương, ngoài mặt vẫn một vẻ sẵn sàng ầm ập.

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng mà nằm xuống, lựa chọn nghiêng người ngủ, "Cảm ơn chậu hoa của anh, thật đáng yêu." Cô nhìn đến trên bàn, trong chậu thủy tinh có rất nhiều loại, khẽ cười nói.

Quả thật đáng yêu, chẳng qua thích hợp với Tô Tiểu Quả cái loại tiểu nữ sinh kia, không thích hợp với loại phụ nữ đã trưởng thành như cô.

Kha Dịch Thần muốn nói lại thôi, khom người xuống, tự nhiên giúp cô dịch dịch chân, "Nhiễm Nhiễm, chúng ta đều là cùng nhau lớn lên, chuyện của em cùng Đường Hạo Nam, ít nhiều anh đều đã hiểu biết. Anh vẫn còn là câu nói kia, mặc kệ như thế nào, còn có anh vẫn yên lặng đợi em." Kha Dịch Thần khom người, gần như là đang dán bên tai cô, nhẹ giọng nói.

"A Thần, chúng ta..."

"Anh biết em muốn nói cái gì, anh không có cái ý tứ khác, anh vĩnh viễn xem em như bạn tốt." Kha Dịch Thần cắt ngang lời Hạ Nhất Nhiễm muốn nói, tại bên tai cô trầm giọng nói.

Anh ta biết, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn yêu Đường Hạo Nam, hiện tại không có khả năng tiếp nhận anh ta...

Cửa phòng bệnh, Đường Hạo Nam mang theo một chồng cà mèn giữ ấm, híp con ngươi nhìn hai người trong phòng bệnh, chính đang "Thân mật tiếp xúc".

Cái tên Kha Dịch Thần kia, là đang hôn cô sao?!

"Em nghỉ ngơi cho tốt đi, anh hôm nào trở lại thăm em!" Lúc đó, Kha Dịch Thần vỗ vỗ chân, đứng lên.

"Uh'm!" Hạ Nhất Nhiễm cười nói, Kha Dịch Thần xoay người đi, vừa lúc nhìn thấy Đường Hạo Nam đứng ở cửa.

Mà Hạ Nhất Nhiễm cũng thấy được anh, hơn nữa trọng điểm là trên tay phải của anh mang theo hộp cơm giữ ấm...

Xong rồi, chỉ sợ anh lại muốn phát hỏa rồi!

Vốn dĩ Kha Dịch Thần phải rời khỏi, thấy Đường Hạo Nam tiến vào, mỉm cười lễ phép gật đầu coi như chào hỏi, Đường Hạo Nam vậy mà cũng cười tit mắt.

Anh đi đến bên cạnh tủ đầu giường, đem cà mèn đặt xuống.

"Bốp!"

Một chồng cà mèn màu trắng đặt đầy lên trên tủ đầu giường "Không cẩn thận" đụng phải chậu hoa thủy tinh kia rơi xuống ở trên mặt đất, miếng thủy tinh bể nát cùng đất bên trong rơi tung tóe đầy trên đất.

"A! Coi tôi này, thật không cẩn thận rồi! Chậu hoa đáng yêu như vậy, là Kha tổng đưa đến ư?" Đường Hạo Nam đáng tiếc nhìn chậu hoa trên mặt đất, tâm tình lại là vô cùng tốt, anh nói xong liền ở cạnh giường bệnh ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm biết, anh chính là có ý! Kha Dịch Thần đương nhiên cũng hiểu rõ!

"Bà xã, còn đau không?" Đường Hạo Nam một tay kéo Hạ Nhất Nhiễm qua, ôn nhu hỏi, nói xong, ngay tại trên gương mặt cô nặng nề mà hôn một cái.

Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Chương 21: Anh Hôn Cô!

Đôi môi người đàn ông mút lấy đôi má của cô gái trong lòng ngực, nặng nề mà hôn một cái, phát ra âm thanh cực kỳ ái muội.

Đường Hạo Nam bất thành linh hôn, để cho Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy cực kỳ "Kinh sợ"!

Cái tên bệnh thần kinh này lại muốn nháo loại nào?!

Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ôm vào trong ngực, Đường Hạo Nam đặc ý nhìn Kha Dịch Thần, ánh mắt hai người đàn ông giao nhau, sóng cuộn bão táp.

Đường Hạo Nam xác định, Kha Dịch Thần đối với Hạ Nhất Nhiễm tuyệt đối còn chưa hết hi vọng!

Kha Dịch Thần lại không xác định, Đường Hạo Nam rốt cuộc là ham muốn chiếm hữu đang nổi lên, hay vẫn lại là đã yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi hả?

Không có khả năng!

Anh ta điều tra qua, vài năm nay bọn họ vẫn là trạng thái ở riêng!

"Thuốc giảm đau còn không có hết tác dụng, không đau." Ở trước mặt Kha Dịch Thần, cô đối với Đường Hạo Nam mỉm cười, cũng là hi vọng Kha Dịch Thần thông suốt, cô cùng anh ta, không có bất luận cái khả năng gì!

"Tôi liền không quấy rầy các người, Nhiễm Nhiễm, em nghỉ ngơi cho tốt, Hạo Nam, anh nhớ chăm sóc tốt cho Nhiễm Nhiễm." Kha Dịch Thần nho nhã lễ độ mở miệng.

"Tôi đương nhiên sẽ chăm sóc cô ấy thật tốt! Cũng không bận Kha tổng lo lắng! Đi thông thả, không tiễn." Đường Hạo Nam lại vẫn ngồi ở mép giường, âm u mà nói, cảm thấy được Kha Dịch Thần cực kỳ dối trá.

Hừ! Cùng anh đấu? Không dễ dàng như vậy!

"A Thần, anh đi thông thả!" Hạ Nhất Nhiễm lễ phép hô một câu, Kha Dịch Thần đã ra khỏi phòng bệnh, để lại cho cô một cái mỉm cười ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn nhìn cửa, khóe miệng cũng nhiễm mỉm cười.

"Nhìn, nhìn cái gì vậy?! Tiểu Tam kia đã đi rồi!" Đường Hạo Nam cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười cực kỳ chói mắt, cái người phụ nữ chết tiệt này, sau khi kết hôn cô liền không đối với anh có một cái mỉm cười vui vẻ! Đối với Kha Dịch Thần trái lại không bủn xỉn!

Chẳng qua, ai bảo bọn họ là bạn lâu năm làm chi!

"Tiểu Tam?" Anh chỉ chính là Kha Dịch Thần sao? Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được cực kỳ buồn cười, "Anh thực nhàm chán..." Cô nho nhỏ nói thầm, từ trong ngực anh muốn tránh ra, Đường Hạo Nam lại ôm chặt, không chịu buông ra

"Như thế nào, Kha Dịch Thần có thể đụng chạm cô, hôn cô, tôi liền không thể?" Anh chỉ mới đi lấy cà mèn thức ăn cho cô thôi, cái tên Kha Dịch Thần kia liền xuất hiện, lại vẫn ở trong phòng bệnh cùng cô ái muội!

"Anh nói bậy bạ gì đó?!" Anh có phải hai mắt có vấn đề hay không, vậy mà lại tron mắt nói lời bịa đặt!

"Như thế nào, dám làm không dám chịu? Đừng cho là tôi không thấy được! Gấp đến nỗi ở trong phòng bệnh liền muốn cho tôi đội nón xanh rồi! Hạ Nhất Nhiễm, đừng tưởng rằng cô đã cứu tôi một lần, tôi đối với cô sẽ thật sự mềm lòng! Lần sau không cho cô lại cùng Kha Dịch Thần nói một câu!"

"Tôi mới vừa nói qua, không phải xuất phát từ cứu anh! Ừm..." Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng phản bác, giây lát, Đường Hạo Nam vậy mà, đột nhiên tay giữ chặt cái ót của cô, bá đạo ngăn chặn môi cô!

Vừa mới là hôn má, lần này là môi!

Hạ Nhất Nhiễm như bị điện giật, ngu ngơ, thất lưng bị một cánh tay anh vòng qua ôm lấy, cánh tay giữ chặt cái ót của cô, thâm sâu cuồng dã gặm nhấm môi của cô...

Trong phòng bệnh, đèn điện mờ ảo, người đàn ông ngồi ở mép giường, ôm cô gái, cuồng dã hôn.

Hình ảnh cực kỳ duy mỹ, động lòng người.

Buông ra khi đó, cô phát ra âm thanh ngâm nga ái muội, sắc mặt đỏ lên, hai mắt mê ly, đôi môi sưng đỏ, Đường Hạo Nam đắc ý nhìn cô, tất cả là khí tức đẹp ngọt ngào của cô.

Giống với cái đêm tuyệt mỹ kia, mê hoặc huyền ảo.

"Hừ... Như thế nào, chỉ là một cái nụ hôn, liền đem cô chinh phục rồi hả? Có phải kỹ thuật hôn của tôi quá tuyệt vời hay không? So với Kha Dịch Thần, như thế nào?" Anh ho nhẹ, che dấu chính mình vừa mới kích thích, hưởng cô trâu ghẹo đạo.

Anh cũng không biết chính mình làm sao vậy, lúc nghe cô phản bác cô cứu anh chỉ là về công việc khi đó, trong lòng cực kỳ cảm tức, không nguyện tin tưởng, đánh phải lấy nụ hôn ngăn chặn miệng của cô!

Dưới ánh sáng mờ nhạt, người đàn ông mặc áo somi trắng, đuôi lưỡi liếm liếm môi mỏng, giống như đang nhớ đến nụ hôn vừa rồi, xấu xa như vậy, tà mị không kiềm chế được.

Cho dù xem ra xấu xa, cũng là mê người như vậy, làm cho người ta trầm luân, không nào tự thoát khỏi.

Hạ Nhất Nhiễm trái tim tại thành thích thành thích cuồng khiêu, lại vẫn đắm chìm trong nụ hôn cuồng dã vừa mới rồi kia, đột nhiên như thế, giống cuồng phong bạo vũ. Răng môi lại vẫn lưu lại hơi thở nam tính thuộc loại đặc trưng của anh. Cũng không biết, anh vì cái gì muốn hôn cô...

Đây là từ khi kết hôn tới nay, anh lần đầu tiên hôn cô...

Cô nói không phải vì cứu anh, anh giống như không chịu tin tưởng.

Nhìn về phía anh khi đó, anh vậy mà đang mở ra cà mèn.

Trên giường bệnh, bàn ăn tự động được mở ra, Đường Hạo Nam đem canh đậu đỏ, canh bánh bao mang lên bàn.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt nhìn canh đậu đỏ sền sệt cùng canh bánh bao trắng trong đặt trên bàn, có một loại cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Đường Hạo Nam vì cái gì đột nhiên đối với cô tốt như vậy?

"Đường tổng, tôi nói rồi, tôi là xuất phát từ giữ gìn hình tượng công ty, không phải là thật tâm nghĩ muốn cứu anh! Tôi là cái người phụ nữ lòng dạ rắn rết, tôi không có lòng tốt như vậy!" Cô không cần ôn nhu của anh, không trân trọng, càng không cần!

Cô đột nhiên lại cưỡng điệu một lần, Đường Hạo Nam nghe xong quả thực có chút kích động muốn đánh cô! Anh trừng mắt nhìn cái người phụ nữ chết tiệt không biết tốt xấu, trong lòng rất không là tư vị!

Cô liền như vậy không nghĩ muốn nhận tình cảm của anh?

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô thật không biết phân biệt tốt xấu! Mộng Mộng cũng đang ở nơi này, tôi hiện tại liền đi xem cô ấy!" Miệng anh không chút đắn đo, nghiêng răng nghiêng lợi nói, mang theo tâm lý trả thù, nói xong, nhanh chóng ra khỏi phòng bệnh.

Cô buồn khổ ngồi ở kia, nhắm mắt, khực khịch cái mũi.

Hạ Nhất Nhiễm, mày hà tất phải quật cường như thế?! Mày rõ ràng muốn ôn nhu của anh ấy!

Vì cái gì muốn đẩy anh ấy ra?

Vì cái gì không thể dừng cảm tranh thủ một lần? Dù cho tan xương nát thịt...

Nhìn bát canh đậu đỏ bốc lên hơi nóng, món đồ ăn ngọt cô yêu nhất, nước mắt không khỏi tự mình rơi xuống

Anh đi nhìn Đồng Y Mộng rồi...

Anh là đang đối với cô nhấn mạnh, Đồng Y Mộng tồn tại, nghĩ muốn đối với cô nói, Đồng Y Mộng ở trong lòng anh mới đúng là quan trọng nhất, đúng không?

Anh có lòng từ bi cho cô chút ôn huệ nhỏ, chẳng qua là vì hôm nay cô giúp anh cân Axit sunfuric, bày tỏ một phen cảm kích mà thôi!

Nhưng mà, cưỡng dâm kích cường kia, để cho cô khó có thể chống đỡ nộ hôn của anh thì lại tính là cái gì?

Tay trái cầm lấy thìa, múc một muỗng canh đậu đỏ nấu cực kỳ nhừ, vào miệng là tan, hương vị ngọt lành tràn đầy tất cả khoang miệng, vị giác được kích thích.

Cảm giác nóng hằm hấp dọc theo thực quản, chậm rãi đi xuống, rót vào trong bụng.

Cảm giác thật ấm áp, thấm vào lòng người, rõ ràng là ấm áp, nước mắt lại im lặng rơi xuống, có dọc theo cằm ngã chảy trong cổ, trút vào trong cổ áo, phồng lên da.

Nội tâm là vùng vầy, mâu thuẫn.

Cô có thể rõ ràng cảm giác được, tình yêu đối Đường Hạo Nam bị chính mình chôn dấu dưới đáy lòng sâu thẳm, đang ở kêu gào.

Cô cũng không hiểu, anh cận bã như thế, vô tình như thế, cô vì cái gì liền là đối với anh nhớ mãi không quên...

Cửa phòng bệnh lại có động tĩnh, cô vội vã lau nước mắt.

Tô Tiểu Quả là từ trên tin tức biết Hạ Nhất Nhiễm bị hắt Axit sunfuric, sau khi tan tầm liền vội vàng tìm đến bệnh viện, tìm thật lâu, mới ở khu phòng bệnh VIP tìm được phòng bệnh Hạ Nhất Nhiễm.

Vào cửa liền nhìn đến trên mặt đất một mảnh bừa bãi, tiếc thương nhìn những cái đóa xoa xinh đẹp cùng đất đá rơi rụng đầy ở trên mặt đất.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng ấn chuông, kêu lao công đến dọn sạch đi.

Nhìn Tô Tiểu Quả thân mặc quần bò, áo sơ mi, chân mang giày vải, lưng đeo ba lô, tóc búi lên, thất thần ở cạnh giường bệnh, gất gao nhìn chằm chằm Hạ Nhất Nhiễm.

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị nghĩ muốn hù chết em sao?!" Tô Tiểu Quả tức giận rống, giãy lát hốc mắt liền đỏ lên.

"Tiểu Quả! Chị không sao! Chỉ là phía sau lưng bị thương ngoài da một chút thôi!" Hạ Nhất Nhiễm biết, Tô Tiểu Quả là lo lắng cho cô. Mấy năm nay, có thể cùng cô chân chính thật sự thổ lộ tâm tình, người bạn thân chân chính đối với cô cũng chỉ có Tô Tiểu Quả rồi.

Cái cô bé cùng cô hùn vốn mở tiệm bánh ngọt này.

"Chị không có việc gì chị không có việc gì, chị luôn thích nói ba chữ kia! Hạ Nhất Nhiễm, chị thực nghĩ chính mình là đức mẹ Maria sao?! Em xem tin tức, trong tin tức nói, chị là cứu Đường Hạo Nam tên cận bã kia, mới bị hất đến! Hạ Nhất Nhiễm! Chị đâu óc bị úng nước sao?! Tên cận bã kia liên xứng đáng bị hất trứng, hất chết rồi, mới là vì dân trừ hại!" Tô Tiểu Quả liên không rõ, cái tên Đường Hạo Nam ba ngày hai bữa lại cho Hạ Nhất Nhiễm đội nón xanh, vậy mà cô gái này lại vẫn quyết một lòng thích hất!

"Tiểu Quả! Chị không cho em nói anh ấy như vậy! Anh ấy còn không có hư hỏng đến cái loại trình độ này!" Tô Tiểu Quả nói như vậy đối Đường Hạo Nam cũng không công bằng, anh tuy rằng đối với cô hận thấu xương, tuy là một tên đàn ông cận bã, cũng là bởi vì không thích cô.

"Aaa! Chị vậy mà lại vẫn giữ gìn hất! Hôm nay tin tức đều nói, nhà máy của Đường thị là dùng mỡ hôi và máu của công nhân, Đường Hạo Nam chính là quỷ hút máu! Cũng khó trách, đối với vợ của chính mình cũng không là người đàn ông tốt, làm sao có thể là người tốt! Vậy mà chị lại vẫn che chở hất! Em quả thực coi thường chị!" Tô Tiểu Quả lòng đầy căm phẫn nói, cô so với Hạ Nhất Nhiễm nhỏ hơn hai tuổi, tuổi còn nhỏ, tính tình nóng, vẫn lại là thẳng tính, không thích sẽ nói thẳng.

Hạ Nhất Nhiễm sở dĩ thích Tô Tiểu Quả, một phần cũng là bởi vì tính tình ngay thẳng cùng hào khí này, cô cực kỳ hâm mộ.

"Lần này đưa tin là có người cố ý nhằm vào Đường thị, em vậy mà cũng tin." Cô nói xong, tay trái cầm lấy thìa, ăn cháo.

"Chị Nhiễm Nhiễm, chị đừng giận em mà, em nói những lời này, cũng là đau lòng chị, Đường Hạo Nam không đáng để chị trả giá nhiều như vậy!" Tô Tiểu Quả cau mày, thật có lỗi nói.

"Tức cười, chị khi nào thì giận em rồi."

"Đúng mà! Chị Nhiễm Nhiễm là tốt nhất, dịu dàng đáng yêu! Măng người chỉ đáng yêu! Là thương em nhất!" Tô Tiểu Quả cười nói, y tá tiến vào muốn quét dọn mặt đất bữa bãi, Tô Tiểu Quả cảm thấy được những cái này nhiều đáng yêu liền như vậy bị bỏ đi cực kỳ đáng tiếc, mà còn nhìn ra được đều là hàng nhập khẩu.

Cô nhặt lên, bỏ vào bịch xộp, nói là lấy đi về nuôi sống.

Tô Tiểu Quả ở cùng cô một hồi liền đi trở về, trong phòng bệnh chỉ còn lại có cô một người.

An Lạp cùng các đồng nghiệp bộ phận khác đều đã tới thăm qua, cô phân phó với An Lạp công việc trong hai ngày tới. Cầm Laptop của cô do An Lạp mang đến, nhìn tin tức một hồi, chính mình viết một phần báo cáo nguy cơ quan hệ công chúng của Đường thị lần này.

Đêm khuya yên tĩnh, cô đi buồng vệ sinh, y tá nói, vết thương phía sau lưng cô cùng trên đùi không thể thấm nước, không thể tắm vòi sen, chỉ có thể lau.

Thuốc giảm đau dần mất tác dụng, miệng vết thương bắt đầu đau, cô đứng trong phòng vệ sinh, cật lực cời quần áo.

Trong phòng tắm, cô gái không mặc áo trên lưng dán băng gạc, đang muốn khom lưng cời quần, động tác xem ra cực kỳ khó khăn, Đường Hạo Nam đem cửa nhẹ nhàng kéo ra, bước dài đi vào, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác có người tiến vào, lập tức phòng bị che chắn ngực, quay đầu, bóng dáng cao ngát của Đường Hạo Nam kia đã đứng ở trước mặt!

Từ giờ chương nào cũng đều dài ít nhất là gấp đôi mấy chương trước rồi. Làm lâu lâu luôn T~T

Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Chương 22: Giúp Cô Lau

Anh như thế nào lại tới nữa!

Hạ Nhất Nhiễm hít một hơi khí lạnh!

Quan trọng là trên người cô không mặc quần áo, vội vàng xoay người, đưa lưng về phía anh, hai tay ôm ngực.

"Có thể mời anh ra ngoài sao? Tôi đang tắm!"

Trong phòng tắm gọn gàng sạch sẽ, bên cạnh vòi sen, một cô gái đang đứng, dáng người cao gầy, trên lưng vốn dĩ trắng tuyết hoàn mỹ, hiện tại hơn một khối băng gạc, làn da bên ngoài băng gạc phỉm hồng.

Ánh mắt nóng bỏng của Đường Hạo Nam không hề chớp mắt nhìn chằm chằm lưng cô, không có rời đi, ngược lại đi về phía trước vài bước.

"Y tá nói cô không thể tắm rửa, cô chẳng lẽ nghĩ muốn tìm đường chết?" Vẫn như cũ nói lời ác độc, giọng điệu châm chọc, anh cũng không biết nên lấy giọng điệu như thế nào nói chuyện với cô, sớm thành thói quen châm chọc cùng khinh thường mỗi khi mở miệng đối diện với cô.

"Tôi tính lau mình!"

"Lau? Có nhiều chỗ cô lau được sao?" Đường Hạo Nam đến gần cô, nhẹ giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, Đường Hạo Nam khom người cảm khăn lông đã thấm nước ẩm trong bồn, vắt khô, khăn mặt ẩm áp tiếp xúc đến làn da sau cổ, Hạ Nhất Nhiễm như bị điện giật!

Đường Hạo Nam cũng rõ ràng cảm giác được sự kinh ngạc của cô, lưng cô cứng đờ, rõ ràng cho thấy bài xích.

"Anh tới cùng muốn làm không?" Cô bình tĩnh hỏi, ở trong lòng thờ sâu, hai tay gắt gao che ngực, cố gắng bảo trì trấn định, không nghĩ muốn cùng anh cãi nhau, lại càng không muốn chọc giận anh.

"Giúp cô chà xát người..."

"Vì cái gì?"

"Có phần thương xót cô, không cần quật cường, phụ nữ yếu đuối một chút, đáng thương tội nghiệp một chút, đàn ông mới có thể quan tâm chút... Cô trước kia không phải rất thích giả vờ đáng thương sao, như thế nào từ sau khi kết hôn với tôi, ngược lại giống con nhím rồi hả?" Đường Hạo Nam gần như là từ sau lưng cô ôm chặt cô, khom người, cúi đầu, đôi môi ái muội dán lên bên tai cô, thấp giọng nói.

Con nhím..

Anh cũng biết cô bây giờ là con nhím a.

Cô sợ dĩ lại biến thành một con nhím, còn không phải nhờ anh ban tặng?

"Tôi một chút cũng không muốn để cho anh quan tâm, giả đáng thương lấy lòng anh có ích lợi gì?" Lòng của anh từ đầu liền không thuộc về em, lại vẫn đối em hận thấu xương, vứt bỏ như ghê rách, ở trong lòng anh, em luôn là ác độc như thế.

Đường Hạo Nam cảm giác chính mình lại đang tự rước lấy nhục, người phụ nữ chết tiệt này căn bản không thích anh, cho nên mới không thích thú giả vờ đáng thương!

Anh cầm lấy khăn nóng phủ phía sau cổ cô, thô lỗ lau một phen, liền muốn đòi xuống, nhìn đến băng gạc kia dán thành một khối, lòng thất lại.

Hình ảnh cô bị hắt Axit sunfuric lại vẫn khắc ở trong óc, tiếng la khóc khàn cả giọng kia, tiếng kêu thảm thiết thê lương, bây giờ còn khiến người ta sợ hãi.

Động tác trên tay không khỏi mềm nhẹ hơn.

Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc vẫn không nhúc nhích, khăn mặt ẩm áp ở phía sau lưng dao động, có thể cảm giác được động tác của anh rất dịu dàng.

Nghĩ đến Đường Hạo Nam đang giúp cô chà xát người, có cảm giác cực kỳ vi diệu.

"Đuổi cánh tay ra!"

"Không cần!"

"Thẹn thùng cái gì mà thẹn thùng! Leo lên giường tôi thôi đi, phóng túng như vậy mà!" Đường Hạo Nam châm chọc nói.

"Đây không phải do tôi nguyện ý!" Hạ Nhất Nhiễm kích động phản bác, Đường Hạo Nam hơi sững người.

"Không phải cô nguyện ý? Đó là tôi nguyện ý? Nếu không phải cô hạ thuốc tôi, tôi đừng chạm cô mới là lạ!" Anh nói xong, thô lỗ kéo cánh tay của cô ra một cái. Nhũ hoa bật ra run rẩy, trên cặp đảo nảy nở không dính chút nước.

Đường Hạo Nam bức ép chính mình giống thánh nhân một dạng, lôi kéo cánh tay của cô lau, không xem cảnh xuân trước ngực cô.

"Mời anh bây giờ cũng đừng đụng chạm tôi!" Rất không quen với chuyện anh đột nhiên ôn nhu, cũng không hiểu anh vì cái gì đột nhiên như vậy, cô biết như vậy phát triển tiếp xuống là không đúng!

Đường Hạo Nam không để ý tới cô, giặt sạch khăn mặt tiếp tục xoa xát, khi anh lại thay nước lần nữa, Hạ Nhất Nhiễm rút cục nhân cơ hội trốn ra buồng vệ sinh, tìm bộ đồ bệnh nhân sạch sẽ, vội vàng mặc vào, Đường Hạo Nam buồn bực đuổi tới.

Cửa phòng bệnh vừa lúc bị gõ vang, Đường Hạo Nam đi tới, mở cửa, chỉ thấy Chu Giai Ngưng toàn thân mặt vấy dài trề ngực đầy gọi cảm đứng ở cửa.

"Hạo Nam... Người ta ở cửa bệnh viện chờ anh thật lâu, như thế nào vẫn không đi xuống a..." Chu Giai Ngưng tiến vào, hai tay ôm cánh tay Đường Hạo Nam, bộ ngực không lồ của cô ta ở trên cánh tay anh cọ sát, làm nũng nói.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở cạnh giường bệnh, lãnh đạm nhìn một màn này.

"Chờ không kịp rồi hả? Tiểu yêu tinh! Mới cả đêm không muốn em!" Đường Hạo Nam tà tứ nói, âm thanh phát ra cực kỳ lớn, giống như sợ Hạ Nhất Nhiễm nghe không được vậy.

Hạ Nhất Nhiễm nghe được rõ ràng.

Cô mở chăn ra liền lên giường, đưa lưng về phía bọn họ nằm nghiêng xuống, kéo chăn, che kín đầu không muốn nghe đến đoạn đối thoại hạ lưu vô sỉ của bọn họ.

Đường Hạo Nam đi toilet, để cho Chu Giai Ngưng chờ anh, anh mới đi vào, Chu Giai Ngưng vụng trộm nhìn cửa toilet, hướng giường bệnh Hạ Nhất Nhiễm đi đến.

"Hạ tổng, nghe nói cô là vì giúp Hạo Nam, mới bị hắt Axit sunfuric Thật sự là may nhờ có cô nha..." Chu Giai Ngưng khom người, ghé sát vào chăn, nhẹ giọng nói, một vẻ cảm kích hành động của cô.

Hạ Nhất Nhiễm mở chăn, lộ ra mặt, "Chu tiểu thư, tôi cứu là chồng của tôi, đâu đến phiên cái thứ Tiểu Tam như cô cảm kích tôi." Cô không khách khí, nhẹ giọng châm chọc.

"Tiểu Tam? A... Hạ tổng giám, Đường tổng từ sau khi kết hôn liền không chạm qua một đầu ngón tay của cô, các người trường kỳ ở riêng ít nhất ba năm, hôn nhân của các người đã là không có hiệu quả rồi. Hơn nữa, không có cảm tình mới tính kẻ thứ ba..." Chu Giai Ngưng sâu xa châm chọc nói.

"Nghe Hạo Nam nói, cô là chen ngang giữa anh ấy cùng mối tình đầu của mình, nói như vậy, ai mới là tiểu tam a?"

"Chu tiểu thư là đang theo tôi so với trộm phải không? Cho dù là trộm, tôi cũng so với cô trộm cao mình, tôi ít nhất chiếm được danh hiệu Đường phu nhân, mà có chút người, chỉ sợ chịu đến đầu bạc cũng không thể chuyển chính thức a!" Hạ Nhất Nhiễm sâu xa châm chọc.

"Cô...!" Chu Giai Ngưng khó thở, cô ta biết, Đường Hạo Nam đối với cô ta chỉ là gặp dịp thì chơi, không có khả năng có kết quả, nhưng mà, cô ta thật là có chút dã tâm, lần này bị Hạ Nhất Nhiễm giẫm lên đến chỗ giấu đầu lòi đuôi, trong lòng đương nhiên khó chịu!

Đường Hạo Nam lúc này từ phòng vệ sinh đi ra, về mặt Chu Giai Ngưng kia nháy mắt từ phần nộ biến thành ủy khuất, "Đường phu nhân, tôi chỉ là hảo ý hỏi thăm cô một tiếng, cô hà tất nhục nhã tôi như vậy..."

"Giai Giai! Đi thôi!" Ai ngờ Đường Hạo Nam nghiêm túc kêu cô ta, Chu Giai Ngưng lập tức chạy tới bên cạnh anh, "Hạo Nam.. em..."

Giọng Chu Giai Ngưng ủy khuất biến mất dần, Hạ Nhất Nhiễm nghe được tiếng đóng cửa.

Cô nằm ở trên giường ngủ, vết thương phía sau lưng cùng trên đùi, khiến toàn thân đau, rõ ràng là trời đang mùa hè, lại cảm giác rất lạnh, cô quần chặt chân mồng, từ từ nhắm hai mắt, nước mắt nóng bỏng rút cục nhìn không được tuôn ra.

Cho rằng sớm đã bách độc bất xâm, nhưng mà, nghe được người khác nói cô là Tiểu Tam phá hoại tình cảm của Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng khi đó, cô vẫn lại là bị kích thích đến chỗ.

Anh ở bên ngoài hẳn đều nói với mọi người biết cô cái người vợ này chính chỉ là con rối đi?

Không biết là vết thương còn đau, hay vẫn lại là lòng đang đau, cô cuộn mình ở trong chăn, liếm liếm miệng vết thương, rất muốn một lần khóc thật thoải mái.

Cô chẳng qua là người bề ngoài lạnh lùng nhưng nội tâm cực kỳ yếu ớt.

Cửa phòng bệnh lại bị đẩy ra, người đàn ông lén lút đã đi tới, tình huống nghe được tiếng nước nở cực kỳ bi thương của cô gái dưới chăn.

Nhìn cô thống khổ, anh không phải nên vui mừng à?

Vì cái gì giờ phút này lại một chút đều đã vui mừng không nổi, ngược lại cực kỳ đau lòng.

Bề ngoài lạnh lùng, tới cùng là lớp bảo hộ bản thân của cô, hay vẫn lại là bản tính?

Hiện tại cuộn mình ở trong chăn, thương tâm khóc, mới là Hạ Nhất Nhiễm chân chính đi?

Hạ Nhất Nhiễm khóc đến thương tâm, căn bản không chú ý tới Đường Hạo Nam vào được, mà còn, anh đã ở bên giường lén lút ngồi xuống, "Khóc cái gì? Thấy tôi cùng Chu Giai Ngưng đi cùng nhau, khó chịu sao?" Anh nhẹ giọng hỏi.

Tiếng khóc của Hạ Nhất Nhiễm lập tức ngừng, toàn thân cứng ngắc, còn tưởng rằng nghe được quý đang nói chuyện rồi!

Cô nín thở, đầu óc ông ông choáng váng, Đường Hạo Nam kéo chăn ra, nghiêng tựa vào trên giường, nhìn mặt cô.

Cả mặt cô đỏ bừng, nước mắt đầy mặt, lại cũng không phải là người phụ nữ nghiêm túc giỏi giang lãnh tính trong công việc thường ngày kia, mà giống một cô gái nhỏ bất lực chọc người thương yêu.

"Khóc đến thương tâm như vậy, nhất định là..."

"Tôi, tôi chỉ là miệng vết thương đau quá thôi!" Cô lập tức cắt ngang lời của anh nói, quát cường phản bác, không thừa nhận là vì anh khổ sở!

"Không phải đã tiêm thuốc giảm đau sao? Như thế nào lại vẫn đau?" Tuy không đạt được đến đáp án mong muốn, nhưng mà nghe nói miệng vết của cô lại thương đau, anh cũng là khản trương.

"Thuốc giảm đau đã tiêm rồi, giờ tan hết thuốc nên sinh đau, hôm nay không thể lại tiêm nữa, tác dụng phụ rất lớn." Cô cố gắng giữ vững bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam nhớ tới cô buổi chiều kêu khóc thảm thiết tê tâm liệt phế, nghĩ thầm rằng khẳng định rất đau, anh hướng đến một bên khác của giường bệnh, nằm nghiêng xuống, Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, không nghĩ muốn đối mặt anh.

"Đau liền khóc đi!" Anh trầm giọng nói, đem đầu cô ấn vào trong ngực mình.

Hạ Nhất Nhiễm ngửi được hương vị trên người anh, mặt chôn ở trong lòng anh, lòng đang thất lại...

"Anh tránh ra... Đi!" Cô nói xong nước mắt không thể kiềm chế tuôn rơi, một cánh tay lại không chế không nổi ôm chặt eo của anh, "Hu hu... Hu..." Chôn ở trong lòng anh, khóc lên thành tiếng.

Để cho cô phóng túng một lần đi, liền một lần, ôm lấy anh, khóc xong là tốt rồi.

Cảm nhận được người con gái trong lòng mình đang run run, tim Đường Hạo Nam cũng đang run rẩy theo, trong đầu tất cả đều là hình ảnh tại cửa bệnh viện, cô xông đi tới bảo hộ chính mình.

Cho dù gặp dịp thì chơi, bây giờ cũng không nhẫn tâm thật sự cùng Chu Giai Ngưng rời đi, lén lút trở về, lén lút nhìn xem phản ứng của cô, nhìn cô một người cô đơn bất lực trốn ở trong chăn khóc, anh liền mềm lòng rồi...

Trong lòng một cái kích thích, Đường Hạo Nam đột nhiên nâng chặt đầu cô, lại một lần nữa giống như phát điên một dạng, không chút do dự ngăn chặn môi của Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm lại một lần sững sốt, nụ hôn này giống như cuồng phong bạo vũ một dạng cuốn sạch lý trí của cô, cô thất thần, lưỡi người đàn ông nóng rực cạy mở hàm răng của cô, vươn tới cuốn lấy đầu lưỡi của cô, quấy đảo, hút ngọt ngào trong miệng cô.

Đường Hạo Nam đang hôn cô...

Hạ Nhất Nhiễm đã từng mang trong mình tâm tư thiếu nữ, nụ hôn, tượng trưng cho tình yêu, phương thức biểu đạt tình yêu thuần khiết hoàn mỹ nhất.

Đường Hạo Nam mà cô yêu thương chính đang hôn cô, cô làm sao có thể vô tâm vô động?

Nước mắt rơi càng thêm cà rờ, từ từ nhắm hai mắt, dựa vào bản năng, cô bắt đầu hôn trả anh, mang theo kích động, mang theo chứa chan tình yêu.

Trong phòng bệnh, người đàn ông cùng cô gái trong lòng ngực mặt đối mặt nằm ở trên giường ôm lấy đối phương, nụ hôn nồng nhiệt triền miên quán lấy nhau cùng một chỗ. Đường Hạo Nam cực kỳ vui sướng khi cảm nhận được cô chủ động, hôn càng sâu hơn, một bàn tay không yên phận mà xoa ngực của cô.

Hạ Nhất Nhiễm buồn bực, bất lực xui lơ ở trong lòng anh, cảm giác xa lạ mà khác thường lan tràn đến mọi góc ngách trên thân, dần dần thiêu đốt...

Xúc cảm mềm mại, hương vị say nồng, Đường Hạo Nam yêu chết loại cảm giác này, hận không thể lập tức đem cô khám nhập vào thân mình!

Bà kon ngủ ngon!!! Đạo này tui bận lém, cả ngày làm ko xong 1c T~T, qua tháng đi công tác 2 tuần chắc ko có truyện. Báo trước để chuẩn bị tinh thần, đợi chờ là hạnh phúc mờ ^^

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Chương 23: Gần Trong Gang Tắc, Xa Tận Chân Trời

Hạ Nhất Nhiễm cũng cảm giác toàn thân như hóa thiêu, loại cảm giác này, cô ấn tượng rất sâu sắc, bốn năm trước một đêm kia, cũng là như thế này.

"Không.. Uh'm..." Buồng ra khi đó, cô phản kháng, trên mặt lại vẫn tràn đầy nước mắt, e lệ cúi đầu, tay Đường Hạo Nam còn đang ở trước ngực cô xao xát nhào nặn, hô hấp nặng nề, bụng dưới căng thẳng đến đau rồi.

"Cho tôi!" Anh thô bạo ra mệnh lệnh, nâng cằm của cô lên, lại cắn môi cô. Dựa vào bản năng thân thể, anh hiện tại cực kỳ muốn cô!

"Đủ rồi! Trên người tôi còn có vết thương. Hơn nữa, anh thật sự bụng đói ăn quăng sao? Anh có nhu cầu sinh lý, có thể đi tìm những tình nhân kia của anh là được rồi." Cô khôi phục lý trí, lãnh đạm nói, chịu đựng đau đớn, xoay người đi, đưa lưng về anh.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô lại cùng tôi tranh cãi! Cô vừa mới rõ ràng tại đáp lại tôi! Chúng ta theo nhu cầu không phải rất tốt à!" Đường Hạo Nam tức giận nói, không nghĩ muốn đối với cô mềm lòng.

Anh cảm thấy được chính mình thật sự là bụng đói ăn quăng, mới có thể đối với cô có ý định động dục!

"Tôi mới không cần... Miệng vết thương đau..." Cô lãnh đạm nói, từ từ nhắm hai mắt.

Đường Hạo Nam ảo não đứng dậy, xuống giường, đi buồng vệ sinh.

Bận tâm trên người cô còn có vết thương, anh cũng không cảm thú muốn cô!

Trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy "rào rào", anh đang tắm dội, cô bức ép chính mình khấn trương ngủ, miệng vết thương đau, không dễ dàng đi vào giấc ngủ như vậy, chỉ có thể giả bộ ngủ.

Đường Hạo Nam từ phòng tắm ra ngoài, bên hông chỉ quần một cái khăn tắm màu trắng, cầm khăn mặt xoa tóc, đi đến bên cạnh giường bệnh ngồi xuống.

Một cỗ hương vị sữa tắm thoang thoảng nhẹ nhàng truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nín thở, anh đêm nay chẳng lẽ không đi?

Chỉ chốc lát sau, anh nằm xuống, cô vẫn không nhúc nhích giả bộ ngủ, Đường Hạo Nam đưa lưng về phía cô nằm xuống, kéo chăn.

Đèn cảm ứng trong phòng bệnh tắt, rơi vào trong bóng tối, qua thật lâu, cô mới mở mắt, mơ hồ có thể thấy được Đường Hạo Nam là đưa lưng về phía chính mình ngủ.

Bóng lưng khiến cho người ta chua xót.

Phòng không gối chiếc bốn năm, mỗi khi đêm khuya giật mình tỉnh giấc, nhìn giường lớn một bên vắng vẻ trống không khi đó, đều sẽ xót xa, có đôi khi khát vọng nghĩ anh cho dù chỉ là đưa lưng về phía cô, ngủ ở kia cũng là thật tốt rồi..

Anh, gần trong gang tấc, mà lại xa tận chân trời.

Hạ Nhất Nhiễm lẳng lặng nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam, lòng là chua xót, cũng là rung động.

Từ nhỏ đến lớn, cô vĩnh viễn chỉ có thể đi theo bóng lưng anh, xa xa nhìn anh, không cách nào với tới.

Giờ phút này, giống như có một loại ma lực, cô dần dần vươn tay cánh tay, chậm rãi nhẹ nhàng mà đặt ở ngang hông của anh, thật cẩn thận từ phía sau lưng ôm lấy anh, mặt dán lên trên lưng anh..

Đường Hạo Nam thân thể rõ ràng cứng ngắc lại, anh căn bản không ngủ, cảm giác bị cô ôm, trong lòng phức tạp.

Người phụ nữ chết tiệt này, rốt cuộc đối với anh là cái tâm lý gì?!

Hạ Nhất Nhiễm thấy Đường Hạo Nam không phản kháng, cho rằng anh thật sự ngủ thiếp đi, nhịn không được lại xê dịch thân thể, càng đến gần lưng của anh hơn, cánh tay càng vòng sang ôm eo anh chặt hơn, mặt càng dán thêm trên lưng anh, nhẹ nhàng hít vào, từ mùi thơm đến hơi thở tất cả đều là khí tức nam tính trên người anh!

Cái loại hương thơm này càng ngủ càng khiến cho người ta cảm thấy được kiên định, hương vị làm cô yên ổn, ôm thân thể của anh, càng cảm thấy kiên định, từ từ nhắm hai mắt, vết thương sau lưng cùng trên đùi giống như không đau, con buồn ngủ cũng đến đây, dần dần, cô ngủ thiếp đi.

Đường Hạo Nam một cử động nhỏ cũng không dám, thân thể cứng ngắc dần dần trầm tĩnh lại, nghe được tiếng ngáy rất nhỏ của cô, anh nhẹ nhàng thở ra.

Mà lại cảm thấy được chính mình cực kỳ không hiểu nổi cảm xúc trong lòng, không phải cực kỳ chán ghét cô sao? Như thế nào lại vẫn để cho cô ôm

ngủ?!

Anh thật sự là điên rồi!

Nhất định là vậy!

Nhưng loại cảm giác bị cô ôm, bị cô ý lại, chết tiệt thật đúng là thật tốt mà!

Dần dần, anh cũng ngủ thiếp đi.

"Ừm... Đau... Đau quá... Anh Hạo Nam... Cứu em..." Đường Hạo Nam là bị tiếng nước nở của Hạ Nhất Nhiễm đánh thức, anh bỗng dưng mở mắt ra, mở đèn, thân thể bị cô từ phía sau lưng gắt gao ôm chặt, anh miễn cưỡng xoay người đi.

Cô gái trong lòng, hai gò má mặt đỏ hồng, đôi môi trắng xanh, khô nứt, cánh tay của cô ôm chặt eo của anh, giống như tóm được cọng rom cứu mạng một dạng, dùng lực mặt hướng trong lòng anh cọ.

Đường Hạo Nam phát hiện Hạ Nhất Nhiễm khác thường, lập tức sờ trán của cô!

Nhiệt độ có phần nóng hơn người!

Cô phát sốt rồi!

Khó trách nói mê sáng!

Ở trong mắt Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm từ sau khi cùng anh kết hôn, chỉ có nói mê sáng, mới có thể gọi anh: Anh Hạo Nam

"Người phụ nữ chết tiệt này, dứt khoát cho sốt chết đi!" Ngoài miệng mắng một câu, lại vội vàng ấn chuông gọi nơi đầu giường!

"Em cũng rất muốn chết..." Cho dù phát sốt, Hạ Nhất Nhiễm cũng nghe được lời Đường Hạo Nam nói, trong mơ màng, tim thất lại, giống như bị kim đầu vào, rất đau, rất đau.

Đường Hạo Nam lại bừng sốt, đang phân biệt rốt cục cô là đang nói lời là thật hay giả.

"Phát sốt cũng giả vờ đáng thương! Hạ Nhất Nhiễm, tôi sẽ không thương tiếc cô đâu!" Anh buồn bực nói, không chịu thừa nhận nội tâm đối với cô mềm lòng cùng thương tiếc, vẫn như cũ miệng tiện châm chọc cô.

Kiều ngạo mà nguy trang sự thương tiếc đối với cô, sợ cô là giả vờ, như vậy, anh liền lại giống như tên ngốc một dạng, bị mắc mưu.

Ở trước mặt tình yêu, bọn họ, đều là người nhất gan.

"Em không có giả vờ...Anh Hạo Nam, thực xin lỗi, em không phải cố ý, em cũng là bị hại..." Phát sốt đến mơ mơ màng màng Hạ Nhất Nhiễm, than thở nói, âm thanh nhỏ như muỗi kêu, Đường Hạo Nam cẩn thận nghe cô nói mỗi một chữ, còn không có nghe xong, y tá đã gõ cửa tiến vào.

"Cô ấy phát sốt rồi!" Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm, ý đồ đẩy cô ra, đối với y tá trầm giọng nói.

"Tôi đi kêu bác sĩ điều trị!" Y tá vội vàng nói, thừa dịp y tá ra ngoài, Đường Hạo Nam đẩy cô ra, đi mặc áo ngủ.

Bác sĩ kiểm tra nhiệt độ cơ thể cho Hạ Nhất Nhiễm, truyền dịch, để cho Đường Hạo Nam canh chừng cô.

Sau khi bác sĩ cùng y tá rời đi, Đường Hạo Nam trừng mắt nhìn Hạ Nhất Nhiễm đang nằm trên giường, cực kỳ ảo não!

Anh sinh ra là đại thiếu gia ngậm thìa vàng lớn lên, từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ Đồng Y Mộng, còn không có chăm sóc qua cô gái khác! *(Hừ chắc ko? Trước lúc chưa có con quý Mộng kia, là ai chăm sóc cho bà Nhiễm thế >")*

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Chương 24: Giống Một Con Chó!

Lục Ngộ Hàn, mặc toàn thân Tây phục tối màu, khuôn mặt thành thực tuần tú lạnh lùng, trầm trầm, trong tay mang theo cà mèn giữ ấm cùng một cái giỏ trái cây, toàn thân lạnh lùng đi đến.

"Cậu..." Đường Hạo Duyệt hướng anh chạy đến, nhỏ nhẹ kêu hô, bị ánh mắt rét lạnh của Lục Ngộ Hàn hù sợ.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy Lục Ngộ Hàn đến đây, trong lòng ám áp, chẳng còn là đáng về trái tim băng giá rồi. Ở trong mắt cô, trong tất cả thân thích, chỉ có Lục Ngộ Hàn được coi là người chính trực, thiện lương, đối xử tốt với cô.

"Ngày hôm qua nếu không nhờ Nhiễm Nhiễm, hiện tại nằm trên giường bệnh, liền là Hạo Nam! Chị thân làm mẹ người ta, tại sao không những không cảm kích con dâu, ngược lại muốn đánh con bé?!" Lục Ngộ Hàn trước mặt người của Đường gia, vì Hạ Nhất Nhiễm chủ trì công đạo.

Lục Uyển Thu thấy Lục Ngộ Hàn che chở Hạ Nhất Nhiễm như vậy, trong lòng lại càng không vui hơn.

"Hừ! Không chừng là cô ta liên hợp với người ngoài yếu hại Hạo Nam!" Lục Uyển Thu tức giận phản bác.

Lục Ngộ Hàn hừ lạnh, đặt đồ vật trong tay xuống, "Vu khống, đường đường Đồng Sự Trưởng phu nhân tập đoàn Đường thị lại là cố tình gây sự như thế này? Truyền ra ngoài không sợ mất mặt sao? Hơn nữa, Nhiễm Nhiễm nếu là hại Hạo Nam, vì cái gì bị hất Axit sunfuric lại là con bé? Không sai, các người có thể nói, con bé là cố tình diễn trò khổ nhục kế, giành được lòng tâm của Hạo Nam!"

"Nhưng kia tới cùng là Axit sunfuric đậm đặc, đối phương không cẩn thận một chút, hất đến chỗ mặt con bé thì sao? Có cô gái nào nguyện ý lấy dung mạo chính mình làm tiền đặt cược?" Lục Ngộ Hàn đứng ở trong phòng bệnh, chậm rãi nói, một bên châm chọc khinh bỉ nhìn người Đường gia, một bên nhìn bóng dáng suy nhược đang ngồi ở trên giường bệnh.

Trong con người, lóe ra thương tiếc cùng yêu thương.

Kẻ đứng phía sau hạ độc thủ rút cuộc là ai?

Sớm biết như vậy, anh liền không nên giúp cô khuyên Đường Hạo Nam đi bệnh viện rồi!

Lời Lục Ngộ Hàn nói, đem mọi người làm chonghẹn họng, á khẩu không trả lời được.

"Được rồi! Đều đừng ở chỗ này ức hiếp một bệnh nhân, vẫn lại là đều đã trở về đi, người một nhà ức hiếp con dâu loại chuyện này truyền ra ngoài mà nói, mất mặt vẫn lại là Đường gia!" Lục Ngộ Hàn giương giọng nói, không một chút cho chị gái Lục Uyển Thu của mình mặt mũi, liền tính Đường Hạo Nam ở đây, đều phải kính anh ba phần!

Người Đường gia phần nộ nói đuổi nhau mà ra về.

"Rót cục yên tĩnh rồi!" Bọn họ mới vừa đi, Lục Ngộ Hàn đi đóng cửa phòng, cất giọng nói, cười nhìn Hạ Nhất Nhiễm trên giường bệnh, ánh mắt sùng nịch.

"Cảm ơn cậu! Chẳng qua người đem mẹ chồng con đắctội như vậy, có thể hay không..." Lời của cô bị Lục Ngộ Hàn giờ tay ra hiệu im lặng.

Lục Ngộ Hàn đem bát cháo trên bàn cơm so với nước sôi chế vào gọi còn không bằng bụng đi, đem đồ ăn Hạ Nhất Nhiễm thích ăn mà anh tự mình xuống bếp làm xấp lên.

"Sợ cái gì! Cậu là thật sự không thể nhìn chị ấy ức hiếp con như vậy, thật sự là già mà không kính!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, đem chiếc thìa cho cô, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đồ ăn trên bàn, sớm đã nuốt nước miếng rồi.

Cũng đem chuyện vừa rồi vớt ở sau đầu!

"Cảm ơn cậu!" Nói xong, gấp một miếng sườn xào chua ngọt nhìn ngon mắt, chua chua ngọt ngọt, thịt non mềm nhiều nước, cô không khỏi đối với anh giờ ngón tay cái lên tán thưởng.

"Ăn nhiều một chút! Con gái quá gầy nhìn rất khó coi!" Lục Ngộ Hàn kéo cái ghế đến, đặt mông ngồi xuống, nhìn cô gái nhỏ ngồi trên giường ăn cơm, mỉm cười nói.

"Xinh đẹp dễ nhìn cho ai xem? Không sao cả!" Hạ Nhất Nhiễm nửa vui nửa đùa nói, "Cậu, người đây là đặt đầu bếp của khách sạn nấu sao, sườn xào chua ngọt này quá ngon rồi!" Nói xong, lại gấp một miếng, đáng về của cô, xem ra cùng với cô bé mười mấy tuổi không có gì khác nhau.

Lục Ngộ Hàn thích Hạ Nhất Nhiễm tươi đẹp, đáng yêu như vậy, rất nhớ cô vẫn như vậy.

"Toàn bộ khách sạn Sùng Xuyên cũng nấu không ra món sườn xào chua ngọt tuyệt mỹ như vậy đâu!" Lục Ngộ Hàn kiêu ngạo nói, Hạ Nhất Nhiễm nhúm mày, vậy mua ở đâu?

"Đầu bếp của người làm sao?!"

"Cậu không có đầu bếp! Con còn không biết cậu đây biết nấu ăn?" Lục Ngộ Hàn cười tít mắt hỏi, khoe miệng nhếch lên, thậm chí lộ ra hai đội hàm răng trắng tinh.

Hạ Nhất Nhiễm gạt mình trông lớn hai tròng mắt, lần đầu tiên biết, Lục Ngộ Hàn biết nấu ăn!

Kỳ thật, Hạ Nhất Nhiễm vẫn cảm thấy, Lục Ngộ Hàn cực kỳ thần bí, mà còn, anh là một người đàn ông thành thực có phong cách, có tu dưỡng, có

phẩm vị.

"Thật sự đều là người làm?"

"Cậu lừa con làm cái gì?" Lục Ngộ Hàn nở nụ cười, đứng thẳng, lấy ra hộp thuốc lá, vừa muốn hút một điếu, ý thức được nơi này là phòng bệnh, liền ngừng lại.

"Cậu, người vì cái gì đối với con tốt như vậy? Con giống như không phải một người khiến người khác vừa nhìn đã cực kỳ yêu thích." Hạ Nhất Nhiễm xem Lục Ngộ Hàn là thân nhân, bạn bè, lòng không chút lo lắng, hỏi.

Tất cả mọi người ở Đường gia không thích cô, bao gồm cả thân thích Đường gia, chỉ riêng Lục Ngộ Hàn, đối với cô vẫn không tệ.

Ánh mắt Lục Ngộ Hàn sâu thêm vài phần, khóe miệng chứa cười, "Bọn họ không thích con, là mang theo thành kiến, nhưng này cũng không phải do con sai." Anh cười nói, ánh mắt ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn Lục Ngộ Hàn, trong ánh mắt hơn vài phần ánh sáng lấp lánh, có một loại cảm giác như là gặp được tri kỷ, cho dù người toàn bộ thế giới này đều không để ý hiểu cô, chỉ riêng anh là có thể hiểu được cô.

Cô mỉm cười, "Lại vẫn là vấn đề ở con đi, bản thân là người của bộ phận quan hệ công chúng, lại đem quan hệ công chúng của chính mình biến thành hồng bét. Chẳng qua không sao cả rồi!"

Còn có chưa tới nửa năm, hôn nhân của cô cùng Đường Hạo Nam liền kết thúc, không cần phải lại đi duy trì cùng bất luận kẻ nào có quan hệ với anh rồi.

Lục Ngộ Hàn từ chối cho ý kiến, nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm đáp lại cho anh một cái vẻ mặt: Người không cần an ủi con. Cúi đầu tiếp tục say sưa ăn cơm, trù nghệ của anh so với Tô Tiểu Quả vẫn còn tốt hơn!

"Nhiễm Nhiễm, cái tên Kha Dịch Thần kia cùng con..." Lục Ngộ Hàn trầm ngâm hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, cười cười, "Cậu hẳn không cũng tưởng là con cùng anh ta có cái gì đi?"

"Đương nhiên không phải. Cậu nghe nói người này thật phức tạp, vì tránh cho gặp phải phiền toái, cậu đề nghị con cùng anh ta giữ một khoảng cách." Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói.

Trường bối quả thật là trường bối, cho cô đề nghị cùng lời khuyên nghe qua cực kỳ xuôi tai, như là đang chỉ đạo cô.

Cô cũng hiểu được nên cùng Kha Dịch Thần giữ một khoảng cách, bởi vì, Đường Hạo Nam vừa thấy đến Kha Dịch Thần, liền như thấy kẻ thù.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam cũng cực kỳ có vấn đề, lần trước cô cùng Lục Ngộ Hàn đơn độc cùng một chỗ, anh không phải cũng nói móc châm chọc cô sao...

"Cậu, trong lòng con tự có tính toán."

"Đúng rồi, ngày hôm qua là cậu nói cho Hạo Nam con muốn đi tìm cha nó ra mặt!"

Hạ Nhất Nhiễm hiểu rõ, không oán trách Lục Ngộ Hàn, này coi như là phép khích tướng đi.

Khi cô không sai biệt lắm ăn cho tới sắp no căng bụng, cửa phòng bệnh bị người đẩy ra, Đường Hạo Nam mang theo cả mèn đột nhiên xuất hiện, đang nhìn đến Lục Ngộ Hàn cùng với trên bàn cơm xếp đầy đồ ăn khi đó, anh nhất thời căm tức!

Nhìn đến dáng vẻ Hạ Nhất Nhiễm ăn được hăng say, lại càng giận dữ phát hỏa!

"Nhóc con, con đưa cơm cũng không sớm chút đưa tới, giờ đều đã 12 giờ rồi!" Lục Ngộ Hàn mở miệng giảng hòa nói, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến Đường Hạo Nam tiến vào, nghĩ đến tối hôm qua, trái tim hung hăng đập mạnh không ngừng.

Hồi lâu không thấy, vậy mà rất nhớ anh.

"Con làm chi muốn tới sớm một chút? Cho cô ta đói chết mới tốt!" Đường Hạo Nam sâu xa châm chọc nói.

Anh là cố ý để cho cô chịu đói.

Hạ Nhất Nhiễm đọc ra ý tứ trong lời nói của anh, một chút rộn rạo, cảm động ngu xuẩn, nháy mắt rớt xuống đáy cốc, vỡ thành máu thịt mơ hồ.

Còn tưởng rằng anh đối với cô có thái độ chuyển biến. Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười nhạo mình ngu xuẩn, nhìn Đường Hạo Nam, lộ ra một nụ cười yếu ớt như gió thoảng mây trôi.

Xem dáng vẻ làm như không sao cả kia của cô, Đường Hạo Nam trong lòng cực kỳ căm giận!

Cô là cảm thấy được, không có anh, cũng sẽ có người chăm sóc quan tâm cô đi, đàn ông xoay chung quanh cô còn nhiều đúng không?!

"Con liền mạnh miệng đi!" Lục Ngô Hàn dương lên khoe môi, vỗ xuống bờ vai của anh, Hạ Nhất Nhiễm đã đem cả mền Lục Ngô Hàn dọn dẹp xong, đi tới, đưa cho anh.

"Không quấy rầy vợ chồng son các con nữa rồi!" Lục Ngô Hàn liếc hai người bọn họ, cười nói.

"Cậu đi thông thả!" Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười nói, tươi cười đẹp ngọt ngào, trong đáy mắt là chân thành phát ra từ nội tâm.

Lục Ngô Hàn mới vừa đi, Đường Hạo Nam sắc mặt đen lại, một ánh mắt lợi hại như dao chém đứt tươi cười trên mặt Hạ Nhất Nhiễm, dần dần tươi cười của cô tắt ngấm, khôi phục lại như trước đây, đối với anh lạnh lùng.

"Cậu cũng là một trong những đối tượng dự phòng của cô?" Châm chọc khinh bỉ quen thuộc truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nhìn khuôn mặt tuần tú băng lãnh đang sa sầm lại của Đường Hạo Nam, không có sợ hãi, cũng không nghĩ để ý anh, xoay người liền muốn đi bước về sinh.

"Im lặng, chính là ngầm thừa nhận rồi hả?! Hạ Nhất Nhiễm, cô cmn thật đúng là thứ kỹ nữ lầu xanh! Tối hôm qua cùng với tôi làm ra vẻ đáng thương tội nghiệp, gây lát lại liền cùng người đàn ông khác ái muội!" Nồng đậm ghen tuông, hóa thành miệng không dần đo châm chọc, chỉ có như vậy, trong lòng anh mới thoải mái chút!

Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên xoay người, "Đường Hạo Nam, người đó là cậu anh!"

"Cô cũng biết đó là cậu tôi? Hừ... Tôi ngược lại đã quên, cô liền thích câu dẫn người thân của tôi, vốn là Khương Dư Hằng, hiện tại lại là cậu tôi!" Đường Hạo Nam khi nói chuyện, đem cả mền giữ ấm trong tay ném trên mặt đất, đồ ăn bên trong rơi đầy đất.

Hương vị sườn xào chua ngọt bay tới, trên mặt đất rơi đầy mấy khối thịt sườn cô thích ăn...

Cô liền sừng sốt.

Không tới một giây thời gian, cô khôi phục trấn định, đối với anh châm chọc cười, "Tùy anh muốn nghĩ như thế nào thì nghĩ."

Bất luận cô giải thích như thế nào, anh đều sẽ không tin tưởng.

"Cô cmn trở lại cho tôi!" Anh vọt tiến lên, một cái liền kéo lấy cánh tay của cô, kéo cô trở về, chế trụ sau gáy cô, một chân đá vào đầu gối cô, chân không cẩn thận đụng tới vết thương trên đùi cô, khiến cô đau đến hai chân mềm nhũn, ngã ngồi ở trên mặt đất.

"Anh điên lên cái gì! Anh lại muốn làm gì?!" Cô gào lên, sau gáy bị anh ấn xuống, đầu hướng trên mặt đất tiếp sát, hai tay chống xuống đất mặt, mới không để cho mặt dán vào trên mặt đất.

Từ hơi thở tất cả đều là hương vị đồ ăn rơi rụng trên sàn.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô là kẻ tiện nhân! Không cho cô chút bài học, cô thật đúng là coi khinh Đường Hạo Nam tôi là ngòi không rồi! Đừng cmn được một tắc lại muốn tiến thêm một thước! Cô dám cho tôi đội nón xanh, tôi cho cô chết không được tử tế!" Đường Hạo Nam bạo rống, sắc mặt đỏ hồng, đáng vẻ hung thần ác sát, giống như là muốn đem cô lăng trì xử tử!

Nhưng Hạ Nhất Nhiễm nhìn không tới vẻ mặt giờ phút này của anh.

"Anh buông tôi ra!" Sự thô bạo của anh, để cho cô sợ, cô chẳng qua là cùng Lục Ngô Hàn nói mấy câu, anh liền nổi giận như vậy...

Nói đến cùng, liền là nghĩ muốn coi khinh, ức hiếp cô, liền là không nghĩ muốn để cho cô dễ chịu!

"Ừm...!" Đầu bị anh đè xuống, mặt cô dán trên mặt đất, cái mũi cùng miệng đụng phải một miếng thịt sườn màu đỏ.

"Cô không phải thích ăn thịt sườn sao? Ăn đi! Ném thử cùng Lục Ngô Hàn làm có cái gì khác nhau?! Ăn đi!" Nghĩ đến cô đối với Lục Ngô Hàn lộ ra tươi cười đẹp ngọt ngào, Đường Hạo Nam ghen ghét dữ dội, tức giận đến không còn lại một chút nhu tình, nghiêng răng nghiêng lợi tức giận mắng.

Hạ Nhất Nhiễm từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ bị mẹ kế đánh chửi qua, đâu chịu nổi khuất nhục như vậy?!

Vậy mà bị Đường Hạo Nam ấn trên mặt đất, bị buộc ăn đồ rơi trên đất, giống như một con chó!

Ở trong mắt anh, cô liền không phải là người, là con chó đúng không?

Nước mắt khuất nhục rớt cục cũng rơi xuống, một cổ tuyệt vọng mãnh liệt ào tới...

Ừ, chả ai đoán đúng, thật ra Lục Ngô Hàn mới là nam phụ được con dân yêu thương nhất! Kha Dịch Thần chưa đủ trình đâu. Hãy yêu anh Hàn. ^~^

Dạo này bận lắm, qua tuần hy vọng rảnh hơn xíu. Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25: Chương 25: Tôi Muốn Ly Hôn!

Hạ Nhất Nhiễm chưa từng chịu qua khuất nhục như vậy, mà còn, khuất nhục này là đến từ Đường Hạo Nam!

Người đàn ông trong lòng cô yêu nhất.

Vậy mà coi cô như chó mà nhục nhã!

Một cổ hận ý cuộn cuộn dâng lên, đối với anh yêu sâu đậm, hận cũng sâu đậm!

Đường Hạo Nam nhìn Hạ Nhất Nhiễm bị chính mình áp chế đè sát ở trên mặt đất, chặt vật không chịu nổi, trong phút chốc, trong lòng xẹt qua một tia mềm lòng, lực đạo trên tay buông lỏng chút.

Như vậy cũng đã cho Hạ Nhất Nhiễm tìm được cơ hội, không biết lấy khí lực ở đâu ra, cô giận dữ đứng thẳng, hướng Đường Hạo Nam vung tay.

"Bốp!" Tiếng vỗ tay thanh thúy vang lên, bàn tay trắng nõn của cô gái rơi vào trên má trái của người đàn ông!

Thời gian tại thời khắc này đóng băng rồi!

Thế giới tại thời khắc này yên lặng không tiến!

Trong phòng bệnh giống như lâm vào trong chết lặng!

Đường Hạo Nam sững sốt, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn hăm nhập trong cơn cuồng nộ nóng giận, đừng nói một cái tát, giờ phút này hận không thể đem tim Đường Hạo Nam moi ra nhìn xem, rốt cuộc là đỏ hay vẫn lại là đen!

"Tôi muốn ly hôn!"

Khoảng khắc lặng im trôi qua, cô như người điên mà gào rống.

Trong bốn năm, Hạ Nhất Nhiễm vẫn chịu nhục, lần đầu tiên bạo phát như vậy, lại vẫn nói ra lời ly hôn!

Đường Hạo Nam chấn kinh không phải vì một tát này, mà là vẻ mặt cô giờ khắc này của cô.

Đau thương phần nộ, tuyệt vọng, như người điên!

Tay cô đang run run, lòng bàn tay so với năm dấu ngón tay trên mặt anh vẫn còn hồng hơn, trong lòng bàn tay đau đến vô cảm, trên mặt có dính nước thịt sùn, có mắt lệ, có sợi tóc dính ở trên má, đáng vẻ xem ra cực kỳ chật vật!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô thật sự đang tìm đường chết!" Đường Hạo Nam từ trong kẽ răng phun ra mấy chữ, mang theo ác độc thấu xương!

Người phụ nữ chết tiệt này, quả thực đang tạo phản mà!

Anh vươn tay liền muốn tóm tóc dài của cô kéo qua, Hạ Nhất Nhiễm không hề sợ hãi trừng mắt nhìn anh, "Cô nói lại lần nữa xem?!" Đường Hạo Nam nghiêng răng nghiêng lợi gào rống.

"Tôi muốn ly hôn! Lập tức!" Hạ Nhất Nhiễm oán hận rống, nghĩ tới bà nội anh trước khi chết lập ra phần di chúc!

"Cô...!" Đường Hạo Nam cũng nghĩ tới phần di chúc kia, trong cơn nguoi phát ra nguy hiểm, ánh mắt chăm chọc.

Kỳ thật, phần di chúc kia của bà nội, hoàn toàn là vì bảo vệ Hạ Nhất Nhiễm mà viết ra!

Di chúc có nói, anh tất phải cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn ít nhất năm năm, mới có thể đạt được tất cả cổ phần công ty Đường thị do bà đứng tên! Nhưng, nếu trong năm năm, bọn họ ly hôn, tất cả cổ phần công ty của bà sẽ đem tặng không cho cô!

"Cô rốt cục chịu không nổi nữa rồi hả?!" Đường Hạo Nam chăm chọc hỏi, "Hạ Nhất Nhiễm, cô nghĩ thật đúng là hay quá nhỉ! Bám lấy tôi hơn bốn năm không chịu buông, khi tôi lập tức muốn thành công, lại có ý đồ để cho tôi kiểm củi ba năm thiêu một giờ!"

"Đường Hạo Nam! Là anh ép tôi! Tôi hiện tại chính là muốn ly hôn!" Không thể lại đối với anh mềm lòng, cô không nợ anh cái gì, lúc trước không phải cô muốn thiết kế hãm hại anh!

"Ly hôn? Tôi không đồng ý, cô có thể làm khó dễ được tôi sao?!" Đường Hạo Nam căn bản không đem sự uy hiếp của cô để vào mắt, độc ác châm chọc.

Cô liền biết anh sẽ nói như vậy!

"Chúng ta sau khi kết hôn liền không cùng phòng qua, tôi đã tìm luật sư tìm hiểu qua, vợ chồng sau khi kết hôn ở riêng hơn hai năm trở lên, hôn nhân đã không còn hiệu lực!" Hạ Nhất Nhiễm nâng cằm, gần từng tiếng, nặng nề mà nói.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, "Hạ Nhất Nhiễm, nghĩ muốn đấu với tôi, cô quá ngây thơ rồi!" Không chút nào sợ sự uy hiếp của cô, cũng căn bản không đem cô để vào mắt.

Vài năm nay, công ty Hạ gia gần như đã bị anh chinh sục đồ, Hạ gia tại Sùng Xuyên không có thế lực gì, Hạ Nhất Nhiễm nhiều nhất chỉ là cái thiên kim tiểu thư nghèo túng, huống chi, vốn chính là đại tiểu thư không được yêu thương!

Cô không có chỗ dựa vững chắc, đấu không lại anh.

Người đem qua đối với cô coi như cực kỳ ôn nhu, giờ khắc này, đã hóa thân Satan từ địa ngục bước ra rồi!

Quả thật là cô quá ngây thơ rồi, thiếu chút nữa đã bị nhất thời "Ôn nhu" của Đường Hạo Nam mê hoặc!

"Tôi chưa từng nghĩ tới chuyện đấu với anh, là anh ép tôi. Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm tôi ở trong mắt anh cho dù có khiến anh thù hận đến không chịu nổi đi nữa, anh cũng không có tư cách đối đãi tôi, nhục nhã tôi giống như một con chó!" Khi nói chuyện, cô lau vết nước đọng trên gương mặt, nhìn anh, không tự ti nói.

Đường Hạo Nam nhìn cô chật vật, đột nhiên ý thức được, vừa mới quả thật là có chút quá đáng, nhưng mà, người nào cmm kêu cô đến người thân của anh cũng đều đã câu dẫn?!

Không thể đối với cô mềm lòng!

"Chó? Hạ Nhất Nhiễm, cô nói như vậy rõ ràng là đang sỉ nhục chó, ở trong mắt tôi, cô đến con chó cũng không bằng!" Khóe miệng anh gợi lên nụ cười tà tứ không kèm chế được, trong sâu thẳm mắt tất cả đều là châm chọc.

Lời này, để cho cô nhớ tới con chó cưng ở Đường gia kia, quả thật a, nó ở trước mặt Đường Hạo Nam, ở tất cả người làm của Đường gia, đãi ngộ đều đã so với cô tốt hơn quá nhiều!

Nhìn Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt càng ngày càng trắng trắng bệch, tâm tình Đường Hạo Nam tốt hơn nhiều!

"Một kỹ nữ lâu xanh ti tiện, có cái tư cách gì nói nhân quyền? Những thứ này, đều là báo ứng của cô!" Nhìn ánh mắt buồn bã của cô, trong trái tim anh có một chút điểm mềm mại, ngoài miệng tiếp tục nói ra những lời nhục nhã cô.

Không sai, quả thật là báo ứng của cô, cho nên, anh không cần cảm thấy được đối với cô là quá đáng!

So với Mộng Mộng nằm ở trên giường bệnh, biến thành người thực vật, cô chịu chút nhục nhã ấy, tính là cái gì?!

Hạ Nhất Nhiễm xoay người đi, đi hướng tới buồng vệ sinh, Đường Hạo Nam đang muốn mở miệng, liền thấy được trên đùi cô, có một khối lớn màu đỏ!

Vừa này miệng vết thương bị anh đụng phải, hiện tại đang không ngừng chảy máu!

Lòng của anh nổi lên một trận co rút.

Nghĩ tới hình ảnh ngày hôm qua tại cửa bệnh viện, cô đứng cảm quên mình bảo vệ anh.

Trái tim mạnh run rẩy, anh bước tới một bước, trong ánh mắt hơn vài phần thương tiếc cùng khản trương.

Trong lòng hai cổ cảm xúc, giống đang kéo một cái cưa lớn, do dự, hành hạ, trái tim anh!

Căn cứ vào những gì Hứa Thành điều tra được, chuyện công nhân nhảy lầu cùng truyền thông trắng trợn đưa tin, cùng với sự kiện hắt Axit sunfuric, đều có người ở sau lưng giật dây.

Anh hoài nghi là Kha Dịch Thần, nhưng không chứng cứ.

Nếu là Kha Dịch Thần, tất nhiên cùng Hạ Nhất Nhiễm sẽ có liên quan, bọn họ vốn là yêu nhau...

Nghĩ vậy, trong lòng càng thêm chua xót, quả đắng nắm chặt, mà Hạ Nhất Nhiễm đã vào buồng vệ sinh, từ bên trong truyền đến tiếng nước chảy, còn có tiếng nước nở như có như không.

Đừng u mê!

Cô cho dù là khóc, cũng là đang giả vờ!

Đường Hạo Nam bức ép chính mình nhẫn tâm, lấy đại cục làm trọng, anh không thể vì một người phụ nữ đáng giận như cô, mà rối loạn trận tuyến.

Hạ Nhất Nhiễm ra ngoài khi đó, Đường Hạo Nam sớm đã đi rồi, sản nhà phòng bệnh cũng được lao công dọn dẹp qua.

Thế giới rất cực an tĩnh, thoáng cái đã buổi trưa, trong phòng bệnh chỉ có cô một người, cô lấy macbook lên mạng, cũng đang làm việc, đồng thời, cũng ở trên Blog của chính mình, ghi lại chút tâm tình.

Chỉ cần cô cứng rắn quyết tâm, muốn cùng Đường Hạo Nam ly hôn, là có thể thôi.

Nói vậy, Đường Hạo Nam sẽ không chiếm được cổ phần công ty Đường thị, thậm chí làm không được tổng giám đốc Đường thị.

Vì cái gì không thể cứng rắn nhẫn tâm?

Ngoại trừ áy náy đối với anh cùng Đồng Y Mộng, còn một lý do bị cô giữ kín như bưng: Yêu.

Bởi vì yêu anh.

Nhìn trên màn hình máy tính, chính mình ra bốn chữ, tầm mắt có chút mơ hồ, khóe miệng cô nhếch lên.

Vì cái gì cố chấp như vậy?

Giống mê muội một dạng, biết rõ anh không thích mình, vẫn đang trầm luân, không cách nào tự thoát khỏi.

Chẳng qua, trải qua sự nhục nhã trước nay chưa có giống hôm nay như vậy, tình yêu của cô đối với anh, sẽ phải nhạt một chút rồi.

...

Sùng Xuyên vào hạ, mưa luôn luôn nói đến là đến, bên ngoài sấm sét vang dội, cô ngủ thoáng cái từ buổi trưa, buổi tối không có việc gì, ở trong bệnh viện đi dạo.

"Chị Từ, nói như vậy, cô gái này ở đây đều đã nằm ba năm rồi hả?"

"Không chỉ như vậy! Ba năm này, chị là chính mắt chứng kiến một cô gái như hoa như ngọc, từng chút khô gầy, thành như bây giờ!"

"Chẳng qua, cô ấy cũng coi như hạnh phúc, bạn trai của cô ấy thường xuyên đến thăm cô ấy đó!"

"Đúng vậy, Đường tiên sinh luôn luôn đến đây! Coi như là Đồng tiểu thư có phúc rồi! Thôi đừng nói nữa, về sau ở trước mặt y tá trưởng đừng thảo luận chuyện riêng tư của người bệnh!"

Lao công cùng một vị y tá từ một gian phòng bệnh VIP đi ra, vừa đi vừa nói.

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở chỗ rẽ, từ nội dung cuộc đối thoại kia, mơ hồ đoán ra được, đó chính là phòng bệnh Đồng Y Mộng.

Hai chân giống như bị ma xui quỷ khiến đi ra góc rẽ, thấy được phòng bệnh VIP đối diện, trên cửa treo một tấm biển: Người bệnh nghỉ ngơi, chớ quấy rầy!

Từ khi Đồng Y Mộng gặp chuyện không may về sau, cô liền không gặp qua được cô ta, chỉ biết là cô ta bị thương đặc biệt nghiêm trọng, luôn tiếp nhận trị liệu, Đường Hạo Nam mang cô ta đến các bệnh viện lớn trên toàn thế giới để chữa trị.

Trong mấy năm nay, anh cũng không từ bỏ qua chuyện tìm kiếm bác sĩ nổi tiếng, vì Đồng Y Mộng trị liệu.

Đứng ở cửa phòng bệnh Đồng Y Mộng, cô chần chừ, do dự, tới cùng muốn đi vào hay không...

Cô vẫn lại là cô ôm lấy một khát vọng trong lòng, mở ra cửa phòng bệnh.

Đi vào nháy mắt kia, đã bị một phòng hoa cùng búp bê Barbie làm kinh ngạc đến chỗ!

Đó là từng đóa hoa hồng màu hồng nhạt cùng một cái vườn búp bê Barbie xếp lại mà thành, lãng mạn, giống như thế giới cổ tích.

Hồng Mân Côi, búp bê Barbie, đều đã từng là thứ mà Đồng Y Mộng yêu nhất!

Lại nhìn hướng giường bệnh, kia căn bản không phải giường bệnh, đó là một cái giường công chúa màu hồng nhạt giống như mộng ảo, màn sa hồng nhạt, đường viền ren rũ xuống, tầng tầng lớp lớp, vô cùng mộng ảo, duy mỹ.

Khắp phòng mùi hoa, thoáng thoáng lượn quanh nhẹ nhàng, cùng nhạc hòa tấu du dương, phiêu lãng trong không gian.

Không cần nghĩ cũng biết, nơi này toàn bộ, mỗi một đoá hoa, đều là Đường Hạo Nam tỉ mỉ bố trí.

Cô chậm rãi đến gần bên giường, nhìn cô gái nằm trên giường bệnh, đã gãy trơ xương, khuôn mặt cô ta tiều tụy, cô gái trước kia như búp bê mỹ lệ đáng yêu, hiện tại nằm ở đó, thân mặc áo ngủ bằng gấm hồng nhạt, cả người khô quắt thật không có chút gì giống nhau!

Hạ Nhất Nhiễm không hiểu sao mũi chua xót.

Một Đồng Y Mộng đang tốt đẹp, hiện tại biến thành như vậy.

Không phải cô là nỗi đồng tình.

Bởi vì Đồng Y Mộng đã từng là bạn tốt của cô!

"Mộng Mộng... Tôi đến thăm cô đây..." Cô thì thầm, ánh mắt chân thành tha thiết, "Thực xin lỗi..."

Cô nhẹ nhàng mà cầm lấy cánh tay chỉ còn da bọc xương kia của Đồng Y Mộng, "Mộng Mộng, tôi cùng Hạo Nam, chúng tôi không có phản bội cô, một đêm kia, tôi là bị người ta hãm hại, mới có thể cùng anh ấy lên giường. Hạo Nam anh ấy yêu cô như thế, làm sao có thể phản bội cô chứ? Tôi cũng chưa từng muốn từ trong tay cô cướp đi anh ấy!"

Đôi mắt Đồng Y Mộng bốn năm không gặp, cô nói ra những lời vẫn giấu ở trong lòng.

Đồng Y Mộng năm đó trở mặt nhìn bạn tốt cùng bạn trai chính mình xích trần truồng ngủ cùng một chỗ, đương nhiên thương tâm muốn chết, cô ấy cho rằng, bọn họ phản bội mình!

Sự thật không phải là như thế, Hạ Nhất Nhiễm lúc trước lại vẫn chưa kịp giải thích, Đồng Y Mộng đã bị đục phải.

"Mộng Mộng, hôn nhân của tôi cùng Hạo Nam chỉ là trên danh nghĩa thôi, anh ấy không thích tôi, trong bốn năm, chưa từng chạm qua tôi, cô yên tâm, trong lòng anh ấy vẫn đang có cô đó. Cô nhanh tinh lại đi, cô thức dậy, tôi cũng giải thoát rồi!" Không phải là của mình, chung quy sẽ không phải là của mình.

Cô biết rất rõ, Đường Hạo Nam là thuộc về Đồng Y Mộng, cho nên, vài lần Đường Hạo Nam muốn cùng cô phát sinh quan hệ, cô đều đem hết toàn lực ngăn trở.

Không thể sai lại càng sai nữa rồi..

Mấy nay bận quá, hứa hôm nay đăng 2 chương mà ko có xúu thời gian rảnh lun. Thôi trả trước một chương. Tối tiếp T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Chương 26: Chuyện Xấu Của Cô Cùng Kha Dịch Thần

"Mộng Mộng, nguyện vọng sinh nhật hàng năm của tôi đều là, hi vọng cô có thể tỉnh lại, sống ngày tháng giống người bình thường một dạng. Tôi còn hi vọng, cô không cần hận tôi, cũng không cần trách Đường Hạo Nam. Cô tỉnh dậy đi, cùng anh ấy tiếp tục yêu nhau đi!" Nói xong một câu khi đó, lòng đang xé rách, nhưng mà, cũng là thật tâm!

Nếu thời gian có thể trở lại, cô thật hy vọng chính mình đêm đó không có lẫn lộn hồ đồ leo lên giường Đường Hạo Nam!

Đồng Y Mộng nhắm hai mắt, vẫn không nhúc nhích, nếu không phải còn cảm nhận được hô hấp rất nhỏ, cô ta cùng người chết không có gì khác nhau.

Nói ra những thứ này với Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được thoải mái rất nhiều, trong lòng cũng không hận Đường Hạo Nam như thế rồi. Nếu đổi lại là cô, cô cũng sẽ cực kỳ oán hận hung thủ đem người chính mình yêu thương nhất thương tổn thành như vậy.

"Cô đang làm gì?!" Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, nhìn Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm bên giường Đồng Y Mộng, anh gầm thét, đi nhanh tiến vào, lập tức liền kéo cô ra, Hạ Nhất Nhiễm bị anh vút ở trên sàn nhà, lưng chạm đất, vết thương ở phía sau lưng bị đè ép, đau đớn tê tâm liệt phế truyền đến!

Đường Hạo Nam đang kiểm tra máy oxi của Đồng Y Mộng, có bị Hạ Nhất Nhiễm động tay chân hay không!

Hạ Nhất Nhiễm cật lực bò lên, Đường Hạo Nam cẩn thận kiểm tra qua, mới xoay người nhìn Hạ Nhất Nhiễm, ánh mắt sắc bén, hận không thể đem cô giết!

"Cô tới nơi này để làm gì?! Cô còn muốn đối với Mộng Mộng như thế nào?!" Đường Hạo Nam xanh mặt chất vấn, nghiêng răng nghiêng lợi, Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, anh cho rằng, cô sẽ hại Đồng Y Mộng?

"Cút! Đừng để linh hồn đơn độc của cô làm bản sự đơn thuần thanh khiết của Mộng Mộng! Cút!" Đường Hạo Nam bạo rống, trong ánh mắt phát ra hận ý dày đặc!

Hận ý kia dường như muốn đem cô đâm thủng, cô cũng cảm nhận được thống khổ của anh.

Người con gái mình yêu thương biến thành như vậy, anh nhất định rất thống khổ, nhất định.

Hạ Nhất Nhiễm chặt vật xoay người, nhanh chóng rời khỏi gian phòng bệnh này, như là thoát đi thế giới chỉ thuộc về Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng.

Trong phòng bệnh, chỉ còn lại có Đường Hạo Nam cùng Đồng Y Mộng.

"Mộng Mộng, thực xin lỗi, ngoan, không bị làm sợ đi?" Đường Hạo Nam giống thay đổi thành người khác, vẻ mặt ôn nhu, cúi người, một tay vuốt ve trán Đồng Y Mộng, môi mím khẽ hôn lên khóe môi của cô ta, trấn an cô gái không có bất luận cái gì giác gì.

"Mộng Mộng, không cần đem cái người phụ nữ ti tiện kia để trong lòng! Cô ấy không xứng! Anh vô cùng hận cô ấy, vô cùng..." Nói câu này khi đó, lòng đang run rẩy, dao động, thật sự hận như thế sao? Vì cái gì chẳng phải thuần túy?

"Đúng, anh hận cô ấy! Anh không có khả năng thích cô ấy! Mộng Mộng, anh yêu, vĩnh viễn là em! Bảo bối, nhanh tỉnh lại đi, anh cầu xin em..." Đường Hạo Nam thì thầm nói, rất sợ một chuyện sẽ xảy ra, rất sợ.

Nếu Mộng Mộng của anh hiện tại có thể tỉnh lại mới có thể ngăn trở.

Trong lòng càng ngày càng để ý Hạ Nhất Nhiễm, cô đột nhiên trở nên rất nguy hiểm, anh sợ chính mình, yêu cô gái kia...

Đáp lại anh, vĩnh viễn là giống như chết lặng.

Tất cả bác sĩ đều nói, nếu Đồng Y Mộng có thể tỉnh lại, trừ khi xảy ra kỳ tích.

Anh một mực chờ.

Đợi được cực kỳ vất vả, cực kỳ tịch mịch, cũng rất thống khổ.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại phòng bệnh liền cuộn mình ở trên giường bệnh, mơ hồ cảm giác được miệng vết thương trên lưng đang chảy máu, cô không kêu bác sĩ, toàn thân đang run run, tất cả nguy trạng kiên cường bên ngoài, giờ phút này, toàn bộ sụp đổ.

Điều duy nhất nghĩ muốn chính là, nhanh cùng Đường Hạo Nam ly hôn, sau đó, cô cách nơi này thật xa, thoát được càng xa càng tốt...

...

Sau đêm đó, Đường Hạo Nam không lại xuất hiện nữa.

Cô ở lại bệnh viện tổng cộng bốn ngày, sau khi xuất viện, cô đến chỗ Tô Tiểu Quả ở nhờ, tạm thời không nghĩ muốn đối mặt một đại gia đình không có ý tốt gì kia.

Cô cũng không đi làm, chuyện ở bộ phận của cô do Phó Tổng Giám làm.

Thỉnh thoảng cô sẽ đến tiệm bánh ngọt do cô cùng Tô Tiểu Quả cùng mở giúp đỡ, hoặc là ngồi ở góc đọc sách.

Bên ngoài trời đang mưa, tiệm bánh ngọt không có buôn bán gì, cô cùng Tô Tiểu Quả cùng nhau nằm úp sấp ở trên bàn, nhìn trời mưa bên ngoài tạt vào kính thủy tinh, nhìn đường phố trong mưa.

Chậu hoa thủy tinh Kha Dịch Thần tặng cho cô, bị Đường Hạo Nam hất bệ hư hỏng nhiều, được đôi tay khéo léo tinh xảo của Tô Tiểu Quả một lần nữa trang trí đẹp đẽ trong giỏ trúc, treo ở trên vách tường.

"Người yêu đầu à, chị suy nghĩ cái gì?" Tô Tiểu Quả nhảm chán hỏi.

"Suy nghĩ linh tinh."

"Suy nghĩ linh tinh không thích hợp với chị nha! Nữ cường nhân, giới giang người người ngưỡng mộ đi đâu rồi?" Tô Tiểu Quả phản bác, lúc này mới quay đầu, một tay chống đầu, nhìn Hạ Nhất Nhiễm gục xuống bàn.

"Chị liền không thể thả lỏng một phen sao?" Cô hỏi lại.

"Có thể! Đương nhiên có thể!" Tô Tiểu Quả nói xong, vỗ vỗ bờ vai cô, "Có khách!"

"Hoan nghênh quý khách!"

Hạ Nhất Nhiễm phản xạ có điều kiện đứng dậy, cùng Tô Tiểu Quả cùng lúc nói ra.

Đang nhìn đến Kha Dịch Thần khi đó, tươi cười của cô cứng đờ.

"Tiên sinh! Mau mời ngồi!" Tô Tiểu Quả nhiệt tình kêu hô Kha Dịch Thần, anh ta nhìn Hạ Nhất Nhiễm, khóe miệng nhếch lên, "Đây, là cửa tiệm do em mở?"

Nhìn Hạ Nhất Nhiễm trên người đeo tạp dề, anh ta hỏi.

"Tôi cùng bạn hợp tác mở ra." Cô mỉm cười trả lời, mà Tô Tiểu Quả sớm bị vẻ đẹp của Kha Dịch Thần mê luyến say đắm, nhìn như nước miếng đều phải chảy xuống rồi, "Tiểu Quả! Đến ghi món cho khách hàng kìa!"

Hạ Nhất Nhiễm tận lực nhấn mạnh cái từ "Khách hàng" này, bộ dạng Đường Hạo Nam như hung thần ác sát, lại vẫn khắc ở trong đầu, không thể lại gây ra thêm cái hiểu lầm gì, mà còn, Lục Ngộ Hàn cũng nhắc nhở qua cô, cẩn thận Kha Dịch Thần.

Tô Tiểu Quả hoàn hồn, mà Hạ Nhất Nhiễm đã đi vào nhà bếp rồi.

Kha Dịch Thần rõ ràng cảm giác được Hạ Nhất Nhiễm đối với anh ta xa cách!

Hai lần trước lại vẫn rất khách khí.

Đôi mắt đào hoa hẹp dài của người đàn ông híp lại, như là câu hồn một dạng, đem Tô Tiểu Quả ôm lấy, lúc anh ta gọi món khi đó, trái tim nhỏ của cô "thình thịch" nhảy dựng!

Khi Kha Dịch Thần gọi món xong, Hạ Nhất Nhiễm liền bung dù rời đi, cô là muốn tránh mặt Kha Dịch Thần.

"Nhiễm Nhiễm!"

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, tiếng Kha Dịch Thần từ phía sau cách đó không xa truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm ảo não.

Kha Dịch Thần không có che ô, đường đường một tổng giám đốc tập đoàn đầu tư nước ngoài, chạy ở trong mưa, đi tới bên người cô.

"Kha tổng, chuyện gì?" Cô không để cho anh ta đứng chung dù, Kha Dịch Thần lại chính mình chen lách tiến vào, đoạt lấy cán dù, chính mình giành lấy cầm dù.

Cô theo bản năng phải rời đi, bị Kha Dịch Thần giữ chặt, "Vì cái gì trốn tránh anh?" Kha Dịch Thần nghiêm túc nhìn cô, trầm giọng hỏi.

Hai người đứng ở bên cạnh góc đường, một cái ô che xuống, cách đó không xa chính là cửa hàng bánh ngọt "Ngã rẽ chuyện xưa".

"Kha tổng, tôi cảm thấy được chúng ta vẫn lại là giữ một khoảng cách thì tốt hơn." Hạ Nhất Nhiễm khách khí nói, nhẹ nhàng mà tránh khỏi tay anh ta.

"Chúng ta là bạn bè! Tình cờ gặp được nói chuyện phiếm vài câu cũng không được sao?" Kha Dịch Thần tôn thương hỏi, ánh mắt âm trầm.

"Ngại quá, không được."

"Em sợ Đường Hạo Nam hiểu lầm chúng ta? Hay vẫn lại là, anh ta đối với em thật không tốt?" Kha Dịch Thần vội vàng truy hỏi, Hạ Nhất Nhiễm lập tức đoạt lấy dù trong tay anh ta, "Kha tổng! Anh đi quá xa qua rồi! Tạm biệt!"

Hạ Nhất Nhiễm nói xong, nhanh chóng rời đi.

Đề lại Kha Dịch Thần một người, đứng dưới cơn mưa ở góc đường, nắm chặt quả đấm, trơ mắt nhìn cô rời đi.

...

Hạ Nhất Nhiễm sau khi hết thời gian nghỉ bệnh, ngày đầu tiên đi làm.

Thấy được ảnh của chính mình cùng Kha Dịch Thần đã lên trang nhất, cô liền phiền não.

Mấy tờ báo lá cải vậy mà lại đào ra tình sử của cô cùng Kha Dịch Thần, cảnh bọn họ gặp mặt dưới cơn mưa ngày đó cũng được đưa lên báo.

Lần này, Đường Hạo Nam cùng người Đường gia lại có cơ kiểm chuyện với cô rồi!

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, điều chỉnh tâm tình, làm tốt chuẩn bị tâm lý bị Đường Hạo Nam cùng người Đường gia nhục nhã!

Đường Hạo Nam hành động so với cô tưởng tượng vẫn còn nhanh.

Giữa trưa, cô đang muốn đi nhà ăn ăn cơm, nhận được điện thoại phòng thư ký của tổng giám đốc.

"Hạ Nhất Nhiệm, tổng giám đốc hiện tại muốn gặp cô, lập tức tới văn phòng tổng giám đốc ngay!" Giọng Hạ Khả San truyền đến, là giọng điệu vênh vác tự đắc.

Cô bé tâm cao khí ngạo, tương lai nhất định sẽ thiết thời lớn, Hạ Nhất Nhiệm thầm nghĩ.

"Tôi biết rồi." Hạ Nhất Nhiệm nói xong, cúp điện thoại.

...

Lần này cùng lần trước khác nhau, cô đến chỗ cửa văn phòng tổng giám đốc, Hạ Khả San trong phòng thư ký không có ngăn đón cô, ngược lại giúp cô mở cánh cửa lớn văn phòng vừa đẩy vừa nặng ra.

Này không phù hợp quy tắc nha, Hạ Nhất Nhiệm chần chờ, thử gõ ván cửa, "Ai nha, cô liền vào đi thôi! Dừng dài cái gì nữa!" Hạ Khả San không kiên nhẫn nói, dùng lực, lập tức liền đem Hạ Nhất Nhiệm đẩy đi vào, tay cô ta vừa lúc ấn vào trên vết thương phía sau lưng Hạ Nhất Nhiệm, Hạ Nhất Nhiệm đau đến toàn thân đổ mồ hôi lạnh, gần như là ngã vào văn phòng tổng giám đốc, ngã ngồi ở trên mặt đất, phát ra tiếng động nặng nề, cửa bị Hạ Khả San từ bên ngoài đóng lại!

"Bên ngoài là cái âm thanh gì?"

"A... Đường tổng..."

Tiếng phụ nữ từ trong phòng nghỉ truyền đến, đó là âm thanh Hạ Nhất Nhiệm rất quen thuộc, tiếng phụ nữ đang rên rỉ ngâm nga.

Cô lập tức bò lên, chỉnh lý tốt lại quần tây đen dài cùng áo somi trắng, khôi phục trấn định cùng ung dung.

Đang muốn xoay người rời đi, cửa phòng nghỉ có động tĩnh.

Một người phụ nữ mặc chiếc đầm liền thân đỏ tươi, dây váy rơi chảy xuống trên cánh tay, bị người đàn ông bên cạnh vừa hôn vừa ôm lấy từ trong phòng nghỉ đi ra.

"Uh'm... Đường tổng..."

Âm thanh tà mị cuồng quán lấy người đàn ông, trên người anh quần tây, áo somi, cổ áo áo somi mở một nửa, cuồng dã như mãnh thú...

Một màn Hoạt Sắc Sinh Hương này, khiến trái tim Hạ Nhất Nhiệm thất lại, lập tức xoay người liền đi.

"Đứng lại!"

Giọng người đàn ông lạnh lùng truyền đến, Hạ Nhất Nhiệm như bị ma xui quỷ khiến dừng chân, bàn chân giống như bị đút chì, không di chuyển được.

Chu Giai Ngưng tức giận đem dây áo kéo lại, bủi môi, nhìn vị khách không mời mà đến đang đứng cách cửa không xa.

"Đường đường tổng giám bộ phận quan hệ công chúng Đường thị, lại tùy tiện vào văn phòng tổng giám đốc, người nào cho cô cái quyền này?" Giọng Đường Hạo Nam chứa đầy châm chọc truyền đến, tim Hạ Nhất Nhiệm xiết chặt lại, lập tức xoay người.

Là Hạ Khả San kêu cô tới, cô vốn nghĩ rằng Đường Hạo Nam là biết chuyện cô trên báo, không có một chút hoài nghi đã tới rồi.

"Là thư ký Hạ của phòng thư ký thông báo gọi tôi tới, nói người có việc tìm tôi!" Đường Hạo Nam nhất định là cố ý làm khó dễ cô.

"Trong máy điện thoại nội bộ ở phòng tôi có gì lại thông báo biểu hiện là phòng thư ký gọi tôi, người có thể cho người điều tra." Cô bổ sung một câu!

Đường Hạo Nam đi đến bên cạnh bàn làm việc, ấn số nội bộ gọi đến bộ phận IT, thật sự cho người kiểm tra lịch sử trò chuyện của phòng thư ký cùng văn phòng Hạ Nhất Nhiệm.

Người này thực nhảm chán!

Hạ Nhất Nhiệm trong lòng thẳng thắn vô tư, coi như không có Chu Giai Ngưng đang ở phía sau lưng Đường Hạo Nam ôm eo của anh, ung dung bình tĩnh đứng ở kia, đợi kết quả.

Tổng giám bộ phận IT cực kỳ nhanh có báo cáo.

"Đường tổng, căn cứ điều tra, hôm nay buổi sáng, phòng thư ký của tổng giám đốc không có bất kỳ cuộc điện thoại nào gọi vào văn phòng tổng giám bộ phận quan hệ công chúng."

Lời tổng giám bộ phận IT Tôn Kiên nói, để cho Hạ Nhất Nhiệm sững sờ, cô thấy được khóe miệng Đường Hạo Nam gọi lên nụ cười châm chọc như

có như không

Trong hai tròng mắt anh phát ra ánh sáng hung ác nham hiểm

Cả nhà ngủ ngon

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Chương 27: Tôi Cũng Là Người Bị Hại!

Nếu cô vẫn còn cùng Đường Hạo Nam lý luận, vậy hiển nhiên, là cô không biết lượng sức.

Đây chính là cái bẫy hoàn hảo do chính anh thiết kế, để cho cô nhảy vào trong!

Tổng giám bộ phận IT cùng Chu Giai Ngưng đều đã rời đi, trong văn phòng to như vậy, chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Đường Hạo Nam tựa ngời ở bên cạnh bàn làm việc, hai tay khoanh trước ngực, vẻ mặt tà tứ, híp mắt, liếc cô.

"Lại đây!" Giống như con báo nhìn chăm chăm con mồi, đánh giá cô, lạnh giọng ra lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm mặt không chút thay đổi, ngẩng đầu ưỡn ngực, toàn thân kiêu căng.

Không còn bộ dạng cô gái nhỏ gầy yếu, thương cảm bất lực đêm đó. Đường Hạo Nam có khi thật muốn trốn ở trong bóng tối nhìn xem, Hạ Nhất Nhiễm rốt cuộc là cô gái như thế nào?

Cô đối với mệnh lệnh của anh thờ ơ, đứng tại chỗ.

"Đường Hạo Nam, anh tới cùng muốn như thế nào, nói thẳng đi!" Nghĩ muốn ức hiếp cô, cần gì phải quanh co lòng vòng, đi một vòng tròn lớn như vậy.

Lần trước, chẳng qua chỉ là ăn một bữa cơm do Lục Ngộ Hàn nấu, đã bị anh nhục nhã như vậy rồi.

Lần này, cùng Kha Dịch Thần ở trên đường bị chụp lên, đăng lên báo, lần này...

"Tôi gọi cô đến đây, tại điếc sao?!" Anh lại gầm thét, vẻ mặt xanh mét.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn vẫn không nhúc nhích, một mắt xinh đẹp con ngươi đen tuyền không hề chớp mắt nhìn chăm chăm hai tròng mắt của anh, vẻ mặt không biết sợ, toàn thân lạnh lùng.

Người đàn ông lập tức đứng dậy, hùng hổ đi tới, đứng ở trước mặt cô!

Toàn thân rét lạnh, khóe miệng vẽ ra nụ cười tà tứ, một tay anh giữ lấy cằm của cô.

"Chuyện cùng Kha Dịch Thần, cô muốn giải thích như thế nào?!"

Làm da trên mặt vốn trắng nõn từ từ phỉếm hồng, Hạ Nhất Nhiễm vẫn gắt gao nhìn anh chăm chăm, "Tôi có gì mà giải với chả thích, Đường tổng người thích nghĩ như thế nào thì chính là như thế đó."

"Tốt!" Đường Hạo Nam bị cô chọc cho tức giận đến đôi má gật gật, buông tay, túm lấy cổ tay cô, kéo cô liền đi phòng nghỉ.

Vừa mới tiến vào cửa, Hạ Nhất Nhiễm đã bị ném lên trên giường lớn màu xanh đậm trong phòng nghỉ, Đường Hạo Nam đè ở trên thân thể cô.

"Anh muốn như thế nào?!" Cô luống cuống, cổ tay bị anh giữ chặt lấy, giờ cao lên đỉnh đầu, đầu gối của anh đè tại bụng của cô, cô không thể động đậy.

"Vừa nãy tiến vào quấy rầy chuyện tốt của tôi, hiện tại đương nhiên là muốn cô hầu hạ tôi!" Đường Hạo Nam tà ác nói, bởi vì vùng vẫy, khuy áo somi ở cổ lỏng vài cái, vừa vận lộ ra một mảnh tuyết trắng, rõ ràng có thể thấy được nội y bằng ren bên trong.

Nháy mắt Đường Hạo Nam bị phong quang trước ngực cô dụ dỗ đỏ hai mắt!

Vô si!

Nghĩ đến cảnh tượng vừa nãy anh mới cùng Chu Giai Ngưng quấn lấy nhau, Hạ Nhất Nhiễm buồn nôn, "Đường Hạo Nam, anh đừng chạm tôi chính là có lỗi với cô ấy!" Bất chấp tất cả, lại lấy Đồng Y Mộng làm lá chắn.

Đường Hạo Nam bây giờ cũng không giống trước đây, dừng lại như vậy, "Hạ Nhất Nhiễm! Cô cmn hết lần này đến lần khác lấy Mộng Mộng làm lá chắn với tôi!"

"Lên giường với tôi, anh không biết là có lỗi với Đồng Y Mộng sao?!" Hạ Nhất Nhiễm không sợ chết tiếp tục đâm kích anh.

"Đương nhiên không! Tôi lại không thích cô, coi cô như công cụ tiết dục mà thôi!" Đường Hạo Nam tà ác nói, bắt luận như thế nào, hôm nay nhất định phải đem cô đè xuống ăn sạch cho bằng được!

"Hôm nay không cho cô thấy chút bài học, cô thật đúng nghĩ người chồng như tôi là đề bài trí rồi! Không phải nói ở riêng hai năm, hôn nhân không có hiệu quả sao, tôi hiện tại liền đem cô chơi nát! Có quan hệ xác thịt, tôi xem cô muốn như thế nào ly hôn!"

Lời Đường Hạo Nam nói khiến Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, cảm giác anh hôm nay là quyết tâm muốn cô!

Tôi cùng là khuất phục anh, hay vẫn lại là phản kháng tôi cùng, thà chết không theo?

Kỳ thật cô cũng không biết chính mình rốt cuộc vì cái gì muốn phản kháng chuyện này, tuy là từ sau khi kết hôn bọn họ cũng vẫn hữu danh vô thực, nhưng mà, lần đầu tiên của cô cũng đã sớm cho anh rồi.

Chắc là, vì trong lòng còn chút kiêu ngạo đáng thương đi.

Chịu không được chuyện đem chính mình cho một người thay phụ nữ còn nhiều hơn thay quần áo như Đường Hạo Nam đạp hư.

"Tôi sẽ tố cáo anh cường bạo!" Hạ Nhất Nhiễm nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Hừ... Hạ Nhất Nhiễm, cô thật là thích biết nói những lời không biết tự lượng sức mình ha!" Đường Hạo Nam cảm thấy được cô lại đang giả vờ ngớ ngẩn, cười lạnh nói, cúi người, liền hướng tới môi cô dán xuống, cô lập tức tránh né, nụ hôn của anh rơi ở trên gò má cô.

Cô phản kháng không nổi, bởi vì bị anh đè ép cùng bị Hạ Khả Sanh ấn qua một lần, vết thương phía sau lưng lại một lần bị ấn đau.

Có cảm giác ướt sũng.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích, cho dù anh buông lỏng tay cô ra, cô cũng không phản kháng.

"Mở mắt ra! Tôi không có sở thích chơi với xác chết!" Anh lạnh giọng châm chọc, Hạ Nhất Nhiễm hai mắt nhắm chặt, Đường Hạo Nam cúi người xuống, hôn lên trước bộ ngực cô, hai tay ở trên người cô vân vê nhào nặn, cố ý muốn đem cô làm đau.

Đau đớn phía sau lưng truyền đến là cô mất đi tất cả cảm quan!

Làn da của cô trắng trẻo mềm mại, hương vị sạch sẽ, có cỗ hương thơm tự nhiên, không giống những cái người phụ nữ phong hoa tuyết nguyệt, đầy người chỉ toàn mùi son phấn cùng mùi nước hoa dung tục.

Bắt tri bắt giác, anh hôn đến ngiên, gặm nhấm từng tấc da thịt trước ngực cô, hai tay vuốt ve từng tấc gia thịt quanh eo của cô, hướng tới khóa áo ngực phía sau...

Đáng chết!

Mồ mẫn đến chính là một tay ướt sũng!

Một giây sau, Hạ Nhất Nhiễm bị anh lật người, trên tấm lưng tuyết trắng của người con gái, là một mảng màu đỏ rực chói mắt!

Vết sẹo dữ tợn kia bị Axit sunfuric đậm đặc ăn mòn, xoắn xuýt, vặn vẹo nhấm nhúm chung quanh làn da,...

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không nhúc nhích nằm úp sấp ở trong chăn, thân thể đang run run, phía sau lưng phỏng rát, để cho cô nhớ lại cảnh tượng ngày đó bị hắt Axit Sunfuric, đau tê tâm liệt phế cùng khủng hoảng bất lực.

Cho dù anh có cảm thú đến đâu, thấy một màn như vậy, dục vọng mãnh liệt cũng nháy mắt biến mất không chút bóng dáng

Lòng phòng bị lãnh ngạnh từng chút từng chút tan rã.

"Thực cmn mất hứng! Cô rút cho tôi!" Bức ép chính mình không đi đụng chạm cô, cắn răng, lạnh lùng nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại giống như không có nghe đến, vẫn cứng ngắc nằm sấp ở kia, thân thể đang run run.

"Cô chết rồi sao?!" Anh vươn tay kéo tóc của cô, lôi cô lên, lạnh lùng quát.

Sắc mặt cô trắng bệch, hai môi run rẩy, hai mắt nhắm chặt, chậm rãi mở ra, anh buông lỏng tóc dài của cô ra, tóc đen như tơ lụa nhảy múa rũ xuống.

Bao bọc bởi ánh sáng sáng ngời, cô thanh tú, động lòng người, lại chọc người thương tiếc.

Hạ Nhất Nhiễm thanh tỉnh, chịu đựng đau đớn, ôm lấy quần áo của chính mình, xuống giường, cô đưa lưng về phía anh, phía sau lưng máu dọc theo cột sống chảy xuống, một dòng lại một dòng, chia làm rất nhiều nhánh, tôn lên da thịt trắng nõn, càng thêm tuyết trắng chói mắt.

Trong không khí tràn ngập một mùi máu tươi.

Anh lại nghĩ đến cô dùng cảm quên mình bảo vệ anh một màn kia.

Nhớ lại đủ loại nhục nhã anh dành cho cô, Hạ Nhất Nhiễm chịu đựng đau đớn phía sau lưng, nhớ lại chính mình dùng cảm quên mình bảo vệ anh, cảm thấy được chính mình cực kỳ ngu xuẩn.

"Cô đứng lại!"

Cô dừng lại, xoay người, oán hận trừng mắt nhìn anh, "Đường Hạo Nam! Anh còn muốn nhục nhã tôi như thế nào nữa?! Tôi sai rồi, tôi sai rồi còn không được sao?!" Cô gào lên, nước mắt trào ra nhanh chóng rơi xuống, hai tay gắt gao ôm quần áo trong lòng.

Yêu anh, liền là một sai lầm!

Cô sai mười phần.

Đây là vài năm nay, lúc ở trạng thái tỉnh táo, đang bị anh nhục nhã, khi dễ, Hạ Nhất Nhiễm lần đầu tiên ở trước mặt anh rơi nước mắt!

Đường Hạo Nam giật mình, những lời muốn nói ra nhục nhã cô, rốt cuộc nói không nên lời.

"Tôi sai rồi, cầu xin anh buông tha tôi đi, để cho tôi im lặng sống mấy tháng sau cùng này, được không hả?!" Cô lần đầu tiên bỏ xuống kiêu ngạo, cầu xin anh!

"Tôi vì cái gì muốn cho cô sống những ngày tháng yên bình?!" Anh rống, "Là cô chọc tôi! Trước là cậu tôi, hiện tại lại là Kha Dịch Thần! Đừng cho tôi là kẻ ngốc! Cô cùng hắn không có gì mới là lạ! Hạ Nhất Nhiễm, đứng ở trước mặt tôi giả vờ đáng thương! Cô luôn luôn giỏi nhất là giả vờ đáng thương!"

"Tôi vì cái gì muốn giả vờ thương? Cho anh thích tôi, yêu tôi sao? Không có! Tôi chưa từng hy vọng xa vời quá, anh sẽ yêu tôi!" Cô bạo phát, lớn tiếng phản bác.

Hốc mắt đỏ lên, nước mắt lại rơi xuống mãnh liệt hơn.

"Chuyện của Mộng Mộng, tôi thật xin lỗi, tôi hận mình không phải là người sống đời thực vật! Anh vẫn cho rằng là tôi đem cô ấy hại thành như vậy, kỳ thật tôi cũng là người bị hại!" Mặc kệ anh tin hay không, cô vẫn lại là rống lên.

Có lẽ, anh sẽ tin đi.

Đường Hạo Nam sợ sệt, trong lúc này không phản ứng kịp, mặt không chút thay đổi, ánh mắt hồ nghi nhìn cô.

Hạ Nhất Nhiễm xoa xoa nước mắt, đem áo somi mặc vào, phía sau lưng áo somi trắng nháy mắt bị máu tươi thấm ướt, dính dính ở trên lưng.

Cô khom lưng mặc vào quần.

"Cái gì kêu, cô cũng là người bị hại?!" Đường Hạo Nam lạnh giọng hỏi, gắt gao nhìn chăm chăm cô, Hạ Nhất Nhiễm xoa xoa nước mắt.

"Đêm đó là sinh nhật tôi, bạn cùng phòng giúp tôi ở quán bar chúc mừng, về sau trong rượu của tôi bị người ta bỏ thuốc kích dục, tôi u mê hồ đồ vào phòng ở khách sạn của anh..." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, mặt không chút thay đổi.

Chuyện này, cô là về sau mới biết được sự thực.

Người bỏ thuốc cô lại chính là mẹ kế của cô.

Vốn dĩ bà ta là muốn đưa cô lên giường của một ông chủ nhà giàu mới nổi, để giành lấy đơn đặt hàng lớn!

"Ha ha... Đây là cái cô nói có nỗi khổ trong lòng sao? Hạ Nhất Nhiễm, cô là lấy tình tiết từ trong cuốn tiểu thuyết ngôn tình nào ra vậy?" Đường Hạo Nam nhục nhã nói, anh mới không tin mấy lời dối trá của cô, nếu sự thật như vậy, cô tạo sao không nói ra từ sớm?

Liền biết anh hẳn không tin tưởng, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, khóe miệng nhếch lên.

"Tôi biết anh hẳn không tin tưởng tôi, nhưng mà, tôi nếu là nói dối mà nói, sẽ bị thiên lôi đánh chết." Cô thề.

"Vậy tôi hỏi cô, người nào bỏ thuốc cô, vì cái mục đích gì?" Đường Hạo Nam đến gần cô, nâng cằm của cô lên, híp con ngươi hỏi.

"Mẹ kế tôi, mục đích là, coi tôi như công phẩm đưa lên giường một vị nhà giàu mới nổi, lấy đến mấy ngàn vạn đơn đặt hàng." Hạ Nhất Nhiễm giọng đều

đều phát ra, không nhanh không chậm nói, hai mắt thẳng thắn nhìn anh.

Đường Hạo Nam run sợ, sự thật, thật là như vậy?!

"Tôi biết anh không chịu tin tưởng tôi, ở trong mắt anh, tôi chính là một người phụ nữ trong ngoài bất nhất. Đường Hạo Nam, Mộng Mộng là bạn tốt của tôi, anh trước kia cũng vậy, phạm là người có suy nghĩ, sẽ không ai làm ra chuyện như vậy hãm hại anh!"

Lòng tràn đầy bi thương, nhưng nói ra những thứ này, cũng thoải mái hơn.

"Sáng hôm đó, Mộng Mộng nói ra những lời đó là có ý gì?!" Hai tay Đường Hạo Nam giữ chặt bờ vai cô, cắn răng hỏi.

Hai người đều lâm vào trầm tư...

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô vì cái gì phải làm như vậy?! Cô là người bạn tốt nhất của tôi! Tôi biết cô vẫn thích Hạo Nam, nhưng mà, cô vậy mà... Cô..." Cô gái vẻ mặt đỏ lên, trừng mắt nhìn người đàn ông và cô gái đang trần trụi ở trên giường, đau buồn phần nộ muốn chết gào rống.

Giờ này khắc này, trong đầu Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm đều đã hiện lên một màn, bị Đồng Y Mộng "Bắt gian tại giường" ngày đó.

Thì ra, Đồng Y Mộng vẫn biết, Hạ Nhất Nhiễm thâm mến Đường Hạo Nam!

Cho đến hôm nay, Đường Hạo Nam vẫn nhớ câu nói kia của Đồng Y Mộng.

Ko thả thính đấy nhé! Cả nhà ngủ ngon

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Chương 28: Giúp Cô Xử Lý Miệng Vết Thương

Đồng Y Mộng nói, Hạ Nhất Nhiễm vẫn thích anh.

Anh chưa bao giờ biết Hạ Nhất Nhiễm thích chính mình, vẫn coi cô như em gái.

Cô gái trước mắt đáng người cao gầy, nhỏ nhắn, mảnh mai, sắc mặt tái mét, lưng lay sắp đổ, là người anh hận thấu xương, đã từng cũng là người được quan tâm, bảo hộ nhiều năm.

Thông minh như cô, biết Đường Hạo Nam hỏi chính là một câu kia.

"Anh là chỉ cái gì?" Cô giả ngu, cô là người nhát gan, không nghĩ muốn thừa nhận đã từng thâm mến anh.

"Mộng Mộng nói, cô thích tôi!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, không chỉ một lần hoài nghi cô thích anh, nhưng mà, cô chưa bao giờ thừa nhận.

"Không phải, Mộng Mộng hiểu lầm rồi." Thừa nhận lại như thế nào chứ?

Anh căn bản hẳn không yêu cô!

Lại là đáp án làm anh cực kỳ thất vọng, lại vô cùng căm tức!

"Vậy cô thích người nào? Kha Dịch Thần, phải không?!" Anh tiến lên một bước, không cam lòng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu nhìn anh, "Tôi thích người nào, quan trọng lắm sao?"

Cái vấn đề này, để cho Đường Hạo Nam dùng chân, giữa hai người cách chỉ một bước.

"Tôi liền là muốn biết! Không được sao?" Anh quát cường cố chấp hỏi lại, vẻ mặt tối tăm, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô.

"Tôi hiện tại, người nào cũng đều không thích. Đường Hạo Nam, cầu xin anh buông tha tôi đi, đừng hành hạ tôi nữa rồi. Nếu hành hạ tôi, có thể đổi lấy Mộng Mộng khỏe mạnh, tôi đây nguyện ý bị anh hành hạ. Nhưng mà, điều đó không có khả năng. Xin anh tin tưởng, tôi không từng nghĩ qua muốn chia rẽ các người. Anh vẫn đều là thuộc về cô ấy, tôi không dám nghĩ tới."

Đôi mắt của người con gái trước mặt trong suốt kiên định nhìn anh, tâm bình khí hòa nói với anh.

Đường Hạo Nam vẫn không nguyện tin tưởng sự trong sạch của cô, cũng là không chịu tin tưởng.

Vẫn coi cô như kẻ thù mà đối đãi, hận thấu xương hơn bốn năm, nếu anh tin tưởng, vậy không phải anh thừa nhận mình sai lầm nhiều năm như vậy sao?

"Hiện tại Mộng Mộng là người thực vật, dựa vào lời nói một bên của cô, tôi làm sao có thể tin cô?! Vì cái gì trước kia không nói?!"

Anh vẫn lại là không tin cô.

Mẹ kế Cố Tú Vân nói đúng, liên tính cô nói với Đường Hạo Nam sự thật năm đó, anh cũng sẽ không tin tưởng cô.

"Tôi nói cái gì anh cũng đều sẽ không tin tưởng, anh còn hỏi cái gì?" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, lập tức xoay người, Đường Hạo Nam vốn dĩ híp con ngươi, lập tức trợn to.

Đáng chết!

Sau lưng cô màu đỏ một mảnh!

Áo somi trắng bị máu tươi nhuộm đỏ, màu đỏ cùng vải trắng hình thành so sánh mãnh liệt, cực kỳ chói mắt!

Hơn một tuần lễ, vết thương kia vậy mà còn không có tốt lên!

Đường Hạo Nam bước xa tiến lên, giữ lấy cổ tay cô.

Anh còn muốn làm cái gì?!

Hạ Nhất Nhiễm bực bội, xoay người trừng mắt nhìn anh, Đường Hạo Nam lôi kéo cô liền hướng bên giường đi đến, "Cô nằm sắp xuống cho tôi!" Anh thô lỗ đối với cô ra mệnh lệnh.

"Cái tên cầm thú, anh vẫn còn muốn làm gì?!"

Hạ Nhất Nhiễm cho rằng anh còn không chịu buông tha cô, muốn đem cô ăn, ngã ngồi ở bên giường, toàn thân tràn ngập cảnh giác.

Đường Hạo Nam tà tứ cười xấu xa, châm chọc liếc cô, "Cô yên tâm, tôi còn không cầm thú đến nỗi đối với người phụ nữ toàn thân là máu cũng nổi lên ham muốn!" Anh sâu xa nói, bóng dáng cao ngất đi đến bên cạnh ngăn tủ.

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng thở ra, miệng vết thương phía sau lưng hẳn là lại nứt ra rồi, kỳ thật sớm kết vảy, có đôi khi chà xát người không cẩn thận sẽ dính nước, đem vảy nổi thành bóng nước, cứ lặp đi lặp lại như vậy, trở thành như bây giờ rồi.

Đường Hạo Nam rất nhanh đi tới, trong tay mang theo hộp thuốc y tế, thấy cô lại vẫn ngồi ở kia, anh không vui nhử mày, "Bảo cô nằm sắp xuống, lại tai diếc rồi hả?!"

Hạ Nhất Nhiễm không những không nằm sắp xuống, ngược lại quật cường đứng dậy liền đi, "Cô, cái người phụ nữ chết tiệt này!"

Anh mắng, kéo cô xuống, lại đẩy ngã, đè lên cô, cô nằm sắp trên giường!

"Cô đừng động loạn! Trên tay tôi có kéo, không cẩn thận đem da mìn non mềm cắt trúng, cô cũng đừng trách tôi!" Anh cầm cái kéo nhỏ bén nhọn màu đen, khoa tay múa chân, đối với cô cảnh cáo.

Hạ Nhất Nhiễm một cử động nhỏ cũng không dám, cứng ngắc nằm sắp ở kia, sợ bị cái tên biến thái làm bị thương đến.

Lưỡi kéo bén nhọn cắt bỏ áo somi trắng, lộ ra tấm lưng màu đỏ của cô, dưới lớp máu tươi, mơ hồ có thể thấy được vết sẹo chẳng chịt.

Anh sợ sệt, cho dù lòng dạ có muốn độc ác đến đâu, nhìn thấy một màn như vậy, cũng không có cách nào lại nhẫn tâm tiếp.

Ý thức được anh đang làm gì, Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ không được tự nhiên, "Anh vì cái gì muốn quản tôi? Tôi có thể đi bệnh viện xử lý!"

Anh đây là xuất phát từ hảo tâm sao?

Vì cái gì?

"Cô cảm thấy được cô toàn thân là máu như vậy từ văn phòng tôi đi ra ngoài rất đẹp mắt? Cô là muốn để cho tất cả nhân viên của tôi biết, tôi ngược đãi cô?" Đường Hạo Nam phản bác, vẫn không quên nói móc, châm chọc cô.

Cô không nói gì.

Đường Hạo Nam cầm cái nhíp mang theo băng gạc khử trùng, từng chút một lau lau chùi hết vết máu trên lưng cô, đến chỗ vị trí miệng vết thương, còn gặp phải miệng vết thương, phần da thịt bị phỏng rất sinh đau.

"Hí..." Hạ Nhất Nhiễm ăn đau, hai tay nắm chặt khăn trải giường.

"Đau liền khóc ra! Tôi còn muốn thoa nước sát trùng!" Anh trầm giọng nói, biết sẽ rất đau.

Đường Hạo Nam nhớ mang máng, Hạ Nhất Nhiễm lúc học cấp hai, vào một hôm tan học ra về, từng bị mấy tên côn đồ đùa giỡn, uy hiếp qua, khi đó, anh còn giúp cô giáo huấn mấy tên du côn kia, cánh tay còn bị chém một dao.

Khi đó sợ người trong nhà biết, là cô giúp anh bôi thuốc xử lý vết thương.

Nước thuốc dính vào miệng vết thương, nổi lên bọt trắng, Hạ Nhất Nhiễm toàn thân căng thẳng, cắn chặt môi mình, hai tay nắm chặt khăn trải giường, không rên một tiếng.

Đường Hạo Nam thấy cô không lên tiếng, nhướng mi, nâng đầu cô lên, phát hiện cô đang cắn môi dưới, đem môi dưới đều đã cắn nát rồi.

"Há mồm!" Anh ảo não nói, Hạ Nhất Nhiễm không biết anh lại muốn như thế nào, nghĩ muốn phản bác, vừa lúc há miệng, ngón tay anh xoa môi cô, cảm giác tê dại như có dòng điện 220V xẹt qua.

"Hì..." Cô quay đầu, nằm úp sấp, không nhìn anh

Không khí trở nên biến hoá kỳ lạ, thậm chí có chút ái muội...

Lòng của cô ần ần run rẩy, anh cũng một dạng.

Giờ phút này Đường Hạo Nam, hoàn toàn phân không rõ cảm giác chính mình đối với Hạ Nhất Nhiễm là như thế nào.

Đề nén nội tâm rộn rạo như kiến bò trên chảo nóng, anh thật cẩn thận đem miệng vết thương trên lưng cô chà lau sạch sẽ, thoa thuốc, lại dán lên băng gạc.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn nằm ở kia, im lặng.

Đường Hạo Nam đứng dậy, cầm lấy điện thoại, phân phó Hứa Thành đưa một bộ nội y cùng bộ đồ tới, "Nội y size... 32c!"

Mặt Hạ Nhất Nhiễm thoát cái liền đỏ, anh làm sao mà biết số đo của cô?

Anh cúp điện thoại, thấy cô đang nằm úp sấp ở trên giường chính đang nhìn mình, vẻ mặt nghi hoặc.

"Cô nhìn cái gì?" Anh đến gần, tại mép giường ngồi xuống, buồn cười nhìn cô, cô lập tức xoay đầu, "Anh làm sao mà biết tôi mặc nội y size..." Cô nhỏ nhỏ nói thầm.

"Tôi chơi qua vô số phụ nữ!"

"Lần trước tại căn hộ của anh, anh còn nói tôi nhiều lắm là size B!" Cô lớn tiếng phản bác, khiến Đường Hạo Nam ngậm miệng.

Anh lần trước là cố ý nhục nhã cô thôi!

"Bốp!" Một bàn tay, không nặng không nhẹ vỗ xuống bộ ngực vênh cao của cô, Hạ Nhất Nhiễm hít một hơi khí lạnh, "Biến thái!" Cô mắng.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô lại đang tạo phản! Đừng cho là tôi tin lời cô nói, tôi nói cho cô biết, tôi sẽ đi điều tra, nếu lời cô nói có nửa câu nói dối, tôi sẽ khiến cho cô chịu không nổi!" Anh lạnh giọng cảnh cáo.

"Tùy anh!" Cô nằm sấp ở kia, trầm giọng nói.

"Vết thương ở phía sau lưng cô, tốt nhất sớm một chút tốt lên cho tôi! Đừng cứ một chút lại đỏ máu, ở trước mặt tôi giả vờ đáng thương! Tôi cũng không dư thừa cảm tình lãng phí cho cô!" Anh lại nói thêm.

"Anh vì cái gì luôn cho rằng tôi đang cố ý khiến anh chú ý đến mình chứ? Tôi trốn anh còn không kịp!" Cô tức giận phản bác nói, anh vĩnh viễn luôn tự cho là đúng như vậy, kiêu ngạo tự phụ!

Người phụ nữ chết tiệt này!

Đường Hạo Nam bị cô chọc cho tức giận đến ngậm miệng, khuôn mặt tuấn tú sa sầm, gân xanh trên trán nổi lên giật giật.

Đúng vậy a, cô căn bản là không thích anh, làm sao có thể làm những chuyện dẫn tới sự chú ý của anh?!

"Cô câm miệng cho tôi! Hạ Nhất Nhiễm! Cô không theo tôi đối nghịch sẽ chết sao?!" Anh tức giận nói, trừng mắt nhìn cô trần truồng nằm sấp ở trên giường.

Cô ngoan ngoãn ngậm miệng, không lại phản bác.

"Nói chuyện đi!"

"Anh bảo tôi ngâm miệng!" Cái tên bệnh thần kinh...

Đường Hạo Nam tức giận đến ảo não rời khỏi phòng nghỉ, đem cửa phòng nghỉ đóng sầm lại.

Hạ Nhất Nhiễm nằm sấp ở kia, từ từ nhắm hai mắt, hưởng thụ khoảng khắc an bình...

Hỏi hận nói cho anh biết sao?

Đại khái không có.

Mặc kệ anh tin hay không, cô rốt cục đem chuyện giấu kín trong đáy lòng nói ra rồi, tương lai cô cùng Đường Hạo Nam bất luận xảy ra cái gì, đều sẽ không cảm thấy được có tiếc nuối quá lớn đi.

Đường Hạo Nam không kiên nhẫn ngồi ở ghế làm việc, cửa văn phòng bị gõ vang, vào là Hạ Khả San.

"Anh rề..."

"Đường, Đường tổng!" Hạ Khả San nhìn đến Đường Hạo Nam ánh mắt sắc bén, lập tức sửa lại, vẻ mặt mỉm cười.

Nhìn cô ta, để cho anh nhớ tới cái người mẹ kia của cô ta, Cố Tú Vân, mẹ kế Hạ Nhất Nhiễm.

Bình tĩnh ngẫm lại, Cố Tú Vân năm đó nếu thực tính kẻ Hạ Nhất Nhiễm như thế, theo lý thuyết mà nói, không thể không có khả năng.

Hạ gia là gia tộc xí nghiệp, Cố Tú Vân lúc ấy đảm nhiệm chức vụ tổng quản lý phòng thị trường.

"Chuyện gì?" Đường Hạo Nam lãnh đạm hỏi, Hạ Khả San tầm mắt rơi vào cửa phòng nghỉ, kẻ tiện nhân kia ở bên trong để làm chi?

Hạ Khả San đứng ở đối diện bàn làm việc, một đôi mắt to trong trẻo câu hồn nhìn Đường Hạo Nam ở phía đối diện, "Đường tổng, về chuyện Hạ tổng giám không gõ cửa liền tiến vào văn phòng của người, muốn làm thông báo phê bình hay không ạ?"

Đường Hạo Nam híp mắt, liếc Hạ Khả San phía đối diện.

"Vợ của tôi tới tìm tôi, còn cần gõ cửa?!" Đường Hạo Nam thân thể dựa tiến vào trên ghế, đánh giá vẻ mặt đắc ý của Hạ Khả San, sâu xa hỏi lại.

Tươi cười đắc ý trên mặt Hạ Khả San dần dần đông cứng, cho rằng chính mình nghe lầm, trong đôi mắt bỏ câu trần ngữ ngập chấn kinh!

"Thư ký Hạ, cô là thông qua quan hệ với tôi mới vào được Đường thị, tôi cũng là nể tình cô là em gái của vợ tôi. Cho dù như vậy, nếu thái độ làm việc của cô không tốt, chủ quản của cô tùy thời có thể hủy bỏ tư cách thực tập của cô!" Đường Hạo Nam nghiêm túc nói, như vậy cực kỳ đứng đắn, là một ông chủ nghiêm khắc theo quy định khuyến bảo nhân viên.

Hạ Khả San vẫn biết, Hạ Nhất Nhiễm không được yêu thương, vẫn không kiêng nể gì châm chọc khinh thường cô, xem nhẹ cô, cho rằng cô ở trong mắt Đường Hạo Nam không đáng một đồng, sự thật cũng vốn là như thế này.

Như thế nào hôm nay liền thay đổi...

"Đường tổng, tôi... Tôi..." Hạ Khả San nói năng lộn xộn, không dám làm lần nữa.

"Nơi này không chuyện của cô rồi! Đi ra ngoài làm việc!" Anh trầm giọng quát, Hạ Khả San lập tức xoay người, ỉu xiu đi tới, dáng vẻ của Đường Hạo Nam thật đúng là nghiêm túc...

Hứa Thành đưa tới quần áo Đường Hạo Nam muốn.

Trên giường ngủ màu xanh đậm như vậy, cô gái trên giường không mảnh vải che thân nằm úp sấp ở kia, như là ngủ thiếp đi.

Trong phòng một mảnh yên tĩnh, điều hòa trong phòng thổi ra gió mát rượi, anh cảm lấy điều khiển từ xa, theo bản năng đem nhiệt độ máy điều hòa điều chỉnh thấp lại một chút.

Kéo chăn tơ lụa màu xanh lên...

Trong lúc ngủ mơ Hạ Nhất Nhiễm co rúm lại, cực kỳ mệt mỏi, cô tiếp tục ngủ.

Người đàn ông nhìn cô gái đang nằm trên giường, khóe miệng không tự giác cong lên.

Một buổi chiều, Đường Hạo Nam không rời khỏi văn phòng, hiệu suất xử lý công việc cực cao, hào hứng cũng cực cao.

Hạ Nhất Nhiễm vừa tỉnh ngủ khi đó, đã là đang lúc hoàng hôn...

Bây giờ đã bước vào giai đoạn có xù sùng rồi đó. bà kon cứ trân trọng phút giây sùng hiếm hoi đi =))

Cà thế giới ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Chương 29: Gọi... Ông Xã!

Phòng nghỉ trang hoàng cực kỳ có phong cách, hoàn cảnh cùng cơ sở vật chất so với phòng ở khách sạn cao cấp năm sao không khác, có phòng vệ sinh độc lập, Tây Nam hai mặt trên tường đều có cửa sổ sát đất.

Vừa lúc đang hoàng hôn, ánh sáng chiếu xạ màu da cam tiến vào, Hạ Nhất Nhiễm nằm sấp ở trên giường, thần thờ ngơ ngác một hồi, mới ý thức đến chính mình tại phòng nghỉ trong văn phòng Đường Hạo Nam ngủ thoả cái buổi trưa.

Thật sự là sắp tối luôn rồi!

Không rảnh thưởng thức phong cảnh ngoài cửa sổ, cô lập tức bò dậy, tìm không thấy nội y, nhìn đến một bên trên sofa có hộp đựng lễ phục chanel bán giới hạn, cô nhủ vậy, bọc chăn xuống giường, cầm hộp.

Trong hộp là một bộ vừa được giới thiệu trong tuần lễ thời trang quý này, còn có một bộ nội y bằng ren màu xanh mực.

Đồ lót của đã dính máu và áo somi trắng của cô cùng nhau nằm trong thùng rác rồi.

Cô trở lại trên giường, động tác nhanh chóng mặc nội y, ở đây ngủ thoả cái cả buổi trưa, không biết Đường Hạo Nam có thể lại lên con diên làm khó dễ cô hay không.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng có phần không yên.

Kích cỡ nội y vừa kích, nhưng mà phía sau lưng có băng gạc, gài lại khóa áo ngực khi đó đụng tới miệng vết thương, lại là một trận đau thấu tim.

Hai tay run rẩy gài vài lần, cũng không thể đem nút thắt cài lên.

Đường Hạo Nam tiến vào khi đó, vừa vận nhìn đến như vậy một màn.

"A..." Anh đột nhiên đến gần, Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi, quay đầu, anh đã ở sau lưng rồi!

Cô vội vã che ngực, nút thắt áo ngực ở sau lưng vừa lúc bị anh nắm...

Hơi thở nam tính đặc trưng của anh đem cô bao bọc, khoảng cách gần như vậy, động tác ái muội như vậy, dạy Hạ Nhất Nhiễm tim đập nhanh, trái tim "thùm thụp" nhanh chóng nhảy động.

Hai tay Đường Hạo Nam linh hoạt đem nút thắt áo ngực của cô cài lên, ngón tay nắm lấy dây áo ngực, đem chiều dài điều chỉnh tốt.

Ngón tay thô ráp của người đàn ông trong lúc lơ đãng đụng chạm lên da thịt non mịn của cô, cảm giác như giạt điện đập dòn tê tê, Hạ Nhất Nhiễm nháy mắt cảm thấy được hai gò má như hỏa thiêu, trong lòng một trận kích động.

Mặc nội y xong, cô vội vã kéo lên chăn, bao lấy chính mình, thân thể xe dịch sang chỗ rất xa, phòng bị anh, mặt không chút thay đổi, đại não bảo trì cao độ thanh tỉnh, chỉ có như vậy, mới có thể thời khắc chuẩn bị cùng Đường Hạo Nam "Chiến đấu".

Đường Hạo Nam thú vị liếc nhìn cô, người phụ nữ chết tiệt này, đề phòng anh giống như phòng cướp vậy.

"Em ở trước mặt tôi có cần thiết che che lấp lấp sao? Trên thân em, mỗi một tác da thịt có chỗ nào là tôi không thấy qua?" Anh sâu xa nói, tầm mắt nóng bỏng bắn quét lên thân thể của cô.

Thật sự đem cô từ đầu đến chân xem qua, chính anh đêm đó cũng là lần đầu tiên, qua đi đã nhiều năm, đêm khuya mơ lại đêm đó, anh vậy mà còn có thể thường thường nhớ tới một đêm thất hồn lạc phách kia...

Một ngọn lửa từ sâu trong bụng nhỏ anh luôn lên, nháy mắt dục hỏa toàn thân.

Hai mắt anh như phun lửa nhìn chăm chăm thân hình nhỏ nhắn mê người đang ở trên giường kia, Hạ Nhất Nhiễm phát hiện ra sự nguy hiểm của anh, vội vàng ôm quần áo một bên, thừa dịp Đường Hạo Nam không chú ý, cô xuống giường, hai tay ôm ngực, chân như có bánh xe hỏa lực, thần tốc chạy vào buồng vệ sinh!

Đường Hạo Nam ảo não hoàn hồn, tức giận đến cắn răng, không biết là giận chính mình không khống chế được, hay vẫn lại là giận cô ở dưới tầm mắt của anh trốn mất.

Hạ Nhất Nhiễm mặc quần áo từ tế từ phòng vệ sinh đi ra khi đó, Đường Hạo Nam đã không thấy nữa, cô ra khỏi phòng nghỉ.

Hoàng hôn, cả bầu trời là một màu cam rực rỡ bao phủ lên người đàn ông mặc áo sơ mi trắng tạo nên một bức tranh đẹp hoàn mỹ, anh cúi đầu, đang chăm chú xem văn kiện.

Hạ Nhất Nhiễm mấy năm qua, lần đầu tiên nhìn thấy Đường Hạo Nam chăm chú nghiêm túc như vậy, an tĩnh ở kia làm việc.

Thì ra, anh cũng có lúc nghiêm túc, đứng đắn một mặt, cực kì mê người.

Khi anh ký xong một phần văn kiện sau cùng, đặt bút ký tên xuống, ngẩng đầu nghỉ ngơi khi đó, cô mới hoàn hồn, vội vàng từ cửa phòng nghỉ đã đi tới, hướng tới cửa văn phòng đi.

"Đứng lại!"

Đường Hạo Nam trầm giọng quát.

Cô mặc bộ đồ công sở vừa khít với dáng người, quần tây suông nhìn nghiêm túc chững chạc, áo khoác giả vest cách điệu, tay lờ, cổ tay màu đen được bê lên, kết hợp với mái tóc dài xoắn buông lỏng ở phía sau.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người, trầm mặc nhìn anh.

Đường Hạo Nam đứng lên, đi tới bên này, vẫn như cũ một bộ vẻ cao cao tại thượng.

Lúc đứng bên người cô khi đó, anh nâng lên cổ tay phải nhìn thời gian, "Đêm nay theo tôi cùng tham gia một cái tiệc từ thiện tối, hiện tại, đi với tôi làm tạo hình!"

Đường Hạo Nam đứng đắn nói, về mặt Hạ Nhất Nhiễm lại biểu lộ khó có thể tin!

"Theo tôi đi!" Anh không đợi cô mở miệng, giữ lấy cổ tay cô, lôi kéo cô đi đến cửa văn phòng.

Đây là thời gian tan tầm của Đường thị, Đường Hạo Nam nắm tay Hạ Nhất Nhiễm, đi ngang qua cửa phòng thư ký, trong phòng thư ký tất cả thư ký đều đã ngu ngơ ngây ngẩn cả người, người giật mình nhất chính là Hạ Khả San!

Đường Hạo Nam nắm tay Hạ Nhất Nhiễm thoải mái xuyên qua đại sảnh Cao ốc Đường thị, ở trước mặt rất nhiều nhân viên, không để ai vào mắt, hiên ngang ra cửa.

Hạ Nhất Nhiễm quả thực thụ sùng nhược kinh! *(được sùng ái mà lo sợ)*

Đây là từ khi kết hôn tới nay, Đường Hạo Nam lần đầu tiên nắm tay cô cùng nhau xuất hiện ở công ty!

Anh khoa trương như vậy rốt cuộc muốn như thế nào?

Lái xe đã ở cửa công ty đợi, vì bọn họ mở cửa xe, Đường Hạo Nam thân sĩ để cho cô lên xe trước...

Cô lại vẫn như đang lọt vào trong sương mù, anh đã ngồi ở bên người cô rồi!

"Em có đói bụng không?" Sau khi lên xe, Đường Hạo Nam nhẹ giọng hỏi, lại nhìn đồng hồ.

Hạ Nhất Nhiễm không chút suy nghĩ lắc đầu, kỳ thật đã đói bụng đến mau phát ra tiếng, giữa trưa bị kêu đến văn phòng anh, căn bản không ăn cơm trưa.

"Tôi đói bụng!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, trừng mắt nhìn cô, lại phân phó lái xe chở bọn họ đi nhà hàng anh thường đến ăn.

...

"Em không phải không đói bụng sao?"

Trong phòng ăn trang trí thanh nhã, Đường Hạo Nam liếc Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện chính đang ăn được nồng nhiệt, anh uống nước, hướng cô chăm chọc.

Chính đang ăn mỳ ý, Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, miệng nhét đầy mì sợi, hướng anh mắt tròn trĩnh, phình khoe miệng lại vẫn dính một chút sốt cà chua.

Một cái chớp mắt kia, anh cảm thấy được cô lại vẫn thật đáng yêu, nhìn không được lấy ra khăn giấy, bàn tay vươn qua đi liền giúp cô chùi hết.

"Coi bộ dạng ăn như hổ đói của em đi, có chút nào giống Thiên Kim Đại Tiểu Thư đâu! So với mấy cô gái ở nông thôn còn không bằng!" Độc miệng liền là độc miệng, cho dù lúc nào, anh cũng chưa từng quên châm chọc cô!

Hạ Nhất Nhiễm không nói được một lời, oán hận nhai thức ăn trong miệng.

"Em còn dám trợn mắt với tôi!" Đường Hạo Nam tức giận nói, cô lập tức cúi đầu, tiếp tục ăn, giống như cô vợ nhỏ bị chồng ức hiếp.

Sau khi ăn được chút đồ ăn lót dạ, Đường Hạo Nam mang cô đi làm tạo hình.

Lo lắng vết thương phía sau lưng còn có thể chảy máu, Hạ Nhất Nhiễm không thay quần áo, mặc luôn bộ quần áo trên người này, trang điểm nhẹ nhàng kết hợp cùng trang sức trang nhã, làm tóc xong, cùng Đường Hạo Nam cùng nhau xuất hiện ở hiện trường tiệc tối từ thiện.

Vợ chồng bọn họ tay nắm tay xuất hiện, hiển nhiên dẫn tới oanh động không nhỏ!

Hạ Nhất Nhiễm vốn nhìn quen trường hợp này, nhưng đêm nay hoàn toàn khác trước kia, bên người cô có bạn nam đi cùng, mà còn là Đường Hạo Nam, thật có chút khâm phục rồi.

Sợ anh sẽ ở trường hợp công khai như vậy trả thù cô, khiến cho cô không chịu nổi.

Trước kia không phải chưa từng có.

Cô thật cẩn thận, đề cao cảnh giác, cánh tay vẫn vòng cánh tay Đường Hạo Nam, trên mặt vẫn chứa nụ cười khéo léo.

Đi qua thảm đỏ, đi hướng sảnh lớn xanh vàng rực rỡ của yến hội.

"Bà xã, một hồi liền có người, em muốn gặp đó..." Đường Hạo Nam thân mật dán tại bên tai cô, cười nói, Hạ Nhất Nhiễm cả người liền căng thẳng.

"Anh có thể buông tha cho tôi hay không, liền tính nghĩ muốn chinh tôi, cũng đừng tại trường hợp công khai như vậy..."

"Ừ!" Cô đề thấp giọng nói, lời còn không có nói xong, bị anh cắt ngang, "Biểu hiện thân mật một chút cho tôi! Phải gọi tôi là ông xã! Em dám không gọi, tôi sẽ cho em thấy hậu quả!"

Đường Hạo Nam trên mặt chứa tươi cười ôn nhu, dán tại bên tai cô, nhưng mà nói ra đều là lời cảnh cáo!

Gọi anh ông xã?

Hạ Nhất Nhiễm toàn thân nổi cả da gà!

"Em lại bị điếc sao? Hiện tại kêu một tiếng, tôi nghe một chút!" Anh đề thấp giọng hỏi, tay phải ôm eo nhỏ của cô, ngón tay ở ngang hông cô nhẹ nhàng mà trêu chọc.

"Anh tới cùng muốn như thế nào?!"

"Gọi cho tôi!"

Tay Đường Hạo Nam không yên phận ở trên eo cô làm càng, thấp giọng mệnh lệnh.

"Ông... Ông... xã..." Cô nhỏ giọng, cứng ngắc, cả lăm kêu hô.

"Không đủ thân mật, quá cứng ngắc." Đường Hạo Nam bắt mãi nói.

"Ông... xã!" Cô cắn răng thấp giọng nói, nhìn về phía Đường Hạo Nam, đã thấy tầm mắt của anh chính đang rơi vào phía trước, cô cũng nhìn qua.

Một bóng dáng quen thuộc, chỉ thuộc về Kha Dịch Thần.

Xong rồi, Đường Hạo Nam lần này khẳng định lại "được" gây sự!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng nghĩ như thế, nếu cô có thể, thật muốn quay đầu liền đi!

"Bà xã, chúng ta đi qua chào hỏi đi?" Đường Hạo Nam nhìn cô, cười tí mắt hời, nụ cười kia để cho Hạ Nhất Nhiễm trong lòng càng thêm sợ hãi, thân thể không tự chủ được cứng ngắc.

"Bà xã, thân thể của em như thế nào lại cứng ngắc như vậy? Chẳng lẽ trong lòng có quỷ?" Đường Hạo Nam vẫn đang cười tí mắt, một vẻ cùng cô cực kỳ thân mật, hời.

Nói đến cùng, anh vẫn lại là không tin cô cùng Kha Dịch Thần là trong sạch!

Hạ Nhất Nhiễm ảo não.

"Anh suy nghĩ nhiều, chúng ta đi chào hỏi đi, ông xã!" Hạ Nhất Nhiễm trả lại cho Đường Hạo Nam một cái mỉm cười đẹp ngọt ngào, nói.

"Ông xã" cái xưng hô này lần này kêu được dị thường dễ gọi, đến chính cô đều có chút ngoài ý muốn!

Trước kia chưa từng kêu qua như vậy.

Trái lại anh, giả mù sa mưa kêu được cực kỳ thuận miệng.

Đường Hạo Nam khóe miệng cũng vẽ lên một nụ cười ý tứ hàm xúc không rõ, giống như thật muốn nhìn rõ xem cô đối với Kha Dịch Thần rốt cuộc từng có cái gì!

Trong đám người, Kha Dịch Thần mặc toàn thân Tây phục màu xám đậm được cắt may thủ công, đường nét thẳng tắp, vải dệt bóng loáng, mái tóc được vuốt keo tron bóng hất ra phía sau.

Đường Hạo Nam dắt Hạ Nhất Nhiễm, khóe miệng ôm lấy tia tươi cười đắc ý, một đôi con ngươi mát lạnh như có như không quét Kha Dịch Thần.

Kha Dịch Thần cũng thấy được bọn họ, nhìn đến người đi theo bên cạnh Đường Hạo Nam đêm nay chính là Hạ Nhất Nhiễm, anh ta cực kỳ không ngờ đến.

"Eason, chúng ta đi Tần tổng bên kia..."

Người theo bên cạnh Kha Dịch Thần tham dự tiệc tối đêm nay một người phụ nữ trung niên, người phụ nữ kia có mái tóc ngắn nhìn cực kỳ tri thức, mặc một cái váy dài trắng ngà, xem ra khoảng bốn mươi tuổi. Đang cùng Kha Dịch Thần nói lời này, bị vợ chồng Đường Hạo Nam đã đến cắt ngang.

Hạ Nhất Nhiễm vừa mới không chú ý tới vị phu nhân đi bên cạnh Kha Dịch Thần, nhìn khuôn mặt của bà ta, cô mơ hồ cảm thấy được, bà ta là Đồng Sự Trưởng tập đoàn Khang Diệp, quý bà La Kỳ.

"Kha tổng, chúng ta lại gặp mặt, thật sự là duyên phận a!" Đường Hạo Nam giương giọng nói, âm thanh rất lớn, đưa tới ánh mắt không ít người.

Anh trời sinh như vậy, chúng tinh phùng nguyệt - sao quanh trăng sáng thiên chi kiêu tử, làm việc luôn luôn phách lối.

Cho dù biết đa số khách mời ở đây, hầu như biết hết chuyện xấu của Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần.

"Đường tổng, hân hạnh! Hạ tổng giám cũng đến đây! Tôi giới thiệu cho các vị!" Kha Dịch Thần nhất thời có chút hoảng hốt, lại nhanh chóng khôi phục trấn định, rộng rãi cười nói, nhìn về phía người phụ nữ trung niên bên cạnh.

La Kỳ đang nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm khi đó, tươi cười hơi cứng ngắc, cũng nhanh chóng khôi phục tự nhiên.

"Không cần giới thiệu, vị này nhất định là đại danh鼎鼎 La phu nhân! Hân hạnh hân hạnh!" Đường Hạo Nam vội vàng nói, âm thanh vẫn rất lớn, quay đầu nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm ở bên cạnh mình.

"Bà xã, vị này chính là Đồng Sự Trưởng tập đoàn Khang Diệp, quý phu nhân La Kỳ, cũng là vợ...Kha tổng!" Đường Hạo Nam đối với Hạ Nhất Nhiễm giương giọng giới thiệu, giọng nói của anh không lớn không nhỏ, truyền vào trong tai rất nhiều người!

Tui ôm rồi T~T, Qua tuần bận đi công tác, đăng chậm nha bà con

Cả thế giới ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chương 30: Trong Lòng Cô Yêu Người Khác

La Kỳ năm nay 42 tuổi, Kha Dịch Thần mới 28 tuổi, nghe Đường Hạo Nam nói La Kỳ là vợ Kha Dịch Thần, khách mời có mặt nơi đây đều kinh ngạc, trước có tin đồn như vậy.

Lời này hiện tại là từ trong miệng Đường Hạo Nam tổng giám đốc Đường thị nói ra, rõ ràng khiến cho tin đồn kia thêm vài phần chân thực.

Hạ Nhất Nhiễm cùng những người khác một dạng, cũng là kinh ngạc, tuy Đường Hạo Nam lúc lần đầu tiên nhìn thấy Kha Dịch Thần khi đó liền nói như vậy qua. Nhưng mà cô khi đó cho rằng Đường Hạo Nam là miệng không đấm đo nói bừa, cố ý nhục nhã Kha Dịch Thần, hiện tại anh tại trường hợp công khai như hôm nay nói ra những lời này, có thể là thật hay không?

Tầm mắt rơi vào trên mặt Kha Dịch Thần.

Anh ta thật sự vì thành công, cùng La Kỳ bên nhau sao?

La Kỳ cùng Kha Dịch Thần vẫn như cũ mặt mỉm cười, xem ra không một chút xấu hổ.

"Bà xã?" Đường Hạo Nam nhỏ giọng kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, trên mặt lập tức hiện lên mỉm cười khéo léo, "La phu nhân xin chào bà, nghe danh đã lâu!" Cô lập tức lễ phép cùng La Kỳ chào hỏi.

La Kỳ mỉm cười, "Xin chào! Nghe nói cô cùng Eason là bạn tốt!" Bà ta nói xong, đối với Hạ Nhất Nhiễm lễ phép vươn ra tay phải, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng cầm.

"Chúng tôi từ tiểu học đến trung học, vẫn đều là bạn học." Hạ Nhất Nhiễm trả lời, Đường Hạo Nam lại im lặng không nói, trong mắt cười, sâu không thấy đáy.

Hai người phụ nữ bắt tay, Đường Hạo Nam vô cùng thân thiết ôm lấy eo Hạ Nhất Nhiễm, "Hai vị không tính toán ở trong nước làm tiệc cưới sao?"

Đường Hạo Nam dường như muốn để cho Hạ Nhất Nhiễm tin tưởng, tiếp tục nói.

Kha Dịch Thần sắc mặt khế biến thành cứng ngắt, Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh ta, tầm mắt hai người giao nhau, giờ phút này, tay La Kỳ, thân mật ôm lấy cánh tay Kha Dịch Thần..

Hạ Nhất Nhiễm tươi cười có phần cương cứng, cảm thấy được bọn họ thật là một đôi.

Kha Dịch Thần thâm tàng bất lộ, vẻ mặt không có bất luận cái biến hóa gì, đối với vấn đề Đường Hạo Nam đưa ra...

Ánh mắt lợi hại của Đường Hạo Nam quét Kha Dịch Thần, anh là cố ý bức hỏi bọn họ, làm cho Hạ Nhất Nhiễm bên cạnh anh biết, tình cũ của cô là có bao nhiêu không chịu nổi!

Vì thành công, dụ dỗ trèo lên giường của một bà già!

"Đường tổng, người yên tâm, nếu làm tiệc cưới, Kha mỗ tôi trước tiên sẽ phát thiệp mời cho hai vị!" Kha Dịch Thần mỉm cười nói, tầm mắt lợi hại không kém, đáy mắt phát ra tia ngoan độc lệt.

Đường Hạo Nam nở nụ cười, Hạ Nhất Nhiễm ở bên cạnh, sắc mặt khế biến đổi, cô dùng ánh mắt phức tạp nhìn về phía La Kỳ, vừa lúc cùng tầm mắt La Kỳ giao nhau.

Không biết có phải cô nhìn lầm rồi hay không, ở trong hai mắt La Kỳ, cô thấy được ý tứ châm chọc không rõ.

"Đến lúc đó tôi cùng bà xã của tôi nhất định sẽ cho hai vị một phần hậu lễ! Bà xã, em nói đúng không?" Đường Hạo Nam cười tít mắt nói, vô cùng thân thiết đối với Hạ Nhất Nhiễm ở bên cạnh hỏi, nhìn về mặt cô cứng ngắt, Đường Hạo Nam trong lòng âm thầm khó chịu.

Nhìn đến Kha Dịch Thần có vợ rồi, cô hẳn là ghen tị đi?!

"Vâng, Đúng vậy a! Ông xã!" Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, trả lời hơi chút gượng gạo, một tiếng "Ông xã" kêu hô thật sự lớn tiếng, chuyện này ở trong mắt Đường Hạo Nam, cô là cố ý đối với Kha Dịch Thần thị uy!

Trong lòng càng thêm khó chịu.

Ánh mắt Kha Dịch Thần khóa chặt Hạ Nhất Nhiễm, trái tim run rẩy, ẩn nấp nỗi đau.

Đường Hạo Nam đối với Kha Dịch Thần cùng La Kỳ lên tiếng chào hỏi, thân mật ôm lấy Hạ Nhất Nhiễm đi hướng nơi khác rồi...

"Thấy được rồi chứ? Đây là người đàn ông trước kia cô thích, vì thành công, không tiếc cùng một một bà già ở bên nhau!" Đường Hạo Nam tay phải nâng sâm banh, cúi người xuống, dán tại bên tai cô, thấp giọng nói, giọng điệu đắc ý, ánh mắt châm chọc.

"Anh vì cái gì nói với tôi những thứ này?" Cô bình tĩnh địa hỏi lại, uống một ngụm sâm banh, có phần buồn nôn.

Cô cũng không nghĩ tới Kha Dịch Thần sẽ cùng một người phụ nữ so với anh ta lớn hơn mười mấy tuổi ở cùng một chỗ, cẩn thận ngẫm lại đúng là, lúc trước Kha Dịch Thần rời đi thời điểm, là một thanh niên hiếu học nghèo khó, gần gũi hơn bốn năm, trở thành tổng giám đốc Tập Đoàn Xuyên Quốc Gia rồi.

La Kỳ lại là Đồng Sự Trưởng...

"Hạ Nhất Nhiễm cô ở trước mặt tôi cũng đừng hòng giả vờ, vừa nãy sắc mặt đều đã thay đổi, thân thể đều đã cương cứng rồi!" Đường Hạo Nam thấp giọng châm chọc, một cổ ghen tuông ở trong lồng ngực cuộn cuộn.

"Cô nói xem lúc trước sao mặt bị mù như vậy, nhìn tới Kha Dịch Thần người đàn ông như vậy..." Anh tiếp tục châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm biết Đường Hạo Nam vì cái gì hiểu lầm cô thích Kha Dịch Thần, bởi vì bọn họ từng cùng nhau bỏ trốn qua, tuy cô không thích Kha Dịch Thần, nhưng Kha Dịch Thần lúc ấy là thích cô.

"Tôi..."

"Đường tổng!" Hạ Nhất Nhiễm vừa muốn mở miệng, Chu Giai Ngưng mặc lễ phục gọi cảm màu tím đã đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy cô ta, nghĩ đến một màn kia của cô ta cùng Đường Hạo Nam giữa trưa tại văn phòng, lại là một trận buồn nôn, "Đường tổng, chúng ta cùng nhảy một điệu đi?"

Âm thanh bản nhạc vang lên, Chu Giai Ngưng đi đến trước mặt Đường Hạo Nam, giọng điệu nũng nịu hỏi.

Khỏe mắt Đường Hạo Nam lờm đến Hạ Nhất Nhiễm, cô thờ ơ.

"Đương nhiên, vinh hạnh vô cùng!" Đường Hạo Nam dắt tay Chu Giai Ngưng, hướng tới sân nhảy đi đến, nhìn cũng không nhìn Hạ Nhất Nhiễm liếc mắt một cái.

Nhìn bóng lưng bọn họ dần dần biến mất, miệng cô bất giác hơi hơi nhếch lên, trái tim chìm sâu xuống đáy vực.

Coi như không có những ánh mắt châm chọc mình, cô rời khỏi hiện trường, đi vườn hoa phía sau khách sạn.

Ngồi ở trong nhà mát nghỉ chân, ngửa đầu, nhìn trời đầy sao, sợ sệt, thất thần.

Bóng dáng Kha Dịch Thần từ từ đến gần, nhẹ nhàng mà ở bên người cô đứng lại.

Hạ Nhất Nhiễm bỗng dưng quay đầu, nhìn thấy là anh ta, theo bản năng đứng dậy muốn né tránh.

"Em lại trốn tránh anh!" Kha Dịch Thần trầm giọng nói, trong giọng nói mang theo lên án, ánh mắt khóa chặt cô, vươn tay cánh tay, từ phía sau ôm lấy cô.

"Tất cả mọi người đều là người có gia đình, vì tránh cho dẫn tới hiểu lầm không cần thiết, chúng ta vẫn lại là ít gặp mặt tốt hơn." Hạ Nhất Nhiễm thẳng thắn nói, sợ lại bị Đường Hạo Nam cái người điên kia nhìn đến, sau đó hiểu lầm.

"Bạn bè cũng không thể làm sao?!" Kha Dịch Thần uống vào chút rượu, ít đi trấn định thường ngày, đi tới trước mặt cô, hai tay giữ chặt bờ vai cô, kích động hỏi.

"A Thần, trong lòng tôi vẫn luôn xem anh như bạn tốt, nhưng mà, chồng của tôi không cho rằng như vậy, còn có vợ của anh..."

"Người đó còn không phải vợ của anh!" Kha Dịch Thần thấp giọng phản bác, hết sức kích động, khẩn cấp như muốn nói với cô rõ ràng.

Hạ Nhất Nhiễm giật mình, "Mặc kệ có phải hay không, đều không có liên quan gì với tôi. Anh không nhất định phải cùng tôi giải thích! Tôi phải đi vào!" Cô ý đồ đẩy anh ta ra, hai tay Kha Dịch Thần lại dùng lực nắm chặt, không cho cô rời đi!

"Em có phải cảm thấy được tôi cực kỳ ghê tởm, cực kỳ xấu xa hay không?" Kha Dịch Thần tiếp tục hỏi, mùi rượu nồng nặc phả ra ở trên mặt của cô.

"Anh như thế nào đều không có liên quan gì với tôi! Anh uống say rồi!" Cô dùng lực vùng vẫy, cực kỳ buồn bực.

"Nhiễm Nhiễm, anh đều đã là vì em!" Kha Dịch Thần tiếp tục nói, cách đó không xa, La Kỳ đem một màn này xem ở trong mắt, bà ta hí hửng, lén lút biến mất ở trong góc khuất.

Kha Dịch Thần mạnh mẽ đem Hạ Nhất Nhiễm ôm vào trong ngực, "Nhiễm Nhiễm... Đường Hạo Nam đối với em, khẳng định không tốt đi?"

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới Kha Dịch Thần sẽ đột nhiên ôm lấy chính mình, cô cho rằng Kha Dịch Thần sớm không thích mình, "Anh nói bậy bạ gì đó, tôi cùng anh ấy cực kỳ đậm ấm hạnh phúc!"

"Đừng nói dối, anh biết hẳn ta đối với em không tốt!"

"Chuyện này không có quan hệ gì với anh! Kha Dịch Thần! Anh mau buông ra!" Thân thể bị anh ta gắt gao ôm vào trong ngực một bàn tay giữ ở trên lưng cô, đụng phải miệng vết thương, rất đau.

Đường Hạo Nam nổi giận dưng dưng đi tìm đến đây, nhìn hai người ôm ấp cùng một chỗ, quả thực có kích động muốn giết người!

Cánh tay to khỏe của người đàn ông vung lên một cái liền giữ được bả vai Kha Dịch Thần, dùng lực kéo anh ta ra, Kha Dịch Thần xoay người, quả đấm của Đường Hạo Nam trực diện đánh tới, Kha Dịch Thần chưa kịp né tránh, thiết thiết thực thực đã trúng một quyền "

Thân hình cao lớn lao đảo lui về phía sau vài bước, nghiêng ngã lao đảo, đỡ cây cột của chòi nghỉ mát, mới đứng vững thân thể, Đường Hạo Nam thừa cơ tới gần, tư thế vừa muốn lại đánh anh ta.

Hạ Nhất Nhiễm tiến lên, chặn anh lại!

"Đừng náo loạn! Tôi cùng anh ta căn bản không có gì! Đi thôi!" Cô vội vã nói, giữ lại cổ tay Đường Hạo Nam, kéo anh đi.

Đường Hạo Nam hừ lạnh, nhìn Kha Dịch Thần chật vật tựa vào cây cột chòi nghỉ mát, vươn tay lau tơ máu nơi khóe miệng, "Muốn đấu với tôi, vậy tôi đây liền sớm một chút đưa anh đi gặp Diêm Vương!" Anh bỏ lại một câu, mới hoạt động bước chân.

Kha Dịch Thần bị ăn trúng một quyền này, ý thức tỉnh táo lại không ít, nhìn hai người dần dần biến mất, trong lòng hận ý càng ngày càng sâu.

Hạ Nhất Nhiễm, một ngày nào đó tôi sẽ để cho em biết, lựa chọn lúc trước của em là bao nhiêu ngu xuẩn!

Còn có Đường Hạo Nam...

Anh ta chưa từng quên toàn bộ chuyện năm xưa, cũng sẽ không coi như chuyện gì cũng không có xảy ra, một ngày nào đó, anh ta sẽ làm cho bọn họ phải hoàn trả gấp đôi!

...

"Cô vào trong cho tôi!"

Hạ Nhất Nhiễm là bị Đường Hạo Nam đẩy mạnh vào trong xe, cô biết, cái tên bệnh thần kinh này lại hiểu lầm rồi!

Mới vừa bò lên, Đường Hạo Nam đã vào được, một tay lấy cà- vạt kéo xuống, ném ở trên bàn trà, ra lệnh lái xe đem khoang xe sau cùng phòng điều khiển cách ly.

Anh nổi giận đùng đùng, một vẻ muốn giết người đến nơi!

"Tôi cùng Kha Dịch Thần không có gì, anh ta uống say, đột nhiên lao đến..."

"Cô câm miệng cho tôi! Các người không có gì, sẽ hai lần ba phen ái muội? Không có gì, lúc trước cô vì cái gì muốn cùng anh ta bỏ trốn?! Há?!" Đường Hạo Nam rống to, khuôn mặt tuần tú hung dữ, anh uống rượu, giấy lát ném bễ bình rượu!

"Vì cái gì tôi nói cái gì anh cũng không chịu tin tưởng?! Anh đã không tin, cũng đừng hỏi tôi nữa rồi! Anh nghĩ như thế nào, liền là như thế đó!" Cô cũng căm tức, không sợ chết lớn tiếng phản bác.

Đường Hạo Nam sừng sốt, giấy lát lòi cô vào trong lòng, "Nói như vậy, cô thừa nhận rồi hả?!"

"Đúng vậy! Tôi trước kia liền là thích Kha Dịch Thần! Anh có thể làm gì tôi?!" Thừa nhận thích Kha Dịch Thần, dù sao cũng so với thừa nhận thích anh tốt hơn!

Đường Hạo Nam nháy mắt tâm trạng liền không vui, lửa giận bốc cao bùng bùng, giữ lấy mặt cô nâng lên, cúi đầu, hung hăng cắn môi của cô!

"Úm...!" Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên bị anh hôn, toàn thân cứng ngắc, ngu ngơ bất động, Đường Hạo Nam lại càng cúi gập hơn hôn ngấu ngiến, không để cô có cơ hội phản kháng.

Cô là vợ của anh, trong lòng lại yêu người đàn ông khác!

"Úm!" Tránh thoát khỏi nụ hôn của anh, thân thể cô lui về phía sau, "Anh đừng đụng chạm tôi!"

"Cô vẫn không cho tôi đụng chạm, là vì Kha Dịch Thần? Còn muốn vì anh ta giữ mình? Hạ Nhất Nhiễm, cô sớm đã là một cái chiếc giày rách bị tôi chơi nát rồi!" Đường Hạo Nam hướng cô nói lời nhục nhã, hận không thể lập tức đem cô ngay tại chỗ từ hình!

"Anh thực nhảm chán!" Cô hai tay ôm ngực, tức giận rống.

Đường Hạo Nam không lại tới gần cô nữa, cô cho rằng anh đồng ý buông tha cô, ngồi ở góc, không nói một lời.

Anh mang cô đi chính là căn hộ của mình, sau khi vào cửa, cô lập tức chạy tới một phòng dành cho khách, anh lập tức đuổi theo!

Hạ Nhất Nhiễm vào một căn phòng dành cho khách kia, lập tức khóa trái, Đường Hạo Nam bị chặn ở ngoài cửa!

"Hạ Nhất Nhiễm! Cô emn mở cửa cho tôi!" Anh miệng nói lời tục tằng, tức giận đá, lớn tiếng rống.

Cô nhẹ nhàng thở ra, xoay người, lúc nhìn vào quan cảnh trong phòng khi đó, ngây ra như phỗng.

Mọi người ngủ ngon. Bạn đi công tác dài ngày. Cập nhật chậm 2 ngày/1 chap nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 31: Chương 31: Đường Hạo Nam Thực Thâm Tình

Đây là một căn phòng dành cho khách để đó không dùng, trong phòng, gần như chất đầy búp bê Barbie, toàn bộ đều là mới tinh, kiểu dáng khác nhau. Mỗi một con búp bê đều mặc đầm công chúa váy ren tinh xảo, đóng gói còn không có mở ra. Lại vẫn có rất nhiều hoa hồng nhạt, những cái này đều là hoa bắt từ, để một hai năm đều sẽ không hư hỏng, cũng là được đóng gói trong hộp.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn mấy thứ này, ngơ ngác, mất đi tri giác, trước mắt hiện lên hình ảnh Đồng Y Mộng nằm ở trong thế giới cổ tích màu hồng nhạt kia.

Thân thể của cô dựa vào ván cửa, chậm rãi trượt xuống, ngồi chồm hỏm ngồi ở đó, thất thần nhìn một đồng đồ vật kia.

Ván cửa còn bị người ở bên ngoài đá, chấn động.

Tiếng Đường Hạo Nam gào rống bên ngoài còn không có dừng lại, cô như là không có nghe đến, chỉ ngơ ngác nhìn những con búp bê đó cùng hoa hồng.

Đồng Y Mộng thực hạnh phúc.

Đường Hạo Nam thực thâm tình.

Cô cảm khái, tầm mắt mơ hồ, chất lỏng ẩm áp trào ra không ngừng.

Không biết vì cái gì muốn khóc, vì cái gì lại cảm thấy được ủy khuất, cô căn bản không có tư cách khóc, càng không có tư cách cảm thấy được ủy khuất.

Đường Hạo Nam gằm lên thật lâu, cũng đá thật lâu, mệt mỏi, dựa ván cửa, lấy ra một điều thuốc, suy sút chán chường nuốt mấy nhả khói.

Trong lúc này, anh cũng không nhớ tới trong căn phòng dành cho khách kia có búp bê cùng hoa hồng.

Hai người, một người dựa vào ván cửa phiền não hút thuốc, một người ngồi chồm hỏm ngồi dưới đất yên lặng rơi lệ, một cánh cửa, ngăn cách bọn họ, cũng cản trở chân tâm của đối phương.

Đường Hạo Nam dần dần tỉnh táo lại, không khỏi hoài nghi động cơ chính mình tức giận với cô.

Vì cái gì tức giận như vậy?

Để làm chi muốn để ý một người phụ nữ hạ tiện hèn mọn? Chẳng lẽ thực tin vào những lời nói dối kia của cô rồi sao?

Lúc Hạ Nhất Nhiễm nói thích Kha Dịch Thần thời điểm, anh cũng bị lửa giận của chính mình làm kinh sợ rồi.

Cửa, dần dần bị kéo ra, anh lập tức đứng thẳng thân thể, xoay người, về mặt tức giận, đang nhìn đến về mặt cô bình tĩnh không chút cảm xúc khi đó, lại dừng lại giây lát, thấy được trong phòng những búp bê cùng phấn hoa hồng sau lưng cô.

Bỗng dưng kinh hãi, cúi đầu nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm cũng nhìn anh.

"Anh yên tâm, tôi không phá hoại bất luận cái gì bên trong đó." Cô nhẹ giọng nói, không buồn không vui.

Anh căn bản không nghĩ tới cái này!

"Hạo Nam, chúng ta bình tĩnh hòa hoãn nói chuyện đi..." Hạ Nhất Nhiễm không biết tự lượng sức mình nói, anh khả năng sẽ cùng cô bình tĩnh hòa hoãn nói chuyện sao?

Đường Hạo Nam hơi nhíu mày, Hạ Nhất Nhiễm từ bên người anh rời đi, cảm giác cô có phần không thích hợp.

Anh tiến lên, nhìn gì đó trong phòng, lòng trở nên trầm trọng lại, đóng cửa phòng.

Hơn bốn năm qua đi, mỗi khi thấy mấy thứ này, trong lòng giống như bị một tảng đá lớn đè nặng, có đôi khi, đi xem Đồng Y Mộng thành một loại trách nhiệm của anh.

Bởi vì không nghĩ muốn đi, nhìn đến Đồng Y Mộng, liền cảm thấy được áp lực, thống khổ.

Hạ Nhất Nhiễm đi đến trước sofa bên cạnh cửa sổ sát đất, giống đêm mưa bão lần trước như vậy, ngồi ở trên ghế sofa, nhìn ngoài cửa sổ.

Đường Hạo Nam đã đi tới, khác thường cái gì cũng chưa nói, cũng không mở miệng chào cô.

Ở bên cạnh trên sofa ngồi xuống, cũng nhìn ngoài cửa sổ.

Hai người tâm tình đều đã thật bình tĩnh, từng người trong ngực đều đã quán đầy ưu thương nhàn nhạt.

"Mặc kệ anh tin hay không, tôi cũng là nghĩ muốn nhấn mạnh một lần, tôi năm đó cũng là người bị hại." Cô bình tĩnh nói, Đường Hạo Nam không nói gì, trầm mặc.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh một cái, anh dựa vào ở trên ghế sofa, quay mặt vẫn lại là tuấn mỹ như vậy, khiến tim người ta đập nhanh, giờ phút này, anh là ôn hòa vô hại.

Cô chăm chú nhìn anh, trong mắt tràn ngập quyến luyến cùng không tha.

"Tôi biết anh yêu Mộng Mộng, mà tôi, lại là hung thủ gián tiếp khiến cô ấy trở thành người thực vật, cũng là bạn của cô ấy, bất luận như thế nào, tôi với anh đều không nên xảy ra bất luận cái gì. Tôi không cho anh đụng chạm, không phải là vì Kha Dịch Thần, là vì Mộng Mộng, cũng là muốn ngăn cản sai lầm nói tiếp sai lầm." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, cô biết chính mình vẫn yêu anh, nhưng mà, không thể yêu! Cũng không thể cùng anh xảy ra bất kỳ chuyện gì mặc kệ bây giờ quan hệ giữa bọn họ như thế nào, như vậy, là có lỗi với Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam bỗng dừng quay đầu, gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Cô cũng nhìn anh, khóe miệng nhếch nhếch tươi cười, "Tiếp tục hữu danh vô thực đi, không cần bởi vì tôi, làm bản tình yêu của anh đối với Mộng Mộng." Cô nhẹ giọng nói, trái tim đang xé rách.

Nhìn mặt anh, đột nhiên lòng đau càng thêm đau.

Vài năm nay, anh khẳng định trải qua rất thống khổ, người con gái mình yêu thương biến thành như vậy.

"Tôi biết anh hận tôi, muốn biến đổi biện pháp nhục nhã tôi. Xin anh hiểu cho, tôi cũng là người bị hại. Bà nội cho tôi 10% cổ phần công ty Đường thị, anh yên tâm, chúng ta sau khi ly hôn, tôi sẽ chuyển sang tên của anh. Tôi chỉ cầu xin anh, anh đừng lại hận tôi, thương tổn tôi, anh Hạo Nam... Cầu xin anh rồi."

Hạ Nhất Nhiễm nói xong, nặn ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, hốc mắt lại phấp phồng, chứa nước mắt, lập tức quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Kha Dịch Thần trước kia là thích tôi, nhưng tôi không thích anh ta. Vừa nãy, tôi là cố ý nói như vậy, bởi vì tôi nói cái gì anh cũng không tin." Cô khàn giọng nói, cúi người, hay khuỷu tay chống đỡ ở trên đầu gối, lòng bàn tay bịt mắt.

"Anh ta hiện tại như thế nào, cùng tôi không có liên quan gì. Tôi không quan tâm, cũng không cần. Lúc trước tôi là không nghĩ muốn kết hôn với anh, mới nghĩ muốn cùng anh ta bỏ trốn. Kết hôn với anh, tôi đã rất xin lỗi Mộng Mộng rồi."

Đây là trong vài năm qua, cô nói ra rất nhiều lời cùng Đường Hạo Nam.

Ngoại trừ lời yêu anh giữ kín như bưng trong lòng, không có dũng khí nói ra miệng mà thôi.

Đường Hạo Nam lòng đang run động, nhìn đáng về cô bị thương, trong lòng chùn xuống, vùng vẫy.

"Tôi thật sự tình nguyện đem đó tiến vào chính là phòng của tên nhà giàu mới nổi kia, có lẽ anh sẽ không tin, nhưng mà, là lời trong lòng. Cảm giác có tội quá giày vò rồi." Cô thẳng người dậy, hai tay buông xuống, cười nói, quay đầu nhìn anh.

"Lời tôi nghĩ muốn nói với anh, đều nói xong rồi, thời gian không còn sớm, tôi phải đi, nơi này không thuộc về tôi." Cô cười cười, nói xong liền đứng lên.

Cô biết rõ, anh bình thường đều đã ở tại trong căn hộ này, nơi này có những thứ gì đó về Đồng Y Mộng, cách bệnh viện cũng rất gần. Nơi này không phải nơi cô nên tới, cô nên là trở về căn nhà kia ở, nơi có đầy người đối với cô kính trọng cùng xem thường, cô độc ở trong căn phòng tân hôn của bọn họ, mà anh không từng ở qua một ngày.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, cô không nói cái gì nữa, bước đi muốn đi, hướng cửa, mệt mỏi quá...

Cật lực đi tới cửa, giữ chặt tay nắm cửa, một trận gió đánh úp lại, Đường Hạo Nam đột nhiên vọt đến, cô xoay người, cùng anh mặt đối mặt.

"Quá muộn rồi, đừng đi!" Anh trầm giọng nói, ánh mắt chắc chắn nhìn cô.

Cô kinh ngạc, "Tôi có thể gọi xe!"

"Tôi nói không được đi! Không cần để cho tôi lại nói lần thứ hai!" Đường Hạo Nam xụ mặt nói, có phần không kiên nhẫn trừng mắt cô.

Hạ Nhất Nhiễm nhủ thầm, "Anh tin tưởng lời tôi nói rồi hả?"

Đường Hạo Nam không nói gì, xoay người đi, "Đừng cùng tôi nói những lời vô nghĩa, tôi không có nhiều kiên nhẫn đối với em như vậy! Ngoại trừ căn phòng khách kia, cái phòng dành cho khách khác đều đã có thể ở, đều có phòng tắm riêng!" Anh đưa lưng về phía cô, trầm giọng nói.

"Tôi ở trong phòng ngủ chính ngủ, chứ quấy rầy tôi!" Anh lãnh ngạnh nói xong, hướng phòng ngủ chính đi rồi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng của anh, khoe miệng nhếch lên, nháy mắt cảm thấy được, cực kỳ ảm áp.

Anh không cho cô nửa đêm rời đi, là lo lắng an nguy của cô, đúng không?

Cô đi căn phòng khách bên cạnh phòng ngủ chính.

Lúc cô chuẩn bị rửa mặt khi đó, cửa truyền đến tiếng đập cửa, cô mở cửa.

Anh ném cho cô một cái áo somi trắng của nam, "Nơi này không có quần áo của phụ nữ, em có thể coi nó như áo ngủ! Vết thương sau lưng đừng để thấm nước nữa, lại chảy máu, em liền chờ chết đi!" Anh vẫn như cũ lời nói ác độc, nói xong liền đóng cửa.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn áo somi của anh trên tay, để sát vào chóp mũi, thật sâu hít lấy hương vị chỉ thuộc về riêng anh.

Muốn là lúc sau đều đã như vậy thì tốt rồi.

Cùng anh đấu, quá mệt mỏi.

Cầm vòi hoa sen thật cẩn thận rửa thân thể, không dính nước đến phía sau lưng, mặc áo somi của anh.

Vừa vặn che giấu mông, miễn cưỡng có thể làm áo ngủ.

Cô lên giường.

Cái giường này vừa lúc dựa vào vách tường, cô biết, anh ngay bên cạnh bức tường này.

Cô đối mặt vách tường nghiêng người ngủ, mở to mắt nhìn, hốc mắt lần thứ hai ướt át.

Cô cùng Đường Hạo Nam từ nhỏ liền quen biết nhau, chỉ nhớ rõ mẹ cùng của bà nội anh quan hệ cực kỳ tốt, mỗi lần đi nhà anh, đều có thể nhìn đến anh.

Lâu ngày dài tháng, liền quen thuộc, cô thích anh, anh đối với cô cũng không tệ.

Trước khi Đường Hạo Nam học đại học, bọn họ lại vẫn không biết Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng là cô nhi, Đường Hạo Nam lúc lên đại học khi đó làm hoạt động từ thiện, quen biết được Đồng Y Mộng.

Vì thế, giữa cô cùng Đường Hạo Nam trong lúc đó, bị một cái Đồng Y Mộng chen giữa.

Cô trở mặt nhìn bọn họ yêu nhau, cô trở thành bóng đèn.

Nhưng mà, Đường Hạo Nam vẫn coi cô như bạn tốt, cô gặp được khó khăn, anh đều giống như trước vậy giúp cô, chăm sóc cô.

Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, lần đầu tiên tùy ý để chính mình nhớ lại những ký ức anh cùng với Hạ Nhất Nhiễm từng chút từng chút, trí nhớ lại vẫn cực kỳ rõ ràng.

Anh vẫn xem cô như em gái, bạn tốt...

Bởi vì Đồng Y Mộng, biến thành hôm nay như vậy.

Không biết có nên tin tưởng cô hay không.

Bởi vì cô trước kia cực kỳ tốt...

...

Hạ Nhất Nhiễm ngủ ngon giấc, ngày hôm sau trời vừa sáng, cô liền thức dậy, đem quần áo ngày hôm qua ủi khô, đặt ở trên cửa sổ ban công, mặc áo somi của anh, đi phòng bếp.

Trong tủ lạnh có bánh mì nướng cùng trứng gà, còn có thịt xông khói.

Cô chuẩn bị làm bữa sáng.

Đường Hạo Nam sau khi tỉnh lại, đầu óc choáng váng suy nghĩ còn chậm chạp, mặc một chiếc quần đùi ở nhà, mặc chiếc áo ba lỗ màu trắng bó sát ngực, lập tức đi đến căn phòng cho khách kia, đẩy cửa ra phát hiện cô không có ở đây.

Phòng bếp sáng sủa sạch sẽ, người con gái đứng ở bên cạnh nấu bếp, mặc trên người áo somi trắng, lộ ra một đôi chân thon dài ngọc ngà thẳng tắp, trên bắp đùi còn quấn băng gạc.

Tóc dài của cô búi ở sau ót...

Hình ảnh ám áp duy mỹ, khiến người ta nín thở, anh nhìn không được đi đến tiến vào.

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác được có người đến gần, lập tức xoay người, "Anh, anh dậy rồi a... Nhanh đi rửa mặt đi, lập tức xong rồi!" Trong tay cô cầm cái giá, hướng anh mỉm cười nói.

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, đáng vẻ lạnh lùng lãnh khốc.

Trên người anh mặc áo ba lỗ màu trắng, cơ ngực cường tráng, bắp thịt trên cánh tay cũng là từng khối từng khối, xem ra cực kỳ cường tráng, làn da là khỏe mạnh màu đồng.

Trên cằm anh mọc đầy râu ria màu xanh, xem ra có vẻ hào sảng mà dã tính, so với mặc Tây phục khi đó càng thêm gọi cảm.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn nhìn, hai gò má phỉm hồng, lập tức xoay người đi.

Anh lạnh lùng khô khốc, một câu chưa nói, ra khỏi phòng bếp.

Hạ Nhất Nhiễm bụng bữa sáng trở lại nhà ăn khi đó, Đường Hạo Nam đã mặc chỉnh tề.

Quần tây, áo somi trắng phối hợp cà- vạt màu tối, thân hình cao lớn, anh khí bức người.

Anh không nói được một lời, ít đi khí thế tàn ác thường ngày, hơn vài phần thâm trầm.

Đường Hạo Nam như vậy cũng cực kỳ mê người.

Anh ngồi xuống, cô ở tại đối diện ngồi xuống.

"Ồ chỗ anh không có nguyên liệu gì để nấu ăn, sữa cũng đều không có, chấp nhận ăn tạm mấy thứ này đi." Cô nhẹ giọng nói một câu.

"Tôi bình thường không ăn sáng." Đường Hạo Nam trầm giọng trả lời, nhú mày nhìn bánh sandwich nướng nóng hôi hổi trước mặt.

"Bữa sáng quan trọng nhất, làm sao có thể không ăn?!" Cô lập tức phản bác, giọng điệu mang theo trách cứ.

Đường Hạo Nam nhìn cô ở đối diện: "Cô cho mình là ai, dùng loại này ngữ khí đó nói chuyện với tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Chương 32: Cô Muốn Đi Công Tác Nửa Tháng

Cô đương nhiên là vợ của anh, người vợ hợp pháp.

Nhưng mà, anh không thừa nhận cô cái người vợ này tồn tại.

Cho nên, cô lại nói nhiều rồi.

Hạ Nhất Nhiễm lúng túng cúi đầu, trái tim run rẩy, ê ẩm, có phần đau.

Đường Hạo Nam dường như nhìn ra sự lúng túng của cô, tầm mắt yên lặng nhìn cô, Hạ Nhất Nhiễm bị ánh mắt nóng bỏng của anh nhìn chăm chú thật sự mất tự nhiên, da đầu run lên.

Ngẩng đầu khi đó, đối diện đôi mắt lợi hại lại nóng bỏng kia của anh, "Tôi ăn no rồi, lại vẫn phải về thay quần áo, đi trước rồi." Cô muốn chạy trốn, cô sợ một giây sau, anh lại phá hoại sự yên lặng quý giá hiếm có giữa bọn họ.

Cô đứng lên, đẩy ra ghế dựa liền đi, Đường Hạo Nam bỗng dừng đứng dậy, chắn trước mặt cô.

Anh không nói được một lời, vẻ mặt nghiêm túc, Hạ Nhất Nhiễm phức tạp nhìn anh, lòng lại lo lắng không yên, "Anh lại làm sao vậy? Tôi lại có chỗ nào chọc giận anh rồi hả? Tôi không nghĩ muốn cãi nhau với anh!"

Anh đứng sừng sững ở kia, như một bức tượng an tĩnh một dạng, đáng vẻ thâm trầm, sâu không thấy đáy, để cho Hạ Nhất Nhiễm càng hoảng hốt.

Đường Hạo Nam gắt gao nhìn chăm chăm cô gái đứng ở trước mắt, chợt đột nhiên không biết nên cư xử với cô như thế nào.

Vài năm nay, vẫn coi cô như kẻ thù.

Nếu cô cũng là người bị hại, vậy anh sau này nên như thế nào đối mặt với cô đây?

"Không cho em đi!"

"Tôi phải về nhà thay quần áo!"

"Một hồi tôi mang em trở về!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm nhũn mày.

Bên ngoài mặt trời mọc từ phía tây sao? Anh vậy mà đối với cô tốt... như vậy!

Có thể là anh trước kia đối với cô quá tệ bạc đi, cho nên, chỉ một chút việc nhỏ tí ti đối với anh chẳng là gì, mà cô lại cảm thấy được anh đối với cô rất tốt rồi.

...

Lúc hai người bọn họ sáng sớm cùng nhau xuất hiện tại Đường gia khi đó, người Đường gia đang ăn bữa sáng đều là kinh ngạc.

Hạ Nhất Nhiễm tượng trưng chào một tiếng liền lên lầu, Đường Hạo Nam nhưng lại ở dưới lầu.

Đường Hạo Duyệt vĩnh viễn môi hướng anh, vẻ mặt mất hứng, "Anh, người gần đây là làm sao vậy? Như thế nào đối với người phụ nữ kia tốt như vậy?"

Đường Hạo Nam ngồi ở trên ghế sofa, bắt chéo chân, híp mắt, Đường Hạo Duyệt đứng ở bên cạnh anh, nhỏ giọng hỏi.

Những người khác vừa ăn bữa sáng, vừa dựng thẳng lỗ tai nghe động tĩnh bên này. Đường Hạo Duyệt là người duy nhất trong số già trẻ lớn bé trong nhà, Đường Hạo Nam bình thường cực kỳ yêu thương cưng chiều cô ta. Cho nên, cũng chỉ cô ta dám ở trước mặt Đường Hạo Nam nói như vậy.

"Càng ngày càng không lớn không nhỏ, cô ấy là chị dâu của em, cái gì kêu người phụ nữ kia?" Đường Hạo Nam giương giọng nói, tuy rằng là khiển trách em gái, nhưng mà, lời này là nói cho tất cả mọi người trong nhà nghe, bày tỏ anh đem Hạ Nhất Nhiễm để vào mắt, những người khác không thể lại ức hiếp cô.

Trên bàn cơm, người Đường gia, đưa mắt nhìn nhau, không dám lên tiếng, ai cũng không biết trong hồ lô Đường Hạo Nam bán là thuốc gì.

Rốt cuộc là sợ bản di chúc lão phu nhân đã qua đời kia để lại hay vẫn lại là thực thích Hạ Nhất Nhiễm rồi?

Đường Hạo Duyệt không dám lén nữa ngang ngược, những người khác cũng không dám nhiều lời.

Hạ Nhất Nhiễm nhanh chóng thay một bộ quần áo khác, uống thuốc chống viêm, mang theo túi xách đi xuống lầu, Đường Hạo Nam thấy cô xuống lầu, đi tới, ôm lấy bờ vai cô, hai người thân mật đi ra cửa.

"Bác gái, Hạo Nam nó rốt cuộc sao lại thế này?" Sau khi bọn họ ra khỏi cửa, Đường Hạo Hâm lập tức hỏi Lục Uyển Thu.

Lục Uyển Thu cũng lắc đầu, "Ta cũng không rõ lắm! Hẳn là Hạo Nam sợ di chúc xảy ra vấn đề đi, nó không có khả năng thích Hạ Nhất Nhiễm, Mộng Mộng đều đã thành như vậy rồi..."

Ai cũng không hỏi lại, chỉ có thể mỗi mắt mong chờ.

...

Vợ chồng tổng giám đốc tối hôm qua là cùng nhau tan làm, buổi sáng hôm nay lại là cùng đi làm, về tin tức bọn họ hòa hảo, rất nhanh ở bên trong Đường thị truyền ra.

Liền ngay cả An Lạp đi làm khi đó cũng nhện không được tiến vào hỏi Hạ Nhất Nhiễm chuyện cô cùng Đường Hạo Nam.

Chỉ có Hạ Nhất Nhiễm chính mình rõ ràng, Đường Hạo Nam chỉ là không còn hận cô, bọn họ cũng không "Hòa hảo".

"Hạ tổng, người lại vẫn muốn đi Bắc Kinh đi công tác sao?" An Lạp nhiều chuyện xong, bắt đầu hỏi việc chính.

"Điều phó tổng là nói như thế nào?"

"Điều phó tổng nói, cô ấy gần đây thân thể không thoải mái, Bắc Kinh bên kia, cô ấy khả năng đi không được. Lần này đi Bắc Kinh, ít thì cũng nửa tháng, người mới xuất viện, vết thương còn không có đường tốt, tôi vẫn là kêu Điều phó tổng đi thì hơn!" An Lạp vội vàng nói.

"Đợi một chút, tôi trước suy xét cân nhắc, Bắc Kinh bên kia nghiệp vụ phức tạp, tôi lo lắng Điều phó tổng không quen, tốt nhất vẫn lại là tôi đi. Cô để cho tôi suy nghĩ kỹ đã."

"Được!"

An Lạp đi rồi, cô đi bên cửa sổ, từ vị trí của cô, có thể nhìn nghiêng đến đối diện phía trên cửa sổ văn phòng tổng giám đốc, nhưng hiển nhiên nhìn không thấy động tĩnh bên trong.

15 phút sau, cô gọi cho An Lạp.

"Tôi đi Bắc Kinh, giúp tôi đặt vé máy bay ngày mai!"

Lại vẫn trước rồi đi nửa tháng để vốn định đi, có phần không cách nào đối mặt Đường Hạo Nam.

...

Buổi tối, cô tại phòng ngủ thu dọn hành lý, Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, để cho cô cực kỳ ngoài ý muốn.

"Tôi bảo em buổi tối đến căn hộ, em vì cái gì không đi?!" Đường Hạo Nam tiến vào, không vui chất vấn, nhìn thấy vali, anh nhú mày.

"Em thu dọn hành lý để làm gì?!" Lòng anh căng thẳng, phần nộ hỏi, còn tưởng rằng cô muốn chuyển đi.

Hạ Nhất Nhiễm thấy anh lại phát hỏa, trong lòng chùn xuống, "Tôi ngày mai đi Bắc Kinh công tác! Gọi điện thoại cho anh luôn gọi không được, có để lại lời nhắn nói, đêm nay không đến căn hộ." Cô bình tĩnh trả lời.

"Đi công tác? Bao lâu? Tôi như thế nào không biết?!" Anh đen mặt hỏi, tâm tình thật không tốt.

"Đi hai tuần đi. Đường tổng khi nào thì quan tâm đến chuyện bộ phận quan hệ công chúng của chúng tôi rồi?" Giọng Hạ Nhất Nhiễm không xem như châm chọc, chỉ là thật sự trần thuật.

Bộ phận quan hệ công chúng ở trong tập đoàn của Đường thị, tồn tại giống như một bộ phận vô ích một dạng, không ai đem bộ phận quan hệ công chúng để vào mắt, Đường Hạo Nam cũng một dạng, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm.

"Vì cái gì là em đi?" Vết thương của cô còn không có tốt, vì cái gì muốn đi công tác?!

"Nghiệp vụ Bắc Kinh bên kia tôi cực kỳ quen thuộc!" Cô nhẹ giọng nói, nhàn nhạt nhìn anh, thành thực thản nhiên.

Đường Hạo Nam ở trên ghế sofa ngồi xuống, kéo cà- vạt, sắc mặt sa trầm. Hạ Nhất Nhiễm mặc váy ngủ thật dài, còn đang ở kia cẩn thận thu dọn.

"Không còn sớm, anh trở về nghỉ ngơi đi, tôi cũng nên nghỉ ngơi, sáng sớm ngày mai muốn đến sân bay!" Khép lại vali, cô nhìn anh đang dựa vào trên ghế sofa, bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam đứng lên, híp mắt, liếc cô, sâu xa mở miệng: "Tôi đi bệnh viện thăm Mộng Mộng!"

Khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm hơi cương cứng, ngược lại tự nhiên cười cười, "Đi đi, Mộng Mộng cần anh!"

Tươi cười của cô, cực kỳ phi thường chói mắt!

Đường Hạo Nam cắn răng, ở trong lòng cô, cô liền từ đầu không thích anh dù chỉ một chút đúng không?!

Cô mới đúng là vợ của anh!

Rộng lượng như vậy đẩy anh cho người khác!

Đường Hạo Nam đóng sập cửa mà ra ngoài, lúc ván cửa khép lại, cô lập tức ngã ngồi ở trên giường, ôm lấy gối đầu của anh, ôm chặt vào trong ngực!

Anh vốn là thuộc về Đồng Y Mộng, cô nào có tư cách ghen...

Phòng bệnh như Thiên đường một dạng, đối với Đường Hạo Nam mà nói, như địa ngục.

Anh thậm chí không dám nhìn thẳng Đồng Y Mộng nằm ở trên giường bệnh đã gãy trơ xương kia.

Ở trên ghế dựa cạnh giường ngồi xuống, anh cúi thấp đầu, cầm lấy cánh tay khô gầy của cô ta, "Mộng Mộng... Bảo bối... Anh yêu em... Anh yêu chính là em!" Anh càng không ngừng thì thảo nói, giọng điệu có chút dồn dập.

"Anh vẫn đều luôn yêu em! Anh một chút cũng không yêu cô ấy, cô ấy làm sao có thể so cùng với em..." Không biết là đang khuyên chính mình, hay vẫn lại là nói với Đồng Y Mộng.

"Mộng Mộng, em mau tỉnh đi! Em tỉnh lại, thì tốt rồi, em nếu là còn không tỉnh... Anh khả năng thật sự sẽ cùng cô ấy..." Anh nói xong, nằm úp sấp ở cạnh giường.

Chỉ có Đồng Y Mộng tỉnh dậy, mới có thể ngăn cản sự rung động của anh đối Hạ Nhất Nhiễm càng ngày càng nhiều kia.

Chỉ có cô ta tỉnh dậy, mới có thể ngăn cản sai lầm sắp xảy ra.

Đường Hạo Nam nằm úp sấp tại mép giường không thấy được, Đồng Y Mộng nằm ở trên giường bệnh, mí mắt chớp chớp, ánh mắt giống như muốn mở ra, lóe ra một chút ánh sáng, sau đó, lại đóng lại rồi...

...

Hạ Nhất Nhiễm đứng giờ ra sân bay cùng An Lạp bay đến Bắc Kinh.

Đến Bắc Kinh, có thể là vết thương phía sau lưng còn không có hoàn toàn tốt lên, cô phát sốt cảm mạo, miệng vết thương nhiễm trùng, mang bệnh công tác một tuần.

Mấy ngày thời gian, cả người gầy một vòng.

Khó có được một ngày nghỉ ngơi, cô phát sốt, uống thuốc xong, ở trong phòng khách sạn nằm ngủ nghỉ ngơi.

Diễn đàn nội bộ công ty, Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện, diễn đàn nháy mắt nổ oanh.

An Lạp thấy Đường Hạo Nam ở đây, tận lực phát ra một tin tức nói Hạ Nhất Nhiễm sinh bệnh đang nghỉ ngơi.

Lúc Hạ Nhất Nhiễm mơ mơ màng màng sắp ngủ thì điểm, điện thoại bàn ở trên tủ đầu giường vang, cô bò dậy, tưởng rằng An Lạp gọi tới.

"Là tôi." Giọng Đường Hạo Nam truyền đến, lòng của cô, hung hăng run rẩy, một tuần không gặp được anh rồi...

"Đường tổng." Cô cứng ngắc mở miệng, ngồi ở trên giường, một tay xoa xoa cái trán đang nóng hổi.

Đường Hạo Nam nghe ra trong giọng nói của cô lạnh nhạt, nhất thời vô cùng tức giận, "Làm xong việc rồi hả? Như thế nào ban ngày ban mặt tại khách sạn nghỉ ngơi?"

Kỳ thật, anh là sau khi biết được Hạ Nhất Nhiễm sinh bệnh, liền gọi điện thoại đến hỏi thăm cô, gọi vào điện thoại của cô, vẫn không ai nghe máy.

"Hôm nay không có sắp xếp lịch trình gì, thân thể có chút không thoải mái, cho nên liền nghỉ ngơi rồi." Cái đồ ông chủ hà khắc, bốc lột sức lao động, quý hút máu mà! Thật là làm lòng cô chua xót.

"Như thế nào lại không thoải mái rồi hả? Hẳn không phải là buổi tối ra ngoài lêu lổng ăn chơi đi?" Đường Hạo Nam miệng không dần đo nhục nhã cô.

"Anh...! Tôi lại có chỗ nào chọc anh rồi hả? Tôi bị cảm mạo phát sốt, chẳng lẽ nghỉ ngơi một ngày cũng không thể sao? Công việc nên làm tôi đều đã hoàn thành rồi!" Người ta lúc sinh bệnh, tâm tình vốn là không tốt, anh còn nói lời khó nghe như thế, Hạ Nhất Nhiễm tức giận phản bác.

Lòng chua xót khó nhịn.

"Là em xứng đáng! Vết thương trên lưng còn không có lành lại, liền thể hiện đi công tác, oán trách người nào?!" Anh tức giận phản bác, đối với cô trách cứ.

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, ở trong lòng anh, sự cố gắng của cô, không khách gì thể hiện phô trương?

"Đường tổng, thật có lỗi, tôi muốn nghỉ ngơi rồi." Hạ Nhất Nhiễm nói xong, cúp điện thoại, đem dây điện thoại rút ra!

Cô vô tri vô giác ngủ thiếp đi, trời vào hè, bọc chăn lại vẫn cảm giác rất lạnh, cả người run run.

Về sau, cô tỉnh lại thì điểm, là ở bệnh viện.

An Lạp nói, là cô ấy kêu xe cứu thương đưa cô tới, chậm một chút nữa, đầu của cô khả năng liền sốt đến hóng rồi!

Đến bệnh viện thì điểm, sốt cao hơn 39 độ!

"An Lạp, tôi phải xuất viện, buổi tối còn có bữa tiệc." Hạ Nhất Nhiễm sờ sờ trán, cảm giác cơn sốt đã giảm nhiều, vội vàng nói.

"Hạ tổng! Bữa tiệc người liên không thể thoái thác không đi sao?!" An Lạp buồn bực nói, giận cô không chịu quan tâm đến chính mình!

"An Lạp, thân thể của tôi chính tôi rõ ràng nhất, sốt cũng giảm rồi, liền không có chuyện gì đâu, vết thương phía sau lưng cũng khỏi hẳn rồi."

Hạ Nhất Nhiễm là một người rất quật cường, ai cũng khuyên không được cô, An Lạp đành phải đi làm thủ tục xuất viện.

...

Trong bữa tiệc xã giao chính là vài vị khách hàng lớn, Hạ Nhất Nhiễm mặc quần áo trang nhã lịch sự, bên cạnh ngồi hai ông chủ tai to mặt lớn nổi danh.

Một vị ông chủ thỉnh thoảng lại hữu ý vô ý ăn đậu hủ cô, điểm ấy để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ phản cảm.

Cô đi vào toilet trong phòng bao, vừa muốn ra ngoài, một mùi rượu gay mũi đập phá mặt, thân thể bị người ta mạnh ôm lấy!

Cả nhà ngủ ngon

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Chương 33: Người Phụ Nữ Của Tôi Ông Cũng Dám Động?!

Người đàn ông trung niên thân hình giống như gấu xám đen Hạ Nhất Nhiễm ôm lấy không buông, vừa vặn chính là Trương tổng trong bữa tiệc luôn đối với cô động tay động chân.

Cửa toilet bị đáng người mập mạp của người đàn ông ngăn lại, Hạ Nhất Nhiễm bị ông ta giam cầm vào trong ngực, không thể động đậy.

"Trương tổng! Mời ông tránh ra!" Đã biết đến người này đối với cô có mưu đồ gây rối, Hạ Nhất Nhiễm tỏ rõ thái độ của chính mình, không lại khách khí, âm thanh lạnh lùng nói.

"Hạ tiểu thư cũng đừng rụt rè, ngoan ngoãn theo tôi chơi đùa, tôi hẳn không bạc đãi cô." Trương tổng mặt đỏ tai hồng, cả người nồng nặc mùi rượu, ôm chặt cô, vẻ mặt cười quỷ dị.

Người đẹp trong lòng, có khuôn mặt xinh đẹp cùng sự ôn nhu dịu dàng của người con gái Giang Nam, chất phát cực kỳ xinh đẹp!

Hạ Nhất Nhiễm đầu ngửa ra sau, cố gắng hết sức né tránh ông ta hôn môi, ngửi thấy mùi rượu trên người ông ta, cô buồn nôn hết sức nghĩ muốn phun!

"Trương tổng! Lá gan của ông cũng quá lớn rồi! Không nể mặt tôi, cũng nên bận tâm Đường thị!" Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới cái tên họ Trương vậy mà cả gan làm loạn đến nước này, bên ngoài còn có một bàn người đó!

Cô cố gắng bảo trì trấn định, công tác mấy năm qua, cái dạng tình huống gì đều đã gặp qua, cô sớm luyện thành khả năng tùy cơ ứng biến rồi.

"Hạ tiểu thư, cô không cần lấy Đường thị ra đây hù dọa tôi, không cần tưởng là tôi không biết, người nào cũng đều biết, cô tuy là hoàng hậu Đường thị nhưng chỉ là hữu danh vô thật!" Trương tổng vẻ mặt thâm tà cười, đối với Hạ Nhất Nhiễm nhục nhã nói.

Biết Hạ Nhất Nhiễm không được Đường Hạo Nam yêu chiều, ông ta mới dám làm càn, lỗ mãng như thế!

Thì ra, chuyện cô "Không được sủng ái" đã truyền tới Bắc Kinh rồi!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười khò, "Trương tổng nếu không muốn khách khí với tôi, vậy tôi đây cũng không khách khí với ông rồi! An Lạp!" Cô giương giọng nói, kêu to tên An Lạp.

Trương tổng cười đến càng thêm thâm loạn, "Hạ tiểu thư cũng đừng kêu hô nữa, ngoan ngoãn theo hầu hạ tôi đi, Đường tổng không thể thỏa mãn cô, tôi có thể, ha ha..." Ông ta thâm tà cười nói xong, vươn tay liền đi vuốt ve đôi má Hạ Nhất Nhiễm.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng né tránh, dương lên tay muốn đánh ông ta, cánh tay mảnh khảnh của cô bị người đàn ông dễ dàng bắt lấy.

Bên ngoài Toilet, An Lạp ý thức được Hạ Nhất Nhiễm có nguy hiểm, cô lại bị hai người đàn ông ép uống rượu, căn bản đi không được.

Trong lòng thực vội, lo lắng Hạ Nhất Nhiễm gặp chuyện không may.

"Phụt... ọc..."

Một chén rượu uống xong, cô nôn thốc nôn tháo phun ra, đem tất cả ô uế trong dạ dày đều phun đến trên chỗ hai người đàn ông bên người, hai người

đàn ông tức giận đến lập tức đứng dậy, An Lạc cũng nhân cơ hội đứng lên, rời khỏi chỗ ngồi, thần tốc trốn ra khỏi phòng bao.

Ra khỏi phòng bao, cô bắt đầu gọi điện thoại.

Các cô hiện tại ở Bắc Kinh, cô chỉ có người quen ở Sùng Xuyên, núi Cao Hoàng Đế xa, An Lạc thật sự không biết tìm ai xin giúp đỡ.

Người duy nhất có thể nghĩ đến lúc này chính là Lục Ngộ Hàn rồi.

Mọi người ở Đường gia không đáng tin, bọn họ biết Hạ Nhất Nhiễm gặp nạn, vỗ tay vui mừng còn không kịp, làm sao có thể cứu cô!

"Vâng! Là Lục tổng sao?! Không hay rồi..." Theo An Lạc quan sát, cũng Lục Ngộ Hàn đối với Hạ Nhất Nhiễm có vẻ đề tâm, mà còn anh cực kỳ có bản lĩnh.

"Đừng! Hạ tổng bị mấy ông chủ lớn ở Bắc Kinh gây khó dễ, hiện tại bị chặn trong nhà vệ sinh của phòng bao a, làm sao bây giờ?!" An Lạc lo lắng nói, trốn ở góc rẽ lối đi nhỏ khách sạn.

Ngay khi cô đang lo lắng cùng Lục Ngộ Hàn trả lời khi đó, một người đi tới bên cạnh cô.

"Đường, Đường tổng!" An Lạc lắp bắp kêu hô, như thế nào cũng không nghĩ tới, Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện rồi!

Đường Hạo Nam vẻ mặt nghiêm túc, liếc mắt An Lạc, lập tức hướng tới phòng bao bên kia đi đến, toàn thân tản ra khí lạnh như muốn giết người phan phan thấy.

An Lạc vội vàng đuổi theo, "Lục tổng, là, là Đường tổng, Đường tổng đột nhiên đến đây, Hạ tổng nên là không có việc gì rồi!"

An Lạc đang nói lại vẫn không cúp máy, chỉ thấy Đường Hạo Nam đã vào phòng bao rồi.

"Không cần! Cứu mạng! Buông tôi ra!" Trong phòng vệ sinh, Hạ Nhất Nhiễm bị đè ở trên bồn rửa mặt, áo khoác ngoài của chiếc váy đã bị người cưỡi xuống, cô giống như người điên gào rống.

Cửa toilet đột nhiên bị người đá văng, ngay lúc Trương tổng sắp hôn cô khi đó, cô thấy được Đường Hạo Nam đột nhiên xuất hiện!

Vẻ mặt âm trầm u ám, mặc quần bò cùng áo thun đen hiếm thấy, đầu đội mũ lưỡi trai, trong tay cầm một bình rượu.

So với ngày thường càng nhìn càng manly!

Nhìn đến anh xuất hiện, Hạ Nhất Nhiễm gần như muốn khóc lên thành tiếng, trong lòng khẩn trương căng thẳng ở trong phút chốc thả lỏng.

Đường Hạo Nam bước đi gần, Trương tổng kinh ngạc nhìn anh, "Đừng... Đừng... A!"

"Bốp!"

Chai rượu theo tiếng mà bể vỡ, nện ở trên cái đầu hói của Trương tổng, ông ta ăn đau phát ra tiếng rít, sau đó, thân thể to mọng đè ở trên người Hạ Nhất Nhiễm, bị Đường Hạo Nam lập tức kéo ra, ông ta giống con heo chết một dạng, nặng nề mà té ngã trên nền gạch.

Người đàn ông toàn thân tỏa ra hơi thở rét lạnh, đi đến bên người cô, một tay kéo cô từ trên bồn rửa mặt xuống, thân thể mảnh khảnh của cô lọt vào trong lòng ngực rộng lớn của anh, Hạ Nhất Nhiễm gắt gao ôm lấy eo Đường Hạo Nam, cả người dần thả lỏng, nổi lên tính ý lại, cánh tay càng dùng lực ôm anh chặt hơn.

Nghĩ lại chuyện vừa rồi mà sợ hãi, nước mắt không khống chế được nhanh chóng rơi xuống, đôi con ngươi đen hung ác nham hiểm của Đường Hạo Nam, phát ra tia ngoan độc lệ trùng mắt nhìn Trương tổng nằm bẹp dí ở trên sàn ăn đau hút không khí, khóe miệng khinh miệt nhếch lên.

"Hắn gọi là gì?" Anh nhìn Hạ Nhất Nhiễm đang ở trong lòng ngực mình sắc mặt tái mét, trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm hơi nhú mày, chỉ thấy Đường Hạo Nam cầm lấy di động, "Trương, Trương Ngọc Cường!" Cô run giọng trả lời.

"... Đúng, trong buổi tối hôm nay, thu mua cho tôi!" Đường Hạo Nam đối với di động, trầm giọng mệnh lệnh, liền cúp.

Anh đẩy Hạ Nhất Nhiễm ra, đi tới, giày da dẫm lên trên gương mặt Trương tổng.

"Ồi... Oa! Đau! Đường tổng tha mạng!"

"Hừ! Người phụ nữ của tôi ông cũng dám động?!" Đường Hạo Nam nói xong, một chân dùng lực đạp xuống, ghét bỏ nhấc chân, lập tức, hướng đến chỗ Hạ Nhất Nhiễm.

Đến chỗ trước mặt cô, anh lập tức bồng cô lên, ra khỏi nhà vệ sinh.

Trong phòng bao loạn thành một đồng, mấy người còn lại trên mặt lộ ra hoảng sợ.

Đường Hạo Nam, vị này ở trên thương trường vốn được mọi người gọi là "Diêm Vương", phàm là công ty anh nhìn tới, không vượt qua ba ngày, đều sẽ bị công ty anh cắn nuốt.

An Lạp thấy Hạ Nhất Nhiễm bị Đường Hạo Nam ôm ra ngoài, nhẹ nhàng thả ra.

Vành nón che giấu cảm xúc trên mặt Đường Hạo Nam, từ xa nhìn lại, càng thêm âm trầm đáng sợ, làm cho người ta không dám nhìn thẳng anh.

Hạ Nhất Nhiễm vui đầu ở trong lòng anh, tùy ý để anh ôm mình, ra khỏi phòng bao.

Thân thể vẫn đang run run, lòng cũng đang run run, vừa mới rồi nếu anh không có đứng lúc đuổi tới, cô có lẽ đã bị họ cưỡng bức rồi..

Đường Hạo Nam không nói được một lời, ôm cô vào thang máy, An Lạp cùng theo sau lưng bọn họ.

"Hạ tổng, người không sao chứ?" An Lạp theo vào thang máy, quan tâm hỏi, cũng không sợ Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam nhìn An Lạp liếc mắt một cái, cái cô trợ lý này, lúc Hạ Nhất Nhiễm gặp được nguy hiểm, vậy mà không gọi điện thoại cho anh, mà là gọi cho Lục Ngộ Hàn!

Điểm này, để cho anh cực kỳ không thoải mái.

Như thế, Hạ Nhất Nhiễm thì sao?

Lúc cô gặp được nguy hiểm thời điểm, người trong lòng trước tiên nghĩ đến, là ai?

Là anh, hay là Lục Ngộ Hàn, hay vẫn lại là Kha Dịch Thần? Hay hoặc giả là người đàn ông khác?

Ra khỏi khách sạn, Đường Hạo Nam ôm Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở sau xe, An Lạp ngồi ở tay lái phụ.

Hạ Nhất Nhiễm từ trong hoảng sợ khôi phục lại, không có lập tức từ trong ngực anh đứng dậy, "Anh, anh như thế nào ở Bắc Kinh rồi hả?" Cô nhẹ giọng hỏi.

Trên người anh có nhàn nhạt mùi khói thuốc, còn có nồng đậm hương vị đàn ông.

Vừa nảy dánh về anh cầm bình rượu đá cửa mà xông vào cũng cực kỳ manly, giống như kỵ sĩ đột nhiên xuất hiện, giải cứu cô.

Anh vẫn còn thu mua công ty của Trương tổng kia...

Sớm đã không còn là một cô nữ sinh mới biết yêu, coi mối tình đầu là tươi đẹp nhất, một cô gái 26 tuổi thành thực, thành phần tri thức sống ở một thành phố lớn, sớm đã qua cái thời mơ mộng viễn vông của những cô bé mới lớn, nhưng mà, cô giờ phút này lại đang tràn lan cảm xúc thiếu nữ biết yêu.

Bởi vì Đường Hạo Nam.

Giống như về lại những ngày tháng trước đây, lúc gặp được chuyện khó khăn, anh xuất hiện như phật tổ cứu thế một dạng, vì cô giải nạn, cướp lấy trái tim bé nhỏ của cô.

Đường Hạo Nam không nói được một lời, xem ra hết sức nghiêm túc, cô thật không rõ anh có phải tức giận hay không, trong lòng có phần hoảng.

Ý đồ từ trong lòng ngực anh rời khỏi, lại bị anh ấn kéo trở lại chỗ cũ, có thể ảm ảm cảm giác được sự tức giận của anh.

"Không cần đối phó Trương Ngọc Cường, ông ta ở Bắc Kinh rất có thế lực, ông ta là một nhà phân phối lớn cho Đường thị ở thị trường Bắc Kinh..." Cô bảo trì trấn định, nhắc nhở anh điểm này.

"Vì tôi, tổn hại lợi ích Đường thị, không đáng giá..." Kiên trì lại nói một câu.

Đường Hạo Nam rốt cục có điểm phản ứng, anh hừ lạnh, "Em nghĩ rằng tôi là vì em?" Châm chọc hỏi lại.

Hạ Nhất Nhiễm cả người căng thẳng, đột nhiên có cảm giác không biết lượng sức.

Cô cúi thấp đầu, không có lên tiếng, trong xe hăm nhập vào một mảng tĩnh lặng.

...

Xe đến bãi đỗ xe dưới đất chỗ khách sạn của các cô dừng lại, Hạ Nhất Nhiễm xuống xe, An Lạp cũng xuống xe, đỡ cô ấy đi đến cửa thang máy, Đường Hạo Nam không xuống xe.

"Hạ tổng, Đường tổng như thế nào không xuống a?" An Lạp nhỏ giọng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Anh ấy đến Bắc Kinh khẳng định là có chuyện khác đi! Cũng không phải đặc biệt tới tìm chúng ta."

An Lạp hiểu biết mọi chuyện lớn lớn nhỏ nhỏ của cô, cô không cần gạt cô ấy cái gì.

"Vậy sao? Vậy ngài ấy như thế nào liền biết chúng ta ở khách sạn kia ăn cơm à?" An Lạp suy nghĩ nói, Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, có lẽ Đường Hạo Nam là tình cờ gặp được các cô đi...

Kinh sợ một hồi, vừa mới tiến vào phòng trong khách sạn, cô liền ôm chặt thân thể, cuộn mình ở góc tường.

Bình tĩnh một hồi lâu, nghĩ đến Trương Ngọc Cường cả người nồng nặc mùi rượu đến khiến người ta buồn nôn cùng với cảm giác bị ông ta hôn lên cổ khi đó, một cổ cảm xúc ghê tởm nảy lên, vội vàng đứng dậy, nghĩ muốn lập tức hướng rửa sạch thân thể.

Mới vừa đứng dậy, chuông cửa vang rồi.

Cửa mở, Đường Hạo Nam mang theo mũi lưỡi trai xuất hiện tại cửa.

Cô kinh hãi, anh đã đi đến.

"Đường tổng, người còn có chuyện gì sao?" Nhìn Đường Hạo Nam gần trong gang tấc, toàn thân tản mát ra hơi thở lạnh lùng, Hạ Nhất Nhiễm nín thở hỏi.

Áo thun bó sát người, tôn lên bắp thịt to lớn cuồn cuộn, cơ ngực mở nang, vành nón sụp xuống che khuất hơn phân nửa khuôn mặt tuấn tú trong bóng tối, càng hiện rõ đường nét, cương nghị đầy mị lực.

Đường Hạo Nam như vậy, thành thực mà nghiêm khắc, ít đi lỗi mẫn thường ngày khi đối mặt với cô.

Cũng càng thêm mê người, khiến tim cô đập càng thêm nhanh, tâm động.

Bề ngoài tuy là bình tĩnh ung dung, nhưng trái tim cô đã sớm sôi trào, muốn cố gắng kiềm chế nội tâm xao động, mới có thể không xông lên trước, ôm lấy anh.

"A..." Đột nhiên, anh giữ lấy eo của cô, thân thể của cô dán lên trên thân hình của anh, Đường Hạo Nam rũ mắt xuống, tầm mắt rơi vào một dấu hôn hồng ngân trên cổ cô, đó là cái lão già bì ổi kia hôn cô khi đó để lại!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đáng chết!" Giọng nói mang đầy tức giận vang lên, Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi.

Nghi hoặc nhìn anh, "Tôi lại phạm phải cái sai lầm gì rồi?!"

"Em rốt cuộc là bị ép, hay vẫn lại là chủ động câu dẫn cái tên họ Trương kia? Tôi sao lại nghe nói, đây chính là phương thức em giữ lấy khách hàng, cùng khách hàng lên giường?" Đường Hạo Nam đen mặt, đối với cô nhục nhả mà chất vấn.

Mọi người ngủ ngon. Xém xú quên đăng truyện lun rồi

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Chương 34: Tôi Muốn Em!

Tại sao anh xem ra mê người như vậy, mở nói chuyện ra lại đều là những câu châm chọc?

Hạ Nhất Nhiễm bị lời Đường Hạo Nam nói làm tổn thương tổn đến chỗ, hơn nữa câu nói kia "Cùng khách hàng lên giường."

Tại Đường thị, không hiểu rõ bộ phận quan hệ công chúng mọi người cho rằng, bộ phận quan hệ công chúng chức trách chính là dùng hết các loại thủ đoạn, lôi kéo tạo quan hệ với khách hàng.

Bao gồm bán đứng sắc tướng, thân thể.

Người khác cho rằng như thế còn chưa tính, anh, tổng giám đốc một cái tập đoàn, chồng của cô, cũng cho rằng như thế!

Con người lãnh đạm sắc bén của Đường Hạo Nam nhìn chằm chằm mặt Hạ Nhất Nhiễm, nhìn đáng về cô cực kỳ tổn thương.

"Ồ trong mắt anh, tôi liền là đáng khinh như thế? Nếu như kinh tởm đáng khinh đến thế, anh tại sao vẫn còn cứu tôi? Đừng động tôi, để cho tôi bị cái tên Trương tổng kia đùa bỡn đi!" Mắt đi trấn định, lòng tràn đầy bị thương, cô gào thét trả lời.

"Hạ Nhất Nhiễm! Liên tính em ở trong mắt tôi có hèn mọn hạ tiện thế nào, tôi cũng sẽ không để cho người khác nhúng chàm em! Em là vợ Đường Hạo Nam tôi, em bị người ta chơi, mắt mặt chính là tôi!" Đường Hạo Nam hừ lạnh phàn bác, khoe miệng khinh thường nhếch lên, trơ mắt nhìn sắc mặt của cô từ từ trở nên trắng, hốc mắt dần dần phồng hồng.

Anh tới cứu cô, không phải là vì lo lắng cho cô, yêu thương cô, mà là, vì mặt mũi của anh!

Hạ Nhất Nhiễm lòng đang co rút run rẩy, ném cho anh một cái mỉm cười cứng ngắc, từ trong ngực anh tránh ra, hướng nhà vệ sinh đi tới.

Bóng dáng của cô biến mất, anh ảo não rửa thềm một tiếng.

Trong phòng vệ sinh truyền đến tiếng nước chảy, "rào rào" anh thất thần tại chỗ.

Dưới vòi hoa sen, người con cái thân vẫn đang mặc áo đầm xòe, tùy ý để dòng nước cọ rửa chính mình, nước mắt ồ ạt rơi xuống, hai tay cô dùng lực chà xát làn da phồng hồng chỗ cổ bị người đàn ông đâm tã bí ỉm kia vậy bản, da thịt non mịn rất nhanh trở ướt chảy ra tơ máu.

Cảm giác nóng rát đau đớn từ chỗ cổ truyền đến, cảm xúc tốt đẹp trong lòng, lại vì những lời tàn nhẫn đó của Đường Hạo Nam mà bị phá tan thành từng mảnh.

Thân thể dần dần trượt xuống, ngã ngồi trên nền gạch, dòng nước còn đang cọ rửa thân thể của cô, cô ngơ ngác ngồi ở kia, như một bức tượng, không khí trầm lắng, tóc ướt đầm, quần áo cũng ướt đầm.

Đường Hạo Nam tiến vào khi đó, liền thấy được một màn này.

Anh chạy đến, đem vòi hoa sen tắt đi, khom lưng, động tác thô lỗ đem cô kéo lên.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em emn tới cùng muốn như thế nào?!" Anh gầm thét, thấy làn da trên cẳng cổ cô đều bị chà sát đến rướm máu, không khỏi kinh hãi.

Hạ Nhất Nhiễm vươn tay đem tóc ướt sũng hướng sau đầu vén lên, về mặt bị ai.

"Tôi không muốn như thế nào! Tôi có thể như thế nào?! Anh dứt cho tôi! Đừng tới quấy tôi! Cút!" Cô rống, về mặt phần hận, đáng vẻ như người lên cơn điên.

Đường Hạo Nam cả người chấn động, lập tức giữ chặt gáy cô, nâng cằm cô lên, rồi sau đó, một đôi môi mỏng gọi cảm, phủ trên môi cô!

Cô phát âm thanh ưm, trong lòng chấn động, bị ép há miệng, cái lưỡi anh nóng bỏng như ngọn lửa xâm nhập tiến vào, ở trong miệng cô làm càn quấy, Hạ Nhất Nhiễm không biết ở đâu ra dũng khí, mà lại vươn lưỡi ra, đáp lại.

Cô hôn đến vụng về, bắt lực bám víu vào người anh, cam chịu anh dụ dỗ.

Trong phòng tắm, Hạ Nhất Nhiễm toàn thân ướt đầm bị Đường Hạo Nam ôm vào trong ngực, hai người ôm nhau, môi lưỡi quấn quýt hôn cùng một chỗ...

Đây là lần đầu tiên hai người ở trạng thái tỉnh táo, thỏa thích ôm nhau hôn cùng một chỗ, mang theo khát vọng đối với đối phương!

Đường Hạo Nam buổi sáng sau khi cùng Hạ Nhất Nhiễm cúp điện thoại, liền bay tới Bắc Kinh, biết được cô buổi tối có xã giao, vừa lúc tìm được cái khách sạn kia.

Nếu anh đến chậm một bước, cô đêm nay nói không chừng đã bị cái tên họ Trương kia...

Hậu quả thật tưởng không chịu nổi.

Anh biết, kia không phải cô nguyện ý, bởi vì tức giận, miệng không đắn đo nói cô như vậy.

Giận cô là một người con gái, lại đi ra ngoài xã giao.

Trợ lý của cô lúc cô xảy ra chuyện, vậy mà trước tiên không gọi điện thoại cho anh, mà là Lục Ngô Hàn.

Có thể thấy được, anh cái người chồng này là có bao nhiêu có cũng như không.

Đường Hạo Nam điên cuồng mà hôn cô...

Hạ Nhất Nhiễm lý trí tán loạn, giờ này khắc này, khát vọng bị anh hôn, vượt vẻ.

Cô bị anh ôm lấy, ra khỏi nhà vệ sinh, đặt cô ở trên chiếc giường không lớn không nhỏ màu trắng trong phòng ngủ, trên người cô chỉ còn lại có một bộ nội y.

Đường Hạo Nam một câu chưa nói, thân thể đè ép xuống, lúc cô mở miệng nói chuyện khi đó, lại ngăn chặn.

Trên người gần như trần trụi, hai tay của anh đang miêu tả đường cong của cô...

Nhất thời, thân thể như hỏa thiêu, xụi lơ không có khí lực...

"Anh..."

Lúc Đường Hạo Nam đứng dậy cởi áo, Hạ Nhất Nhiễm mở ra đôi mắt như sương mù, nhìn anh, khàn giọng mở miệng.

Tím đập mắt kiểm soát, nghĩ đến kế tiếp muốn xảy ra cái gì, toàn thân cô căng thẳng, khàn trương cầm lấy khăn trải giường..

"Tôi muốn em!" Đường Hạo Nam chắc chắn nhìn cô, trầm giọng nói.

Lại cúi người xuống, hôn lên cổ cô, ở nơi da thịt bị cô chà đến rướm máu kia nhẹ nhàng mà hôn.

Hạ Nhất Nhiễm mê say chìm đắm trong nhu tình của anh, không cách nào tự thoát khỏi, lý trí lại dần dần tán loạn, Đường Hạo Nam cái gì cũng chưa nghĩ, tận tình hôn môi cô, khát vọng có được cô.

Hôn đến càng ngày càng sâu, Hạ Nhất Nhiễm cũng chuẩn bị kỹ càng.

Nhưng mà, ngay khi Đường Hạo Nam chuẩn bị cởi quần ra khi đó, di động của anh vang rồi.

Đường Hạo Nam ảo não chửi chằm, cầm lấy điện thoại nghĩ muốn cúp máy, nhưng mà, đang nhìn đến là bệnh viện gọi điện thoại tới khi đó, như bị đánh đòn cảnh cáo!

Nghĩ tới Đồng Y Mộng, như ở trong mộng mới tỉnh!

Lập tức xuống giường, khi Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn kinh ngạc, anh ngực để trần trên người chỉ còn một chiếc quần lót, đi đến cửa sổ.

"Cái gì?! Cô ấy làm sao vậy?!"

Giọng Đường Hạo Nam kinh hoảng, cũng để cho Hạ Nhất Nhiễm như ở trong mộng mới tỉnh.

Cũng chỉ có Đồng Y Mộng mới có thể để cho anh kinh hoảng như vậy, một cổ cảm xúc ghen tuông cuộn cuộn dâng lên, cô chuyển người lại, trốn vào trong chăn.

Cô điên rồi, vừa mới vậy mà thiếu chút nữa cùng Đường Hạo Nam xảy ra quan hệ, vậy mà đã quên Đồng Y Mộng tồn tại, vậy mà, cực kỳ hưởng thụ bị anh hôn môi, cảm giác được anh âu yếm..

Điện thoại là y tá chăm sóc Đồng Y Mộng gọi tới, bệnh tình Đồng Y Mộng không có chuyển biến xấu, ngược lại so với trước kia tốt hơn chút.

Anh nhẹ nhàng thở ra.

Cúp điện thoại xong, đầu óc đã hoàn toàn thanh tỉnh, nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm trên giường, cô quần người ở trong chăn, anh nhìn không thấy mặt cô.

Vừa mới còn kém một bước cuối cùng rồi!

Nếu không có cuộc điện thoại này, khả năng đã...

Anh từ trong túi quần bỏ bị ném trên đất lấy ra hộp thuốc lá, rút một cây ra, đốt lên.

Hãy còn nuốt mây nhả khói, ở bên giường ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc cuộn mình ở trong chăn nghe thấy được mùi khói, căn bản không ngủ, "Mộng Mộng, không có việc gì đi?"

Cô quan tâm hỏi, nghĩ đến Đồng Y Mộng, tim như bị đao cắt.

Thật giống như là tên trộm vặt, đang trộm người đàn ông của người khác.

Từ từ nhắm hai mắt, nước mắt như trân châu đứt dây rào rào chảy xuống, Đường Hạo Nam thì sao? Trong lòng anh là nghĩ như thế nào?

Nhất định là nhất thời không khống chế được mới có thể cùng cô như vậy đi?

Anh hiện tại khẳng định cảm thấy được cực kỳ có lỗi với Đồng Y Mộng, hoặc là coi cô như những người phụ nữ khác, chỉ là dùng để giải quyết nhu cầu sinh lý.

"Không có việc gì." Anh nhẹ giọng trả lời, híp mắt, nuốt mây nhả khói.

"Vậy là tốt rồi, chuyện vừa nãy, về sau đừng có nữa..." Cô run giọng nói, lòng đang nhỏ máu, từ hơi thở tất cả đều là mùi vị chỉ thuộc về riêng anh.

Đường Hạo Nam hít mắt, sương khói theo lỗ mũi phun ra, mặt không chút thay đổi.

"Anh đi đi, đêm nay cảm ơn anh. Tôi không nghĩ tới vị khách hàng kia sẽ cả gan làm loạn như thế, trước kia tuy cũng gặp qua, nhưng mà, không như vậy... Tóm lại, bộ phận của chúng tôi không có kỳ ai dựa vào việc bán đứng linh hồn của chính mình để lôi kéo quan hệ cùng khách hàng." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, trước kia loại chuyện này cô chẳng thêm việc giải thích với anh.

Hiện tại lại bất đồng rồi...

Đường Hạo Nam vẫn lại là không nói chuyện, kỳ thật, biểu hiện trong công việc của cô mấy năm nay, anh rõ như lòng bàn tay.

Cố ý đặt cô vào một bộ phận luôn bị người ta đồn đãi bình luận thật không tốt, nhìn cô vừa mới tốt nghiệp đại học, trong công việc thăng trầm bấp bênh, bị người chen ép, từng bước một dựa vào cố gắng của chính mình, lên làm tổng giám.

Không phải anh không biết, chỉ là làm bộ không thấy được, không nghĩ muốn nhìn đến những thứ tốt đẹp của cô, sợ chính mình mềm lòng.

Vứt bỏ tàn thuốc, anh xoay người, kéo cô lại, cô nằm xoay người, cả khuôn mặt đầy nước mắt, khiến anh đau lòng!

"Khóc cái gì?" Anh nhẹ giọng hỏi, cô vẫn không thừa nhận thích anh, anh lại càng cảm thấy, cô thích anh!

"Đau đầu... Chẳng qua không có việc gì, Đường tổng, anh đi đi!" Không nghĩ muốn đối mặt với sự quan tâm của anh, cô sợ lại trầm luân, anh rất nguy hiểm, cô chống đỡ không được!

Cô luôn luôn đẩy anh ra!

Đường Hạo Nam tức giận, bàn tay thô lỗ đặt lên trán của cô, nhiệt độ có phần cao.

"Có thuốc không?!" Trầm giọng hỏi, trong giọng nói mang theo phần nộ.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ xong, chỉ chỉ ngăn kéo.

Đường Hạo Nam từ bên trong tìm được một đồng thuốc, thuốc cảm mạo, thuốc hạ sốt, còn có thuốc Tiêu Viêm.

Anh đứng dậy đi rót một ly nước ấm.

Hạ Nhất Nhiễm nằm ở kia, nhìn anh thật sự chăm chú nhìn hướng dẫn sử dụng của từng loại thuốc, lấy thuốc cho cô.

Cô ngơ ngác u mê nhìn anh, Đường Hạo Nam đỡ cô dậy, mớm cô uống thuốc.

Dáng vẻ anh ôn nhu, để cho tim cô đập nhanh, "Cảm ơn..."

"Thì ra anh cũng sẽ chăm sóc người..."

"Tôi trước kia không phải thường luôn chăm sóc Mộng Mộng sao?" Anh hỏi lại, Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, tim xiết lại đau một cái.

Đường Hạo Nam là cố ý nhắc đến Đồng Y Mộng, chỉ có thời khắc nhớ kỹ cô ta, anh mới hẳn không nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm, mới hẳn không đối với cô nổi lên kích thích không hề nên có!

Một tuần không gặp, vậy mà, có chút nhớ nhưng cô...

Đây là không nên!

Anh không thể phản bội tình yêu cùng Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng anh, phải là cái gì cũng không tính!

Nhìn dáng vẻ Hạ Nhất Nhiễm mặt không đổi sắc, trái tim anh có phần hụt hẫng, cô liền một chút cũng không cần anh?

"Anh trở về khác sạn nghỉ ngơi đi, tôi cũng muốn ngủ..." Cô lãnh đạm nói, không lại rơi lệ, không lại thương tâm, chỉ đem toàn bộ chuyện đêm nay ghi nhớ trong lòng.

Có lẽ, tương lai vào một ngày nào đó, khi cô nhớ lại những chuyện đã qua, đêm nay, cũng xem như tính như một chuyện khiến cô khắc cốt ghi tâm đi?

Đường Hạo Nam, là người đàn ông cô vẫn chôn dưới đáy lòng, là người chồng vẫn đối với cô chẳng thêm ngó tới, đêm nay, giống kỳ sĩ một dạng xuất hiện, cứu cô.

Để cho cô lại đối với anh động tâm.

Cô nhắm mắt lại, anh đứng lên, cô cho rằng anh đi rồi...

Nhưng mà không bao lâu, giường trằm xuống, bên cạnh người có người nằm xuống, một giây sau, thân thể của cô bị anh kéo vào trong lòng, bị anh ôm lấy.

Cô lờ mờ rồi.

Tay anh vuốt ve phần lưng lồi lõm của cô, "Khỏi hẳn chưa?"

"... Tốt hơn rồi! Đã khép lại rồi!" Cô trả lời, phía sau lưng bị Axit sunfuric làm phỏng một khối, để lại vết sẹo chẳng chịt xấu xí, chẳng qua, đã không lại chảy máu rồi...

"Rất nhiều sẹo... Vì cái gì muốn thể hiện mình mà cứu tôi? Tôi hẳn không cảm kích em!" Đường Hạo Nam cắn răng nói, Hạ Nhất Nhiễm khước miệng nhếch lên.

Bởi vì, yêu anh a...

Ở trong lòng thâm tình nói, lại không có cách nào nói cho anh lời nói thật.

Tui về rồi đây, công việc bận bịu, chắc như núi. Qua tuần sẽ ra đều hơn. Giờ thì ko hứa nhé ==))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Chương 35: Trên Thân Em Có Chỗ Nào Tôi Không Thấy Qua

Đường Hạo Nam tới cùng không phải một người đàn ông vô tình đến thế, vuốt ve vết sẹo chẳng chịt phía sau lưng cô, lòng cũng giống chẳng chịt rối loạn như vết sẹo kia, gát gao nhẵn nhúm cùng một chỗ.

Hạ Nhất Nhiễm bởi vì hành động ôn nhu của Đường Hạo Nam, lòng dần dần mềm mại, khước miệng dương lên ý cười.

"Đã nói, không phải là vì anh rồi. Liền tính bởi vì anh, thì lại như thế nào?" Cô cười nói, từ từ nhắm hai mắt, lòng tràn đầy chua xót.

Anh đối với cô có phải còn có chút tình cảm thương tiếc hay không?

Dù cho một chút thôi cũng được.

Ví như là vì anh, trong lòng anh sẽ cảm thấy được chút cân bằng, ít nhất, ở trong lòng cô, anh là có vị trí có phân lượng.

"Đi ngủ! Đừng nữa chọc tôi tức giận!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, bức ép chính mình kiềm chế cảm xúc, cũng kèm kích thích chế đối với cô.

Hạ Nhất Nhiễm từ từ nhắm hai mắt, vùi đầu ở trong lòng anh, tham lam hít lấy hương vị trên người anh, hi vọng thời gian có thể dừng lại ở khoảnh khắc này, hi vọng giữa bọn họ khôi phục hài hòa đã từng. Cô thật sự không nghĩ muốn cùng anh âm ỉ, thật sự hi vọng cùng anh làm một đôi bạn dù là bình bình thường nhất cũng đủ rồi.

Là bạn bè, không phải vợ chồng, lại càng không là phải tình nhân.

Bởi vì uống thuốc cảm, cô rất nhanh đi vào giấc ngủ, trong mộng, cô ôm Đường Hạo Nam mà cô yêu thương, cảm giác được kiên định cùng ấm áp đã lâu không có.

Mà Đường Hạo Nam ở trong mộng đối với cô cũng cực kỳ ôn nhu, thương tiếc.

Thế giới chỉ có hai người bọn họ, không có Đồng Y Mộng, cũng không có Kha Dịch Thần, về tới lúc ban đầu.

Hạ Nhất Nhiễm trước kia thi thoảng sẽ ảo tưởng, nếu Đường Hạo Nam về sau không có quen biết Đồng Y Mộng, anh có thể lâu ngày sinh tình mà thích chính mình hay không?

Ảo tưởng rất tốt đẹp, hiện thực đối với cô mà nói lại cực kỳ tàn khốc.

Cảm giác hạnh phúc đó khiến cô ngủ rất ngon ngủ một giấc dài, vẫn ngủ thẳng giữa trưa ngày hôm sau, cảm mạo không hề chuyển biến tốt chuyển, ngược lại nặng thêm.

Đường Hạo Nam là nghe An Lạp nói, Hạ Nhất Nhiễm hôm qua trời xé chiều vốn đi đã nằm viện, cô là mang bệnh tham gia bữa tiệc tối hôm qua.

Cái người con gái quật cường này, vì cái gì đối với công việc dụng tâm như vậy?

Không phải đã xin từ chức sao?

Đường thị đối với cô luôn luôn không ra sao, cô vậy mà cứ cung tận tụy như thế!

...

Đường Hạo Nam trở lại phòng khách sạn khi đó, Hạ Nhất Nhiễm đã thức dậy, bộ dạng ngây ngô ngờ nghệch, sắc mặt tái nhợt, tóc tai tán loạn.

Nhìn thấy anh, mới có chút tinh thần, phòng bị bao quần chặt chần, bởi vì trên người cô không mặc cái gì.

Nhìn đáng về Đường Hạo Nam xem ra cực kỳ mất hứng, mặc vẫn như cũ cực kỳ hừ nhân, quần bó, áo somi, sau khi tiến vào liền đi đổ nước.

Hạ Nhất Nhiễm muốn mở miệng nói chuyện mới phát hiện, cổ họng gần như hoàn toàn khàn khàn, nói không nên lời cái gì.

Đường Hạo Nam bưng cốc nước đến gần, lấy thuốc cho cô, cô miễn cưỡng khởi động, uống thuốc rồi, một câu không thể nói nên lời, chỉ vào tủ quần áo, cô nghĩ muốn mặc quần áo.

Đường Hạo Nam giúp cô mở ra tủ quần áo, từ trong ngăn kéo tìm một bộ nội y bằng ren màu tím nhạt, chọn một cái áo thun tay dài cùng quần jean.

Tiện tay để lên trên giường, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn trốn ở trong chăn.

Đường Hạo Nam biết, cô thẹn thùng.

"Hừ... Trên thân em có chỗ nào tôi không thấy qua, làm màu cái gì, khăn trương mặc vào, tôi muốn đi ăn cơm rồi!" Anh hừ lạnh, giọng điệu mang châm chọc, xoay người ra ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đem nội y lấy vào trong chăn, bọc chần, mặc vào.

Trong không khí phiêu đảng mùi hương cơ thể chỉ thuộc về cô, nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm đang thay quần áo, nhớ tới tối hôm qua thiếu chút nữa liền phát sinh quan hệ, Đường Hạo Nam không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, con ngươi càng lúc càng sâu, như là mực đặc nhuộm dần tối đen.

Sâu trong bụng dưới, có ngọn lửa đang rộn rạo muốn bùng cháy

Hạ Nhất Nhiễm từ trong chăn chui ra, thấy Đường Hạo Nam đưa lưng về phía chính mình, dứt khoát ngồi dậy, cầm lấy áo thun viền ren trắng mặc vào.

Đường Hạo Nam xoay người khi đó, vừa lúc thấy đáng về cô trên người mặc nội y ren màu tím ở trong mắt, nháy mắt nhiệt huyết sôi trào cuộn cuộn!

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa chui vào cổ áo thun, liền đối diện với ánh mắt nóng bỏng kia, "Luu... Luu mạnh!" Cô nói so với giọng vịt đực vẫn còn khó nghe, hướng anh trách cứ.

Đường Hạo Nam tức giận trừng mắt nhìn cô, cô mới lập tức mặc quần áo xong.

Anh nếu là lưu mạnh, đã sớm đem cô ăn sạch rồi!

Đường Hạo Nam ở trong lòng hừ lạnh.

Hạ Nhất Nhiễm mặc quần jean, đi một đôi giày da đáy bằng, rửa mặt xong ra ngoài, đã thấy Đường Hạo Nam về mặt không kiên nhẫn.

Cô lại không muốn cùng anh đi ăn cơm, anh mặc gì phải không kiên nhẫn như vậy? Nếu gấp, liền đi đi!

Cô ở trong lòng kháng nghị, ngoài mặt cũng không dám nói ra, cổ họng của cô cũng nói không được nói, im lặng đi theo anh nhanh chóng ra khỏi khách sạn.

Đường Hạo Nam đối với Bắc Kinh dường như rất quen thuộc, anh là lái một chiếc Wrangler biển số Bắc Kinh chờ cô đi một nhà hàng đồ Quảng

Anh, cái con người này trước sau đều rất cường thế, hơn nữa ở trước mặt cô, gọi cơm thời điểm cũng chưa hỏi cô.

Lúc món ăn dọn lên thời điểm, cô mới ý thức được, tất cả món anh gọi, đều là món cô thích ăn.

Làm cho người ta cảm thấy được ấm áp hơn nữa chính là, anh lại vẫn tỉ mỉ gọi một phần tuyết lê chưng đường phèn giúp nhuận hầu nhuận phổi.

Ăn cơm thời điểm, anh vẫn lại là bộ dạng lãnh đạm khô khốc, giống như là không nghĩ đến cô, Hạ Nhất Nhiễm cũng không nói chuyện.

Ăn xong tô cháo loãng đầy chất dinh dưỡng, cảm giác thoải mái hơn!

Bởi vì cùng anh không có gì để nói, cô nhàm chán lướt đi động, nhìn đến tin tức về vị Trương tổng tối hôm qua ý đồ phi lễ cô khi đó, cô nhủ mày.

"Anh thực sự đem công ty Trương Ngọc Cường thu mua rồi sao?!" Cô nhìn Đường Hạo Nam đối diện chính đang chậm rãi, tao nhã sù cào tôm, trầm giọng hỏi.

Vị trí của bọn họ ngồi ở cửa sổ, ánh sáng bên ngoài chiếu vào trên người anh, anh mặc áo sơ mi trắng, xem ra ôn nhuận vô hại, nhưng mà, ai có thể nghĩ đến, người đàn ông ở trước mắt cô lại là một Diêm Vương có thể trong vòng một đêm, có thể để cho một công ty đóng cửa!

Đường Hạo Nam nâng mắt, liếc Hạ Nhất Nhiễm ngồi đối diện, khóe miệng nâng lên, "Em chẳng lẽ tưởng là Đường Hạo Nam tôi chỉ là thuận miệng nói vui sao?" Anh châm chọc nói, cho dù thô ngữ từ trong miệng anh nói ra, cũng làm cho người ta không biết là thô tục.

Ý của anh là, anh nói được thì làm được!

"Vậy cũng không thể thật sự..." Hạ Nhất Nhiễm cau mày, thì thào nói nhỏ.

Cảm thấy được Đường Hạo Nam ra tay cực kỳ tàn khốc, cái tên Trương Ngọc Cường hiện tại khẳng định sắp bị ép đến phải tự sát đi?

"Hừ, Hạ Nhất Nhiễm, thu lại chút lòng dạ đàn bà đó của em đi! Đừng làm như mình là Bạch Liên hoa, cái tên họ Trương kia tối hôm qua thiếu chút nữa đem em cưỡng bức đó, em lại vẫn vì hắn thương xót?" Đường Hạo Nam khinh bỉ nói, cũng không biết cô là thật thiện lương, hay vẫn lại là giả vờ!

Anh lại bắt đầu nói lời ác độc rồi.

Hạ Nhất Nhiễm không lại nói nữa, cô mới không vì thứ cảm thù hận kia mà thương xót, chẳng qua là suy nghĩ cho Đường Hạo Nam mà thôi.

Anh lại vẫn là giống như hồi trước, không buông tha bất luận cái cơ hội gì nói móc, châm chọc cô.

"Như thế nào không nói nữa?" Nhìn đến cô không lên tiếng, anh cho rằng cô tức giận, nhủ mày, không vui hỏi.

Liên tính cô không vui, anh cũng không có khả năng dễ giành cô!

"Nói chuyện với anh, quả thực là tìm tai vạ." Hạ Nhất Nhiễm thấp giọng phản bác một câu, đối với anh liếc mắt trợn trắng.

"Hạ Nhất Nhiễm, lá gan em to rồi đúng không, còn dám đối liếc mắt trợn trắng với tôi!" Giống như đã không chỉ một lần, Đường Hạo Nam không vui nói, kỳ thật cảm thấy được cô như vậy, muốn so với Hạ Nhất Nhiễm lãnh đạm như nước tồn tại giống cái máy một dạng kia đáng yêu hơn rồi!

"Tôi nào dám nha, tổng giám đốc đại nhân!" Cô nói xong, nghịch ngợm lê lưỡi, cúi đầu tiếp tục ăn cơm.

Đường Hạo Nam khóe miệng không tự giác cong lên, "Khẩu trương ăn đi!" Nói xong, gấp gạch cua cho cô.

Ăn cơm xong, đã là buổi chiều, trời vào hạ ở Bắc Kinh không oi bức giống Sùng Xuyên như vậy, sau giờ trưa đều đã rất nhẹ nhàng.

Đường Hạo Nam mang cô đến dinh thự của anh ở Bắc Kinh, là Tứ Hợp Viện kiểu cổ, theo hiểu biết của cô, Tứ Hợp Viện cổ xưa như vậy ở Bắc Kinh không nhiều lắm, giá trị đương nhiên là, có tiền cũng không mua được.

Có thể thấy được vài năm nay anh đã trở nên càng Tài Đại Khí Tho rồi.

Kỳ thật Đường Hạo Nam ở trong mắt cô, cũng không phải một Phú Nhị Đại hoang dã vô năng, vài năm nay, Đường thị dưới sự quản lý của anh, so với bốn năm trước, có thể nói là bước sang một tầm cao mới.

Đường gia hiện tại đã thuộc loại một trong những tập đoàn giàu có bậc nhất cả nước rồi.

Tứ Hợp Viện trống vắng không người, trong phòng không có mờ điều hòa, nhưng lại có gió tự nhiên mát rượi.

Trong viện, có một gốc cây bạch quả già cành lá sum xuê, dưới tàng cây đặt một cái ghế nằm, còn có bàn đá cùng ghế đá.

Hạ Nhất Nhiễm đầu tiên nhìn đến liền thích nơi này rồi.

Nơi này giống như là chốn bồng lai tiên cảnh quý giá còn sót lại giữa phố xá sầm uất bên ngoài.

Cô ở dưới tàng cây ngồi xuống, Đường Hạo Nam lại vào trong nhà, trở ra khi đó, phát hiện Hạ Nhất Nhiễm ở trên ghế dựa ngủ thiếp đi.

Dưới bóng cây loang lổ, làn da cô trắng nõn thông thấu, xinh đẹp diễm tình, khóe miệng gợi lên một tia nhợt nhạt ý cười, giống như đang mơ một giấc mộng đẹp.

Là mộng đẹp như thế nào, có thể để cho cô ở trong mộng đều đã cười?

Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh ghế nằm, nhìn cô, âm thầm suy nghĩ, cúi người, đem thảm lông màu nâu nhạt phủ lên thân thể của cô.

Hạ Nhất Nhiễm thoải mái mà trở mình phía dưới, điều chỉnh tốt tư thế, không có mở mắt, tiếp tục ngủ.

"Không tìm không không phở, không chịu để tâm mà." Đường Hạo Nam liếc cô, thấp giọng nói một câu, ra khỏi Tứ Hợp Viện.

...

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại thời điểm, trong viện chỉ có cô một người, lúc xế chiều, Đường Hạo Nam không biết đi đâu, không ở trong phòng.

Cô không tính toán tại chốc giặc anh, công việc bên này bị Đường Hạo Nam can thiệp, cô tính toán ngày mai trở về Sùng Xuyên.

Cô mới ra ngõ nhỏ, trợ lý Đường Hạo Nam, Hứa Thành từ trên một chiếc xe đi xuống, anh ta lễ phép mời cô lên xe, nói là Đường Hạo Nam ở gần đây, bảo cô đi qua đó.

"Hạ tổng, đơn xin từ chức của người, đã bị Đường tổng bác bỏ, hẳn là đã gửi đến hộp thư của người rồi!" Hứa Thành ngồi ở ghế lái phụ, giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhíu mày, "Không có khả năng đi? Đơn xin từ chức của tôi, vì cái gì bị anh ấy bác bỏ? Anh ấy vì cái gì phải làm như vậy?"

Hứa Thành quay đầu, hướng cô mỉm cười.

"Đường tổng không nỡ để người rời khỏi Đường thị đi!" Hứa Thành cười nói.

Không có khả năng!

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng phản bác, ngoài mặt không nói cái gì, Đường Hạo Nam anh lại muốn như thế nào làm khó dễ cô đây?

Trong lòng cô có phần không yên.

Xe tại cửa một căn nhà khác dừng lại, Hạ Nhất Nhiễm xuống xe, dưới sự dẫn dắt của Hứa Thành, vào trong nhà.

"Đường thiếu, người đánh một vạn, một vạn nha!"

"Tôi đánh một vạn, em cho tôi cái ưu đãi gì?"

Hạ Nhất Nhiễm bị Hứa Thành dẫn vào cửa nhà chính, vừa mới tiến vào cửa liền nghe được giọng phụ nữ trêu đùa cùng tiếng Đường Hạo Nam vang lên đây về tà tử, lập tức, liền nhìn đến Đường Hạo Nam ngồi ở bàn mặt trượt, mặc áo somi trắng, bên cạnh anh một người phụ nữ mặc sườn xám màu xanh.

Ngồi cùng bàn còn có ba người đàn ông khác, các bên cạnh người đều đã kể một vị mỹ nữ, mà dung mạo ba người đàn ông kia đều đã cực kỳ làm cho người ta kinh diễm.

Cũng là người cô không biết.

"Chị dâu! Chị dâu đến rồi!" Người đàn ông trẻ tuổi ngồi vị trí chủ nhà nhìn thấy cô, lập tức đứng dậy, giọng nói hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía anh ta, một tiếng "Chị dâu" này kêu được cực kỳ châm chọc.

Cô vẫn lại là lễ phép cười gật gật đầu.

Hai người đàn ông khác cũng đứng lên, một tiếng "Chị dâu" kêu, chỉ có Đường Hạo Nam, vẫn như cũ ngồi ở kia, há mồm ăn nho do người phụ nữ bên cạnh đứt tới.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Chương 36: Tôi Không Li Hôn

Đối với tình cảnh như vậy, cô hẳn là đã sớm coi như không thấy gì, nhưng mà, sau khi cô cho rằng quan hệ giữa cô cùng Đường Hạo Nam đã dịu đi rất nhiều, anh lại vẫn như vậy.

Trong lòng không khỏi có chút mất mát.

Mất mát như vậy cô đương nhiên hẳn không biểu hiện ra ngoài, rộng rãi cười, nhìn mắt Đường Hạo Nam cùng ba người đàn ông xem ra anh khí bất phàm kêu cô chị dâu gật đầu chào hỏi.

Mấy người này đều là bạn của Đường Hạo Nam ở Bắc Kinh, đều là thiếu gia danh môn ở Bắc Kinh a.

Liền ngay cả những người phụ nữ ngồi bên cạnh bọn họ, xem ra cũng đều không tầm thường, mặc sườn xám cổ kính, cầm trong tay cây quạt cổ, không giống đám oanh oanh yến yến thô tục trong mấy bộ phim tồi.

Nhưng mà tuyệt đối không phải tiểu thư khuê các gì.

Lúc này, một cô gái xem ra cực kỳ có hiểu biết, xinh đẹp mặc váy dài hai dây màu trắng bụng mâm đi đến, vì Hạ Nhất Nhiễm rót nước.

"Chị dâu, người ngồi trước, uống nước, ăn miếng bánh! Chúng ta còn có một ván nữa thôi!" Người đàn ông ngồi ở vị trí chủ nhà giương giọng nói, anh ta là chủ của tòa nhà này, bạn tốt Đường Hạo Nam, Hạ Cận Nghiêu.

"Uh'm, được! Các người tiếp tục chơi đi, không cần phải quan tâm đến tôi!" Cô rộng rãi nói, ở trên ghế sofa ngồi xuống, ba người đàn ông cũng ngồi xuống, đánh tiếp mạt chược.

"Từ Từ! Com chiều chuẩn bị ra sao rồi?!" Hạ Cận Nghiêu trừng mắt nhìn cô gái bụng mâm kia, nghiêm túc hỏi.

"Đang làm!" Cô gái kêu Từ Từ lập tức trả lời, khuôn mặt đỏ bừng, hốc mắt phỉm hồng, trên mu bàn tay nổi lên một cái bọt nước rất lớn, Hạ Nhất Nhiễm nhủ mi.

Cô gái kia đã đi rồi.

Trên bàn mạt chược lại khôi phục tiếng động nhón nháo cùng tiếng cười "Khách khách" của mấy người phụ nữ, cô lãnh đạm nhìn người phụ nữ đang ở trong lòng Đường Hạo Nam, lén lút đứng lên, ra ngoài.

Tại phòng bếp, tìm được Từ Từ chính đang nấu com.

"Cần tôi giúp gì không?" Cô thân thiện hỏi, nhìn Từ Từ tay chân vụng về rửa rau, đáng vẻ da mịn non mềm, không giống như là người biết nấu ăn.

Hạ Nhất Nhiễm trực giác được cô gái này là tiểu thư khuê các, mà không phải bảo mẫu hoặc người giúp việc.

"Không cần, chị dâu!"

"Đừng khách khí với tôi, trên mu bàn tay cô bị bóng nổi bọt nước rồi, nên xử lý chút đi!" Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu nói, từ trên kệ bếp, tìm đến đường cát trắng, múc một muống nhỏ, rắc lên trên mu bàn tay bị nổi bọt nước của Từ Từ.

"Oa, thật sự không phải rất đau nữa rồi!" Từ Từ kinh ngạc hỏi, mu bàn tay vốn dĩ nóng rát, hiện tại không cảm thấy đau nữa rồi.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Đây là phương thuốc dân gian ở quê nhà chúng tôi, như vậy có thể giảm bớt phỏng rát, sau này cũng sẽ không dễ sẹo!"

"Thần kỳ như thế sao?!" Từ Từ kinh ngạc nói, một đôi mắt long lanh ngập nước chứa đầy sự ngạc nhiên.

Cô ấy tên là Lăng Từ Từ, năm nay hai mươi tuổi.

Hạ Nhất Nhiễm cùng cô trò chuyện vài câu, đối với tình huống tính của cô ấy là có chút hiểu biết, lập tức rửa tay, hỗ trợ rửa rau. Xem bộ dạng tay chân long ngóng này của Từ Từ, chưa biết chừng trời tối rồi cũng làm không ra hai món ăn.

"Chị dâu, người xem nhìn đến Đường đại ca cùng người phụ nữ khác như vậy, cũng không quan à?" Lăng Từ Từ tò mò hỏi, vênh môi, vì Hạ Nhất Nhiễm bệnh vực kẻ yếu.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, không nói chuyện.

"Chị dâu, người đừng nóng giận! Em cũng như vậy đó, em nhìn thấy anh ấy cùng người phụ nữ khác cùng một chỗ, trong lòng sẽ rất khó chịu! Anh ấy còn bảo em xuống bếp!" Lăng Từ Từ vội vàng nói, hốc mắt đỏ lên, "Em không muốn làm! Em lại không nợ anh ấy!"

Nói xong, cô liền kéo xuống tạp dề.

Hạ Nhất Nhiễm coi như hiểu rõ, thì ra Lăng Từ Từ thích Hạ Cận Nghiêu.

"Em thích Hạ Cận Nghiêu sao? Anh ta biết không?" Cảm thấy được cô bé Lăng Từ Từ này rất đơn thuần thẳng thắn, Hạ Nhất Nhiễm rất ít cùng người khác thổ lộ tình cảm, không khỏi lẩm nhẩm hỏi câu.

Lăng Từ Từ mặt đỏ, "Thích thì lại như thế nào?"

"Thích liền nói cho anh ta!" Hạ Nhất Nhiễm vừa cất hành, vừa nói, thốt ra mấy lời kia lại giống như tự đâm chính mình một dao.

Nếu lúc trước mới vừa ý thức được thích Đường Hạo Nam khi đó, liền dừng cảm nói cho anh, kết cục có thể có chỗ khác rồi hay không?

Từ Từ ngồi chồm hồm trên mặt đất, cúi đầu, nhìn gạch, "Anh ấy chán ghét em, em mới không cần nói cho anh ấy biết, mà còn, anh ấy lại phong lưu như vậy, đáng ghét!"

Chính mình đều đã trải qua cuộc đời thảm hại như thế, lại có cái tư cách gì khuyên người khác?

Hạ Nhất Nhiễm không lại đối với Lăng Từ Từ khuyên cái gì, chuyên tâm nấu cơm.

Thật lâu không chân chính đứng nấu bếp, cảm thấy được rất có lạc thú.

...

Lúc ăn cơm tối, mấy người phụ nữ kia đã đi, chỉ có bốn người đàn ông cùng hai người các cô.

Khả năng nấu ăn của Hạ Nhất Nhiễm được mấy người đàn ông ca ngợi, ngoại trừ Đường Hạo Nam.

Bọn họ mở miệng một tiếng "chị dâu" kêu, càng không ngừng khen ngợi cô.

Đường Hạo Nam gặp mấy anh em tốt của mình là thành tâm khích lệ Hạ Nhất Nhiễm, là một người đàn ông, lòng hư vinh của anh chiếm được thỏa mãn rất lớn.

Hạ Nhất Nhiễm vốn là rất đẹp, lại làm một bàn đồ ăn ngon.

Không phụ lòng cùng Hạ Cận Nghiêu khen: Nên mở một nhà hàng

Ngoài trừ lúc cô bước vào, cô thấy được chính mình cùng người phụ nữ khác ái muội, anh cũng không lên tiếng phản bác chuyện này.

Ăn xong cơm chiều, Đường Hạo Nam mang theo cô rời khỏi Tứ Hợp Viện, hai người đi ở trong ngõ sâu, khóe miệng Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn chứa nhàn nhạt tươi cười.

"Em cười cái gì mà cười, bị bọn họ khen ngợi, cực kỳ vui vẻ sao?" Đường Hạo Nam miệng đầy mùi rượu, châm chọc hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nghe anh châm chọc, không để ý, bước đi nhanh hơn, Đường Hạo Nam tiến lên một bước dài, vươn tay bắt được tay cô, găt gao dữ chặt.

"Em chạy cái gì mà chạy?! Tôi hiện tại nói em hai câu cũng không được?!"

"Tôi không nghĩ muốn nói chuyện với anh!" Hạ Nhất Nhiễm phản bác, dùng lực hất tay anh ra, lại hất ra không xong.

"Không nghĩ muốn nói với tôi, em nghĩ muốn nói với ai?" Đường hạo Nam không vui hỏi, một tay đem cô đẩy lên trên tường, một tay chống vách tường, một tay giữ cầm cô. (Sao nhiều tay vậy nhỉ, ông chơi Katedon ah)

Mùi rượu nồng nặc hòa với mình hương thơm nam tính của người đàn ông vây quanh cô, hơi thở nóng bỏng phun ở trên mặt, gương mặt khi đó, chống lại con ngươi đen sâu thẳm của anh.

"Vô vị!"

"Vậy em với ai trò chuyện?! Vừa nãy tôi xem em theo chân bọn họ trò chuyện rất vui vẻ nha, chỉ riêng nhìn đến tôi, tươi cười liền suy sụp!" Đường hạo Nam châm chọc, chính mình không phát hiện trong giọng nói của mình mang theo nồng đậm ghen tuông.

Càng là để ý một người, sẽ càng là yêu cầu đối với đối phương càng nhiều, suy đoán lung tung cũng càng nhiều.

"Đối với anh cười, anh sẽ cười lại với tôi sao?" Cô tức giận phản bác, người này thực ngây thơ, thực thất thường, một hồi đối tốt với cô, một hồi lại là nhục nhã.

Đường hạo Nam tức giận đến há mồm liền muốn hôn cô, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng xoay đầu, "Anh đừng làm loại chuyện ấu trĩ này nữa rồi! Trở về lại cảm thấy được thực có lỗi với Mộng Mộng rồi!"

Quả nhiên, anh như giống bị người ta điểm huyết, không có phản ứng.

Hạ Nhất Nhiễm từ trong ngực anh rời khỏi, dẫn đầu đi tới, Đường Hạo Nam đi theo phía sau, nhìn bóng lưng cô.

Trong lòng càng ngày càng mâu thuẫn.

Biết rõ muốn rời xa cô, lại nhịn không được bước đến gần hơn...

Anh đuổi theo cô, dắt tay cô, Hạ Nhất Nhiễm vùng ra muốn tránh khỏi tay anh, Đường Hạo Nam một câu cũng chưa nói, nắm tay cô, đi ở trong ngõ nhỏ đêm hè.

Ánh đèn điện rất sáng, xung quanh một mảnh yên tĩnh có thể nghe được tiếng côn trùng kêu vang rõ ràng, bọn họ nắm tay nhau, liền như thế một trước một sau đi tới.

Trong phút chốc, Hạ Nhất Nhiễm hốc mắt có phần ẩm ướt.

Này giống như là chuyện mà những người yêu chân chính thường làm cùng nhau.

Tại sao?

Không khỏi nghi hoặc, anh tại sao muốn nắm tay cô, tối hôm qua tại sao thiếu chút nữa liền cùng cô phát sinh quan hệ, buổi chiều tại sao vì giấc ngủ trưa của cô mà khoát thăm lóng?

Tại sao muốn quan tâm cô?

Không hận cô sao?

Không dám hỏi, sợ phá hoại đi những giây phút hiếm hoi không dễ yên bình.

Hai người đi qua vô số con hẻm, Hạ Nhất Nhiễm vốn là chúa mù đường, bọn họ đi lại là đường nhỏ, nhưng mà, cô một chút cũng không lo lắng đi nhầm, hoặc là đi lạc, bởi vì, có anh ở đây.

Đi xuyên qua mấy con hẻm, vậy mà liền đến Tứ Hợp Viện của anh.

Cửa sáng đèn, bên trong tối đen một mảnh.

Mỗi cái căn phòng trang hoàng đều lộ rõ hơi thở Hiện Đại Hóa, đều có phòng tắm cùng nhà vệ sinh riêng.

Đường Hạo Nam chỉ gian phòng khách cho cô, đưa áo somi của chính mình cùng quần đùi mặc ở nhà cho cô.

Hạ Nhất Nhiễm tắm rửa xong, đi ra sân hóng mát khi đó, thấy anh nằm trên ghế nằm hút thuốc, cô xoay người rồi đi, bị anh gọi lại.

"Có chuyện gì sao?"

"Thấy tôi liền bỏ chạy?" Đường Hạo Nam sâu xa hỏi.

"Anh đang hút thuốc lá." Hạ Nhất Nhiễm nói khẽ, ở trên ghế đá ngồi xuống, vì có sự xuất hiện của cô, trong không khí tỏa ra hơn vài phần hương khí tươi mát.

Tóc lại vẫn ướt sũng, cô vén tóc, ý đồ hong khô.

Đường Hạo Nam ngồi dậy, đem thuốc lá dụi tắt trong gạt tàn ở trên bàn đá.

Thanh Thủy ra Phù Dung.

Anh đánh giá cô, quần đùi mặc ở nhà của anh, bị cô mặc thành quần short.

Áo somi trắng rộng thùng thình bao bọc thân hình nhỏ gầy của cô.

Hạ Nhất Nhiễm bị anh nhìn chăm chú đến có chút không yên, không dám trực tiếp nhìn anh, Đường Hạo Nam lại lại vẫn gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Không thích cảm giác cô trốn tránh mình.

"Đúng rồi, anh tại sao muốn can thiệp chuyện của bộ phận nhân sự, bác bỏ đơn từ chức của tôi?" Nhớ tới chuyện này, cô vội vã hỏi.

Hứa Thành nói cho cô, là do ý của anh đưa ra.

Đường Hạo Nam hí hóp mắt, "Rời khỏi Đường thị, em muốn đi đâu?" Anh hỏi, không hy vọng cô ở dưới tầm mắt của anh biến mất.

"Chúng ta đều sắp ly hôn, chẳng lẽ sau khi ly hôn tôi còn muốn ở lại Đường thị công tác?" Cô hỏi lại, vì sao nghĩ đến còn có hơn bốn tháng liền muốn cùng anh ly hôn, trong lòng liền có loại cảm giác không hiểu sao không nở a?

Trước kia không phải như thế, cô mỗi ngày ngóng trông, khẩn trương chờ đến kết thúc thời hạn thực hiện di chúc, khẩn trương cùng anh ly hôn, thoát khỏi khổ cảnh này.

Đường Hạo Nam cắn chặt răng, tâm tình cũng nặng nề như cô.

Trước kia anh cũng là chỉ mong sao sớm một chút cùng cô ly hôn, nằm mơ cũng muốn thoát khỏi đoạn hôn nhân buồn cười này, để cho cú khỏi tầm mắt

mình!

Hiện tại...

"Sau khi cùng tôi ly hôn, em có cái tính toán gì không?" Hai tay người đàn ông nắm chặt tay vịn ghế mây, trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm ngửa đầu nhìn trời đầy sao, khoe miệng nhếch lên, "Dự tính đi nước Pháp bồi dưỡng, có thể đi dân ra nước ngoài định cư càng tốt."

Cô bình tĩnh nói.

"Ở nước ngoài định cư? Em là không nghĩ muốn trở lại đúng không?!" Đường Hạo Nam tức giận hỏi.

Anh giống như đột nhiên liền tức giận, Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu nhìn anh.

"Anh cũng biết, tôi cùng người nhà quan hệ không tốt, nơi này không cái gì vương bận." Tương lai người duy nhất có thể có thể nhớ tới, chính là anh rồi.

Đường Hạo Nam tức giận cùng ghen tuông dâng trào trong lòng càng thêm lợi hại??!

Không có cái gì vương bận...!

Anh thì sao?!

Anh trong lòng gặm thết, liên tính không thích anh, giữa bọn họ lại vẫn có rất nhiều năm hữu nghị đi?

Cảm xúc phức tạp tích tụ trong lòng ngực, có cảm giác chua xót cũng có buồn khổ, rất muốn đối với cô phát hỏa, lại cực lực không chế lại, sợ chính mình mất bình tĩnh khiến cô bị thương!

"Hừ! Em đem Mộng Mộng hại thành như vậy, liền muốn bỏ đi cho xong? Nghĩ cũng thật tốt đẹp quá ha!" Đường Hạo Nam tức giận đứng lên, hướng cô gào rống.

"Anh lại muốn như thế nào?!" Cô luống cuống, cảm giác anh còn không có đồng ý buông tha cô, lại vẫn coi cô như kẻ thù!

"Tôi không li hôn!" Đường Hạo Nam thốt ra, bỏ lại những lời này, bước đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Chương 37: Từ Lúc Nào Bắt Đầu Thích Anh?

Hạ Nhất Nhiễm hóa đá, thất thần tại chỗ, anh lại còn nói không li hôn.

Cô khó có thể tin!

Muốn đuổi theo hỏi anh, xác định một phen, nhưng mà Đường Hạo Nam đã vào nhà rồi.

Cô ở trong sân bình tĩnh thật lâu, mới xác định, Đường Hạo Nam thật sự nói, không li hôn.

Vào đến trong nhà khi đó, phòng ngủ chính đèn đã tối sầm, cô không đi tìm anh, trở về phòng của chính mình.

Sáng ngày hôm sau, Đường Hạo Nam đưa cho cô một bộ quần áo, lôi kéo cô ra khỏi cửa, vậy mà lại mang cô đi vùng ngoại thành đến chỗ trại nuôi ngựa một người bạn của anh.

Đây là lần đầu tiên cô cưỡi ngựa, mặc trên người một bộ đồ cưỡi ngựa màu đỏ rượu vang, tư thế oai hùng hiên ngang, trên đầu mang theo mũ giáp màu đen, xem ra rất có dáng vẻ người Anh.

Đường Hạo Nam mặc toàn thân đồ cưỡi ngựa màu đen, vốn dĩ anh đã rất anh tuấn, xem ra càng thêm anh khí bức người, quý khí mui phần.

Giống như vương tử quý tộc.

Cô mới vừa lên ngựa, Đường Hạo Nam vậy mà cũng lên cùng, theo phía sau cô, nắm dây cương.

Lưng kề sát trong ngực anh, thân thể bị anh vòng vào trong ngực, cô vừa mới còn có chút khấn trương, giờ phút này không sợ té ngã xuống nữa rồi.

Ngựa tốt trên thảo nguyên phi nhanh, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác khản trương lại kích thích, hơn nữa lúc bay vọt vượt chướng ngại thời điểm, cô kích động thét chói tai, hai tay gắt gao cầm lấy cánh tay anh, bộ dạng cực kỳ ý lại vào anh.

Đường Hạo Nam cũng cực kỳ vui vẻ, kỹ thuật cưỡi ngựa của anh phát huy được vô cùng nhuần nhuyễn!

"A... Không cần!" Phía trước liền là một con sông, Hạ Nhất Nhiễm cảm giác Đường Hạo Nam muốn tiến lên, sợ tới mức thét chói tai, Đường Hạo Nam không để ý tới cô, hét lớn một tiếng, vung roi ngựa, Hạ Nhất Nhiễm sợ tới mức chuyển xoay người, hai tay ôm chặt eo của anh, mặt chôn ở trong lòng anh.

Ngựa phi thật sự cao, cô cảm giác trái tim mình đều đã bay lên, sợ tới mức liên tục thét chói tai, giống như đang ngồi tàu lượn siêu tốc vậy.

Bị cô ôm chặt, Đường Hạo Nam càng thêm đắc ý, tự tin nắm dây cương, con ngựa màu đỏ vững vàng đáp xuống trên bãi cỏ.

Chạy rất xa, mới chậm rãi dừng lại, mà Hạ Nhất Nhiễm vẫn đang ôm anh.

Toàn thân cô cứng ngắc, giống như bị dọa đến ngu người rồi.

"Được rồi! Đã dừng!" Anh trầm giọng nói, nhìn cô gái nhỏ trong lòng ngực, khóe miệng không tự giác cong lên.

Cô sợ tới mức giống như con chim sợ cành cong.

"Không muốn! Anh lại gạt em!" Hạ Nhất Nhiễm, vui đùa ở trong lòng anh, kháng nghị nói, anh vừa nãy đều hù dọa cô nhiều lần, lúc gặp được chướng ngại thời điểm, anh nói sẽ chạy vòng qua, kết quả, ngựa phi lên, vừa mới lại là một con sông cực kỳ rộng.

"Cô ngốc này! Em không thôi, tôi xuống đây!" Anh trầm giọng nói, đẩy cô ra, Hạ Nhất Nhiễm từ trong ngực anh rời khỏi, lúc này mới phát hiện, ngựa thực dừng lại rồi.

Nhưng tại sao cô lại có cảm giác ngựa vẫn còn đang chạy vậy nè, cảm giác còn đang tại xóc nảy.

Đường Hạo Nam xuống ngựa, để lại cô một người ngồi ở trên lưng ngựa, hai tay cô giữ lấy yên ngựa.

"Em, em cũng cần phải đi xuống!" Cô nghĩ muốn xuống, ngựa lại đang động, chính mình không dám leo xuống, nhìn anh.

"Em xuống để làm chi? Học xong sao? Chính mình thử cưỡi một hồi đi!" Đường Hạo Nam ngửa đầu nhìn Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên lưng ngựa, cất giọng nói.

Khuôn mặt cô đỏ bừng, so với dáng vẻ tiểu tụy vì bệnh ngày hôm qua cùng hôm trước, hiện tại có sức sống hơn, vừa mới bị dọa đến giống đứa trẻ con.

"Em, em không cần! Em hẳn không!" Cô vội vã nói, Đường Hạo Nam lại đến gần móng ngựa.

"Người nào trời sinh đã biết cưỡi ngựa? Đi thôi!" Đường Hạo Nam nói xong, thừa dịp Hạ Nhất Nhiễm không chú ý, mạnh mẽ xuống móng ngựa, con ngựa giống màu đỏ hí vang một tiếng, hòa cùng tiếng hét chói tai của Hạ Nhất Nhiễm, chạy!

"Không muốn!"

Hai tay cô nắm chặt dây cương, thân thể bất ổn ở trên lưng ngựa lung lay thoáng động, Đường Hạo Nam đang kêu hô cái gì, cô không có nghe đến, cảm giác hoảng loạn nghĩ mình tùy thời muốn té xuống.

Đường Hạo Nam tay phải nhét vào trong miệng, thổi một tiếng cực kỳ vang dội, con ngựa nghe lời quay đầu, hướng tới anh bên này lái tới.

Trên lưng ngựa, Hạ Nhất Nhiễm còn đang thét chói tai, cổ họng đều nhanh kêu hô khản đặc, cảm giác lung lay sắp đổ, tùy thời đều đã từ trên lưng ngựa ngã xuống, "Cứu... Cứu mạng!"

Hai tay buông lỏng dây cương ra, cô không có trọng tâm cùng ổn định, thân thể loạn choạng, Đường Hạo Nam thấy một màn như vậy, kinh hãi!

"Đem dây thừng giữ chặt!" Anh rống to, ý thức được không đúng, hướng về bên này chạy tới!

"Đỡ yên ngựa!" Cô ngốc này!

Hạ Nhất Nhiễm quá khản trương, đầu nào lắng nghe được lời anh nói, thân thể từ trên lưng ngựa ngã xuống, sợ tới mức từ từ nhắm hai mắt.

Đường Hạo Nam vọt tới, trước khi cô rơi xuống đất giữ được cô, chính mình trọng tâm bởi vì cô mà bất ổn, thân thể ngã ở trên bãi cỏ, mà cô cũng ngã vào trong lòng ngực của anh!

Không có cảm giác đau đớn như trong dự liệu, Hạ Nhất Nhiễm nhắm chặt hai mắt, trái tim còn đang kịch liệt nhảy động.

Đường Hạo Nam nhúc nhích thân thể, ngồi ở trên thảm cỏ, cô bị anh ôm vào trong ngực, sắc mặt của cô có phần trắng bệch, "Hạ Nhất Nhiễm! Em ngã trúng chỗ nào rồi hả?!" Cho rằng cô bị té ngã, anh rống to.

Hạ Nhất Nhiễm chậm rãi mở mắt ra, thở hắt hắt, nhìn mặt anh, tức giận bò dậy, "Anh, anh, anh là cố ý đi?! Cố ý muốn để cho em ngã chết phải không?!" Cô gào lên, nước mắt rơi xuống, toàn thân đang run run.

Vừa mới một màn, đối với cô mà nói, không thua kém sự kiện tại Axit Sunfurit kia.

Cô từ trước đến nay nhất gan.

"Anh nếu là muốn để cho em chết cứ nói thẳng đi, hà tất phải dùng đến chiêu này!" Anh vừa nãy rất xấu xa vô mông ngựa, con ngựa kia liền phi thẳng đi ra ngoài, không phải nghĩ muốn để cô ngã chết thì là cái gì?!

"Nghĩ muốn ngã chết em, báo thù cho Đồng Y Mộng sao?!" Cô lại rống lên, liền muốn bò dậy.

Đường Hạo Nam sắc mặt sớm đen đến dọa người.

"Em cmn đang nói bậy cái gì?!" Bị cô oan uổng như thế, trong lòng anh cực kỳ không thoải mái, bạo rống, lại vẫn còn nói tục!

Hạ Nhất Nhiễm mạnh đứng lên, thân thể lung lay thoáng động, hai chân suy yếu như nhũn ra, đứng không vững, còn có một loại cảm giác xóc nảy ở trên lưng ngựa.

"Anh liền là không tin em! Liền là muốn hại chết em! Em rút cuộc nợ anh cái gì, anh muốn như thế với em?! Sớm biết như thế, em liền không nên thay anh chặn Axit Sunfurit!" Cô cũng rống, rống xong liền đi, Đường Hạo Nam ngồi tại chỗ.

Cô giúp anh cản Axit Sunfurit?

Nhìn bóng dáng cô lao đảo, Đường Hạo Nam sợ sệt, lòng đang rối loạn, anh bỗng dưng bò lên, hướng tới cô đuổi theo.

"Em đứng lại!" Bắt được cổ tay cô, giữ cô lại, trầm giọng quát.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người, ra sức hất cánh tay anh.

"Tại sao giúp anh chặn Axit Sunfurit?! Tại sao?!"

Dưới bầu trời xanh mây trắng, trên bãi cỏ xanh biếc, người đàn ông toàn thân suất khí mặc quần áo cưỡi ngựa, lớn tiếng gào thét hỏi.

Người con gái lòng tràn đầy bi thương nhìn người đàn ông trước mắt anh khí bức người, nước mắt ồ ồ trào ra, "Em thật sự là mắt mù mới đi thích anh!" Cô gào lên, "Anh đối với em tệ như vậy, luôn bị anh coi thường mà sao lại ngu ngốc như vậy đi bảo vệ anh chứ?!"

Cô bị ai rống, dương tay liền muốn đánh mặt mình, bị Đường Hạo Nam ngăn cản.

Cô thích anh!

Đường Hạo Nam lòng đang cuộn sóng, một giây sau, anh kéo cô vào trong lòng!

Hạ Nhất Nhiễm bị anh thiết thiết thực thực ôm ấp ở trong ngực!

"Anh buông em ra!" Cô quát cường rống, thân thể bị Đường Hạo Nam gát gao ôm, anh không buông tay.

"Anh nghĩ muốn ngã chết em..."

"Anh không nghĩ như vậy!" Lời của cô bị anh gầm lên đáp trả lại, "Anh là để cho chính em thử cười, không muốn hại em! Ngu ngốc!"

Vừa nãy thấy cô muốn ngã xuống tới, anh cũng sợ tới mức hồn bay phách tán!

Cô vậy mà còn tưởng rằng anh muốn đem cô hại chết!

Hạ Nhất Nhiễm không lên tiếng, vẫn không nhúc nhích, tim còn đang cuồng khiêu đập loạn, Đường Hạo Nam ôm cô, một tay nhẹ nhàng mà vỗ sau lưng cô, trấn an cô, tuy trong lòng anh cũng cực kỳ tức giận.

Qua một hồi lâu, hai người đều đã tỉnh táo lại, Hạ Nhất Nhiễm mới ý thức đến, cô vừa mới nói lời miệng.

Từ trong ngực anh rời khỏi muốn đi, Đường Hạo Nam lôi kéo cô, ở trên thảm cỏ ngồi xuống.

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, giống như con rùa đen rút đầu không nói lời nào.

"Từ lúc nào bắt đầu thích anh?"

"..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Trả lời anh!"

Cô ngẩng đầu, nhìn anh, ánh mắt bi thương, "Anh hỏi cái vấn đề này có cái ý nghĩa gì?" Anh để ý sao? Hay vẫn lại là cảm thấy được, cô thích bạn trai của bạn tốt nhất của mình, cực kỳ tiện?

Đường Hạo Nam ngậm miệng.

"Em là thích anh, nhưng là trước đây, hiện tại đã không thích rồi!"

"Không thích sao em lại vẫn cứu anh?!" Cô trái lương tâm nói ra, bị anh đáp trả trở về, Đường Hạo Nam lôi cô vào trong ngực, đem mũi trên đầu cô tháo xuống, vứt ra xa, giữ lấy mặt cô, nhìn cô.

Tầm mắt hai người giao nhau, trong con ngươi đối phương đều đã ẩn chứa tình ý.

Anh nhìn cánh môi đỏ mọng của cô, hơi thở trở nên nặng nề, nhìn không được nghĩ muốn hôn cô.

"Không cần lại phạm sai lầm, anh không thích của em, đừng lại trêu chọc em... Anh yêu chính là Mộng Mộng... Không cần làm ra chuyện khiến cho anh cảm thấy hối hận..." Đây mới là nỗi đau lớn nhất trong lòng cô, người anh yêu chính là Đồng Y Mộng, không thích cô.

Đường Hạo Nam vẫn gắt gao nhìn chăm chăm môi cô, trái tim không cách nào ức chế chấn động, "Mộng Mộng cô ấy, cô ấy vẫn chưa tỉnh lại rồi!" Anh gầm nhẹ.

Cô giật mình, không rõ ý tứ của anh.

Anh nghĩ muốn buông tha Đồng Y Mộng, cùng với cô sao?

Có khả năng sao?

Cô không dám hỏi, vĩnh viễn cũng chưa nghĩ tới như vậy!

Môi của anh, chậm rãi để sát vào môi cô, Hạ Nhất Nhiễm tự nhiên nhắm mắt lại, chạm vào môi anh, chậm rãi dán lên môi nhau...

Như giật điện, cô cứng ngắc một cử động nhỏ cũng không dám, anh mềm nhẹ hôn cô, cái gì cũng không nghĩ, cô cũng là sợ hãi hôn đáp trả lại anh.

Nụ hôn kéo dài, lâu giống như đã qua một thế kỷ vậy, sau khi buông nhau ra, cô cái gì cũng không có hỏi, anh cũng cái gì cũng chưa nói, hai người cười ngượng, trở lại giường.

Bữa tối tại một nhà hàng Pháp cực kỳ lãng mạn, món ăn theo chuẩn Phong cách châu Âu.

Cô tuy xuất thân là học tiếng Pháp chuyên nghiệp, nhưng còn không có ăn qua một lần món ăn tiêu chuẩn nước Pháp.

Dàn nhạc đang diễn tấu bản nhạc bằng đàn vi-ô-lông đầy lãng mạn, từng món ăn tinh xảo do đầu bếp nhiều năm kinh nghiệm làm đồ ăn nước Pháp tự mình đưa lên.

Uống rượu đỏ quý giá, trong ánh nến, Hạ Nhất Nhiễm si mê nhìn hết thấy trước mắt, nhìn Đường Hạo Nam ở đối diện, cả trái tim rung động.

Cũng không nói bất luận cái gì phá hoại bầu không khí lãng mạn này, chìm đắm trong không khí lãng mạn, làm bộ bọn họ là một cặp vợ chồng, một đôi đang yêu nhau, chính đang ăn bữa tối lãng mạn dưới ánh nến.

Khiến Hạ Nhất Nhiễm rất ngạc nhiên hơn chính là, Đường Hạo Nam vậy mà lại dùng tiếng Pháp trò chuyện cùng vị đầu bếp người Pháp kia.

Vậy anh đem đồ tại sao còn hỏi cô, tiếng Pháp "Sinh nhật vui vẻ"?

Còn có, anh là từ lúc nào học được tiếng Pháp?

Dùng xong bữa tối, đi trở về Tứ Hợp Viện, cô cái gì cũng chưa nói, liền đi chính mình phòng ngủ, vội vàng tắm rửa xong, nằm xuống.

Trong bóng tối, xuất hiện thêm một cái bóng đáng, thân thể bị người áp trụ, cô kinh hãi.

"Là anh..." Đường Hạo Nam thờ gấp nói, thân thể nóng bỏng bao trùm ở trên thân thể cô, anh giống như không mặc quần áo.

"Anh, anh sao lại đến đây..." Cô run giọng hỏi.

"Anh nghĩ muốn em... Hiện tại!" Hơi thở anh gấp gấp nói, môi mòng tại bờ môi cô bật hơi, Hạ Nhất Nhiễm toàn thân khô nóng, lòng đang run rẩy.

Có thể là bị hương vị hormone nam tính trên người anh phát ra làm cho mê hoặc, có thể là bị hôm nay lãng mạn một ngày mê hoặc, cô từ từ nhắm hai mắt, "... Được." Chậm rãi phun ra cái chữ này, đồng ý cùng anh hoan ái.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Chương 38: Không Có Tránh Thai

Đêm khuya mọi âm thanh đều tịch mịch, Tứ Hợp Viện cổ xưa bị vây quanh bởi tiếng ve kêu ếch ộp bên ngoài, trong phòng vốn dĩ mát rượi, nhiệt độ lại bởi vì cảnh tượng ái muội bên trong dần dần lên cao.

Trên tủ đầu giường, đèn bình hoa cổ thời sứ thanh hoa cải tạo thành đèn bàn bật sáng lên, tản ra ánh sáng màu da cam ấm áp, chiếu phủ lên cảnh tượng ái muội.

Dưới ánh sáng dịu nhẹ, Hạ Nhất Nhiễm nhắm chặt hai mắt, không dám mở.

Người đàn ông thân hình to lớn đè áp đặt ở trên người cô, áo somi nam rộng thùng thình bị người đàn ông khấn cấp từ dưới vén cao, rồi mới, môi của anh đụng vào trên da thịt chính mình.

Cô từng chút từng chút bị anh dẫn dắt, mãnh liệt thiếu sót, dần dần bị lạc, trầm luân...

Đường Hạo Nam động tác không ôn nhu, nhưng cũng không thô lỗ, không nóng không vội, lại lộ ra cường thế đoạt lấy.

Không có giống lần đầu tiên như vậy, cảm giác được nóng rất đau khổ, chỉ có cảm giác rất nhỏ đau đớn.

Cảm giác sung sướng vô cùng đã lâu trong thâm sâu trí nhớ, giống như tìm được chờ mong đã lâu trở về.

Dưới thân cô gất gao ôm anh, có nước mắt rơi xuống, bị anh mềm nhẹ hôn tới.

Khi lý trí của cô tỉnh táo đôi chút, cũng không hối hận đêm nay đã đồng ý cùng anh hoan ái.

Cô cảm giác chính mình ở trong lòng anh cũng không đến nỗi không chịu nổi như vậy.

Mang cô đi gặp bạn mình, hôm nay lại vẫn mang cô đi cưỡi ngựa, cùng ăn bữa tối dưới ánh nến...

Cô đã cảm thấy được cực kỳ cảm động, cực kỳ hạnh phúc rồi.

Khẩn căng ôm chặt anh, móng tay bấm vào trong bắp thịt của anh, lúc động tình, cô miễn cưỡng ngâm nga ra tiếng, dưới sự cổ vũ của anh, tiếng kêu của cô càng lúc càng lớn.

Đường Hạo Nam cảm nhận được cảm giác thực cốt khoái hoạt cùng thỏa mãn mãnh liệt, hoàn toàn đã quên Đồng Y Mộng tồn tại, giờ này khắc này, cô là phụ nữ, anh là đàn ông, liền là đơn giản như thế, không có bất luận cái gì khác!

Anh không hề tiết chế, đem cô dày vò đến vài lần ngất đi.

"Hạo Nam... Không cần..." Cô cầu xin nói, thân thể đã hóa thành một vùng xuân thủy, người đàn ông khước miệng nhếch lên, trên trán treo một tầng mồ hôi sáng lấp lánh, chiếm lấy môi của cô, càng thêm ra sức.

Mãi đến khi cô lại mê man lần nữa, không có mở mắt ra, anh mới buông tha cô.

Cô mệt mỏi trầm trầm ngủ thiếp đi, anh cầm khăn lông ướt, vì cô lau chùi hết mồ hôi trên người cùng hạ thân dơ bẩn.

Rồi sau đó, ôm lấy cô, ngủ thật say.

Cảm giác thỏa mãn này, mãi kéo dài cho đến ngày hôm sau mặt trời lên cao.

Sau khi rời giường, Đường Hạo Nam cảm thấy được sáng khoái tinh thần, mà Hạ Nhất Nhiễm còn đang mê man, xem ra đáng vẻ mệt chết đi.

Toàn thân cô đều là dấu hôn ngân hồng nhạt, toàn bộ là kiệt tác của anh.

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại thời điểm, đã là buổi chiều, bụng đói kêu vang, toàn thân vô lực, thân thể mệt mỏi rồi đau đớn giống như vừa bị một trận tai nạn xe.

Nghĩ đến tối hôm qua, hai gò má cô như hỏa thiêu, hồng đến tận mang tai.

Vậy mà đồng ý đáp lại anh?

Kỳ thật không hỏi hân cái gì, cũng không phải lần đầu tiên rồi.

Mà còn, cô ngày hôm qua quả thật là bị anh làm động, tuy không được đến một câu lời ngon tiếng ngọt cùng hứa hẹn của anh.

Hứa hẹn...

Anh nói không li hôn, tính hứa hẹn sao?

Bọn họ cứ như vậy, làm một đôi vợ chồng chân chính, mãi ở bên nhau sao?

Nếu anh đối với cô có tâm, cô đương nhiên hi vọng cùng anh hảo hảo, làm một cặp vợ chồng..

Chỉ sợ...

Ngay khi cô miên man suy nghĩ thời điểm, Đường Hạo Nam vào được, cô lập tức xoay người, đưa lưng về phía anh.

Đường Hạo Nam nhìn ra được cô đang thẹn thùng, khoe miệng nhếch lên, cầm quần áo lên đưa tới, "Rời giường!"

"Biết rồi." Cô thấp giọng nói.

"Nhanh lên mặc quần áo vào, chẳng lẽ muốn anh giúp em mặc?" Anh sâu xa nói, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng cầm quần áo giấu vào trong chăn.

Cái người phụ nữ hay thẹn thùng này!

"Anh mau đi ra!" Cô sáng giọng.

Đường Hạo Nam hừ lạnh một tiếng, vào buồng vệ sinh.

Hạ Nhất Nhiễm lập tức mặc quần áo, tại lúc anh đi ra, cô đã mặc váy.

Đường Hạo Nam là đàn ông, sau khi cùng cô hoan ái, không cảm thấy được có cái gì xấu hổ. Hạ Nhất Nhiễm nhưng lại ngược lại, như là mới vừa biết yêu liên cùng bạn trai trên giường lăn lộn cả một đêm xong liền coi như không quen, tự nhiên có chút thẹn thùng cùng nũng nịu.

Tuy sớm đã là một người phụ nữ thành thục trên thương trường, ở phương diện này, cô kỳ thật cùng một cô bé đối với mối tình đầu lần đầu biết biết yêu không cái gì khác nhau.

Ở mặt ngoài đương nhiên biểu hiện thật bình tĩnh, Đường Hạo Nam hai tay ôm ngực, liếc cô.

Hạ Nhất Nhiễm mặc toàn thân váy dài màu trắng đen, làn váy rất dài, đến chỗ mắt cá chân, bởi vì trên chân cô có sẹo.

Giữa hai chân có vết xẹo phỏng để lại cùng dấu ngân ái muội, hậu quả do túm dục quá độ.

"Hôm nay vẫn còn không trở về Sùng Xuyên? Bộ phận của em có rất nhiều chuyện phải làm ak!" Kỳ thật, cô cũng không nghĩ muốn trở về, cô thích ở tòa Tử Hợp Viện này, thích Bắc Kinh này vì không quá nhiều người nhận thức bọn họ, thích cùng anh mãi ở lại chỗ này.

Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh hỏi, mặt không chút thay đổi.

Cô xem ra trái lại đỉnh bình tĩnh, anh còn tưởng rằng cô sẽ mất tự nhiên.

"Không nghĩ muốn từ chức rồi hả?" Đường Hạo Nam giương giọng hỏi.

"Em, em một ngày vẫn còn đang đương chức, nên đối với công việc có trách nhiệm!" Hạ Nhất Nhiễm quật cường trả lời, không nghĩ muốn để cho anh cho rằng, trải qua tối hôm qua, cô sẽ y lại vào anh như vậy.

"Em còn muốn từ chức? Còn muốn ly hôn? Hạ Nhất Nhiễm, em tối hôm qua đã bị anh ăn sạch rồi!" Đường Hạo Nam giận, cho rằng tối hôm qua đã phát sinh, đối với cô mà nói không cái gì ảnh hưởng!

Phản ứng của anh, để cho Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, tim đập nhanh.

"Nói như thế, trước anh có nói, hân không ly hôn là thật rồi hả? Anh thực coi em như vợ anh rồi hả? Anh không chán ghét em nữa rồi hả?" Hạ Nhất Nhiễm vui sướng hỏi, cô nên dừng cảm một chút, chỉ cần anh đồng ý bước lên phía trước ra một bước, cô tất nhiên đi theo!

Đường Hạo Nam nhìn cô, có phần mờ mịt, có phần ngậm miệng, không biết trả lời như thế nào.

"Đường Hạo Nam, anh cẩn thận nghĩ rõ ràng quan hệ của chúng ta, em hân không ép bức anh." Cô biết trong lòng anh đang mâu thuẫn cái gì, cô nghĩ muốn cho mọi người một mặt cơ hội.

Đường Hạo Nam nhìn Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt như vậy, đột nhiên trong lúc đó rất muốn cho cô một cái đáp án chắc chắn, nhưng mà, trong lúc này không thể nói ra miệng.

Cô vào buồng vệ sinh, anh đi ra khỏi phòng.

Hai người tại cửa hiệu vẫn thẩn lâu đời ở đầu hẻm ăn cơm, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn lôi kéo anh xếp hàng mua sữa chua, ăn không ít đồ ăn vặt.

Đôi bên ăn ý không đề cập tới chuyện tình cảm, cô chủ động nắm tay anh, rong chơi khắp phố lớn ngõ nhỏ ở Bắc Kinh.

Dưới ánh mặt trời, lúc lơ đãng ngoái đầu nhìn lại, chống lại khuôn mặt tuấn tú vô hại kia của Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm lén lút véo cánh tay của mình, chẳng thể thì còn tưởng rằng đang nắm mơ!

Hai người tầm mắt giao nhau khi đó, môi cô không tự giác cong lên, Đường Hạo Nam luôn luôn không thích cười, khóe miệng cứng ngắt giật giật, lập tức lảng tránh ánh mắt.

Hạ Nhất Nhiễm cho rằng anh là xấu hổ, không có để ý.

Buổi tối trở lại Tứ Hợp Viện, hành lý của cô đã bị người đưa tới nơi này, cô tắm rửa xong từ trong nhà ra ngoài, nghe được Đường Hạo Nam ở trong sân gọi điện thoại.

Đồng Y Mộng ba chữ giống Kim Cô Chủ, nháy mắt để cho cô đau đầu hoa mắt, anh đang cùng y tá chăm sóc Đồng Y Mộng gọi điện thoại, tại hội tình hình cô ta.

Đường Hạo Nam cúp điện thoại xoay người khi đó, liền thấy được Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa.

Hôm nay nhiệt độ không khí hơi cao, anh cảm thấy được cực kỳ khô nóng, trong lòng có tia lo lắng đang lượn lờ. Cô hướng về bên này đã đi tới, một cỗ mùi thơm ngát nhàn nhạt đánh úp lại.

"Mộng Mộng có khỏe không?" Hạ Nhất Nhiễm rộng rãi hỏi.

Đường Hạo Nam cầm lấy hộp thuốc lá trên bàn đá, rút một điếu thuốc, vừa muốn lấy cái bật lửa, Hạ Nhất Nhiễm lập tức tiến lên, đoạt lấy cái bật lửa, "Anh ít hút thuốc lá chút đi, thật sự cực kỳ tổn thương đến phổi!" Cô ôn nhu khuyên nhủ, giống người vợ ôn nhu dịu dàng.

"Em mặc kệ anh! Trong lòng anh phiền!" Đường Hạo Nam buồn bực nói, trừng mắt với cô.

Cùng Hạ Nhất Nhiễm tốt lên, trong lòng anh tới cùng lại vẫn là có chút cảm giác có tội, nhưng mà, trừ phi phát sinh kỳ tích, Đồng Y Mộng mới có thể tỉnh lại, anh đối với Hạ Nhất Nhiễm cũng không phải không có cảm giác.

Bộ dạng anh hướng cô phát hỏa, dạy Hạ Nhất Nhiễm lòng chua xót, đem cái bật lửa thả lại trên bàn đá, "Em đi nghỉ ngơi trước." Nhẹ giọng nói câu, lập tức hướng trong phòng.

Đường Hạo Nam cầm lấy cái bật lửa, lập tức đem thuốc lá châm lên, thâm hít một hơi, từ từ nhắm hai mắt, phun ra khói thuốc đầy về phiền não.

Anh hỏi hận sao?

Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, âm thầm suy nghĩ.

Đường Hạo Nam căn bản là chưa cho cô cái hứa hẹn gì, cũng chưa nói thích cô, tới hôm qua, có lẽ chỉ là nhất thời kích thích...

Không nên nghĩ nhiều như thế, lại càng không nên suy đoán, quá để ý, nếu không cuối cùng tổn thương vẫn lại là chính mình.

Hạ Nhất Nhiễm cố gắng bảo trì trấn định, kéo chân lên đến bụng, lần này ý thức được, vấn đề mang thai.

Tối hôm qua không có tránh thai, cô có thể mang thai hay không?

Lập tức ngồi dậy, trong lòng có phần hoảng, cô không biết Đường Hạo Nam có hy vọng cô mang thai hay không.

Hạ Nhất Nhiễm lại xuống giường, ra khỏi phòng, Đường Hạo Nam hút thuốc xong vừa muốn vào nhà, ở trong sân gặp cô đi ra ngoài.

"Em sao còn chưa ngủ?" Anh dần lại tỉnh tỉnh hỏi.

"Tối hôm qua, là thời kỳ nguy hiểm của em, không có tránh thai, em là muốn hỏi anh, anh là tính toán muốn có con hay không?" Cô bình tĩnh hỏi, cả lòng ngực căng thẳng, không biết đáp án của anh.

Hai người mặt đối mặt, Đường Hạo Nam hiển nhiên là bị vấn đề của cô làm cho nghẹn họng khó xử rồi.

Anh chưa từng nghĩ tới vấn đề có con.

Tuy mỗi lần đi nhà nghỉ dưỡng thăm cha anh, anh luôn nói, hai người tuổi tác không nhỏ, nên muốn đứa bé rồi.

Cùng Hạ Nhất Nhiễm sinh con?

Có khả năng sao?!

Lúc ấy anh ở trong lòng là tự châm chọc như thế.

Hiện tại...

Quả thật chính diện gặp phải vấn đề như vậy khi đó, anh sợ sệt, có phần hoang mang lo sợ.

Hạ Nhất Nhiễm không biết đáp án của anh, cô chỉ biết là, một đứa bé cần một cái hoàn cảnh tốt đẹp lớn dần, cô từ nhỏ đến lớn bởi vì hoàn cảnh gia đình, liền bị không ít khổ.

Cô hi vọng Đường Hạo Nam có thể cam tâm tình nguyện muốn có con, như vậy, cô mới có thể an tâm sinh con.

Chẳng qua, anh khả năng muốn có con sao?

"Anh suy xét cân nhắc đi, bất quá phải nhanh một chút! Thuốc tránh thai phải uống trong 72 giờ mới có hiệu quả!"

Hạ Nhất Nhiễm nói xong, xoay người vào nhà.

"Em đứng lại!" Đường Hạo Nam giương giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm lập tức dừng bước lại, xoay người, nghĩ thầm anh hẳn là có đáp án rồi.

Làm một người phụ nữ, cô đương nhiên hi vọng chồng của chính mình có thể cam tâm tình nguyện muốn một đứa con của bọn họ, cô cũng không còn trẻ nữa, cũng thích trẻ con.

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, trong con ngươi đen nhánh phản chiếu khuôn mặt cô, "Anh hiện tại không tính toán muốn có con, anh hiện tại đi mua thuốc cho em!"

Giọng nói vô tình lạnh bạc của người đàn ông truyền đến, từng câu từng chữ, đánh mạnh vào trong trái tim mãi cảm cùng yết ớt nhất của cô.

Đứa con mang ý nghĩa ổn định, anh hiện tại không muốn, ý nghĩa, còn không có hoàn toàn tiếp nhận cô cái người vợ này.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng anh, khỏe miệng chưa sót cong lên, kỳ thật nên là vui mừng mới phải, muốn cho anh cam tâm tình nguyện muốn có con, tương lai đứa nhỏ mới có thể khỏe mạnh ổn định lớn lên trong hoàn cảnh tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Cô Ấy Thật Sự Đã Tỉnh Lại?

Đường Hạo Nam tìm thật lâu, mới tìm được một hiệu thuốc còn không có đóng cửa, hỏi nhân viên cửa hàng muốn thuốc tránh thai khẩn cấp, nhân viên cửa hàng đưa cho một hộp thuốc tránh thai.

"Cái thuốc tránh thai này là loại khẩn cấp, trong vòng 72 giờ sau khi quan hệ uống viên thứ nhất, cách 12 giờ sau lại uống viên thứ hai. Chỉ có thể dùng tránh thai khẩn cấp, không thể làm thuốc tránh thai thường xuyên, tiền sinh còn cần thuốc tránh thai thường xuyên sao? Dùng loại thuốc tránh thai khẩn cấp này cực kỳ tổn hại thân thể."

Nhân viên cửa hàng mang theo khẩu trang đối mặt Đường Hạo Nam vị Đại Suất Ca này, không kim được nói hai câu, hoàn toàn muốn đẩy mạnh tiêu thụ mả.

Đây là lần đầu tiên cô gặp được người đàn ông đẹp trai như thế đến mua thuốc.

Đường Hạo Nam chỉ nhớ kỹ, thuốc này cực kỳ tổn hại thân thể.

Không muốn thuốc tránh thai thường xuyên, thanh toán xong liền đi, cả người tỏ ra khí thế lạnh lùng, không cùng nhân viên cửa hàng nói nhiều một lời.

Ước chừng hơn một giờ, Đường Hạo Nam trở về, đem một thuốc tránh thai khẩn cấp đưa cho Hạ Nhất Nhiễm, anh lại vẫn sẵn sàng đi rót nước ấm.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn kỹ hướng dẫn sử dụng của hộp thuốc, cũng biết cái loại thuốc này có tác dụng phụ nhất định.

Đường Hạo Nam đem ly nước đặt ở trên tủ đầu giường, nhìn cô một cái, "12 giờ sau nhớ rõ lại uống thêm một viên, sau này anh sẽ chú ý tránh thai."

Ý của anh là, sau này còn có thể cùng cô...

Hạ Nhất Nhiễm gật gật đầu, "Em biết, xem hướng dẫn sử dụng rồi." Hiện tại không muốn có con, cũng không phải là một chuyện xấu, cô kỳ thật không nên xoắn xuýt như thế.

Đường Hạo Nam thấy bộ dạng cô thật bình tĩnh, không lại nói thêm cái gì, đi vào nhà vệ sinh. Hạ Nhất Nhiễm uống thuốc xong, lập tức nằm xuống, chỉ nghe đến từ trong phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy "rào rào", là anh đang tắm.

Qua một hồi lâu, anh ở bên người cô nằm xuống, Hạ Nhất Nhiễm giả bộ ngủ, vẫn không nhúc nhích, Đường Hạo Nam từ phía sau cô, ôm cô vào trong ngực.

Động tác của anh cực kỳ mềm nhẹ, thật cẩn thận, giống như là sợ đánh thức cô.

Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng mà giật giật đầu, tay chậm rãi dời xuống, nhẹ nhàng mà phủ trên mu bàn tay anh.

Đường Hạo Nam kinh hãi, cô tới cùng đã ngủ hay chưa?!

Liên tính cô chưa ngủ, anh cũng khiến cô ngủ thiếp đi.

Hành trình ở Bắc Kinh tại ngày hôm sau kết thúc, An Lạp đã sớm trở về Sùng Xuyên trước, Hạ Nhất Nhiễm là cùng Đường Hạo Nam cùng nhau trở về, hai người cùng ngồi khoang hạng nhất.

Mới vừa ra khỏi cửa sân bay, Hạ Nhất Nhiễm liền thấy được trợ lý Hứa Thành của Đường Hạo Nam.

Anh ta đi nhanh hướng tới bên này đi tới, vẫn như cũ vẻ mặt bình tĩnh, ung dung, nhưng mà bước chân kia hơi chút toát lên vẻ lo lắng, bại lộ cảm xúc thật của anh ta.

Hạ Nhất Nhiễm luôn luôn giỏi về tùy mặt gửi lời mơ hồ cảm thấy được có cái chuyện gì xảy ra rồi.

Đường Hạo Nam đương nhiên cũng phát giác Hứa Thành lo lắng, anh vẫn như cũ khí định thần nhàn, mang kính râm không nhanh không chậm đi về phía trước.

"Ông chủ!"

"Có chuyện gì?" Đường Hạo Nam trầm giọng hỏi, vẻ mặt lạnh nhạt, Hạ Nhất Nhiễm xuất phát từ lễ phép, quay lưng lại, không muốn nghe đến hai người nói chuyện.

Tầm mắt Hứa Thành nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm.

"Có việc nói thẳng!" Đường Hạo Nam trong giọng nói rõ ràng nổi lên không vui, bởi vì Hứa Thành đối với Hạ Nhất Nhiễm phòng bị. Trải qua chuyện tới hôm trước, anh ta hiểu quan hệ giữa Boss nhà anh ta cùng Hạ Nhất Nhiễm đã có thay đổi rồi.

Nếu tổng giám đốc cũng không ngại gì, Hứa Thành đành phải kiên trì mở miệng: "Đường tổng, bệnh viện mới vừa gọi điện thoại tới, nói, y tá buổi sáng phát hiện, phát hiện Đồng tiểu thư..."

"Cô ấy xảy ra chuyện gì?!" Đường Hạo Nam không bình tĩnh rồi, chỉ vì chuyện có liên quan đến Đồng Y Mộng, mà thân thể Hạ Nhất Nhiễm cũng rõ ràng gây ra, một lòng kích động, Đồng Y Mộng không thể nghi ngờ chính là bức tường vô hình chắn giữa cô cùng Đường Hạo Nam.

Anh, lại vẫn là cực kỳ, cực dễ ý Đồng Y Mộng, gặp được chuyện liên quan đến cô ấy, người trầm ổn ung dung như anh, có thể nháy mắt mất đi trấn định, ở trước mặt tất cả mọi người, đối với Hứa Thành lớn tiếng chất vấn.

"Y tá nói, nhìn thấy Đồng tiểu thư mở mắt, sau đó lại nhắm lại, bác sĩ hiện tại đang kiểm tra CT não bộ cùng cộng hưởng từ, hi vọng người nhanh qua đó!" Hứa Thành vội vàng trả lời, khóe mắt dư quang nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm, cô đưa lưng về phía bọn họ, vẫn không nhúc nhích.

Đồng Y Mộng, mở mắt rồi...

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, Đường Hạo Nam cũng sững sốt, chìm vào thất thần trong phủ chốc, giây lát, từ trong thất thần khôi phục, vẻ mặt hết sức phức tạp, cái gì cũng chưa nói, lập tức rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm xoay người khi đó, Đường Hạo Nam đã xuống bậc thang, gần như là chạy, hướng tới chiếc xe thương vụ tới đón bọn họ chạy đi, Hứa Thành cũng đi theo.

Anh một câu cũng không nói với cô liền đi, bỏ lại cô một người cùng một cái vali quần áo đứng đó, thất thần tại chỗ.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm, hung hăng xé rách một phen.

Không sao đâu, vẫn lại là Đồng Y Mộng khỏe mạnh quan trọng nhất, người hôn mê hơn bốn năm, đột nhiên mở mắt, đây là kỳ tích, cô tại sao có thể ở phía sau ghen chứ?

Cô còn phải tiếp tục vì Đồng Y Mộng cầu phúc, hi vọng cô ấy bình an tỉnh lại mới đúng...

Hạ Nhất Nhiễm kéo vali, dờ dẫm nghĩ như vậy, hai mắt trống rỗng, mấy ngày nay cùng Đường Hạo Nam sớm tối ở chung, lại vẫn rành rành trước mắt.

Ngồi ở trong xe taxi, cô đeo tai nghe, nghe nhạc, thất thần nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ xe chớp lóe rồi biến mất, suốt quãng đường ngồi trên xe, cả người trống rỗng, cái gì cũng chưa nghĩ, lại giống như cái gì cũng đều nghĩ đến, đầu óc hỗn loạn hồ hết, lòng cũng loạn như xoắn xuýt chỉ gai.

Đường Hạo Nam chạy tới bệnh viện khi đó, bác sĩ đã vì Đồng Y Mộng làm xong hết các kiểm tra, kết quả kiểm tra còn chưa có. Đồng Y Mộng lại vẫn giống như trước đây một dạng, an tĩnh nằm trong phòng bệnh giống như thể giới cổ tích kia, Đường Hạo Nam nhìn cô ta, một cổ cảm giác có tội đáng lên, trái tim giống lưng đeo Thập Tự Giá ngàn cân, áp lực đến không thở nổi.

Đờ dẫm đến gần, ở bên giường ngồi xuống, anh nghiêng người, một đôi con ngươi che kín đau thương càng lúc càng thâm trầm, ngón tay thon dài hơi chút run rẩy chạm vào bàn tay khô gầy của người nằm trên giường kia.

"Mộng Mộng..." Giọng Đường Hạo Nam giống như từ yết hầu trong miệng cổ nặng ra, khô khốc mà cứng ngắt, ít đi thâm tình, hơn vài phần bất đắc dĩ cùng phiền muộn.

Đồng Y Mộng vẫn đang không nhúc nhích, giống người chết.

"Mộng Mộng, em tới cùng là muốn tỉnh lại hay không?" Đường Hạo Nam cười khổ, nhẹ giọng nói, trong con ngươi đen phản chiếu hình ảnh của Đồng Y Mộng, trong đầu hiện lên cô bé đã từng như thiên sứ kia.

Trước kia, anh tin tưởng chỉ có xảy ra kỳ tích, ở bên cạnh đợi hơn bốn năm, một mực chờ cô ta tỉnh lại.

Hiện tại, dường như không kiên định như vậy nữa rồi...

Tháng năm dài đằng dặt, một người chờ đợi không có khả năng thực hiện chuyện cổ tích, là cô độc, vạn phần phiền muộn...

Đường Hạo Nam rất sợ, sợ kiên trì không xong, sợ từ chút bị Hạ Nhất Nhiễm cuốn hút, thậm chí sợ Đồng Y Mộng tỉnh lại!

Anh vậy mà đang sợ cô ta tỉnh lại!

Diễn rồi!

Đường Hạo Nam bị cái nhận thức này làm cho giật mình, một đôi mắt thâm sâu lóe ra ánh sáng, "Mộng Mộng, em muốn tỉnh lại, em nhất định phải tỉnh lại! Anh yêu cũng chỉ có em!" Anh trầm giọng nói, âm thanh có phần lớn, tốc độ có chút dồn dập, giống như đang cực lực đuổi đi đi những cái ý nghĩ không nên có kia, cũng là đang đối với Đồng Y Mộng kiên định lòng chính mình!

Theo phương diện tâm lý học, cái này gọi là che dấu chột dạ.

Sau khi nói xong mấy lời này, Đường Hạo Nam rời khỏi phòng bệnh.

Anh mới vừa đi không lâu, từ trong góc rẽ hành lang đi đến một người mặc quần áo y tá, nhưng người này cũng không phải y tá bình thường chăm sóc cho Đồng Y Mộng, bà ta đẩy cửa vào.

Người phụ nữ kia mang theo khẩu trang đến gần mép giường, Đồng Y Mộng, mí mắt chớp chớp.

"Nghe nói con muốn tỉnh lại? Con à..." Giọng người phụ nữ kia trầm thấp vang lên, bà ta cong người, đem cách tay gầy như que củi của Đồng Y Mộng bỏ vào trong chăn.

"Con mau mau chùng tỉnh lại, Đường Hạo Nam gần đây cùng Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ thân mật, bọn họ ở Bắc Kinh chơi mấy ngày, có người lại vẫn nhìn đến Đường Hạo Nam tới hôm qua đi tiệm thuốc mua thuốc tránh thai rồi... Ta thấy bọn họ đã..." Khẩu trang của người phụ nữ kia không có kéo xuống, thấp giọng nói, người nằm trên giường vẫn không nhúc nhích.

"Haizz... Con nếu mà còn không tỉnh lại, ta thực sợ bọn họ cùng một chỗ, đến lúc đó Hạ Nhất Nhiễm mang thai, chỉ sợ hôn nhân của bọn họ liền không bỏ được rồi! Mộng Mộng, con mới đúng là bạn gái Đường Hạo Nam, con sao lại có thể chịu được bọn họ cùng một chỗ?" Người phụ nữ kia tiếp tục đối với người thực vật đang nằm đó kích thích nói, một đôi mắt gian xảo nhìn chăm chăm đứa con gái riêng của mình.

Không có ánh mắt thương tiếc.

"Chỉ cần con tỉnh lại, Đường Hạo Nam hẳn không lại cùng với Hạ Nhất Nhiễm! Mộng Mộng, con phải đoạt lại những thứ thuộc về chính mình!" Người phụ nữ kia lần thứ hai kích thích, hi vọng cô ta mau chóng tỉnh lại.

"Ta còn nghe nói, Đường Hạo Nam hiện tại cực kỳ hướng về Hạ Nhất Nhiễm! Hạ Nhất Nhiễm xin từ chức bị Đường Hạo Nam bác bỏ rồi! Hiện tại

xem ra, hai người là thật muốn cùng một chỗ rồi! Mộng Mộng, mẹ không thể bại lộ thân phận chính mình, mẹ đi trước, con gái, con nhất định phải tỉnh lại..." Người phụ nữ kia nói xong, giọng nói có chút nghẹn ngào, kéo khẩu trang xuống, cúi xuống, tại trên trần trơn bóng Đồng Y Mộng, hôn lên, rồi mới vội vàng ra khỏi phòng bệnh.

Bà ta tránh đi CCTV, lặng yên không một tiếng động biến mất ở tại chỗ rẽ.

Trong phòng bệnh không có động tĩnh, trên giường bệnh Đồng Y Mộng, mí mắt chớp chớp, rồi sau đó, một đôi mắt hạnh chậm rãi mở ra, nhìn chăm chặp trần nhà hồng nhạt, hai tay giấu ở trong chăn, sớm nắm chặt thành quyền.

Hận ý sâu sắc, từ trong hai tròng mắt chớp lóe rồi biến mất.

Mấy lời vừa rồi của người phụ nữ kia, chọc thẳng vào tổ kiến trong lòng cô ta!

Bọn họ, vậy mà muốn cùng một chỗ!

Cửa phòng bệnh truyền đến động tĩnh, cô ta lập tức đóng lại hai mắt, trên mặt hận ý giãy lắt khỏi phục thành bình tĩnh giống như chết...

Là y tá tiến vào kiểm tra phòng, chỉ hơi chỉnh lại chăn, rồi đi ra ngoài.

Mà Đường Hạo Nam thì ở phòng làm việc của vị bác sĩ chính của Đồng Y Mộng, đang nghe bác sĩ trình bày kết quả kiểm tra.

"Ý của ông là, cô ấy thật sự có khả năng tỉnh lại?!" Đường Hạo Nam đang nghe bác sĩ nói, kết quả CT não bộ Đồng Y Mộng xong, kích động hỏi

"Đường tiên sinh, trên lí luận là như vậy. Đồng tiểu thư rốt cuộc có thể tỉnh lại hay không, vẫn còn xem ý chí của cô ấy, người gần đây nên đến thăm cô ấy nhiều hơn, nói nhiều lời để cho cô ấy cảm động, có thể đem cô ấy thức tỉnh." Vị bác sĩ nam đẩy đẩy gọng kính, trầm giọng nói.

Lòng Đường Hạo Nam, giật mình, ngược lại, gật gật đầu.

Không có hưng phấn hoặc kích động, tâm tình trầm trọng rời khỏi bệnh viện, mới vừa lên xe, liền đốt thuốc lá, hung hăng hít khói đặc.

Hứa Thành ngồi ở chỗ kế bên ghế lái nhìn ra được tâm tình Boss nhà mình không tốt, anh khi tâm tình phiền muộn thời điểm, sẽ hút thuốc, bình thường rất ít như vậy.

"Ông chủ... Tôi đã điều tra rõ chuyện người bảo tôi làm, năm đó, Hạ gia quả thật muốn cùng Từ Quốc Đồng hợp tác, đêm đó, Từ Quốc Đồng đúng là ở khách sạn kia..." Hứa Thành thật cẩn thận báo cáo rõ ràng chuyện Đường Hạo Nam trước để cho anh ta điều tra, tình hình thực tế Hạ Nhất Nhiễm cùng anh phát sinh quan hệ một đêm kia.

Đang nghe đến lời Hứa Thành nói xong, Đường Hạo Nam mạnh ấn rút tàn thuốc, đem nửa điếu thuốc còn lại ngậm vào trong miệng, hung hăng dùng lực nhấm nuốt!

Mùi vị đắng mà chất này, kích thích đầu lưỡi, dọc theo yết hầu, lan tràn khắp cuốn họng, liền ngay cả một lòng đều là vừa đắng vừa chất...

Mọi người ngủ ngon ~!~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sáu Năm Sau, Kí Gửi Đến Nước Pháp Cho Cô?

Tình yêu giống như lưu sa

Biết rõ nên trốn nó

Vô pháp tự thoát khỏi

Là ta quá ngốc

...

Lại là ngày mưa, lại là Chủ nhật.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở ở cạnh cửa sổ sát đất trong cửa hàng đồ ngọt, một tay chống má, nhìn mưa ngoài cửa sổ tí tách rơi xuống không ngừng, trong cửa hàng đang mở bản nhạc như đang nói lên tâm tình của cô lúc này.

Tình yêu, giống như lưu sa, biết rõ nên trốn nó, nhưng không cách nào tự thoát khỏi.

Từ Bắc Kinh trở về đến bây giờ, đã trọn vẹn một tuần, sau khi ở sân bay hôm đó anh bỏ cô rồi đi, một tuần rồi cô không cùng Đường Hạo Nam gặp mặt một lần.

Có đôi khi, cô thực hoài nghi, mấy ngày ảm áp kia có phải chỉ là làm một hồi mộng đẹp khó có được hay không.

Nhưng, loại cảm giác Đường Hạo Nam hôn môi cô, ôm cô đi vào giấc ngủ, cùng cô hoan ái khi đó, là chân thật động lòng người như vậy.

Tô Tiểu Quả đem hai phần Tiramisu đi ra, gặp Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở cửa sổ thất thần, thờ dài lắc lắc đầu.

Hai ngày nay cô vẫn thường ngồi ở kia như thế, phát ngốc, ngày hôm qua có khách vào khi đó, cô vài lần đều đã bung sai món ăn, một bộ dạng thất hồn lạc phách!

"Tình yêu của em à, đây là thất tình sao?!" Tô Tiểu Quả đặt bánh xuống bàn ăn, cố ý ở trên bàn phát ra âm thanh, Hạ Nhất Nhiễm mới hoàn hồn, chớp chớp đôi mắt, cũng không ngẩng đầu nhìn Tô Tiểu Quả.

"Chị cũng chưa từng yêu đương, ở đâu ra thất tình?" Cô cầm lấy thìa bằng bạc, yếu ớt trả lời.

"Có phải hay không, trong lòng mình rõ ràng!" Tô Tiểu Quả buồn bực nói, ở đối diện cô ngồi xuống.

Tô Tiểu Quả quả nhiên là người hiểu cô nhất, câu nói đầu tiên chọc đến nỗi sâu thẳm trong lòng của cô, khẩu thị tâm phi lừa gạt người khác, nhưng chung quy không lừa được lòng của chính mình.

Cô giống như cùng Đường Hạo Nam nói chuyện yêu đương một hồi cực kỳ vội vàng, ngắn ngủi, Đường Hạo Nam còn không có chân chính thừa nhận cô cái người bạn gái này, cô đã "Thất tình" rồi.

"Hắn không là Đường Hạo Nam cái tên cặn bã kia đi?" Tô Tiểu Quả nhìn ra được Hạ Nhất Nhiễm là thật đang khổ sở, hốc mắt có phần phấp phồng, cô vội vã hỏi, đối với Hạ Nhất Nhiễm, cô từ trước đến nay không chuyện không thể nói.

"Anh ấy có chỗ nào cặn bã chứ? Lúc này, hắn là ở bệnh viện canh..." Hạ Nhất Nhiễm quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, lầm bầm nói.

Đường Hạo Nam không phải cặn bã, anh đối với cô như vậy, là vì không thích cô. Anh đối với Đồng Y Mộng thâm tình như vậy, không rời không bỏ chăm sóc người thực vật như cô ấy, hơn bốn năm, nếu là người đàn ông khác, sớm buông tha rồi.

Tô Tiểu Quả liền biết, có thể khiến cho Hạ Nhất Nhiễm cái nữ cường nhân này buồn khổ như vậy, cũng chỉ có Đường Hạo Nam rồi!

"Vậy thì càng không nên nghĩ đến anh ta, Hạ Nhất Nhiễm, nên tìm người đàn ông yêu mình thôi! Em thấy Kha Dịch Thần cũng không tệ nha!"

"Kha Dịch Thần? Sao lại nhớ rõ anh ta như thế?"

"Anh ta thường đến cửa hàng chúng ta mua điểm tâm ngọt ak! Anh ta nói, đồ ngọt của cửa hàng chúng ta không thua kém đầu bếp nổi tiếng ở nước Pháp đâu!" Tô Tiểu Quả trên mặt chứa đầy vẻ đắc ý.

Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, "Chị cùng Kha Dịch Thần không tình cảm gì cả, hơn nữa, anh cũng đã là người có vợ rồi! Sau này anh ta trở lại, ngàn vạn lần đừng cùng anh ta tán gẫu đến chuyện của chị, biết không?" Cô nghiêm túc dặn dò Tô Tiểu Quả, chỉ thấy vẻ mặt Tô Tiểu Quả rất không đúng, đáng vẻ cực kỳ kinh ngạc.

"Là nói, anh ấy đã có vợ rồi sao?!" Tô Tiểu Quả truy hỏi, một vẻ khó có thể tin tưởng.

Cô như vậy, để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ ngoài ý muốn, vốn tưởng rằng Tô Tiểu Quả cùng Kha Dịch Thần không quen.

"Đừng, cho nên, chị sau này muốn cùng vị đàn ông có vợ đó giữ một khoảng cách!" Hạ Nhất Nhiễm cười nói, múc một miếng Tiramisu vào trong miệng, hương vị dịu nhẹ của cà phê hòa tan với rượu lan tỏa khắp miệng, đồng thời, hơi chút chua sót.

Tô Tiểu Quả sau khi hoàn hồn mới ý thức đến, trọng tâm đề tài của các cô trong lúc bắt tri bắt giác, từ Đường Hạo Nam chuyển dời đến Kha Dịch Thần.

"Vậy Đường Hạo Nam kia thì sao, muốn cùng anh ta giữ một khoảng cách hay không? Nếu lỡ như cái cô Đồng Y Mộng đó tỉnh dậy thì sao? Hạ Nhất Nhiễm, chị cũng đừng lại rơi vào nữa!" Tô Tiểu Quả đối với cô dặn dò, tuy lời nói rất ác độc, nhưng mà, thiệt tình vì tốt cho cô.

Không cần Tô Tiểu Quả nhắc nhở, Hạ Nhất Nhiễm cũng hiểu rõ được tình cảnh của chính mình, Đồng Y Mộng nếu như thực sự tỉnh dậy, cô cùng Đường Hạo Nam triệt để trở thành một hồi hải kịch.

Không nên rơi vào tay giặc, không cần phải vậy.

Cô đứng dậy, đi đến một góc của hàng đồ ngọt, nơi đây gần đầy bụi thiếp bên tường, nơi này đều là thư gửi cho chính mình, khách hàng có thể ở trong

này viết một bức thư gửi cho tương lai chính mình...

Cô chọn một tấm bưu thiếp, bên cạnh bàn ngồi xuống, bắt đầu viết nội dung. Tô Tiểu Quả không xen vào nữa, thấy cô viết xong bưu thiếp kia, đem bưu thiếp nhét vào một cái trong phong thư màu râm nắng, phong thư kia là gửi ra nước ngoài, chuyên môn dùng gửi đến nước Pháp.

Tô Tiểu Quả thấy cô bỏ vào chính là trong hộp thư sáu năm sau.

Sáu năm sau, kí gửi đến nước Pháp cho cô?

Ý tứ là, sáu năm sau, cô sẽ ở Paris? Vậy, cô không tính toán cùng với Đường Hạo Nam?

Tô Tiểu Quả trầm nghĩ, thật không biết nên thay Hạ Nhất Nhiễm vui vẻ, hay vẫn lại là khổ sở.

Cô khẳng định cực kỳ yêu Đường Hạo Nam đi, cực kỳ yêu, cũng không thể yêu, mùi vị đó nhất định cực kỳ khổ.

Tô Tiểu Quả tuy không yêu đương qua, không thể lĩnh hội khổ sở trong lòng Hạ Nhất Nhiễm, nhưng mà, cái loại tình tiết cầu huyết trong mấy tiểu thuyết ngôn tình cô là xem vô số rồi, cho nên, vẫn lại là có thể hơi chút có thể lĩnh hội.

Ngày mưa, Hạ Nhất Nhiễm bung dù đi trên lối đi hơi chút chật hẹp, chẳng phân biệt được đường xe chạy bên đường, một chiếc xe con màu tối từ bên người cô chạy qua, cô lại vẫn chưa kịp né tránh, bánh xe của chiếc xe con kia chạy ngang qua vũng nước đọng, bắn tung toé lên quần dài màu trắng của cô!

Ảo não xem lần chút kích động muốn mắng chửi người, mà chiếc xe màu tối kia lúc này chậm rãi lui lại, tới gần, có thể thấy được thân xe là màu xanh đậm.

Ngay lúc Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ buồn bực khi đó, xe đã đứng ở trước mặt cô, từ tay lái phụ bước xuống một người đàn ông trẻ tuổi còn trẻ, không có bung dù, đi đến bên cạnh cửa sau, anh ta đem cửa xe mở ra.

"Hạ tiểu thư, La tổng của chúng tôi mời người cùng uống tách trà."

Cửa xe mở ra, người phụ nữ trung niên trong xe, nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa xe, người đàn ông trẻ tuổi kia lễ phép nói, Hạ Nhất Nhiễm nhìn vào người đang ở trong xe, La Kỳ, vợ Kha Dịch Thần.

...

Mưa càng rơi xuống càng lớn, mưa cọ rửa ở trên cửa sổ sát đất, hình thành từng dòng nước chảy xuống, bên ngoài phong cảnh là mơ hồ không rõ.

Trà Long Tĩnh thượng đẳng tản ra mùi thơm ngát nhàn nhạt, hơi nóng bốc lên lượn lờ.

Đối diện La Kỳ, phong thái tao nhã, phẩm trà thơm, tóc ngắn già dặn được chải chuốt hết sức sang trọng.

Hạ Nhất Nhiễm không biết bà ta tìm cô là có chuyện gì, xuất phát từ lễ phép, cô không cự tuyệt La Kỳ mời.

Nhưng mà, bị nước bắn bắn tung toé dính đầy trên quần, điểm này dễ cho cô mơ hồ cảm giác được đối phương có địch ý. Mà địch ý này, là đến từ Kha Dịch Thần.

Không thể phủ nhận chính là Kha Dịch Thần trước kia quả thật thích cô.

Cho nên, La Kỳ tìm cô, có thể là vì hiểu lầm cô cùng Kha Dịch Thần hay không...

"Nghe nói, Hạ tiểu thư cùng A Thần trước kia là người yêu?" La Kỳ đặt tách trà xuống, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Cho dù người đã bước vào độ tuổi trung niên, nhưng, La Kỳ bảo dưỡng cực kỳ tốt, trên mặt không có lấy một nếp nhăn, làn da giàu sáng bóng cùng căn mịn, tuy trắng nõn, cũng không phải trắng tự nhiên, hiển nhiên thường xuyên tẩy trắng cùng căn da mặt. Trên cổ có vài vòng vân cổ, lộ tuổi tác thật sự của bà ta.

Một cặp lông mày được vẽ tinh xảo, một cặp mắt to mày ngài, ánh mắt lợi hại, hơi toát ra vẻ lãnh đạm, vô hình làm cho người ta một loại cảm giác nghiêm khắc khó gần.

La Kỳ vừa đưa ra vấn đề đầu tiên, Hạ Nhất Nhiễm liền đoán ra được mục đích bà ta muốn gặp cô rồi.

Trần định uống ngụm trà, chậm rãi đặt tách trà xuống, "La tổng, người hiểu lầm, tôi cùng Kha Dịch Thần trước kia căn bản không nói qua yêu đương. Tôi nói chính là sự thật, đừng không tin, hiện tại tất cả mọi người đều là người có gia đình rồi, liền tính trước kia thật sự nói qua, tôi cũng không tắt yếu gạt người, đúng không?"

Hạ Nhất Nhiễm trần định nhìn La Kỳ, mặt mỉm cười, giọng đều đều không lớn không nhỏ nói.

Có liền là có, không có liền là không có.

Lời cô nói với La Kỳ là lời nói thật, cũng rất khó hiểu được, La Kỳ tại sao muốn tìm cô hỏi cái chuyện này, chẳng lẽ Kha Dịch Thần không đối với bà ta giải thích qua?

Hay vẫn lại là phụ nữ trung niên đối với tình yêu, đều là mẫn cảm, yếu ớt?

Vị này ở trên thương trường rất có tiếng mạnh mẽ kiên cường giỏi giang, cũng sẽ yếu ớt sao?

Có lẽ, bà ta là thật sự yêu Kha Dịch Thần.

"Nếu như vậy, tôi hi vọng Hạ Nhất Nhiễm nên tránh để bị người khác hiểu lầm, cách A Thần xa một chút, thái độ đối với anh ấy cứng rắn một chút!" La Kỳ lãnh ngạnh nói, phong độ mất đi bình ôn, giống một người phụ nữ đang ghen.

Hạ Nhất Nhiễm coi như là gặp qua vô số kiểu người, giờ phút này, cô nhìn đến chính là một người phụ nữ đối với người đàn ông của mình không có tin tưởng, lòng tràn ngập đề phòng, thậm chí là lòng dạ hẹp hòi.

Có lẽ là tuổi tác chênh lệch quá nhiều, có lẽ là đối với Kha Dịch Thần còn phòng bị, để cho thái độ của bà ta như vậy.

Nói đến cùng, cũng là một người phụ nữ đáng thương.

"La tổng, từ khi Kha Dịch Thần về nước đến bây giờ, trên thực tế, tôi chưa từng chủ động đi tìm anh ta. Tôi không thích anh ta, trước kia chưa từng có, sau này lại càng không có." Thái độ Hạ Nhất Nhiễm kiên định nói, không hy vọng chính mình trở thành kẻ chen chân vào hôn nhân người khác trong mắt La Kỳ.

"Hi vọng cô nói được thì làm được, không cần đem A Thần coi làm phương án dự phòng! Tin tức hôn nhân của cô cùng chồng mình, tôi là rõ ràng!" La Kỳ đối với cô cảnh cáo, trong giọng nói mang theo nhàn nhạt châm chọc.

Tin tức hôn nhân...

Cái gọi là tin tức, hẳn là, cô cùng Đường Hạo Nam là một cặp vợ chồng bằng mặt không bằng lòng, sớm hay muộn cũng ly hôn đi.

Thì ra mọi người đều biết rồi.

Cô mỉm cười, tự nhiên vì La Kỳ rút tách trà, "Cũng xin La tổng chặt chẽ bắt lấy trái tim Kha Dịch Thần, để cho anh ta không tâm tư tới tìm tôi."

Hạ Nhất Nhiễm cũng không phải một cô gái dễ bị người ta ức hiếp, La Kỳ châm chọc cô, cô cũng hoàn trả lại một phần, ám chỉ châm chọc La Kỳ còn không có nắm giữ được trái tim Kha Dịch Thần.

La Kỳ sắc mặt hơi chút cương cứng, Hạ Nhất Nhiễm đã đứng lên, "La tổng, cáo từ rồi! Bữa này tôi trả!" Nói xong, hướng quầy thu ngân, bỏ lại La Kỳ một người, như bức điêu khắc một loại ngòi ở kia.

Mưa còn đang rơi, trong lòng cô cũng đang mưa, La Kỳ quay đầu, nhìn cảnh tượng mơ hồ ngoài cửa sổ, nhìn một bóng hình xinh đẹp mơ hồ, từ bên cửa sổ đi qua.

Nếu, bà ta là đàn ông, đương nhiên cũng sẽ thích người giống Hạ Nhất Nhiễm như vậy, tuổi trẻ, tao nhã lại đối với sự nghiệp cùng trên kinh tế có thể độc lập, ba điều sau, La Kỳ bà cũng có được, nhưng mà, thanh xuân, bà ta không còn.

...

Mưa rất lớn, đi không bao xa, quần áo mỏng manh trên người cô gần như bị mưa thấm ướt dính vào người, Hạ Nhất Nhiễm chính đang suy nghĩ đi đâu trốn mưa, lại nhìn đến xéo về bên tay phải đối diện chính là kia bệnh viện rồi.

Đồng Ý Mộng vẫn luôn ở bệnh viện, cũng là nơi lần trước cô bị hất Axit Sunfuric...

"A..." Cánh tay đột nhiên bị người giữ lại, cô kinh hô, chiếc ô trong suốt trong tay rơi xuống đất, xoay người khi đó, Đường Hạo Nam không biết từ khi nào thì xuất hiện rồi!

Cô gần như là bị anh kéo đi, đẩy vào trong xe!

Mới vừa ngồi yên, Đường Hạo Nam cũng lên xe, an vị tại bên người cô, ném cho cô một cái khăn lông khô màu trắng!

Dáng vẻ người đàn ông chứa đầy vẻ không vui, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, trái tim chấn động, Đường Hạo Nam cũng quay sang, một đôi mắt thâm thúy, nhìn chằm chằm cô, sắc mặt rõ ràng là đang cực kỳ không vui.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Liền Tính Em Còn Muốn Chạy, Anh Cũng Không Cho

Trợn vện một tuần không gặp, nhìn Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm có cảm giác dường như cách một đời.

Vẫn lại là khuôn mặt tuấn tú đến khắc cốt ghi tâm kia, vẫn lại là hương vị ôn hòa xem lẫn khí tràng bức người, dạy tim cô đập nhanh, cũng đau lòng.

Hai người đối mắt nhìn nhau, mái tóc của cô ướt đầm, nhỏ giọt xuống, trên thân áo somi trắng bị mưa ướt nhẹp, bả vai cùng cánh tay dùng vật liệu may mặc trong suốt, ướt sũng dính ở trên làn da.

Hạ Nhất Nhiễm trước xoay tầm mắt, xe còn đang thông thả chạy, còn không có rời xa vùng gần bệnh viện.

Không cần đoán cũng biết, anh là đến thăm Đồng Y Mộng, có lẽ một tuần này đều đã ở bệnh viện trông chừng cô ta.

"Trời đang mưa, em ra bên ngoài chạy loạn cái gì?! Ở nhà không chịu nổi tịch mịch?!" Âm thanh chói tai chứa đầy châm chọc truyền đến, đâm thẳng vào lòng cô như vậy, trái tim Hạ Nhất Nhiễm, đau đến nhũn chặt. Lực sát thương của anh đối với cô so với trước kia mạnh mẽ hơn, bởi vì ái muội kiểu điềm một đêm kia, bởi vì quan hệ giữa bọn họ tiến thêm một nước.

Rõ ràng là tức giận vì cô ra ngoài khi trời mưa, mở miệng nói ra lại là nói khó nghe như thế, Đường Hạo Nam cũng vì lời nói và việc làm của chính mình mà ảo não.

Hạ Nhất Nhiễm không nói lời nào, cúi đầu, lấy khăn mặt dùng lực xoa nước còn dính trên tóc.

"Lỗi tại em.." Đắc sao?!

Nửa sau câu không nói ra, anh nóng nảy lại cầm lấy một cái khăn lông khác, thô lỗ xoa sát bả vai cô, Hạ Nhất Nhiễm nghĩ muốn gãy dựa nhưng không thể tránh khỏi anh.

Đường Hạo Nam nhớ tới ngày đó tại sân bay, chưa kịp nói với cô một câu, liền đi, trong lòng ít nhiều là có chút áy náy.

Nhưng mà, mấy ngày nay cô chưa từng chủ động đi tìm chính mình, để cho anh cảm thấy được, anh đối với cô không phải cực kỳ quan trọng, cô không để ý gì đến anh!

Động tác của anh nhẹ nhàng, cô chuyển đi, cùng anh giữ một khoảng cách, "Bản thân tôi tự lau." Cô nhàn nhạt nói.

Đường Hạo Nam ảo não đem khăn mặt ném vào thùng rác, đốt điếu thuốc, không để ý cô đang ở đây, hung hăng lấy ra.

"Mộng Mộng sao rồi?" Quá một hồi lâu, cô mở miệng, bình tĩnh nói.

Động tác hút thuốc của Đường Hạo Nam hơi cương cứng, quay sang, nhìn cô mặt không chút thay đổi, "Em hi vọng cô ấy như thế nào? Hi vọng cô ấy tỉnh, hay vẫn lại là vĩnh viễn nằm ở kia?!"

Vấn đề này để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ không hiểu, "Tôi hi vọng cô ấy tỉnh, khỏe mạnh sống thật tốt, như vậy, cũng xem như mọi người có một cái kết tốt đẹp." Cô nhìn anh, bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam cắn chặt răng, trừng mắt nhìn cô, "Mộng Mộng nếu là tỉnh dậy, em cùng anh..."

Hạ Nhất Nhiễm lòng hung hăng chấn động, ý tứ của anh là, nếu Đồng Y Mộng tỉnh dậy, bọn họ liền kết thúc, đúng không?

Quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, mưa còn đang rơi, lòng của cô đang nhỏ máu, hung hăng quặn đau, hốc mắt nóng lên, cay cay, mũi cũng chua xót, một cổ chất lỏng ẩm ập ở trong hốc mắt đảo quanh.

Nói như thế, một đêm kia, anh chẳng quả chỉ là đang đùa bỡn cô.

Mấy năm nay, anh chơi đùa phụ nữ vô số kẻ, thêm cô, không tổn thất gì.

"Tôi hiểu rồi!" Cô cố bức nước mắt liền muốn tràn mi quay trở về, quay đầu, nhìn người bên cạnh, chòng cô, người đàn ông mãi không thuộc về cô, mỉm cười nói.

"Anh nghĩ rằng tôi sẽ tin tưởng lời anh đã nói, sẽ không cùng tôi ly hôn, mấy lời nói dối kia sao? Anh cho là, tôi là cô bé ngây thơ khờ dại mười mấy tuổi chưa hiểu hiểu sự đời bị anh lừa gạt xoay quanh, đối với anh mong đợi? Nếu Mộng Mộng tỉnh dậy, tôi đương nhiên sẽ rời đi! Cũng mời anh đừng đùa bỡn cảm tình của tôi nữa!" Cô trầm giọng nói, có phần oán hận trừng mắt người đàn ông vô tình lại đáng giận trước mặt!

Không thích cô, không thể đáp lại cô, cũng đừng trêu chọc cô, cho cô hi vọng!

"Nói hay quá nhỉ, tốt như thánh mẫu vậy, bị tôi thượng, em thật sự cam tâm rồi đi?! Tôi thấy đâu phải vậy!" Đường Hạo Nam châm chọc phản bác, lòng cũng đang xé rách.

Mỗi ngày đều đã nhẫn nại nói với Đồng Y Mộng

Mộng Mộng, anh yêu em, mau tỉnh đi.

Nói càng nhiều, liền trở thành máy móc, lặp đi lặp lại không còn chút cảm xúc rồi.

Hiện tại, người để cho anh cảm giác tim đau thắt, là Hạ Nhất Nhiễm trước mặt!

Cái người con gái cứng cỏi bất khuất, yên lặng yêu anh, biết nấu ăn, sẽ cười, sẽ làm loạn, có thể dễ dàng chọc anh nổi giận, là vợ của anh!

Lời của anh nói, để cho Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, "Vậy anh cảm thấy được, nếu Mộng Mộng tỉnh lại, tôi vẫn nên mặt dày mày dạn dựa vào chuyện này bám lấy anh không buông, làm một người xấu xa làm kẻ thứ ba cheng giữa hai người? Tôi nhất định sẽ đi! Đường Hạo Nam! Tôi không phải người đáng khinh khiến người khác không chịu nổi cũng không phải kẻ không biết xấu hổ như anh nghĩ!" Cô lớn tiếng phản bác, giọng nói đang run run.

Cô quá u mê, cho rằng đêm hôm đó có thể thay đổi cái gì, kỳ thật cái gì cũng chưa đổi!

Đường Hạo Nam vẫn lại là người đó coi cô như căn bã giẻ rách không cần đến, đối với cô lạnh nhạt vô tình.

"Liên tính em còn muốn chạy, tôi cũng không cho! Trò chơi này muốn chơi đùa ra sao, là do tôi định đoạt! Hạ Nhất Nhiễm! Em không tự cách nói đi hay là ở, hiểu chưa?!" Anh ném đi tàn thuốc, hướng cô lạnh giọng rống.

Đây là Đường Hạo Nam, cường thế, bá đạo.

Anh trời sinh vương giả, tại thương giới hô phong hoán vũ, cho tới bây giờ liền không có thứ anh không chiếm được, chỉ có anh không muốn.

Hạ Nhất Nhiễm không có lại cùng anh chống đối, như vậy, chỉ biết càng thêm chọc giận cái con sư tử tự tin thái quá mà còn đang phát điên này thôi.

Mà cô cũng càng thêm khắc sâu nhận thức rằng, Đường Hạo Nam đối với cô, căn bản không có tình yêu, chỉ là ham muốn tình dục nhất thời không khống chế được cùng dục vọng chiếm hữu mà thôi.

Cô càng là phản kháng, anh càng muốn khống chế cô.

...

Chiếc xe tại bãi đỗ xe tầng hầm nơi căn hộ của anh dừng lại, Đường Hạo Nam xuống xe, Hạ Nhất Nhiễm sau khi xuống xe, bị anh thô lỗ lôi kéo vào thang máy.

Căn hộ của anh, giống như trước kia một dạng, hoang vắng, trống trải, cũng không nhuộm bụi trần.

"Đi vào phòng tôi tắm rửa, thay quần áo khô!" Đường Hạo Nam hướng cô vênh mặt hát hàm sai khiến, nhìn quần áo cô ẩm ướt, lo lắng cô nhiễm lạnh cảm mạo.

Hạ Nhất Nhiễm như con rối một dạng, đi phòng ngủ của anh, không trở ra, Đường Hạo Nam uống vào ly Whisky, đi vào tìm cô, cửa toilet bị cô khóa trái, anh vào không được!

Cô đối với anh, không quen rồi...

Đường Hạo Nam đột nhiên cực kỳ hoài niệm lúc còn ở Bắc Kinh cảm giác cùng cô đi dạo phố khi đó, bị cô lôi kéo cánh tay, đi ở khắp các đường phố, cô cả ngày tươi cười, lôi kéo anh xếp hàng dài mua nước, cùng ăn vặt, hướng anh dẫu môi làm nũng... Trong phòng tắm tất cả đồ dùng tắm rửa thuộc về hương vị nam tính của anh, phần lớn dùng hơn phân nửa, có thể thấy được anh thường ở nơi này.

Nơi này cách bệnh viện rất gần, thuận tiện cho anh đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng.

Từ từ nhắm hai mắt, tùy ý để vòi hoa sen cọ rửa chính mình, nếu không phải sợ nhiễm lạnh cảm mạo, cô rất muốn hướng nước lạnh, gội tỉnh sự ngu muội của chính mình!

Biết rõ cùng Đường Hạo Nam là sai lầm, vậy mà lại vẫn trầm luân trong đó!

Tình cảm từ tận đáy lòng cho dù dùng hết lý trí đi khắc chế, cũng không cách nào thật sự từ bỏ.

Cô mâu thuẫn, giãy dụa, thống khổ.

Trên mặt nước chảy thành dòng, đã phân không rõ là nước hay vẫn lại là nước mắt.

Cô vẫn không ra ngoài, lúc đó, sắc trời đã sập tối, mưa còn đang rơi, Đường Hạo Nam lại nhìn về phía cửa phòng, vẫn lại là không bắt luận cái động tĩnh gì.

Cái người phụ nữ chết tiệt này, rốt cuộc đang làm sao?!

Cuối cùng vẫn lại là nhìn không được đẩy ra cửa phòng, anh vọt đi vào, cửa phòng tắm là mở ra, nhưng mà, trong phòng tắm căn bản không có bóng dáng Hạ Nhất Nhiệm!

Đường Hạo Nam buồn bực, anh rõ ràng vẫn canh chừng ở bên ngoài, căn bản không gặp thấy cô ra ngoài.

Đang muốn ra khỏi phòng, nghĩ tới ban công phòng ngủ, lập tức đi tới.

"Hạ..." Mới vừa bước qua, nói còn chưa nói xong, liền thấy được Hạ Nhất Nhiệm toàn thân màu trắng, mái tóc quấn buông xuống, cuộn mình ở trên trên sofa ngoài ban công, hai tay cô ôm đầu gối, hai mắt nhìn ngoài cửa sổ, vẫn không nhúc nhích, phảng phất lâm vào trong trầm tư.

Bóng dáng của cô là cô đơn, bi thương, lộ ra một loại cảm giác cô độc làm người thương tiếc, khiến cho anh không nhìn được đi đến bên cô...

"Em đang suy nghĩ cái gì?" Giọng nói trầm thấp mà dồi dào từ tính của người đàn ông ở trên đỉnh đầu vang lên, Hạ Nhất Nhiệm lúc này mới ý thức đến, Đường Hạo Nam không biết từ lúc nào đã đi tới bên cạnh mình.

Trong không khí phiêu đảng hương vị mùi thuốc lá.

"Không nghĩ gì cả." Hạ Nhất Nhiệm nhẹ giọng nói, ngữ khí nhàn nhạt, mặc trên người đồ của Đường Hạo Nam từ trong tủ quần áo tìm được, áo sơ mi cùng với quần short màu trắng gao.

"Em đang giận anh sao?!" Đường Hạo Nam chịu không nổi sự lãnh đạm của cô, đi tới trước mặt cô, trên cao nhìn cô, giọng hỏi.

"Tôi tại sao phải giận anh?" Vẫn như cũ là giọng điệu không mặn không nhạt, mặc dù mặt không chút thay đổi, lại làm cho người ta một loại cảm giác châm chọc.

Bởi vì anh cảm thấy được đối với cô có phần áy náy, cho nên mới cảm thấy được cô đang tức giận!

Đường Hạo Nam ngồi xổm người xuống, tầm mắt vừa vặn với cô giao nhau, hai người mặt đối mặt, khoảng cách rất gần, Hạ Nhất Nhiệm xoay tầm mắt, không nghĩ muốn nhìn anh, cảm lại bị anh giữ lại, chuyển qua, đối mặt chính mình.

"Anh buông ra!"

"Còn nói không tức giận?" Nhìn khuôn mặt cô trắng nõn lộ vẻ không vui, anh trầm giọng hỏi.

Cô giả vờ, tay anh càng dùng lực, hai má của cô bị anh giữ đến có dấu hồng ngân, Đường Hạo Nam đau lòng, lập tức buông ra, hai tay để lại hai vai của cô.

"Tôi không tức giận anh cái gì cả! Đường Hạo Nam, mời anh sau này không cần lại trêu chọc tôi!" Hạ Nhất Nhiệm lần này thực tức giận, gắt gao trừng mắt với anh, kiên định quát khê!

Tròng mắt phiếm hồng, lòng đang thất lại.

"Anh muốn phụ nữ chỉ cần vung tay đã có cả tá rồi! Nể tình trước kia chúng ta là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, có thể đừng tới đùa bỡn tôi nữa hay không! Có thể hay không?!" Cô lại rống, nhìn anh chăm chăm, trong con ngươi đen tuyền lóe ra chấm nhỏ hào quang.

Thay vì nói là phần nộ mà gào rống, không bằng nói là hướng anh cầu xin.

Anh là độc, là cô muốn không nổi, không thể đứng vào độc.

Anh chỉ cần hơi chút đối tốt với cô, cô sẽ trầm luân, không cách nào tự thoát khỏi.

"Em cho rằng anh đang đùa bỡn em?!" Đường Hạo Nam tức giận rống, cả trái tim cũng chấn động.

"Chẳng lẽ không đúng sao?! Chỉ cần Mộng Mộng tỉnh..."

"Cô ấy hẳn không tỉnh dậy! Căn bản sẽ không tỉnh!" Đường Hạo Nam cắt ngang lời Hạ Nhất Nhiệm nói, lớn tiếng phản bác.

Một tuần này, anh dựa theo yêu cầu của bác sĩ, không ngừng nói chuyện với Đồng Y Mộng, kết quả là, cô ta vẫn là cái người thực vật nằm ở đó, không có nửa điểm đáp lại.

Nào có cái kỳ tích gì!

Căn bản không có khả năng xảy ra!

Cô ta nếu là tình, đã sớm tỉnh dậy.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt nhìn anh, "Thật sự không có khả năng tỉnh dậy sao? Bác sĩ là nói như thế nào? Ừm..."

Anh đột nhiên ngăn chặn môi của cô, nuốt sống lời của cô...

Đường Hạo Nam không nghĩ muốn nhắc đến Đồng Y Mộng, một chút cũng không muốn nghĩ, anh đã biết được chân tướng năm đó, Hạ Nhất Nhiễm không phải cố ý phá hoại anh cùng Đồng Y Mộng.

Giờ phút này, chỉ nghĩ muốn cùng với cô!

Hạ Nhất Nhiễm bị anh hôn đến toàn thân nóng lên, căn bản không còn khí lực phản kháng, thân thể bị anh ôm lấy, anh ngồi xuống ghế sofa, cô ngồi ở trên chân anh, anh giữ lấy gáy cô, hai người cuồng nhiệt hôn môi, hai tay của cô từ từ ôm lấy cổ anh, hôn trả càng nhiệt tình...

Mang theo đau lòng cùng khát vọng đối với anh, hôn hôn, nước mắt cũng chảy ra, đã ướt ướt gương mặt anh.

"Sao lại khóc nữa rồi?" Buông ra khi đó, anh thở hồng hộc hỏi, giữ lấy mặt cô, trán áp lên trán cô.

Tìm Hạ Nhất Nhiễm đập nhanh, cúi thấp đầu, không chịu nhìn anh.

Nghe anh ôn nhu, quan tâm mà nói, mũi càng mệt mỏi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Sao Lại Có Máu?

"Anh đừng đụng chạm em." Cô khàn giọng nói, thái độ lãnh đạm, xoa xoa nước mắt, liền muốn đứng dậy, bị Đường Hạo Nam cường thế giữ chặt ngồi ở trên đùi.

"Em vừa mới rõ ràng thật nhiệt tình hôn trả anh!" Đường Hạo Nam chắc chắn nói, tay trái giam cầm eo của cô, tay phải giữ mặt cô.

Cô rốt cuộc đang giả vờ đáng thương hay vẫn lại là để ý anh?

Trong tiềm thức của anh, càng tin tưởng về sau. Nhìn đáng vẻ cô rơi nước mắt, thực có chút đau lòng. Cô từ trước đến nay không phải một người thích khóc, là người con gái yếu đuối, hiện tại thường xuyên khóc như thế, nhất định là kiên cường lâu lắm.

Mà anh từ trước đến nay là một người tự tin thậm chí có chút tự phụ, không có người con gái anh chinh phục không được, từ trước đến nay chỉ có anh không muốn.

Trước khi quen Đồng Y Mộng, Đường Hạo Nam từng có không ít phụ nữ. Khi đó Hạ Nhất Nhiễm còn không đến hai mươi tuổi, vẫn thăm mền anh, tro mắt nhìn anh đối phụ nữ như thay quần áo, mãi đến khi anh gặp Đồng Y Mộng.

Cái người đàn ông phong lưu phóng khoáng như Đường Hạo Nam, biến hóa nhanh chóng, thành si tình, một lòng không đổi.

Cũng là người đàn ông để cho Hạ Nhất Nhiễm càng thêm mê luyến.

"Đáp lại anh thì lại như thế nào?" Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, ánh mắt nhàn nhạt rơi vào trên khuôn mặt tuấn tú của anh.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, ngón cái thô ráp nhẹ nhàng mà lướt trên da thịt non mịn của cô, ôn nhu xen lẫn thô ráp, dập dờn lại tê dại.

"Tại sân bay bỏ lại em, là anh không đúng. Bất quá, em là một người trưởng thành, từ sân bay về nhà, nên là không có cái khó khăn gì đi? Anh không thích phụ nữ dối trá, bảm người." Đường Hạo Nam liền là đáng giận như thế này, cho dù đang giải thích, cũng có thể nói được đường hoàng như vậy!

"Đường Hạo Nam, anh chẳng lẽ không biết em để ý chính là cái gì sao?" Hạ Nhất Nhiễm buồn cười hỏi lại, bất mãn trùng mắt với anh. Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo

Cô để ý nhất chính là, khi anh gặp được chuyện liên quan đến Đồng Y Mộng, liền nhìn cũng không nhìn cô liếc mắt một cái đã bỏ chạy, đến câu trả lời thỏa đáng đều không có.

Cô không tin anh không biết, chỉ là đang cố dời đi trọng điểm, Đường Hạo Nam bị lời cô nói làm cho ngậm miệng.

"Anh đừng giải thích, em biết, đối với anh mà nói, chỉ là nghĩ muốn chinh phục em, cũng không coi em như vợ của anh hoặc chỉ coi em như người bạn giường. Nếu làm không được, cũng đừng lại đây đưa không dứt, đến lúc đó, đứng hẹn ly hôn..."

"Anh lặp lại lần nữa! Không li hôn!" Đường Hạo Nam giận, ngắt lời cô, lập tức, giữ lấy cảm cô, lại ngăn chặn môi cô.

Nghe một câu này của anh, nháy mắt giống ăn viên thuốc an thần, Hạ Nhất Nhiễm tim đập nhanh, bị anh hôn, tâm lại cuồng run rẩy, anh nói, đến cùng phải thật sự hay không?

Cô giống một đám bèo, trên mặt sông bất lực trôi nổi, không có gốc, không có điểm dừng không nơi nào cần đến, lại phi thường khát vọng ở mãi trong lòng anh...

Nụ hôn, càng lúc càng kịch liệt. Từ từ điểm điểm đốt cháy.

Mưa bên ngoài vẫn còn tiếp tục bay là tả, trên cửa sổ sắt đất từng dòng nước dần dần trượt rơi xuống, hình thành bức màn thiên nhiên, che giấu một màn ái muội kiểu diễm trên ban công.

Áo somi trắng bị kéo xuống, nút thắt cũng bị cởi ra toàn bộ, lộ ra bờ vai trắng nõn mê người, mái tóc xoắn toán loạn buông xả bên vai, cô ở trên sofa xinh đẹp động lòng làm cho người ta nín thở.

Bụng dưới đau đớn càng ngày càng rõ ràng, Hạ Nhất Nhiễm cau mày, miệng phát ra âm thanh trầm ngâm thống khổ, ần ần cảm giác có chút không thích hợp, nhưng mà, cô như vậy, ở trong mắt Đường Hạo Nam, là đang động tình, càng thêm vội vàng kéo xuống quần short đàn ông rộng thùng thình trên người cô, bàn tay to lớn chen lách đi vào...

"Đáng chết!" Khi anh cảm giác được dịch mật ướt át của cô khi đó, ướt át trên ngón tay thực ra là máu tươi! Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo. Hạ Nhất Nhiễm giương mắt, nhìn về mặt ảo não anh, cũng thấy được trên đầu ngón tay anh là máu

"Sao lại có máu?!" Anh mới vừa hỏi xong, đã biết đến đáp án, ảo não vỗ ót, "Em tới kỳ cũng không nói cho anh biết?!" Người đàn ông ảo não rửa thắm một tiếng, rút khăn giấy, lau đầu ngón tay dính máu tươi.

Hạ Nhất Nhiễm sớm đứng lên, một tay ôm bụng, vội vàng chạy vào phòng ngủ, chạy đi toilet.

Trải qua kiểm tra của cô, quả thật là tới kỳ kinh nguyệt rồi!

Sao lại đến sớm nhiều ngày như vậy?

Không khỏi nghĩ đến tác dụng phụ của loại thuốc tránh thai khẩn cấp kia, nhiều loạn thời gian hành kinh, cho nên...

Một chút cũng không có chuẩn bị, liền ngay cả băng vệ sinh dự phòng cũng chưa mang, cô đứng ở bên cạnh bồn cầu, trong lúc này có phần không biết làm sao, bụng lại vẫn đau được khó chịu, so với vừa mới càng đau rồi.

Cô từ trước đến giờ đến kỳ hành kinh đều cực kỳ đau bụng, mỗi lần đều phải chịu đủ hành hạ.

Trước lót giấy vệ sinh tạm, cô ra khỏi nhà vệ sinh, Đường Hạo Nam liền đứng trong phòng ngủ, vẻ mặt thối tha, giống như cô thiếu anh mấy ngàn vạn vậy.

"Em phải đi về rồi." Cô nhìn anh, nhân nhật nói một câu, bộ dáng không nóng không lạnh.

Cái người phụ nữ chết tiệt này!

"Em vừa mới có ý trêu chọc anh! Đem anh 'treo lên', lại hất chậu nước lạnh!" Đường Hạo Nam lần đến gần, đối với tức giận trách cứ. Miếng thịt béo trước miệng đột nhiên bay mất, anh có thể không tức sao?!

Cái người đàn ông không phân rõ phải trái này, rõ ràng là cường hôn cô trước mà?

Bụng một trận quặn thắt, cô đau đến nhủu mày, hít một ngụm khí lạnh, "Đây là vừa tới, em không nghĩ muốn cãi nhau với anh, em phải đi về rồi!" Hạ Nhất Nhiễm gần như là cắn răng nói câu kia, vượt qua anh, đi ra cửa.

"Em cho anh là đồ ngốc sao?!" Anh không tin, tiếp tục đuổi theo chất vấn.

Cô bị anh ngăn lại, Hạ Nhất Nhiễm gần như là khom người, sắc mặt trở nên trắng bệch, "Còn không phải bởi vì lần trước uống thuốc tránh thai, thời gian hành kinh bị lộn xộn rồi! Chẳng thể thì em cũng không đến nỗi cả chính mình đến thời gian hành kinh đều đã không chuẩn bị! Em hiện tại đến băng vệ sinh đều không có!"

Đau bụng, còn bị anh hiểu lầm, cô cũng phát hỏa lớn, một mặt tính cách khác bị kích thích bạo phát, hướng anh rống to.

Đường Hạo Nam bị Hạ Nhất Nhiễm rống được sững sờ, trong nháy mắt đó, bị tính tình bạo phát của cô dọa đến chỗ.

Hạ Nhất Nhiễm lại vòng qua anh, đi ra cửa. Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo. Trên người lại vẫn mặc quần áo Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam coi như triệt để hiểu được, bởi vì tác dụng phụ của thuốc tránh thai, dẫn đến thời gian hành kinh của cô hỗn loạn, mà cô cũng là mới biết được, hơn nữa không hề chuẩn bị!

Còn chưa đi đến chỗ cửa ra vào cánh tay Hạ Nhất Nhiễm, bị Đường Hạo Nam kéo lại.

"Em trở về đây!" Anh trầm giọng quát, lôi kéo cô, ấn cô xuống một bên trên sofa.

Hạ Nhất Nhiễm thật sự không nghĩ muốn cùng anh tranh chấp, hoặc là nảy sinh xung đột gì, cô không nói một tiếng ngồi ở kia.

Đường Hạo Nam ở trước mặt cô ngồi xồm xuống, "Bên ngoài đang mưa, em định vẫn mặc bộ quần áo này đi ra ngoài?"

Anh ôn tồn hỏi, nhìn sắc mặt cô trắng xanh cùng động tác tay cô đang khẽ vỗ về bụng mình, biết cô đang đau bụng kinh.

Là thanh mai trúc mã bên nhà từ nhỏ đến lớn, toàn bộ những chuyện Hạ Nhất Nhiễm đã từng trải qua, anh đều đã rõ như lòng bàn tay.

Liền ngay cả cô lần đầu tiên có kinh, anh cũng đều đã rõ ràng, một lần kia...

(Hồi ức quay chậm)

Hạ Nhất Nhiễm khi đó vào cấp hai cùng Đường Hạo Nam học chung một trường trung học, anh lớn hơn cô hai tuổi, cô năm nhất, anh năm hai.

Đó là năm nhất cấp hai mới vừa khai giảng không lâu, vào chạng vạng một hôn tan học.

Người trong phòng học đều đã về gần hết, chỉ còn lại có mấy học sinh đang trực nhật, đang chuẩn bị quét rác.

Đường Hạo Nam ở bên ngoài phòng học đợi thật lâu cũng không thấy được Hạ Nhất Nhiễm đi ra.

Anh có phần không kiên nhẫn vào phòng học của cô, "Hạ Nhất Nhiễm! Cái con bé ngu ngốc này sao còn không đi?!" Nhìn thấy Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn ngồi ở trên ghế, cúi đầu đang làm bài tập, thiếu niên Đường Hạo Nam tức giận gào lên.

Thiếu niên 15 tuổi, thân cao đã mét tám, anh mặc quần Jeans màu xanh wash bạc màu, áo somi trắng tinh, ngay ngắn chỉnh tề, khuôn mặt tuấn tú thon gầy, hình dáng rõ ràng.

Hai nữ sinh khác hâm mộ nhìn Hạ Nhất Nhiễm, cho dù Đường Hạo Nam mắng cô "Ngu ngốc", các cô cũng hiểu được, Hạ Nhất Nhiễm thật hạnh phúc.

Mỗi ngày đều cùng hotboy Đường Hạo Nam cùng nhau đi học, lại cùng tan học.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, nhìn Đường Hạo Nam đứng ở chỗ không xa, vẻ mặt không vui, vẻ mặt cô có chút xấu hổ, "Em còn có cái ghi chép vẫn chưa xong, anh đi trước đi."

"Em nói nhầm cái gì?! Không làm xong về nhà không làm được sao?!" Đường Hạo Nam nói xong liền đi đến vị trí bên cạnh cô, bắt đầu dọn dẹp sách vở trên bàn học của cô.

Hạ Nhất Nhiễm tay lên lút ôm bụng, bụng dưới một cảm giác dinh dính khó chịu, trên trán thấm ra một tầng mồ hôi lóng lánh trong suốt.

Đường Hạo Nam động tác thô lỗ đem sách vở nhét vào trong túi xách của cô.

Túm lấy cánh tay nhỏ nhắn mảnh khảnh trắng nõn của cô, liền muốn đứng dậy, Hạ Nhất Nhiễm một cánh tay kia giữ lấy mép bàn, "Em hiện tại không đi!"

Cô ảo não nói, mày nhú chặt lại.

Đường Hạo Nam nhận thấy được Hạ Nhất Nhiễm không thích hợp, buông lỏng cánh tay của cô ra, nhìn về phía hai nữ sinh đang quét rác, hướng các cô trừng mắt, bọn họ vội vàng ra khỏi phòng học.

"Em tới cùng xảy ra chuyện gì?"

"Em... Em..." Cô ấp a ấp úng, tới cùng là thiếu nữ mới lớn, da mặt mỏng, mà còn là lần đầu tiên, đương nhiên khản trương, đôi má trắng nõn đã ửng đỏ, màu hồng nhạt như hoa đào tháng ba.

"Em ấp a ấp úng với anh để làm chi?!"

"Em, vậy em bản rồi!" Kiên trì, cô cúi đầu nói.

"Chỗ nào bị bản?!" Đường Hạo Nam đánh giá chiếc váy trắng liền thân trên người cô, nhẹ giọng hỏi, tầm mắt hữu ý vô ý rơi vào bộ ngực vừa mới bắt đầu phát dục của cô. Cập nhật nhanh nhất tại wattpad và Fb Anna Ryeo. Thiếu niên nhất thời cảm giác được yết hầu có chút khô nóng xa lạ, anh nuốt

một ngum nước bọt.

"Mặt sau." Giọng cô như muỗi kêu.

Khi Đường Hạo Nam nhìn đến phía sau váy cô một khối lớn vết máu màu đỏ khi đó, đầu óc oanh một tiếng, lo lắng cho rằng cô bị thương chỗ nào rồi!

"Không phải đâu... Kinh nguyệt của con gái thôi.." Cô vội vã giải thích.

Khi anh phản ứng kịp khi đó, khuôn mặt tuần tú cũng nhiễm lên một mảnh ửng hồng!

Ngược lại nở nụ cười, "A, tiểu nha đầu trưởng thành rồi!" Anh cưng chiều nói, xoa xoa đầu cô, Hạ Nhất Nhiễm đỏ mặt cúi đầu. (ăn luôn cũng được đó anh =))

Ngày đó, cô là được Đường Hạo Nam che chở ra khỏi phòng học, anh cố ý gọi lái xe tới đón bọn họ, giúp cô mua một bộ quần áo, ở khách sạn thay xong mới về nhà.

Anh lại vẫn tự mình giúp cô mua một gói băng vệ sinh!

(Hồi ức kết thúc)

"Em ở đây! Dưới lầu liền có cửa hàng tiện lợi, anh giúp em đi mua băng vệ sinh! Còn cần cái gì? Liền mua cho em!" Giọng người đàn ông trầm thấp vang lên, mắt Hạ Nhất Nhiễm lộ ra nghi hoặc nhìn anh, quả thực khó có thể tin.

Anh sẽ có lòng tốt như thế?

Cô ngơ ngác nhìn anh, Đường Hạo Nam lờm cô một cái.

"Loại chuyện này trước kia anh cũng không phải chưa làm qua, em là cái người phụ nữ không tìm không phôi, không chịu để tâm!" Anh trầm giọng trách cứ cô một câu, lập tức đứng lên.

Những lời này, mang theo ái muội, lộ ra vô cùng thân thiết.

Quả thực có thể đem ngăn cách vài năm giữa bọn họ xóa đi, trực tiếp trở lại thời gian tốt đẹp của bọn họ...

Không đợi cô trả lời, anh liền đi đến cửa.

Anh đi thật rồi..

Quá thật lâu, cô mới hoàn hồn, trong phòng trống không, nào còn có bóng dáng Đường Hạo Nam.

Miệng cô chậm rãi cong lên, hiểu ý nở nụ cười, lắc đầu, trong đôi mắt lóe ra lệ quang..

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Đã Lâu Quan Tâm

Trước khi Đường Hạo Nam chưa gặp được Đồng Y Mộng, cô cho rằng, Đường Hạo Nam sớm hay muộn có sẽ có một ngày nhìn đến cô người luôn ở bên cạnh anh, một năm rồi lại một năm. Anh sớm hay muộn sẽ phát hiện cô đối với anh là tốt nhất, phát hiện cô thích anh.

Kỳ thật khi đó, anh đối với cô cũng cực kỳ tốt.

Chua sót cười cười, xoa xát nước mắt, cô ôm đầu gối ngồi ở trên ghế sofa, lòng tràn đầy chua xót, cảm khái vận mệnh lại trở trêu như vậy.

Dưới căn hộ chung cư của anh liền có cửa hàng tiện lợi mở cửa 24 giờ, nhưng mà, nhà thuốc thì ở khu gần đó, trời vẫn còn mưa, Đường Hạo Nam bung dù đi qua màn mưa, đi bộ hơn một km, đi đến hiệu thuốc mua cây ích mẫu trùng tề. Lại đến siêu thị gần đó mua đậu đỏ, đường đỏ cùng gừng.

Thân thể của cô, anh hiểu rất rõ.

Mỗi lần đến kỳ hành kinh, có thể đau đến ở trên giường lăn lộn, mỗi lần đều phải uống cây ích mẫu, uống nước đường đỏ.

Cô tại Hạ gia không được yêu thương, Cố Tử Vân coi cô như cái đinh trong mắt, đương nhiên sẽ không giống như mẹ ruột chăm sóc con gái mình như vậy, thậm chí còn không cho người làm chăm sóc Hạ Nhất Nhiễm.

Nhưng cô còn có anh người anh trai vừa là người bạn này chăm sóc.

Đường Hạo Nam còn nhớ rõ, mỗi lần cô đến kỳ hành kinh, anh đều đã phân phó phòng bếp hầm cháo cho cô, nấu nước gừng đường đỏ, buộc cô uống xong cây ích mẫu trùng tề.

Về sau, anh có Đồng Y Mộng là bạn gái, việc này, liền không làm cho cô nữa, bởi vì, Đồng Y Mộng sẽ ghen.

Đường Hạo Nam ở nửa giờ sau mới trở về, chưa kịp đi thay quần áo ẩm ướt trên người liền đi nấu cây ích mẫu.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh đi tới, vốn là, một gói băng vệ sinh bị anh vứt ở trên ghế sofa, động tác cực kỳ thô lỗ, một ly nước ích mẫu nóng hôi hổi bị anh đặt ở trên bàn trà.

Một ly ích mẫu nóng hôi hôi bay nghi ngút, hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của cô, nhìn nó, có một loại cảm giác đã lâu không có cảm nhận được.

Quá khứ từng màn đã qua, như cuồng phong mà đến...

Đường Hạo Nam cẩn thận nhìn chằm chằm phản ứng của Hạ Nhất Nhiễm, cô có cảm động hay không, có đang nhớ lại những chuyện trước đây hay không.

Chỉ nhìn đến dáng vẻ cô vẫn lại là trầm mặc, không bao lâu, hồi thần, lập tức cầm lấy băng vệ sinh trên sofa, thần tốc đứng dậy, đi vào nhà vệ sinh.

Đến câu "Cảm ơn" đều không có, người phụ nữ chết tiệt này!

Đường Hạo Nam bất mãn, đi phòng ngủ chính mình thay quần áo.

Ra ngoài khi đó, chỉ thấy cô đã ngồi trên sofa ở cửa sổ, hai tay bưng ly thủy tinh, vẫn không nhúc nhích nhìn bên ngoài.

Không biết cô suy nghĩ cái gì, anh đi phòng bếp.

Nước gừng đường đỏ đã nấu xong, lúc anh đi ra, Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn cuộn mình ở trong ghế sofa, sắc mặt tái mét, từ từ nhắm hai mắt, hai tay ôm bụng.

"Nhiễm Nhiễm?" Anh nhẹ giọng kêu hô, Hạ Nhất Nhiễm hoảng sợ mở mắt.

Vừa mới rồi là cô nghe lầm sao?

Anh là có bao nhiêu lâu không gọi cô như vậy rồi hả?

"Nhân lúc còn nóng mau uống đi!" Đường Hạo Nam cũng ý thức được chính mình vừa mới thuận miệng gọi tên ở nhà của cô, có phần không được tự nhiên, tận lực tăng thêm ngữ khí.

Hạ Nhất Nhiễm bưng lên bát nước đường đỏ tỏa ra hương vị nồng đậm, nhàn nhạt mở miệng: "Cảm ơn "

Là ngữ khí bình tĩnh cực kỳ khách sáo.

Đường Hạo Nam hừ lạnh, cực kì bất mãn.

Cũng thật là kỳ quái, cô không nói cảm ơn, anh khó chịu, nói, anh càng tức giận.

Ánh đứng ở một bên, nhìn cô đem nước gừng nóng hôi hôi uống xuống.

Thời tiết khô nóng, uống vào một chén trà nóng, nóng đến có phần đỏ mề hôi, từng dòng nước ấm hường bụng tuông xuống, không biết là tác dụng tâm lý hay vẫn lại là vì cái gì khác, cảm giác không đau như vậy rồi.

"A..."

Thân thể đột nhiên bị anh ôm lấy, cô giật mình, Đường Hạo Nam ôm thân thể không nặng hơn năm mươi kg của cô, thần tốc đi vào phòng ngủ.

Cô bị anh đặt ở trên giường, kéo qua chăn, qua loa che ở trên người cô, Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, tuy anh xem ra rất tức giận, nhưng mà, tự mình đi mua băng vệ sinh giúp cô, mua thuốc, lại tự mình vì cô nấu nước gừng đậu đỏ...

Đây không phải quan tâm, thì là cái gì?

Mà còn là đã lâu quan tâm, dường như cách một đời người.

Từ khi anh gặp được Đồng Y Mộng về sau, cô liền không được những thứ đái ngộ này rồi.

Cô nằm xuống, Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, mầu quang truyền lưu, sóng tình triều động.

"Anh mặc kệ em, em ngủ một hồi." Lời ở trong lòng, vẫn lại là không nói ra, lãnh đạm nói một câu, nhắm mắt.

Đường Hạo Nam tức giận, muốn mắng cô hai câu, vẫn lại là không nhẫn tâm, sập cửa đi ra ngoài!

Cô vẫn lại là không xác định, cùng anh có thể làm vợ chồng lâu dài hay không, lỡ như Đồng Y Mộng tỉnh dậy thì sao? Huống chi, Đường Hạo Nam chưa từng nói qua thích cô, càng miễn bàn đến yêu cô rồi. Trong lòng anh nhất định vẫn yêu Đồng Y Mộng, cho nên, cô còn phải cố gắng bình tĩnh, không cần nhất thời âm mưu, kích thích đối với anh giao phó toàn bộ!

Bụng vẫn lại là đau, từng đợt cuộn thất lại, vừa đau đớn vừa trướng lại khó chịu.

Cô ôm, cuộn mình trên giường, lăn qua lộn lại, cùng "lăn lộn" không cái gì khác nhau.

Hầm nồi cháo, gọi người đưa cơm cùng đồ ăn đến, anh chỉ nấu một nồi cháo đơn giản, lo lắng tiến vào phòng ngủ xem cô.

Ai biết được cô cũng không ngủ, mà là đang ở trên giường lăn qua lộn lại, miệng phát ra tiếng rên rĩ thống khổ hư hư thực thực rất nhỏ.

"Em là đang giả bộ đáng thương sao?! Trước kia không phải không nghiêm trọng như thế sao?!" Đường Hạo Nam đến gần, nhìn cô gãi trên trên giường, sắc mặt tái nhợt, trầm giọng quát.

Tâm lại níu chặt.

Anh nhớ rõ trải qua đã nhiều năm điều trị, mỗi lúc cô đến gây hành kinh tình huống chuyển biến tốt đẹp hơn rồi, hiện tại...

Hạ Nhất Nhiễm đâu còn có khí lực nói chuyện, "Không cần anh để ý..." Thấp giọng quật cường nói một câu, trên trán mồ hôi lại không ngừng tuôn ra như tắm.

Anh ngồi xuống, kéo cô vào trong ngực, bàn tay anh to lớn ấm áp xoa lên bụng cô, thoáng dùng lực chà xát xoa xoa.

Nhiệt độ từ lòng bàn tay anh truyền đến, cả người Hạ Nhất Nhiễm nóng lên, thân thể cứng ngắc.

"Thả lỏng!" Anh trầm giọng mệnh lệnh, cũng cảm giác được cô khản trương.

Cô từ từ nhắm hai mắt, điều chỉnh hơi thở, để cho chính mình trầm tĩnh lại, tạm thời không bài xích cùng anh vô cùng thân thiết, đắm chìm trong quan tâm tốt đẹp lại trần quý này.

Đường Hạo Nam thấy cô thả lỏng, khoe môi cong lên, nhẹ nhàng mà vỗ về xoa xoa bụng của cô, kéo chăn đem cô bao bọc.

Trong phòng ngủ chính to như vậy thể hiện đậm nét về nam tính của người đàn ông, người đàn ông dựa vào thành giường, cô gái nhỏ trong lòng đầu hơi tựa vào lòng ngực anh mà ngồi, hai người bị chăn bọc, bàn tay to lớn của anh giấu trong chăn đặt trên bụng cô nhẹ nhàng mà xoa xoa giúp cô.

Mưa bên ngoài còn đang rơi, trong phòng, trình diễn một màn ấm áp hài hòa.

Cô tham lam cảm nhận từng chút một ôn nhu của anh giành cho mình, quyến luyến nhiệt độ của anh, hơi thở của anh, khát vọng càng thêm.

"Tốt hơn chút nào không?" Rất lâu, Đường Hạo Nam dán tại bên tai cô, nhẹ giọng hỏi.

"Uh'm..." Cô nói xong, liền muốn đứng dậy, bị anh kéo về, cánh tay ôm eo cô.

Hạ Nhất Nhiễm cổ họng tắc nghẽn, cũng không lại gãy giữa, từ từ nhắm hai mắt, hút lấy hương vị trên người anh.

Nếu thời gian có thể dừng lại tại thời khắc này mãi thì thật tốt, vĩnh viễn ấm áp mãi như vậy, cô được anh ôm vào trong ngực, anh săn sóc quan tâm cô, tỉ mỉ dỗ dành cô...

"Có phải rất sớm từ trước liền thích anh hay không?" Giọng nói êm ái của Đường hạo Nam truyền đến, nơi sâu thẳm nhất trong lòng cô không ngừng run rẩy, cảm giác rung động rõ ràng.

"Uh'm" Cô nhẹ giọng thừa nhận.

"Bắt đầu từ khi nào?" Anh bình tĩnh hỏi tiếp, không nghĩ làm chuyện có lỗi với Đồng Y Mộng hay không, chỉ là muốn nghe xem lời nói thật trong lòng cô.

"Hỏi chuyện này có cái gì ý nghĩa..."

"Thành thật trả lời anh!"

"Đại khái mười một mười hai tuổi thời điểm đi, cũng không rõ nữa, có lẽ sớm hơn, có lẽ muộn một chút. Nhìn đến anh cùng nữ sinh khác cùng một chỗ, trong lòng cũng rất khó chịu." Cô bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam cũng mới ý thức đến, năm đó khi anh cùng những nữ sinh khác có hành động ái muội hoặc là yêu đương thời điểm, cái cô gái thăm mền anh, người mà trong mắt luôn coi cô như em gái, chính đang ăn giấm lòng tràn đầy khó chịu cùng ghen tị...

Anh một chút cũng đều không có phát hiện.

Chưa từng nghĩ tới cùng Hạ Nhất Nhiễm sẽ phát sinh cái gì, anh chỉ xem cô như em gái. Tuy lúc trước nhìn đến có nam sinh theo đuổi cô, anh cũng rất tức giận, sẽ luôn giáo huấn cô, nữ sinh không cần yêu đương quá sớm, sẽ bị nam sinh lừa gạt!

"Tại sao lại không nói cho anh biết?"

"Bởi vì anh sẽ không thích em." Kỳ thật cũng muốn tỏ lộ tấm lòng mình cho anh biết, ngay vào kỳ nghỉ hè lúc anh học đại học năm nhất ngày đó, ai ngờ, anh từ Bắc Kinh mang về một cô bé mỹ lệ, về mặt vui sướng giới thiệu với cô, cô ta là bạn gái của anh, là người vợ tương lai của anh!

Cô vốn tưởng rằng, cô gái kia chẳng qua cũng chỉ là một người khách qua đường trong cuộc đời của anh, cùng những nữ sinh trước đây ái muội với anh một dạng.

Nhưng mà, cô sai lầm rồi.

Đây là lần đầu tiên Đường Hạo Nam ở trước mặt cô thừa nhận, đó là bạn gái anh.

Tình yêu cùng sự bảo vệ của Đường Hạo Nam đối với Đồng Y Mộng, là người sáng suốt đều có thể nhìn ra tới.

Đồng Y Mộng cũng cùng những người bạn gái trước kia của anh khác nhau, cực kỳ thiện lương ôn nhu, đối với cô không có bất luận cái địch ý gì, chủ động muốn cùng cô làm bạn bè...

Về sau các cô thật đúng là thành bạn tốt không chuyện không nói.

Một người là người đàn ông chính mình vụng trộm thích mấy năm, một người là bạn tốt của chính mình, cô cái "Bên thứ ba" này chỉ có thể chúc phúc cho bọn họ.

Không biết không cảm nhận được, cùng Đường Hạo Nam càng ngày càng xa lạ, về sau khi cô lên đại học, cùng Kha Dịch Thần qua lại tương đối gần. Đường Hạo Nam có lần cũng bởi vì Kha Dịch Thần đối với cô nổi nóng vô cớ, anh phát hỏa xong ý thức được chính mình không nên, chỉ dằn dò cô, không nên để bị Kha Dịch Thần đùa bỡn rồi.

Đàn ông không mấy người là thứ tốt, anh là nói như thế.

"Em không nói anh làm sao biết được?!" Anh trách cứ một câu, chính mình cũng không biết, nếu lúc trước cô tỏ lộ, anh chính là sẽ có thái độ ra sao, sẽ tiếp nhận cô sao?

"Vốn là muốn nói, về sau lại..." Muốn nói lại thôi, cô cười cười, "Anh vĩnh viễn yêu nhất là cô ấy... Cô ấy tới cùng thế nào rồi? Anh nói cho em biết đi."

"Bác sĩ nói, trên lý luận có thể tỉnh lại, nhưng mà, cô ấy liên là không tỉnh! Đừng nhắc đến cô ấy nữa, anh không nghĩ muốn nói đến." Nhắc tới Đồng Y Mộng, tâm trạng Đường Hạo Nam càng thêm kém, phiền não nói.

Hạ Nhất Nhiễm nín thở, nghĩ thấy được có cái mùi gì đó không thích hợp.

"Mùi khét! Ở đâu ra mùi khét khét?!" Cô là con gái, một người tuy không thường nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ xuống phòng bếp, nhạy cảm nói.

Đường hạo Nam vỗ vỗ đầu mình, "Chết tiết! Anh hâm cháo rồi!"

Anh mắng một câu, liền đứng lên.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi theo.

Trên bếp tỏa ra khói đặc, lửa sớm đã bị nước trào ra làm tắc nghẽn, trong nồi đã cháy cạn.

Đường Hạo Nam vội tới.

"Anh cẩn thận! Đừng đụng coi chừng phỏng!" Hạ Nhất Nhiễm thấy anh muốn đụng vào nồi, vội vàng hét lớn, xông lên trước muốn ngăn cản anh, tay cô đẩy tay anh ra, tay mình muốn đụng vào nồi nồi, nháy mắt tiếp theo, bị Đường Hạo Nam lập tức kéo ra, cô bị anh ôm áp ở trong ngực.

Anh nhanh tay đem chốt mở bếp gas khóa lại.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em lại đang làm gì?!" Đường hạo Nam lớn tiếng quát, nhìn hai tay của cô, không bị phỏng.

"Em sợ anh bị phỏng! Anh đối với phòng bếp không kinh nghiệm!"

"Cmn anh mới là đàn ông! Cần một người phụ nữ như em bảo vệ sao?!" Đường Hạo Nam lớn tiếng bạo rống, gân xanh hai bên huyết Thái Dương nổi lên, hai mắt gắt gao trừng mắt nhìn cô.

Anh là kẻ kiêu ngạo tự phụ, một người đàn ông đầu đội trời chân đạp đất, không cần cô nhiều lần bảo vệ, phải là anh bảo vệ cô mới đúng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Không Phải Yêu, Chỉ Là Áy Náy

Hạ Nhất Nhiễm thấy anh rất tức giận, có chút khản trương.

Thân thể bị Đường Hạo Nam đẩy ra, anh đi mở cửa sổ, không nói được một lời, đeo cái bao tay, đem cái nồi bị cháy sạch biến thành màu đen kia ném vào bồn rửa, phát ra âm thanh rất lớn.

"Mỗi lần đều đã như vậy, em cho mình là ai? Thánh mẫu?" Anh trừng mắt nhìn cô, bạo rống.

Đôi tay kia da mịn thịt mềm, ở trong mắt anh là một đôi tay cực kỳ xinh đẹp, nếu như bị nóng làm phỏng ra cái sẹo gì trên đó, vậy rất đáng tiếc rồi!

Hơn nữa, lần trước cô bởi vì cứu anh, sau lưng cùng trên cẳng chân đã lưu lại một mảng vết sẹo rồi!

"Anh đừng tức giận, lần sau hẳn không như vậy nữa rồi." Cô vội vã nói, Đường Hạo Nam hừ lạnh nhìn cô.

"Anh cmn thật không biết em là đang giả vờ, hay lại vẫn là thật tâm!" Anh lại rống.

Anh lại hoài nghi cô là giả vờ?

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác chính mình bị anh tát cho một chậu nước lạnh, trong lòng liền có cảm xúc kích động, hung hăng xé rách xuống, thương tâm xoay người.

Khi cô sắp đi tới cửa khi đó, thân thể đột nhiên bị anh từ phía sau ôm lấy, hai tay của người đàn ông gắt gao ôm eo cô, cầm chặt tại đỉnh đầu của cô.

"Anh buông ra! Tôi là đang giả vờ đó, tôi là giả mù sa mưa nghĩ muốn tranh thủ sự đồng tình của anh!"

"Anh biết em là thật tâm! Anh tin! Vừa nãy là nói nhầm!" Anh vội vã phản bác, âm thanh rất lớn, đem cô ôm chặt hơn.

Anh rốt cuộc nên đối với cô thế nào đây...

Đường Hạo Nam trong lòng cũng đang giãy dụa, chưa xót khó nhìn, có chút tình cảm, ở sâu trong đáy lòng, đã lặng yên nảy sinh.

Không cách nào phủ nhận chúng nó tồn tại, không cách nào phủ nhận lực ảnh hưởng của Hạ Nhất Nhiễm đối với anh.

Chỉ là, anh không biết nên đối đãi với cô như thế nào.

"Vậy còn anh? Tại sao đối tốt với em như thế? Là đang lừa gạt em, hay vẫn lại là vì cái gì?" Cô đưa lưng về phía anh, âm thanh trầm khàn rất nhỏ, đau lòng hỏi.

Anh đột nhiên đối với cô tốt như thế, để cho cô không thể không hoài nghi, anh là đang đùa bỡn cô.

"Bởi vì anh biết em cũng là người bị hại! Cho nên, nghĩ muốn đối tốt với em hơn một chút!" Đây là lý do duy nhất anh có thể tìm ra, thuyết phục chính mình.

Có lẽ là cảm thấy được cô là vô tội, mới nhìn không được nghĩ muốn đối tốt với cô, oan uổng cô nhiều năm như vậy...

Đó chính là đồng tình? Cùng tình yêu không quan hệ.

Hạ Nhất Nhiễm trầm nghĩ, ở trong lòng cười khổ, hốc mắt ảm áp, không biết nên vui mừng hay vẫn lại là càng thêm khổ sở.

Anh đối tốt với cô, không phải xuất phát từ tình yêu, chỉ là áy náy.

Kỳ thật anh có thể làm đến không căng ghét cô nữa, cô nên cực kỳ vui vẻ.

Cô nhẹ nhàng mà tránh ra khỏi anh, xoay người, ôm lấy thân hình to lớn của anh, đầu ở trên ngực anh cọ xát.

Tay Đường Hạo Nam nhẹ nhàng vuốt ve xoa đầu của cô, môi mỏng hôn lên tóc cô.

"Chuyện năm đó, anh đều đã điều tra rõ ràng rồi?" Cô nhẹ giọng hỏi, lòng đang run run.

Lòng Đường Hạo Nam cũng ần ần đang phát run, nhớ lại mấy năm nay một mực hiểu lầm cô, nhục nhã cô, mà trong lòng cô nhưng vẫn yêu chính mình.

Cảm xúc áy náy mãnh liệt, dạy anh càng ôm chặt cô.

"Không cần lại nói với anh chuyện trước kia!" Anh trầm giọng nói, lời kéo cô ra, cúi đầu, tầm mắt hai người giao nhau.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, "Anh nghĩ rằng em muốn nhắc đến sao? Em cũng không nghĩ muốn." Nói xong, cô từ trong ngực anh rời khỏi.

...

Bữa tối vẫn lại là Hạ Nhất Nhiễm chịu đựng đau bụng kinh đi nấu, anh từ nhỏ sống an nhàn sung sướng, làm sao biết nấu ăn. Sau khi ăn xong, cô muốn đi dọn dẹp, bị anh ngăn lại, anh vậy mà lại đi phòng bếp, bên trong phát ra âm thanh bình bình bâng bâng.

Cô tự động đi đến phòng dành cho khách, cảm thấy được chủ động ngủ trong phòng ngủ của anh không thích hợp.

Cô đang chuẩn bị tắm rửa, áo đều đã cởi.

Ai ngờ, Đường Hạo Nam nổi giận đứng đứng đem cô bế lên, trực tiếp đi phòng ngủ chính, vào buồng vệ sinh.

Vòi hoa sen bị mở ra, dòng nước nóng hầm hập cọ rửa thân thể hai người.

"Sau này, cùng với anh, tất phải theo anh ngủ một giường!" Anh lãnh ngạnh mệnh lệnh, một tay lấy thắt lưng trên người cởi ra, lộ ra thân thể to lớn đầy đặn cường tráng, bắp thịt cùng đường cong kia hoàn mỹ, đủ để cho cô mặt hồng tím đập.

Tuy không phải lần đầu tiên thấy được, cô vẫn lại là không quen ngược ngùng mặt đỏ rồi.

Đôi tay che chắn trước ngực bị anh kéo ra, lộ ra cảnh xuân trước ngực mê người của cô.

Quần của cô bị anh kéo xuống, ném ở một bên.

Chỉ chốc lát sau, hai người đều trần như nhộng mặt đối mặt, dưới vòi sen tắm dội...

Cô xấu hổ đến một chút cũng không dám cúi đầu, dưới sự chăm sóc của anh, tắm gội sạch sẽ.

Ấm áp như vậy, đối với cô mà nói, không thể nghi ngờ là khắc cốt ghi tâm.

Dưới sự chăm sóc của anh, cô bị anh ôm đi phòng ngủ, mặc trên người áo somi cùng quần đùi ở nhà của anh, bị anh ôm vào trong ngực, anh giúp cô sấy tóc.

Cô đưa lưng về phía anh, dựa vào trong ngực của anh.

Đầu ngón tay của anh thi thoảng ngẫu nhiên đụng chạm lên da đầu mẫn cảm của cô, gió mát nhẹ nhàng hiu hiu thổi, để cho cô vừa thoải mái, lại cảm thấy rất kỳ quái, nhất là khi gió mát phe phất tại bên tai cô, cái loại cảm giác kỳ quái tê dại này, để cho thân thể cô căng thẳng, hai tay nắm chặt chân.

Ngẩng đầu khi đó, đối mặt chính là tấm gương to treo treo trên bức tường phía đối diện.

Trong gương là một bức ảnh hài hòa ấm áp.

Người đàn ông cười trần, trong lòng ôm lấy cô gái mặc áo somi trắng của đàn ông, bọn họ xem ra là một đôi vợ chồng cực kỳ ân ái, người vợ đang ngồi trong lòng chồng mình, người chồng động tác ôn nhu, sẵn sàng giúp vợ mình sấy tóc...

Vợ chồng, cái từ này, để cho Hạ Nhất Nhiễm xúc động cảm khái, khóe môi không khỏi cong lên.

Đã từng làm mơ cũng chưa nghĩ tới, cô sẽ trở thành vợ của Đường Hạo Nam.

Lại bởi vì một phần di chúc, cô thực trở thành vợ của anh.

Không có cầu hôn, không có hôn lễ, đến nhẫn cưới đều không có, chỉ là làm thủ tục pháp luật...

Hiện tại, cô cảm thấy cuộc hôn nhân này cuối cùng muốn đi đến hồi kết thúc khi đó, anh lại thay đổi chủ ý rồi.

Thật sự có thể nắm tay cả đời, bên nhau đến già sao?

"Em lại suy nghĩ cái gì?" Táp âm của máy sấy tóc biến mất, anh nhìn cô ngây ngốc ngồi trong lòng mình, nhìn cô thất thần hồi lâu trầm giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, cười lắc đầu, không có.

"Đi ngủ đi!" Không lại nghĩ đến nữa, qua một ngày tính một ngày đi!

Cô đưa lưng về phía anh nằm xuống, bị anh chuyển lại, đối mặt với anh.

Trong bóng tối, thấy không rõ mặt đối phương, tay Đường Hạo Nam, nhẹ nhàng mà xoa gương mặt cô, chậm rãi vuốt ve.

Cô từ từ nhắm hai mắt, không nói được một lời.

Dần dần, động tác của người đàn ông nhiễm lên tình sắc, đi tới ngực của cô.

Đường Hạo Nam một chút đều đã ngủ không được, ngửi thấy mùi thơm trên người cô, bụng liền là một trận nóng bỏng, nóng được đến phát đau, cực kỳ khó chịu.

"Anh... Bỏ tay anh ra!" Cô lãnh ngạnh nói, quyết đoán đánh lên mu bàn tay anh, lập tức lại bị bắt được, cánh tay của cô bị anh lôi kéo, đòi xuống.

Tay cô đụng phải thứ gì đó cực kỳ cứng rắn!

Hơi chút thất thần, giây lát liền hiểu rõ đó là cái gì!

Hai gò má cô gái nhỏ phớt đỏ lên, ửng hồng kia vẫn lan tràn đến cổ, cô theo bản năng muốn rút tay về, Đường Hạo Nam dùng lực giữ lấy, không chịu buông tha cô.

"Anh..."

"Anh bị em gọi lên dục vọng, dù sao cũng phải giải quyết chứ? Kim nén nhiều sẽ mang bệnh đó, em sau này phải làm sao? Đây cũng coi là sex." Giọng Đường Hạo Nam thô cát, lộ ra nồng đậm tình dục, nắm tay cô, chậm rãi lên xuống khuấy động.

Nghe những lời lưu manh của anh, lòng Hạ Nhất Nhiễm tâm từng đợt cuộn sóng run rẩy, mặc dù đã từng thân mật hoan ái qua, nhưng mà, cô đã bao giờ từng cảm của anh như vậy...

"Lưu manh... Uh'm..." Vừa muốn giận dữ mắng anh, anh đột nhiên vui đầu vào ngực cô...

Thật lâu sau, người đàn ông trong tay cô gái nhỏ của mình đạt được cao trào, phát ra tiếng rên rỉ gọi cảm khăn khăn, thoải mái mà thỏa mãn từ từ nhắm hai mắt.

Hạ Nhất Nhiễm bò lên, chính mình đi toilet rửa tay, lại lấy ra khăn mặt, đỏ mặt, săn sóc vì anh lau chùi hết hạ thân ô uế của anh.

Sự săn sóc của cô, để cho Đường Hạo Nam cực kỳ mãn ý.

Cô xử lý xong tất cả, bị anh ôm vào trong ngực.

"Sau này chính là muốn như vậy, giống một người vợ hiền lành, săn sóc anh, chiều cổ anh!" Người đàn ông hí hóp mắt, trầm giọng mệnh lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm không nói, Đường Hạo Nam tròn mắt, xoay người đặt ở trên người cô, giữ mặt cô, "Không được lại không nói lời nào, trả lời anh!"

"Em..." Cô mở ra hai mắt, sắc mặt đỏ hồng, đôi con ngươi trong suốt phớt đỏ phủ một tầng sương mù dày đặc.

Hoàn toàn không còn là người phụ nữ kiên cường giỏi gian trên thường trường thường ngày, giống một cô nữ sinh lần đầu biết yêu, Đường Hạo Nam cực kỳ yêu thích dáng vẻ thẹn thùng đẹp ngọt ngào này của cô.

Ngón tay người đàn ông tại cánh môi màu đỏ của cô khẽ vuốt, trong không khí ái muội, khiến người ta tâm trí mơ hồ, toàn thân tê tê dại dại, "Không muốn? Hửm?" Anh tiếp tục hỏi.

Đường Hạo Nam là cao thủ tán tỉnh, cũng là người đàn ông cực kỳ có mị lực, đối với phụ nữ lại càng có thu hút, chỉ cần anh nguyện ý, không người phụ nữ nào không quý gồi dưới chân anh.

Giờ phút này, giọng của anh khàn khàn kêu gọi, hỏi cô.

Hạ Nhất Nhiễm không hề có kinh nghiệm yêu đương, lập tức đã bị anh mê hoặc rồi.

"Nguyện, nguyện ý..."

"Ngoan!"

"Ừm..." Người đàn ông nói xong, ngăn chặn môi của cô, thưởng cho cô một nụ hôn tình yêu triền miên cuồng nhiệt, nụ hôn này, càng thêm khiến Hạ Nhất Nhiễm mê luyến anh sâu sắc.

Cô chìm đắm trong hạnh phúc cùng sự săn sóc của anh, quên đau bụng kinh, rất nhanh tiến vào trong mộng đẹp.

...

Một đêm không gặp phải ác, một đêm yên giấc.

Sau một trận mưa, hôm nay trời lại quang đãng, ánh nắng mặt trời sáng sớm làm căng từ cửa sổ sát đất nghiêng mình chiếu vào, Hạ Nhất Nhiễm mở mắt ra, đối diện chính là gương mặt mê người của Đường Hạo Nam.

Khuôn mặt lúc ngủ của anh lười biếng mà vô hại, râu ria lởm chởm mọc, khiến anh càng thêm gợi cảm mê người.

Cô nhin không được vươn ra ngón tay, nhẹ nhàng mà vuốt ve đường nét khuôn mặt anh, sợ hãi đánh thức anh, cực kỳ cẩn thận, ánh mắt tham lam, tràn ngập mê luyến.

Đường Hạo Nam kỳ thật đã sớm thức dậy, trên mặt giống như có con kiến đang bò, cảm giác nhột nhột tê dại, lại cảm thấy người phụ nữ đáng giận này làm tức giận rồi, cô không biết đàn ông sáng sớm dục vọng là cực mạnh liệt à?!

Ánh mặt trời chiếu sáng lên khuôn mặt tuần tú của anh, khoảng cách như vậy gần, môi của cô nhin không được hướng tới khuôn mặt tuần tú của anh ghé sát vào...

Cảm thấy được cô sắp hôn xuống, Đường Hạo Nam tiếp tục làm bộ ngủ, tim vậy mà đập càng lúc càng nhanh, anh thậm chí có thể cảm nhận được tiếng tim đập "thùm thụp" của chính mình.

Tuân theo cảm giác từ nội tâm, giờ phút này, cô không cách nào khống chế chính mình, đôi môi dần dần ghé sát vào đôi môi kêu gọi của anh.

Lòng đang rung động, khăn trương nín thở.

Chẳng bao lâu sau, cái người con gái Hạ Nhất Nhiễm si ngốc thầm mến Đường Hạo Nam, cũng là như vậy, nhìn anh, rất muốn hôn anh một phen, liền một phen.

Khi đó, có cho cô một trăm cái lá gan, đều sẽ không làm như vậy.

Bởi vì anh có bạn gái.

Hiện tại khác rồi, anh đã thừa nhận cô cái người vợ này, mà còn, bọn họ đã hôn qua rất nhiều lần.

Nụ hôn đơn thuần, hạ xuống.

Lúc môi của cô xoa sát đến môi của anh khi đó, một dòng điện mãnh liệt xông ra.

Cô nhanh chóng phải rời khỏi, ai ngờ, Đường Hạo Nam đột nhiên giữ lấy gáy cô, rồi sau đó, nảy sinh ác độc hôn cô!

Anh thức dậy!

Cô giống như con mèo nhỏ, ăn vụng bị anh bắt quả tang tại trận!

Hạ Nhất Nhiễm xấu hổ lúng túng vô cùng, thật muốn chui xuống gầm giường mà trốn!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tài Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Đồng Y Mộng Mở Hai Mắt Ra

Đồng thời cũng có cổ cảm giác hoảng hốt dâng lên, bất quá, cổ cảm giác hoảng hốt kia rất nhanh đã bị nụ hôn bá đạo cường thế nóng bỏng của anh đuổi đi mất, chỉ còn lại có lòng tràn đầy cuồng cuồng yêu say đắm, cô bị anh hôn đến thở hồng hộc.

Bàn tay người đàn ông đã tìm đến quần lót của cô, đang sờ đến băng vệ sinh thật dày khi đó, ảo não thu tay lại.

Sau khi cô bị buông ra, lập tức đứng dậy, kéo chăn ra xuống giường, giống như đang chạy trốn lao thẳng đến phòng vệ sinh.

Đường Hạo Nam nằm ở trên giường, hai mắt nhìn trần nhà, khóe miệng cong lên như có như không đang cười.

Di động trên tủ đầu giường vang lên, anh sờ qua lấy, thấy báo hiệu là Chu Giai Ngưng gọi đến, đôi mày thâm thúy nhếch lên.

"Có chuyện gì?"

"Đường tổng, anh tối hôm qua đi đâu rồi hả? Người ta đúng là đợi anh thật lâu..." Tiếng Chu Giai Ngưng chua giọng truyền đến, Đường Hạo Nam ngồi dậy, lúc này mới nhớ tối hôm qua cùng Chu Giai Ngưng là có hẹn.

"Tối hôm qua có việc đột xuất, quên mất. Kha Dịch Thần bên kia, có cái động tĩnh gì? Trực tiếp ở trong điện thoại nói!" Đường Hạo Nam vừa nói, vừa xuống giường, đi đến bên cạnh tủ quần áo, tìm một bộ quần áo, một tay mặc quần vào.

"Đường tổng.. Người ta muốn gặp anh, với anh gặp mặt nói..." Giọng Chu Giai Ngưng làm nũng truyền đến, Đường Hạo Nam không vui nhún mày.

Khóa dây lưng kim loại phát ra âm thanh giòn dã, anh thân thể trần đứng ở bên cạnh cửa sổ sắt đất, lộ ra bắp thịt to lớn toàn thân, "Giai Giai, cô nên là rõ ràng tính tình của tôi."

Giọng Đường Hạo Nam không giận mà uy, bình thường, anh nói như thế, là muốn cho đối phương một câu cảnh tỉnh.

Chẳng thế thì, chờ anh thật sự phát giận, đến lúc đó, đối phương chỉ có thể chịu không nổi rồi!

Đường Hạo Nam lòng dạ độc ác, Chu Giai Ngưng đã từng biết đến, trước đó không lâu lại vẫn nghe nói, ở Bắc Kinh có một ông chủ bị anh chinh đến táng gia bại sản.

Chu Giai Ngưng lưng toát mồ hôi lạnh, liền vội cười làm lành, "Đường tổng, người ta chỉ là đùa một chút với anh thôi! Kỳ thật, Kha Dịch Thần gần đây không có cái động thái gì, chủ yếu là, người này, giống như không gần phụ nữ, chị em tốt của em vài lần nghĩ muốn tiếp cận anh ta, đều đã tiếp cận không được!"

"Không gần phụ nữ? Tôi không tin." Đường Hạo Nam giọng lãnh đạm giễu cợt, con ngươi liếc về phía mặt trời mọc.

Kha Dịch Thần, hiện tại là cái đinh trong mắt anh!

Lần trước nhảy lầu, sự kiện Axit Sunfuric, tuy không có chứng cứ trực tiếp chứng minh là kẻ đó gây nên, nhưng mà, tin tức anh điều tra được quả thật là kẻ đó ở trong tối đối phó Đường thị.

"Đường tổng, một đàn em trong nghề chính miệng nói với em, còn có ghi âm làm chứng đó! Cô ta đem thắt lưng của Kha Dịch Thần đều đã mở ra, chính mình cõi sạch trần như nhộng, Kha Dịch Thần cũng chưa phản ứng. Người đoán anh ta đối với đàn em của em nói gì không?"

"Hừ..." Đường Hạo Nam hừ lạnh, cái gì cũng chưa nói, bên kia, Chu Giai Ngưng lập tức báo cáo tiếp, biết Đường Hạo Nam không kiên nhẫn đoán.

"Vị đàn em đó của em cho rằng anh ta về phương diện kia không được, châm chọc Kha Dịch Thần một câu. Kha Dịch Thần đen mặt nói, anh ta chỉ đối với người con gái mình yêu thích có cảm giác! Lại vẫn lấy ra một sợi dây chuyền, trên mặt sợi dây chuyền dán ảnh chính là ảnh chụp Hạ Nhất Nhiễm! Đường tổng, em nói đều là chuyện hoàn toàn xác thực!"

Chu Giai Ngưng nhấn mạnh, ngữ khí cực kỳ chắc chắn.

"Tiếp tục theo dõi sát sao!" Đường Hạo Nam tức giận nói một câu, lập tức cúp điện thoại.

Hạ Nhất Nhiễm từ phòng vệ sinh đi ra, nhìn anh thân mặc quần tây trang, trên thân lại để trần, không khỏi mặt đỏ.

Đường Hạo Nam nhìn đến cô, sắc mặt cũng không tốt đẹp chút nào, gắt gao nhìn chăm chăm cô, như muốn đem linh hồn của cô nhìn thấu.

Có thể nói, Kha Dịch Thần lúc trước cùng cô bỏ trốn, quả thực là một cây kim trong lòng anh.

Cảm giác giống bị cô phản bội.

"Anh xảy ra chuyện gì sao?" Nhìn sắc mặt Đường Hạo Nam không thích hợp, cô đến gần, quan tâm hỏi.

Ở nơi cách anh một bước, cô bị anh kéo đến trong ngực, người đàn ông một tay giữ lấy eo cô, một tay nâng cằm cô!

"Sau này, em dám cùng Kha Dịch Thần gặp mặt một lần, anh liền chặt đứt chân của em!" Đường Hạo Nam lãnh ngạnh quát, vẻ mặt hết sức nghiêm túc, như vậy không giống nói đùa.

"Lại xảy ra chuyện gì?!" Vừa mới còn rất tốt, lúc này lại...

Anh đây là đang ghen? Hay vẫn lại là đang không tin cô?

Ánh mắt Đường Hạo Nam đang lóe ra, lòng đang run rẩy, trải qua nhiều chuyện như vậy, anh đối với Hạ Nhất Nhiễm căn bản không một chút tín nhiệm,

liền ngay cả hiện tại đều đã đang hoài nghi cô đối với anh là không thật tâm, có ở trong bóng tối cùng Kha Dịch Thần cầu kết chính anh hay không.

Biểu hiện hiện tại của cô, có phải là đang nguy trang hay không?

Nếu quả thật là như vậy, anh nhất định sẽ giết chết cô!

"Hạ Nhất Nhiễm, em dám phản bội anh, anh thật sự sẽ hủy đi em!" Trên khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông hiện lên ngạo độc ý, khiến người ta kinh hãi, Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt, người đàn ông cô yêu, rốt cuộc là người lòng dạ độc ác như thế nào.

"Em cũng hi vọng anh có thể tin tưởng em, nếu, anh coi em như vợ mình, nên tin nhiệm em." Ánh mắt cô nhìn thẳng anh, trầm giọng nói.

Đường Hạo Nam không nói gì, trầm mặc đi xuống vệ sinh.

Hạ Nhất Nhiễm cũng không lại truy hỏi, sợ lại gây gổ.

Ăn điểm tâm thời điểm, anh cũng chưa nói cái gì nói.

Đường Hạo Nam thoáng lạnh thoáng nóng như vậy, để cho Hạ Nhất Nhiễm đoán không được suy nghĩ thật trong lòng của anh, chỉ có thể càng thêm thật cẩn thận theo sát cùng anh ở chung, giấu bó một đoạn tình cảm vợ chồng như bước trên băng mỏng một dạng này.

...

Đây là Hạ Nhất Nhiễm lần thứ hai đến thăm Đồng Y Mộng, trước đó, cô cố ý gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam, là được sự cho phép của anh, mới đến.

Trong phòng bệnh, vẫn lại là cái thế giới như cổ tích một dạng kia.

Sắc mặt Đồng Y Mộng xem ra so với trước kia tốt hơn nhiều, hai gò má hơi hơi ửng nhợt nhợt phấn hồng.

Giống như một người đang khỏe mạnh ngủ thiếp đi vậy, chẳng qua, vẫn lại là cực kỳ gầy.

Cô ở cạnh giường bệnh ngồi xuống, "Mộng Mộng..."

Nhẹ giọng kêu hô, Đồng Y Mộng vẫn như cũ như vậy, vẫn không nhúc nhích, một chút cũng không có sinh khí.

"Hạo Nam nói, muốn cùng cô nói chuyện nhiều hơn, nếu có kỳ tích xảy ra, cô thật sự khả năng sẽ tỉnh dậy." Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười nói, cũng không phải là đùa trẻ, đều là là nam nữ trưởng thành ở thành phố lớn tiếp thu giáo dục hiện đại, lấy đâu ra nhiều tin tưởng có nhiều kỳ tích như vậy.

Nhưng vẫn lại là cực kỳ hi vọng Đồng Y Mộng có thể tỉnh, nói vậy, áy náy trong lòng cô sẽ giảm bớt đi chút ít, cùng với Đường Hạo Nam cũng sẽ kiên định thêm một chút.

Nói đi thì nói lại, lỡ như Đồng Y Mộng thật sự thức dậy, Đường Hạo Nam còn có thể tiếp tục cùng với cô sao?

"Hạo Nam cũng tin tôi năm đó cũng là bị người hại, Mộng Mộng, xin cô cũng tin tưởng tôi, tôi cũng là người bị hại." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói, khỏe miệng nhếch cười khổ.

"Có chút lời nói, tôi không biết nên làm sao nói với cô, chỉ hy vọng cô có thể tha thứ, chuyện tình cảm, liền giao cho duyên phận cùng thời gian đi. Đúng cùng sai, phân được không rõ ràng như vậy."

Cô muốn nắm giữ tốt cơ hội này, cố gắng làm tốt người vợ của Đường Hạo Nam, đừng cảm một lần, không lại có tiếc nuối.

Đồng Y Mộng vẫn không nhúc nhích, Hạ Nhất Nhiễm bắt đầu đi lác lác đầu, còn nói vài câu, đi ra phòng bệnh.

Cửa phòng bệnh mới vừa khép lại, người thực vật trên giường bệnh, đột nhiên mở hai mắt ra, một đôi mắt to đen tuyền, hiện lên ánh sáng âm hiểm, khóe miệng nhếch lên tươi cười lạnh lùng.

"Hạ Nhất Nhiễm, tôi sẽ để cho cô thấy rõ, Đường Hạo Nam rốt cuộc là tin tưởng cô, hay vẫn tin tưởng tôi..." Đồng Y Mộng lầm bầm nói, sau đó lại đóng lại hai mắt.

Hạ Nhất Nhiễm mới ra đến cửa lớn bệnh viện, vậy mà lại nhận được điện thoại của cha mình - Hạ Dụ Kỳ!

Đã vài năm không gặp mặt.

"Nhiễm Nhiễm, mẹ kế của con muốn bán tòa nhà mẹ con để lại cho con kia!"

Vừa nghe nói đến chuyện liên quan đến mẹ mình, Hạ Nhất Nhiễm nháy mắt liền nổi giận đùng đùng!

"Bà ta dám?!" Cô ngạo độc nói

Xong, cúp điện thoại, ngồi lê xe ô tô màu trắng của chính mình.

Chiếc xe này đã mua được hai năm, trước đó không lâu mới đưa đi bảo dưỡng.

Một bên lái xe, một bên hận đến hai tay run rẩy, nắm chặt tay lái.

Cái người đàn bà Cố Tú Vân này, bắt đầu để ý đến bất động sản mẹ để lại cho cô rồi!

Nằm ở thành phố Sùng Xuyên, số 9 đường Thanh Phố là một tòa nhà được xây dựng từ thời dân quốc, là nhà mẹ đẻ của Hạ Nhất Nhiễm. Ở trong trí nhớ mơ hồ của Hạ Nhất Nhiễm, mẹ trước kia thường xuyên mang cô đến nơi này chơi đùa, cũng là ở trong tòa nhà này xảy ra chuyện.

Hạ Nhất Nhiễm nhớ lại chuyện trước đây, ngực kìm nén phần nộ cùng bi ai.

Vốn dĩ tòa nhà này là di sản mẹ để lại cho cô, chờ sau khi cô trưởng thành, mười tám tuổi sẽ đem bất động sản chuyển sang danh nghĩa của cô.

Nhưng mà, Cố Tú Vân ở sau lưng gian lận, căn nhà kia, sớm thành bất động sản dưới tên của Cố Tú Vân rồi!

Cô đã từng nghĩ biện pháp đoạt lại, nhưng mà, không có năng lực đó.

Chỉ có Đường Hạo Nam đã từng đồng ý qua với cô, tương lai nhất định giúp cô đoạt lại.

Hiện tại...

Đó là nhà ngoại của cô, là căn nhà mẹ đã từng nhớ mãi không quên!

Hạ Nhất Nhiễm rất nhanh đến chỗ cửa biệt thự Hạ gia.

Cách lần trở về trước, đã có hai tháng rồi.

Nếu không phải bắt buộc đi, cô tuyệt không bước vào nơi này nửa bước!

Người giúp việc thím Ngô mở cửa lớn cho cô, "Đại tiểu thư, người tới rồi..."

"Thím Ngô, bà Cố có ở nhà không?" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, chỉ thấy cha mình Hạ Dụ Kỳ từ trong biệt thự đi ra, cô không đợi thím Ngô trả lời, lập tức đi tới.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn người cha vài năm không gặp của mình, so với lúc trước, ông già hơn rất nhiều, mái tóc đã ngã hoa râm.

Trên mặt đã có rất nhiều nếp nhăn, lại không mập ra, khuôn mặt vẫn lại là cực kỳ anh tuấn.

Về mặt cô cũng không dui đi ít nhiều, đối với người cha này, không có quá nhiều tình cảm. Cho dù có một chút tình cảm cha con, cũng sớm bị sự kiện năm đó làm cho phai mờ rồi!

Hạ Dụ Kỳ nhìn về mặt con gái mình lãnh đạm không chút cảm xúc, ở trong lòng thở dài, "Nhiễm Nhiễm, bà ấy không ở nhà, chúng ta đi ra vườn hoa phía sau nói chuyện đi."

Giọng nói hơi chút già nua truyền đến, trong giọng nói lộ ra hòa ái của trưởng giả đối với văn bối, loại hòa ái này ở trong mắt Hạ Nhất Nhiễm, cực kỳ đối trá.

Hạ Nhất Nhiễm đi theo bóng dáng của ông, đi ra vườn hoa.

Trong vườn hoa có một khu rừng trúc lớn, các loại bồn hoa cùng hoa sơn trà, cùng trong trí nhớ của cô một dạng.

Chỉ là không thấy chiếc xích đu trước đây cô thường hay chơi đùa nữa.

"Chuyện tòa nhà của mẹ, tôi là kiên quyết hẳn không để cho bà ta bán! Bất động sản kia vốn nên là của tôi! Bà Cố dám lỗ mãng, tôi nhất định sẽ kiện bà ta lên tòa án!" Hạ Nhất Nhiễm không khách khí nói, thái độ lãnh ngạnh.

Hạ Dụ Kỳ vốn đưa lưng về phía của cô xoay người lại, áy náy nhìn cô, "Nhiễm Nhiễm, công ty chúng ta vài năm nay bị tên tiểu tử Đường Hạo Nam chinh suy sụp đến không sai biệt lắm, thiếu một đồng nợ nần, nếu còn không trả, pháp viện liền muốn niêm phong luôn tòa biệt thự này rồi!" Hạ Dụ Kỳ về mặt khuôn mặt u sầu, sớm đã không còn hăng hái năm đó.

"Ồi... Thì ra, muốn bán tòa nhà cũ kia, là vì trả nợ à... Chẳng qua, sớm biết hôm nay, các người hà tất lúc trước còn làm?! Các người liền tính ra đường ở, hay ngủ đầu đường xó chợ, cũng đừng mơ tưởng đến bất động sản của mẹ tôi! Tôi sẽ không thương cảm các người!" Hạ Nhất Nhiễm trầm đĩnh tiết thiết rống, nghĩ đến Cố Tú Vân năm đó muốn đem cô ném lên giường của một tên nhà giàu mới nổi, cô vẫn luôn hận thấu xương, bao gồm cả người cha này!

Hạ Dụ Kỳ phức tạp nhìn cô con gái lớn trước mắt cùng trước kia một chút cũng không nhau, vài năm nay, cô biến hóa quá lớn.

Trở nên cường thế mà lãnh khốc, ông cũng cảm nhận được, hận ý sâu sắc trong lòng cô!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Sự Lãnh Đạm Của Cô

Có thể để cho cô chỉ trong vài năm thay đổi lớn đến như thế, thành thực nhiều như thế, chắc chắn là bởi vì quá tổn thương.

Hạ Dụ Kỳ nhìn con gái lớn trước mắt cùng trong trí nhớ hoàn toàn trái ngược, một cổ áy náy tự nhiên nảy sinh.

"Nhiễm Nhiễm, chuyện đó thật là lúc trước cha cũng chẳng hay biết gì!" Ông biết, cô hận ông cái gì, bắt đắc dĩ nói.

"Liên tính ông lúc ấy không biết, về sau thì sao?! Tại sao không đứng ra chủ trì công đạo cho tôi?! Ông trước sau lại vẫn hướng về họ Cố kia! Mời ông chuyển lời cho Cố Tú Vân, tôi nhất định phải đoạt lại tòa nhà kia! Chờ nhận đơn kiện của tòa án gửi đến đi!" Hạ Nhất Nhiễm trầm đĩnh diệt thiết nói.

Bóng dáng mảnh khảnh rất nhanh biến mất ở trong hoa viên.

Mới ra khỏi biệt thự Hạ gia, cô mà bắt đầu liên hệ luật sư, hỏi ý kiến vụ kiện này muốn làm sao cãi thắng.

Lúc đó, sắc trời đã tối, cô tiến đến văn phòng luật sư.

"Luật sư Giang, ông xem tài liệu của tôi đã đầy đủ chưa?"

Hạ Nhất Nhiễm nhìn luật sư Giang ở đối diện đang xem tài liệu cô chuẩn bị, trầm giọng hỏi, nhìn vẻ mặt của luật sư Giang, cảm giác kết quả không tốt lắm.

Quả nhiên...

"Hạ tiểu thư, vấn đề mấu chốt của vụ án này chính là nếu như khi mẹ cô còn sống lập ra di chúc thì tốt rồi, không có phần di chúc kia, tôi nghĩ muốn cãi thắng vụ án này thật sự rất khó!"

Hạ Nhất Nhiễm cũng biết phần di chúc kia là mấu chốt, nhưng mà, di chúc thật sự sớm bị Cố Tú Vân động tay chân, cô hiện tại chỉ có một bức thư mẹ để lại, nội dung bức thư là nói tòa nhà kia để lại cho cô.

Cố Tú Vân sớm cấu kết luật sư lập di chúc năm đó, bóp méo nội dung di chúc rồi.

Di động trong túi xách vang lên, thấy báo hiệu là Đường Hạo Nam gọi đến, cô lập tức đi ban công nhận điện.

"Em đang ở đâu?! Anh đã đi mua xong thức ăn chờ em về nấu cơm, người đâu?!" Đường Hạo Nam tuy đối với cô đã tốt lên rất nhiều, nhưng mà mỗi khi nóng giận, vẫn lại là tính tình hung bạo, đối với cô hồ to gọi nhỏ.

"Em đang có việc bận, khả năng sẽ tới muộn mới trở về." Cô ôn hòa nhã nhặn nói.

"Việc bận? Em bận rộn cái gì?! Đừng nói với anh là còn đang ở công ty tăng ca! Em buổi chiều liền không ở công ty!" Đường Hạo Nam giận, cô có thể có cái chuyện gì chứ? Anh gọi cô trở về, cô còn dám không trở về!

"Em thật sự có chuyện quan trọng! Anh đi ra ngoài ăn trước đi, em trở về sẽ giải thích với anh."

"Hạ Nhất Nhiễm! Anh cho em thời gian nửa tiếng, nếu em không trở lại, đêm nay đừng nghĩ nhìn thấy anh!" Đường Hạo Nam giống như đứa trẻ đang hờn dỗi, tức giận nói.

Hạ Nhất Nhiễm nhũn chặt mày, tức giận thở hắt ra một hơi, trực tiếp cúp điện thoại.

...

Trong phòng khách, Đường Hạo Nam lười biếng ngồi ở trên ghế sofa, uống Whisky, hai mắt nhìn chăm chăm chiếc đồng hồ cổ trên vách tường đối diện, mắt thấy thời gian ba mươi phút dần dần muốn kể thúc, anh càng uống càng nhiều.

Hạ Nhất Nhiễm cái người phụ nữ chết tiệt này, cô cho rằng cô là ai?!

Cô dám không đứng giờ trở về, anh đêm nay nhất định đi tìm người phụ nữ khác!

Người nào đó ở trong lòng căm giận nghĩ như vậy.

Kim đồng hồ đang chậm rãi nhích đi từng chút một, bình rượu dần dần thấy đầy, dạ dày truyền đến một trận đau nhói khó chịu.

Vốn dĩ bụng đói kêu vang còn cao, lại uống rượu, dạ dày không đau mới là lạ.

Đường Hạo Nam ôm bụng, nhìn thời gian liền muốn đến, lòng ngực bùng bùng lửa giận.

Anh đứng lên liền muốn hướng chỗ cửa ra vào đi đến.

Cửa truyền đến động tĩnh, người đàn ông về mặt vừa xoắn xuýt vừa căm giận, mới vừa cong môi mỉm cười, giây lát đã lãnh nghiêm mặt mím môi.

Hạ Nhất Nhiễm vội vã tiến vào, dáng vẻ thờ hờ hển.

"Em không muốn chứ?" Nhìn đến anh, cô vội vã nói, hướng anh mắt tròn trắng.

Đường Hạo Nam nâng lên cổ tay phải, tay trái giữ lấy mặt đồng hồ, một vẻ đang tính thời gian, Hạ Nhất Nhiễm thay đổi dép lê, đã đi tới.

Nhìn đến trên bàn trà có vỏ chai rượu, mày đẹp nhú chặt lại, "Anh lại uống rượu?!" Cô trách cứ nói, vẻ mặt rất không vui.

"Em đang giáo huấn tôi?" Đường Hạo Nam vẻ mặt thối tha vô cùng, liếc cô, vẫn như cũ một vẻ nhìn chỉ muốn đánh vào mặt.

"Anh vừa hút thuốc lại còn uống rượu, đến lúc đó thân thể suy sụp mang bệnh thì phải làm sao? Cũng không phải trẻ con, một chút tốt xấu cũng không biết." Hạ Nhất Nhiễm nghiêm túc nhìn anh, tức giận nói, dọn dẹp hết chai rượu trên bàn trà.

Cực kỳ giống người vợ hiền đang quở trách chồng mình.

Cô đi đến phòng bếp.

Đường Hạo Nam vội vàng đuổi theo.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em còn dám giáo huấn anh! Thực nghĩ chính mình là..." Lời châm chọc, không thể hoàn toàn nói ra miệng, Hạ Nhất Nhiễm dậm chân, xoay người, hai mắt nhìn thẳng mặt anh.

"Anh bảo em làm tốt bốn phận người vợ của anh, nhưng mà trong tiềm thức của anh, vẫn đang không thừa nhận em cái người vợ này, đúng không?" Cô bình tĩnh hỏi, nhìn không ra được dáng vẻ khổ sở, nói xong, lại xoay người đi.

Không có sao?

Chỉ là vô ý miệng không dẫn đo nghĩ muốn châm chọc cô thôi.

Ở trước mặt cô, anh luôn không thể không chế nổi lời nói và việc làm của chính mình.

Trong nhà bếp, Hạ Nhất Nhiễm đã bắt đầu nấu cơm, Đường Hạo Nam thấy cô đang lấy gạo, giương giọng mở miệng: "Anh không muốn ăn cơm! Anh muốn ăn mỹ thực bò!"

"ok!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, đem gạo để ở một bên, không có nói thêm một lời.

Đường Hạo Nam cảm giác cô đang tức giận.

Bóng dáng cao lớn đi đến tiến vào, nhìn cô từ trong tủ lạnh cầm vài dạng nguyên liệu nấu ăn.

Bộ dạng của Hạ Nhất Nhiễm rất bình tĩnh, tóc buông lỏng phía sau được cô quấn lại thành búi, không giống bình thường đẹp ngọt ngào đáng yêu.

"Em vừa mới đang bận rộn cái gì?!" Anh chất vấn, giọng điệu không tốt.

"Tôi không có nghĩa vụ chuyện gì cũng đều phải báo cáo cho anh đi? Bình thường giữa vợ chồng là ngang hàng, tôn trọng lẫn nhau, tôi không nghĩ muốn nói mấy chuyện riêng của mình, không cần thiết phải nói cho anh." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, cầm dao, cắt thịt bò.

"Ôi, riêng tư? Đường phu nhân thân yêu của anh, toàn thân em trên dưới có chỗ riêng tư nào không bị anh xem qua? Bây giờ còn cùng anh nói riêng tư?" Đường Hạo Nam hai tay khoanh tay trước ngực, hướng cô sâu xa châm chọc.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, đối với anh mắt tròn trắng.

"Em còn dám xem thường anh!" Người phụ nữ này thật đáng đánh đòn, cho cô chút ánh sáng mặt trời, cô liền sáng lạn!

Cô gục đầu xuống, tiếp tục thái rau, lấy một cây hành lá đem rửa, cao thái sắc bén nhanh chóng cắt nhỏ hành lá, Đường Hạo Nam vừa thấy liền hết hồn, sợ ngón tay cô bị cắt đến, mà còn, đáng về cô cực kỳ dùng lực, giống như đang phát tiết.

Một cây hành lá bị cô cắt xong, anh nhẹ nhàng thờ ra.

Thật đúng là sợ cô lấy dao chặt mình!

Hạ Nhất Nhiễm đặt dao xuống, động tĩnh rất lớn, phát ra âm thanh, lại đi đến bên cạnh bếp gas, không nói một tiếng, xem ra giống đang tức giận.

Anh còn không có tức giận, cô trái lại còn nổi giận với anh!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đang giận anh?"

Cô không trả lời, đang nấu tương thịt bò, trong chảo phát ra âm thanh xì xèo.

"Cô gái không biết suy xét!"

Anh rửa thảm một tiếng, ra khỏi phòng bếp!

Vừa đến phòng khách, anh gọi điện thoại cho Hứa Thành, để cho anh ta điều tra Hạ Nhất Nhiễm xé chiều đi đâu.

Chỉ chốc lát sau liền có kết quả.

Cô đi bệnh viện, sau đó trở về Hạ gia một chuyến, tiếp theo lại đi đến văn phòng luật sư...

Đi Hạ gia để làm gì?

Theo anh biết, cô vài năm nay dường như không từng trở về nhà mẹ đẻ.

Đường Hạo Nam hồ nghi trầm tư, cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm có chuyện gì gạt anh!

Không hiểu sao có chút căm tức.

Mấy ngày nay, bọn họ sớm chiều ở chung, rất nhiều đồ cùng của cô đều được đưa đến nơi này.

Hai người ở chung hết sức hòa hợp, càng lúc càng giống một cặp vợ chồng bình thường, có khi anh lại vẫn cùng cô ra ngoài cùng nhau ăn cơm, còn bị phóng viên chụp đến, lên tin tức đầu đề.

Ăn cơm thời điểm, cô cũng không nói chuyện, cô không nói, anh cũng không lên tiếng.

Cô lạnh lùng, anh so với cô lại càng lạnh lùng hơn.

Không giống như trước đây, hai người cùng đi phòng bếp rửa bát, Đường Hạo Nam dẹp bát đĩa xong liền đi thư phòng.

Hạ Nhất Nhiễm một lòng nghĩ đến chuyện nhà cũ, không tâm tư đi dỗ dành anh.

Mà còn, anh quá cường thế, căn bản chưa cho cô một chút tôn trọng cùng hòa bình nên có, thật giống như anh thừa nhận cô cái người vợ này, là giống như đang bố thí cho cô vậy.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại phòng ngủ chính, Đường Hạo Nam đã tắm rửa xong, không mặc áo ngủ, bên hông chỉ quấn một cái khăn tắm.

Cô cầm quần áo cùng váy ngủ, lập tức vào phòng tắm.

Tắm bồn thời điểm, còn đang suy nghĩ chuyện nhà cũ.

Nếu không có cách nào kiện lên tòa án, có thể dùng những phương pháp khác đem nhà cửa giành trở về hay không?

Mua?

Cố Tú Vân sẽ đem nhà cũ bán cho cô sao?

Rất không có khả năng.

Liền tính có khả năng, cũng sẽ ra giá trên trời, cô căn bản không có tiền bạc gì.

Đường Hạo Nam đợi nửa giờ, cô còn không có đi ra, phiền não nghĩ muốn đi vào kéo cô ra ngoài!

Nghe được từ phòng vệ sinh truyền đến tiếng máy sấy "Ong ong", anh nhìn xuống, rót một ly rượu đỏ, ngồi ở trên ghế sofa, nhàn nhã thưởng thức.

Hạ Nhất Nhiễm sấy khô tóc xong ra tới, thấy Đường Hạo Nam mặc áo ngủ tơ lụa màu tím sẫm, ngồi ở trên ghế sofa, tay phải cầm một ly rượu đỏ, rượu trong ly là sóng sánh ánh đỏ say lòng người.

Nhẹ nhàng lay động, tư thế tao nhã, tôn quý, ánh sáng ngọc từ đèn thủy tinh chiếu xuống, anh tuấn mỹ như vậy.

Bất luận như thế nào Đường Hạo Nam ở góc độ nào cũng đều là một loại mê người như vậy.

Phát hiện tầm mắt chính mình bị đáng vẻ thâm sâu khó lờn của anh hấp dẫn, Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, ở trong lòng cười nhạo mình hoa si.

Cách đó không xa, cô gái mặc trên người váy ngủ tơ lụa hai dây màu tím, dây váy ngủ rất nhỏ, cổ áo hình chữ V khoét sâu thêu viền khâu gợi, khe rãnh mê người như ẩn như hiện...

Một mái tóc xoăn màu nâu nhạt, buông xõa tự nhiên rồi tung ở phía sau, vừa mới sấy khô, xem ra xoăn tung lười biếng, khuôn mặt trái xoan tinh xảo, nhìn sao mà đẹp đến vậy.

Cô là một người phụ nữ thành thực, quyến rũ.

Không còn là tiểu nha đầu năm đó lẻo đẻo theo anh xưng huynh gọi đệ, anh trước kia tại sao không phát hiện, Hạ Nhất Nhiễm chết tiệt lại có đẹp đến như thế...

So với rượu đỏ trên quý 82 năm vẫn còn say lòng người hơn.

"Lại đây..." Đôi con ngươi đen đẹp mê người của người đàn ông, trời chật lầy bóng dáng cách đó không xa, thấp giọng mệnh lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm giống bị anh làm ma pháp sai khiến, hai chân không nghe lời chỉ đạo của não bộ, lại thật sự theo giọng nói hướng anh đi tới.

Cô gái nhỏ đứng ở bên cạnh anh, một đôi chân trắng nõn thẳng tắp, chân mang một đôi dép kẹp, toàn bộ ngón chân trắng nõn đáng yêu lộ ra ngoài, không to bất kỳ loại sơn móng tay gì.

"Anh thế nào vẫn còn không... A..." Khi nói chuyện, đột nhiên bị anh giữ chặt, cô ngã ngồi ở trong lòng anh.

Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, giữ chặt cô ở trong lòng ngực mình, cầm lấy ly rượu, uống một ngụm rượu đỏ, rồi sau đó, cúi đầu, bỗng dưng ngăn chặn môi cô

Hương vị nồng cay say lòng người bị anh đổ vào trong miệng cô, ở trong miệng lan tỏa...

Một cổ hương vị nồng đậm ngọt ngào ở trong miệng quanh quẩn, cô nuốt xuống ngụm rượu, chống lại đôi con ngươi đen như Hắc Diệu Thạch của anh.

Hai người mặt đối mặt, có rượu theo khoe miệng cô chảy xuống, Đường Hạo Nam mạnh há miệng, trước khi rượu rơi xuống, hút lấy, phát ra âm thanh ái muội rất lớn.

"Uh'm..." Tim cô đập nhanh, anh cuồng dã cùng dã tính như vậy làm cô chống đỡ không được, chỉ cảm thấy máu huyết toàn thân đang sôi trào, kêu gào, trầm mê trong sự cuồng dã của anh.

Đường Hạo Nam lại rót ly rượu, bung ly rượu lên, để cho cô há miệng, cô mới vừa mở ra, ly rượu bị anh nghiêng, rượu đỏ như máu yêu đã chảy vào trong miệng cô, có bắn tung tóe vẩy ra ngoài, dọc theo chiếc trần nòn của cô, ngã tiến vào trong cổ.

Ly rượu "Bóp" một tiếng bị anh ném vụn, người đàn ông cúi đầu, vùi vào trong cổ cô, hút lấy những giọt rượu này.

Dã tính mười phần...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Cưng Chiều Của Anh

Phân không rõ là bị rượu đỏ hay chính bởi sự cuồng dã của anh làm cho mê say, Hạ Nhất Nhiễm ngửa đầu ra phía sau, một tóc quăn buông rơi, theo đầu cô lắc lư, lại lắc lư, dập dờn ra mỹ lệ cuộn sóng.

Anh đem toàn bộ rượu đỏ vương trên cằm cổ cô hút sạch sẽ, ở trên cằm cổ tuyết trắng lưu lại chỉ chút ấn ký màu đỏ.

Hạ Nhất Nhiễm vừa muốn đứng dậy, Đường Hạo Nam trực tiếp đứng lên, ôm cô đi về phía giường lớn...

Anh biết, kỳ nghỉ lễ của cô vào ngày hôm qua đã kết thúc rồi!

Ý đồ của người đàn ông cực kỳ rõ ràng, chẳng qua là Hạ Nhất Nhiễm không có cự tuyệt, ở Bắc Kinh cũng đã đột phá tăng giới hạn cuối cùng rồi, mấy ngày nay mỗi đêm đều đã cùng giường chung gối.

"Nhẹ chút! Quần áo của em cũng bị xé rách hết rồi!"

Cô bị anh đè ép ở trên giường, anh vùi đầu ở trên lưng của cô...

Nhìn vết sẹo xấu xí nhẵn nhúm sau lưng cô, ngực kích động, môi mọng như lông vũ, mềm nhẹ rơi vào trên vết sẹo.

"Có còn đau không?" Người đàn ông phát ra âm thanh khêu gợi, hơi thở gấp gấp hỏi, ánh mắt mê luyến lạc trên những cái vết sẹo kia.

"Không... Không đau..." Hạ Nhất Nhiễm thở gấp nói, miệng vết thương sớm khép lại, căn bản cảm thụ không tới bất luận cái đau đớn gì.

...

Lúc đó, hai người là tư thế mặt đối mặt, tay anh vén lên sợi tóc ướt sũng trên mặt cô, môi ma sát môi cô, liền trên chọc cô như thế, cũng không cho cô.

"Hạo Nam..."

"Kêu ông xã!"

"Ông... xã...!"

Anh xấu xa cười cười, khoe miệng nhếch lên, vẫn như cũ không thỏa mãn cô, "Xế chiều đi Hạ gia để làm chi? Thành thật trả lời anh!"

Hạ Nhất Nhiễm híp con ngươi phút chốc mở ra, "Em... A!"

Anh đột nhiên lui lại, cô trống rỗng thét chói tai, "Nói cho anh biết! Anh muốn nghe lời nói thật! Không được gạt anh bất cứ chuyện gì!" Anh bá đạo mệnh lệnh, ngón tay thô ráp tay nâng mặt cô, ngón tay cái luồn vào trong miệng cô.

"Ừm... Em... Cố Tú Vân... Muốn đem nhà cũ mẹ để lại cho em bán! Em đi, tìm bà ta rồi!" Cô khờ sờ nói, nói xong lời nói thật, lập tức, anh đột nhiên thẳng tiến!

Cố Tú Vân chết tiệt này!

Đường Hạo Nam ở trong lòng ảo não rửa thậm, đồng thời, càng tức giận người con gái dưới thân!

"Chuyện này vậy mà cũng dám gạt anh!" Vẫn còn nhớ rõ sau khi biết Cố Tú Vân nuốt lấy bất động sản mẹ cô để lại cho cô, anh đã từng nói qua với cô, tương lai sẽ giúp cô đoạt lại.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh, anh vẫn còn nhớ rõ sao?

Không để cho cô có cơ hội hỏi lại, Đường Hạo Nam bắt đầu hung hăng trừng phạt cô, đem cô hành hạ chết ngất, lại tỉnh lại, mãi đến khi cô sức cùng lực kiệt.

...

Hạ Nhất Nhiễm tỉnh lại, đã là mười một giờ buổi sáng hôm sau!

Cô hôm nay lại vẫn phải đi làm!

Mới vừa bò dậy, nhìn đến trên tủ đầu giường để lại một tờ giấy:

Hôm nay chuẩn bị tài liệu, chuyện nhà cũ, anh giúp em đòi lại công bằng, không cần lo lắng!

Giấy trắng mực đen, mạnh mẽ dứt khoát, mỗi một câu một chữ, đều đã để cho cô trút bỏ ngàn nỗi uất ức.

Đường Hạo Nam như vậy cực kỳ giống một người chồng có thể cho cô dựa vào, sẽ bảo hộ cô, thay cô bài ưu giải nạn, vì cô khuấy động nửa bầu trời.

Hạ Nhất Nhiễm đem tờ giấy dán kia ôm vào trong ngực, từ từ nhắm hai mắt, khoe miệng tất cả đều là nụ cười hạnh phúc.

Hạnh phúc để cho cô cảm giác có phần không chân thực.

Giấy lát, sự hạnh phúc này là bọt biển, giấy lát liền hòa tan, biến mất.

Có phần bị quan, không lại nghĩ nhiều, cô đem tờ giấy dán kia thật cẩn thận cất kỹ.

Tin tức Đường Hạo Nam phải giúp Hạ Nhất Nhiễm đoạt lại nhà cũ, truyền ra rồi...

Bệnh viện, cửa phòng bệnh của Đồng Y Mộng bị người ta đẩy ra, người phụ nữ mang theo khẩu trang, mặc trang phục điều dưỡng lén lút tiến vào, người nằm trên giường sau khi nghe được động tĩnh, lập tức đóng hai mắt lại.

"Mộng Mộng! Tới cùng có muốn tỉnh lại hay không? Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm cái tiểu tiện nhân kia đã ở chung rồi! Hai người cả ngày như keo như sơn! Đường Hạo Nam bây giờ còn muốn giúp Hạ Nhất Nhiễm đoạt lại tòa nhà cũ kia!" Người phụ nữ kia thấp giọng mà vội vàng nói, kích thích Đồng Y Mộng.

Chỉ cần cô ta tỉnh lại, hai người kia mới hẳn không càng chạy càng gần!

"Mộng Mộng! Lại vẫn muốn ngủ tới khi nào nữa? Mẹ đợi không được rồi! Mẹ đã bị hai người bọn họ ức hiếp đến cùng đường rồi! Nghĩ muốn cứ như vậy, trơ mắt nhìn Hạ Nhất Nhiễm đạt được mọi thứ, cùng với Đường Hạo Nam sao? Nhưng mà Đường Hạo Nam đúng là thuộc về con đó!" Người phụ nữ kia nói xong, liền nghẹn ngào nước nỡ.

Trên giường bệnh, Đồng Y Mộng mí mắt chớp chớp, hai tay giấu ở trong chăn sớm nắm chặt thành quyền.

"Mộng Mộng, nếu còn không tỉnh lại, vậy thì có thể muộn rồi! Lòng của Đường Hạo Nam sớm hay muộn cũng sẽ bị tiểu tiện nhân đầy tâm cơ kia câu dẫn mất!" Người đàn bà kia lại nức nở nói, đang nói "Tiểu tiện nhân" ba chữ khi đó, gần như là nghiến răng nghiến lợi.

Đồng Y Mộng vẫn không có tỉnh lại, người phụ nữ ăn mặc như điều dưỡng kia lén lút rời khỏi phòng bệnh.

Bà ta mới vừa đi, Đồng Y Mộng liền mở hai mắt, khóe miệng của cô ta dương lên nụ cười lạnh lùng, hai mắt nhìn trần nhà, trong đôi mắt to kia, lộ ra nồng đặc hận ý.

Đường Hạo Nam là yêu tôi, Hạ Nhất Nhiễm, đừng nằm mơ nữa.

Ở trong lòng hừ lạnh xong, nghe được tiếng mở cửa, cô ta lập tức lại đóng hai mắt lại.

Y tá vào nhìn Đồng Y Mộng vẫn đang hôn mê, thờ dài lắc lắc đầu, làm kiểm tra đơn giản xong, đi tới.

...

Do Đường Hạo Nam ra mặt, Cố Tú Vân kia nào có lá gan cùng Hạ Nhất Nhiễm đấu, cầu Đường Hạo Nam buông tha bà ta.

Thì ra, công ty Hạ gia lại vẫn nợ Đường thị một món nợ khổng lồ, liền tính đem nhà cũ bán cũng không thể trả hết.

Đường Hạo Nam trước lấy được nhà cũ liền sang tên, đem nhà cửa sang tên đến chỗ danh nghĩa Hạ Nhất Nhiễm.

Đến nỗi Cố Tú Vân, bị chủ nợ làm cho biệt thự đều bị tòa án niêm phong rồi!

Hiện tại một nhà ba người thuê nhà trọ ở, công ty Hạ gia cũng gần như chỉ còn trên danh nghĩa.

Hạ Nhất Nhiễm đối với bọn họ không có chút đồng tình gì.

Cô đến căn nhà trọ của bọn họ khi đó, chỉ có Hạ Dụ Kỳ một người ở đây, Cố Tú Vân không biết tung tích.

Nhìn ông khom lưng đang rửa chén, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng ngũ vị hỗn tạp, "Hỏi hận cưới bà ta sao? Mấy năm nay, công ty Hạ gia nếu không phải bà ta thao túng một tay che trời, cũng không đến nỗi rơi vào hoàn cảnh này đi."

Hạ Dụ Kỳ nhìn về phía cô, "Đang giáo huấn cha sao?"

"Không có. Chỉ nghĩ muốn nói, người đáng thương tất có chỗ đáng trách. Vì huyết thống, chúng ta lại vẫn có một chút quan hệ, cho nên, khoản tiền này, xem như tôi cho ông tiền phụng dưỡng." Cô nói xong, đem một cái phong thư dày đặt ở trên bàn.

"Lúc trước mẹ tôi tự sát, là vì ông cùng bà Cố kia ở bên ngoài... Đi?!"

Hạ Nhất Nhiễm nhìn Hạ Dụ Kỳ, vẻ mặt lãnh đạm nghiêm trang, giọng nói băng lãnh, ẩn chứa cảm xúc bi phẫn, hỏi ra nghi vấn kiềm nén ở trong lòng nhiều năm.

Lúc ấy tuổi còn nhỏ, cũng là sau khi lớn lên mới dần dần hiểu rõ một số chuyện.

Hạ Dụ Kỳ sắc mặt phút chốc trầm xuống, trong đôi mắt màu hổ phách, hiện lên kinh hoàng.

Ánh mắt kia đã nói cho cô đáp án.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm hung hăng chấn động run rẩy, khóe miệng hiện lên nụ cười lạnh nhàn nhạt.

"Mấy năm nay, sao có thể yên tâm thoải mái như vậy? Đừng nói đối với mẹ tôi cảm thấy áy náy, liền ngay cả tôi đưa con gái ruột do chính người vợ hợp pháp của ông sinh ra, bị vợ kế của ông ức hiếp, ông đều đã khoanh tay đứng nhìn! Ôi Ôi... Hắn không gặp ác mộng chứ? Trong mộng mẹ tôi có tới tìm ông tính sổ không?"

Hạ Nhất Nhiễm bi ai nói.

"Ngậm miệng!" Hạ Dụ Kỳ giận, lạnh giọng khiển trách.

Hạ Nhất Nhiễm cười cười, thay đổi bước chân, xoay người muốn đi.

"Chuyện cũ đều đã đi qua, làm văn bối, chuyện cũ năm xưa của các trưởng bối không nhất định phải biết rõ! Ta ngược lại là muốn lấy thân phận người làm cha nhắc nhở con một câu, đừng bị Đường Hạo Nam cái tên tiểu tử kia lừa, đến cuối cùng chịu thiệt vẫn lại là bản thân con!"

Giọng Hạ Dụ Kỳ từ phía sau truyền đến, lời của ông nói, gần từng tiếng gõ vào trong lòng cô.

Lời này nghe vào trong tai Hạ Nhất Nhiễm như là mũi lửa châm ngòi, cô đột nhiên xoay người: "Không nghĩ muốn tôi cùng với Đường Hạo Nam, là muốn để cho đứa con gái nhỏ bảo bối kia của ông vào thay thế phải không?"

Cô lớn tiếng phản bác, ánh mắt châm chọc như mũi nhọn.

"Nói bậy cái gì!" Hạ Dụ Kỳ buồn bực quát, ông căn bản không biết con gái nhỏ Hạ Khả San của mình cũng thích Đường Hạo Nam.

"Để cho con gái nhỏ bảo bối của ông cách Đường Hạo Nam xa một chút, một tiểu cô nương tuổi còn trẻ, thân bại danh liệt cũng không tốt đâu!" Hạ Nhất Nhiễm coi như không có lời phản bác của Hạ Dụ Kỳ, cho rằng ông là đang giả bộ ngốc, bỏ lại những lời này, dẫm xuống giày cao gót, không nhanh không chậm rời khỏi căn nhà cho thuê cũ nát này.

...

Phía trên khoảng sân rộng là bầu trời trong suốt xanh thẳm, Hạ Nhất Nhiễm đứng ở lầu một, ngửa đầu, nhìn về phía bầu trời xanh kia.

Tiếng thét chói tai bén nhọn của người phụ nữ ở bên tai vang lên...

"Nhiễm Nhiễm, mẹ đi đây, phải vui về!"

Người phụ nữ mặc sườn xám màu đỏ, đứng ở bên cạnh tay vịn tầng cao nhất, đối với bé gái nhỏ đứng ở lầu một, lớn tiếng kêu hô.

"Mẹ... Muốn đi đâu?!" Cô bé ngửa đầu, một đôi mắt to đen tuyền, trong mắt to đựng khó hiểu, nhìn mẹ đứng ở trên tay vịn, hai tay dang ra, giống muốn bay lượn một dạng.

Rồi sau đó, bà thực sự bay...

Giống một con chim đang bay lượn, lao thẳng xuống.

"Mẹ..." Tiểu cô nương thì thào kêu hô, còn tưởng rằng mẹ sẽ bay.

"Oành!"

Âm thanh vật nặng kịch liệt rơi xuống đất truyền đến, âm thanh kia khiến lòng bé gái chấn động phù phù cuồng khiêu.

"Mẹ..."

Mẹ mặc quần áo màu đỏ, mặt hướng xuống, hai tay vẫn đang trong tư thế dang ra, nằm sấp ở kia, vẫn không nhúc nhích.

Máu tươi chậm rãi tuôn lên, dần dần, ở dưới đầu bà lan tràn ra, giống như đóa hoa hồng nở rộ đỏ thẫm.

"Mẹ!" Tiểu Nhiễm Nhiễm sáu tuổi, lớn tiếng kêu hô, hướng tới bà thẳng chạy tới.

"Nhiễm Nhiễm... Muốn vui về..."

Trước mắt là một mảnh màu đỏ tươi, giống như có thể ngửi được mùi máu tươi nồng nặc.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng ôm một bó hoa, mẹ khi còn sống yêu nhất là loại hoa sơn trà này, cô chậm rãi mở hai mắt, tầm mắt rơi vào một chỗ, từng bước, chậm rãi đi tới.

"Mẹ... Con đến thăm người..." Cô tại mảnh đất năm đó mẹ cô tự sát kia một ngòi chồm hồm xuống, đem kia bó sơn trà đặt xuống.

Roi xuống vài giọt nước mắt, mũi chua xót khó nhin.

Một người đàn ông bóng dáng cao lớn rần rỏi, hướng về bên này chậm rãi đi tới...

Hạ Nhất Nhiễm đắm chìm ở trong bi thương cũng không ý thức được có người đến gần.

Cô lại vẫn ngồi xồm kia, hai mắt nhìn chăm chăm về một phiến gạch xanh kia, hai mươi năm, ấn tượng về mẹ sớm đã mơ hồ, kỳ thật sớm đã thành một loại ký thác.

"Mẹ... Con sẽ vui về hạnh phúc, con hiện tại thật vui vẻ. Tòa nhà cũ này là anh Hạo Nam giúp con từ trong tay người đàn bà kia cướp về, anh ấy đối với con cực kỳ tốt, không cần lo lắng cho con." Cô cười nói, chớp mũi càng chua xót, Đường Hạo Nam gần đây đối với cô quả thật đặc biệt tốt!

Nhưng loại tốt này, có thể lâu dài hay không?

Trong lòng cô hoang mang.

"Con sẽ tiếp tục yêu anh ấy, trả giá, tương lai bất luận xảy ra chuyện gì, đều sẽ không hối hận, đúng hay không?" Cô cười nói, xoa xoa nước mắt, thật dài thở hắt ra

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Lục Ngộ Hàn Kim Lòng Không Được

Mỗi một câu của cô, rõ ràng truyền vào trong tai người đàn ông phía sau cách đó không xa, người đó không nói được một lời.

"A!" Hạ Nhất Nhiễm đứng lên, vừa mới xoay người liền thấy được một bóng dáng, cô sợ tới mức kinh hô, nhìn chăm chú mới nhận ra là Lục Ngộ Hàn!

"Cậu! Người từ lúc nào thì đến rồi?! Làm con sợ nhảy dựng!" Cô cười nói, tay vỗ về ngực, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ. Tòa nhà cũ này không ai ở, có vẻ có chút âm trầm khủng bố, đột nhiên nhìn thấy có người đứng ở phía sau, thật sự sợ tới mức không nhẹ.

Nhưng nhìn đến bộ dáng Lục Ngộ Hàn kia cao lớn thâm trầm khi đó, lòng nháy mắt liền bình tĩnh lại.

Lục Ngộ Hàn mỉm cười, khuôn mặt tuấn tú thành thực lúc cười thời điểm, cực kì mê người, như là sủng nịch.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy anh, trong lòng không hiểu sao dâng lên một cỗ ấm áp hòa toàn thân.

Chỉ là, nghĩ đến lần trước ở bệnh viện, Đường Hạo Nam bởi vì cô ăn đồ ăn của Lục Ngộ Hàn mà giận dữ, lòng của cô căng thẳng, trên mặt tươi cười cũng lén lút thu bớt rồi.

Trong lòng theo bản năng muốn cùng anh giữ một khoảng cách, tuy cô cảm thấy được Đường Hạo Nam đó là cố ý làm khó dễ chính mình.

"Một đoạn thời gian rất dài không thấy được con, đi Đường thị tìm con, trợ lý của con nói con hai ngày này không đi làm, đâu cũng không thấy, cuối cùng tìm tới nơi này rồi!" Lục Ngộ Hàn cười nói, ánh mắt đánh giá tòa nhà cũ này, "Khó gặp được tòa nhà nào còn bảo tồn hoàn hảo kiến trúc từ thời dân quốc như thế..."

Anh tán thưởng nói.

"Đúng vậy, đây là nhà bà ngoại của con, nghe nói tổ tiên là quân phiệt thời kì dân quốc á, đã nhiều năm không có người ở rồi, hôm nào phải mời người đến dọn dẹp một phen!" Cô cũng đánh giá, cất giọng nói.

Lục Ngộ Hàn gật gật đầu, "Khó trách tính cách con cứng cỏi, thì ra là vì trong người chảy dòng máu quân nhân, ta thưởng thức!"

Anh tán thưởng nhìn cô gái nhỏ cách đó không xa, nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, càng không ngừng lắc đầu, "Cậu người từ khi nào lại thích khen ngợi người như thế?"

Hai người vừa nói, vừa đi ra khỏi căn nhà cũ.

Lục Ngộ Hàn mời cô ăn cơm, cô không cự tuyệt.

...

"Nhóc con Hạo Nam kia gần đây đối với con không tệ đi?" Lục Ngộ Hàn buông đĩa xuống, vì cô thêm trà, trầm giọng hỏi câu.

"Uh'm! Chúng con rất tốt, anh ấy hiện tại thừa nhận con cái người vợ này rồi!" Cô cười nói, khóe miệng tươi cười là phát ra từ nội tâm, hạnh phúc.

Lục Ngộ Hàn ở trong lòng cười khở, giấy lát thoải mái, chỉ cần Đường Hạo Nam luôn đối tốt với cô thì tốt rồi, không cần lại thương tổn cô.

"Vây là tốt rồi!" Nói xong, anh đem chén rượu trắng trên bàn uống một hơi cạn sạch.

"Cậu, người uống ít chút đi, vẫn còn phải lái xe đó!" Hạ Nhất Nhiễm vội vàng khuyên, Lục Ngộ Hàn xua tay, lại rót một chén.

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác anh rất kì quái.

Ăn com xong, cô lo lắng Lục Ngộ Hàn chính mình lái xe không an toàn, cố ý muốn đưa anh về.

...

"Con đó, nha đầu này, tửu lượng của cậu thật sự rất tốt, không cần phải đưa về đâu!" Anh ngồi ở ghế sau xe cô, hưởng Hạ Nhất Nhiễm chính đang lái xe trầm giọng nói, tâm tình cực kỳ tốt, ánh mắt u tối tham lam nhìn cô gái đang lái xe.

Tình yêu say đắm giấu ở sâu trong đáy lòng, giờ phút này đổ xuống ra ngoài, có đêm tối che dấu, không lại khiếp sợ.

"Người tửu lượng cho dù tốt cũng không được! Chỉ cần uống rượu liền không thể lái xe! Hiện tại uống rượu điều khiển xe xử phạt cực kỳ nghiêm, người cũng không phải không biết!"

"Toàn bộ Sùng Xuyên, ai dám kiểm tra xe Lục Ngộ Hàn ta?" Người đàn ông sâu xa phản bác, trong giọng nói lộ ra mười phần tự tin, điểm này, thật cùng Đường Hạo Nam rất giống.

Anh cũng quả thật là đại nhân vật ở Sùng Xuyên không người không biết.

"Xử phạt là chuyện nhỏ, an toàn mới đúng là chuyện quan trọng nhất!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng phản bác, "Người đã hơn ba mươi, sao một chút quy tắc giao thông đều đã không tuân thủ chứ? Khẩn trương tìm mợ về quản người đi!"

Lục Ngộ Hàn ngã đầu ra phía sau dựa vào trên ghế, khóe miệng nhếch lên, anh là người trưởng thành, nhưng mà, còn không có suy xét qua vấn đề kết hôn.

"Một mình ta tiêu điều tự tại rất tốt, muốn lấy vợ làm chi!"

Hạ Nhất Nhiễm giật mình, nhìn xuyên qua kính chiếu hậu nhìn mắt anh, vui đùa nói muốn giới thiệu với anh, Lục Ngộ Hàn đáp: "Được! Liên con tìm cho ta một người giống con như vậy để lấy!"

Cô ần ần cảm giác được những lời này của Lục Ngộ Hàn cất giấu chút gì đó mờ tối, ám muội, lại cảm thấy được anh chỉ là nói câu vui đùa.

Cô đúng là cháu dâu của anh, anh làm sao có khả năng hiểu sai chứ. Cũng chỉ có Đường Hạo Nam cái tên biến thái kia, thích nghĩ như thế!

Nghĩ đến Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm bĩu môi, anh buổi sáng nói qua, buổi tối đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng, để cho cô đừng chờ chính mình ăn com.

Chỗ ở của Lục Ngộ Hàn là một biệt thự ở vùng ngoại thành, cách căn hộ kia của Đường Hạo Nam có hơn một giờ đường xe, còn chưa tới chỗ ở của anh, liền nổi lên mưa rào có sấm chớp.

Cô bị Lục Ngộ Hàn kêu vào trong nhà tránh mưa.

Lục Ngộ Hàn sống một mình, trong biệt thự to như vậy, đến cái bảo mẫu đều không có.

Hạ Nhất Nhiễm không khỏi càng thêm tò mò Lục Ngộ Hàn người này, anh giống như cực kỳ thích đọc lai độc vãng, mấy năm nay, chưa từng nghe qua bất luận cái chuyện xấu gì của anh, đến bạn gái dường như cũng chưa nói qua.

Anh ngồi ở trên ghế sofa, hai tay xoa huyệt Thái Dương, xem ra có chút mệt mỏi.

Cô ở trong phòng khách bắn khoả một vòng, không tìm được bình thủy, thế là đi phòng bếp.

Chỉ chốc lát sau trở về, bung chén nước trà đi ra, trong ly thủy tinh suốt trong, những lá trà như vật thể lơ lửng bên trong, "Giờ rượu mới thấm đúng không?" Ăn com thời điểm, cô luôn mãi dằn dò, anh lại vẫn uống vào hai chén rượu.

Nhìn anh hiện tại cực kỳ mệt mỏi, sắc mặt phiếm hồng, Hạ Nhất Nhiễm biết, rượu bây giờ mới thật sự thấm.

"Uống chút trà rồi sẵn đi!" Cô là ở trong tủ bát tìm đến một lon sữa.

"Con lại còn biết rẽ sẵn giải rượu..." Lục Ngô Hàn cười như không cười nói, nhìn nước trà nóng hơi hổi trên bàn trà.

Giường mất toại nguyện nhìn cô gái nhỏ đứng ở bên cạnh, một dòng nước ấm hòa trộn kích thích tình cảm giấu sâu trong đáy lòng, ở trong cơ thể anh quán giao.

Một người đàn ông trưởng thành đã ba mươi bốn tuổi, khát vọng được quan tâm, nhất là sự quan tâm của người con gái mình thích.

"Cái này đương nhiên biết rồi." Cô cười nói, đi đến bên cạnh cửa sổ sát đất lầu một, nhìn mưa bên ngoài, tay phải cầm di động, trong điện thoại không có cuộc gọi hay tin nhắn gì của Đường Hạo Nam.

Trên sofa Lục Ngô Hàn tại nhắm mắt nghỉ ngơi, cô không lên tiếng quấy rầy, vẫn nhìn bên ngoài.

Qua hơn nửa giờ, mưa còn không có ngừng, so với vừa rồi muốn nhỏ hơn đôi chút.

Người đàn ông ngồi trên ghế sofa, cúi đầu, không nói được một lời, xem bộ dáng kia là ngủ thiếp đi rồi, cốc trà rẽ sẵn sớm đã lạnh, lại vẫn chưa uống ngụm nào.

Cô nhẹ tay nhẹ chân đi tới, "Cậu..." Nhỏ giọng hỏi, khom người, tay nhẹ nhàng mà đặt lên bờ vai của anh, từng trận mùi rượu phả vào mặt cô.

"Cậu?" Cô tăng giọng, nghĩ muốn kêu anh tỉnh, gọi anh trở về phòng ngủ.

Lục Ngô Hàn mơ hồ mở mắt ra, con ngươi màu đỏ tươi, "Con, con sao lại ở đây?" Anh say khướt hỏi, Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười.

"Người thật đúng là say quá rồi đó? Người vẫn lại là trở về phòng nghỉ ngơi đi, mưa nhỏ, con chuẩn bị đi về, trở về trễ Hạo Nam sẽ nóng nảy!"

Lục Ngô Hàn gật đầu, lưng lay thoảng động đứng lên, dáng người của anh cùng Đường Hạo Nam tương đương, so với Đường Hạo Nam xem ra vẫn còn tráng kiện to lớn, hữu lực, con ngươi rần rờ thô kệch.

Nhưng mà, anh đã uống rượu, thân thể lay động, đi đường bước chân có chút loạn choạng lảo đảo, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đỡ cánh tay anh, "Người chậm một chút, coi chừng té ngã đó!"

Lục Ngô Hàn nở nụ cười, "Con đó, nha đầu ngốc này, ta tuy là cậu của các con, cũng không phải là lão già bảy tám chục tuổi, ta so với con chỉ lớn tám tuổi!"

"Còn sợ ta té ngã! Ở trong mắt con, thực coi ta như trưởng bối rồi hả?" Lục Ngô Hàn lại hỏi, quay đầu nhìn cô.

"Người cẩn thận dưới chân! Đừng nhìn con, nhìn bậc thang kia!" Cô vội vã dặn dò, "Con đương nhiên xem ngài như trưởng bối rồi! Người là người cậu mà con tôn kính nhất, vài năm nay người vẫn bên cạnh con, không có nhiều người hiểu được con, quan tâm con như cậu đâu!"

Hạ Nhất Nhiễm sang sảng lớn tiếng nói, vài năm nay, Lục Ngô Hàn thật sự không thiếu giúp cô!

Cô ở trong lòng cực kỳ cảm kích anh.

Nghe Hạ Nhất Nhiễm nói, Lục Ngô Hàn trong lòng rất không là tư vị, tuy cười, nhưng trong nụ cười kia cất giấu chua xót chỉ có bản thân anh hiểu rõ.

Tại cửa phòng Lục Ngô Hàn, cô đẩy cửa ra, để cho anh đi vào, "Cậu, người sớm một chút nghỉ ngơi đi, con phải trở về rồi."

"Được... Trên đường cẩn thận!" Lục Ngô Hàn say khướt nói, đi vào trong gian phòng, không đi được hai bước, thân thể lưng lay thoảng động, dáng vẻ như sắp ngã sắp xuống.

"Cậu!" Hạ Nhất Nhiễm kinh hô, đi nhanh tiến lên, nâng giữ lại anh.

"Ta không sao... Không có việc gì... Đừng động ta... Ta không có say, tửu lượng ta tốt, năm đó lúc còn đi bộ đội thời điểm..." Lục Ngô Hàn lại nói thêm, nửa sau câu mơ hồ không rõ, Hạ Nhất Nhiễm cũng không để ý.

Rất không dễ dàng nâng anh đến cạnh giường, thân thể Lục Ngô Hàn ngã xuống, cô buông tay anh ra, mà tay anh lại gắt gao dùng lực giữ chặt cánh tay của cô, thân thể của cô bị anh lôi kéo ngã nhào xuống.

Một giây sau, thân thể của cô liền lọt vào trên giường lớn mềm mại.

Lọt vào trong vòng tay của người đàn ông..

Trong con ngươi màu đỏ tươi của Lục Ngô Hàn, bắt đầu dấy động sóng ngầm, nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc, mà anh mong nhớ ngày đêm, không biết ở đâu ra kích thích, anh lật người.

Cánh tay thô to của người đàn ông chống giường, đem cô giam cầm ở trong ngực cùng mặt giường. Hạ Nhất Nhiễm kinh hãi nhìn khuôn mặt tuần tú của Lục Ngô Hà dời xuống, nồng đậm mùi rượu đánh úp lại, "Không... Cậu!" Ý thức được cái gì, cô kêu hô.

Lục Ngộ Hàn cũng không dừng lại, hướng tới môi cô tập kích tới, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng xoay đầu, môi của người đàn ông lạc ở trên gò má cô.

Tại khoảnh khắc môi của anh va chạm vào da thịt của cô, Hạ Nhất Nhiễm giống như bị thiên lôi đánh trúng!

Toàn thân căng thẳng, mà Lục Ngộ Hàn cũng cứng đờ, sức nặng thân thể của anh đều đã đặt ở trên thân thể cô.

Đầu óc cô trống rỗng.

Hơi thở nóng bỏng của người đàn ông phả lên da thịt trắng nõn mềm mại của cô, từ từ nổi lên một tầng đỏ mặt.

"Đáng chết!"

Giọng người đàn ông trầm thấp vang lên, cô hoàn hồn, sức nặng trên người nhẹ đi, Lục Ngộ Hàn đã đứng lên, Hạ Nhất Nhiễm cũng lập tức ngồi dậy, xấu hổ không có nhìn anh.

Lục Ngộ Hàn ảo não vỗ trán, "Xin lỗi, Nhiễm Nhiễm, ta, ta cmn thực say, vừa mới..."

"Cậu! Con biết người là uống say rồi! Người nghỉ ngơi đi, con phải đi rồi!" Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt, cảm thấy được lúng túng cùng xấu hổ vô cùng, anh đứng là cậu của Đường Hạo Nam, cũng là trưởng giả trong lòng cô tôn kính nhất!

Vừa mới vậy mà...

Anh nhất định là thật sự uống say mới có thể không khống chế được.

Hạ Nhất Nhiễm nói xong liền chạy ra phòng khỏi Lục Ngộ Hàn, Lục Ngộ Hàn đuổi theo ra đi khi đó, cô đã chạy tới cầu thang.

"Đi đường cẩn thận!"

"Con biết rồi! Người sớm một chút nghỉ ngơi đi!" Cô cũng không quay đầu lại, gần như chạy mất dép, thần tốc xuống cầu thang.

Khi bóng dáng của cô biến mất sau cánh cửa, khóe miệng Lục Ngộ Hàn dương lên, đắc ý cười, dần dần kia tươi cười, càng ngày càng khổ sở.

Trong đầu hiện lên hồi ức đã lâu trước kia.

Trong rừng rậm, nếu không phải cô, anh đã sớm đã chết..

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Xuân Tiêu Một Khắc Đáng Nghìn Vàng

Chẳng qua, khi đó, vẻ mặt của anh chỉ là son màu nguyệt trang, cô căn bản không biết diện mạo của anh.

Thân hình Lục Ngộ Hàn to lớn, dựa lưng vào vách tường, hai tay nắm chặt thành nắm, đầu ngã ra vách tường màu trắng phía sau, nhắm hai mắt, vẻ mặt thống khổ, đắm chìm trong hồi ức xa xôi.

Làm sao cũng không nghĩ tới, khi lại gặp, cô đã là vợ người khác, mà còn, là vợ cháu trai anh.

Anh vừa rồi căn bản không có say, chỉ là giả vờ. Chỉ có giả say, mới chiếm được chúc phúc lợi nho nhỏ, mới không đến nỗi bị cô phát hiện.

Biết cô yêu Đường Hạo Nam, cùng những người đàn ông khác vẫn giữ một khoảng cách.

Nếu cô biết anh thích cô, khẳng định trốn anh rất xa.

Cô là cô gái tốt, anh hiện tại chỉ hy vọng Đường Hạo Nam tên tiểu tử kia không cần lại phạm sai lầm, hảo hảo đối tốt với cô, cô đáng được yêu thương.

Biết rõ rành rành là sai lầm, nhưng không cách nào khống chế tình cảm chính của mình.

...

Hạ Nhất Nhiễm lái xe, tốc độ xe rất nhanh, trong đầu vẫn luôn hiện lên một màn vừa rồi, biết rõ Lục Ngộ Hàn là uống say, lại luôn cảm giác có gì đó không thích hợp.

Lại phân không rõ làm sao không thích hợp.

Di động trong túi xách đang kêu vang, cô không có nghe đến, buổi tối lái xe rất khó, đối diện một chiếc xe tải bật đèn pha chói mắt, cô chỉ có thể giảm tốc độ.

Trong đầu rất loạn, lòng cũng rất loạn.

Vì cái nụ hôn kia, canh cánh trong lòng.

Hành trình một giờ đi xe, ước chừng lái hai giờ mới thuận lợi đến tầng gara căn hộ.

Vào thang máy, mới nhìn đến trong điện thoại mấy cuộc gọi nhờ, đều là Đường Hạo Nam gọi tới.

Không biết anh là đã về hay chưa, anh cái người này bệnh đa nghi cực kỳ nghiêm trọng, nếu biết cô cùng Lục Ngộ Hàn ăn cơm, lại vẫn đến chỗ ở của cậu anh, anh có thể thẹn quá thành giận hay không, giống lần trước như vậy...

Đứng ở cửa, cô hít sâu, điều chỉnh tâm trạng của bản thân, không lại chột dạ cái gì, Lục Ngộ Hàn là uống say mới có thể đối với cô có hành vi vượt quá giới hạn như vậy.

Vừa muốn lấy chìa khóa mở cửa, cửa bị người từ bên trong mở ra, ngẩng đầu, đối diện chính là khuôn mặt tuần tú xanh mét !

"Em..." Đang muốn mở miệng, Đường Hạo Nam đã xoay người, anh mặc quần tây tối màu, áo sơ mi trắng, vạt áo áo sơ mi buông rơi, hai tay áo hai bên bị xắn lên đến khuỷu tay, xem ra giống như cực kỳ phiền não.

Dáng vẻ không nói được một lời kia, xem ra là tức giận rồi

"Vừa nãy đang lái xe, không có chú ý di động trong túi xách! Anh đã ăn tối chưa?" Thay đổi dép lê, cô đến gần, nhìn bóng lưng anh, tự nhiên hỏi.

Không biết vì sao, Đường Hạo Nam không nói lời nào thời điểm, luận đề cho cô càng lo lắng, cảm giác anh như vậy, rất thâm trầm, cực kỳ dọa người.

Anh vẫn lại là không nói chuyện, hướng tới thư phòng đi đến.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng bồn chồn, giữa hai người rất không dễ dàng mới trải qua vài ngày "Xuân về hoa nở", cô không nghĩ muốn lại lần nữa xảy ra cái biến cố gì, rót ly nước, cô gõ gõ cửa, vào thư phòng.

Đường Hạo Nam ngồi ở trước bàn sách, vẻ mặt lạnh lùng nhìn màn hình máy tính, cô chậm rãi lên trước.

"Anh đừng giận em mà, em là thật sự không có nghe đến chuông điện thoại di động." Cô đứng ở bên cạnh bàn làm việc, đặt ly nước ở trên bàn, cúi thấp đầu, thấp giọng nói, trong giọng nói mang theo một tia cầu xin.

Đường Hạo Nam vẫn đang không nói được một lời, tầm mắt lại vẫn rơi vào trên màn hình máy tính, Hạ Nhất Nhiễm đành phải ngồi xổm người xuống, giữ lấy mép bàn, ngửa đầu nhìn khuôn mặt tuần tú của anh.

"Ông xã... Thực xin lỗi..." Âm thanh như muỗi kêu, lúc kêu hô anh "ông xã" khi đó, trong giọng nói lộ ra nhàn nhạt hương vị làm nũng.

Một tiếng "ông xã" này, cuối cùng để cho Đường Hạo Nam kia lòng vốn đang vì tức giận mà lạnh lùng làm lơ, giật giật, người đàn ông kiêu ngạo đó, vẫn đang không nói chuyện.

Anh càng giận chính mình, trở lại căn hộ này, đối mặt nhà cửa trống không, phát hiện cô không có ở đây khi đó, cả người liền không bình tĩnh rồi !

Tâm loạn như ma, nhìn sấm chớp mưa gió bên ngoài, sợ cô xảy ra chuyện gì.

Gọi điện thoại cho cô một lần lại một lần, cô càng không nghe máy, anh càng sợ cô gặp chuyện không may, sau đó lo lắng đến nỗi chuẩn bị ra ngoài tìm cô... !

Đường Hạo Nam cuối cùng đồng ý nhìn cô một cái, ánh mắt nguy hiểm, híp mắt liếc cô, "Đi đâu lâu rồi hả ? !" Anh lãnh ngạnh chất vấn.

Vấn đề của anh, để cho cô nháy mắt cực kỳ không thoải mái, cái gì gọi trong lòng có quỷ?

Xế chiều đi xem nhà cũ mẹ để lại cho em, gặp cậu, hai người liền cùng nhau ăn cơm " Cô chỉ tiết nói, giọng điệu bình tĩnh, ít đi sự làm nũng vừa rồi.

"Em là nói, Lục Ngộ Hàn? !" Đường Hạo Nam đột nhiên bạo quát, hai mắt gắt gao trừng mắt cô.

Hạ Nhất Nhiễm làm chuẩn bị tâm lý tốt, hai mắt cũng gắt gao trừng mắt với anh!

"Vậy thì đã sao? !" Cô đứng lên, lạnh lùng phản bác.

Anh ngồi ở trên ghế, cô đứng ở mép bàn, một người ngửa đầu, một người cúi đầu, hai người trừng mắt nhìn đối phương.

Xuyên thấu qua ánh mắt nhau, Hạ Nhất Nhiễm nghĩ muốn nói cho Đường Hạo Nam.

Trải qua mấy ngày hài hòa, hòa hợp ở chung, anh đối cô rốt cuộc có từng một chút đổi mới hoặc là tín nhiệm, nếu anh bây giờ còn nghĩ muốn giống như trước như vậy, chuyện bé xé ra to làm khó dễ cô, như vậy, hôn nhân của bọn họ cũng không tất yếu lại tiếp tục thêm nữa rồi.

Hai người trừng mắt nhìn nhau, ánh mắt của cô như kiếm, mí mắt chớp cũng không chớp, hốc mắt từ từ phiếm hồng.

Nhưng mà, vẫn đang không trong chớp mắt nhìn anh.

Đường Hạo Nam mơ hồ hiểu được ý tứ trong ánh mắt cô.

Anh nháy mí mắt trước, nghĩ đến chuyện lần trước ở bệnh viện để cho cô ăn đồ ăn bẩn rơi xuống đất.

"Em trừng cái gì mà trừng? !" Xoay tầm mắt, anh nói một câu, giọng điệu lại vẫn rất lạnh cứng rắn.

"Đường Hạo Nam, lòng người không phải tảng đá, đều là làm từ thịt, một lần lại một lần bị thương, sẽ đau, sẽ tổn thương. Nếu tổn thương tiếp tục kéo dài, miệng vết thương vĩnh viễn sẽ không khép lại, cuối cùng, một lòng sẽ chết đi. Đúng, trái tim em có thể chết lặng hay không, anh khả năng một chút cũng không quan tâm đến... Nhưng mà em sẽ cự tuyệt bị anh thương tổn!"

Cô đỏ mắt vành mắt, vẻ mặt lạnh lùng, giọng điệu có chút kích động nói.

Nói xong, cô liền đi hướng về phía cửa.

Đường Hạo Nam nhìn cô rời đi, không có ngăn lại, ngực rầu rĩ, tích tụ khó chịu.

Lục Ngộ Hàn thích cô, chuyện này, có lẽ chính cô cũng không hiểu, nhưng mà anh rõ ràng!

...

Cô chủ động đi phòng dành cho khách ngủ, tắm qua liền nằm xuống.

Bởi vì đối với Đường Hạo Nam còn có mong đợi, cho nên mới nói vậy. Thật tình cũng hi vọng anh đối với cô là thật tâm, không phải đùa bỡn.

So với lúc trước chẳng thêm ngó tới, trong khoảng thời gian này, anh đối với cô rất tốt, từng chút từng chút một đều bị cô ghi nhớ trong lòng.

Trong mơ màng, có người từ phía sau ôm lấy chính mình, trong ngực ấm áp dán sát vào lưng của cô, cô run sợ, mũi chua xót.

"Hạ Nhất Nhiễm, nếu yêu anh, phải toàn tâm toàn ý!" Đường Hạo Nam gần từng tiếng, cắn răng nói.

Thật giống như sợ cô chân đứng hai thuyền, sợ cô có một ngày sẽ phản bội chính mình!

"Yêu anh mười mấy năm, đây không tính là toàn tâm toàn ý sao?" Cô chưa sót hỏi lại, không biết phải nói thế nào, anh mới có thể tin tưởng cô!

Đường Hạo Nam đột nhiên kéo cô qua, đối mặt anh, cô bị anh áp ở dưới thân thể.

"Nói em yêu anh!" Trong đêm tối, người đàn ông bá đạo mệnh lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, lại vẫn chưa từng nói với anh ba chữ kia.

"Anh cực kỳ quý trọng sao? Tại sao quý trọng? Ham muốn chiếm hữu thuần túy của đàn ông? Hay vẫn lại là, ở trong lòng anh, cũng có vị trí của em?" Hạ Nhất Nhiễm hai tay nâng chặt gương mặt anh, ngón cái ở trên da thịt của anh nhẹ nhàng mà vuốt ve, trong bóng tối, miễn cưỡng có thể thấy rõ hình dáng khuôn mặt anh.

Cô rất sợ nghe được anh nói ra những lời châm chọc: "Thôi đủ rồi, Hạ Nhất Nhiễm, tôi không ghét bỏ cô là tốt lắm rồi, cô lại vẫn trông mong trong lòng tôi có vị trí của cô? Trái tim của tôi vĩnh viễn thuộc về Mộng Mộng, toàn bộ!"

Đường Hạo Nam nhìn cô, đang muốn mở miệng, Hạ Nhất Nhiễm môi hướng đến dán lên môi anh.

Cô chủ động hôn lên cánh môi lãnh lẽo của anh, chặn lại lời anh muốn nói.

Đường Hạo Nam kinh ngạc, nụ hôn của cô, có chút mạnh mẽ, rồi sau đó rời đi hướng tới bên tai của anh.

"Je t'aime!" (tiếng Pháp: Em yêu anh)

Bên tai truyền đến giọng nói thâm tình của cô, tiếng Pháp lãng mạn, khiến lòng anh ngổ ra...

Đó là âm thanh phát từ đáy lòng Hạ Nhất Nhiễm, bao hàm cả thâm tình đối với anh, tình cảm vẫn đè nén dưới đáy lòng, lấy hết dũng khí nói ra, khó

tránh khỏi kích động, âm thanh lộ ra run rẩy.

Hai người duy trì tư thế ôm ấp kia, mặt cô chôn ở đầu vai anh, từ từ nhắm hai mắt, nghe theo tiếng nói thật lòng của trái tim mình.

Hạ Nhất Nhiễm, mày thực dũng cảm!

Không phải sợ, chân chính dũng cảm yêu, mới chính là cho chính mình một câu trả lời thỏa đáng!

Đường Hạo Nam hoàn hồn từ trống tim liên hồi, "Em đang nói cái ngôn ngữ gì, anh nghe không hiểu! Nói tiếng trung đi!" Cố ý nói, đặt cô ở trên giường.

Hạ Nhất Nhiễm híp mắt, nhìn anh đang đè ép trên thân mình, không tin anh nghe không hiểu, ở nhà hàng đồ ăn nước Pháp khi còn ở Bắc Kinh kia, anh nói tiếng Pháp vô cùng lưu loát cùng đầu bếp trao đổi.

Anh khẳng định là giả vờ nghe không hiểu!

"Anh nghe không hiểu thì thôi! Em ngủ!" Cô nhàn nhạt nói câu, nhắm mắt lại, nghiêng đầu, khóe môi cong lên.

Đường Hạo Nam nhìn gáy cổ tuyết trắng của cô, tà niệm dâng trào, cúi đầu liền gặm lấy!

"Xuân tiêu một khắc đáng nghìn vàng, ngủ sớm như thế, chẳng phải là quá lãng phí rồi sao!" Anh gặm cắn da thịt non mịn của cô, âm thanh thô cát nói, hòa nhiệt từ bàn tay to bắt đầu tại trên thân thể cô tác quái.

Tên cầm thú này!

Mấy ngày nay, gần như hàng đêm tăng ca, đòi hỏi của anh vẫn luôn cuồng dã như vậy, dừng mảnh vô cùng, mỗi lần đều là hành hạ cô đến hôn mê ngất lịm, anh mới bỏ qua.

Khi anh hưng hăng đòi lấy thời điểm, cô luôn ảo giác cho rằng, anh là thật sự yêu cô.

Chẳng thế thì tại sao lại kịch liệt như vậy?

Anh đột nhiên xâm nhập vào cô mang theo sự trừng phạt, dường như đem cô làm đau, kinh hô một tiếng.

"Em đang suy nghĩ cái gì? Ở dưới thân anh còn dám phân tâm!" Người đàn ông buồn bực nói, tay giữ lấy mặt cô, cô rất không chuyên tâm, quả thực là đang tổn thương sự tự tôn của đàn ông mà!

"Em đang suy nghĩ, Đường tổng lúc cùng những người phụ nữ khác cùng một chỗ thời điểm, có phải cũng kịch liệt như thế hay không...!" Nghĩ đến Chu Giai Ngưng cùng anh thân mật như vậy, huyết dịch sôi trào trong người cô phút chốc liền lạnh.

Đường Hạo Nam nhìn khuôn mặt lạnh lùng của cô, trong con ngươi hiện nẩy lòng tham ý vị thâm sâu cười, người phụ nữ này, đang ghen.

"Cái này... Không thể trả lời... Chuyên tâm một chút cho anh!" Giọng Đường Hạo Nam thô cát, cười tít mắt nói, dừng mảnh càng thêm dùng lực.

Hạ Nhất Nhiễm tức giận đến muốn thổ huyết, vươn tay phải bắt lấy khuôn mặt tuấn tú yêu nghiệt hại nước hại dân của anh, bị anh dễ dàng giữ được, áp ở trên đỉnh đầu, càng thuận tiện để anh đoạt lấy!

Kỳ thật, anh cùng Chu Giai Ngưng chẳng qua là gặp dịp thi chơi, cái loại phụ nữ này lại vẫn không lọt nổi mắt xanh của anh, càng miễn bàn chuyện trên giường rồi!

Đường Hạo Nam thỏa mãn ăn thân thể đẹp ngọt ngào của người còn gái dưới thân, thích nhìn dáng vẻ cô tức giận lại không thể làm gì được anh!

Cô giương nanh múa vuốt, dần dần ở dưới thân anh hóa thành một vũng xuân thủy...

Đường Hạo Nam thỏa mãn từ dưới thân cô thoát ra, nhìn cô gái kia đã mệt choáng quáng nằm đó, khóe miệng cong lên, lộ ra sùng nịch.

Mới vừa xuống giường chuẩn bị đi tắm dội, điện thoại vang rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Đừng Nói Cho Anh, Em Nghĩ Muốn Sinh Con

Thì ra, Đường Hạo Nam mấy ngày này một mực cùng Kha Dịch Thần tranh đấu gay gắt, công ty Kha Dịch Thần ý đồ cũng đã rõ ràng rồi, muốn cùng cướp đoạt mỗi làm ăn với Đường thị!

Kha Dịch Thần người này cũng giao hoạt, làm việc sạch sẽ lưu loát, không để lại một chút dấu vết.

Không phải loại người dễ đối phó.

Đường Hạo Nam từ trước đến nay cũng không phải một người chịu thua kém người khác, hơn nữa đối thủ là Kha Dịch Thần.

Chuyện năm đó anh ta mang Hạ Nhất Nhiễm bỏ trốn, đến nay lại vẫn để cho anh canh cánh trong lòng!

"Ông chủ, thứ cho tôi nói thẳng, không thể không có tâm phòng bị người, người đối với Hạ tổng..." Hứa Thành ở trong điện thoại thật cẩn thận nói, lời thật thì khó nghe, anh ta cũng là vì Đường Hạo Nam, vì muốn tốt cho Đường thị.

Đường Hạo Nam cũng không tức giận, xuyên thấu qua thủy tinh, nhìn người con gái đang ngủ say trong phòng, vẻ mặt phức tạp.

"Trong lòng tôi có tính toán." Trầm giọng nói một câu, cúp điện thoại.

Đốt điều thuốc, nuốt mây nhả khói, sương khói lượn lờ, anh nhìn Hạ Nhất Nhiễm đang nằm trên giường hoảng hốt.

Tin cô, hay vẫn lại là không tin cô?

Nếu là trước kia, anh là tuyệt đối tin nhiệm cô.

Từ nhỏ đến lớn cùng nhau lớn lên so với em gái ruột của chính mình vẫn còn tốt hơn!

Bốn năm trước, đã xảy ra sự kiện kia, anh vẫn cho là cô hại Đồng Y Mộng trở thành người thực vật, bốn năm qua đối với cô, có thể nói là, hận thấu xương!

Lạnh nhạt với cô, nhục nhã cô, làm khó dễ cô...

Cô yên lặng thừa nhận, cũng không phản kháng, cũng coi thường sự tồn tại của anh.

Giống một con nhím mình đầy gai nhọn, cuộn mình lại một góc thuộc về chính mình, người khác không thể nào đến gần được.

Vài năm nay, anh cũng là nhìn cô từ một cô sinh viên đại học vừa tốt nghiệp ngây ngô non nớt, từng chút một tiến bộ, lớn dần trở thành một nữ cường nhân bình tĩnh, ung dung lãnh đạm chuyên nghiệp.

Bỏ qua Đồng Y Mộng một bên không nói, anh có khi thậm chí là đau lòng, thương cảm cô.

Một điều thuốc hút hết, Đường Hạo Nam trong đầu hiện lên từng màn một Hạ Nhất Nhiễm vài năm nay ở trong công việc cứng cỏi tiến từng bước trưởng thành.

Lần đầu tiên đi gặp khách hàng, cô ngây ngô, bị khách hàng làm khó dễ, uống vào một bình rượu trắng thuần chất, ký được một đơn đặt hàng lớn, một lần cô, cô trực tiếp bị xuất huyết dạ dày, phải đưa đi bệnh viện.

Mỗi một năm công ty tổ chức họp thường niên, cô cái người vợ hợp pháp này của anh, sẽ luôn chịu đựng ánh mắt châm chọc của những người bên ngoài, nhìn anh cái chồng này, ôm người phụ nữ khác tham dự.

...

Rất nhiều rất nhiều chuyện trong nháy mắt, không đếm được, anh mặt ngoài lạnh lùng, kì thực, đều đã ghi nhớ ở trong lòng.

Vẫn cho rằng, cô là giả vờ đáng thương, giả vờ lạnh lùng, muốn khiến anh chú ý.

Hiện tại biết hại Đồng Y Mộng chính là Cố Tú Vân, không phải cô.

Anh bị kinh hãi đồng thời còn không có cách nào hoàn toàn tín nhiệm cô!

Lại không chế không nổi chính mình ngày một đến gần cô...

"Um... Cậu..." Hạ Nhất Nhiễm nằm mơ, trong mộng lại thấy nụ hôn kia của Lục Ngộ Hàn, nói lời vô nghĩa, muốn tỉnh lại vẫn chưa tỉnh lại.

Đường Hạo Nam nghe được trong miệng cô phát ra thanh âm, vẻ mặt nháy mắt căng thẳng, đi nhanh tới.

"Thật khát..." Hạ Nhất Nhiễm mở ra hai mắt, cảm giác miệng khô lưỡi hanh, liếm liếm cánh môi, thấp giọng lầu bầu.

Ngẩng đầu, gặp Đường Hạo Nam đứng ở bên giường, "Anh tại sao vẫn còn chưa ngủ? Em cực kỳ khát, giúp em rót ly nước đi..."

"Chính mình tự đi mà rót, anh muốn ngủ!" Anh lạnh lùng nói câu, đi đến cửa phòng, anh muốn đi phòng ngủ chính ngủ!

Lòng Hạ Nhất Nhiễm đột nhiên lạnh lại, ngơ ngác nhìn cửa, cảm giác anh lại giống thay đổi thành người khác, rõ ràng lúc ở trên giường vẫn còn...

Có cảm giác bị anh xem như công cụ tình dục, liền ngay cả thân dưới vẫn lại là dinh dính, anh lần này không giúp cô lau chùi thân thể.

Chính mình tự đi rót nước, nhìn cánh cửa phòng ngủ chính đóng chặt, tìm từng chút từng chút một bị xé rách.

Cô rút cuộc phải như thế nào, mới có thể chân chính đi vào trong lòng anh.

Hay ănlại là, cánh cửa vào trái tim anh cũng không sẽ vì cô mà rộng mở?

...

Sáng sớm hôm sau lúc Đường Hạo Nam rời giường khi đó, cho rằng Hạ Nhất Nhiễm sẽ giống như trước đây vậy thích ngủ nướng, ai ngờ, cô đã đem bữa sáng làm tốt rồi.

Cô nấu cháo, nướng bánh, xào một đĩa rau xanh tươi mê người.

Cô từ phòng bếp đi ra, nhìn thấy anh, lộ ra một mỉm cười hiền dịu.

Anh lại rất lãnh đạm, hướng tới cửa đi, "Anh không ăn sáng sao?"

"Không." Đường Hạo Nam lãnh đạm nói, cũng không quay đầu lại.

Cô vội vã tiến lên chặn anh lại, "Thời gian còn sớm, ít nhiều ăn một chút điểm tâm rồi hãy đi!" Trầm giọng nói, đã kéo cổ tay anh lại, kéo anh hướng bàn ăn đi tới.

Tầm mắt Đường Hạo Nam rơi vào trên tay cô, vậy mà đã quên đẩy cô ra.

Bị cô kéo đến bên cạnh bàn ăn màu trắng ngà, "Thường xuyên không ăn điểm tâm, sẽ dễ dẫn đến bệnh đau bao tử!" Cô trầm giọng nói, trong giọng nói mang theo trách cứ.

Đường Hạo Nam im lặng ngồi ở kia, Hạ Nhất Nhiễm cũng không truy cứu đến cùng anh là rốt cuộc xảy ra chuyện gì, anh cái con người này liền là như thế, âm tình bất định.

Có lẽ, trong nội tâm là đang giãy dụa đi...

Nhất định là cảm thấy được, cùng với cô có lỗi với Đồng Y Mộng.

"Anh trước đem sữa nóng uống vào đi!" Đem một ly sữa ấm áp đặt vào trong tay anh, cô ôn nhu nói.

Đường Hạo Nam không nói chuyện, thờ ơ uống sữa, nhiệt độ vừa vặn tốt.

Hạ Nhất Nhiễm cũng không nói thêm gì, yên lặng ăn bữa sáng của chính mình.

Hôm nay cô ý dậy sớm làm bữa sáng, cho dù thân thể mệt chết đi, nhưng mà cô lại thích hưởng thụ loại cảm giác người vợ vì chồng mình làm điểm tâm này, hưởng thụ cùng anh ăn điểm tâm, rồi lại cùng nhau đi làm...

Đây là cuộc sống vợ chồng bình thường trong lòng cô mong muốn, chứ không chỉ là trên giường hoan ái.

Đường Hạo Nam ăn một bát cháo, liền buông muống xuống.

"Gần đây vài lần không tránh thai đi? Đừng quên uống thuốc tránh thai, miễn cho mang thai phiền toái." Anh lau miệng, nhìn cô mới vừa ngẩng đầu, mỉm cười nhìn chính mình, lạnh như băng nói.

Mỉm cười trên mặt Hạ Nhất Nhiễm, dần dần thu lại, lòng đang thật lại.

Mấy lần trước bởi vì chu kỳ kinh nguyệt mới vừa kết thúc, là thời kỳ an toàn, hiện tại, không sai biệt lắm nên tránh thai rồi.

Đường Hạo Nam nói cực kỳ có lý, thái độ của anh, lại thương tổn đến cô.

Nhìn cô vẻ mặt khổ sở, trong lòng Đường Hạo Nam dâng lên một cỗ khoái cảm trả thù, giây lát, lại không cách nào đối mặt với cô.

"Đừng nói với tôi, em muốn sinh con..." Anh sâu xa hỏi, giọng điệu chứa đầy vẻ châm chọc.

"Không có a! Chúng ta đều còn không có ổn định, muốn sinh con cái gì..." Cô cười cười, giọng nói, "Thuốc tránh thai lần trước vẫn còn, em sẽ

nhớ rõ uống, anh cứ yên tâm đi. Em cũng không phải đứa trẻ không hiểu chuyện!" Cô nói xong, đứng lên, dọn dẹp bát đĩa.

Đường Hạo Nam nhìn dáng vẻ lạnh nhạt bình tĩnh kia của cô, trong lòng lại bắt đầu cảm xúc hỗn độn, anh đứng lên, hướng cửa, một tiếng chào hỏi đều không có, liền ra khỏi cửa rồi.

Hạ Nhất Nhiễm tìm ra thuốc tránh thai lần trước còn chưa uống hết, không do dự uống xuống.

Một tay không khỏi vuốt ve bụng, có chút thất thần, trong đầu vậy mà đang ảo tưởng, con của bọn họ sẽ có dáng vẻ như thế nào...

Tự nhận hai người đều là tuấn nam mỹ nữ, con của bọn họ, cũng nhất định rất xinh đẹp đáng yêu.

Chỉ là ảo tưởng nhất thời mà thôi!

...

Hạ Nhất Nhiễm đến công ty, vừa muốn kêu An Lạp sắp xếp hội nghị, An Lạp tiến vào nói, hôm nay hội nghị do Điều Lộ chủ trì, phương án cũng do cô ấy đề ra.

"Hạ tổng, người còn không biết sao? Hiện tại người lãnh đạo bộ phận của chúng ta đã đổi thành Điều Lộ, tổng giám bộ phận nhân sự buổi sáng mới vừa gửi thư nhậm chức..." An Lạp cau mày, vẻ mặt khổ sở.

Tổng giám đốc người, trợ lý tổng giám này khẳng định cũng phải đổi, mệnh lệnh đã đưa xuống, cô sau này không biết sẽ làm cái gì nữa.

Hạ Nhất Nhiễm chưa biết ra sao, cô chỉ là một trợ lý nhỏ bé liền càng không nói đến rồi.

Hạ Nhất Nhiễm cho rằng chính mình nghe lầm, lập tức đi đến bên cạnh bàn làm việc, mở máy tính, bình tĩnh mở ra hòm thư.

Trên thư thông báo, có ghi rõ là mệnh lệnh từ cao tầng công ty đưa ra, lập tức đưa Điều Lộ trở thành tổng giám bộ phận quan hệ công chúng.

Còn về chức vị Hạ Nhất Nhiễm, trong thông báo không có nói rõ.

"Hạ tổng, đã đến giờ tổ chức hội nghị, tôi đi ra ngoài trước rồi!"

"Được! Tiếp tục cố gắng!" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, nhiều năm bên ba trên thương trường, cũng gặp qua không ít sóng gió, cô vẫn đang bình tĩnh, ung dung, đối An Lạp mỉm cười nói câu.

Sau khi An Lạp đi, cô thở sâu, đi đến cửa sổ, ngửa đầu, nhìn về phía phương hướng văn phòng tổng giám đốc, mệnh lệnh cao tầng, ý là chỉ Đường Hạo Nam sao?

Hạ Nhất Nhiễm suy nghĩ đến đây, lập tức đi đến bên cạnh bàn làm việc, ấn số nội bộ đến văn phòng tổng giám bộ phận nhân sự.

Tổng giám nhân sự mời cô qua đó.

"Khương Dư Hằng! Anh cho em..." Cửa thang máy mở ra, giọng nói bén nhọn của người phụ nữ lập tức dừng lại, Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến hai người trong thang máy, lễ phép gật đầu, đi vào.

Án tầng 16.

Xoay người, đưa lưng về phía vợ chồng Khương Dư Hằng cùng Đường Hạo Hâm.

"A, thật đúng là từng hợp quá rồi!" Giọng Đường Hạo Hâm chưa loét nói, nhìn về phía Khương Dư Hằng.

Khương Dư Hằng từng mắt nhìn cô ta, vẻ mặt cực kỳ không vui, sợ cô ta ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm làm ra những chuyện khiến anh xấu hổ.

Hạ Nhất Nhiễm làm bộ không có nghe đến, cô cũng là không rõ, người Đường gia tại sao cho rằng cô cùng Khương Dư Hằng cái vị anh rể này có cái gì!

Khương Dư Hằng lúc học đại học là đàn anh cùng trường với cô, đối với cô cực kỳ chiều chuộng, nhưng mà, chưa từng xảy ra cái tình yêu nam nữ gì!

Cô cảm thấy được người Đường gia nơi chốn nhắm vào cô, lại vẫn là vì xem thường cô, bởi vì cô chiếm lấy cổ phần công ty Đường gia cùng danh hiệu thiếu phu nhân.

Cái này gọi là, muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do.

"Anh lại vẫn trừng em? ! Ở trong lòng anh người trước mặt..."

"Đường Hạo Hâm! Cô câm miệng cho tôi!" Khương Dư Hằng rống to, dương tay phải lên muốn đánh Đường Hạo Hâm, nhưng tay phải cũng không vung xuống.

"Anh đánh! Anh đánh đi! Khương Dur Hăng, anh là cái đồ bạch nhãn lang, nếu không có tôi, anh có thể có địa vị như ngày hôm nay? !" Đường Hạo Hâm giống như điên rồi một dạng, không để ý Hạ Nhất Nhiệm cái người ngoài này ở đây, không để ý đây là trong thang máy công ty, gần như hét chói tai.

Hạ Nhất Nhiệm thờ ơ lạnh nhạt.

"Cô nghĩ muốn mất mặt, tôi không rảnh xấu mặt cùng cô!" Khương Dur Hăng trừng mắt nhìn Đường Hạo Hâm, cửa thang máy mở, anh liền xông ra ngoài.

Cửa thang máy lại khép lại, bởi vì tức giận thở hổn hển Đường Hạo Hâm, gắt gao trừng mắt nhìn Hạ Nhất Nhiệm, trong hai tròng mắt phát ra hận ý thâm sâu.

"Hạ Nhất Nhiệm, cô tại sao lại ti tiện như thế? !" Đường Hạo Hâm nghiến răng nghiến lợi nói.

Hạ Nhất Nhiệm cười lạnh, vẫn không xoay người, xuyên hình ảnh phản chiếu trên vách tường thang máy trơn bóng, nhìn hình ảnh Đường Hạo Hâm trong đó như oán phụ một dạng.

"Giữ không được trái tim người đàn ông của mình, lại vẫn đem oán khí trút lên trên thân người khác. Quản lý Đường, nếu chị thật lòng yêu Khương tổng, nên là từ trên người mình tìm xem nguyên nhân, mà không phải hạ thấp thân phận mắng chửi người khác." Hạ Nhất Nhiệm bình tĩnh nói, cùng là phụ nữ hà tất khó xử nhau.

Vừa mới từ trong nội dung cuộc cãi vã của bọn họ có thể nghe ra, Đường Hạo Hâm là đang nghi ngờ Khương Dur Hăng, nhưng mà, cô ta cực kỳ ngu xuẩn, cãi nhau thời điểm quá thương tổn tôn nghiêm đàn ông của Khương Dur Hăng rồi!

Khương Dur Hăng là Phượng Hoàng nam diễn hình, cưới Đường Hạo Hâm, chính là trào cao.

Nếu cô là đàn ông, cũng chịu không nổi vợ của chính mình nhục nhã chính mình như vậy.

Đến tầng 16, cô nhanh chóng bước ra thang máy, mặc kệ Đường Hạo Hâm xụ mặt dữ tợn đầy căm tức ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Cô Có Thể Chết Đuối Rồi Hay Không?

16 cuộc gọi nhớ, đều là Đường Hạo Nam gọi tới.

Bị vừa mới bị sắc một trận như vậy, men say trên người Hạ Nhất Nhiệm sớm lui đi hơn phân nửa.

Sau khi say rượu ở trong điện thoại đối với anh "Hồ ngôn loạn ngữ" (huyền thuyên nói nhảm) ra sao, cô cũng là còn nhớ rõ.

Đang còn do dự là muốn gọi điện thoại lại cho anh hay không, chuông cửa bên ngoài lúc này vang rồi.

Đều đã hơn hai giờ sáng, trễ như thế, là người nào đến?

Cô chần chờ, quần chặt áo ngủ, đi đến cửa, nhìn xuyên qua mắt mèo, xem ở cửa đứng mấy người mặc đồng phục bảo an.

Gần đây thường xuyên ra ngoài nơi này, cô nhận ra những người này là nhân viên bảo vệ nơi này, nhưng mà đã trễ như thế...

Hạ Nhất Nhiệm phòng bị mở cửa, "Các vị có chuyện gì sao?"

"Đường phu nhân! Người không có việc gì thì tốt rồi, chúng tôi nhận được điện thoại của Đường tiên sinh, ngài ấy lo lắng người một mình ở nhà có nguy hiểm, bảo chúng tôi đến xem thử, không có việc gì thì tốt rồi." Bảo an nhìn đến Hạ Nhất Nhiệm bình an vô sự, nhẹ nhàng thở ra.

Hạ Nhất Nhiệm có phần không hiểu cho lắm, anh chẳng lẽ là đang hoài nghi cô nửa đêm ở cùng người đàn ông khác?

Cô hiểu lầm ý tứ của Đường Hạo Nam, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, "Vậy các người muốn tiến vào kiểm tra một chút hay không?" Có chút châm chọc nói.

"Không, không được! Đường phu nhân hảo hảo nghỉ ngơi, có cái chuyện gì, tùy thời liên hệ bộ phận bảo an chúng tôi!" Bảo an vội vàng nói, thái độ hiền

lạnh, đối với cô tràn đầy kính ý.

Hạ Nhất Nhiễm lúc này mới khách khí liền gật gật đầu, đóng cửa.

Vào đến trong nhà, điện lại vang, là Đường Hạo Nam gọi tới.

Cô ào nãu thở hắt một hơi, mệt mỏi ngồi ở trên ghế sofa, vừa lau tóc vừa nghe.

"Này!" Giọng người đàn ông dồn dập trầm thấp truyền đến, xen lẫn tức giận.

"Đường Hạo Nam, anh liền sợ em cho anh đội nón xanh như thế sao? Đêm hôm khuya khoắt lại vẫn để cho bảo an tới giám sát em?" Cô không tức giận, giọng mang châm chọc cùng lãnh đạm.

Nghe được giọng của cô, Đường Hạo Nam cả người căng thẳng, cả trái tim lơ lửng trên cao cuối cùng rơi xuống, người đàn ông đứng ở cửa sổ, dịch bước đến cạnh ghế sofa, mệt mỏi ngồi trên ghế.

Lập tức phản ứng kịp ý tứ của cô.

Cái người phụ nữ không chịu để tâm không biết tốt xấu chết tiệt này!

Lòng tốt của anh trái lại bị cô coi là lòng lang dạ thú rồi !

Bởi vì tức giận, huyết Thái Dương đang căng lên gập nhảy.

"Anh emn là sợ em uống say còn đi tắm rửa bị chết đuối rồi !" Đường Hạo Nam tức giận gầm thét, động tác Hạ Nhất Nhiễm dừng lại.

Cô vừa nãy thật là thiếu chút nữa chết đuối không sai.

"Em..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Em tốt nhất đừng gặp chuyện không may cho anh!" Cô tỉnh rượu rồi, không một chút đáng yêu khi uống say gì cả, Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, cắn răng nói.

"Đường tổng, anh là đang quan tâm em sao?" Hạ Nhất Nhiễm tim đập dồn dập, phân không rõ là nói đùa hay vẫn lại là vấn đề kim lòng không được hỏi ra.

Anh là thật sự quan tâm cô đi?

Nghe câu hỏi của cô, yết hầu Đường Hạo Nam cứng ngắc, "Không sai, em nếu là chết đi, anh chẳng phải là thành người góa vợ rồi sao?"

Đương nhiên là quan tâm, cho dù vẫn còn không yêu.

Cô là vợ của anh, người phụ nữ của anh!

Câu trả lời lập lờ nước đôi này của anh, làm cho người ta đoán không ra nội tâm của anh.

Người góa vợ...

Cô nở nụ cười.

Anh là thừa nhận cô cái người vợ này rồi.

"Vừa nãy quả thật thiếu chút nữa chết đuối, bị sặc thức dậy, hiện tại không có việc gì rồi." Cô nhàn nhạt nói, khóe miệng nhiễm nụ cười yếu ớt.

Đường Hạo Nam nghe xong lời của cô, nháy mắt nổi trận lôi đình!

"Hạ Nhất Nhiễm! Trong tủ rượu của anh, rượu đều là giả cả xa xỉ, em nếu là dám uống nữa, anh bắt em bồi đền!" Đường Hạo Nam đứng lên, ngạo kiêu nói, đối với cô vẫn lại là nói không được kiêu giọng nhỏ nhẹ, quan tâm.

Hạ Nhất Nhiễm tươi cười càng sâu, "Vậy em đây lần sau chính mình mua bia, rượu trắng mà uống." Có ý kích thích anh nói.

"Em... ! Em không sợ lại uống đến xuất huyết dạ dày em liền thử xem!" Đường Hạo Nam tức giận nói, lúc này nếu đang ở bên người cô, anh nhất định đem cô bắt lại đánh một trận!

Anh làm sao lại biết, cô từng bị xuất huyết dạ dày?

Hạ Nhất Nhiễm nhủ mảy, chuyện kia vẫn lại là xảy ra từ bốn năm trước, cô sắp không còn nhớ rõ, lúc ấy tại bệnh viện ở tại một tuần, một người lẻ loi, anh chưa từng đi bệnh viện nhìn cô một cái.

Cũng là khi đó quen biết được Tô Tiểu Quả, bà nội cô ấy bị ung thư dạ dày, cùng cô ở chung một căn phòng bệnh.

"Được, em không uống nữa." Cô khàn giọng nói, ở trong lòng Đường Hạo Nam, cô có phải vẫn chiếm một chút vị trí nhỏ hay không?

Có lẽ, anh cũng từng có quan tâm đến cô, chỉ là cô không biết thôi...

"Em thích uống thì cứ uống chết đi! Đừng hy vọng giả vờ đáng thương thu hút sự chú ý của anh! Đường Hạo Nam anh ghét nhất phụ nữ thích làm bộ làm tịch!" Kiểu ngạo của người đàn ông khiến anh không chịu thừa nhận đối với cô là thật lòng quan tâm, cắn răng nói.

"Ồ..." Cô mới không phải người phụ nữ thích làm bộ làm tịch, vẫn cực kỳ kiên cường.

Đạt được câu trả lời của cô, Đường Hạo Nam thở phào nhẹ nhõm, không sợ cô xảy ra cái khúc ngoặc gì, người phụ nữ này tựa như cò đại trong kẻ đá, sống được đặc biệt cứng cỏi.

Anh không nên đối với cô từng chút lo lắng.

Còn không có xác định chân tình chân ý của cô, anh hẳn không đem trái tim mình giao ra.

Đây là Đường Hạo Nam, cường thế mà kiêu ngạo.

"Bay mười mấy giờ đi, anh mau nghỉ ngơi đi, em cũng muốn ngủ, buồn ngủ quá..." Cô sấn sóc nói, nghĩ đến chuyện công việc, muốn hỏi rõ ràng, lại không có hỏi.

Sợ trêu chọc khiến anh thêm phiền.

"Uh'm, cúp đây." Anh lãnh đạm nói, trực tiếp cúp điện thoại.

Rõ ràng như vậy, cực kỳ vô tình.

"Còn chưa nói ngủ ngon mà." Hạ Nhất Nhiễm xem màn hình điện thoại di động, lầm bầm lầu bầu.

Từ từ sẽ đến đi...

Cô đi phòng ngủ Đường Hạo Nam nằm ngủ, trong lòng ôm gối đầu của anh, coi đó là anh.

Trong mộng, cô mơ thấy Đồng Y Mộng.

Cửa phòng bệnh mở ra, cô liền nhìn đến Đồng Y Mộng đứng ở cạnh giường, đang cười với cô, rồi mới mở miệng.

"Nhiễm Nhiễm, cô tới rồi..."

Như vậy, giống như trước đây, cô gái như hoa như ngọc một loại.

Cô bỗng dưng giật mình tỉnh giấc.

Toàn thân mồ hôi lạnh!

Tỉnh lại hồi lâu, mới phát hiện trời đã sáng.

...

Có hoạt động quan hệ công chúng, cô cùng An Lạp bị sắp xếp đi hiện trường tiếp khách, công việc như vậy, cô vài năm trước liền làm qua, thuận buồm xuôi gió.

Trái lại An Lạp, vốn dĩ đã là trợ lý tổng giám, hiện tại muốn làm những việc nhỏ nhất nhất của nhân viên mới, trong lòng cực kỳ không thoải mái.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn ra tâm tư của cô, "An Lạp, cô đi nghỉ ngơi chút đi, lúc này, ánh mặt trời là độc nhất." Đưa cho An Lạp một chai nước khoáng, cô ngần đầu che tầm mắt, nhìn trong mắt mặt trời giữa trưa gay gắt, cảm giác cực kỳ chói mắt.

An Lạp mặt bị phơi nắng được đó bùm, Hạ Nhất Nhiễm trên mặt bọc khăn lụa, mang kính râm, bị phơi nắng không nghiêm trọng như vậy.

"Tôi thật muốn từ chức rồi! Một chút đều đã không công bằng!" An Lạp vĩnh viễn nói.

Hạ Nhất Nhiễm hiểu được ủy khuất trong lòng cô, nhìn An Lạp như vậy, trong lòng có phần thẹn ý.

An Lạp coi như là bị cô liên lụy.

Trên poster của buổi hoạt động hôm nay, là hình ảnh khổng lồ của Chu Giai Ngung quỳ rũ diêm dúa lắng lơ, trên tay nhẫn kim cương to như trứng bò câu lóe sáng chói mắt.

Đường thị kinh doanh không chỉ có có nhà máy điện tử, lại vẫn còn kinh doanh châu báu, hàng xa xỉ.

Bốn giờ chiều, mặt trời đã chẳng còn nhiều gay gắt, hoạt động chính thức bắt đầu.

Chu Giai Ngung được nhân viên công tác vây quanh, đi tới quảng trường "Đường Phong" tại lầu một trung tâm thương mại của Đường thị tổ chức hoạt động trực tiếp giới thiệu sản phẩm mới.

Cô ta mặc lễ phục màu đỏ thẫm, trên người đeo trang sức châu báu vô giá, hơn nữa ngón áp út đeo nhẫn kim cương, là sản phẩm nhẫn kim cương kết hôn của Đường thị cho ra mắt trong năm nay.

Chiếc nhẫn kim cương này tên là: Duy ái.

Sau khi Chu Giai Ngung cùng những người mẫu khác trình diễn xong phần giới thiệu sản phẩm chính, cô ta bắt đầu tiếp nhận phỏng vấn của phóng viên.

Phóng viên liền thích hỏi vấn đề Bát Quái mau thu hút người đọc, Hạ Nhất Nhiễm am hiểu sâu đạo lý này, cô lười phải nghe những câu nói sáo rỗng của Chu Giai Ngung cùng phóng viên, nhưng bất chợt bị kéo vào chuyện quan hệ của cô cùng Đường Hạo Nam.

"Kỳ thật chiếc nhẫn kim cương trên tay tôi, là Đường tổng tự mình chọn lựa, đeo cho tôi!" Chu Giai Ngung giương giọng, đắc ý nói, ánh mắt tận lực nhìn về phía Hạ Nhất Nhiễm lẫn trong đám người.

"Thật không biết xấu hổ!" An Lạp nho nhỏ nói thầm, Hạ Nhất Nhiễm lườm cô một cái, "Cô nói nhỏ chút, đừng làm cho người ngoài nghe được, ảnh hưởng tố chất chuyên nghiệp của chúng ta."

An Lạp mếu máo.

Hạ Nhất Nhiễm đối với An Lạp nói vài câu, rồi khỏi hiện trường.

Cô khẳng định là cực kỳ để ý đi?

An Lạp nhìn bóng lưng Hạ Nhất Nhiễm, đau lòng nghĩ.

Hạ Nhất Nhiễm tại Starbucks ở tầng cao nhất của trung tâm thương mại mua ly Latte, đi đến sân thượng, vừa uống cà phê, vừa xem Cao ốc đối diện đang chiếu trực tiếp buổi phỏng vấn Chu Giai Ngung.

Năm đó khi kết hôn, Đường Hạo Nam là không đưa cô nhẫn kim cương.

Chu Giai Ngung trước mặt phóng viên nói xỏ nói xiên, tuyên bố như vậy là muốn cho cô không chịu nổi, cho nên, cô trốn đến tầng cao nhất này.

Dưới ánh mặt trời, bóng dáng mảnh khảnh của người còn gái tựa vào tay vịn sân thượng, người đàn ông đi nhanh đến gần, gót giày da thật giẫm đạp mặt đất, phát ra âm thanh nặng nề.

"Người phụ nữ này hung hãn như thế, em cũng không tức giận?" Âm thanh trong trẻo của người đàn ông truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nghe được âm thanh quen thuộc, tay run lên, cà phê trong cốc giấy vẩy ra ngoài.

Kha Dịch Thần vội vàng từ trong túi áo ngực trái Tây phục lấy ra khăn tay màu xanh nhạt, nhanh chóng giúp cô lau đi cà phê dính trên tay cô.

"Anh tại sao lại đến đây?" Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, rút tay, từ trong túi áo lấy ra khăn giấy, ly cà phê trong tay bị Kha Dịch Thần lấy đi, chính cô tự mình tự lau.

"Sao vậy, trung tâm thương mại của Đường thị, anh liền không thể tới rồi hả?" Kha Dịch Thần cười hỏi, trực tiếp uống một ngụm coffee trong ly của cô, Hạ Nhất Nhiễm càng thêm không vui.

Kha Dịch Thần lại hướng cô cười, tươi cười sang sảng, khuôn mặt tuấn tú cực kì mê người.

Cô nhớ rõ lúc học đại học, anh ta thường xuyên ở trước mặt cô xuất hiện, so với Đường Hạo Nam cùng cô gặp mặt số lần vẫn còn nhiều.

"Chưa nói anh không thể tới, là tôi cảm thấy được, chúng ta sau này không cần gặp mặt, đêm đó tôi nói được rất rõ ràng rồi." Hạ Nhất Nhiễm lãnh đạm nói, cùng anh giữ một khoảng cách, La Kỳ đứng là cũng đi tìm cô.

Về mặt Kha Dịch Thần dần dần không vui, tiếp tục uống cà phê của cô, tầm mắt rơi vào phương tây, Hạ Nhất Nhiễm liền đi, anh ta vươn tay giữ cô lại, túm đến chỗ bên cạnh tay vịn.

"Đêm đó tại hậu hoa viên khách sạn, anh uống vào chút rượu, có chút không khống chế được. Em nói đúng, mọi người bây giờ đều có cuộc sống mới, không nên lại dây dưa không rõ." Kha Dịch Thần u buồn dỗi dằn từ tính nói.

Anh nhìn màn hình đối diện, lại nhìn bầu trời xanh thẳm, chua xót cười cười.

Nghe anh nói như thế, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng cũng không bài xích anh như vậy rồi.

"Hơn bốn năm rồi... Cho dù tình cảm có sâu nặng, cũng phai nhạt không phải sao?" Kha Dịch Thần nhìn về phía cô, cười hỏi.

Về mặt Hạ Nhất Nhiễm hơi căng cứng, "A Thần, anh có thể nghĩ được như thế thì tốt rồi. Tôi lúc trước đồng ý bỏ trốn với anh, cũng là không nghĩ muốn gả cho Đường Hạo Nam, cũng không phải bởi vì thích anh, hi vọng anh đừng hiểu lầm."

"Em vẫn thích Đường Hạo Nam, anh làm sao có khả năng không biết?" Kha Dịch Thần hai tay bưng ly coffee, ngón tay ở trên thân cốc nhẹ nhàng mà điểm động.

Hạ Nhất Nhiễm cứng ngắc cười cười, từ chối cho ý kiến, ngẩng đầu, nhìn về phía đối diện, đang muốn hít sâu, thấy được màn hình đối diện đột nhiên tối đen một mảng!

Cô chính đang còn nghi hoặc, màn hình đối diện lại sáng, không có lại trực tiếp hiện trường phỏng vấn, mà là...

Một đoạn phim nóng của người phụ nữ đang chiếu, như rạp chiếu phim một dạng ở trên màn hình lớn truyền phát tin.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Cô Tú Vân Yêu Đường Vụng Trộm

Trước kia, sau khi mỗi lần cô bị Cố Tú Vân ức hiếp, đều đã ôm anh, khóc ròng một hồi.

Khi đó anh liền là giống như kỵ sĩ trong truyện cổ tích bảo vệ công chúa.

Đường Hạo Nam từ từ nhắm hai mắt, ngực phức tạp mà cảm khái muôn vàn.

Rõ ràng cảm giác được thái độ cùng tình cảm chính mình đối với cô, đang lên kút biến hóa, bị tình yêu của cô làm cho cảm động...

...

Say rượu cùng túng dục quá độ, Hạ Nhất Nhiễm ngày hôm sau vừa tỉnh ngủ, đã là giữa trưa.

Đầu óc hỗn loạn, trên người đau nhức, cô muốn mắng người, nghĩ Đường Hạo Nam kia cảm thú không biết tiết chế!

Quay đầu nhìn về phía bên giường trống không, anh hẳn là đã sớm đi làm rồi.

Cô chẳng muốn động, dù sao hiện tại là chức vị nhân hạ, không đi làm cũng được.

"Ừm..." Đầu, thật sự rất đau! Chân, thật sự cực kỳ mỏi!

Hạ Nhất Nhiễm miễn cưỡng chuyển người lại, nhìn về phía cửa sổ, một cỗ hương vị thanh mát nhàn nhạt truyền đến, trên bàn trà bên cạnh cửa sổ, đặt một bó hoa tao nhã, là hoa Lavender tím...

Cô nhú mày, thật là Lavender.

Vội vàng đứng dậy, cô giống như thân thể không đau, mặc váy ngủ đi chân không đến bên bàn trà.

Hoa Lavender màu xanh tím, cũng không phải hoa tươi, là hoa khô đặc biệt.

Gói lại thành một bó không lớn không nhỏ, đặt ở kia.

Mặt trên lại vẫn gắn một tấm thẻ.

Trên đó viết:

Từ nước Pháp mang về tới, tặng cho em

Là chữ viết thuộc về Đường Hạo Nam, bút tích mạnh mẽ hữu lực.

Không có râu rì cũng không có dư thừa.

Là đưa cho của cô sao?

Chẳng thể thì còn có thể cho ai!

Cho dù cô lại không tự tin, chút nhận thức đó nên là có.

Cô cười cười, ôm bó hoa vào người, cầm trong tay tấm thẻ kia, đưa lên trên môi, nhẹ nhàng mà hôn một phen, khóe miệng cong lên, lộ ra hàm răng trắng tinh.

Lại cúi người, hít thật sâu mùi hoa, tuy là hoa vĩnh cửu, nhưng mà, mùi hoa vẫn như cũ.

Tuy không phải hoa hồng, nhưng mà, Lavender lãng mạn, làm cho người ta càng cảm giác sắc đẹp mà bi thương...

Nhớ rõ khi còn là thiếu nữ, lúc xem phim thần tượng biết, ý nghĩa của Lavender là: Chờ đợi tình yêu.

Cô cười nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ sát đất, hốc mắt hơi hơi phấp phồng.

"Đường Hạo Nam, em một mực chờ đợi, anh cho em tình yêu..." Cô nhẹ giọng nói, một mực chờ đợi từ nhỏ cho đến lớn, cuối cùng lại trở mặt nhìn anh cùng những cô gái khác yêu nhau...

Cô cười khổ.

Thu lại bi thương, Đường Hạo Nam có thể từ nước Pháp xa xôi mang bó hoa trở về đưa cho cô, cho thấy trong lòng kỳ thật vẫn lại là có cô đi.

Cô vui mừng rất nhiều.

Nghĩ đến tối hôm qua chính mình say khướt, giống như nói chút lời không nên nói, Hạ Nhất Nhiễm mạnh vỗ ót, vội vàng gọi điện thoại cho Diêu Lộ, hi vọng cô ấy không nên nói lung tung ra ngoài.

Di động của Diêu Lộ là trạng thái tắt máy.

Đường Hạo Nam quả thật đi làm, trong nhà không có bóng dáng của anh, gần đây Đường thị phong ba không ngừng, thân là tổng giám đốc, có một số việc, anh tất phải tự thân tự lực.

Nghĩ đến tối hôm qua hoan ái không biết tiết chế, giữa hai chân một trận đau nhức khó chịu.

Vừa đau lại nóng rất.

Hạ Nhất Nhiễm vội đi tắm rửa, tìm thuốc cao Hoa Hồng, ngồi ở trên giường bôi thuốc cho chính mình.

Đột nhiên chuông điện thoại di động vang lên, để cho cô dừng lại động tác trên tay, trên ngón trỏ tay phải còn có thuốc mỡ a, gấp báo hiệu là Đường Hạo Nam gọi đến, lập tức nghe máy.

Lúc đó, Đường Hạo Nam đang đứng ở bên cạnh cửa sổ sát đất trong văn phòng, tay trái bỏ vào trong túi quần, tay phải cầm di động.

"Ừm..."

Giọng của cô truyền đến, Đường Hạo Nam khóe môi cong lên, "Em dậy rồi sao?"

Buổi sáng anh rời giường thời điểm, cô lại vẫn đang ngủ say.

"Uh'm!" Nghĩ đến bó hoa Lavender kia, khóe môi Hạ Nhất Nhiễm cong lên, ngồi tựa vào đầu giường, quần lót vẫn còn không có kéo lại, ngón trỏ tay phải giơ lên, lo lắng thuốc mỡ làm dơ ra trải giường.

"Hiện tại đang làm gì?" Anh trầm giọng hỏi, tận lực hạ giọng, có vẻ uy nghiêm một chút.

Không biết, cô nhìn đến bó hoa Lavender kia chưa, có vui vẻ hay không?

Không hiểu sao hết sức muốn biết tâm tình của cô lúc này, tốt nhất là cực kỳ kích động, hưng phấn.

Cô thích nước Pháp như vậy, khẳng định cũng thích hoa Lavender.

"Đang.. Đang bận a..." Giữa hai chân nóng rất một trận, cô khổ sở nhe răng, há miệng hít khí.

Cô không nói gì đến chuyện bó hoa kia, Đường Hạo Nam nhú mày, một cổ mắt mát trào lên trong lòng.

"Em đang bận cái gì?" Anh lạnh giọng hỏi.

"Đang bận... bận... Không có gì, anh có chuyện gì sao?" Xấu hổ nói với anh, ngón tay hướng tới giữa hai chân tìm kiếm.

"Hí..."

"Đáng chết! Em đang làm sao?!" Nghe được âm thanh không thích hợp, Đường Hạo Nam tức giận hỏi.

"Em đang thoa thuốc! Không nói nữa!" Nói xong đã nghĩ cúp điện thoại.

"Em thoa thuốc gì?! Nói rõ ràng cho anh!" Anh không bình tĩnh hỏi, sắc mặt xanh mét, khuôn mặt tuấn tú sa sa sầm.

Anh phát hỏa, trong lòng cô cũng không thoải mái, "Thuốc cao hoa hồng! Phía dưới đau chết rồi! Đều tại anh cầm thú!"

Cô một cổ áo náo loạn giận lớn tiếng quát lại Đường Hạo Nam nhú mày, mới phản ứng kịp ý tứ của cô, khoe miệng không tự giác cong lên, sau lưng bị cô cào cào đến rách da cũng ần ần đau rồi.

Nhớ tới đêm qua, ý cười nơi khoe miệng người đàn ông càng phát ra tà ác rồi...

"Đường phu nhân, tối hôm qua đúng là em, cổ họng đều đã kêu hô khan, lại vẫn càng không ngừng kêu hô, muốn, muốn... Sau lưng anh đúng là toàn bộ bị em cào đến bị thương rồi này!" Đường Hạo Nam hí mắt, chứa tười cười tà ác, trong đầu ảo tưởng đáng về Đường phu nhân của mình giờ phút này đang ở trên giường, tự mình bôi thuốc cho chính mình, hình ảnh kia...

Hạ Nhất Nhiễm nghe Đường Hạo Nam tà ác nói, sắc mặt đỏ lên, "Anh... Lừa dối!"

Cô trái lại đã quên, anh gọi nhất là lừa dối.

"Đàn ông không xấu phụ nữ không thích, em không phải yêu anh kẻ lừa dối này sao?" Đường Hạo Nam đầy ảm ý nói, khoe miệng nhếch lên, tâm tình tốt cực kỳ mà trêu ghẹo cô.

"Người nào yêu anh rồi hả?!"

"Tối hôm qua ở trên giường, lúc ở dưới thân anh, là người nào giống như bệnh tâm thần nói với anh ba chữ kia?" Đường Hạo Nam đem Hạ Nhất Nhiễm ăn đến sít sao, đắc ý nói.

"Anh...! Em đêm nay đi qua nhà Tô Tiểu Quả bên kia ở! Anh tự đi tìm đám hậu cung kia của anh mà hầu hạ đi!" Hạ Nhất Nhiễm hờn dỗi nói, nghĩ đến những chuyện trước đây của anh cùng Chu Giai Ngưng, tức giận đến có ý nói.

"Em dám?! Ngoan ngoãn ở yên trong căn hộ đó cho anh!"

"Sẽ không!"

"Được! Có gan em liền đi tìm Tô Tiểu Quả, anh làm cho tiệm bánh ngọt của các người ngày mai liền không thể tiếp tục kinh doanh!" Anh tiếp tục cảnh cáo.

Hạ Nhất Nhiễm biết, Đường Hạo Nam là người nói được thì làm được, tức giận đến chỉ có thể giương mắt nhìn, "Anh chỉ giỏi ăn hiếp em..." Hờn dỗi nói, vênh mặt.

Đường Hạo Nam nghe ra cảm xúc của cô, giọng điệu cũng chậm dần, "Nói đùa với em thôi, nhưng mà, không cho phép em đi tìm Tô Tiểu Quả! Anh gần đây ở nước Pháp ăn cơm Tây đến phát ngán rồi, đêm nay làm cho anh mấy món ăn gia đình, anh trở về ăn."

Nghe nói anh buổi tối muốn trở về ăn cơm, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng không vui sớm bị lời nói của anh làm cho vui mừng đến nở hoa rồi.

Tốt quá, thật tốt quá đi!

Trong lòng đang kích động đồng ý, nhưng mà, ngoài mặt vẫn lại là ra vẻ bình tĩnh rồi.

"Ừ... Được rồi!" Một vẻ không tình nguyện, Đường Hạo Nam trong lòng rất khó chịu.

"Cái bó hoa Lavender kia thấy được đi? Gần đây thu mua một tòa trang viên, tùy tiện mang theo một đồng hoa khô trở về, trong nhà mỗi người đều có phần." Anh ho khan một tiếng, ngạo kiều nói.

Đầu ra mà mỗi người một phần, tổng cộng liền mang theo một bó duy nhất như thế trở về, một đường cẩn cẩn thận thận, không dám đụng chạm sợ rơi xuống một đóa hoa.

Thì ra là mỗi người đều có phần à...

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía bó hoa, mắt mát dầu môi.

"Thấy được... Quý keo kiệt..." Cô miễn cưỡng nói, tầm mắt lạc lên trên ngón áp út tay trái, trụi lủi.

Đề ý cùng mắt mát dâng lên.

Con người, có phải liền là có lòng tham như thế hay không, chiếm được một chút, còn muốn muốn càng thêm?

Đường Hạo Nam loại người chủ nghĩa gia trưởng tự tôn đàn ông lại cực cao này, làm sao chịu được bị con gái nói keo kiệt, cẩn thận ngấm lại, kết hôn tới nay, hình như là chưa từng đưa cho cô thứ gì.

Trước đây khi còn chưa kết hôn, sinh nhật hàng năm, anh đều vẫn luôn tặng quà cho cô.

"Ghét bỏ một bó hoa, vậy em muốn cái gì? Châu báu hay vẫn lại là kim cương?" Đường Hạo Nam tức giận hỏi.

"Em cái gì đều không cần! Đúng rồi, anh có thể để cho bộ phận nhân sự đem công tác của An Lạp lại an bài một phen sao? Nhà đầu kia theo em đã hơn một năm, học xong không ít, là người rất có năng lực, hiện tại để cho cô ấy tại bộ phận quan hệ công chúng làm việc vặt, thật sự mai một tài hoa của cô ấy rồi!"

Đường Hạo Nam không nghĩ tới, cô đối công việc của chính mình một chữ cũng không nói, trái lại quan tâm cấp dưới rồi!

"Tiểu nha đầu kia, không có mắt nhìn!" Đường Hạo Nam đến bây giờ còn nhớ rõ An Lạp ban đầu khi Hạ Nhất Nhiễm gặp được nguy hiểm, vậy mà không tìm anh, mà là tìm Lục Ngộ Hân!

"An Lạp rất tốt mà, em là cấp trên của cô ấy, em rất rõ ràng a..."

"Đường phu nhân, em vẫn lại là nên ngấm lại làm sao lấy lòng anh đi!" Anh nói xong, liền cúp điện thoại, lập tức gọi điện thoại cho bộ phận nhân sự.

Tổng giám bộ phận nhân sự không nghĩ tới, chuyển công tác của một nhân viên nhỏ bé, tổng giám đốc lại vẫn tự mình quan tâm.

Bình thường cũng sẽ không.

Mới vừa sắp xếp tốt công việc cho An Lạp, Hứa Thành gõ cửa tiến vào, nhắc nhở anh đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng.

Đường Hạo Nam này mới ý thức đến, anh từ sau khi về nước chuyện làm đầu tiên không phải đi bệnh viện thăm Đồng Y Mộng...

Trước kia hẳn không như vậy.

Mỗi lần đi công tác trở về, chuyện thứ nhất liền là đi thăm cô ta, mà còn, nhất định sẽ mang theo quà từ nơi khác đến, bây giờ, anh căn bản không nghĩ tới mua quà cho Đồng Y Mộng.

"Sắp xếp xe! Tôi lập tức qua đó!" Đối Hứa Thành phân phó câu, lòng tràn đầy phiền não.

...

Hạ Nhất Nhiễm xế chiều đi siêu thị, tại lầu một siêu thị Khuất Thần, cô quyết định mua hai hộp áo mưa.

Uống thuốc tổn thương thân thể, mà còn thuốc tránh thai khẩn cấp một tháng chỉ có thể uống một lần, không phải biện pháp tránh thai tốt, cô khuyên được Đường Hạo Nam mang bao.

Vừa mới chuẩn bị xếp hàng tính tiền khi đó, tại quầy thu ngân bên cạnh nhìn đến một bóng dáng quen thuộc, cô mạnh cả kinh, kia không phải, Cố Tú Vân sao?!

Bà ta mang kính râm, đem hai hộp áo mưa vội vàng nhét vào trong túi xách, rồi mới, nhanh chóng đi tới, cũng không phát hiện ra cô.

Cô cảm thấy được, phụ nữ tuổi tác cũng đã lớn như thế mua áo mưa cực kỳ không bình thường.

Thanh toán xong, ra khỏi siêu thị, cô đi đến bãi đỗ xe dưới đất.

Mở ra cốp xe cất đồ đạc thời điểm, cảm giác một chiếc xe gần đó đang chấn động, cô nhủ mảy.

Giây lát suy nghĩ là cái gì, lập tức đóng lại cốp xe, thần tốc lên xe.

Những người này thật là, ban ngày ban mặt ở trong xe liền...

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng nói thầm, cô lái ra khỏi chỗ đậu xe, quay đầu xe thời điểm, chỗ ghế bên cạnh tay lái của chiếc xe kia cửa kính thủy tinh bị hạ xuống, người phụ nữ ghé vào cửa sổ, miệng lớn bật hơi, khuôn mặt kia, day Hạ Nhất Nhiễm thất thần thiếu chút nữa đem chân ga trở thành phanh lại!

Người phụ nữ ghé vào cửa kính xe, há mồm thở dốc, đúng là mẹ kế của cô, Cố Tú Vân!

Từ trong hoảng loạn ngăn ngủ khôi phục lại, cô trấn định lái xe đi, dừng ở sau cây cột, xuyên thấu qua kính chiếu hậu, xem tình huống bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Mộng Mộng, Anh Nên Có Cuộc Sống Mới

Chiếc ô tô BMW màu đen biển số 6x-66666 cô không biết, bản số 666, không phải loại xe người bình thường có thể lái được. Cô kết luận này không phải xe Hạ gia, Hạ gia hiện tại cũng chỉ còn lại một chiếc xe có rèm che để đi lại thôi.

Cho nên, Cố Tú Vân là ra ngoài ăn vụn!

Khó trách vừa nãy đang mưa áo mưa!

Hạ Nhất Nhiễm nín thở, vỗ ngực, một hồi lâu mới đem chuyện thực ghê tởm này tạm thời tiêu hóa đi.

Chiếc xe BMW còn không có rời đi, cô khởi động xe, nhanh chóng rời khỏi bãi đỗ xe dưới đất tối như mực này.

Trong xe rộng rãi, tràn ngập mùi vị ái muội gay mùi, người đàn ông ngồi ở vị trí lái mang kính râm, khuôn mặt chữ điền, gầy yếu, làn da hơi chút đen, nhìn không ra tuổi tác, ngoại hình là đáng vẻ thô kệch rắn rỏi. Hắn đốt điều thuốc, hầy còn nuốt mây nhà khói.

Không nói được một lời, có vẻ hắn rất lãnh khốc.

Cố Tú Vân ngồi bên cạnh ghế lái, chính đang chỉnh lại quần áo lằng lộn uốn nếp, sắc mặt ửng hồng, dư vị hoan ái còn không có từ trên mặt của bà ta hoàn toàn rút đi.

Người đàn bà không tới năm mươi tuổi, kỳ thật, đang tuổi hồi xuân.

"A... Nóng muốn chết, đem điều hòa điều thấp một chút nha!" Giọng Cố Tú Vân làm nũng nói, trong giọng nói lộ ra cường thế, hướng người đàn ông ra lệnh.

Nhưng người đàn ông kia cũng không nghe theo lời bà ta, vẫn không nhúc nhích.

"Anh chết rồi à!" Cố Tú Vân sắc giọng, tức giận vỗ xuống mu bàn tay hắn, chính mình điều độ âm thấp.

"Mộng Mộng hiện tại như thế nào?" Người đàn ông mở miệng nói, khô khốc hỏi.

Cố Tú Vân thở dài, "Haizzz... Lại vẫn là đáng vẻ hồi trước, không biết nó có thể tỉnh lại hay không. Trước mắt Hạ Nhất Nhiễm cái tiểu tiện nhân kia cùng Đường Hạo Nam tình cảm càng ngày càng tốt, em lo..."

Cố Tú Vân càng nói càng tức giận, vẻ mặt ác độc.

Người đàn ông hạ cửa kính xe xuống, đem tàn thuốc hướng ngoài cửa sổ vứt, khoe miệng nhếch lên, "Chỉ cần Mộng Mộng tỉnh lại, không sợ bọn họ tình cảm bao sâu!"

"Đó là đương nhiên, chỉ cần Mộng Mộng tỉnh, Hạ Nhất Nhiễm cái con tiểu tiện nhân kia chỉ có thể xách giày cho Mộng Mộng! Nhưng mà, Mộng Mộng nó tới cùng..." Cố Tú Vân nói xong, cúi đầu, bặm mặt.

"Cũng đều trách em..." Cố Tú Vân bả vai sập xuống, thì thảo nói.

Người đàn ông vẫn như cũ lãnh khốc, không một câu nói an ủi, khởi động BMW, nghênh ngang mà đi.

...

Đường Hạo Nam đứng ở mép giường Đồng Y Mộng, một câu chưa nói, mặt không chút thay đổi nhìn.

Đồng Y Mộng cũng mặt không chút thay đổi, yên tĩnh giống như ngủ thiếp đi không khác nhau cái gì.

Đồng Y Mộng sớm liền biết Đường Hạo Nam muốn tới, giả bộ ngủ, dựng thẳng lỗ tai nghe động tĩnh của anh.

Anh tại sao không nói một tiếng, không giống như trước kia, mỗi lần đi công tác trở về như vậy, nói với cô ta một đồng lòng tâm tình, cũng chưa nói mang bất luận cái gì vật gì.

Đường Hạo Nam, anh thay lòng đổi dạ rồi đúng không?

Yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi hả?

Hừ hừ...

Đồng Y Mộng ở trong lòng cười lạnh, đối với Hạ Nhất Nhiễm hận ý, như dây, quấn quanh cả trái tim cô ta.

Cũng có đối với Đường Hạo Nam không cam lòng.

Cực kỳ hoài nghi anh có phải hay không đã sớm thay lòng đổi dạ, đã sớm yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi!

"Mộng Mộng... Anh nên có cuộc sống mới, không nên sa vào quá khứ, nó quá đau khổ." Đường Hạo Nam vẫn không nói chuyện, cuối cùng mở miệng, giọng điệu thâm trầm.

Những lời này, để cho lòng Đồng Y Mộng, từng chút một lạnh đi.

Cuộc sống mới, chỉ chính là cái gì?

Anh, thật sự yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi sao?!

"Mộng Mộng... Em hảo hảo nghỉ ngơi... Anh đi về trước rồi." Đường Hạo Nam nhẹ giọng nói câu, xoay người đi.

Đồng Y Mộng gắt gao nắm chặt tay, khóe miệng hơi hơi dương lên.

Đường Hạo Nam, nếu tôi tỉnh dậy, anh lại lựa chọn như thế nào đây?!

...

Hạ Nhất Nhiễm về đến nhà bắt đầu bận rộn làm bữa tối, chuyện của Cố Tú Vân, cô lại vẫn cảm giác cực kỳ ghê tởm.

Không gọi điện thoại hướng cha mình cáo trạng, sợ ông tức giận đến bệnh tim tái phát, chẳng qua, nếu là trước kia, cô đã sớm nói cho ông rồi.

Coi như là báo ứng của Hạ Dụ Kỳ đi.

Cô không khỏi nghĩ đến người mẹ nhảy lầu tự sát của mình, thờ dài.

Thu lại tâm tình, chuyên tâm nấu cơm, đều là món Đường Hạo Nam thích ăn.

Anh cái người này kỳ thật không kén ăn, ngoại trừ không thích ăn rau cần cùng cà rốt, cái khác không kén chọn.

Khẩu vị cũng cực kỳ bình thường.

Cô rất ít nấu cơm, ngoại trừ xem sách hướng dẫn dạy nấu ăn, lại vẫn gọi điện thoại thỉnh giáo Tô Tiểu Quả.

Tô Tiểu Quả nghe nói cô đang nấu một bữa cơm đáng hoàng, kinh ngạc tại chỗ, giây lát nghĩ đến là làm cho Đường Hạo Nam ăn, cô "Hừ hừ" hai tiếng, "Bột ột cho một chén mới được!"

"Tô Tiểu Quả! Em cố ý phải hay không? Tin Đường tiên sinh sáng mai liền đem cửa hàng đồ ngọt thu mua, cho em lập tức thất nghiệp hay không?" Nha đầu kia, cho tới bây giờ không thích Đường Hạo Nam qua, trái lại vẫn luôn ở trước mặt cô khen ngợi Kha Dịch Thần.

"Dừng! Bên trong có một nửa cổ phần của chị đó nhá, em thất nghiệp, chị cũng thất nghiệp đó! Hạ Nhất Nhiễm tiểu thư, em chỉ là cảm thấy được chị đối với tên cận bã kia... Thôi! Em khuyên không được chị! Em đương nhiên cũng hi vọng chị có thể hạnh phúc thôi, nhưng mà cái tên Đường Hạo Nam kia từ đầu không phải một người chồng đáng để chị trân trọng!" Tô Tiểu Quả biết, lời cô nói, khẳng định Hạ Nhất Nhiễm có lẽ không thích, nhưng mà, lời thật thì khó nghe, các cô lại là chị em tốt.

"Chị vẫn là câu nói kia, em không hiểu biết anh ấy..."

"Em không biết, chị hiểu biết sao? Được, em bận rồi!" Tô Tiểu Quả dứt lời, cúp điện thoại.

Không một hồi, cô từ trong ngăn kéo lấy ra danh thiếp Đường Hạo Nam.

"Xin hỏi ai vậy?"

"Tôi! Tô Tiểu Quả! Bạn Hạ Nhất Nhiễm!" Tô Tiểu Quả đứng ở bên cạnh quầy thu ngân, gọi điện thoại, khẩu khí không tốt.

Đường Hạo Nam đương nhiên nhận ra cô, "Xin chào, Tô tiểu thư."

"Đường Hạo Nam tôi cảnh cáo anh! Anh nếu là dám ức hiếp chị ấy, phụ lòng chị ấy, Tô Tiểu Quả tôi là người đầu tiên không buông tha cho anh! Anh không thích chị ấy liền cách chị ấy xa một chút, nếu trêu chọc chị ấy, liền hảo hảo yêu chị ấy!" Giọng điệu của Tô Tiểu Quả cực kỳ bén nhọn, là cô không biết lượng sức đi, vậy mà dám gọi điện thoại cảnh cáo Đường Hạo Nam.

Nhưng mà, nếu Đường Hạo Nam phạm là có phần thích Hạ Nhất Nhiễm mà nói, anh cũng sẽ lắng nghe lời của cô.

"Bốn năm trước, chị ấy uống rượu uống đến dạ dày xuất huyết, nằm viện hôn mê thời điểm, miệng không ngừng nhắc tới tên của anh! Đúng là anh ở đâu?!" Tô Tiểu Quả tức giận trách cứ.

"Tôi cùng chị ấy quen biết cũng hơn bốn năm, nhưng mà các người biết nhau gần hai mươi năm! Chị ấy là cái dạng người gì, anh thật sự không biết sao?!" Tô Tiểu Quả nói tiếp, Đường Hạo Nam vậy mà cũng không cúp điện thoại.

Ở trong lòng âm thầm hâm mộ Hạ Nhất Nhiễm có người bạn nghĩa khí, trọng tình nghĩa, thiết tình vì tốt cho cô như thế.

"Tôi nói những thứ này, anh có thích nghe hay không, thích tin hay không, tôi cũng phải nhắc nhở anh một câu, đàn ông thích Hạ Nhất Nhiễm có rất nhiều, so với anh ưu tú, chung tình cũng nhiều! Nếu anh không quý trọng chị ấy, có đàn ông xếp hàng chờ cưới chị ấy! Đến lúc đó anh cũng đừng hối hận!" Tô Tiểu Quả một hơi nói xong lời cần nói, lập tức, nặng nề mà cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam cong môi, nhìn đồng hồ trên tay một chút, đứng lên.

Anh tan làm sớm.

...

Bốn mặn một canh, toàn bộ là những món ăn thường ngày trong bữa cơm gia đình ở Sùng Xuyên.

Bó hoa Lavender tím kia, tuy rằng anh nói là mỗi người đều có phần, vẫn lại là được cô đặt ở trong phòng ngủ, cắm vào trong bình thủy tinh.

Buổi chiều sáu giờ, Đường Hạo Nam đứng giờ trở về.

Hạ Nhất Nhiễm mặc áo somi trắng cùng quần bò, cách ăn mặc rất đơn giản, nhìn anh vào cửa, bình tĩnh gật gật đầu.

Đường Hạo Nam đặt cặp công văn, cởi áo khoác Tây phục, đã đi tới.

Tầm mắt người đàn ông quét qua đồ ăn trên bàn, lại nhanh chóng nhìn về phía cô, ánh mắt sáng quắc.

"Nhanh đi rửa tay rồi ăn cơm đi, em đi múc canh!" Cô nói xong, vội vàng xoay người.

Đường Hạo Nam bước dài tiến lên, theo phía sau cô, ôm chặt cô, rồi sau đó, từ trong tay phải buông rơi xuống sợi dây chuyền, kim cương tán mắt ra ánh sáng chói mắt.

"Em nói anh là quý keo kiệt, vừa lúc xế chiều đi thị sát quầy trang sức, cầm sợi dây chuyền, năm Carat, lần này, không tính keo kiệt đi?" Đường Hạo Nam đem sợi dây chuyền kim cương vòng trước cổ, u u mà nói.

Hạ Nhất Nhiễm vốn là bị sợi dây chuyền kim cương này kinh diễm đến chỗ, nhưng mà, nghe xong lời của anh nói, không có chút cảm động nào, cũng bắt giác cảm thấy được này vòng trang sức chói mắt kinh diễm.

Đường Hạo Nam nói xong, định đeo lên cho cô, bị Hạ Nhất Nhiễm ngăn cản, "Cái này quá quý trọng, em bình thường nếu là mang ra ngoài, không bị cướp rồi giết luôn chứ?" Cô cười nói, từ trong ngực anh tránh ra, vội vàng chạy đi.

Đường Hạo Nam lần này giận sôi máu!

Cô vậy mà một chút vui sướng đều không có!

Rốt cuộc muốn như thế nào?!

Tiền nghi, không thích, đắt tiền, lại không cần!

Không biết thể hiểu nổi!

Cũng chỉ có mấy chữ này có thể hình dung cô rồi!

Tiền tay đem sợi dây chuyền kim cương quý giá vứt ở trên bàn cơm, anh đi buồng vệ sinh rửa tay.

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa múc xong bát canh, điện thoại vang, là An Lạp gọi tới.

An Lạp nói, cô ấy hiện tại được điều sang làm trợ lý cho Điều Lộ, là Đường Hạo Nam tự mình ra lệnh cho tổng giám nhân sự.

Lần này, Hạ Nhất Nhiễm lại lờ mờ rồi.

Cái tên Đường Hạo Nam này, lòng của anh rốt cuộc là như thế nào?!

Luôn luôn để cho cô cảm thấy được anh không cần khi đó, lại làm chút việc, chứng minh anh là để ý đến cô.

Mà lúc cô cảm thấy được anh để ý đến mình khi đó, biểu hiện làm cho người ta cực kỳ thất vọng, buồn bực.

Cô bưng bát canh, trở lại bàn ăn, Đường Hạo Nam đã ngồi xuống, không nói được một lời, cầm chiếc đũa, gắp một miếng thịt gà.

Gà hầm bát bảo, là một món ăn nổi tiếng ở Sùng Xuyên.

Hương vị rất đủ tiêu chuẩn, cực kỳ ngon miệng, thịt rất mềm, ăn rất vừa miệng.

"Cho anh nước canh..." Hai tay cô bưng bát canh, đặt ở trước mặt anh, ân cần cười nói, tầm mắt rơi vào sợi dây chuyền kim cương kia.

Vội vàng lấy lại, "Kỳ thật, quà tặng không cần phải quý giá, quan trọng là tâm ý." Nói xong, đem vòng cổ cầm lên, đem vào phòng ngủ.

Tâm ý...

Đường Hạo Nam cong môi, không biết cô vì sao thay đổi nhanh như thế.

Hạ Nhất Nhiễm đem sợi dây chuyền kim cương quý giá kia cất kỹ, sau khi ra ngoài, cùng anh cùng nhau ăn cơm.

Hai người ăn cơm khi đó không nói cái gì, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng nhớ lại chuyện của Cố Tú Vân, cho nên không có khẩu vị gì.

Đường Hạo Nam nhưng lại vừa ăn vừa quan sát cô đang im lặng không nói được một lời, tò mò cô đang suy nghĩ cái gì, nghĩ đến xuất thần như thế.

Chiếc đũa bị đặt xuống, phát ra âm thanh nặng nề, Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, "Anh còn muốn ăn thêm cơm hay không?" Vội vàng hỏi, bát của anh đã trống không rồi.

Đường Hạo Nam không nói, cô coi như im lặng là đồng ý, vì anh xới cơm.

"Em đang suy nghĩ cái gì? Dáng vẻ xuất thần như vậy, chẳng lẽ ở bên ngoài nuôi 'tiểu bạch kiểm'?" Sâu xa hỏi, đây là cách nói chuyện từ trước đến nay của anh đối với Hạ Nhất Nhiễm, không châm chọc cô hai ba câu, không biết nên như thế nào tìm được đề tài nói chuyện.

Hạ Nhất Nhiễm xem thường anh, "tiểu bạch kiểm" để cho cô lại nghĩ đến Cố Tú Vân.

Do dự có muốn nói cho Đường Hạo Nam hay không, chuyện này dù sao cũng không phải chuyện tốt đẹp gì.

"Cũng không phải em nuôi, là Cố Tú Vân. Buổi chiều ở bãi đỗ xe dưới đất của siêu thị em nhìn đến..." Thuận miệng liền nói ra, cô cúi đầu, kiên trì nói.

"Nhìn đến cái gì rồi hả?"

"Bà ta cùng đàn ông, ở trong xe..." Cô xấu hổ trả lời sự truy vấn của anh.

Đường Hạo Nam nhìn khuôn mặt ửng hồng của cô, vẻ mặt trở nên ái muội, "Ở trong xe làm gì?" Tà ác trêu ghẹo cô, hỏi.

Đầu tháng hơi bận, nên không hứa ra đều nha mọi người

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Cô Đang Chuẩn Bị Rời Đi

Da đầu Hạ Nhất Nhiễm run lên, "Xe tắc" hai chữ, vẫn cứ nói không nên lời, ngẩng đầu chống lại gương mặt chứa đầy biểu cảm tà ác của Đường Hạo Nam kia, mới ý thức đến chính mình bị anh đùa giỡn rồi!

"Đường Hạo Nam anh... Anh thật hạ lưu!" Anh cái loại đàn ông xấu phong lưu thành tánh này, làm sao lại không biết "Xe tắc", cố ý hỏi cô, khẳng định nghĩ muốn đùa giỡn cô!

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, "Anh cũng không thử cảm giác xa lắc qua, anh làm sao lại hạ lưu rồi hả? Bất quá, ngẫm lại làm loại chuyện này cực kỳ kích thích, chúng ta tìm một cơ hội nhất định được thử xem." Anh tà ác nói, khóe môi cong lên, vẻ mặt không đứng đắn.

Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt càng thêm đỏ lên, hướng anh liếc mắt trợn trắng, "Vô sỉ!"

"Đã nghiện còn ngại biện, giả vờ làm cái gì? Nói đi nói lại, Cố Tú Vân ở bên ngoài có người khác, cũng không kỳ quái, cha em đều đã hơn năm mươi, bà ta đúng là đang độ tuổi hồi xuân..." Lời Đường Hạo Nam nói bị Hạ Nhất Nhiễm xem thường ngưng lại, cô không nghĩ muốn nghị luận chuyện trưởng bối.

Mà còn là chuyện xấu xa, hạ lưu như thế.

Đường Hạo Nam vui đùa một vừa hai phải.

"Sao vậy, thánh mẫu tiểu thư không phải nghĩ muốn nói cho cái người cha kia của em đi?" Đường Hạo Nam sâu xa hỏi, đánh giá cô.

"Em không tính toán nói cho ông ấy, nếu thực sự nói cho ông ấy, ông ấy còn không tức chết à?" Đòi đùa vích vích com, cô thành thực nói, vênh môi, cau mày.

"Coi như là báo ứng đi... Em hiện tại mới biết được, mẹ ta tự sát là vì ông ấy cùng Cố Tú Vân bên ngoài..... Mẹ em lúc ấy khẳng định cực kỳ tuyệt vọng mới..." Cô nói tiếp, trái tim từng đợt đau đớn.

Ngược lại ngẩng đầu, trừng mắt nhìn Đường Hạo Nam phía đối diện.

"Cha em bên ngoài..., em trừng anh làm gì? Anh lại không..." Bên ngoài..., hai chữ chia, anh không nói ra miệng, liền là không nghĩ muốn để cho cô biết, sau khi kết hôn, anh kỳ thật không đụng qua những loại phụ nữ này

"Nghe lời rồi à?" Cô châm chọc, buông đùa xuống đứng dậy.

"Hạ Nhất Nhiễm, em đừng cùng anh xỏ xiên!" Đường Hạo Nam tức giận nói, nhìn trong chén com của cô, căn bản ăn không vài được vài miếng.

"Đúng vậy! Em là không có tư cách ghét bỏ anh ở bên ngoài...! Bởi vì anh không thích em! Cùng cha mẹ em là hoàn toàn khác nhau, bọn họ trước kia là yêu nhau, từng thề non hẹn biển với nhau! Mà anh đối với em, chưa từng hứa hẹn qua cái gì, cho nên em không tư cách giáo huấn anh! Nhưng mà Đường Hạo Nam, em mặc kệ anh trước kia có phải chơi qua vô số phụ nữ hay không, nhưng mà, hi vọng sau khi anh ở cùng với em, không cần lại làm loạn, em cũng là người thích sạch sẽ, không thích san sẻ người đàn ông của mình, nhất là đàn ông lên giường với người phụ nữ khác!"

Hạ Nhất Nhiễm đứng ở chỗ không xa, kích động phản bác.

Cô không biết anh trong khoảng thời gian này đi ra ngoài công tác có ở cùng những người nữ khác quần lấy nhau hoan ái gì đó hay không, nhưng mà, chuyện anh cùng Chu Giai Ngung, cô đúng là rành rành trước mắt.

Đường Hạo Nam phức tạp cười nhìn cô, tiếp tục dùng bữa.

Hạ Nhất Nhiễm tức giận đến đi thư phòng, nặng nề mà khép cửa phòng lại.

...

Đường Hạo Nam không gõ cửa liền vào thư phòng, lúc đó, Hạ Nhất Nhiễm đang gọi điện thoại, nghe được trong miệng cô nói "Cậu", nháy mắt liền dựng lên phòng bị.

Trong lòng cực kỳ khó chịu, ề ề

Anh hướng tới Hạ Nhất Nhiễm đi đến, từ phía sau ôm chặt cô, cả người Hạ Nhất Nhiễm hơi cương cứng.

Nhìn về phía người đàn ông phía sau, nhú mào trùng mắt với anh, cô đang nói điện thoại, anh không thấy được sao?

"Bà xã... Nên đi tắm rửa rồi..." Đường Hạo Nam là cố ý, ở bên tai cô thổi hơi, lời nói vô cùng thân thiết, giọng của anh rõ ràng truyền vào trong tai Lục Ngộ Hàn.

"Anh đi trước đi, em cùng cậu còn chưa nói xong a..." Cô lấy ra điện thoại, đối với anh nhỏ giọng nói.

Anh là cố ý đi?

"Không cần... Anh muốn cùng em tắm chung!" Đường Hạo Nam giống như đứa trẻ, bá đạo ôm eo của cô, lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiễm trợn tròn mắt.

Lại không thể cùng anh trở mặt, sợ Lục Ngộ Hàn nghe được

Lúc đó, Lục Ngộ Hàn ngồi ở trong căn phòng tối đen, hút thuốc, nghe bọn họ liếc mắt đưa tình, cả trái tim, miễn bàn có bao nhiêu mệt mỏi!

"Nhiễm Nhiễm, nếu không hôm nào rồi nói sau!"

"A...! Được, hôm nào nói, cậu ngủ ngon!"

Hạ Nhất Nhiễm mới vừa nói xong, di động trong tay bị Đường Hạo Nam đoạt đi rồi, "Đợi một chút! Anh cùng cậu có chuyện phải nói!"

Anh bá đạo nói, híp mắt, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, "Bà xã, vẫn còn không đi xả nước tắm? Không dám cùng anh tắm uyên ương sao?"

Gặp Hạ Nhất Nhiễm thất thần bất động, Đường Hạo Nam lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiễm đành phải rời đi.

"Cậu, có cái chuyện gì không tìm con đứa cháu này, lại tìm một cháu dâu làm gì vậy?" Hạ Nhất Nhiễm đi ra ngoài, trong thư phòng chỉ còn lại có anh một người, Đường Hạo Nam sâu xa, châm chọc hỏi.

Anh vẫn trực giác Lục Ngộ Hàn đối với Hạ Nhất Nhiễm có hảo cảm, cái loại hảo cảm này tuyệt đối không phải trường bối đối viễn bối một dạng thân thiết.

Còn nữa, Lục Ngộ Hàn chỉ so anh lớn hơn sáu tuổi, so với Hạ Nhất Nhiễm bất quá lớn hơn tám tuổi, làm một người đàn ông kiêu ngạo, chính anh đều đã cảm thấy được Lục Ngộ Hàn là một người đàn ông trung niên thành thực mà có mị lực.

Hiện tại không phải đều đã thịnh hành cái loại gọi là "tình chú cháu" gì đó sao?

Cho nên, mỗi lần nhìn đến cậu mình cùng Hạ Nhất Nhiễm cùng xuất hiện, anh đều đã trong lòng run sợ!

Lục Ngộ Hàn nghe Đường Hạo Nam nói, mím môi mỉm cười, "Xem ra con vẫn lại là thực đề ý con bé."

Đường Hạo Nam trong lòng rung mình, bị cậu nói trúng tâm sự, có phần không được tự nhiên, còn không có cách nào đáp trả lại, Lục Ngộ Hàn lại mở miệng rồi!

"Hạo Nam, con nếu là thực đề ý con bé, liền hảo hảo nắm chắc! Con bé đêm nay tìm cậu, chính là vì liên quan đến chuyện làm thị thực đi nước Pháp định cư!" Lục Ngộ Hàn nghiêm túc nói.

Đi nước Pháp định cư?!

Đường Hạo Nam sợ sệt rồi.

Nháy mắt tiếp theo, lồng ngực vọt lên luồn lửa vô danh!

"Con nếu là ức hiếp con bé, chắc chắn ngày nào đó con bé liền đi rồi lúc đó hối hận cũng đã muộn!" Lục Ngộ Hàn lại dặn dò, trực tiếp cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm đi mất, một trận hoảng hốt, đi nhanh chạy ra khỏi thư phòng.

Anh là vọt vào phòng ngủ.

Lúc đó Hạ Nhất Nhiễm mới vừa pha xong nước tắm, cửa phòng tắm bị anh mạnh kéo ra, cô kinh hãi nhìn anh.

Sắc mặt của anh sa sầm tối đen, "Em muốn đi nước Pháp?!" Anh xông lên trước, ở chỗ trước mặt cô cách cô một bước đứng lại, tức giận lớn tiếng chất vấn.

Hạ Nhất Nhiễm hơi nhú mày, Lục Ngộ Hàn lại nói cho anh sao?

"Em cmn nói chuyện đi?!" Đường Hạo Nam tức giận quát, anh đều nói qua, sẽ không cùng cô ly hôn, cô tại sao lại vẫn tính toán rồi đi?!

Hạ Nhất Nhiễm mặt không chút thay đổi, "Em tương lai tới cùng có đi hay không, vẫn còn nhìn thái độ của anh, ít nhất đến bây giờ, em còn không cảm nhận được có thứ gì để cho em kiên định, cảm giác gia đình cùng cảm giác an toàn. Anh đối với em như gần như xa, em chỉ chuẩn bị trước một bước mà thôi."

Cô thành thực nói, lòng chưa xót nghĩ muốn rơi lệ.

"Như gần như xa... Em thấy anh đối với em còn chưa đủ tốt phải không?!" Anh tiến lên, hai tay bóp chặt bờ vai cô, tức giận chất vấn.

Hai người tầm mắt giao nhau, "Em biết..."

"Em biết cái quần gì mà biết! Anh nếu là không quan tâm đến em, liền cmn hửn không nửa đêm canh ba sợ em bị chết đuối! Hửn không giúp em từ trong

tay Cố Tú Vân đoạt lại căn nhà mẹ em để lại! Lại càng không từ nơi ngàn dặm xa xôi mang bó Lavender kia trở về cho em!" Anh tức giận nói, hai tay gắt gao nắm chặt bờ vai cô, tức giận quát.

Lòng Hạ Nhất Nhiễm hung hăng chấn động.

"Anh em lại càng sẽ không biết rõ dưới tình huống thực xin lỗi Mộng Mộng, lại vẫn muốn cùng em, đến gần em!" Khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông bao phủ bởi cảm xúc phẫn nộ, trong lòng đầy rẫy mâu thuẫn, chỉ biết là, không nghĩ muốn để cho cô rời đi..

Hốc mắt cô từ từ phồng lên, "Nếu để ý em, tại sao mỗi lần sau khi hoan ái xong, lại đối với em khô cứng lạnh lùng? Tại sao vô duyên vô cớ bãi nhiệm chức vụ của em? Tại sao ở nước Pháp lâu như vậy, cũng không liên hệ với em.."

Trong lòng cô cũng cực kỳ mâu thuẫn, có đôi khi cảm thấy được, anh đối với cô cực kỳ tốt, có đôi khi lại cảm thấy được, anh đối với chính mình chỉ là đùa bỡn.

Nhìn không thấu lòng của anh, như là ngăn cách một tầng sương.

Dù là đàn ông hay phụ nữ, lúc rơi vào tình yêu chung quy đều là như vậy đi?

Đã nghĩ muốn yêu, lại không dám, không xác định, sợ hãi bị tổn thương.

Hạ Nhất Nhiễm như vậy, Đường Hạo Nam làm sao không phải?

So với cô, trong lòng Đường Hạo Nam lại vẫn còn một cái mối tình đầu, Đồng Y Mộng.

Trong lòng anh kỳ thật so với cô vẫn còn mâu thuẫn!

Người đàn ông gắt gao nhìn chăm chăm cô, trong đôi mắt tràn đầy lên án.

Rồi sau đó, một tay anh kéo cô ôm vào trong lòng mình!

"Em nằm mơ thôi đi, kêu Lục Ngô Hàn! Em tại buổi giới thiệu sản phẩm của công, Chu Giai Ngưng bị phát tán ảnh nóng ngày đó, lại vẫn cùng Kha Dịch Thần ở một chỗ! Hạ Nhất Nhiễm! Anh là để ý em, nhưng mà, anh còn không hoàn toàn có thể tin nhiệm em!" Đường Hạo Nam lớn tiếng nói, khẩn căng ôm chặt cô.

"Em lúc nào nằm mơ gọi cậu chứ? Em.. Em cùng Kha Dịch Thần, căn bản là không từng xảy ra cái gì! Em không phải đã nói rồi sao? Em thích chính là anh!"

Cô lập tức phản bác, âm thanh rất lớn, vươn tay ôm lấy anh, "Đường Hạo Nam! Người em yêu là anh! Từ nhỏ đến lớn vẫn là anh! Tại sao anh vẫn luôn không tin?! Anh không tin nhiệm em, muốn em làm sao vậy có thể cùng với anh tiếp tục kéo dài đây?!"

"Em thật sự đã rất rất cố gắng rồi! Cho dù anh không thích em, em cũng đang cố gắng!" Cô bị ai kêu hô.

"Em nghĩ muốn với anh làm một đôi vợ chồng bình thường, nghĩ muốn với anh bạc đầu đến già, nghĩ muốn sinh một cặp trẻ con..." Vui đầu ở trong ngực của anh, cô đỡ xuống tất cả nguy trang, bị ai nói ra tiếng lòng mình.

Đường Hạo Nam kia cả lòng lạnh cứng lại, giờ phút này thiết thiết thực thực bị Hạ Nhất Nhiễm làm cho rung động rồi!

Đem cô ôm chặt hơn.

Cằm để ở trên đỉnh đầu của cô, từ từ nhắm hai mắt, hút lấy hương vị trên người cô.

Hai người gắt gao ôm nhau cùng một chỗ, "Không cần lại thương tổn em, tìm người đầu làm bằng thịt, đừng suy bụng ta ra bụng người nữa được không?"

"Được!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, kéo cô ra, bàn tay to lớn giữ lấy sau gáy cô, cúi đầu, hung hăng chiếm lấy môi của cô.

Hai người quay cuồng nồng nhiệt hôn cùng một chỗ...

Kịch liệt dây dưa, cô bị anh để ở trên vách tường, hung hăng đòi hỏi, rồi sau đó, tới đến trong bồn tắm, nhón nhạo lên một buồng xuân triều.

"Ừm... Không cần... Hạo Nam..."

"Gọi anh, ông xã!"

"Ừm... ông xã... Không cần, cầu xin anh..." Bị anh va chạm đến muốn hồn bay phách tán, dòng nước lớn cọ rửa vào trong thân thể cô, sưng đau nhức khó nhịn.

Lại có cổ khoái cảm nói không nên lời, cô cắn bờ vai của anh, cầu xin nói.

Người đàn ông gầm nhẹ một tiếng, đem tình hoa hỏa nhiệt rải đầy trong cơ thể cô.

Cô gái nhỏ gần như là ở trên giường ngất đi.

Đường Hạo Nam đem thân thể của anh rửa sạch sẽ, về tới phòng ngủ.

Cô nằm ở trên giường lớn mềm mại, vẫn không nhúc nhích, miệng phát ra tiếng than nhẹ.

Đường Hạo Nam thấy giữa đùi cô sưng đỏ, đáy mắt vàng nhuộm nhu tình, "Em nói thuốc mỡ để ở đâu?" Anh nhẹ giọng hỏi, cô chỉ chỉ ngăn kéo.

Đường Hạo Nam mở ra ngăn kéo, thấy được thuốc mỡ, cũng thấy được áo mưa.

Vừa nãy lại không tránh thai...

Cô nói, muốn sinh một cặp trẻ con...

Anh thoa thuốc mỡ, vì cô xoa xát, trong lúc ngủ mơ Hạ Nhất Nhiễm, mơ mơ màng màng, từ giữa hai chân truyền đến cảm giác mát rượi, để cho cô phát ra tiếng rên rỉ thoải mái.

Anh nằm xuống khi đó, cô giống mèo con một dạng, tiến sát trong lòng anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Đường Tiên Sinh, Đồng Tiểu Thư Tỉnh Dậy

Trải qua một đêm kia mở rộng cửa lòng đối thoại với nhau, Đường Hạo Nam đối với cô rõ ràng để tâm hơn, tuy không nói với cô dù chỉ một câu lời ngon tiếng ngọt.

Nhưng mà, anh cực kỳ cưng chiều cô.

Thường xuyên mang cô xuất hiện tại những trường hợp công khai, có phóng viên phỏng vấn, anh ở trước mặt phóng viên nói, trong lòng chỉ có Hạ Nhất Nhiễm, trước kia những cái tin tức Bát Quái kia là do phóng viên nói bóng gió không có căn cứ

"Đường tiên sinh, em có thể hiểu là, anh là lợi dụng em tẩy trắng cho chính mình không?" Sau khi phỏng vấn kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm sáp lại gần ghé vào lỗ tai anh, thấp giọng nói.

"Đường phu nhân thân yêu của anh, anh cần vì chính mình tẩy trắng sao? Anh đây là đang giúp em, bù đắp lại những tổn thất mất mặt trước kia, ngốc nghếch!" Đường Hạo Nam ghé sát ở bên tai cô, vô cùng thân thiết nói.

Hạ Nhất Nhiễm sừng sốt một hồi mới hiểu được, thì ra, anh là vì danh dự của cô mà suy nghĩ.

Ngày hôm sau, bài phỏng vấn của bọn họ đều lên trang đầu của các tạp chí lớn.

《 Vợ chồng Đường thị nhiều lần công khai ân ái, phá bỏ tin đồn thất thiệt vợ chồng bất hòa 》

《 Tổng giám đốc Đường thị bày tỏ tiếp theo muốn bắt đầu: Kế hoạch tạo người 》

Ngay khi Đường Hạo Nam kéo Hạ Nhất Nhiễm xuất hiện tại Đường gia khi đó, người một nhà đang xem TV tin tức, hơi chút há hốc mồm.

Nửa tháng này, bọn họ thật sự có thể nói là, như keo như sơn rồi.

Hạ Nhất Nhiễm cũng tâm tình tốt lắm cùng mấy người Đường gia từng người chào hỏi, bị Đường Hạo Nam ôm lấy, ở cạnh ghế sofa ngồi xuống, ở trước mặt mọi người, Đường Hạo Nam hôn đôi má Hạ Nhất Nhiễm một phen.

"Anh, người không biết sao? Thể hiện tình cảm quá lộ chết sớm..."

"Duyệt Duyệt!" Lời Đường Hạo Duyệt nói bị Lục Uyển Thu cắt ngang, bà ta nghiêm mặt trừng mắt đứa con gái nhỏ nói chuyện không biết lớn nhỏ của mình, Đường Hạo Duyệt vênh môi, bộ dạng thờ phỉ phỉ, "Con nói là sự thật mà!"

Lời Đường Hạo Duyệt nói, giống như hồi chuông cảnh tỉnh gõ ở trong lòng Hạ Nhất Nhiễm.

Cùng Đường Hạo Nam càng ngọt ngào, cô càng thêm lo lắng sẽ mất đi.

Vẫn đang không có cảm giác an toàn.

"Nghe tin tức nói, các con tính toán muốn sinh con rồi hả?" Lục Uyển Thu nhìn bọn họ, nghi hoặc hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, cúi thấp đầu, vấn đề này, cô khó mà trả lời.

"Đúng vậy, có cái gì không ổn sao?" Đường Hạo Nam lớn tiếng nói, đứng dậy, đem Hạ Nhất Nhiễm cũng kéo đi.

"Chúng tôi nào dám nói không ổn a..." Đường Hạo Hâm chưa giọng nói câu.

"Cha con trái lại hi vọng các con sớm một chút sinh con, buổi chiều lại vẫn gọi điện thoại về đó." Lục Uyển Thu nói câu.

Đường Hạo Nam gật gù đầu, "Chúng con lên lầu nghỉ ngơi đây." Anh như vương giả một dạng, nói câu, ôm Hạ Nhất Nhiễm hướng cửa thang lầu.

Vừa mới tiến vào cửa, cô đã bị anh để ở trên ván cửa, người đàn ông phát ra hơi thở nam tính, ngang ngược, động tác thô lỗ xé rách làn váy của cô.

"Đừng... Ông xã, chúng ta hôm nào đi thăm cha đi, có được hay không?" Hạ Nhất Nhiễm né tránh nụ hôn của anh, người đàn ông này, quả thực là hoan dục vô độ!

Gần như mỗi lúc trời tối đều phải hành hạ cô đến khuya!

"Đường phu nhân... Đừng làm anh mất hứng chứ!" Đường Hạo Nam giọng điệu trên gheo, cũng không thực nổi nóng, chỉ là đang nhắc nhở cô, không cần nói nữa.

Quan hệ giữa Đường Hạo Nam cùng cha mình luôn luôn không phải rất tốt, hơn nữa lúc trước cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn khi đó, náo loạn mâu thuẫn không nhỏ.

Người đàn ông dùng lực gạt phăng khuya cổ áo somi, Hạ Nhất Nhiễm kinh hô, "Không muốn... Em là thật sự!"

"Anh nói không được nhắc đến nữa!"

Một tay lập tức buông cô ra, Đường Hạo Nam lãnh ngạnh nói.

Tức giận xoay người đi, đi buồng vệ sinh.

Anh, tức giận rồi...

Trong phòng tắm, người đàn ông đưa lưng về phía cô, Hạ Nhất Nhiễm mặc áo choàng tắm, cởi bỏ áo choàng tắm, đi đến phía sau anh, theo phía sau thân anh, ôm lấy anh.

"Ông xã... Anh lại vẫn đang giận em sao?" Thân thể trắng nõn thướt tha yêu kiều của người con gái, dán lên trên thân hình tráng kiện to lớn màu đồng cổ của người đàn ông, đầu cô dán lên tấm lưng ướt sũng của anh, từ từ nhắm hai mắt, hút lấy hương vị hormone nam tính tan mát trên người anh.

Đường Hạo Nam làm sao chịu được cô ôn nhu như vậy, có thể cảm nhận được hai luồng mềm mại trước ngực cô chính đang dán trên lưng mình, đang nhẹ nhàng mà cọ xát

Yết hầu run rẩy, chuyển động trên dưới, nuốt nước miếng.

Thân hình của anh trở nên cứng ngắc.

"Đừng nóng giận, đừng coi em như không có được không?" Hạ Nhất Nhiễm ôn nhu nói, hai tay từ dưới nách của anh, đi tới trước ngực anh, nhẹ nhàng mà chà xát trên chốc anh, khiến cho thân hình của anh càng lúc càng cứng ngắc rồi.

Cảm giác được thân thể anh biến hóa, Hạ Nhất Nhiễm cười trộm, trải qua vô số lần hoan ái, cô đối với thân thể anh đã cực kỳ hiểu biết, cô ở trước mặt anh cũng là càng lúc càng lớn mật rồi.

Có đôi khi cảm thấy được, chính mình thật sự càng ngày càng háo sắc rồi.

"Hừ..." Anh ra vẻ tức giận hừ lạnh, Hạ Nhất Nhiễm biết, anh lại làm bộ kiêu ngạo rồi.

"Ông xã... Đừng nóng giận mà..."

"Đáng chết! Em, cái tiểu yêu tinh này! Xem anh làm sao xử lý em!" Đường Hạo Nam đột nhiên xoay người đối với cô gái nhỏ đang làm loạn phía sau, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng run lên, một giây sau, đã bị anh ôm lấy, sau lưng dán lên trên vách tường gạch men sứ lạnh lẽo...

...

"Yêu anh không?" Cô gái nhỏ cả người động tình nhuộm một tầng ửng đỏ bị anh áp ở dưới thân, anh trầm giọng thấp hỏi.

"Yêu..." Nước mắt tùy ý rơi xuống, cô thành kính nói, giữ lấy gương mặt anh, "Còn anh? Yêu em không?" Cô khàn giọng hỏi.

Đường Hạo Nam sợ sệt, đang muốn mở miệng, chuông điện thoại di động vang lên, anh ảo não rửa thầm, khuya khoắt...

Hung hăng va chạm một phen, ở trong cơ thể cô phóng xuất ra tinh hoa hỏa nhiệt, mới nhìn đến cuộc gọi nhớ vừa rồi!

Bệnh viện gọi tới!

Hạ Nhất Nhiễm mơ mơ màng màng, híp mắt, thấy anh đang mặc quần áo. "Ông xã... Anh phải đi bây giờ sao?" Cô tròn mắt, khàn giọng hỏi.

Đường Hạo Nam hơi nhú mày, đưa lưng về phía cô, tiếp tục mặc quần áo.

"Bất ngờ có chút việc, em ngủ trước đi!" Anh trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm lại bò dậy, di chuyển đến cuối giường, "Đã muộn như thế, có thể có chuyện gì?"

Trên người cô bọc chăn, tóc dài buông rơi toán loạn, híp mắt, về mặt cô đơn.

Đường Hạo Nam đã đi tới, đứng ở trước mặt cô, cô lập tức ôm lấy eo của anh, "Hơn nửa đêm rồi, anh tới cùng muốn đi đâu? Em không nghĩ muốn anh đi... Một mình em ngủ không được..."

Cô làm nũng nói, đã thành thói quen mỗi đêm ôm anh đi ngủ, cảm giác có anh ở bên cạnh mới có thể rất nhanh đi vào giấc ngủ.

Nghe lời của cô nói, anh đau lòng, sùng nịch vuốt ve khuôn mặt cô, "Bệnh viện gọi tới, sợ là Mộng Mộng... Em trước ngủ đi... Ngoan..."

Đồng Y Mộng vẫn là một cái đề tài cấm kỵ giữa bọn họ, Đường Hạo Nam thực không nghĩ muốn nhắc tới cô ta, nhưng mà, cũng không muốn gạt Hạ Nhất Nhiễm cái gì.

Nghe được là chuyện liên quan đến Đồng Y Mộng, lòng Hạ Nhất Nhiễm liền căng thẳng, đột nhiên ngẩng đầu, chưa sót nhìn anh.

Mùi cay cay, "Cô ấy không có việc gì chứ?" Khàn giọng hỏi.

Đường Hạo Nam lắc đầu, "Phòng chừng lại là đáng về hỏi trước thôi! Em mau ngủ đi, anh đi xem xong liền về."

"Uh'm! Anh đừng quá lo lắng! Kêu lái xe lái chậm một chút, chú ý an toàn." Không nghĩ muốn để cho anh khó xử, cô sẵn sàng nói, Đường Hạo Nam nâng mặt cô, nặng nề mà hôn xuống, cảm động sự săn sóc của cô.

Hạ Nhất Nhiễm trở lại trên giường nằm xuống, Đường Hạo Nam vì cô kéo lại chăn mới rời đi.

Nghe được tiếng đóng cửa, cô mở hai mắt, nhìn khung cảnh tối như mực đêm, khóe mắt ẩm ướt, nước mắt ngã nhào.

Ở trong lòng anh, vẫn lại là yêu Đồng Y Mộng đi?

Thở dài một hơi.

Cô từ từ nhắm hai mắt, đầu óc trống rỗng hư vô, ở trong phòng của bọn họ, nằm trên chiếc giường cưới bọn họ không có cùng nhau ngủ qua vài lần, lần qua lộn lại, ngủ không được.

...

Đường Hạo Nam ở nửa giờ sau, chạy tới bệnh viện, thẳng đến phòng bệnh Đồng Y Mộng.

Cửa phòng bệnh vây đầy đội ngũ bác sĩ chăm sóc cho Đồng Y Mộng, y tá cùng các điều dưỡng khác cũng đang vây xem. Đường Hạo Nam nhú mày, không hiểu sao lại khàn trương, cô, xảy ra chuyện gì?!

Đi nhanh tiến lên, y tá trưởng chăm sóc cho Đồng Y Mộng trưởng nhìn đến anh đi tới, đón chào.

"Đường tiên sinh, Đồng tiểu thư tỉnh dậy!" Y tá trưởng Lỗ Kỳ, cười nói, vẻ mặt vui sướng.

Mà Đường Hạo Nam giống như là hóa đá, cứng ngắc, vẫn không nhúc nhích đứng ở kia.

"Đường tiên sinh, Đồng tiểu thư vừa mới tỉnh lại, hôn mê đã lâu, đối với cảnh vật chung quanh cực kỳ xa lạ, cô ấy hiện tại trốn ở trong phòng bệnh, càng không ngừng hô tên người, người nhanh vào xem đi! Hiện tại chúng tôi còn không có cho cô ấy làm kiểm tra tường tận, người tốt hơn vẫn nên là không nên nói những lời kích thích cô ấy!"

Y tá trưởng dặn dò, Đường Hạo Nam vẫn đang thất thần, đầu óc trống rỗng, anh bước từng bước một, hướng tới cửa phòng bệnh đi.

Mọi người tránh ra ra một con đường.

Hôn mê hơn bốn năm có thể tỉnh lại, chuyện này đối với tất cả người chữa bệnh và nhân viên chăm sóc mà nói, đều là thật kỳ tích đáng mừng!

Bọn họ kim lòng không được vỗ tay chúc mừng, mà Đường Hạo Nam sau khi đẩy cửa ra, lập tức đóng cửa phòng lại.

"Anh Hạo Nam... Anh ở đâu? Em sợ... Anh ở đâu? Đây là chỗ nào?!" Vừa mới tiến vào cửa, liền nghe được âm thanh thuộc về Đồng Y Mộng, đã lâu không còn nghe thấy.

Nhưng cô ta, không có ở trên giường.

Trên giường công chúa hồng nhạt, trống trơn.

"Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam?!" Từ trong góc truyền đến âm thanh suy yếu, Đường Hạo Nam xoay người, nhìn về phía góc tường.

Đồng Y Mộng mặc áo ngủ hồng nhạt, trên đầu mang theo nón len màu đỏ, ngồi chồm hổm ngồi ở góc, cô ta cuộn mình thành một khối, vón dĩ người đã rất gầy, khiến cho cô ta xem ra thật sự thành một khối.

Sắc mặt tái mét như tờ giấy, toàn thân đang run run.

Đường Hạo Nam nhìn người đang ở góc tối kia, lòng đang thất lại, đang sợ, không dám đi qua.

"Hạo Nam... Anh..." Giọng Đồng Y Mộng khàn khàn vô cùng, cô ta giống không còn khí lực nói chuyện, hai mắt nhìn Đường Hạo Nam

Anh, anh tuấn như vậy.

So với lúc trước, càng thành thực có mị lực rồi.

Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng gầy trơ xương, vẻ mặt đầy nước mắt, tâm tình vạn phần phức tạp.

Anh tiến lên trước di chuyển hai bước, một đôi con ngươi đen nhánh, phức tạp nhìn Đồng Y Mộng gầy trơ xương ở góc tối kia.

"Anh Hạo Nam..." Đồng Y Mộng cất lực bò dậy, thân thể nhỏ mảnh như cây gậy trúc quả thực tùy thời sẽ ngã sấp xuống, cô ta đi về phía trước hai bước, đầu gối giống như nhũn ra, gần như muốn ngã xuống.

Cô ta đi về phía trước hai bước, thân thể liền muốn ngã sấp xuống, Đường Hạo Nam một cái bước xa tiến lên, đem thân thể nhỏ bồng của cô ta kéo vào trong lòng.

Cô ta thật sự, cực kỳ gầy.

"Anh Hạo Nam... Em... Em xảy ra chuyện gì... Nơi này là chỗ nào? Tại sao có quá nhiều bác sĩ như vậy?" Đồng Y Mộng khóc hỏi, vùi đầu ở trong ngực của anh, hai tay gắt gao chặt chẽ ôm lấy eo của anh.

Lời Đồng Y Mộng nói, như là cây dây gai, từng phát từng phát một quật vào trong lòng Đường Hạo Nam!

Lòng bàn tay dán lên lưng của cô ta, đụng đến chính là toàn xương là xương.

Cô ta tại sao lại hỏi câu này, chẳng lẽ cô ta quên chuyện tai nạn xe cộ rồi sao?

Lòng Đường Hạo Nam thất lại, "Mộng Mộng..." Anh khàn giọng hô tên cô ta, âm thanh vô cùng ám khàn, đầu óc vẫn là một mảnh trống không, không biết nên nói với cô ta cái gì, không biết nên như thế nào đối mặt.

Đã từng trong bốn năm, mỗi ngày mỗi thời mỗi khắc, nằm mơ đều đã tại chờ đợi Đồng Y Mộng tỉnh lại...

"Anh Hạo Nam... Em xảy ra chuyện gì? Vừa tỉnh ngủ, em tại sao lại thành như vậy rồi hả?" Đồng Y Mộng ở trong lòng anh nức nở, thống khổ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Cô Ấy Tỉnh Dậy, Mình Nên Rời Khỏi Sao?

Tiếng Đồng Y Mộng khóc thút thít, dạy Đường Hạo Nam áy náy không chịu nổi, trong đầu hiện ra khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm, nháy mắt, anh cảm giác chính mình lâm vào trong tuyệt cảnh không biết phải làm như thế nào.

Đồng Y Mộng tỉnh dậy, Hạ Nhất Nhiễm phải làm sao đây?

"Mộng Mộng..." Đường Hạo Nam thì thầm tên cô ta, động tác mềm nhẹ vỗ vỗ lưng cô ta, ôn nhu trấn an, cô ta quá yếu ớt.

Đồng Y Mộng vẫn đang gất gao ôm anh, sợ vừa buông tay, anh sẽ bỏ chạy mất.

"Anh Hạo Nam... Em rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Em có phải đã ngủ thật lâu rồi hay không? Em!" cô ta nức nở hỏi, từ trong ngực anh rời khỏi, ngửa đầu, nhìn khuôn mặt tuần tú trưởng thành của Đường Hạo Nam, người gầy như que củi khô trên mặt bờ đầy nước mắt.

Đường Hạo Nam cúi đầu nhìn Đồng Y Mộng, mặt cô ta quá gầy, lộ rõ một đôi mắt to đen tuyền, hốc mắt rất sâu, như là thâm đục ở trên một gương mặt tái nhợt, đáng về có phần khủng bố.

Đồng Y Mộng nằm bất động trên giường hơn bốn năm, cả người khô gầy, đã mất đi dung mạo xinh đẹp vốn có.

"Mộng Mộng... Em ngủ hơn bốn năm, năm đó xảy ra nạn xe cộ, còn nhớ rõ không?" Đường Hạo Nam thăm dò hỏi, thanh âm mềm nhẹ, ánh mắt ôn nhu, tràn đầy thương tiếc.

Đồng Y Mộng vẽ mặt mê mang, tiến vào trạng thái trầm tư, "Em tại sao lại xảy ra tai nạn xe cộ?" Cô ta nhìn anh, nghi hoặc hỏi, giống như không nhớ rõ tại sao xảy ra tai nạn xe cộ rồi.

Đường Hạo Nam cả lòng đang chấn động, cô ta thật sự không nhớ rõ nguyên nhân rồi sao?

"Là sự cố ngoài ý muốn!" Cô ta nếu thực đã quên nguyên nhân vậy là tốt rồi, anh vội vã nói, hi vọng cô ta không cần nhớ rõ chuyện anh cùng Hạ Nhất Nhiễm bị cô ta bắt gian tại trận, nói vậy, chỉ càng mang đến cho cô ta, thương tổn lần thứ hai!

"A....." Đồng Y Mộng giống như tin, "Em một chút đều đã không nhớ rõ tai nạn xe cộ gì rồi... Em ngủ hơn bốn năm rồi hả?"

"Đúng!" Đường Hạo Nam nói xong, ôm cô ta lên, cô ta thật sự rất nhẹ, chỉ hơn ba mươi cân đi.

Anh ôm ngang cô ta, đi đến bên chiếc giường công chúa hồng nhạt kia, đem cô ta nhẹ nhàng mà đặt xuống. Tầm mắt Đồng Y Mộng ở trong phòng do dự, ánh mắt vô tội mà bất lực, "Quá nhiều búp bê... Quá nhiều hoa hồng... Đều là anh... Tặng cho em sao?"

Khóe miệng tươi cười nhợt nhạt mà suy yếu, Đồng Y Mộng nằm ở trên giường, thì thào hỏi.

Đường Hạo Nam mỉm cười, trầm trầm gật đầu, "Anh thường xuyên sẽ đưa búp bê cùng hoa bắt từ đến đây..."

Anh ôn nhu nói, Đồng Y Mộng cảm động rơi lệ.

"Anh Hạo Nam... Để cho em nhìn xem thật rõ ràng đi." Cô ta giữ chặt tay anh, cánh tay tay khô héo chỉ dùng lực đem mười ngón tay anh đan xen, hai mắt khóa chặt khuôn mặt tuần tú của anh, suy yếu nói giọng khàn khàn.

Đường Hạo Nam ở bên giường ngồi xuống, "Anh Hạo Nam... Anh vẫn lại là đẹp trai như vậy... Anh mấy năm nay... Một mực chờ em sao?"

Lòng Đường Hạo Nam, mạnh xé rách một phen.

Nếu, cô ta nếu là vào hai tháng trước tỉnh lại, hỏi anh vấn đề này, anh nhất định sẽ kích động trả lời: Phải!

Nhưng mà hiện tại..

Sau khi anh đã tiếp thu Hạ Nhất Nhiễm cái người vợ này, cô ta lại tỉnh dậy...

Nhìn hai mắt Đồng Y Mộng kia tha thiết chờ đợi, Đường Hạo Nam sợ sệt, gật đầu, "Phải! Mộng Mộng, anh một mực chờ em! Một mực chờ em tỉnh lại!" Anh lớn tiếng nói, chưa từng quên lời bác sĩ dặn dò, không thể kích thích cô ta.

"Anh Hạo Nam... Anh, anh thật khờ!" Đồng Y Mộng khóc nói, đứng dậy nhào vào trong lòng anh, nước mắt bỏ nhào nhanh chóng tuông xuống.

Cô ta đang nức nở, đang run run, lòng của Đường Hạo Nam cũng đang run run, nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm lại vẫn ở nhà chờ anh.

"Mộng Mộng..." Anh thì thầm kêu hô, thanh âm khàn khàn, nhẹ nhàng mà vỗ lưng của cô.

"Anh Hạo Nam... Em cực kỳ yêu anh! Cực kỳ cảm kích anh... Em đáng chết... Vậy mà lại ngủ nhiều năm như thế... Anh..."

"Mộng Mộng! Đừng nói nữa, ngoan, trước để cho bác sĩ tiến vào làm kiểm tra cho em, có được hay không?" Đường Hạo Nam ôn nhu nói, đem cô ta từ trong lồng ngực kéo ra.

"Uh"m..." Đồng Y Mộng nói chuyện khi đó, hai mắt lại vẫn gắt gao theo dõi mặt anh, "Anh Hạo Nam, không cần đi, em sợ..."

Cô ta đáng thương tội nghiệp nói, trong hai mắt lóe ra nước mắt lấp lánh.

Đường Hạo Nam mỉm cười gật đầu, "Anh sẽ canh giữ ở đây." Anh ôn nhu nói.

Chỉ chốc lát sau, nhân viên chữa bệnh và chăm sóc nối đuôi nhau mà vào, bắt đầu vì Đồng Y Mộng làm kiểm tra tường tận.

Hạ Nhất Nhiễm vẫn không ngủ được, lẩn qua lộn lại, nắm trong tay di động, vẫn nhìn màn hình, đợi điện thoại của anh.

Qua đi hai ba giờ rồi, anh tại sao vẫn còn không có gọi điện thoại tới?

Hạ Nhất Nhiễm lo lắng ngồi dậy, do dự hồi lâu, lập tức gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam, cô lo lắng Đồng Y Mộng tình huống không tốt.

Điện thoại của anh thông, nhưng là bị từ chối không nghe, điểm đó, để cho Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ buồn bực.

Xảy ra chuyện gì?

Tại sao không nghe máy?

Thật sự đã xảy ra chuyện gì sao?

Không lại gọi qua, sợ quấy rầy anh.

Đường Hạo Nam cũng không trả lại một cái tin nhắn cho cô, Hạ Nhất Nhiễm liền như thế nằm ở trên giường, mở to mắt, dần vật không ngủ được...

...

Đồng Y Mộng suốt đêm làm các hạng mục kiểm tra, căn cứ kinh nghiệm của y tá trưởng suy đoán, cô ta khả năng đã mất đi một phần trí nhớ, đem sự kiện tai nạn xe cô không vui kia quên đi.

Nói cách khác, cô ta quên chuyện đã bắt gian tại giường Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Đường Hạo Nam không biết là nên may mắn hay vẫn lại là khổ sở.

Bác sĩ đề nghị, không nói cho cô ta tình hình thực tế, cô ta chịu không nổi nhiều kích thích như vậy.

Đường Hạo Nam trở lại phòng bệnh khi đó, Đồng Y Mộng trong lòng ôm một con búp bê trông rất sống động chơi đùa, nhìn đến anh, lộ ra một cái tươi cười đẹp ngọt ngào, tươi cười kỳ thật có phần khùng bố.

Bởi vì, cô ta quá gầy.

"Hạo Nam..." Đồng Y Mộng kích động kêu hô, Đường Hạo Nam mỉm cười gật đầu, ở bên giường ngồi xuống, Đồng Y Mộng hai tay lập tức bò lên cổ của anh, cô ta chủ động ở trên gương mặt anh hôn một cái.

"Bác sĩ nói sao?" "Bác sĩ nói em không có vấn đề gì lớn, chỉ cần đúng hạn uống thuốc, tập vật lý trị liệu, ăn nhiều cơm, rất nhanh sẽ khôi phục khỏe mạnh cùng mí lệ trước như vậy." Đường Hạo Nam ôn nhu nói, khóe miệng tươi cười có phần cương cứng.

"A..... Em nhất định sẽ dựa theo lời dặn của bác sĩ cố gắng khôi phục! Chờ em khôi phục dung mạo, gả cho anh! Có được hay không?" Đồng Y Mộng cười nói, Đường Hạo Nam tươi cười càng thêm khàn trương cứng đờ.

"Xảy ra chuyện gì? Không được sao?" Đồng Y Mộng nghi hoặc hỏi, tổn thương nhìn anh.

Đường Hạo Nam lập tức lắc đầu, "Không phải... Được... Vậy em phải tích cực phối hợp uống thuốc làm trị liệu, mới có thể làm cô dâu xinh đẹp!"

Anh trái lương tâm nói ra những lời này, lòng đang thật lại, trong đầu tất cả đều là hình ảnh Hạ Nhất Nhiễm.

Đồng Y Mộng an tâm dựa sát ở trong lòng anh, trên mặt chứa nụ cười hạnh phúc, lòng lại cứng rắn như sắt.

Đường Hạo Nam, Hạ Nhất Nhiễm, các người dám phản bội tôi...

"Đúng rồi, anh Hạo Nam! Nhiễm Nhiễm đau? Cô ấy hiện tại ra sao? Hơn bốn năm đi qua, cô ấy đã lập gia đình rồi sao?" Đồng Y Mộng từ trong ngực anh rời khỏi, nhìn anh, vội vàng hỏi.

Đường Hạo Nam sùng sốt, nhẹ nhàng mà lắc đầu, "Cô ấy... Không lập gia đình..."

Anh nói dối.

Chỉ thấy vẻ mặt Đồng Y Mộng cũng thay đổi, đáng vẻ rất không yên lòng, cô ta cúi thấp đầu, "Nhiễm Nhiễm... Cô ấy hẳn không là lại vẫn đang chờ anh đi..."

Đồng Y Mộng nhỏ giọng nói.

Đường Hạo Nam nhú mày, "Cô ấy chờ anh. Làm gì chứ?"

"Anh còn không biết sao? Cô ấy kỳ thật vẫn thăm mền anh đó..." Đồng Y Mộng vội vàng nói, Đường Hạo Nam lòng rung mình, tuy sớm liền biết chuyện này rồi.

"Em trước kia vẫn muốn nói cho anh, cô ấy không cho em nói, sợ ảnh hưởng tình cảm của chúng ta." Đồng Y Mộng nói tiếp, ngừng đầu, một đôi mắt to vô tội nhìn anh.

Đường Hạo Nam mỉm cười, anh không trách Đồng Y Mộng gạt chính mình, có người bạn gái nào sẽ đem bạn trai của mình hướng trong lòng người con gái khác đưa qua.

"Anh Hạo Nam, anh biết được cô ấy vẫn thích anh, không cảm động sao?" Đồng Y Mộng hỏi tiếp, vênh môi, một vẻ sắp ghen đến nơi.

Đường Hạo Nam vội vàng lắc đầu, "Anh thích chính là em! Nha đầu ngốc!"

Đồng Y Mộng cảm động lại ôm anh càng thêm chặt, "Hạo Nam... Em yêu anh! Cảm ơn anh vẫn thích em, yêu em!"

Đường Hạo Nam bị Đồng Y Mộng ôm chặt, tâm tình phức tạp vô cùng, âm thầm thở dài.

Đồng Y Mộng dính lấy anh, không cho anh rời đi nửa bước, anh chỉ có thể ở lại, cùng cô ta, hai người nằm ở trên giường nói chuyện, mãi đến khi trời gần sáng, Đồng Y Mộng mới ngủ.

Đường Hạo Nam sau khi có thể búrt ra, lập tức ra khỏi phòng bệnh, gọi điện thoại cho Hứa Thành, đề cho anh ta nghỉ biện pháp phong tỏa toàn bộ tin tức của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, phong tỏa chuyện anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đã thực sự kết hôn, cũng nói cho anh ta tình hình thực tế.

Đề cho Hứa Thành thông báo mọi người ở Đường gia, gạt Đồng Y Mộng.

Bởi vì cô ta không thể lại chịu kích thích.

Người suốt bốn năm ở trên giường sống đời thực vật rất không dễ dàng tỉnh lại...

Cúp điện thoại, anh xem di động, hiện tại, quan trọng nhất là, như thế nào trấn an Hạ Nhất Nhiễm đây.

Vẫn còn kêu cô phối hợp, gạt Đồng Y Mộng.

Chuyện này đối với cô hiển nhiên là không công bằng.

Anh không biết nên gọi cú điện thoại kia như thế nào.

Ngay khi Đường Hạo Nam đang do dự thời điểm, Hạ Nhất Nhiễm gọi điện thoại.

Lúc đó, trời đã tờ mờ sáng.

Đường Hạo Nam đứng ở góc rẽ trên hành lang yên tĩnh, nghe điện thoại.

"Alo! Anh ở đâu rồi hả?!" Hạ Nhất Nhiễm nghe được tiếng thở dốc của anh, vội vàng hỏi.

Đường Hạo Nam mệt mỏi dựa vào vách tường, ngồi xổm xuống. Tay phải cầm điều thuốc lá, hút một ngụm, phun ra, "Nhiễm Nhiễm..." Anh mệt mỏi hô tên cô, nội tâm bàng hoàng mà bất lực.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên giường, nghe giọng Đường Hạo Nam mệt mỏi, lo lắng không thôi.

"Mộng Mộng rút cuộc ra sao?! Anh đừng lo lắng, nói với em đi!"

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nói, Đường Hạo Nam gỡ gỡ tóc, khóe miệng chưa sót nhếch lên.

"Mộng Mộng cô ấy... Tỉnh dậy!" U buồn trả lời, lòng tràn đầy phiền muộn, có thể cảm giác được, cô ở đầu bên kia điện thoại, nín thở rồi.

Hạ Nhất Nhiễm ngây ra như phỗng, đầu óc nháy mắt chỗ trống, cùng Đường Hạo Nam lúc biết tin tức này khi đó là một dạng cảm thụ.

Anh không lập tức nói chuyện, cho cô thời gian tiêu hóa, im lặng nuốt mây nhà khói.

Hạ Nhất Nhiễm mặc áo ngủ, ngồi ở trên giường, đầu óc mê muội hoảng loạn, rất lâu, mới khôi phục suy nghĩ.

"Cô ấy tỉnh dậy..."

Cô thì thầm.

"Ừm, mọi chi tiêu bình thường, nhưng mà không thể chịu kích thích. Trùng hợp chính là, cô ấy đem chuyện chúng ta ở trên giường năm năm trước đã quên...!" Đường Hạo Nam thấp giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm lại ngăn ra, chỉ nghe Đường Hạo Nam còn nói.

"Anh gạt Mộng Mộng chuyện chúng ta kết hôn, cô ấy hiện tại tưởng là chúng ta không có kết hôn! Cô ấy không thể lại chịu được kích động, anh hi vọng, em có thể phối hợp anh, gạt cô ấy!" Giọng của anh truyền đến, mỗi một câu, gõ thẳng vào lòng cô.

Gạt Đồng Y Mộng, bọn họ không có kết hôn...

"A....." Cô theo bản năng trả lời, "Như vậy, có thể giấu điểm bao lâu..." Cô thì thầm hỏi, ngơ ngác nhìn về một nơi không xác định

Cô ấy tỉnh dậy, mình nên rời khỏi sao?

Cô ở trong lòng hồi, nước mắt rơi xuống, nháy mắt cảm thấy được chính mình, xấu hổ vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Rời Khỏi Đường Gia

Thì ra, chuyện trong lòng cô một mực sợ hãi, sợ một ngày như thế đã đến.

Sợ Đồng Y Mộng tỉnh lại, mộng đẹp của cô liền kết thúc.

Nghe Đường Hạo Nam nói như thế, không cần hỏi cũng có thể hiểu được, nếu phải chọn lựa giữa cô cùng Đồng Y Mộng, anh rõ ràng cho thấy sẽ nghiêng về phía Đồng Y Mộng.

Vấn đề này của Hạ Nhất Nhiễm khiến Đường Hạo Nam ngậm miệng, có thể giấu bao lâu?

Anh cũng không biết, chỉ biết là hiện tại Đồng Y Mộng không thể bị kích thích.

Cô ta hiện tại đem chuyện bất gian anh cùng Hạ Nhất Nhiễm trên giường đã quên mất, còn không biết anh cùng Hạ Nhất Nhiễm đã kết hôn, nếu tất cả đều biết rõ, vậy chẳng phải là sẽ tự sát sao?

"Tóm lại, hiện tại trước cứ gạt cô ấy đã!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, gần như là cắn răng, tâm tình cực kỳ phiền não.

"Vậy còn em thì sao?" Hạ Nhất Nhiễm khàn giọng hỏi, cả người lạnh giá, hay vẫn lại là nóng bức, có một loại cảm giác như dưới chân là băng mỏng phía trên lại là dung nham nóng chảy.

Đường Hạo Nam đứng ở hành lang bệnh viện yên tĩnh, ngửi thấy mùi vị nước sát trùng làm cho người ta phiền chán, nhớ lại tình cảnh hiện giờ của mình khó mà vẹn toàn đôi đường, trong lòng càng thêm phiền não, "Hạ Nhất Nhiễm, em có thể đừng phiền anh hay không?! Anh hiện tại, thực em cực kỳ phiền!" Anh một tay ôm đầu, tức giận nói. (Au: thấy ông cũng tội, mà thôi cũng kệ, người tui iu mà nói với tui câu đó là tui tổn thương sâu sắc rồi, Nhiễm của tui~~~~ T~T)

Thái độ của anh như vậy ở trong mắt Hạ Nhất Nhiễm, chính là cảm thấy cô phiền chán rồi.

Tâm càng lạnh.

Đồng Y Mộng tỉnh lại, anh đối với cô liền không kiên nhẫn rồi.

Trong lòng cô như đang đi dưới trận mưa rào, mưa xối xả như trút nước.

"Ngoan ngoãn nghe anh sắp xếp, được không?" Qua thật lâu, Đường Hạo Nam ý thức được thái độ chính mình, sợ làm tổn thương cô ở đầu bên kia điện thoại, giọng điệu chậm dần, gần như cầu xin nói.

Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng tìm được hồ hấp, giống một con cá nhô đầu lên khỏi mặt nước hít thở, một tay vỗ ngực, miệng lớn thở dốc.

"Em còn chưa cho anh cái áp lực gì, chỉ cần anh trước giờ không phải đùa bỡn em là được rồi, anh lo việc của mình đi, Mộng Mộng cuối cùng đã tỉnh lại, anh nên vui mừng, em cũng có thể vui mừng, cái gông xiềng kia cuối cùng có thể buông xuống." Cô bình tĩnh nói, là nên vui mừng, trước kia hại Đồng Y Mộng thành như vậy, cô vẫn áy náy.

Hiện tại, cô ta có thể như kì tích một dạng mà tỉnh lại, coi như là nguyện vọng của cô trở thành sự thật rồi.

Còn về Đường Hạo Nam cùng cô cuối cùng sẽ ra sao, vậy thì phải xem, thái độ cùng cảm tình của Đường Hạo Nam rồi.

"Em có thể nghĩ được như thế thì tốt rồi." Đường Hạo Nam thấp giọng nói, có sự ủng hộ và phối hợp của cô, trong lòng anh cũng coi như thoải mái rồi.

Hai người kết thúc cuộc trò chuyện làm cho người ta áp lực cùng phiền muộn, sau khi cúp điện thoại, Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, ôm chặt gối đầu của anh, toàn thân lạnh đến đang run run.

Giống như, rất nhanh liền muốn bị Đường Hạo Nam từ bỏ rồi.

Hạnh phúc ngắn ngủi, như là một giấc mộng, trong mộng thật đẹp đẽ, cũng quá ngắn ngủi, hiện tại, tỉnh mộng...

Nước mắt khó có thể ức chế trào ra, vẫn đang bồi rối toàn bộ trống rỗng, đầu óc hỗn loạn, đau đến muốn nổ tung rồi.

...

Tin tức Đồng Y Mộng tỉnh lại rất nhanh ở Đường gia truyền ra, Hạ Nhất Nhiễm là bị tiếng đập cửa kịch liệt đánh thức, mở cửa khi đó, chỉ thấy em chồng Đường Hạo Duyệt về mặt đất ý đứng ở cửa.

"Chị dâu, chị tại sao còn không có dậy chứ? Đầu sắp mười giờ, lại vẫn nghĩ chính mình là thiếu phụ nhân à?" Đường Hạo Duyệt còn đang tại được nghỉ hè, tuổi còn nhỏ, đối với Hạ Nhất Nhiễm không lớn không nhỏ chăm chọc. Kỳ thật, liên tính cô bé lớn tuổi thêm chút, cũng vẫn lại là sẽ đối với cô chăm chọc như thế.

Đường gia từ trên xuống dưới, có ai coi cô như người trong nhà mà đối xử đâu?

"Có chuyện nói thẳng đi." Đối với Đường Hạo Duyệt, cô cũng không khách khí, nghiêm mặt nói.

Đường Hạo Duyệt đẩy cô một phen, đẩy cô ra, chen lách vào trong phòng.

"Người nào cho cô tự tiện xông vào phòng tôi? Đi ra ngoài cho tôi!" Hạ Nhất Nhiễm nổi giận đùng đùng, tiểu nha đầu này thật sự không một chút biết tôn trọng người lớn, không lớn không nhỏ, ngang ngược hống hách nông nổi xác xược, còn muốn trèo lên đầu người khác chỉ tay năm ngón nữa sao!

Cô luôn luôn không phải là quả hồng mềm mại cho người ta bóp nát.

"Phòng của chị? Chị còn không biết đi, chị Mộng Mộng tỉnh dậy, mà còn, anh trai tôi buổi sáng gọi điện thoại về nhà nói, chị Mộng Mộng hai ngày nữa sẽ xuất viện, sẽ chuyển tới nơi này ở. Còn có..., anh trai tôi nói, cho chị chuyển ra khỏi Đường gia!" Đường Hạo Duyệt cảm lông gà làm lệnh tiền, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, chăm chọc dương dương đắc ý nói.

Cả người Hạ Nhất Nhiễm hoảng loạn, đầu càng thêm lơ mơ, đầu óc cực kỳ choáng váng.

Đề cho cô chuyển ra khỏi Đường gia?

"Thế nào? Bị đá kích đi? Mấy ngày hôm trước chị còn đắc ý mà, lần này liền muốn thành người vợ không thể lộ ra ngoài ánh sáng, nghĩ lại thật là có thú vị nha. Hừ, ai bảo anh trai tôi yêu chính là chị Mộng Mộng chứ, thứ Tiểu Tam như chị là không có kết cục tốt." Đường Hạo Duyệt nói giống như chính mình là hóa thân sứ giả chính nghĩa, nhìn Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt trắng bệch, lại là tiếp tục chăm chọc.

Giống như người nào cũng biết, Đường Hạo Nam yêu Đồng Y Mộng, Hạ Nhất Nhiễm cô, chẳng qua chỉ là người chen chân.

Người nào cũng biết, chính cô cũng rõ ràng.

"Vậy à, chẳng qua, còn phải đề anh ấy tự mình nói cho tôi biết, tôi mới có thể chuyển ra ngoài, không đến lượt cô ở nơi này hô to gọi nhỏ, tôi hiện tại vẫn là chủ nhân của căn phòng này! Mời cô đi ra ngoài cho tôi!" Cô không khách khí quát lại, chưa cho Đường Hạo Duyệt chút mặt mũi.

Đường Hạo Duyệt luôn luôn được nuông chiều từ bé, đã bao giờ bị người khác khiển trách quá như thế, "Chị...! Chị không tin chứ gì, vậy thì gọi điện thoại cho anh trai tôi đi, tôi xem chị hôm nay khóc ra sao sao mà rời khỏi nhà tôi!"

Cô bé mặt đỏ bừng quát lại xong, tức giận ra khỏi phòng ngủ, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng đi qua, đem cửa phòng ngủ khóa trái lại, không cho bất luận kẻ nào xâm nhập "Lãnh địa" của cô.

Đây là phòng cưới của cô, là chỗ cô ở hơn bốn năm qua, là phòng của cô cùng Đường Hạo Nam.

Nhìn chiếc giường lớn trống không kia, nước mắt ào ạt rơi xuống, anh cùng cô, còn chưa ngủ chung được một tuần...

Cô bức tức, thẳng đến bên giường, cầm lấy điện thoại, liền gọi cho Đường Hạo Nam

Vang vại tiếng, bị anh cắt đứt, giống như không tiện nghe máy vậy. Một lát sau, anh gọi tới rồi.

"Em muốn biết, anh có phải bảo em chuyển ra khỏi Đường gia hay không?" Hạ Nhất Nhiễm đi thẳng vào vấn đề hỏi, một lòng cứng nhắc như tảng đá, trầm trầm, ngăn ở ngực.

Đường Hạo Nam nghe được lời của cô, âm thầm hít vào một hơi, "Mộng Mộng trước kia đều ở ở nhà cũ... Cô ấy nghĩ muốn trở về đó..."

Bởi vì đuối lý, cho nên, anh nói đứt quãng, Hạ Nhất Nhiễm nín thở.

"Cho nên, là thật..." Cô bình tĩnh hỏi lại, âm thanh có chút run rẩy.

"Em trước dọn đến căn hộ kia của anh đi, trước không phải vẫn ở bên kia..."

"Đường Hạo Nam! Lần sau anh có cái yêu cầu gì đối với em, có thể không cần thông qua miệng người khác nói cho em biết hay không? Anh muốn em chuyển ra ngoài, có thể chính miệng nói với em, mà không phải xúi giục người nhà của anh đến đây làm ầm lên đuổi em đi! Chỉ cần anh nói một câu, chẳng lẽ em còn bám riết nơi này không đi sao?!" Hạ Nhất Nhiễm nổi giận, bởi vì, anh không có chính miệng kêu cô chuyển đi, mà là, dùng phương thức thông qua người nhà của anh đuổi cô đi.

Đường Hạo Nam ngẩn ra, càng thêm tâm phiền ý loạn, buổi sáng là muốn gọi điện thoại cho cô, nhưng mà điện thoại của cô vẫn không ai nghe.

"Anh..."

"Anh đừng giải thích nữa! Em sẽ lập tức chuyển đi! Căn hộ kia em cũng sẽ không ở, miễn cho Mộng Mộng của anh biết được, đó là tài sản của anh, lại thương tâm muốn chết! Có phải hay không, em với anh còn phải làm bộ như là bạn bè? Được thôi, em sẽ phối hợp!" Trong hốc mắt chứa đầy nước mắt, liền muốn tràn mi, cô bị phần nói xong, đau lòng đến vô cảm.

"Em! Em đang giận anh sao?!"

"Em có tức giận hay không, anh đề ý sao?! Anh còn đề ý cảm thụ cùng cảm xúc của em sao?!" Cô lớn tiếng hỏi lại, hàm răng cắn chặt, rống xong, lập tức cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam xem màn hình điện thoại di động, sợ sệt thất thần.

Anh không quan tâm, liền sẽ không đau khổ, mâu thuẫn như thế rồi.

"Anh Hạo Nam, anh xảy ra chuyện gì?" Vừa mới tiến vào phòng bệnh, Đồng Y Mộng nằm ở trên giường, thật cẩn thận hỏi.

Đường Hạo Nam vội vàng ép bức chính mình tươi cười, lắc đầu, "Một chút công việc mà thôi."

"A..... Nhiễm Nhiễm đâu? Cô ấy tại sao còn không có đến thăm em, anh không nói cho cô ấy, em đã tỉnh dậy sao?" Đồng Y Mộng nhìn Đường Hạo Nam, mắt mấp mí.

"Cô ấy, cô ấy há chẳng định đang làm việc, rất bận! Anh cùng cô ấy rất ít liên hệ." Đường Hạo Nam vội vàng trả lời, "Đừng nhắc đến cô ấy nữa, em muốn ăn cái gì, anh đi mua cho em?"

"Anh Hạo Nam, anh quên rồi sao, bác sĩ vừa mới dặn dò, em bây giờ còn không thể tùy tiện ăn lung tung cái gì..." Đồng Y Mộng vội vàng nói, hồ nghi nhìn Đường Hạo Nam, "Anh có phải bề bộn nhiều việc hay không? Đáng vẻ không yên lòng, nếu công việc bận rộn, trước hết đi làm cho xong đi..."

Cô ta vênh môi, vội vàng nói.

Đường Hạo Nam cười cười, vội vàng lắc đầu phủ định, "Liên tính rất bận, anh cũng phải ở lại bên em."

Mặt ngoài cười đến thoải mái, ngực lại nghẹn ứ đến khó có thể hô hấp.

Anh ở bên giường ngồi xuống, Đồng Y Mộng lập tức tiến sát trong lòng anh.

...

Hạ Nhất Nhiễm thu dọn xong hành lý, nhìn căn phòng một mình phòng không gối chiếc bốn năm, khóe miệng nhẹ nhàng mà nhếch lên, ần ần cảm thấy được, nơi này, cô khả năng sẽ không còn trở về được nữa.

Tâm, nháy mắt lại xiết lại đến không cách nào hô hấp.

Có lẽ, vốn là không thuộc về chính mình, cho dù tranh đến đâu rơi máu chảy, cũng thật sự, hẳn không là của mình đi.

Kéo theo vali, cô hướng tới cửa đi đến.

Phòng khách ở lầu một của Đường đang ngồi đầy mọi người, có chút người vốn là đi làm, khả năng nhận được thông báo, đều đã trở lại.

Ngoại trừ, Đường Hạo Nam.

Cô kéo theo vali đi xuống lầu.

"Chim trĩ đúng là vẫn chim trĩ, bay lên ngọn cây, lần này vẫn không thể..." Lời Đường Hạo Hâm nói, bị ánh mắt Khương Dư Hằng ngăn lại.

"Mẹ, chị Mộng Mộng trở về, chúng ta sắp xếp căn phòng đó cho chị ấy sao? Thật tốt, sau này anh khẳng định mỗi đêm đều đã về nhà ở rồi! Cái nhà này cuối cùng cũng giống một cái gia đình hoàn chỉnh rồi!" Đường Hạo Duyệt ôm cô Lục Uyển Thu, cất giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm nghe được rõ ràng, mặt ngoài lại làm bộ như giống như không nghe thấy, tiếp tục đi.

"Đúng vậy, vài năm nay nhà chúng ta bởi vì một người nào đấy tồn tại, biến thành gà bay chó sủa, hiện tại có thể coi như bình thường lại rồi!" Lục Uyển Thu không tốt nói, cực kỳ xem thường Hạ Nhất Nhiễm.

"Bác gái, người ta đúng là có di chúc làm chỗ dựa đó, chúng ta vẫn lại là bớt tranh cãi đi..." Đường Hạo Hâm giương giọng nói, khoe mắt dư quang đắc ý nhìn Hạ Nhất Nhiễm, lập tức, lại nhìn về phía chồng của chính mình.

Khương Dư Hằng sắc mặt hết sức khó coi, đến được có chút đáng sợ.

"Được! Chúng ta đã đối với cô ta xem như hết lòng quan tâm giúp đỡ, cô ta nếu là còn muốn đùa giỡn cái thủ đoạn gì, vậy quả thực là có lỗi với lão phu nhân rồi! Lão phu nhân đối với cô ta cũng không bạc đãi, lại còn cho cô ta mười phần trăm cổ phần Đường thị đó! Ai, thật sự là người tốt không hảo báo, tai họa di ngàn năm."

Lục Uyển Thu lại nói thêm.

Hạ Nhất Nhiễm coi như không có, cuối cùng đi tới cửa lớn.

Bên ngoài ánh nắng mặt trời cực kỳ chói mắt, chiếu lên người, khiến cô có chút choáng váng đầu, cô lôi kéo vali, ổn định thân thể của chính mình, đi ra khỏi toàn nhà đối với cô không còn bất luận cái ý nghĩa gì.

Cô không có đi căn hộ của Đường Hạo Nam bên kia, cũng không đi đến chỗ Tô Tiểu Quả, mang theo một cái vali, đi đến tòa nhà cũ mẹ để lại kia, cũng là tòa nhà Đường Hạo Nam giúp cô đoạt lại.

Nhìn này tòa nhà, anh đối với cô yêu thương cưng chiều, lại giống như cách một thế kỷ...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Cô Đã Rồi Đi Rồi Sao?!

Cô ở lại trong căn nhà cũ mẹ cô để lại, nơi này trước đã tìm công ty vệ sinh từ trên xuống dưới đều đã dọn dẹp một lần.

Lầu hai, trong một căn phòng ngủ, cô mua một chiếc giường cùng chăn ga gối đệm, đơn giản sắp xếp, bố trí, cũng thành một căn phòng ấm áp có thể an tâm ở được rồi.

Mấy ngày nay, mỗi đêm đều đã mất ngủ.

Công ty không đi, cô đã không tính toán trở về Đường thị làm việc nữa.

Vô tri vô giác đã ở lại đây vài ngày, gần như chân không rời nhà, đói bụng liền gọi người đưa đồ ăn đến.

Trải qua những ngày tháng cực kỳ tiêu cực, suy sút.

Khi mới vừa cùng Đường Hạo Nam kết hôn cũng chưa tiêu cực quá như thế, hơn bốn năm trước, cũng không giống như hiện tại, giống như thâm khuê oán phụ (người phụ nữ bị bội bạc vẫn ở trong phòng chờ chồng mình).

Oán phụ...

Cái từ này, có ngày vậy mà cũng sẽ bị dùng để hình dung chính mình.

Giữa trưa, Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, nhìn ánh nắng chói mắt ngoài cửa sổ, khóe miệng dương lên nụ cười chua xót.

Trước kia không có oán, cho nên không phải oán phụ.

Hiện ở trong lòng có oán, mới có thể thống khổ như vậy.

Trách thì trách Đường Hạo Nam trêu chọc cô!

Ba bốn ngày thời gian, cô liên gầy đi vài cân, hốc mắt đỏ lên, trong hai mắt hằn đầy tia máu đỏ, vô lực nằm ở trên giường, nước mắt không thể khống chế theo khóe mắt chảy xuống.

Đồng Y Mộng cũng không biết bọn họ đã kết hôn, hiện tại mọi người đều phải gạt cô ta, không cho cô ta biết, cô cùng Đường Hạo Nam ở hơn bốn năm tiền liền đăng ký kết hôn rồi. Cũng như, cô ta cũng không biết, vốn là, bọn họ đến tháng mười một năm nay, sẽ làm thủ tục li hôn.

Ly hôn...

Cô nhớ tới Đường Hạo Nam từng nói qua, hẳn không ly hôn với cô, ngược lại liền nở nụ cười.

Tươi cười kia so với khóc vẫn còn khó coi.

Cô vậy mà đem câu nói kia của anh trở thành hứa hẹn.

...

Đường Hạo Nam mấy ngày nay một tắc cũng không rời ở lại bệnh viện cùng Đồng Y Mộng, nhiều lần gọi vào di động cho Hạ Nhất Nhiễm, vẫn tắt máy, trong lòng không yên.

Hôm nay là ngày Đồng Y Mộng xuất viện, Đường gia, ngoại trừ cha Đường, gần như toàn bộ người đều đến đông đủ, nghênh đón Đồng Y Mộng trở về.

Đương nhiên, Hạ Nhất Nhiễm là bị loại trừ bên ngoài.

Đồng Y Mộng thân hình yếu ớt, sợ lạnh, mặc một bộ áo lông màu xanh nhạt, quần bó màu trắng, trên đầu đội một bộ tóc giả màu đen, người ngoài nhìn vào chính là đẹp ngọt ngào, hoạt bát. Còn không có vào cửa, cô ta liền khóc, lập tức, nhào vào trong lòng Lục Uyển Thu.

"Bác gái..." Cô ta làm nũng khóc kêu hô, giống như nhìn thấy mẹ ruột của mình vậy, Lục Uyển Thu vội vàng vỗ lưng cô ta, ôn nhu trấn an.

Những người khác lúc trước bị mũi dạn dò qua, không được tiết lộ chuyện Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm, cho nên, nhìn Đồng Y Mộng như vậy, mấy kẻ lòng dạ xấu xa, có người rất muốn lập tức nói cho Đồng Y Mộng sự thật, tỷ như, Đường Hạo Duyệt cùng Đường Hạo Hàm.

Chẳng qua, gạt Đồng Y Mộng thế này cũng được, nói như vậy, Hạ Nhất Nhiễm chính là người không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

Rõ ràng là vợ hợp pháp của Đường Hạo Nam, lại muốn làm bộ không phải.

Đường Hạo Nam nhìn Đồng Y Mộng cùng mọi người từng người chào hỏi, mọi người ở Đường gia đại bộ phận thích Đồng Y Mộng, Đồng Y Mộng người này khéo ăn nói đối với mọi người ôn hòa, là cái loại người rất biết lấy lòng người khác càng dễ được mọi người yêu quý.

Nhìn cô ta như vậy, Đường Hạo Nam bỗng dưng nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiễm.

Lòng co giật run rẩy.

Cô vẫn không làm sao biết lấy lòng khiến người ta yêu mến, nhưng mà bà nội đã qua đời cùng cha anh, cực kỳ thích cô.

Đồng Y Mộng bị Đường Hạo Nam đỡ lên lầu ba, hướng đến căn phòng của cô ta trước kia, "Anh Hạo Nam, anh bình thường ở phòng nào?" Ở trên bậc thang, Đồng Y Mộng cười hỏi, vẻ mặt ngây thơ vô (số) tội.

"Anh... Bình thường không ở trong nhà!" Đường Hạo Nam do dự giây lát, trầm giọng nói.

"A..... Bởi vì em không có ở đây sao?"

"... Uh'm!" Anh cười nói, vẻ mặt sùng nịch, đem Đồng Y Mộng đưa vào phòng của cô ta.

Cùng phòng bệnh ở bệnh viện tương tự, trong gian phòng này xếp đầy búp bê cùng hoa hồng, tùy ý có thể thấy được rèm che cùng ren viền hồng nhạt.

Đồng Y Mộng vẫn thích những thứ này mà theo Đường Hạo Nam là chỉ mấy cô bé học sinh mới thích nó, có đôi khi cảm thấy được cô ta thật ấu trĩ, nhưng mà thật sự thật đáng yêu, ngây thơ.

"Anh Hạo Nam... Cảm ơn anh! Nơi này lại vẫn cùng trước kia không khác biệt lắm!" Ở trong phòng dạo qua một vòng, Đồng Y Mộng trở lại bên người Đường Hạo Nam, thân thể yếu đuối nhỏ gầy ôm lấy eo của anh, vùi đầu ở trong lòng anh, cảm động nói.

Đường Hạo Nam thân thể căng cứng, vẫn không nhúc nhích, theo quán tính cong môi, "Chỉ cần em thích liền tốt rồi!" Anh cười nói, lúc này, Đồng Y Mộng kiễng hai chân, môi hồng nhạt chạm lên môi anh, dùng lực hôn một cái.

Đường Hạo Nam toàn thân càng thêm căng cứng, ngực chấn động, Đồng Y Mộng buông ra anh khi đó, đã thẹn thùng đỏ bừng cả khuôn mặt.

Đầu lại vùi vào trong lòng anh, làm nũng cọ cọ, "Anh Hạo Nam... Cảm ơn anh một mực chờ em, em sẽ cố gắng bồi dưỡng tốt thân thể, khôi phục khỏe mạnh như trước kia!"

"Ngaoan... Mộng Mộng, em nghỉ ngơi trước một hồi!" Anh ôn nhu nói, bồng cô ta lên, hướng bên giường.

Đồng Y Mộng bị anh nhẹ nhàng đặt ở trên giường mềm mại, anh vừa muốn buông cô ta ra, hai tay của cô ta khóa chặt cổ của anh, lôi kéo anh, môi hai người gần như dán ở một chỗ.

"Anh Hạo Nam... Anh..." Mắt Đồng Y Mộng buông xuống nhìn môi mỏng của anh, nói xong, cánh môi liền muốn dán lên môi anh.

Đường Hạo Nam cả người căng cứng, lập tức né tránh, "Xảy ra chuyện gì, anh Hạo Nam..."

"Nhớ tới còn có việc muốn xử lý, em trước ngủ một hồi đi, anh không đi, ở trong thư phòng, xử lý xong liền tới tìm em!" Đường Hạo Nam vội vàng nói dối.

"A.....! Anh đi bận việc đi, không cần vì em làm chậm trễ chính sự!" Đồng Y Mộng ra vẻ như không phát hiện ra sự kháng cự của anh, ngọt ngào nói, đáng về cực kỳ sắc sảo anh.

Đường Hạo Nam kiên nhẫn vì cô ta đắp kín mền, tại cái trán của cô ta hôn nhẹ, mới rời đi.

Mới vừa đi đến lầu hai, anh quẹo trái, vào phòng ngủ chính...

Giường lớn trống không, hai cái gối song song tựa vào cùng một chỗ, trong phòng ngủ to như vậy, xem ra trống vắng rất nhiều. Cửa tủ treo quần áo mở ra, anh đi tới.

Bên trong, không còn một bộ quần áo thuộc về Hạ Nhất Nhiễm.

Trong phút chốc, đối với cô ấy này, tràn đầy trái tim.

Anh lập tức lấy điện thoại ra, gọi cho cô, vẫn lại là tắt máy!

Lập tức lại gọi điện thoại cho Tô Tiểu Quả, Tô Tiểu Quả ở trong điện thoại cực kỳ không hiểu hỏi: "Các người không phải ra nước ngoài nghỉ phép sao? Sao lại hỏi tôi chị ấy ở đâu?! Không đúng, Đường Hạo Nam! Anh có phải lại ức hiếp chị của tôi rồi hay không?!"

Tô Tiểu Quả lúc này mới ý thức đến, Hạ Nhất Nhiễm trước là lừa gạt mình, còn nói cái gì cô cùng Đường Hạo Nam đi Maldives nghỉ phép một tuần!

Ý thức được cô không có ở chỗ Tô Tiểu Quả kia, Đường Hạo Nam hoảng hốt, lập tức gọi điện thoại cho Hứa Thành, để cho anh ta điều tra Hạ Nhất Nhiễm đang ở nơi đâu.

Hứa Thành nói, Hạ Nhất Nhiễm đã bốn ngày không đến Đường thị đi làm rồi.

Cả người anh sợ sệt hoảng loạn mà lao đảo, ảo não ôm đầu, ngồi ở cuối giường giường lớn, đầy người mỏi mệt...

Cô có thể đã lén lút đi rồi hay không?

Nghĩ vậy, tức giận nhiều hơn hoảng hốt!

Hứa Thành chỉ chốc lát sau gọi điện thoại tới, nói Hạ Nhất Nhiễm hiện tại đang ở lại trong căn nhà cũ kia.

Đường Hạo Nam lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, mới vừa muốn đi tìm cô, nghĩ đến sợ bị Đồng Y Mộng hoài nghi, dứt khoát trước không đi tìm cô.

...

Hạ Nhất Nhiễm là bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo, ra khỏi nhà cũ.

Anh mang cô thẳng đến trung tâm thương mại, đi cửa hàng quần áo, "Con xem con cái bộ dạng này đi, đều đã biến thành cái gì rồi hả?"

"Trước kia cái con nhím kiên cường luôn xù lông đâu rồi? Hiện tại sao lại giống như rùa đen rút đầu thế hả?" Lục Ngộ Hàn đứng ở sau lưng của cô, hai tay giữ lấy bờ vai cô đẩy tới, bắt cô nhìn chính mình trong gương, trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm ngơ ngác nhìn chính mình trong gương, tóc tai lộn xộn, hai mắt sưng đỏ, sắc mặt tái nhợt, đôi môi khô nứt.

Chính mình như vậy, đúng thật là một đóa hoa khô héo.

"Cậu..."

"Hiện tại tỉnh táo lại cho cậu, chọn một bộ quần áo chính mình thích nhất, lập tức thay!" Lục Ngộ Hàn buông hai vai cô ra, trầm giọng mệnh lệnh.

Hai tay Hạ Nhất Nhiễm vỗ vỗ đôi má, cảm thấy được bản thân đã tiêu tụy thành như vậy, thật sự quá mất mặt.

Tại sao muốn cam chịu, chà đạp chính mình?

Không phải nên sống được càng tốt hơn, để cho Đường Hạo Nam thay đổi cách nhìn triệt để sao? Cô hiện tại cái bộ dạng như người chết này, sẽ chỉ làm Đường Hạo Nam càng đắc ý!

Nghiêm túc đánh giá bản thân xong, mới biết được đây là cửa hàng CHANEL độc quyền, cô bình thường rất thích nhãn hiệu này.

Vẫn như trước kia mua đều là trang phục công sở, như vậy có thể đem chính mình đóng gói lại xem ra kiên cường, giỏi giang!

Thì ra, toàn bộ kiên cường của cô, chẳng qua chỉ là nguy trang.

Bề ngoài càng kiên cường, nội tâm lại càng yếu ớt.

Lúc cô đang chọn quần áo khi đó, Lục Ngộ Hàn ngồi ở khu nghỉ ngơi, khuôn mặt anh tuấn thành thực, hơi sùng nịch cười, trong con ngươi đen sâu thẳm, bao hàm nồng đậm tình ý.

Nội tâm vẫn đang tại ẩn nhẫn, cùng cô giữ một khoảng cách.

Cô chọn một bộ trang phục công sở nghiêm chỉnh, vẫn lại là quần tây, gần đây mua quần áo, đều đã tận lực chọn trang phục quần tây áo sơ mi, bởi vì trên cẳng chân cô có vết sẹo xấu xí...

Thay quần áo thời điểm, nhân viên cửa hàng nhìn đến vết sẹo phía sau lưng cũng là bị làm cho hoảng sợ, lại vội vàng đối với cô xin lỗi, Hạ Nhất Nhiễm rộng rãi cười, bày tỏ không sao cả.

"Tôi có đôi khi đụng đến vết sẹo phía sau, đều phải bị kinh sợ đến nổi cả da gà mà." Cô vội vã nói.

"Người có thể đi phẫu thuật thẩm mỹ làm chữa trị vết sẹo đó, hiện tại có phẫu thuật laser, phi thường dễ dàng xóa sẹo." Nhân viên cửa hàng có lòng tốt nói.

Hạ Nhất Nhiễm gật đầu, "Vốn định muốn đi xóa bỏ."

Nhân viên cửa hàng phục vụ cực kỳ đúng chỗ, còn giúp cô lựa chọn cái đồ trang sức trang nhã phù hợp với bộ quần áo trên người, từ cửa hàng quần áo ra ngoài, cô đã rục rịch hẳn lên.

Đi ở bên cạnh người Lục Ngộ Hàn, không hiểu sao có nhận nhận cảm giác càng thêm kiên định.

Lục Ngộ Hàn mang cô đi một nhà hàng làm đồ ăn không tệ, gọi đều là món ăn cô thích, Hạ Nhất Nhiễm đối với anh không có cái phòng bị gì, đôi khi nhớ tới cái nụ hôn đêm đó, vẫn cảm giác được là Lục Ngộ Hàn sau khi uống say mới không khống chế được.

"Con uống ít chút đi."

Đêm nay, Lục Ngộ Hàn chưa uống giọt rượu nào, Hạ Nhất Nhiễm lại uống vào mấy chén Mao Đài, xem ra đã hơi ngà ngà say, Lục Ngộ Hàn cướp đi bình rượu.

"Cậu, con còn muốn uống, người để cho con uống thêm chút nữa đi! Con không sao mà! Con không uống trong lòng rất khó chịu, hiện tại rất muốn đi bến tàu! Con hiện tại liền muốn đi bến tàu!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong liền đứng lên, hướng ra ngoài phòng bao mà đi, Lục Ngộ Hàn vội vàng đuổi theo.

Hơn nửa đêm, anh thật sự mang cô đi đến bên cạnh con đê kia, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở bến tàu, miệng say khướt nói nhảm.

"Con tại sao lại như vậy? Thật không tiền đồ!"

"Nhiễm Nhiễm! Nếu đau lòng, tại sao vẫn còn yêu nó?!" Lục Ngộ Hàn kéo cô lại, hai tay giữ lấy bờ vai cô, lớn tiếng quát.

Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, mượn ánh trăng màu bạc, nhìn khuôn mặt tuấn tú của anh.

"Yêu một người chính là, cho dù không vui, cũng muốn cùng một chỗ!" Cô cắn răng nói xong "Cùng một chỗ" ba chữ, nước mắt nhanh chóng rơi xuống.

Lục Ngộ Hàn rút cuộc nhện không được, một tay kéo cô ôm áp vào trong ngực, gắt gao ôm, Hạ Nhất Nhiễm mũi cay cay, "Oa" một tiếng, khóc lên, Lục Ngộ Hàn càng không ngừng vỗ lưng an ủi cô.

Hận không thể đem Đường Hạo Nam bắt đến đây, đánh một trận, vì cô trút giận!

"Hạ Nhất Nhiễm!"

Từ trên truyền đến tiếng gào thét điên cuồng của người đàn ông, rồi sau đó, một bóng dáng hướng về bên này chạy vội tới...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Em Không Nghĩ Muốn Yêu Anh Nữa Rồi !

Nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm cùng Lục Ngộ Hàn ôm áp cùng một chỗ, Đường Hạo Nam ghen tị đến gần như muốn nổi điên, nổi giận đùng đùng vọt đến.

Dưới ánh trăng, Hạ Nhất Nhiễm từ trong lòng ngực Lục Ngộ Hàn rời đi, cô đứng lên khi đó, thấy được Đường Hạo Nam đứng ở chỗ cách bọn họ không xa.

Dáng vẻ anh hùng hổ, giống như đang ghen, cô ở trong lòng hừ lạnh.

"Cậu... Con phải trở về." Cô đối với Lục Ngộ Hàn nhẹ giọng nói, sau đó, bước đi loạng choạng không vững, hướng tới Đường Hạo Nam đi đến. Đường Hạo Nam sững sờ không nhúc nhích, hai mắt nắm chặt, nhìn người con gái mặc toàn thân đồ công sở tinh xảo, mái tóc xoăn buông rơi tán loạn.

Anh đến tòa nhà cũ tìm cô, không tìm được cô, cho rằng cô thương tâm khổ sở nên ra ngoài giải sầu rồi, ai biết, tìm tới nơi này khi đó, vậy mà lại nhìn đến cô đang ở cùng với Lục Ngộ Hàn!

Lần trước là ngồi cùng một chỗ thân mật uống rượu, lần này là ôm áp cùng một chỗ!

Tìm hung hăng đau đớn, một cổ ghen tuông ở trong lòng ngực lên men, cô hướng tới chính mình đi tới. Cho dù ánh trăng sáng tỏ, sáng như ban ngày, anh cũng thấy không rõ về mặt của cô.

Hạ Nhất Nhiễm ánh mắt lướt xuống ở trên thân anh, chạy tới bên người anh, Đường Hạo Nam mới vừa vươn tay muốn ôm lấy cô, mà cô lại từ bên người anh, đi lướt qua, kiên quyết đi tới.

"Hạ Nhất Nhiễm!" Anh phẫn nộ xoay người, trừng mắt hướng bóng lưng cô kêu hô, cô giống như là không có nghe thấy anh gọi, tiếp tục đi về phía trước.

Đường Hạo Nam tức giận chân bước dài, bước nhanh liền muốn tiến lên, nhưng mà, bả vai bên phải bị người mạnh bắt lấy, một cổ cảm giác đau rát truyền đến, "Đường Hạo Nam! Con, cái tên khốn kiếp này!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng quát, Đường Hạo Nam xoay người, quả đầu rắn chắc hữu lực của Lục Ngộ Hàn chuẩn xác rơi vào trên mặt của anh.

"Hí..." Anh đau đến thở ra khí lạnh!

Hạ Nhất Nhiễm giống như không có nghe đến tiếng đánh nhau phía sau, chậm rãi đi trên con đê, bóng dáng mảnh khảnh của cô đi ở bên đường, dưới ánh trăng, có vẻ tịch liêu mà cô độc.

Hai người đàn ông, bởi vì Hạ Nhất Nhiễm mà tranh đấu.

Đây cũng là Đường Hạo Nam lần đầu tiên đối với Lục Ngộ Hàn cái người cậu này đánh nhau, Lục Ngộ Hàn đã từng đi lính, ở phương diện vật lộn đánh nhau gì đó là có kỹ thuật cao hơn, qua mấy hiệp, Đường Hạo Nam đã bị đánh cho hoa rơi nước chảy (tôi bởi hoa lá), chặt vật té trên mặt đất.

"Con ba lần bốn lượt tổn thương con bé như thế, không sợ con bé triệt để đối với con hết hy vọng sao?! Đến lúc đó con bé thật sự chết thật, ta xem con làm sao khóc lóc cầu xin?!" Lục Ngộ Hàn níu chặt áo của anh, tức giận quát.

Đường Hạo Nam lại nở nụ cười, phun ra một ngụm máu tươi, "Đến lúc đó, cậu vừa lúc tận dụng mọi thứ, đem cô ấy kéo về phía mình..." Anh cười châm chọc, hai mắt hung tợn trừng mắt Lục Ngộ Hàn, "Cậu đừng cho là con nhìn không ra cậu thích cô ấy!"

Anh đã sớm cảm thấy được, Lục Ngộ Hàn đối với Hạ Nhất Nhiễm tâm tư không đơn giản.

Lục Ngộ Hàn không nghĩ tới Đường Hạo Nam thật sự đã nhìn ra, quả đầu vung lên vừa muốn đánh anh, kết quả nhện xuống rồi.

"Ai bảo con đối với cô ấy không tốt?!" Lục Ngộ Hàn tức giận gầm nhẹ, hạ giọng, sợ bị Hạ Nhất Nhiễm nghe được!

"Cậu thân yêu của con ơi, người cuối cùng thừa nhận rồi..." Đường Hạo Nam châm chọc nói, Lục Ngộ Hàn buông anh ra, đứng lên, trèo lên trên dè đi tìm Hạ Nhất Nhiễm.

Cạnh bờ sông chỉ còn lại có anh một người, Đường Hạo Nam ngồi dậy, hai gò má đau rát, miệng tất cả đều là mùi máu tươi, dưới ánh trăng, người đàn ông lấy ra hộp thuốc lá cùng cái bật lửa, tay run rẩy đốt một điếu thuốc, rồi sau đó, hưng hăng hút.

Anh bị sắc ghen chặt vật ho khan một hồi lâu, nghe được tiếng động cơ của chiếc Land Rover, rồi sau đó âm thanh đi xa...

Đàn ông thích cô thật đúng là không ít.

Anh ngồi ở kia cười khò, kỳ thật, đến trường khi đó cũng rất nhiều nam sinh thích cô...

Nhưng mà hoa đào của cô bị anh từng đóa âm thầm ngắt rớt, anh cảm thấy được, những cái nam sinh này chỉ là ham thích vì cô xinh đẹp đáng yêu, cũng không phải thực thích cô, chỉ là nghĩ muốn chơi đùa cô...

Hậu tri bất giác ý thức được, kỳ thật căn bản không phải sợ cô bị đùa bỡn, nguyên nhân càng sâu là, đối với cô ham muốn chiếm hữu mãnh liệt.

Từ nhỏ đến lớn cùng nhau lớn lên, cô đối với anh ý lại như vậy, cái chuyện gì đều đã nói cho anh, hai người có đôi khi so với anh em ruột còn thân hơn, anh làm sao có thể chịu được cô đối với nam sinh khác tốt!

Thì ra, trong lúc bất tri bất giác, anh đối với cô, đã...

...

Hạ Nhất Nhiễm bị Lục Ngộ Hàn đưa về nhà cũ, dọc theo đường đi, cô cái gì cũng chưa nói, không nói được một lời, đáng vẻ rất bình tĩnh.

Đến chỗ nhà cũ, Lục Ngộ Hàn muốn đưa cô đi vào, bị cô ngăn ở ngoài cửa lớn, Lục Ngộ Hàn nhìn cô vào phòng, không lâu sau, cánh cửa sổ ở một phòng ở lầu hai sáng đèn, anh mới rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm ngã vào trên giường, vẫn không nhúc nhích nằm úp sấp, im lặng rơi lệ, hai tay gút gao cầm lấy khăn trải giường, yết hầu tắc nghẽn, cứng rắn.

Lục Ngộ Hàn nói, Đường Hạo Nam bị mình đánh một trận.

Cô không quan tâm anh là có bị thương hay không, cô cũng rất muốn đánh cho anh một trận, nhưng cô có không tư cách kia.

Qua không biết bao nhiêu lâu, khi cô sắp ngủ thoi điểm, cửa phòng đột nhiên bị người đá văng, cô bị kinh tỉnh, còn không có ngồi dậy, thân thể đã bị người áp ở dưới thân.

Mùi khói, mùi máu tươi, cùng với khí tức đàn ông quen thuộc trên người chỉ duy nhất thuộc về anh, dạy lòng của cô, hưng hăng chấn động một phen.

"Anh cút!" Cô trầm giọng nói, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em bây giờ vẫn còn là vợ của anh! Anh không cho phép em cùng người đàn ông khác thông đồng!" Đường Hạo Nam ở bên tai cô bạo quát, âm thanh kia đinh tai nhức óc.

"A ha... Đường tiên sinh, người lại vẫn thừa nhận tôi cái người vợ này sao? Không phải ở trước mặt người phụ nữ anh yêu thương nói, không có kết hôn à? Hiện tại sao lại ở đây nói tôi còn là vợ của anh chứ?!" Cô châm chọc phân bác, trong âm thanh mang theo cười lạnh, Đường Hạo Nam một tay kéo cô lật chuyển lại.

Hạ Nhất Nhiễm thấy được mặt anh.

Lúc này, có thể dùng "Mặt mũi bầm dập" để hình dung anh.

Hai tay Đường Hạo Nam bưng mặt cô, con ngươi màu đỏ tươi gút gao trừng mắt nhìn cô, "Em chẳng lẽ muốn để cho anh ở trước mặt Mộng Mộng thừa nhận em là vợ của anh sao, sẽ đem cô ấy tức chết sao?! Hạ Nhất Nhiễm, em luôn miệng nói yêu anh, tại sao không thể suy nghĩ cho anh?!"

Lòng người đàn ông đau thắt lại, anh cảm thấy được cực kỳ bất lực, lại có loại cảm giác bị cô từ bỏ.

"Được, tôi vì anh suy nghĩ, tôi sẽ mau chóng ly hôn với anh, cho anh vĩnh viễn cùng người phụ nữ anh yêu thương cùng một chỗ!" Ở trong mắt cô, người Đường Hạo Nam yêu là Đồng Y Mộng, còn cô, chẳng qua là món đồ chơi anh nhất thời thấy hứng thú!

Hiện tại, vợ cả đến đây, cô, chỉ có thể rời khỏi.

"Em...!" Đường Hạo Nam có chút kích động muốn bóp chết cô, cô vậy mà muốn ly hôn?!

"Nghĩ muốn cùng anh ly hôn, đến bên Lục Ngộ Hàn? Em nằm mơ! Hạ Nhất Nhiễm! Em đời này sống là người của anh, chết là ma của anh!" Đường Hạo

Nam bạo quát, cúi đầu liên cắn môi cô, hung hăng dùng lực, cắn nát môi cô, dùng lực hút máu tươi của cô, cánh tay rắn chắc vòng chặt eo cô, dùng lực hướng trong lồng ngực mình ép sát, hận không thể đem cô áp vào trong thân thể mình.

Vài ngày mới được nhìn thấy cô, thì ra đã khát vọng như thế.

Khát vọng nhìn đến cô, ôm cô, hôn cô, ôm lấy cô cùng nhau đi vào giấc ngủ...

Hai tay cô dùng lực đánh vào sau lưng anh, nước mắt ồ ồ rơi xuống, không chế không nổi nức nở ra tiếng, thống khổ phát tiết đau khổ trong lòng.

"Ừm... Em làm không được... Cầu xin anh... Cùng em ly hôn đi... Em phải rời khỏi anh... Cách các người càng xa càng tốt!" Anh buông cô ra khi đó, cô khóc nói, nước mắt bò đầy cả khuôn mặt, sắc mặt đỏ lên, đáng vẻ cực kỳ thương tâm cực kỳ đau lòng.

Đường Hạo Nam nhìn không được vỗ về mặt cô, chà lau nước mắt trên gò má cô.

Đau lòng nhìn cô, ly hôn?

Tại sao nghĩ đến hai chữ này, đó là lòng tràn đầy không muốn?

Anh cắn chặt răng, nhìn mặt cô, trong hai mắt lóe ra lệ quang.

"Nếu yêu anh, cũng đừng nói với anh chuyện ly hôn!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói.

"Em không nghĩ muốn yêu anh nữa rồi! Em yêu không nổi! Anh cho tới bây giờ cũng không thuộc về em! Anh yêu vĩnh viễn là của cô ấy! Em không cần hèn mọn yêu anh như vậy! Em là người, em không phải công cụ! Em là rõ ràng người!" Cô rống, thanh âm run rẩy, nước mắt sớm vỡ òa, nói xong, hai tay nhìn không được ôm anh càng thêm chặt.

"Không thích em, hãy bỏ qua cho em đi... Cầu xin anh..." Cô ghé vào trên bờ vai anh, dán sát lỗ tai anh, thống khổ cầu xin.

Đường Hạo Nam đau lòng đem cô càng ôm chặt hơn, một lòng tại điên cuồng nhảy loạn, tình yêu đối với cô liền muốn miêu tả sinh động.

Nhưng làm thế nào cũng nói không nên lời, trong đầu tất cả là đáng về Đồng Y Mộng kia điềm đạm đáng yêu, mà cô cũng mạnh đẩy anh ra.

"Anh đi đi! Sợ không chiếm được cổ phần công ty đúng không, chờ ba tháng sau nhất định sẽ thuộc về anh!" Cô cho rằng anh tìm đến cô, là vì cổ phần công ty, xoa xoa nước mắt, chết tâm nói.

Cô nói lời này, dạy Đường Hạo Nam hận không thể bóp chết cô, bấp thệ trên mặt đang run run.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng muốn bỏ đi cho xong!" Anh rống xong, đẩy ngã cô, thân thể áp ở dưới thân thể cô!

"Anh đừng đụng chạm tới! Cút ngay!" Ý thức được anh muốn để làm gì, cô tức giận gào rống, điên cuồng mà đánh đấm anh, sức lực của người đàn ông căn bản không phải cô có khả năng chống đỡ.

Đau đớn, đem cô xé rách.

Cô trở mặt, đôi má bị anh giữ chặt.

"Cút... Ra ngoài... Ừm!" Cô gào rống, anh ngăn chặn môi cô, răng môi hai người quấn lấy dây dưa cùng một chỗ, hạ thân chặt chẽ nối liền cùng một chỗ.

Cô giãy dụa rất lâu, lại giống điên rồi một dạng hùa theo ý anh, mang theo lòng tràn đầy đau nhức cùng bi ai, nước mắt càng không ngừng tuông rơi, người đàn ông hút liếm hết tất cả nước mắt của cô, nảy sinh ác độc va chạm mạnh hơn, ôm cô càng thêm căng chặt.

Như vậy liệu chết triền miên cùng một chỗ, trong lòng đôi bên đều có thống khổ cùng bất đắc dĩ, đặc biệt là Đường Hạo Nam.

Bên trái là mối tình đầu, bên phải là vợ.

Lựa chọn Hạ Nhất Nhiễm, sẽ có lỗi với Đồng Y Mộng, lựa chọn Đồng Y Mộng, sẽ phụ tình yêu thâm thiết của Hạ Nhất Nhiễm đối với mình.

Sau khi phát tiết, cô vẫn không nhúc nhích nằm trên giường, nước mắt cùng mồ hôi thấm ướt khuôn mặt cô, dính ở trên má, người đàn ông vươn tay nhẹ nhàng mà vén lên, di động của anh đang không ngừng chấn động, anh giống không có nghe đến.

"Anh cần phải trở về..." Hạ Nhất Nhiễm thấp giọng nói, nhìn vào con người sâu thẳm của anh, trên mặt anh bầm tím cực kỳ nghiêm trọng, xem ra chặt vật mà còn có chút sa sút.

"Không sợ cô ấy hoài nghi sao? Còn không mau trở về?" Nỗi đau trong trái tim từ đáy lòng lan tỏa, vừa mới một hồi, thật giống như là trở lại những ngày tháng trước đây, mà cô, đúng là người vợ danh chính ngôn thuận của Đường Hạo Nam, được luật pháp bảo vệ!

Nhưng cũng là kẻ thứ ba trong mắt mọi người.

Có câu nói thế nào nhỉ?

Trong hôn nhân, không có tình yêu, mới thuộc về người thứ ba.

Đường Hạo Nam đối với cô, không có yêu, cho nên, cô chính là kẻ thứ ba.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích nhìn cô, ánh mắt chần chờ, "Không được không thích anh! Em là của anh!"

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, "Em là của anh, anh sẽ là của em sao? Không cần bá đạo như thế, anh không thuộc về em! Anh đi đi!" Trái tim đau đớn, để cho cô không cách nào hô hấp, liên tục thở dốc, buộc chính mình đuổi anh rồi đi.

Giờ này khắc này, cảm giác anh cũng là bất đắc dĩ.

Nhưng mà, anh chưa từng mở miệng nói qua một tiếng, yêu cô, để ý cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Một Tiếng bà Xã

Khi Hạ Nhất Nhiễm nói những lời này, có lẽ, Đường Hạo Nam chỉ cần nói với cô một tiếng rằng anh yêu cô, để ý cô, tương lai mặc kệ cô gặp cái uy khuất gì, cô sẽ không oán không hối hận!

Nhưng mà, anh ngậm miệng, chần chờ rồi!

Dùng trăm mặc nói cho cô, anh không thuộc về cô!

Tim, vỡ vụn thành ngàn vạn mảnh, đau đến vô cảm rồi.

Đường Hạo Nam không nói được một lời nằm xuống, đem cô kéo vào trong lòng mình. Cô không có tiếp tục giãy dụa, từ từ nhắm hai mắt, tạm thời cảm thụ ôm ấp của anh mấy ngày không còn được đến.

Vòng tay ôm ấp này, hương thụ nhiều một giây, đều là xa xỉ.

Có lẽ sau này lại không có thể có được nữa rồi.

Người đàn ông mềm nhẹ hôn xuống, roi trên trán cô, nhẹ như lông vũ, mềm nhẹ an ủi trái tim đã vỡ nát của cô.

"Anh cũng rất đau khổ... Anh không thể lại thương tổn đến cô ấy... Cũng không nghĩ muốn lại làm tổn thương em..." Anh run giọng nói, lòng tràn đầy bàng hoàng.

Anh gằn từng tiếng, để cho trái tim Hạ Nhất Nhiễm rỉ máu, nước mắt ồ ồ trào ra.

Bỗng nhiên lại tin lời anh nói, cảm nhận được sự đau khổ của anh.

Cảm thấy được, anh cũng cực kỳ không dễ dàng.

Đồng Y Mộng là mối tình đầu của anh, nguyên nhân vì bọn họ mà thành người sống đời sống thực vật, anh khẳng định là ấy vậy.

Hiện tại, Đồng Y Mộng tỉnh dậy, lại không nhớ rõ những chuyện trước kia, đương nhiên là muốn gạt cô ta, không thể để cho cô ta lại bị kích thích.

Mà còn về cô...

Đường Hạo Nam nói, không muốn thương hại cô, điều này chứng minh, anh cũng là để ý chính mình.

Yêu một người chính là như thế này, đối phương một câu lời ngon tiếng ngọt, liền đủ để cho tất cả oán, nháy mắt tan biến.

Trở tay ôm lấy anh, đầu ở trong lòng anh nhẹ nhàng mà cọ xát, Đường Hạo Nam vuốt ve đầu cô, trái tim cũng đang run rẩy, rỉ máu.

"Em biết anh cũng cực kỳ khó xử, em có thể hiểu được anh. Nhưng mà, trong tình yêu, chưa từng có quy luật ba người. Anh đã yêu cô ấy, sẽ không cần trở lại trêu chọc em, em sẽ giúp anh gạt, phối hợp anh diễn trò, kỳ hạn đến, chúng ta bí mật ly hôn, như vậy, cũng coi như không làm... thất vọng cô ấy rồi." Cô chịu đựng kích động muốn rơi lệ nói xong, từ trong lòng anh rời khỏi, mới vừa nghĩ đứng dậy, Đường Hạo Nam lại kéo cô vào trong lòng.

"Những lời này là em thật tâm nói? Em có thể cam tâm tình nguyện cùng anh ly hôn sao? Toàn thân mà lui? Nhìn anh cùng với cô ấy?!" Đường Hạo Nam run giọng chất vấn, tại sao nghĩ đến sau này rất cuộc không có cách nào khác cùng với cô nữa, trong lòng liền có mãnh liệt không muốn?

Không cam lòng lại như thế nào?

Anh lại không thích cô!

"Anh đừng nói những thứ này nữa, có được hay không? Em sẽ quên anh thôi!" Cô trầm giọng nói, sau lưng bị Đường Hạo Nam gắt gao kéo sát, lòng bàn tay dán vết sẹo nhúm trên lưng cô bị Axit sunfuric ăn mòn lưu lại.

"Anh không cho phép!" Anh cắn răng nói, nước mắt nóng bỏng từ trong khóe mắt trào ra.

Hạ Nhất Nhiễm trong vòng tay anh, căn bản không thấy được nước mắt thống khổ của anh.

"Anh thực ích kỷ!" Dựa vào cái gì yêu cầu cô không vứt bỏ anh, dựa vào cái gì lại vẫn chiếm lấy cô?

Tình yêu, vốn là ích kỷ, chỉ là anh vẫn không rõ, đã sớm yêu thương cô, đối với Đồng Y Mộng, chỉ còn lại có áy náy.

"Anh chính là ích kỷ! Em là của anh!" Đường Hạo Nam vẫn như cũ bá đạo nói, gắt gao ôm chặt cô.

Cô tùy ý anh gắt gao ôm, hai người giống đứa trẻ mới sinh, trần như nhộng, gắt gao ôm ấp cùng một chỗ.

...

Qua không biết bao nhiêu lâu, Đường Hạo Nam cuối cùng buông lỏng cô ra, anh ngồi dậy, mặc quần, từ trong túi áo lấy ra thuốc lá, để trần trên thân, ngồi ở bên giường liền lấy thuốc hút, Hạ Nhất Nhiễm không quản anh, đi buồng vệ sinh.

Một hồi lâu, cô bung một chậu nước ấm đi ra.

Cô khom người đứng ở phía trước anh, cầm khăn nóng chà lau vết máu cùng bầm tím trên mặt anh, Đường Hạo Nam ngẩng đầu, đối diện vẻ mặt ôn nhu dịu dàng của cô.

Khăn mặt ấm áp vỗ về bóng rât trên mặt, anh nhìn cô dịu dàng, lòng đang rung động.

"Bà xã..." Thì thào kêu hô.

Một tiếng "Bà xã", đồng thời đau đớn trái tim hai người, tay Hạ Nhất Nhiễm run nhè nhẹ, cố gắng bảo trì trấn định giúp anh chà lau.

"Bà xã..." Anh tiếp tục kêu hô, cảm giác cái xung hô này, đủ để chứng minh quan hệ của bọn họ.

Liền tính không phải vợ, cũng hơn hẳn người thân.

Giờ này khắc này, tuy rằng đau khổ, cũng thâm nhập ngọt ngào đậm mật.

Cô mỉm cười nhìn anh, "Lần sau đừng cùng cậu đánh nhau, anh trước kia sùng bái, tôn kính cậu như vậy, vì em xung đột, không đáng!"

"Cậu thích em!" Đường Hạo Nam đột nhiên buồn bực rống, Hạ Nhất Nhiễm sùng sốt, lập tức chậm rãi lắc đầu.

"Kha Dịch Thần thích em, hiện tại cậu anh cũng thích em, em có phải tùy thời đều sẽ bị bọn họ cướp đi hay không?" Anh ghen tức lên án.

"Anh suy nghĩ nhiều." Cô nhàn nhạt phản bác.

"Em rời xa anh, em còn trẻ, em còn có thể tìm một người yêu em, gả cho người đó!" Ngực trần tràn đầy ghen tuông dày đặc, Đường Hạo Nam liên tiếp lên án.

Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, cũng không có phản bác.

Tuy rằng cô chưa từng nghĩ tới sau khi ly hôn sẽ yêu người đàn ông khác, sẽ tái hôn, nhưng mà, ai có thể đảm bảo lời thề son sắt, sẽ yêu một người cả đời?

Huống chi người kia, là người dù cố gắng như thế nào, tranh thủ như thế nào, cũng đuổi không kịp.

Cô lặng im rồi!

Lòng Đường Hạo Nam, quặn đau, đang nhỏ máu.

Hạ Nhất Nhiễm đi tìm hòm thuốc gia dụng, từ bên trong tìm ra nước thuốc, giúp anh lau miệng vết thương.

Đường Hạo Nam vẫn không nhúc nhích, như bức tượng, ngồi ở kia.

"Không còn sớm, anh trở về đi, vết thương trên mặt tốt nhất dùng khăn nóng đắp lên mới mau lành." Cô bình tĩnh nói, đem cái hòm thuốc thu dọn xong, Đường Hạo Nam nâng lên đôi mắt tối như mực, nhìn về phía cô.

"Em tại sao không sớm chút thổ lộ với anh?!" Anh thấp giọng chất vấn, nhìn thẳng vào hai mắt của cô.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, anh đứng dậy, bắt đầu mặc áo somi.

Ý tứ của anh là, tại sao trước khi anh gặp được Đồng Y Mộng, không cùng anh thổ lộ sao?

Hiện tại nói những thứ này, lại vẫn có ý nghĩa sao?

Cô không phản bác được, đi buồng vệ sinh tắm dội, Đường Hạo Nam nhìn phương hương buồng vệ sinh, lại nhìn cả căn phòng ngủ rộng mở, tòa nhà này, là anh ra giá thật cao mua về tới, chỉ là phí sang tên, thuế tài sản, liền tốn mấy chục vạn.

Đơn giản là, đã từng đối với cô hứa hẹn qua, tương lai nhất định giúp cô đoạt lại nhà cũ mẹ cô để lại cho cô.

Tại sao cô không sớm chút đối anh tỏ tình?!

Nói vậy, anh có lẽ hẳn không gặp được Đồng Y Mộng, sẽ không theo cô ta yêu đương, nói vậy, bọn họ có lẽ thực sẽ cùng một chỗ...

Hạ Nhất Nhiễm tắm rửa xong ra ngoài, Đường Hạo Nam vậy mà còn chưa đi, anh mặc áo somi trắng, cầm áo khoác Tây phục trong tay, toàn thân cô đơn đứng ở chỗ không xa.

Hai người đối mắt nhìn nhau, cô đã khôi phục lại bình tĩnh.

"Anh đi đây..." Anh nhàn nhạt nói.

"Uh'm, đi đường cẩn thận! Nếu không kêu lái xe tới đón anh đi!" Cô đi tới, bình tĩnh nói, cho dù trong lòng có vạn phần không muốn.

Đường Hạo Nam nhếch môi, cứng ngắc cười, cười đến cô đơn, thương cảm.

Anh xoay người, cô đi theo anh ra khỏi phòng ngủ, muốn tiễn anh.

"Dọn đến căn hộ bên kia ở đi, nơi này quá lớn, không an toàn!" Hai người đi ở trên bậc thang, anh trầm giọng nói.

"Không! Em không đi!" Cô quật cường phản bác, nơi đó, đã từng là tổ ấm của bọn họ.

Dời qua đó, chỉ biết thấy cảnh thương tình.

"Em tại sao lại ngang ngược như thế?!" Anh rống, âm thanh vang vọng cả ngôi nhà, lại vẫn kèm thêm tiếng vang.

"Em..."

"Hạ Nhất Nhiễm! Có thể đừng làm cho anh lo lắng hay không?! Em không đến căn hộ của anh cũng được, bất động sản đứng tên anh có rất nhiều! Hoặc là em dọn đi cùng Tô Tiểu Quả ở chung cũng được!" Anh kích động nói, là thật lo lắng an nguy của cô.

Cô vẫn lại là lắc đầu, dẫn đầu đi xuống lầu, Đường Hạo Nam tức giận rửa thảm, đi theo cô, ra khỏi phòng, đến chỗ sân nhà.

"Anh biết không? Mẹ em là vì cha em cùng người đàn bà họ Cố kia ở bên ngoài..., mới nhảy lầu tự sát..." Dưới ánh trăng, trong viện có vẻ vắng lặng, âm trầm, Hạ Nhất Nhiễm nhìn mảnh đất mẹ mình đã ngã chết kia, trầm giọng nói.

Lòng Đường Hạo Nam, phút chốc xiết chặt.

Nhìn về phía cô, cô có thể cũng sẽ cùng mẹ cô một dạng hay không...

"Mẹ quá u mê, tại sao muốn dùng sai lầm của người khác tới trừng phạt chính mình? Bà chết đi, cuối cùng lại vẫn thành toàn bọn họ... Chết từ tế không bằng lại còn sống, còn sống liền lại vẫn có hi vọng..."

Lời của cô, để cho Đường Hạo Nam an tâm, không sợ cô lại luẩn quẩn trong lòng.

"Vì không cho bị kịch lần thứ hai xảy ra, cho nên, chúng ta sau này không cần gặp lại nữa..." Cô bình tĩnh nói, nhìn Đường Hạo Nam.

Ánh trăng lặng lặng phủ lên dáng vẻ của người đàn ông một tầng cô tịch, Đường Hạo Nam tâm cũng bình tĩnh, "Không gặp lại? Không có khả năng! Đi công ty đi làm đi! Làm trợ lý của anh! Để cho anh mỗi ngày đều có thể nhìn đến em!"

"Kia không có khả năng!" Cô quả quyết cự tuyệt, Đường Hạo Nam nắm tay.

Cô có kiêu ngạo của mình!

Không có khuyên nữa, nhanh chóng rời đi.

Hạ Nhất Nhiễm tiến lên, đem cửa lớn khóa trái, dựa vào ván cửa, cô hít vào một hơi thật sâu, chua sót cười.

"Mẹ... Con không nên trách anh ấy... ANH ấy vốn dĩ yêu là Đồng Y Mộng, so với cha cùng người đàn bà họ Cố kia là hoàn toàn khác nhau..." Cô thì thào nói, vì Đường Hạo Nam biện hộ.

...

Đường Hạo Nam đi về căn hộ ở trung tâm thành phố tắm rửa một cái, mới trở về Đường gia.

"Anh Hạo Nam... Anh trở về rồi!"

Vừa mới tiến vào cửa, Đồng Y Mộng hai chân để trần, mặc váy ngủ từ trên lầu đi xuống, kích động lớn tiếng kêu hô, hướng tới anh chạy tới.

Đường Hạo Nam nhú mày, đi tới tiến lên, lập tức ôm cô ta lên.

"Sao lại không mang giày liền đi xuống lầu rồi hả? Cảm lạnh thì làm sao?" Anh cưng chiều nói, miệng máy móc theo quán tính, giống như sớm thành thói quen.

Đồng Y Mộng vênh môi, "Anh đi nơi nào rồi hả? Người ta một mực chờ anh, anh không có ở đây, em ngủ không được... Anh Hạo Nam.. Em sợ nhất vừa tỉnh ngủ, anh không ở bên người, cảm giác toàn bộ đều đã thay đổi. Giống như, toàn bộ thế giới đều đã vứt bỏ em..."

Đồng Y Mộng nói xong liền muốn khóc lên.

"Ngoan, đừng khóc, anh chỉ phải đi giải quyết công việc có chút bận rộn thôi." Đường Hạo Nam vội vàng trấn an, Đồng Y Mộng mạnh ngẩng đầu, lúc này mới phát hiện, trên mặt Đường Hạo Nam bầm tím.

"Anh Hạo Nam, mặt của anh là xảy ra chuyện gì?!" Đồng Y Mộng giống như mới phát hiện vết thương trên mặt Đường Hạo Nam, vẻ mặt hoảng sợ nhìn anh, trong con ngươi lóe ra đau lòng.

"Không cần thận trọng, không có việc gì, chúng ta lên lầu!" Anh nói xong, ôm Đồng Y Mộng đi nhanh lên cầu thang.

"Không đúng, em khẳng định anh cùng người khác đánh nhau rồi! Là ai đánh anh? Nói cho em biết được không?" Đồng Y Mộng càng không ngừng truy vấn, Đường Hạo Nam không chịu nói với cô ta lời nói thật.

"Anh nói cho em biết đi!"

"Mộng Mộng! Em đừng hỏi!" Đặt cô ta ở trên giường, Đường Hạo Nam nghiêm khắc nói, vẻ mặt cực kỳ hung dữ.

Đồng Y Mộng bị dáng vẻ của anh làm cho ngẩn ra, Đường Hạo Nam vậy mà giống như không thấy được, đứng dậy đi toilet, khi cửa toilet vừa đóng, người con gái vốn dĩ nhu nhược nằm ở trên giường, trên mặt lộ ra vẻ ngoan độc.

Anh, thật sự thay đổi...

Đối với cô ta thật sự không thích rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Cô Ta Nói Mất Trí Nhớ, Chị Thật Đúng Là Tin Sao?

Đồng Y Mộng không nguyện thừa nhận cái sự thật này!

Dù cho trong lòng mơ hồ biết, Đường Hạo Nam đã đi tình biệt luyến rồi.

Cho dù là vậy, lại như thế nào?!

Cô ta tuyệt đối hẳn không tro mắt nhìn anh cùng với Hạ Nhất Nhiễm!

Đường Hạo Nam rửa mặt, dựa theo Hạ Nhất Nhiễm dần dò, dùng khăn nóng đắp lên mặt, anh nhìn chính mình trong gương, ánh mắt chần chờ, tim, ản ản đang run run.

Mới rời khỏi cô không bao lâu, lại bắt đầu nghĩ muốn cô rồi.

Trở lại phòng ngủ khi đó, Đồng Y Mộng đã nằm xuống, cô ta nằm nghiêng, bả vai mơ hồ đang run run. Đường Hạo Nam nhớ tới vừa nãy đối với cô ta dường như không kiên nhẫn gầm lên, cô ta hiện tại khẳng định đang khổ sở đi?

Âm thầm thở dài, anh mới đi đến bên giường, ở bên giường ngồi xuống, "Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam... Anh có phải không thích em nữa rồi hay không? Em mấy ngày nay có nghĩ tới, em nằm bệnh viện hơn bốn năm, bốn năm thời gian, khẳng định đã xảy ra rất nhiều chuyện, có rất nhiều biến cố..." Đồng Y Mộng nói xong hít hít cái mũi, không có nhìn anh.

"Anh Hạo Nam, nếu, anh thật sự di tình biệt luyến, không cần gạt em, em sẽ rời khỏi, đã liên lụy anh nhiều lắm!" Đồng Y Mộng nói giọng khàn khàn, vẻ mặt đau thống mà bi thương.

Đường Hạo Nam cả người căng thẳng, cũng là chột dạ.

Không nghĩ tới cô ta sẽ hoài nghi như thế.

"Mộng Mộng! Bác sĩ nói qua, em không thể suy nghĩ lung tung! Giữa chúng ta, nói cái gì liên lụy không liên lụy, năm đó rõ ràng là..." Rõ ràng là lỗi của anh, cô ta xảy ra tai nạn xe cộ, là vì bị kích động...

Nghĩ đến một đoạn quá khứ kia, Đường Hạo Nam trong lòng lại càng áy náy.

Đồng Y Mộng nghe lời áy náy Đường Hạo Nam nói, trong lòng mừng thầm, chỉ cần anh đối với cô ta còn có áy náy, cô ta tin tưởng, nhất định sẽ có biện pháp!

"Anh Hạo Nam... Em không đáng để anh đối tốt với em như thế... Em không đáng... Em hiện tại trở nên người không ra người, quý không ra quý, em..."

"Mộng Mộng! Đừng nói nữa! Chuyện anh đồng ý với em, liên đều không nuốt lời!"

Đối với Đồng Y Mộng hứa hẹn, nếu thực hiện, vậy, đối với Hạ Nhất Nhiễm thì sao?

Hứa hẹn qua, anh không ly hôn đâu?

Trong lòng khổ không thể tả, cảm thấy được, đời này khẳng định muốn phụ lòng một người trong đó...

...

Hạ Nhất Nhiễm nằm ở trên giường, lẩn qua lẩn lại ngủ không được, nghĩ đến Đường Hạo Nam giờ phút này chính đang ôm Đồng Y Mộng an ủi, hoặc là ôm nhau ngủ, tim như bị đao cắt.

Loại thống khổ này muốn so với trước kia nhìn bọn họ yêu nhau muốn đau hơn ngàn lần, vạn lần!

Bởi vì, cô cùng Đường Hạo Nam cũng ngăn ngừa "Mén nhau" qua...

Hồi ức như thủy triều, cũng ý thức được, ở trong ba tháng ngăn ngừa, anh để lại cho cô rất nhiều, hồi ức.

Cô ở Bắc Kinh bị một ông chủ lớn ức hiếp, anh như kỵ sĩ một dạng, đột nhiên xuất hiện, cứu cô.

Cô cảm mạo phát sốt, anh chăm cô uống thuốc.

Dạy cô cười ngửa, mang cô đi ăn ở nhà hàng chuyên món Pháp

Đau bụng kinh thời điểm, anh tự mình giúp cô hâm cháo, mua băng vệ sinh.

Lại vẫn có vô số lần hoan ái cùng triền miên.

Còn cả chuyện anh giúp cô lấy lại căn nhà cũ cùng với, nói muốn sinh con với cô.

Nghĩ đến những chuyện này, nước mắt lại không tự giác trào ra, tay xiết chặt lấy khăn trải giường, uất ức trong lòng kiềm chế như đao cắt đau đớn ập tới...

"Anh từng cưng chiều em, thật lòng để ý đến em, đúng hay không?" Cô thì thảo khàn khàn hỏi, nước mắt thấm ướt gối đầu.

Những yêu chiều sủng ái đó của anh cho cô, giống như một giấc mộng đẹp, Đồng Y Mộng tỉnh dậy, mộng đẹp của cô cũng nát!

Cứ như vậy đi, Đường Hạo Nam là không có khả năng vứt bỏ Đồng Y Mộng, bọn họ vốn là là một đôi, cô chẳng qua chỉ là một người khách qua đường trong cuộc đời của anh mà thôi.

...

Tô Tiểu Quả tìm đến nhà cũ, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm, cô tức giận đem cô quả trách một trận!

"Hạ Nhất Nhiễm! Chị thực không có suy nghĩ! Đến em cũng đều đã gạt! Chị lại vẫn coi em như chị em tốt sao?!" Tô Tiểu Quả tức giận gầm thét, nhìn chăm chăm Hạ Nhất Nhiễm đã gây đi một vòng.

"Tiểu Quả! Em đừng nóng giận nữa! Chị cũng là nghĩ muốn bình tĩnh một chút." Cô vội vã tiến lên, giữ chặt cánh tay của Tô Tiểu Quả, giải thích.

Tô Tiểu Quả dùng lực bỏ ra cánh tay của cô ra, "Chị có cái gì cần yên tĩnh suy nghĩ?! Hạ Nhất Nhiễm, chị quá dễ cho em xem thường rồi! Rõ ràng chị mới đúng là người vợ hợp pháp của Đường Hạo Nam, dựa vào cái gì cái con nhỏ Đồng Y Mộng kia tính đây, chị phải rời khỏi Đường Hạo Nam, làm bộ như cái gì cũng chưa xảy ra chứ?! Dựa vào cái gì?!"

Tô Tiểu Quả sau khi biết những thứ này, tức giận đến thiếu chút nữa thổ huyết, vì Hạ Nhất Nhiễm bênh vực kẻ yếu!

"Tiểu Quả! Tình huống phức tạp, Đồng Y Mộng không thể lại chịu kích thích, mạng người quan trọng..."

"Cô ta nói mất trí nhớ, chị thật đúng là tin sao? Em thấy cô ta chính là cố ý giả vờ làm Bạch Liên Hoa!" Tô Tiểu Quả cắt ngang lời Hạ Nhất Nhiễm nói, vội vàng phản bác, cô cảm thấy được, không có loại chuyện cầu huyết như vậy có thể xảy ra được, cái con nhỏ Đồng Y Mộng kia khẳng định là giả vờ.

Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, hướng cô liếc mắt tròn trĩnh, "Em bình tĩnh một chút, đừng ồn ào nữa! Em không hiểu đâu!"

Tô Tiểu Quả tức giận đến thở hắt ra, "Em như vậy còn không phải đều là vì chị sao?! Chị nói chị đi, tại sao luôn đối với bản thân tàn nhẫn như vậy? Liên bị Đường Hạo Nam lừa dối như thế rồi thấy không?"

Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt khẽ biến trở nên trắng, bóng dáng cô mảnh khảnh đi đến cửa sổ, hai tay khoanh trước ngực, nhìn ngoài cửa sổ.

"Chị vẫn đều biết rõ, anh ấy trước giờ yêu Đồng Y Mộng, là chị gieo gió gặt bão, không phải lỗi của anh ấy. Tiểu Quả, em muốn trách thì trách chị đi, là chị không tốt, giống hít thuốc phiện một dạng, rơi vào rồi, không cách nào tự thoát khỏi." Hạ Nhất Nhiễm cười nói, âm thanh khàn khàn.

Tô Tiểu Quả nhìn cô như vậy, lòng cũng đi theo chua xót.

Tình yêu, thật sự giống độc được một dạng sao?

Cô chưa từng nếm thử qua, nhưng mà, nhìn bộ dạng Hạ Nhất Nhiễm muốn ngừng mà không được này, liền cảm thấy được, tình yêu, thực không phải cái gì thứ tốt.

Không có khuyên cô nữa, sợ cô càng thương tâm khổ sở.

...

Dưới sự động viên của Tô Tiểu Quả, Hạ Nhất Nhiễm đi đến cửa hàng đồ ngọt giúp đỡ, mỗi ngày quan tâm tới việc làm ăn trong cửa hàng, phong phú mà bận rộn.

Thời gian, một ngày lại một ngày qua đi.

Vô tri vô giác, cái gì cũng chưa nghĩ, cũng không nghĩ đến chuyện muốn ly hôn. Trái lại thị thực xin đi nước Pháp học tập đã được xét duyệt thông qua...

"Tiểu Quả, chị ra ngoài đi dạo, trong tiệm giao cho em nha."

"Được, chị đừng đi quá xa, sắp tan tầm rồi!" Tô Tiểu Quả đang đếm tiền, đối với cô dạn dò, Hạ Nhất Nhiễm cười, ra khỏi cửa hàng đồ ngọt.

Hạ Nhất Nhiễm đi một mình ở bên đường, giống như tản bộ, cũng giống như giải sầu.

Còn có không tới ba tháng, nên cùng anh ly hôn, nếu không có hôn nhân trong người, cô khẳng định lập tức liền bay đi nước Pháp rồi.

Như thế hiện tại, còn phải ở lại thành phố này ngày ngốc tiếp sao?

Bất tri bất giác, đi tới khu gần trường học đại học, quán ven đường có bán mực xiên nướng, cô tâm huyết dâng trào mua hai xâu, ngồi trên ghế đá bên đường, vừa ăn vừa xem những sinh viên đại học qua lại nhộn nhịp, lại vẫn có một chút cặp tình nhân.

Trẻ tuổi như bọn họ thật tốt.

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cảm thán, chợt đột nhiên, bên cạnh người thêm một người.

Kha Dịch Thần luôn là như thế này đột nhiên xuất hiện, nhìn thấy anh ta, cô theo bản năng liền muốn đứng dậy, bị Kha Dịch Thần lôi kéo ngồi xuống!

Một xiên mực nướng trong tay cô còn không có ăn xong bị anh ta đoạt đi rồi, người đàn ông anh tuấn bắt phàm, vậy mà ngồi ở đây ăn, những nữ sinh đi ngang qua tò mò nhìn bên này, thèm muốn nhìn người đàn ông anh tuấn đẹp trai kia, ngồi ở ven đường ăn mực xiên nướng.

"Kha Dịch Thần, anh lại muốn như thế nào?!" Hạ Nhất Nhiễm buồn bực thấp giọng nói.

Cô chưa từng quen Đường Hạo Nam từng nói qua với cô, chuyện Kha Dịch Thần.

Cô một mực đề phòng anh ta.

Kha Dịch Thần liếc cô, lấy khăn tay trong Tây phục, lau miệng, "Có cần phải giống như cùng đề phòng cướp, mà đề phòng anh không? Nhiễm Nhiễm, anh giống như cũng chưa làm qua cái chuyện gì thật có lỗi với em đi?"

Kha Dịch Thần nói xong, đuôi phải duỗi thẳng, từ trong quần tây lấy ra hộp thuốc lá, rút một cây, nhanh chóng đốt.

Dáng vẻ anh ta nghiêng đầu bật lửa, xem ra phong nhã, hơi vô lại.

Cô đứng dậy liền đi, anh ta lập tức bật dậy, giữ cổ tay cô lại, "Anh...!"

"Theo anh cùng đi dạo một chút đi, thật lâu không có tới trường học rồi!" Thái độ của Kha Dịch Thần, cực kì thành khẩn, cô đâu nào phản kháng được, cánh tay bị anh ta bá đạo nắm chặt, bị anh ta túm chặt, từ cửa bên trường học, đi vào.

Ban đêm trường học không tính an tĩnh, cũng không phải tiếng động lớn ồn ào, sau ký túc xá nam sinh là sân bóng rổ, lại vẫn có mấy nam sinh đang chơi bóng.

"Còn nhớ rõ không? Anh trước kia là đội trưởng của đội bóng rổ trường chúng ta!" Dưới ánh trăng, Kha Dịch Thần cười nói, tươi cười sang sảng, lộ ra hai hàng răng trắng tinh, thật là đẹp mắt.

"Khi đó, em vẫn là thành viên đội cổ động viên của trường!" Anh ta nhìn Hạ Nhất Nhiễm, trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiễm cũng nghĩ tới đoạn năm tháng thanh xuân thời niên thiếu kia.

Đúng vậy, cô trước kia cùng Kha Dịch Thần quan hệ quả thật rất không tệ, nhất là, ý thức được chính mình đối Đường Hạo Nam càng ngày càng không cách nào khống chế tình cảm khi đó, cô sẽ cố ý cùng nam sinh khác thân thiết, ý đồ phân tán lực chú ý của mình đối với Đường Hạo Nam.

Cũng là để cho Đồng Y Mộng không hoài nghi linh tính.

Kha Dịch Thần lại lôi kéo cô đi về phía trước, Hạ Nhất Nhiễm nhìn những cảnh vật cảnh còn người mất này, nghe Kha Dịch Thần nói những chuyện trước kia, cảm giác cực kỳ xa xôi.

Bị anh ta lôi kéo ở trong hoa viên ngồi xuống, đêm nay Kha Dịch Thần, để cho Hạ Nhất Nhiễm không bài xích như vậy.

"Nghe nói anh đang âm thầm đối phó Đường Hạo Nam? Tại sao?" Cô nhin không được hỏi.

Kha Dịch Thần nở nụ cười, "Thương trường không phải là như vậy sao, anh tranh tôi cướp, có cái gì không đúng?"

"Vậy cũng không thể dùng những thủ đoạn không đứng đắn đi?!"

"Anh lúc nào thì dùng thủ đoạn không đứng đắn đối phó anh ta rồi hả? Em thấy được, hay vẫn là Đường Hạo Nam nói với em?" Kha Dịch Thần cực kỳ không vui hỏi, dáng vẻ giống như bị oan uổng vô cùng.

Hạ Nhất Nhiễm cũng hồ nghi nhìn anh ta, trong lòng cô kỳ thật vẫn lại là nghiêng về phía Đường Hạo Nam.

Bất luận anh đối với cô như thế nào, địa vị cùng uy tín của anh ở trong lòng cô, vẫn là không cách nào lay động.

"A ha... Đường Hạo Nam rất cuộc cho em uống bữa mê thuốc lú gì rồi hả? Cho dù anh ta thương tổn em như thế nào, cho dù anh ta nói cái gì, em đều đã tin tưởng anh ta!" Kha Dịch Thần nói xong, tức giận đứng lên, đi nhanh rồi đi.

...

Đêm đã khuya, sinh viên phần lớn đều đã trở về ký túc xá, con hẻm nhỏ bên cạnh thông hướng trường học, đã không còn người nào.

Cô một người đi một mình trong con hẻm, ánh trăng sáng trong rọi ở trên người, vào thu, gió đêm lạnh bạc.

Di động trong túi xách giống như đang chấn động, mơ hồ cảm thấy được là Đường Hạo Nam gọi tới, chần chờ hướng trong túi xách sờ soạng, tìm xiết chặt.

Đã mấy ngày không liên hệ rồi.

Ngay khi cô cúi đầu tìm điện thoại, nghe được tiếng xe máy phân khối lớn đến gần, ngừng đầu, chỉ thấy một người đàn ông cưỡi xe máy, hướng tới phía bên cô vọt tới.

Hạ Nhất Nhiễm mạnh kinh hãi, một giây sau, cô không chút suy nghĩ, xoay người bỏ chạy...

"Đáng chết! Nghe điện thoại đi!" Trong thư phòng, Đường Hạo Nam xem màn hình điện thoại di động, cắn răng, kích động nói.

Thân thể đột nhiên bị người từ phía sau ôm lấy, toàn thân anh ngẩn ra, vội vàng đưa điện thoại di động nhét vào túi quần.

"Anh Hạo Nam... Anh đang gọi điện thoại với ai vậy?" Đồng Y Mộng tò mò hỏi.

Ahuhu, tui thật lười T~T

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Chân Tướng Thật Sự Năm Đó

Điện thoại bị Đường Hạo Nam nhanh chóng nhét vào trong túi quần, nhưng mà, Đồng Y Mộng lại nghịch ngợm từ trong túi quần anh lấy điện thoại ra, "Đã trễ như thế, khẳng định đang bận chuyện công việc đi? Điện thoại tịch thu, nhanh đi ngủ!"

Cô ta cũng không nhìn màn hình điện thoại di động, chỉ bá đạo nhìn anh, khuyên anh đi ngủ.

Điện thoại bị Đồng Y Mộng đoạt đi, Đường Hạo Nam thật là khản trương, chẳng qua, cô ta giống như cũng không muốn xem lịch sử trò chuyện, chỉ là đang quan tâm anh!

"Đi mau thôi! Trở về phòng tắm rửa đi ngủ đi!" Đồng Y Mộng đem di động của anh nhét vào túi áo ngủ, giúp anh đi tới ngưỡng cửa, Đường Hạo Nam dựa theo cô ta đi xuống lầu, Đồng Y Mộng đi theo anh vào phòng ngủ chính, đem Đường Hạo Nam tiến đến buồng vệ sinh...

Đêm xuống, trong ngõ hẻm nhỏ đen sì, người con gái bị buộc đến góc tối.

Người đàn ông thân hình thô to, đem cô ngăn ở góc tường, cô hoảng hốt, sợ hãi, mò mẫn di động, lướt tìm số Đường Hạo Nam. May mà nghe được tiếng đang quay số trong điện thoại, gắt gao nhìn chăm chăm kẻ bắt cóc trong bóng đêm, đưa điện thoại di động dán tại bên tai, chỉ cần Đường Hạo Nam nghe điện thoại, cô liền không có chuyện gì rồi.

Lúc gặp được nguy hiểm thời điểm, người trước tiên cô nghĩ đến vẫn lại là Đường Hạo Nam!

Đồng Y Mộng ngồi ở bên giường, xem màn hình điện thoại di động đang báo hiệu có cuộc gọi đến là "Đường phu nhân", trong hai mắt phát ra ác độc, ghen ghét.

Anh vậy mà đem số điện thoại của Hạ Nhất Nhiễm lưu thành "Đường phu nhân"!

Không chút do dự ấn nút từ chối không nhận, sau đó, đem cuộc gọi bị từ chối này xóa bỏ khỏi lịch sử cuộc gọi!

"Số điện thoại bạn gọi hiện đang bận, vui lòng gọi lại sau!" Lúc cô nín thở chờ đợi Đường Hạo Nam nghe điện thoại khi đó, điện thoại vậy mà bị từ chối không nghe rồi!

Hi vọng dấy lên nháy mắt sụp đổ, tim như là bị hung hăng đâm một đao!

Lúc cô gặp được nguy hiểm gọi điện thoại xin giúp đỡ anh khi đó, anh từ chối không nghe, tại sao từ chối không nghe?

Là đang ở cùng với Đồng Y Mộng đi?

Tuyệt vọng chính là, kẻ bắt cóc hung ác bắt được cổ tay cô, cầm thật chặt, di động trong tay rơi xuống, "Anh là ai?! Cứu mạng! Ừm...!"

Cô thét chói tai, kẻ bắt cóc bưng kín miệng cô, kéo cô hướng đến cuối ngõ hẻm đi đến!

"Nhiễm Nhiễm!" Âm thanh thuộc về Kha Dịch Thần đột nhiên vang lên, trong tuyệt vọng, cô giống như lại thấy được hi vọng, hai chân càng không ngừng đánh đá, kẻ bắt cóc ăn đau, lộ ra sơ hở làm cô thoát ra được.

Hạ Nhất Nhiễm liếc mình hướng đến chỗ Kha Dịch Thần cách đó không xa chạy đến, lúc này kẻ bắt cóc từ sau thắt lưng lấy ra một con dao phay hướng tới cô đuổi theo.

Kha Dịch Thần cũng là bị kẻ bắt cóc hung hãn kiêu ngạo kia làm sợ run lên, mắt thấy đối phương muốn vung dao phay xuống, anh nhanh hơn bước chân, Hạ Nhất Nhiệm cảm giác chính mình sắp ngã sắp xuống, "A Thần!"

Nháy mắt tiếp theo, thân thể rơi vào trong ngực Kha Dịch Thần, con dao phay của kẻ bắt cóc cũng hạ xuống, Kha Dịch Thần không chút suy nghĩ xoay người, dùng lưng chính mình, vì cô cản một dao kia!

Lưỡi dao sắc bén cắt qua tây trang vải dệt, cắt vỡ da thịt, "A!"

Kha Dịch Thần thân thể căng cứng, phía sau truyền đến đau đớn, kẻ bắt cóc thuận thế vừa muốn chém thêm lần nữa, Kha Dịch Thần phản ứng nhanh nhẹn đem Hạ Nhất Nhiệm trong lòng đẩy ra, "Chạy mau!"

Kha Dịch Thần rống to, Hạ Nhất Nhiệm trở mắt nhìn con dao phay kia lại hạ xuống, hướng tới lưng của anh ta chém tới.

"Không..." Cô kinh hô lắc đầu, chỉ thấy Kha Dịch Thần xoay người đi, tránh thoát được lưỡi dao, anh nâng lên chân dài, hướng tới người đàn ông kia hung ác đá tới.

Hạ Nhất Nhiệm ngơ ngác nhìn Kha Dịch Thần cùng kẻ bắt cóc đang độ sức, một mùi máu tươi ở trong không khí lan tỏa, cô muốn gọi điện thoại báo cảnh sát, điện thoại cũng đã không biết tung tích.

Kha Dịch Thần bản lĩnh rất không tệ, lái xe của anh giờ phút này cũng tới rồi, kẻ bắt cóc kia thấy tình thế không ổn, lập tức chạy trốn.

"Kha tổng!"

"Tôi không sao... Nhiệm Nhiệm..."

"A Thần!" Hạ Nhất Nhiệm bị dọa ngốc cũng vọt tới.

"Em không bị thương đi?!" Kha Dịch Thần chịu đựng đau đớn, trầm giọng hỏi.

"Không, không có... Nhưng mà anh...!"

Cô kích động lắc đầu, nỉ non, nghe thấy được dày đặc mùi máu tươi.

"Ngốc. Đừng khóc... Anh không sao! Thân thủ của anh rất tốt! Hi..." Kha Dịch Thần ra vẻ thoải mái mà cười nói, sau lưng đau rát, khiến anh ta hít vào ngực khí lạnh.

"Kha tổng! Nhanh đi bệnh viện đi!" Lái xe đỡ Kha Dịch Thần, trầm giọng nói, Hạ Nhất Nhiệm vội vàng đi theo, hướng tới đầu ngõ cách đó không xa đi đến.

Sau khi lên xe, cô mới nhìn rõ vết thương sau lưng Kha Dịch Thần.

Tây phục bị mở ra, áo sơ mi trắng bị máu nhuộm đỏ, một đường dài miệng vết thương sâu, da tróc thịt bong có thể nhìn được xương.

Cô che miệng, không đành lòng nhìn thẳng nhìn lưng của anh ta.

"Hi... Chú Trương! Không cần đi bệnh viện! Đưa tôi đi biệt thự trên đảo! Phải giữ bí mật, không để bên ngoài biết được!" Kha Dịch Thần gắng giữ tỉnh táo, đối với lái xe ra lệnh.

"Tại sao không đi bệnh viện?! Miệng vết thương của anh thật sự rất sâu!!" Hạ Nhất Nhiệm lớn tiếng nói, khó hiểu cách làm của Kha Dịch Thần, trong xe tràn ngập mùi máu tươi nồng đặc, miệng vết thương của anh ta còn đang không ngừng chảy máu, nằm úp sấp ở trên ghế ngồi, cô ngồi chồm hổm ở bên cạnh.

"Nhiệm Nhiệm! Nếu chuyện anh bị thương bị truyền ra ngoài, sẽ ảnh hưởng thị trường chứng khoán của Khang Diệp!"

"Đều đã lúc nào, anh còn muốn lo cho công ty?!" Hạ Nhất Nhiệm tức giận phản bác, cảm thấy được quá buồn cười.

Sinh mệnh an toàn mới là điều quan trọng, hay vẫn lại là công ty quan trọng hơn?

"Yên tâm đi... Anh không chết được... Nhiệm Nhiệm, lấy khăn mặt, giúp anh... Cầm máu!" Kha Dịch Thần cười nói, tươi cười trắng bệch, hít từng đợt khí lạnh.

Hạ Nhất Nhiệm phản ứng kịp, vội vàng đi tìm khăn mặt, cô từ từ nhắm hai mắt, dè lại miệng vết thương.

"Hi!" Kha Dịch Thần ăn đau, cắn chặt răng, hai tay bám vào tay vịn sofa, cho dù là con người rắn rỏi, bị thương như vậy, cũng đủ khiến người ta đau đớn, mồ hôi lạnh chảy ròng.

...

Đồng Y Mộng là bị Đường Hạo Nam đỡ trở về phòng ngủ chính mình, cô vốn làm nũng muốn cùng ngủ chung.

Đây là phòng của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm, làm sao có thể cho người con gái khác tiến vào chiếm giữ.

Thì ra trong lúc bất tri bất giác, cô ở trong lòng anh, cũng có một chút tồn tại đặc biệt.

Một lần lại một lần gọi vào di động Hạ Nhất Nhiễm, vẫn không người nghe máy, về sau trực tiếp không liên lạc được

Anh ngồi trên giường lớn trông trái, lấy đến gối đầu của cô, ôm vào trong ngực, hít lấy hương vị chỉ thuộc về cô còn lưu lại.

"Hạ Nhất Nhiễm, em chết đi đâu rồi hả?!" Anh nói giọng khàn khàn, ôm chặt gối đầu, bỏ khuyết trống rỗng trong lòng ngực. Tô Tiểu Quả gọi điện thoại tới thời điểm, Đường Hạo Nam lập tức nghe máy, anh mới vừa muốn gọi điện thoại cho Tô Tiểu Quả.

"Đường Hạo Nam! Hạ Nhất Nhiễm có còn ở bên cạnh anh hay không?!"

Quả nhiên, cô không thấy nữa! Cả người anh liền cảm thấy không yên.

"Không có, cô ấy gần đây không phải cùng với cô sao?!" Đường Hạo Nam không bình tĩnh hỏi lại.

"Cùng với tôi, tôi đối với chị ấy là gì?! Anh mới đúng là chồng của chị ấy! Tại sao anh cái người chồng này vẫn không có ở bên người chị ấy?!" Tô Tiểu Quả tức giận hỏi lại, cô lại vẫn ở trong tiệm chờ Hạ Nhất Nhiễm

Cho rằng Hạ Nhất Nhiễm lại không yên đi tìm Đường Hạo Nam rồi.

Ai biết cô căn bản không cùng với Đường Hạo Nam, Tô Tiểu Quả lần này càng khẩn trương rồi.

Tô Tiểu Quả hiểu biết tính tình Hạ Nhất Nhiễm, ở mặt ngoài xem ra thật bình tĩnh, trong lòng khẳng định là khổ sở, sợ cô luẩn quẩn trong lòng suy nghĩ lung tung sẽ xảy ra chuyện gì.

Đường Hạo Nam bị cô phản bác làm cho ngậm miệng.

"Thôi, liên tính chị ấy có xảy chuyện gì ngoài ý muốn, chắc là anh cũng sẽ không yêu thương chị ấy!" Tô Tiểu Quả phản bác xong, lập tức cúp điện thoại.

Xảy ra chuyện ngoài ý muốn...

Lời Tô Tiểu Quả nói, chọc thẳng vào trái tim anh, chợt đột nhiên, trong lòng liền khủng hoảng rồi.

Vội vàng đứng dậy, cầm lấy chìa khóa xe ra khỏi phòng ngủ.

Bên ngoài truyền đến tiếng động cơ SUV, Đồng Y Mộng vội vàng chạy tới cửa sổ, nhìn chiếc xe đỏ thẫm kia rồi đi, cô ta cắn chặt môi dưới.

Là đi tìm Hạ Nhất Nhiễm đi?!

"Này... Chuyện đó làm thế nào rồi?!" Trong phòng ánh sáng mờ nhạt, người con gái lạnh lùng hỏi.

"Mộng Mộng à, để cho cái tiểu tiện kia nhân chạy thoát rồi! Là Kha Dịch Thần cứu cô ta!" Cố Tú Vân quần áo ngủ đứng ở hàng hiên, nắm di động, nhỏ giọng nói.

Cái nhà cũ kỹ này cách âm rất kém cỏi.

"Bà vậy mà để cho cô ta chạy thoát! Bà còn có chút tác dụng nào không?! Bốn năm trước như vậy, bốn năm sau vẫn lại như vậy...!" Đồng Y Mộng cảm xúc xem ra có phần không khống chế được, giống như nghĩ tới chuyện gì để cho cảm xúc của cô ta trở nên kích động.

Cố Tú Vân nghĩ đến chuyện bốn năm trước, áy náy hạ giọng trấn an cô ta: "Mộng Mộng, con ngoan của mẹ, con đừng kích động, bình tĩnh một chút! Cô ta bị Kha Dịch Thần cứu, không phải cái chuyện xấu! Đường Hạo Nam thấy bọn họ cùng một chỗ, khẳng định sẽ hiểu lầm! Chuyện bốn năm trước, không ai biết đến, ngoan, cha mẹ sẽ giúp con xử lý!"

Đồng Y Mộng thở hổn hển, tay trái nắm chặt thành quả đấm, móng tay đâm vào trong thịt, "Các người tốt nhất xử lý tốt chuyện Hạ Nhất Nhiễm cho tôi! Cho dù là giết chết cô ta, cũng không thể khiến cô ta đạt được Đường Hạo Nam!"

Sau khi cúp điện thoại, cô ta lên giường, đem chính mình bao quấn vào trong chăn, rồi sau đó, phát ra tiếng rên rỉ nức nở.

Chuyện bốn năm trước, giống ác mộng, hành hạ cô ta!

Ác mộng kia không phải là nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam ở trên giường với nhau.

Mà là...

Chuyện năm đó, quả thực là tự lấy tang đá đập chân mình!

Chỉ chốc lát sau, cô ta liền gặp ác mộng, trong ác mộng, một người đàn ông trung niên đầu hói bụng phệ đè cô ta ở dưới thân, hung hăng hành hạ. Không phải Đường Hạo Nam mà cô ta hi vọng..

(P/s: Nơi này là sự thật năm đó. Hẳn là, mọi người đã có thể đoán được)

...

Đường Hạo Nam vô số lần gọi vào máy Hạ Nhất Nhiễm, luôn luôn giọng nói nhắc nhở không kết nối được.

Trong đêm khuya mọi âm thanh đều tĩnh lặng, nhà cũ bốn phía tối như mực, giống một tòa nhà ma ám, không có một chút hơi thở của con người. Anh tèo tường đi vào, tìm đến căn phòng ngủ ở lầu hai kia, mở đèn...

Trong phòng sắp xếp được ngay ngắn chỉnh tề, giường cũng ngay ngắn chỉnh tề...

Cô không có ở nhà.

Đường Hạo Nam sợ sệt nhìn toàn bộ trong phòng, tâm hoảng ý loạn, "Hạ Nhất Nhiễm! Em đi đâu rồi hả?!"

Anh trầm giọng hỏi, mới ý thức đến giọng của chính mình vô cùng khàn khàn, thậm chí hỗn loạn có chút run rẩy.

Trong bóng đêm, anh mở ra chiếc Jeep màu đỏ, nhanh như điện chớp chạy hướng bờ sông.

Mỗi lần cô thương tâm khổ sở, đều đã đi đến chỗ này.

Lần này, có thể hay không còn đang ở đó? Lại sẽ cùng ai ngồi ở trên bờ sông uống rượu? Đối với người nào nói hết đau khổ trong lòng?

Tim, bởi vì cô mà đau.

Không khởi tăng tốc độ xe, không đến mười phút, đã chạy tới bến tàu, đáng tiếc, cô không có ở đây.

Đã vào thu mùa, gió đêm hỗn loạn hơi chút vắng lặng, Đường Hạo Nam một mình một người trên bờ đê, đốt điếu thuốc, ngồi ở bến tàu nuốt mây nhả khói, tâm mắt lạc trên mặt sông.

Ban đêm nước sông là màu đen.

Vô biên vô hạn đen tối, cắn nuốt anh, trong đầu, là khuôn mặt Hạ Nhất Nhiễm, làm sao cũng không xóa đi được.

Nghĩ đến cô, anh lại mạnh mẽ hít khói, giờ phút này, rất muốn lập tức tìm đến cô, ôm chặt lấy.

Đường phụ nhân của anh...

Cô tới cùng đi đâu rồi hả?!

Cực kỳ sợ hãi cô gặp chuyện không may, sợ cô xảy ra cái gì ngoài ý muốn...

Ai nói, liên tính cô xảy ra chuyện ngoài ý muốn, anh cũng sẽ không đau lòng?

Chỉ là một chốc tìm không thấy cô, anh liền tâm hoảng ý loạn rồi.

Cực kỳ sợ hãi mất đi cô.

Này, chính là tình yêu đi?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Người Phụ Nữ Của Tôi, Liên Tính Tôi Không Cần, Người Khác...

Bắt đầu từ lúc nào, cô đã ở trong lòng anh cầm cọc dựng trại?

Thậm chí, thay thế được địa vị Đồng Y Mộng ở trong lòng anh.

Lúc này Đường Hạo Nam, bất chợt phát hiện những thứ này.

Thất thần sững sốt thật lâu, anh mới đi lái xe, tiếp tục tìm kiếm Hạ Nhất Nhiễm, lục soát khắp phố lớn ngõ nhỏ Sùng Xuyên, một đêm chưa từng chợp mắt.

...

Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần đang ở trên đảo nhỏ thuộc eo biển Lâm Hải Sùng Xuyên.

Biệt thự, đèn đuốc sáng trưng.

Kha Dịch Thần cố ý không đi bệnh viện, lái xe đưa bọn họ đến nơi này, có bác sĩ tư nhân đến, đã giúp anh ta xử lý vết thương sau lưng, vết chém phải khâu mười mấy mũi.

Giờ phút này, Kha Dịch Thần đã nằm sấp trên giường ngủ thiếp đi.

Cô bung chén nước ấm, ngồi ở bên giường, nghĩ đến chuyện đã xảy ra tối hôm qua, lòng vẫn còn sợ hãi.

Không ngờ chính là có người cố ý muốn hại cô?

Một mối suy nghĩ những thứ này, khổ sở nhất là, khi cô rơi vào nguy hiểm gọi điện thoại cho anh, anh lại từ chối không nghe...

Khẳng định là Đồng Y Mộng ở đó, không nghe máy sao?

Cô nở nụ cười, hít một hơi thật sâu, ngửa đầu, cường bạo đem nước mắt bức trở về.

Anh đối với cô không phải vô tình, chẳng qua, tình cảm dành cho cô không có nhiều như cho Đồng Y Mộng.

Nhìn đến Kha Dịch Thần nằm trên giường khi đó, tâm tình càng thêm cảm xúc lẫn lộn khó tả.

Anh ta tại sao liều mình cứu cô?

Giống như khi cô cứu Đường Hạo Nam cũng rất dứt khoát, kiên quyết như vậy.

Ngay cả như vậy, cũng chưa từng quên những lời Đường Hạo Nam nói với cô, Kha Dịch Thần cực kỳ phức tạp.

...

Lúc Đường Hạo Nam tỉnh lại, phát hiện chính mình tựa vào trên sofa nhà Lục Ngô Hàn, vậy mà ngủ thiếp đi.

Anh đi khắp nơi tìm kiếm đến gần sáng mới tìm tới nơi này, sau đó tới Lục Ngô Hàn cũng phái người đi tìm rồi.

Lúc này, Lục Ngô Hàn bung một bình cà phê mới vừa pha xong đi đến, ở đối diện ngồi xuống, Đường Hạo Nam từ trên ghế sofa đứng dậy.

Lục Ngô Hàn chuyển cái cốc ở trước mặt anh, rót cho anh ly coffe.

Đường Hạo Nam toàn thân suy sút ngồi dậy, bung lên ly sứ trắng, một ngụm đem cà phê đen uống hết.

Cỡ lẽ do cà phê kích thích, khiến cho đầu óc chóiang váng của anh tỉnh táo lại không ít.

Nâng cổ tay nhìn thời gian, lại xem điện thoại di động, không một cuộc gọi nhờ.

Lục Ngô Hàn ở đối diện ngồi xuống, uống cà phê, mỗi động tác giờ tay nhắc chân, lộ ra khí chất bình tĩnh.

Đường Hạo Nam nhìn cậu mình, nghĩ đến trước đó vì Hạ Nhất Nhiễm mà cùng cậu đánh một trận, ngực có chút buồn bực khó chịu. Nhưng mà, người đó tới cùng là cậu anh.

Lục Ngô Hàn đặt ly coffe xuống, ngẩng đầu, nhìn Đường Hạo Nam ở đối diện nhìn qua mặt tinh thần không phấn chấn, "Tim không thấy con bé, hỏi hận sao?"

Anh trầm giọng hỏi, trong lòng cũng gấp, đến bây giờ còn không có tin tức Hạ Nhất Nhiễm, rất sợ cô đã xảy ra chuyện.

Đường Hạo Nam nâng mắt, liếc mắt nhìn cậu mình, vẻ mặt không vui, "Người hà tất nói móc con!"

Nói xong, đứng lên.

"Con ngồi xuống cho ta!" Lục Ngộ Hàn nghiêm khắc nói.

"Lục Ngộ Hàn! Tôi kính trọng người là trưởng bối của tôi, nhưng không có nghĩa là tôi dễ bị người đùa giỡn! Hạ Nhất Nhiễm là người phụ nữ của tôi, người mơ tưởng tranh chấp!" Đường Hạo Nam đâu nào chịu nghe anh nói, giống một con báo dữ bị chọc giận, hai mắt bò đầy tia máu, đôi con ngươi sắc bén, hung tợn trừng mắt nhìn Lục Ngộ Hàn ở đối diện so với anh thành thực, cường tráng.

Lại bị anh làm rõ, Lục Ngộ Hàn có chút chột dạ.

Trùng mắt lại, hừ lạnh một tiếng, đứng lên.

Giữa hai người đàn ông chỉ cách một cái bàn trà, chiều cao xấp xỉ, tầm mắt tương đối, "Con nếu là đối tốt với cô ấy, ta có thể cướp đoạt với con?"

Lục Ngộ Hàn không bình tĩnh rống, âm thanh đình tai nhức óc, "Lục Ngộ Hàn ta không phải kẻ hạ lưu thích tranh đoạt với người khác! Bởi vì cô ấy là vợ của con, là cháu dâu của ta, ta một mực ấn nhẫn! Vài năm nay, ta nhìn thấy cô ấy bị con ức hiếp, lạnh nhạt, nhìn cô ấy yên lặng chịu nhục, khoảng thời gian trước, nhìn các người cảm tình dịu đi, ta ở trong lòng cũng vì cô ấy cảm thấy vui mừng! Nhưng mà, Đồng Y Mộng kia vừa tỉnh dậy, con vậy mà lập tức phụ tình cảm của cô ấy!"

Giọng Lục Ngộ Hàn nói nặng có khí phách, quát roi thẳng vào tim Đường Hạo Nam.

"Con nếu yêu Đồng Y Mộng, lúc trước tại sao trên chọc cô ấy?! Con coi cô ấy như cái gì rồi hả?! Con bỏ quên cô ấy như vãi rách, nhưng có người nghĩ muốn nâng cô ấy ở lòng bàn tay coi như bảo bối! Con không quý trọng cô ấy, cũng chỉ có thể hối hận!"

"Người kia liền là người đi?!" Đường Hạo Nam tức giận hỏi lại.

"Không sai! Ta tính một người! Ta nghĩ, khẳng định còn có người đàn ông khác cũng là thương thức cô ấy, muốn quý trọng cô ấy!" Lục Ngộ Hàn đứng lý hợp tình phân bác, cũng không cảm thấy được có gì dọa người.

Yêu liền là yêu thôi.

Thừa nhận, cũng chả có gì mất mặt.

Huống chi, anh là trước khi Hạ Nhất Nhiễm không kết hôn trước liền gặp được cô.

Lời Lục Ngộ Hàn nói, để cho Đường Hạo Nam nháy mắt có cảm giác bốn bề đều là địch.

Lục Ngộ Hàn, Kha Dịch Thần, Khương Dư Hằng..

Anh biết, đối với Hạ Nhất Nhiễm có ý, liền có ba người, còn có những người khác không, anh không biết.

"Ha... Người phụ nữ của tôi, liền tính tôi không cần, người đàn ông khác cũng mơ tưởng có được!" Anh khí phách lớn tiếng nói, anh sẽ không để cho Hạ Nhất Nhiễm bị bọn họ cướp đi, cô là của anh, người cô yêu chính là anh!

Lược tiếp theo câu nói, Đường Hạo Nam bước lên một bước.

"Như thế là nói con nghĩ muốn một chân đứng hai thuyền, giữa Nhất Nhiễm cùng Đồng Y Mộng quanh quẩn trong cái vòng này không dứt sao?" Lục Ngộ Hàn càng giận, xông lên trước, ngăn trở đường đi của anh.

Vấn đề này để cho Đường Hạo Nam ngậm miệng, đây cũng là vấn đề anh vẫn xoắn xuýt. "Không có quan hệ gì với cậu! Tránh ra!" Anh nói xong, đem Lục Ngộ Hàn đẩy ra.

"Con lác lư bất định như vậy, sớm muộn sẽ bức cô ấy đi!" Lục Ngộ Hàn lớn tiếng quát, anh tình tường biết rõ cá tính Hạ Nhất Nhiễm.

Đường Hạo Nam ra khỏi biệt thự Lục Ngộ Hàn, gọi điện thoại cho Hứa Thành, vẫn lại là không có tin tức Hạ Nhất Nhiễm.

Mới vừa cúp điện thoại, Đồng Y Mộng liền gọi điện thoại.

"Anh Hạo Nam... Anh đi đâu rồi?" Giọng Đồng Y Mộng lo lắng truyền đến, Đường Hạo Nam ngồi ở trong xe, suy sút hút thuốc.

"Công ty nhất thời xảy ra chút chuyện, đang rất bận."

"Giọng của anh nghe qua giống như mệt chết đi, anh Hạo Nam, anh nhất định đừng làm mệt chính mình!" Đồng Y Mộng ôn nhu mà lo lắng nói, "Anh trước bận việc đi, em không quấy rầy anh, anh không cần lo lắng, em sẽ ngoan ngoãn uống thuốc, ăn cơm."

Đồng Y Mộng cảm thấy được, gần đây đem Đường Hạo Nam bám riết cho có phần chật chội, cho nên, lạt mềm buộc chặt nói.

Quả nhiên, cô ta nói như thế, cũng làm cho Đường Hạo Nam cảm thấy được có chút áy náy, "Mộng Mộng, ngoan..."

"Uh'm! Anh Hạo Nam, anh tiếp tục bận việc đi, em đi rửa mặt rồi!" Giọng Đồng Y Mộng nhu thuận truyền đến, sau khi nói xong, lập tức cúp điện thoại.

Đường Hạo Nam thở một hơi, trong lòng thoải mái không ít, bỏ đi tàn thuốc.

Trong lúc vô thức, đi đến căn hộ chung cư của mình.

Trong nhà, vắng vẻ trống không, một chút sức sống, anh theo bản năng đi cửa phòng bếp, đứng ở cửa nháy mắt, giống như nhìn đến Đường phu nhân của anh đứng ở cạnh bếp, nhìn chăm chú khi đó, bên trong cái gì đều không có.

Anh cười khô.

Rất nhớ món nộm thịt bò cô làm.

Dạ dày đột nhiên liền quần thắt lại một loại đau đón truyền đến, anh ôm bụng, bước nhanh vào phòng ngủ, ngã xuống trên giường, cuộn thân thể, thừa nhận cơn đau bao tử hành hạ.

"Sao có thể không ăn sáng chứ, sẽ gây ra bệnh bao tử!"

Giọng Đường phu nhân ở bên tai vang lên, nhìn lọ thủy tinh cắm bó hoa Lavender cách đó không xa, lòng của anh so với dạ dày vẫn còn đau hơn.

"Em đi đâu rồi hả? Đường phu nhân..." Anh ní non, yết hầu khô rát tức nghẹn khó chịu, hốc mắt cay xè căng trướng cực kỳ khó chịu.

...

Kha Dịch Thần tỉnh lại khi đó, nhìn đến Hạ Nhất Nhiễm nằm úp sấp ở bên giường, khoe môi không tự giác cong lên, vết thương sau lưng truyền đến đau rát, anh ta hít một hơi, thanh âm rất nhỏ nhưng lập tức đem Hạ Nhất Nhiễm bắt an ngủ không sâu giấc giật mình tỉnh dậy rồi.

"A Thần!" Hạ Nhất Nhiễm mở đôi mắt nhấp nhem buồn ngủ, nhìn đến Kha Dịch Thần dựa vào trên giường, vội vàng kêu hô.

"Hí... Thật đúng là đau, đau như kim châm vậy..." Kha Dịch Thần cười hít khí lạnh.

"Được rồi, tôi đi kêu bác sĩ!" Hạ Nhất Nhiễm nói xong, vội vàng đứng lên, hai chân tê chân tê liệt, đau đến thân thể lay động, trực tiếp ngã ngồi lên trên giường..

Kha Dịch Thần thấy cô ngã xuống, chuyển người lại, thân thể Hạ Nhất Nhiễm trực tiếp lọt vào trong lòng anh ta, gồi lên trên cánh tay anh ta!

Lúc Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, Kha Dịch Thần nghiêng thân, một cánh tay cứng cáp nhốt chặt cô!

"A Thần! Tôi tê chân rồi!" Thân mật như vậy, để cho cô kinh hãi, vội vàng nói, có chút xấu hổ mặt đỏ.

Khuôn mặt tuần tú của Kha Dịch Thần xem ra có chút sa sút, trên cằm mọc đầy râu ria, khoe môi giờ lên, bàn tay lớn trực tiếp xoa gương mặt cô.

"Không tôi em không có việc gì!"

Người đàn ông giống như nhìn thấy trân bảo nhìn cô, trầm giọng nói.

Một cái chớp mắt, anh lộ ra tình chân ý thiết, để cho Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt.

Tối hôm qua nếu không có anh ta, cô hiện tại không biết đã ra sao.

Sau khi Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, vội vàng xoay đầu, tránh né tay anh ta, "A Thần, anh đừng như vậy, tất cả mọi người là người đã có gia đình!" Cô nghiêm chỉnh nói.

Không thể cùng anh ta có bất luận cái ám muội gì!

Kha Dịch Thần lại nở nụ cười, "Có vợ? Nhiễm Nhiễm, anh cũng không kết hôn, còn có, Đường Hạo Nam coi em như vợ của anh ta sao? Anh nghe nói, anh ta đã đuổi em ra khỏi Đường gia rồi."

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng ngồi dậy, xoay người xuống giường, "Anh đừng tưởng rằng tối hôm qua đã cứu tôi, tôi sẽ cảm kích anh, tốt với anh! La phu nhân không phải vợ hôn thê của anh sao? Anh đối với tôi như vậy, không sợ bà ấy nghĩ nhiều sao?"

"Tôi phải trở về rồi!"

"Anh không có vị hôn thê! Đó là che dấu tai mắt người đời mà thôi! Anh không thích La Kỳ, anh cùng bà ta chưa từng xảy ra chuyện gì! Anh đời này nhận định, người phụ nữ của anh, chỉ có em!" Kha Dịch Thần không để ý vết thương sau lưng, sau khi xuống giường, rống lên, một tay kéo cô vào trong lòng mình, gắt gao ôm lấy.

Hạ Nhất Nhiễm giãy dụa, anh càng ôm cô chặt hơn!

"Em đừng động! Nếu không anh liền hôn em!" Người đàn ông bá đạo nói, lời nói thẳng thắn rõ ràng, Hạ Nhất Nhiễm bị dọa đến thật không dám động rồi.

Cầm người đàn ông để ở trên đỉnh đầu cô gái nhỏ, phía sau đau rát, cùng với nhớ nhung và áp lực nhiều năm qua như thế, để cho cổ họng anh ta uất nghẹn, "Nhiễm Nhiễm... Năm đó tại sao không theo anh đi chứ? Là vì anh nghèo sao?"

Kha Dịch Thần chưa sót hỏi.

Đó là một cái gai trong lòng anh ta.

Hạ Nhất Nhiễm không nghĩ tới anh ta thật sự vẫn nhớ đến chính mình, "Bởi vì tôi yêu Đường Hạo Nam! Bởi vì tôi rời đi, anh ấy liền không chiếm được cổ phần công ty Đường thị! Càng bởi vì, tôi thật sự nghĩ muốn gả cho anh ấy! Đây là nguyên nhân, Kha Dịch Thần, tôi căn bản là không có yêu anh! Anh không cần lại cưỡng cầu tôi!"

Cô bi ai nói.

Người cô yêu, không hoàn toàn thuộc về cô.

Người yêu cô, cô lại không thích.

Hiện thực chính là tàn nhẫn như vậy không theo lòng người.

Kha Dịch Thần nghe cô nói những lời này, lòng tràn đầy chua xót, làm sao có thể không ghen tị.

"Đường Hạo Nam không thích em! Hiện tại, anh ta lại cùng Đồng Y Mộng hòa hợp, em còn muốn tiếp tục yêu anh ta? Các người liền muốn ly hôn, em chắc chắn anh ta sẽ không ly hôn sao?"

"Tĩnh lại đi, anh ta yêu chính là Đồng Y Mộng! Anh ta đối với em, chẳng qua là nhất thời hứng thú! Anh mới đúng là người trước sau như một vẫn luôn yêu em!" Kha Dịch Thần đem cô từ trong lòng ngực kéo ra, hai tay giữ lấy bờ vai cô, nói nặng có khí phách.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Cùng Đồng Y Mộng Gặp Mặt

Tất cả mọi người cho rằng Đường Hạo Nam không thích cô.

Chính bản thân cô cũng biết rõ.

Kha Dịch Thần thô lỗ cũng không thể khiến cô rung động.

"Anh đừng nói nữa! Anh ấy đối với tôi như thế nào, trong lòng tôi rõ ràng! Anh là người ngoài cuộc, anh làm sao có thể hiểu được?! Không cần lại châm ngòi ly gián, tôi biết các người ai cũng cũng không muốn chúng tôi bên nhau! Kha Dịch Thần, liên tính tôi không cùng với anh ấy, cũng sẽ không đến bên anh! Anh chết tâm đi!"

Hạ Nhất Nhiễm tức giận rống to, tâm tình càng kích động, càng chứng tỏ cô bị đâm trúng điểm yếu rồi.

"Nhiễm Nhiễm! Em đừng lại lừa mình dối người nữa! Anh thừa nhận, anh nghĩ muốn cướp em đi, nhưng mà, anh còn chưa đề tiện vô sỉ tới mức cần giờ thủ đoạn chia rẽ tình cảnh của hai người!" Kha Dịch Thần phản bác, Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu.

"Anh dám nói, Đường thị gần đây hai lần xuất hiện nguy cơ không có quan hệ gì với anh sao?"

"Không có!"

Kha Dịch Thần về mặt chắc chắn, để cho Hạ Nhất Nhiễm sợ sệt, không phải anh ta, thì là ai?

"Thật không nghĩ tới, Đường Hạo Nam nói cái gì, em sẽ tin cái đó, mà anh, người bạn này, ở trong lòng em, vậy mà là kẻ tiểu nhân đề tiện vô sỉ!" Kha Dịch Thần cười khổ nói, anh ta đi đến mép giường, ngã ngồi trên giường, miệng vết thương phía sau đau rát, khiến anh nhúu chặt mày.

"Người nào đối với em là thật lòng, thời gian sẽ chứng minh toàn bộ. Anh cũng hi vọng em sống vui vẻ hạnh phúc, hi vọng Đường Hạo Nam tên khốn kiếp đó có thể toàn tâm toàn ý đối với em..." Kha Dịch Thần cười khổ nói, cầm lấy hộp thuốc lá, liền muốn hút thuốc.

Hạ Nhất Nhiễm liền bước lên phía trước ngăn lại, "Anh đừng hút!"

Cô đoạt lấy hộp thuốc lá, trầm giọng nói, Kha Dịch Thần ngẩng đầu, hai mắt nhìn cô, khoe miệng nhếch lên, ngược lại lộ ra hàm răng trắng tinh.

"Vẫn là quan tâm anh, đúng không?" Kha Dịch Thần cười nói, Hạ Nhất Nhiễm tròn mắt nhìn anh ta.

"Tôi phải đi rồi!"

Nơi này không phải chỗ cô nên ở lại, Kha Dịch Thần có người chăm sóc, cô không cần thiết ở lại.

"Khi còn không tra được người tối hôm qua muốn hại em là ai, em ở lại đây mới an toàn!" Kha Dịch Thần trầm giọng nói, vẻ mặt nghiêm túc.

Nghĩ đến cảnh ngộ tối hôm qua, Hạ Nhất Nhiễm trong lòng vẫn còn sợ hãi.

"Tôi sẽ báo cảnh sát!"

"Báo cảnh sát vô dụng! Em có thể nghe anh không? Ở lại nơi này, anh hẳn không làm gì em!" Kha Dịch Thần lại đứng lên, đi đến trước mặt cô, hai tay giữ lấy bờ vai cô, cúi đầu, nhìn cô.

"Báo cảnh sát vô dụng, anh có thể điều tra ra là ai sao? Tôi ở lại chỗ này, La phu nhân có thể hiểu lầm hay không?" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh hỏi.

"Nhiễm Nhiễm, hiện tại Kha Dịch Thần không phải là cậu nhóc nghèo khổ hai bàn tay trắng năm đó rồi! Tin tưởng năng lực của anh, sẽ tra được! La Kỳ gần đây trở về nước Pháp, liên tính bà ấy biết, cũng sẽ không nói gì." Kha Dịch Thần trầm giọng nói, "Chờ vết thương của anh tốt lên một chút, chúng ta mới trở về thành phố, ở lại chỗ này, cực kỳ an toàn, tin tưởng anh!"

Kha Dịch Thần vẻ mặt ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm cau mày, suy nghĩ một hồi, "Vậy tôi trước ở lại này..."

Cô lo lắng còn sẽ có người hại chính mình, tạm thời trước trốn ở nơi này, ngoại trừ Tô Tiểu Quả cùng Lục Ngộ Hàn, không ai sẽ lo lắng cô đi đâu.

Nghĩ đến Đường Hạo Nam, tim, xiết chặt lại.

Anh sẽ đi tìm cô sao?

Sẽ sao?

Cô không xác định.

...

Hạ Nhất Nhiễm chỉ liên hệ Tô Tiểu Quả, Lục Ngộ Hàn bên kia không liên hệ.

Đường Hạo Nam làm sao cũng tìm không thấy cô, ngay cả nhà ga cùng sân bay đều đã tra qua. Cũng theo dõi Tô Tiểu Quả, thấy Tô Tiểu Quả cực kỳ bình tĩnh, cảm thấy được Hạ Nhất Nhiễm hẳn là không có chuyện gì.

"Anh Hạo Nam, anh gần đây xảy ra chuyện gì? Xem ra gầy rất nhiều..." Đồng Y Mộng thấy Đường Hạo Nam đi vào, tiến lên đón chào, nhu thuận đau lòng hỏi.

Nhìn Đồng Y Mộng kia vẻ mặt vô hại, anh cười cười, lắc đầu, "Mộng Mộng mấy ngày nay xem ra béo lên không ít, cùng trước kia một dạng xinh đẹp."

Anh nhéo nhéo đôi má non mềm của Đồng Y Mộng, cô ta khôi phục không tệ, vài ngày thời gian đã béo rất nhiều, không giống trước, gầy đến da bọc xương.

Đồng Y Mộng mặt đỏ, "Nào có, cảm giác chính mình so với trước kia già hơn rất nhiều, giống người vô dụng... Nhưng mà, em sẽ tiếp tục cố gắng tập vật lý trị liệu để mau phục hồi lại như trước kia!" Cô ta cười nói, vẻ mặt tích cực.

"Ngoan... Hào hảo cố lên, đừng làm cho anh lo lắng em." Nhìn Đồng Y Mộng suy nghĩ thoáng hơn, Đường Hạo Nam cũng thoải mái hơn, bụng mặt cô ta, vô cùng thân thiết ở trên đầu mũi cô ta hôn một cái.

"Uh'm!" Đồng Y Mộng lớn tiếng đồng ý, "Đúng rồi, anh Hạo Nam, Nhiễm Nhiễm đâu? Em thật sự rất nhớ cô ấy, cô ấy tại sao còn không có đến thăm em? Hoặc là, em đi tìm cô ấy cũng được!" Đồng Y Mộng vẻ mặt ngây thơ hỏi.

Nhìn Đồng Y Mộng ngây thơ hồn nhiên như vậy, nhớ lại đến chính mình trong lúc cô ta hôn mê, cùng với Hạ Nhất Nhiễm bên nhau, trong lòng không hiểu sao liền dâng lên một cảm giác áy náy, hiện tại, anh lại còn yêu Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Kết hôn hơn bốn năm, vẫn không có giữ lấy Hạ Nhất Nhiễm, chính là không nghĩ muốn có lỗi với Đồng Y Mộng.

Nhưng mà, cuối cùng...

Vẫn không thể nào bảo vệ phòng tuyến kia.

Nếu Đồng Y Mộng biết rõ, cô ta sẽ rất khó sở...

"Cô ấy đi công tác, còn chưa có trở lại, chờ cô ấy trở lại, anh sẽ giúp em hẹn cô ấy. Cô ấy vài năm nay cũng một mực nhớ đến em, vẫn hi vọng em sớm một chút tỉnh lại." Đường Hạo Nam nhẹ giọng nói.

"Vậy sao?" Đồng Y Mộng nhàn nhạt hỏi lại, giọng điệu có phần cổ quái, điểm ấy, bị Đường Hạo Nam bắt giữ rồi.

"Xảy ra chuyện gì? Không đúng sao?"

"Cũng không phải! Không có a... Em cũng không biết, có thể là em nghĩ nhiều rồi!" Đồng Y Mộng có phản ứng a ập ứng nói.

Đường Hạo Nam cũng không truy hỏi nữa, không có quan tâm tâm tư Đồng Y Mộng.

"Anh Hạo Nam, anh đừng ở chỗ này cùng với em nữa, anh xem ra cực kỳ tiêu tụy, vẫn lại là trở về phòng ngủ nghỉ ngơi đi!" Đồng Y Mộng sắc sảo nói, Đường Hạo Nam có phần kinh ngạc, cô ta thực không giống trước, luôn bám người như vậy rồi.

Trên thực tế, cô ta trước kia cũng là rất hiểu chuyện, nghe lời.

Nghĩ đến trước kia, trong ánh mắt Đường Hạo Nam nhìn cô ta, hơn vài phần nhu tình.

"Anh đi nghỉ ngơi trước... Ngoan..." Nói xong, lập tức ra khỏi phòng.

Lại trở lại gian phòng ngủ chính kia, đã từng là nơi anh chán ghét trở về, anh ngã vào trên giường, từ hơi thở giống như còn có thể ngửi đến mùi vị của Hạ Nhất Nhiễm, là hương vị tươi mát tự nhiên, ngực không hiểu sao lại đau rồi.

Cái loại cảm xúc này cực kỳ khó chịu, hành hạ lục phủ ngũ tạng của anh.

Anh cuộn mình tại trên giường, tay lớn nắm chặt chăn gối, cắn răng, "Hạ Nhất Nhiễm...!"

Ngay lúc anh đau lòng đến thở không nổi, điện thoại đột nhiên vang lên, từ trên tủ đầu giường mờ mẫn được điện thoại di động, là dây số xa lạ.

"Là em..." Thanh âm quen thuộc truyền đến, Đường Hạo Nam sợ sệt.

Ngược lại, tim nhói đau, "Hạ Nhất Nhiễm! Em cmm chết ở đâu rồi?!" Anh mạnh ngồi dậy, lớn tiếng gầm thét, tay lớn nắm chặt di động, tim cũng xiết chặt.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi bên bờ biển, nghe tiếng chửi rủa của anh, khóe miệng chua sót cong lên, có phần nản lòng thoái chí.

Thái độ của anh đối với cô liền không thể nào dịu dàng.

"Đường Hạo Nam, xin anh lúc nói chuyện có chút tôn trọng người khác đi." Cô bình tĩnh nói.

Trước đó cô gọi điện thoại cho anh, tại sao từ chối không nghe? Hiện tại sao lại lên giọng như vậy?

"Để cho anh tôn trọng em, em tôn trọng anh sao?! Không nói một tiếng trốn đi mất, em suy xét qua cảm thụ của anh sao?! Em có phải cảm thấy được lòng anh chơi trò mất tích, anh sẽ lo lắng cho em hay không?! Em cmm quả thực là nằm mơ! Mộng Mộng đều đã so với em hiểu chuyện!" Nghĩ đến vài ngày qua vì cô mà bản thân chịu đủ dày vò cùng hành hạ, trong lòng cực kỳ buồn bực không vui, tức giận miệng không đắn đo.

Lấy cô so sánh cùng Đồng Y Mộng, không thể nghi ngờ là chuyện khiến Hạ Nhất Nhiễm đau đớn nhất.

"Cô ấy là người trong lòng anh, đương nhiên là hoàn mỹ. Tôi ngày mai sẽ đi gặp Mộng Mộng, miễn cho lâu như thế không đi, để cho cô ấy hoài nghi." Hạ Nhất Nhiễm lạnh nhạt nói, có cảm giác chết tâm. Cũng không để ý trong lời Đường Hạo Nam cái gì mà cảm thụ.

Lời Hạ Nhất Nhiễm ở trong điện thoại, hiển nhiên để cho Đường Hạo Nam ngấy ngán cả người, anh căn bản không nghĩ tới, Hạ Nhất Nhiễm sẽ chủ động muốn gặp Đồng Y Mộng.

Anh cũng không cảm thấy được vui vẻ, ngược lại, trong lòng còn có điểm chua xót không hiểu.

Trong lòng anh cũng không nghĩ muốn Hạ Nhất Nhiễm ủy khuất ở trước mặt Đồng Y Mộng diễn trò, làm bộ không thích anh.

Giờ phút này thái độ cô lạnh nhạt làm cho anh cực kỳ kinh ngạc.

"Em là nói thật sao?" Không xác định hỏi, "Em hiện tại ở đâu? Anh đi tìm em, chúng ta trước gặp mặt nói!"

Mấy ngày không thấy, anh khẩn cấp muốn gặp cô.

Tuy vừa mới nổi giận với cô, nhưng kia cũng là bởi vì cô nên mới khẩn trương!

"Anh là sợ tôi ở trước mặt cô ấy vạch trần mọi chuyện sao? Anh yên tâm, tôi hẳn không làm như vậy! Không cần gấp mặt nói, anh tìm một chỗ hoàn cảnh an tĩnh, để cho tôi cùng cô ấy gặp mặt đi, đừng để cho phóng viên theo dõi cái gì." Ngồi ở trên bờ cát, nhìn mặt biển xanh thẳm, gió biển thổi vào mặt, cô bình tĩnh nói.

Ở trên đảo vài ngày, cô cũng đang làm cho trái tim tình lắng đọng lại, tận lực để cho chính mình không cần lại thương xuân bi thu, không cần tiêu cực.

Cố gắng lên hoạch cho tương lai, cố gắng qua được càn quét.

Không có tình yêu, thật sự không có gì quá ghê gớm.

"Em làm sao vậy?!" Đường Hạo Nam ôm chặt gối đầu, kích động hỏi, "Em lập tức đi căn hộ bên kia, anh ở đó chờ em!"

"Tôi sẽ không đi! Đêm đó tại nhà cũ tôi đã nói qua, chúng ta sau này không cần lại đơn độc gặp mặt!" Cô trầm tĩnh thiết cự tuyệt, không thể lại tiếp tục lún sâu vào nữa, đã bắt đầu cố gắng từ bỏ anh rồi.

Một ngày làm không được, liền hai ngày, ba ngày, một tháng, một năm..

Một ngày nào đó sẽ từ bỏ.

Cô nói được quyết tuyệt như vậy, lòng Đường Hạo Nam tràn đầy bị thương, đau đến thở không nổi, "Em liền không muốn gặp anh nữa sao?!"

Nói không thích liền không yêu nữa rồi sao?

Hiện tại, giống như người không buông tay được là anh!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em giỏi lắm!" Anh cắn răng nói, môi mòng đang run run, hốc mắt đỏ lên.

Nghe được phần nộ của anh, anh là một người đàn ông kiêu ngạo như vậy...

Nhưng mà, gặp mặt thì lại thế nào?

Lại không thể bạc đầu giai lão...

"Ngày mai ở chỗ nào gặp?" Cô bình tĩnh hỏi, trong giọng nói không có một chút bi thương.

"Vậy thì nhà hàng Thanh Nguyệt mà Mộng Mộng yêu thích nhất, tầng cao nhất trung tâm thương mại Đường thị!" Đường Hạo Nam mang theo ý tứ trả thù nói, đang nghe đến cô trầm mặc khi đó, khoe miệng anh nhếch lên.

Cô khẳng định vẫn lại là đề ý!

"Được! Máy gì?" Hạ Nhất Nhiễm kèm chế chua xót, hỏi.

Đường Hạo Nam ảo não, nói thời gian, cô lập tức liền cúp điện thoại, anh nghe trong di động truyền đến tiếng "tút tut", cắn chặt răng.

...

Đồng Y Mộng nghe nói cùng với Hạ Nhất Nhiễm gặp mặt, cực kỳ vui vẻ.

Ngày hôm sau, Đường Hạo Nam mang theo cô ta tới nhà hàng trước.

Hạ Nhất Nhiễm còn không có tới, anh không yên lòng để dành Đồng Y Mộng ăn, đã khẩn cấp muốn gặp đến người phụ nữ đáng giận đã mất tích mấy ngày kia!

Hạ Nhất Nhiễm mới ra thang máy, Kha Dịch Thần từ một cái thang máy khác đi ra, cô kinh ngạc, "Anh sao cũng lên đây?"

"Anh đi cùng với em! Có anh ở đây, màn trình diễn này không phải càn chân thật? Em xem bọn họ, nhiều ân ái!" Kha Dịch Thần cắt ngang lời cô, nhìn về phía cửa sổ sát đất của nhà hàng, có thể rõ ràng nhìn đến vị trí bên cửa sổ, Đường Hạo Nam đang ở dứt Đồng Y Mộng ăn cái gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Làm Cô Dâu Xinh Đẹp Của Anh

Hình ảnh ấm áp kia, khiến mắt cô bị thương.

Giống như trong nháy mắt, người đàn ông ấy đã không thuộc về cô rồi.

Nửa tháng trước, anh vẫn thuộc về cô, cùng cô như keo như sơn.

Làm sao không ghen tị, không đố kỵ đây?

Chẳng qua, anh vốn thuộc về Đồng Y Mộng.

Ghen tị cùng mắt mác của cô, tất cả đều là gieo gió gặt bão!

Trong nhà hàng Đường Hạo Nam và Đồng Y Mộng, giờ phút này giống như đã về tới trước kia, ở trước mặt cô ân ân ái ái, như keo như sơn.

"Anh vẫn lại là dừng đến đó thì hơn!" Lãnh đạm nói với Kha Dịch Thần một câu, cô không muốn đem Kha Dịch Thần cũng kéo vào chuyện này, Đường Hạo Nam vốn có thành kiến với anh ta, thấy cô cùng với Kha Dịch Thần, khẳng định sẽ hiểu lầm.

"Anh nhất định phải đi!", nhưng mà, cổ tay đã bị Kha Dịch Thần bá đạo kéo lại, bị anh ta kéo vào nhà hàng.

Lúc Kha Dịch Thần nắm tay cùng Hạ Nhất Nhiễm xuất hiện, Đường Hạo Nam sững sốt, đem sùi cảo chắm vào nước tương, làm nước tương bắn tung tóe ra ngoài.

Đồng Y Mộng nhú mày, cô ta cũng sững sốt không kém, không nghĩ tới cô sẽ tới cùng Kha Dịch Thần, ngược lại, hốc mắt phỉếm hồng...

"Nhiễm Nhiễm..." Cô ta kích động đứng lên gọi, đi tới trước mặt Hạ Nhất Nhiễm. Như là gặp được một người bạn tốt lâu năm.

So với lúc cô đến thăm cô ta ở bệnh viện, giờ phút này Đồng Y Mộng, béo lên không ít. Mái tóc màu đen, hẳn là tóc giả, không nhìn kỹ, thực nhìn không ra được. Mặc đầm búp bê đẹp ngọt ngào, cô ta nhìn vẫn là đáng yêu, vô hại như vậy.

Nhìn Đồng Y Mộng đầy sức sống như vậy, trong lòng giống làm đồ bình gia vị bình, các loại tư vị hòa trộn cùng một chỗ.

Mặc kệ nói thế nào, cô ta tỉnh lại, khôi phục khỏe mạnh, là chuyện cô muốn nhìn đến.

Cô là người ngay thẳng lương thiện, không nghĩ muốn gánh trên lưng nỗi áy náy này với Đồng Y Mộng.

Tầm mắt Đường Hạo Nam vẫn nhìn chăm chăm Hạ Nhất Nhiễm, cô vẫn là đáng vẻ trước đây, mặc đồ công sở nhìn ra chừng chạc giỏi gian, một đầu tóc xoắn buông rơi, nhưng mà, người đứng bên cạnh lại là Kha Dịch Thần!

Anh vì bất ngờ, cho nên mới thất thần!

Cô và Kha Dịch Thần, tại sao đi cùng nhau?!

Nháy mắt, Đường Hạo Nam vốn kiêu ngạo liền nổi trận lôi đình!

"Mộng Mộng!" Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, xúc động nói.

Một giây sau, hai cô gái ôm ấp ở một chỗ. Đồng Y Mộng hít hít mũi, hốc mắt Hạ Nhất Nhiễm cũng phỉếm hồng, vỗ nhẹ lưng cô ta, "Thật tốt, cô cuối cùng cũng tỉnh lại."

Đây là lời khách sáo, nhưng không phải giả vờ, nguyện vọng sinh nhật mấy năm qua của cô, đều là cầu nguyện Đồng Y Mộng nhanh tỉnh lại.

Đồng Y Mộng khóc thút thít, Hạ Nhất Nhiễm nhẹ nhàng mà vỗ lưng cô ta an ủi, rơi xuống hai giọt nước mắt, mũi cay cay khó chịu.

Nghĩ đến đoạn thời gian trước chính mình cùng Đường Hạo Nam bên nhau, trong lòng đột nhiên liền thấy áy náy với Đồng Y Mộng.

Thật giống như chính mình chia rẽ bọn họ.

"Mộng Mộng... Đừng khóc nữa..." Cô nhẹ giọng an ủi, tiếng khàn khàn, Đồng Y Mộng buông cô ra, cả mặt như hoa lê dầm mưa.

Ánh mắt Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng cũng rơi trên người Đường Hạo Nam kia, mỉm cười gật gật đầu, "Anh Hạo Nam, mấy ngày nay em luôn đi công tác, không thể lập tức cùng Mộng Mộng gặp mặt!"

Đáng vẻ cô khách khách khí khí, khiến Đường Hạo Nam càng khó chịu.

Khóc miệng anh gật gật cười: "Đều ngồi xuống nói đi!" Nói xong, đỡ Đồng Y Mộng ngồi xuống.

Đồng Y Mộng lau nước mắt, hít cái mũi, nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện, rồi sau đó, tầm mắt rơi vào trên mặt Kha Dịch Thần, về mặt cô ta nghi hoặc, "Nhiễm Nhiễm, cô cùng anh A Thần..." Cô ta ngây thơ hỏi, vừa nghi hoặc nhìn Đường Hạo Nam.

"Bọn họ..."

"Anh Hạo Nam của cô không có nói với cô sao? Tôi với Nhiễm Nhiễm bên nhau rồi!" Kha Dịch Thần cướp lời mở miệng trước, lập tức ôm lấy bả vai Hạ Nhất Nhiễm, cất giọng nói, rồi sau đó gọi người phục vụ đến gọi cơm.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, Đồng Y Mộng lại kinh ngạc nở nụ cười, mà Đường Hạo Nam, sắc mặt thật sự khó coi!

Cho dù ghen ghét dữ dội cũng không có cách nào phát tiết được, sợ lộ ra sơ hở gì trước mặt Đồng Y Mộng.

"Thật vậy sao? Vậy thật là quá tốt rồi! Tôi nhớ rõ anh A Thần trước kia vẫn luôn theo đuổi cô!" Đồng Y Mộng kích động nói, quay đầu nhìn về phía Đường Hạo Nam, "Anh Hạo Nam, anh nói đúng không?"

Khóe miệng Đường Hạo Nam giật giật, cứng ngắc cười, giờ phút này Kha Dịch Thần đặc ý nhìn anh, mà Hạ Nhất Nhiễm lại là vẻ mặt mỉm cười tự nhiên.

"Ừ!" Trái lương tâm nói, giờ phút này hận không thể lập tức đem Hạ Nhất Nhiễm lôi đi.

Chết vẫn cô, rốt cuộc là tại sao?!

Tại sao tới cùng với Kha Dịch Thần khôn kiếp này?!

"Nhiễm Nhiễm có thể hạnh phúc, anh Hạo Nam lần này có thể yên tâm rồi, anh A Thần, anh phải hảo hảo yêu Nhiễm Nhiễm đó..." Đồng Y Mộng về mặt đơn thuần cười.

"Đó là đương nhiên, tôi sẽ đem cô ấy nâng niu trong lòng bàn tay mà cưng chiều!" Kha Dịch Thần cười nói, người phục vụ đi đến, anh ta gọi rất nhiều món Hạ Nhất Nhiễm thích ăn.

Toàn bộ những chuyện này, đều bị Đường Hạo Nam xem ở trong mắt, ghi hận ở trong lòng.

Anh đề ý nhất chính là, quan hệ Hạ Nhất Nhiễm cùng Kha Dịch Thần giờ phút này rất thân mật!

Chẳng lẽ mấy ngày nay cô vẫn ở cùng Kha Dịch Thần?!

Cái loại cảm giác bị cô phản bội đột nhiên xuất hiện này, thật giống như cảm giác tức giận knắm đó khi phát hiện cô cùng Kha Dịch Thần bỏ trốn, ghen tị một dạng!

Ngược lại anh càng tin tưởng vững chắc, cô hẳn không phản bội chính mình, chỉ là kéo Kha Dịch Thần tới chọc tức anh, hoặc là diễn thật một chút, để cho Đồng Y Mộng an tâm.

Bốn người, bên ngoài vui vẻ cười nói, nhưng trong lòng, đều có tâm sự riêng. Qua một lúc lâu sau, Đường Hạo Nam nói muốn đi hút thuốc, "Khách khỉ" mời Kha Dịch Thần cùng đi.

Hai người đàn ông đi rồi, chỉ còn lại có hai cô gái nhỏ, mặt đối mặt ngồi với nhau, Hạ Nhất Nhiễm ăn miếng lòng heo, ngẩng đầu khi đó, đối diện khuôn mặt đẹp ngọt ngào lại vô hại kia của Đồng Y Mộng.

Tươi cười của cô ta vĩnh viễn đẹp ngọt ngào như vậy, ánh mắt dịu dàng như nước, dáng người nhỏ xinh, vĩnh viễn một vẻ đẹp ngọt ngào đáng yêu, thật giống như những búp bê Barbie mà cô ta yêu thích.

Đẹp ngọt ngào như vậy, ôn nhu như vậy, liền ngay cả cô là con gái cũng đều cực kỳ thích, càng miễn bàn là đàn ông.

Đường Hạo Nam bốn năm trước kia vẫn thường ở trước mặt cô khen ngợi Đồng Y Mộng, khen ngợi cô ta ôn nhu, không giống cô, tính tình cực kỳ ngang ngược.

"Nhiễm Nhiễm, cô so với trước kia càng trưởng thành chính chắn hơn, thực hâm mộ cô, xem ra giống người cực kỳ có khả năng, là nữ cường nhân!" Đồng Y Mộng nhìn chăm chăm cô, ca ngợi nói.

Hạ Nhất Nhiễm bị cô ta nhìn chăm chăm có chút mất tự nhiên, hơn nữa không dám nhìn thẳng vào cặp mắt to trong suốt kia, cực kỳ chột dạ, cúi đầu ăn cháo che dấu.

"Chưa nói tới có khả năng, càng chưa nói tới là nữ cường nhân, tôi càng không phải người mà cô hâm mộ gì. Cũng là cô hạnh phúc nhất, vài năm nay, anh Hạo Nam một mực chờ cô tỉnh lại!" Cô chịu đựng trái tim đau đớn lạnh buốt, nhìn Đồng Y Mộng, giúp Đường Hạo Nam nói tốt.

Đường Hạo Nam cũng quả thật đợi Đồng Y Mộng hơn bốn năm, thời gian cô và anh bên nhau vừa vặn ba tháng.

Đồng Y Mộng mím môi, gật gật đầu, "Uh'm! Tôi biết! Lúc tôi hôn mê, thường xuyên nghe được anh ấy tại bên cạnh tôi, nói lời tình cảm... Thật giống như có tâm linh tương thông một dạng, tôi không nỡ bỏ lại anh ấy lại một mình, cho nên cuối cùng tỉnh dậy."

Đồng Y Mộng nói xong, hốc mắt liền đỏ, giọng khàn khàn, đáng vẻ cực kỳ cảm động lại thương cảm.

Cô ta như vậy, để cho Hạ Nhất Nhiễm quả thực càng thêm áy náy xấu hổ vô cùng!

"Uh'm... Cho nên, cô sau này muốn càng yêu anh ấy hơn, anh ấy mấy năm nay thật sự qua được không dễ dàng." Hạ Nhất Nhiễm rút tờ giấy lau mặt đưa Đồng Y Mộng ở đối diện, nói những lời này khi đó, lòng đau đến gần như muốn không chế không nổi cảm xúc chính mình.

Lại giống về tôi trước kia, rõ ràng là người đàn ông chính mình yêu nhất, lại khuyên người con gái khác phải yêu anh nhiều hơn!

Hiện tại, cô rõ ràng mới là vợ của anh.

Bề ngoài tỏ ra bình tĩnh, lòng đã ồ ồ rỉ máu.

"Uh'm! Tôi nhất định cực kỳ yêu anh ấy, gần đây một mực tích cực tập vật lý trị liệu, rèn luyện thân thể, sớm một chút khỏe mạnh cường tráng, làm cô dâu xinh đẹp của anh ấy!" Đồng Y Mộng lau nước mắt, cười nói.

"Cộp!"

tay Hạ Nhất Nhiễm run lên, cái muỗng gốm sứ trong tay rơi trên mặt bàn đá cẩm thạch, phát ra tiếng động thanh thúy.

"Nhiễm Nhiễm, cô làm sao vậy? Tôi nói sai cái gì sao?" Đồng Y Mộng hỏi, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng lắc đầu, lòng tràn đầy hỗn loạn.

"Không có, tôi là nghe nói các người muốn kết hôn, trong lòng kích động, cho nên tay liền run lên!" Vội vàng giải thích, trên mặt giả cười, cảm giác cười đến khóe miệng đều đã gật gật, nhất định rất khó nhìn, không biết Đồng Y Mộng có thể nhìn ra gì hay không.

"Tôi còn tưởng rằng cô vẫn yêu anh ấy, không muốn chúng tôi kết hôn." Đồng Y Mộng nhỏ giọng nói, vẻ mặt nghịch ngợm cười xấu xa.

"Sao có thể?! Tôi đã sớm không thích anh ấy, cô cũng đừng nghĩ lung tung!" Cô vội vã giải thích.

"Tôi đương nhiên hẳn không suy nghĩ lung tung, cô là chị em tốt nhất của tôi, làm sao có khả năng cướp đoạt bạn trai của tôi!" Đồng Y Mộng le lưỡi, cười nói, nhìn sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm mất tự nhiên, trong lòng cô ta vô cùng vui sướng.

Hiện tại trong lòng cô nhất định vô cùng đau khổ, buồn bực đi?

"Đúng vậy... Mộng Mộng, tôi trước đi toilet đã." Hạ Nhất Nhiễm cố giả bộ mỉm cười, nói xong, nhanh chóng rời đi.

...

Nhà hàng này hiển nhiên là bị Đường Hạo Nam đặt bao hết, nhà vệ sinh nữ chỉ có một mình cô, cô rửa mặt, cố gắng khôi phục tâm trạng của mình, sau đó trang điểm lại.

Sau khi ra ngoài, nhất định phải lập tức rời đi, chẳng thế thì, cô ở trước mặt Đồng Y Mộng khẳng định sẽ lộ tẩy.

Nói dối, diễn trò, thật sự không phải sở trường của cô.

Mới vừa khép lại hộp phấn, trên tấm kính ở bồn rửa tay đột nhiên xuất hiện bóng dáng, là Đường Hạo Nam, cô chấn động toàn thân.

Cửa toilet bị anh khóa trái rồi.

Rồi sau đó, anh đã đi tới, cô vội vã xoay người, mông chạm vào bồn rửa tay, Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi, lén người đến.

"Anh vào đây làm gì?!" Sẽ không sợ bị Đồng Y Mộng phát hiện sao?!

Cô lớn tiếng hỏi.

Đường Hạo Nam không lên tiếng, sắc mặt nghiêm túc, mặt không chút thay đổi, hướng tới gần cô.

"A!"

Người đàn ông đột nhiên ôm cô vào trong ngực, cánh tay trái ôm eo cô, tay phải giữ lấy cằm cô, một đôi mắt thâm trầm tối đen nhìn thẳng mắt cô, ánh mắt ác độc.

Anh như vậy, khiến cô có phần hoảng hốt.

Nhưng mà, không thể phủ nhận, khuôn mặt này tuần mỹ như vậy, vẫn lại là để cho cô đau lòng rồi.

Không gặp được anh, nhớ đến làm cho người ta trong lòng phát điên, gặp được anh, đau lòng đến ngay cả hít thở cũng khó khăn.

Hơi thở quen thuộc đặc mùi nam tính đem cô bao trùm, sau giây phút thất thần, cô lập tức quay mặt, lại bị anh buộc quay đầu lại, đối mặt anh.

"Anh buông ra! Uhm..." Cô kiên định quát, anh lại đột nhiên cúi đầu, cường thế mà cuồng dã ngăn chặn đôi môi cô.

Răng môi giao nhau, tất cả là hương vị nhớ nhung, bàn tay to lớn của Đường Hạo Nam giữ lấy gáy cô, thật sâu hút cắn môi cô, cuồng dã hôn xuống, nụ hôn kia, ngang ngược thậm chí có chút thô bạo.

Như đang trừng phạt cô!

Lại càng giống như anh đang muốn phát tiết!

Hạ Nhất Nhiễm phản kháng không được, thân thể bị anh làm cho liên tục thối lui, sau lưng chạm lên vách tường gạch men sứ lạnh lẽo...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Anh Chẳng Lẽ, Còn Chơi Tôi Không Đã Sao?

Nụ hôn cuồng dã, như là muốn cắn nuốt cô, vốn là muốn phản kháng, nhưng mà, cả trái tim vẫn cuồng khiêu không thôi.

Cô luôn luôn không cách nào ngăn cản mê luyện của mình đối với anh

Hỏa nhiệt của anh xâm lấn, cô theo bản năng cắn chặt răng, không cho anh tiến vào, người đàn ông tức giận nhéo eo của cô, cô ăn đau há miệng, để cho anh thành công tiến vào. Anh ở trong miệng cô công thành đoạt đất, quấy, hút, cuồng dã như vậy.

Cô dứt khoát không tiếp tục phòng bị, không giãy dụa cũng không hòa theo, tuyệt vọng thừa nhận nụ hôn của anh.

"Đáng chết... Hạ Nhất Nhiễm, em đáng chết... Anh nghĩ muốn bóp chết em!" Qua không biết bao nhiêu lâu, Đường Hạo Nam giống như cuối cùng hôn đủ rồi, buông đôi môi sưng đỏ của cô ra, môi lại vẫn dán trên bờ môi cô, từ sâu trong cô hống phát ra giọng lên án, gần như là nghiền răng nghiền lợi.

Nguyên nhân anh tức giận cô đại khái rõ ràng.

Cô cũng không sợ hãi, cánh môi sưng có phần đau, một đôi mắt lạnh lùng không có nhìn anh.

"Nên đi ra ngoài, đừng để bị Mộng Mộng phát hiện rồi." Cô rù mắt xuống, rất bình tĩnh nói, Đường Hạo Nam một tay đè ở trên vách tường, một tay lại đem cằm của cô nâng lên, "Đừng giả ngu với anh!" Anh thấp giọng gầm thét, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô, "Kha Dịch Thần cứu em? Nên em bị hấn làm cho cảm động rồi hả? Nghĩ muốn cùng hấn bên nhau sao?!"

Vừa nãy lúc hút thuốc, Kha Dịch Thần nói đêm đó cô gặp phải chuyện bị bắt cóc.

Nghĩ đến khi cô gặp nguy hiểm là Kha Dịch Thần đến cứu cô, trong lòng của anh cực kỳ ghen tị, đồng thời cũng càng sợ hãi, lại cảm thấy may mắn cô không có việc gì.

"Chuyện này với anh có quan hệ sao?" Cô lãnh đạm trả lời, không muốn giải thích.

Lại càng không muốn chất vấn đêm đó anh tại sao từ chối không nghe điện thoại của cô.

"Em là thừa nhận đi? Hạ Nhất Nhiễm, em cmn thật đúng là..."

"Đường Hạo Nam! Anh cảm miệng cho tôi! Đừng đối với tôi hung hãn nói tục!" Cô nâng cằm, trừng mắt nhìn anh, lời lẽ nghiêm khắc tàn khốc.

"Tránh ra! Tôi muốn đi ra ngoài! Đừng làm cho cô dâu tương lai của anh nhìn đến, vừa tức lại sinh thêm bệnh!" Cô nói xong, vờn tay chống đẩy trong ngực anh, nghĩ đến lời Đồng Y Mộng nói, đáy lòng quả thực như dao cắt.

"Cô dâu?"

Đường Hạo Nam hỏi lại, Hạ Nhất Nhiễm chăm chọc nhìn anh, Đường Hạo Nam liền hiểu rõ.

"Cô ấy nói, cô ấy khôi phục, các người liền kết hôn." Hạ Nhất Nhiễm cười nói, vẻ mặt bình tĩnh, trong lòng chua xót quả thực giống bị Axit Sunfuric ăn mòn.

Đôi mắt Đường Hạo Nam càng thêm âm đậm, "Anh chỉ là an ủi cô ấy như thế..."

"An ủi, các người sớm hay muộn cũng là muốn kết hôn, anh đối với cô ấy, làm sao có khả năng thất hứa." Hứa hẹn duy nhất anh nói với cô chính là sẽ không li hôn, cũng thất hứa rồi.

Cười nhìn anh, rất muốn nghe được anh phản bác, nhưng anh cũng không có.

"Đêm nay, em đi căn hộ bên kia chờ anh!" Điện thoại vang, Đồng Y Mộng đang thức dục, anh nhìn cô, trầm giọng nói.

"Không có khả năng, chúng ta không cần lại liên hệ, sau này, chuyện của tôi, không có quan hệ gì với anh." Cô lãnh đạm cự tuyệt.

Tay Đường Hạo Nam nắm chặt thành quả đám, trừng mắt với cô, "Hạ Nhất Nhiễm, em rút cuộc lại vẫn còn yêu anh nữa không? Hay là chưa từng yêu anh? Chẳng thế thì, nói buông tay liền có thể phóng tay rồi?!"

Tại sao anh làm không được, vài ngày khắp nơi tìm không được cô, đều sắp muốn nổi điên rồi.

Cô lại có thể như thế bình tĩnh, lại vẫn cùng Kha Dịch Thần cùng một chỗ, có thể toàn bộ những chuyện trước đây, đều là đang lừa gạt anh hay không?

"Đường tiên sinh, anh xoắn xuýt như thế để làm gì? Chẳng lẽ, anh còn chơi tôi không đã sao?" Cô ngừng đầu, lạnh lùng hỏi lại.

Anh đột nhiên tức giận đè lại bờ vai cô, "Ở trong mắt em, anh chỉ là đang đùa giỡn em?!"

Lên án hỏi lại, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô.

"Chẳng thế thì sao? Đó là cái gì?" Tim cô đập nhanh, hỏi ngược lại.

Yêu!

Cái từ này nghẹn ở trong yết hầu anh, liền muốn thốt ra.

Toilet truyền đến tiếng đập cửa, Đường Hạo Nam liền hoàn hồn, Hạ Nhất Nhiễm cũng vậy, anh buông lỏng cô ra.

"Nhiễm Nhiễm! Cô ở bên trong sao?" Giọng Đồng Y Mộng truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm hoảng hốt nhìn Đường Hạo Nam, chỉ thấy vẻ mặt anh ảo não, trốn vào trong phòng vệ sinh, Hạ Nhất Nhiễm vội vàng chỉnh lại quần áo đầu tóc, mở cửa ra ngoài.

"Nhiễm Nhiễm, cô sao lại đi vào lâu như thế lâu? Làm tôi lo lắng muốn chết! Anh Hạo Nam cũng không biết đi đâu, gọi điện thoại cũng không nghe!" Đồng Y Mộng vội vàng nói, cầm di động giống như muốn gọi điện thoại, Hạ Nhất Nhiễm sợ cô ta nghe được tiếng chuông điện thoại di động của Đường Hạo Nam, liền vội vàng kéo cánh tay của cô ta.

"Bọn họ không phải đi hút thuốc à? Còn không có quay lại ăn cơm sao?" Cô vội vã nói, cực kì khẩn trương.

May mà Đồng Y Mộng không gọi điện thoại, các cô về tới nhà ăn, Kha Dịch Thần đã quay lại.

Qua một lúc lâu sau, Đường Hạo Nam cũng trở lại, giải thích với Đồng Y Mộng rằng, đi ra ngoài nghe cú điện thoại.

Không nói chuyện được bao lâu, Hạ Nhất Nhiễm liền cùng Kha Dịch Thần rời đi trước, Đồng Y Mộng hỏi cô số điện thoại di động, nói muốn thường xuyên cùng cô liên hệ.

...

Hạ Nhất Nhiễm không trở về nhà cũ, Kha Dịch Thần đưa cô đi tiệm bánh ngọt.

Tô Tiểu Quả nhìn thấy bọn họ, không trước tiến lên quan tâm Hạ Nhất Nhiễm, ngược lại đi tới bên người Kha Dịch Thần, "Kha tiên sinh, nghe nói anh bị thương, nghiêm trọng không?"

Tô Tiểu Quả trước giờ vẫn luôn là vẻ không để ý chuyện gì, giờ phút này là vẻ mặt lo lắng nhìn Kha Dịch Thần, giống một người vợ đang quan tâm chồng mình.

Hạ Nhất Nhiễm có phần không hiểu, sao lại cảm giác Tô Tiểu Quả thích Kha Dịch Thần chứ? Bình thường cô bé cũng hay ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm nhắc tới Kha Dịch Thần, mà còn luôn khen ngợi Kha Dịch Thần, lại vẫn luôn nói, Kha Dịch Thần tốt hơn so với Đường Hạo Nam.

Tô Tiểu Quả lúc này, mặc tạp dề hồng nhạt, tạp dề in hình những quả dâu tây nhỏ xinh, tóc cột đuôi ngựa, là một cô gái vô cùng bình thường.

Kha Dịch Thần là người đàn ông trưởng thành, cũng coi như gặp qua vô số người, cô gái trước mặt trong ánh mắt lộ ra thân thiết, anh ta là cảm nhận được rồi.

Nhưng anh ta không cần, ngoại trừ Hạ Nhất Nhiễm ra không thích cùng cô gái khác thân thiết!

"Tôi không sao!" Anh ta lãnh đạm nói một câu, cũng không nhìn Tô Tiểu Quả.

Tô Tiểu Quả tuy mặt ngoài tùy tiện, nhưng mà cũng có một tiểu cô nương trái tim trong sáng thuần khiết, Kha Dịch Thần lãnh đạm, để cho cô mất mát.

Lại không rõ chính mình tại sao như vậy.

"Nhiệm Nhiệm, mấy ngày nay em vẫn nên tiếp tục chú ý an toàn!" Kha Dịch Thần đứng ở trước mặt Hạ Nhất Nhiệm, quan tâm nói, đến nay còn không thể tra ra kẻ bắt cóc đêm đó là ai.

"Uh'm! A Thần, vết thương phía sau lưng anh còn không có lành, đi về trước nghỉ ngơi đi." Cô nhàn nhạt nói, vẻ mặt bình tĩnh.

Mấy ngày nay, Kha Dịch Thần đối với cô không tệ, mà còn, anh ta quả thật cứu cô, không nên đối với anh ta quá lạnh lùng, cô không phải người máu lạnh.

"Được." Kha Dịch Thần nhàn nhạt đồng ý, đi ra cửa, trước khi rời đi, nhìn Tô Tiểu Quả, cô hướng anh ta ngây ngô cười.

"Anh ấy thật sự không có việc gì chứ?" Tô Tiểu Quả nhìn bên ngoài cửa hàng, nhìn đến Kha Dịch Thần lên xe, quan tâm hỏi.

"Tiểu Quả, sao em lại quan tâm anh ta như thế, thích anh ta rồi?" Hạ Nhất Nhiệm cười trêu ghẹo cô bé, Tô Tiểu Quả vội vàng quay đầu, hướng cô xem thường, "Người ta không màng nguy hiểm tính mạng cứu chị, em quan tâm người ta một chút, thì có gì sai? Đáng vẻ không giống như chị, không chịu để tâm, người ta đối với chị tốt như vậy, chị lại đối với người ta vẫn lãnh đạm như vậy!"

"Giải thích chính là che giấu! Chẳng qua, Kha Dịch Thần bây giờ, chị đều đã nhìn không thấu anh ta, em đó..."

"Hạ Nhất Nhiệm! Cái gì gọi là chị nhìn không thấu anh ấy? Mà Đường Hạo Nam nói cái gì chị cũng sẽ tin cái đó!" Tô Tiểu Quả bỏ lại một câu, không để ý tới cô, đi vào trong bếp rồi.

Hạ Nhất Nhiệm đi đến bên cạnh quầy thu nhìn những món ăn trưng bày trong tủ nhìn đến ngẩn người.

...

Nhà Tô Tiểu Quả là một tòa nhà hai tầng kiểu cũ, là bà nội cô để lại, bên cạnh là trường đại học thành phố, nơi này đều là nhà dân, nghe nói không lâu nữa liền muốn giải tỏa rồi.

Nhà cũ quá lớn, trống vắng, cô một người ở đó sẽ suy nghĩ lung tung, cho nên gần đây đều đã ở nhà Tô Tiểu Quả bên này, có người nói chuyện vẫn là tốt hơn.

Buổi tối, sau khi ăn cơm chiều không lâu, Hạ Nhất Nhiệm ở trong nhà vệ sinh giúp Tô Tiểu Quả tắm cho chó mà cô nuôi, là một con chó lai, lông màu trắng, lỗ tai màu rậm rạp, cái đầu rất nhỏ, cực kỳ nghịch ngợm, là Tô Tiểu Quả hai năm trước ở ven đường nhặt được con chó này.

Tô Tiểu Quả lại ở trong phòng khách xem tiết mục giải trí, cười đến lăn qua lộn lại.

"Tiểu Bảo, chúng ta đi sấy lông nào." Dụng khăn mặt đem chó quấn lại, giống như ôm ấp trẻ con, ôm đi ra buồng vệ sinh.

Nhìn Tiểu Bảo ngoan ngoãn tùy ý cô đùa nghịch, Hạ Nhất Nhiệm càng ngày càng cảm thấy được nó giống một đứa trẻ con, nếu cô thật sự có một đứa con thì tốt rồi.

Tương lai đi nước Pháp, không biết có thể nhận nuôi một đứa hay không.

"Gâu gâu... Gâu gâu!"

Bộ lông sau khi được sấy khô Tiểu Bảo đột nhiên nhảy xuống sofa, hướng tới cửa chạy tới, vừa chạy vừa sủa.

"Tiểu Quả! Mở TV nhỏ một chút! Bên ngoài giống như có người!" Hạ Nhất Nhiệm đứng lên, hướng Tô Tiểu Quả kêu hô, Tô Tiểu Quả vội vàng đem âm lượng TV điều nhỏ lại, sợ là có cái người xấu gì, vội vàng đứng dậy, chạy tới phía trước Hạ Nhất Nhiệm.

Cực kỳ khoa trương che chở cô ở phía sau, "Chị ở yên trong phòng đi, em ra xem thử! Đừng ra ngoài!" Nghĩ đến Hạ Nhất Nhiệm lúc trước gặp phải kẻ bắt cóc, toàn thân Tô Tiểu Quả dựng lên phòng bị.

Cô ra cửa, Tiểu Bảo cũng đi theo chạy ra ngoài.

Xuyên qua ánh đèn ngoài cửa, Tô Tiểu Quả mơ hồ nhận ra người đứng ở chỗ không xa là Đường Hạo Nam!

"Đường Hạo Nam! Anh tới làm gì hả?!" Tô Tiểu Quả lớn tiếng hỏi, Tiểu Bảo đứng ở cạnh chân cô, chó cạy thế chủ trừng mắt Đường Hạo Nam.

"Tôi tìm Hạ Nhất Nhiệm!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, nhìn về phía trong phòng, hướng Tô Tiểu Quả đi đến.

Tô Tiểu Quả vội vàng ngăn ở cửa, "Chị ấy sẽ không gặp anh!"

"Tiểu Quả!" Trong phòng Hạ Nhất Nhiễm nghe được tiếng Đường Hạo Nam, đi tới cửa, lên tiếng, Tô Tiểu Quả vội vàng xoay người, hướng cô mắt tròn trắng.

"Tiểu Quả! Em vào phòng khóa trái cửa là được!" Hạ Nhất Nhiễm trầm giọng nói, Tô Tiểu Quả kinh ngạc.

"Tiểu Bảo, mày ở đây canh chừng! Không cho anh ta đến gần nửa bước, biết không?" Tô Tiểu Quả lớn tiếng đối với chó nhà mình dăn dò, xoay người liền muốn vào nhà.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em ra đây!" Nghe được lời Hạ Nhất Nhiễm nói, Đường Hạo Nam lòng thất lại, cô vậy mà đối với anh trốn tránh không gặp!

Đi nhanh vọt tiến lên, Tô Tiểu Quả đã vào cửa, đem cửa chống trộm khóa trái. ~

"Gâu gâu!" Tiểu Bảo tuy là con chó rất nhỏ, nhưng đối mặt người xa lạ khi đó đặc biệt hung, hơn nữa có mệnh lệnh chủ nhân, nó trực tiếp cắn ống quần tây Đường Hạo Nam.

"Đáng chết!" Đường Hạo Nam nhìn vật nhỏ bên chân, tức giận mắng, "Cút ngay! Còn không cút, một cước đem người đạp chết!"

Anh đối với con chó nhỏ kia cảnh cáo, ai biết, vật nhỏ đáng giận kia không những không buông ra, ngược lại cắn được càng chặt hơn, Đường Hạo Nam thật sự nổi giận đùng đùng.

Một chân đạp Tiểu Bảo ra, Tiểu Bảo ăn đau kêu lên, quay đầu lại chạy đến, lần này, không chút khách khí cắn mắt cá chân Đường Hạo Nam!

"A!" Anh ăn đau kêu rên, Tiểu Bảo gắt gao cắn thật lâu mới buông anh ra, chạy tóe khói về đến cửa, ngồi ngay ngắn ở cửa.

"Ha ha! Tiểu Bảo thực cắn anh ta rồi!" Tô Tiểu Quả kích động nói, Hạ Nhất Nhiễm lại luống cuống, xuyên qua kính thủy tinh, nhìn Đường Hạo Nam bên ngoài cong người.

"Đường Hạo Nam! Anh đi nhanh đi!" Cô lãnh ngạnh kêu hô, anh còn dây dưa cái gì chứ?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Anh Lúc Nào Từ Chối Không Nghe Điện Thoại Của Cô?

"Hạ Nhất Nhiễm! Em chui ngay ra đây cho anh! Em đêm nay không gặp anh, anh sẽ không đi!" Anh nhin đau, lớn tiếng kêu hô.

Hạ Nhất Nhiễm có phần lo lắng, sợ anh thực bị Tiểu Bảo cắn bị thương, bệnh chó dại cũng không thể đùa được.

Cô vẫn lại là mở cửa chống trộm đi ra ngoài, "Tiểu Bảo, mày mau vào nhà!"

Đường Hạo Nam thấy cô đi ra cả người căng thẳng, dưới ánh đèn, cô hướng tới chính mình đi tới, anh đen mặt, gắt gao nhìn chăm chăm cô.

"Anh thật sự bị cắn sao?" Hạ Nhất Nhiễm vẻ mặt bình tĩnh, cúi đầu nhìn mắt cá chân anh, ống quần tây bị xé nát, không biết có bị cắn hay không.

"Em đi với anh!" Anh theo bản năng muốn nắm cổ tay cô, cô vội vã lùi về sau, né tránh anh đụng chạm, "Tôi sẽ không đi theo anh, nếu bị cắn bị thương, nhanh đi tiêm vắc-xin phòng bệnh dại đi." Cô vừa nói vừa lùi về phía sau, lạnh lùng cự tuyệt anh đến gần.

Hết lần này đến lần khác đến gần, nhưng mà vẫn phải xa nhau, vậy không cần lại đến gần đôi phương.

"Anh bị cắn bị thương rồi!" Anh nói xong, đem ống quần kéo lên lộ ra mắt cá chân, mơ hồ có thể thấy được có vết máu.

"Anh nhanh đi..."

"Anh không đi tiêm vắc-xin phòng bệnh! Trừ phi em đưa anh đi!" Anh lớn tiếng cắt ngang lời cô, uy hiếp cô, không tin cô sẽ không đưa mình đi!

"Anh không tiêm thì kệ anh!" Hạ Nhất Nhiễm cũng giận không kém, nói xong liền xoay người vào phòng, Đường Hạo Nam cũng không đuổi theo nữa.

Anh liền đứng ở cửa, sau khi Hạ Nhất Nhiễm vào nhà, đèn ở cửa cũng tắt, bên ngoài tối như mực, Đường Hạo Nam giống một bức tượng đứng ở kia.

"Tình yêu của em, chị thật sự là rất giỏi!" Tô Tiểu Quả bội phục nhìn Hạ Nhất Nhiễm khen ngợi cô.

"Tiểu Quả, Tiểu Bảo thực đem anh ấy cắn bị thương!" Hạ Nhất Nhiễm ảo não nói, cau mày, trừng mắt nhìn Tiểu Cầu trên mặt đất, "Tiểu Bảo, mày làm sai rồi, biết không?!"

"Ừ ư..."

Tiểu Bảo khe khẽ kêu, vẫy vẫy cái đuôi, chạy quanh chân làm nũng.

"Tiểu Bảo nhà chúng ta chỉ biết cắn người xấu!" Tô Tiểu Quả đắc ý nói, "Tiểu Bảo giỏi lắm!"

Hạ Nhất Nhiễm hung hăng trừng mắt với cô, "Xem TV của em đi! Chị lên lầu nghỉ ngơi đây!" Cô nói xong, liền lên lầu rồi.

Lén lút đi đến cửa sổ, nhìn đến dưới sân đang đứng một bóng người, cô run sợ, anh thực không tính toán đi sao?!

Hốc mắt ướt át, khô khốc cay xè, cô ép chính mình lên giường, cầm lấy di động, trên màn hình điện thoại thông báo có tin nhắn từ "ông xã", nước mắt như muốn chực trào, nhẫn tâm vội vàng đem cái tên lưu trong danh bạ kia xóa bỏ.

Anh đâu còn là ông xã của cô.

Đường Hạo Nam nhìn di động, Đường phu nhân gửi tin nhắn tới, yét hầu anh di chuyển lên xuống.

Đường phu nhân: Anh đi nhanh đi! Không sợ Mộng Mộng hoài nghi sao? Đừng quên tiêm vắc-xin phòng bệnh!

Anh vội vã gọi lại, Hạ Nhất Nhiễm lập tức từ chối không nghe máy.

Anh càng không ngừng gọi đến, cô rút cuộc chịu nghe máy rồi.

"Anh vẫn là câu nói kia, em không đưa anh đi, anh liền không tiêm vắc-xin phòng bệnh!" Anh quát cường nói, không tin cô thật sự nhẫn tâm, anh cũng là quyết tâm, cô đêm nay nếu là không đưa anh đi, anh liền thực sự không tiêm vắc-xin phòng bệnh!

Giờ phút này, Đường Hạo Nam năm nay đã hai mươi tám tuổi, ngây thơ giống đứa bé hướng cô làm nũng!

"Anh thực ấu trĩ! Anh nếu xảy ra chuyện gì, Đường thị làm sao? Đồng Y Mộng làm sao?" Cô tức giận hỏi lại.

Anh lúc này chỉ muốn hỏi, anh nếu là xảy ra chuyện, cô sẽ thế nào?!

Đường Hạo Nam không trả lời, giận dữ cúp điện thoại, tiếp tục đứng tại chỗ, lấy ra thuốc lá, tiếp tục hút, cũng không quan tâm mắt cá chân còn chảy máu hay không, lại càng không để ý chút đau đớn đó, bởi vì đau lòng sớm vượt qua tất cả.

Qua một lúc lâu sau Hạ Nhất Nhiễm nhìn đến anh vẫn còn đứng ở phía dưới, cuối cùng nhịn không được thay quần áo, đi xuống lầu.

Tô Tiểu Quả thấy cô muốn ra ngoài, liền muốn ngăn cản "Tiểu quả, em mặc kệ chị đi." Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh ngắt lời Tô Tiểu Quả muốn nói, cô bé chỉ có thể thờ dài nhìn Hạ Nhất Nhiễm mềm lòng ra cửa.

Đường Hạo Nam thấy cô đi ra, khóe miệng lập tức cong lên, Hạ Nhất Nhiễm đã đi tới, cau mày trừng mắt nhìn thuốc lá trong tay anh, anh lập tức vứt bỏ.

Cô dẫn đầu hướng về phía đường cái, anh im lặng theo sát, chiếc jeep đồ thẩm của anh hung hãn dừng ở bên đường.

"Em lái xe đi." Đường Hạo Nam nói xong, đem chìa khóa xe nhét vào trong tay cô, mắt cá chân anh đau, chỉ sợ lái xe không được.

Hạ Nhất Nhiễm không lên tiếng, chỉ ngồi lên vị trí lái, Đường Hạo Nam lập tức ngồi chỗ tay lái phụ.

Trong khoang xe rộng rãi, cô lái xe, anh vẫn nghiêng mặt nhìn cô, trái tim đang rung động, cũng đang run run.

Cô vẫn lại là quan tâm anh.

Tuy tỏ ra rất lãnh đạm

Từ từ nhắm hai mắt, hít vào thật sâu, có thể ngửi được hương vị sữa tắm tươi mát trên người cô, còn có một mùi thơm quen thuộc tự nhiên của cơ thể, quyến luyến hương vị của cô.

Hạ Nhất Nhiễm cố gắng chuyển tâm lái xe, cũng cảm nhận được ánh mắt anh chăm chú nhìn cô, cũng không có phân tâm, dựa theo hướng dẫn nhắc nhở, hướng bệnh viện chạy đến.

Đến chỗ bệnh viện, cô giúp anh đi bóc số.

Trên mắt cá chân thực sự bị chó cắn không nhẹ, đã không còn chảy máu, vết máu qua vài giờ đã khô cạn thành màu nâu, y tá giúp anh rửa sạch sẽ miệng vết thương, đơn giản băng bó, rồi mới tiêm thuốc.

Vắc-xin phòng bệnh dại tổng cộng phải tiêm năm mũi, bác sĩ viết lịch hẹn, nhắc nhở bọn họ sau này đúng hẹn tới tiêm thuốc.

"Có cảm giác chỗ nào không khỏe không?" Sau khi lên xe, Hạ Nhất Nghiễm nhìn anh đang ngồi bên cạnh ghế lái, từ từ nhắm hai mắt nghỉ ngơi hỏi.

"Đầu có chút choáng quá, đưa anh đến căn hộ đi." Đường Hạo Nam nhàn nhạt nói.

Nhắc tới căn hộ kia, cô có phần mâu thuẫn, "Anh gọi lái xe của mình đến đi, tôi phải trở về!"

"Em lái đi!" Anh đột nhiên gầm nhẹ, giọng nghiêm khắc.

Hạ Nhất Nghiễm bị giật mình, sau đó, mở cửa xe liền muốn đi xuống, Đường Hạo Nam đột nhiên kéo cô trở về, đem cửa xe đóng lại, mà cô bị anh ôm chặt vào trong ngực.

"Anh!"

Anh dựa vào ghế phụ, cô ngồi ở trên đùi của anh, đầu bị anh ấn vào trong ngực, cánh tay sắt chặt chẽ ôm chặt cô.

"Em liền không nghĩ muốn anh nữa sao?" Đường Hạo Nam một hồi, giọng mang theo chút run rẩy.

"Anh buông ra! Tôi đưa anh đi về căn hộ!" Cô trầm giọng nói, Đường Hạo Nam liền buông lỏng cô ra...

...

Dọc theo đường đi, Đường Hạo Nam không nói được một lời, nhắm mắt nghỉ ngơi, xe tại tầng hầm của chung cư dừng lại, anh xuống xe trước, sau khi cô xuống xe, đã bị anh lôi kéo vào thang máy.

Từ sau khi Đồng Y Mộng tỉnh lại, cô liền không trở lại nơi này, chỉ chớp mắt, cũng nửa tháng rồi.

Chìa khóa căn hộ, cô còn không có trả lại cho anh.

Cửa mở, anh lôi kéo cô đi vào, vừa mới tiến vào cửa, anh liền xoay người đi, đem thân thể của cô chuyển qua, anh từ phía sau cô, đem cô gắt gao ôm lấy.

Đã lâu không ôm ấp, đã lâu không ở trong ngực, dán sát lên lưng chính mình, tim Hạ Nhất Nghiễm đập nhanh, lúc này hoàn toàn khác với sự cuồng dã lúc giữa trưa tại toilet nhà ăn khi đó, ôm ấp như vậy có thể mang đến cho cô ấm áp cùng cảm động thật sự.

Cô cần cái ôm thuần túy như vậy, cần anh ôm an ủi...

Cầm Đường Hạo Nam để trên đỉnh đầu cô, ngửi hương vị thuộc về cô,

Không có phần nộ, chỉ có nhớ nhung dày đặc bao phủ, cô mất tích mấy ngày, anh gần như muốn sụp đổ.

"Bà xã..." Anh thấp giọng kêu hô, Hạ Nhất Nghiễm nhắm mắt lại, nước mắt lập tức rơi xuống.

Tại sao, mỗi lần anh gọi cô "Bà xã", cô liền không chế không nổi cảm xúc chính mình? Nháy mắt liền lệ rơi đầy mặt.

Giờ phút này tất cả ngụy trang lên kiên cường cùng bình tĩnh đều sụp đổ rồi.

Cảm giác người con gái trong ngực đang nức nở, Đường Hạo Nam lập tức đem cô kéo ra, nâng mặt cô lên, nhìn nước mắt cô.

"Thấy em khóc, anh có phải cực kỳ vui vẻ hay không? Cảm thấy được em không thể rời bỏ anh phải không? Anh vừa lòng rồi hả? Anh vui mừng đúng không? Anh liền cảm thấy được không có anh, em sống không nổi phải không?" Cô vừa khóc vừa chất vấn, "Nhìn đến em sụp đổ, anh rất đắc ý, đúng không?"

Cô nói xong, nước mắt như mưa tùy ý chảy theo dòng.

Cả trái tim đau nhức mà kích động.

Ngược lại nhào vào trong lòng anh, hai tay oán hận đánh đấm lên lưng anh.

"Anh tới cùng muốn em phải thế nào..." Cô đánh một mồi, ghé vào lòng ngực rộng lớn cứng rắn của anh, im lặng nức nở, hai vai đang run run.

Đau khổ của cô, anh có thể cảm nhận được.

"Thực xin lỗi... Thực xin lỗi..." Đường Hạo Nam luôn kêu ngao, giờ phút này liên tục nhận lỗi với cô, đau lòng ôm cô càng thêm chặt, nước mắt Hạ Nhất

Nhiễm roi càng nhiều hơn, cũng khóc thành tiếng.

Lên tiếng gào khóc, ôm chặt anh.

Nghĩ đến sự bất lực, khủng hoảng đêm đó, khi bị kẻ bắt cóc đuổi theo, cô khóc đến càng lớn tiếng, giống làm nũng.

"Lúc em gặp được nguy hiểm, người nghĩ đến đầu tiên chính là anh, gọi điện thoại cho anh, hướng anh cầu cứu, anh lại đem điện thoại của em từ chối không nghe! Nếu không phải Kha Dịch Thần đứng lúc chạy tới, em cũng không biết bị kẻ bắt cóc làm gì nữa! Lúc đó, em cực kỳ hi vọng anh có thể bên cạnh em, giống như, giống như lúc còn ở Bắc Kinh, anh đột nhiên xuất hiện, cứu em một dạng!"

"Nhưng mà... Anh từ chối không nghe điện thoại của em, lúc ấy nhất định là đang bên cạnh cô ấy đi?" Cô nức nở, khóc nói.

"Đường Hạo Nam! Anh cực kỳ khốn kiếp, anh cực kỳ cặn bã, anh biết không?! Em muốn rời xa anh, anh tại sao vẫn còn quán lấy em?! Em phải rời khỏi anh, bởi vì, anh không có khả năng cho em được thứ em muốn! Nhưng mà, anh biết rõ cho không được thứ em muốn, vì cái gì còn tới quán lấy em không buông!"

Cô một hơi nói nhiều như thế, Đường Hạo Nam vẫn không hé răng, anh lúc nào từ chối không nghe điện thoại của cô?!

Trong đầu chỉ có điểm nghi vấn này.

Nhưng lòng anh cũng vỡ vụn hết rồi.

"Anh biết không nên quán lấy em không buông, nhưng anh làm không được! Em là phu nhân của anh! Bà xã của anh!" Anh phản bác, ôm cô lên, chạy vào phòng ngủ.

"Là bà xã của anh thì lại như thế nào?! Chúng ta sớm hay muộn cũng phải ly hôn, anh sớm hay muộn cũng phải kết hôn với Mộng Mộng!" Cô bị anh đặt ở trên giường lớn tiếng phản bác.

Đường Hạo Nam lại đứng ở một bên, lấy điện thoại ra, ngón tay càng không ngừng lướt tìm trên màn hình di động, đang tìm lịch sử cuộc gọi tối hôm đó.

"Tối hôm đó, em căn bản không gọi điện thoại đến, anh gọi cho em rất nhiều lần, em vẫn luôn không nghe máy!" Đường Hạo Nam tìm kiếm thật lâu, đưa điện thoại di động ra trước mặt cô, lớn tiếng nói.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, khóc lớn một hồi, đầu óc tỉnh táo hơn hơn, cô nhìn màn hình.

Rõ ràng thấy được chữ "Đường phu nhân".

"Nào có từ chối không nghe?! Hạ Nhất Nhiễm! Em lại gạt anh!" Cùng cô trực tiếp đối chất, cho rằng chính mình bỏ lỡ cuộc gọi của cô, ai biết được căn bản không có, phản xạ có điều kiện cho rằng cô đang lừa gạt chính mình.

Càng để ý, càng miễn cưỡng, đối với đối phương kỳ vọng càng cao, cũng càng sợ hãi bị lừa gạt.

Hạ Nhất Nhiễm sững sờ, cả khuôn mặt cô đầy nước mắt, ngơ ngác nhìn ba chữ "Đường phu nhân" kia, mũi càng thêm cay cay, không biết anh từ lúc nào đem sổ của cô đổi thành "Đường phu nhân", căn bản không để ý lời anh nói, nước mắt óng ánh trong suốt một giọt lại một giọt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Kỳ Thật Sớm Có Thể Ly Hôn

Trong phòng ngủ, an tĩnh không tiếng động, trên bàn trà, bó hoa Lavender màu xanh tím được trân quý cắm vào lọ thủy tinh, đặt ở trên bàn trà.

Đó là bó hoa lần đầu tiên Đường Hạo Nam tặng cho cô trong cuộc đời này.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở bên giường, Đường Hạo Nam đứng ở trước mặt cô, trên cao nhìn xuống nhìn cô, trong tay vẫn cầm di động, màn hình điện thoại di động đã tối đen một mảng, trong màn phản chiếu hình ảnh gương mặt cô.

Là một khuôn mặt đầy nước mắt, u oán, thương cảm.

Đường Hạo Nam cũng khôi phục bình tĩnh, thấy cô vẫn nhìn chăm chú màn hình điện thoại di động, anh mới ý thức có cái gì không đúng, lập tức thu điện thoại về.

"Đường phu nhân..." Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, thì thào mở miệng, lau nước mắt, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt tuần tú của anh.

Vài ngày không gặp, anh rõ ràng gầy đi rất nhiều, xem ra cực kỳ tiêu tụy.

Hốc mắt có phần lõm xuống rồi.

Hôm nay, lúc ban ngày cũng không dám cẩn thận nhìn anh một chút, giờ phút này, cô là không hề có kỵ coi trọng anh.

Khuôn mặt thanh tú gầy yếu, hốc mắt sâu thẳm, sóng cao thẳng cặp mọi lạnh bạc.

Đều nói, môi bạc là kẻ bạc tình.

Nhưng mà, cũng cực kỳ đẹp mắt, gọi cảm, có độc.

Vẫn lại là bị cô thấy được, một ngày nào đó anh lén lút đem tên của cô lưu trong di động sửa lại thành "Đường phu nhân".

"Em đừng hòng nói sang chuyện khác với anh!" Anh có chút khó chịu lãnh đạm nói, có chút ngượng ngùng.

Hạ Nhất Nhiễm từ trong cảm động khôi phục, hít hít cái mũi, bắt lấy tay anh, gắt gao nắm, "Em quả thật đã gọi qua, cũng quả thật bị từ chối không nghe, em không thiết phải gạt anh. Anh không tin cũng được, coi em như chưa nói qua, đừng nữa dây dưa nữa, được không?"

Cô ngửa nghiêm mặt, một đôi mắt màu hạnh mầu nhìn sâu vào trong mắt anh, bình tĩnh nói.

"Chúng ta đã kết thúc, cực kỳ cảm tạ anh đã cho em một đoạn thời gian ngắn ngủi lại tốt đẹp, không cần lại dây dưa không dứt, không cần lại thương tổn, không cần đem những hồi ức tốt đẹp lúc trước phá hủy, xin anh đó." Cô thật sự nghĩ muốn triệt để kết thúc, bởi vì không nghĩ muốn lại làm người thứ ba.

Đường Hạo Nam cười khổ, khom người xuống, hai tay nâng chặt mặt cô, cẩn thận nhìn chăm chăm cô.

"Kết thúc, em muốn đi đâu? Với ai bên nhua?! Anh hỏi em, em có còn yêu anh hay không?!" Anh trầm giọng hỏi, khuôn mặt tuấn tú cô đơn, lòng Hạ Nhất Nhiễm thất lại, nhịn không được ôm lấy eo của anh, vùi đầu tại vào bụng anh, "Không nên hỏi, để cho em ôm ấp một hồi!"

Cô khàn giọng nói, tham lam hít hương vị trên người anh.

Nước mắt lần thứ hai rơi xuống.

Đường Hạo Nam nhìn người con gái trong ngực mình, lòng đang run rẩy, tay xoa đầu của cô, nhẹ nhàng ôn nhu vuốt ve.

Anh an ủi như vậy, để cho mũi Hạ Nhất Nhiễm càng thêm cay cay khó chịu, làm cần hít thật sâu hương vị trên người anh.

Từ lúc sáu tuổi đến hai mươi sáu tuổi, hai mươi năm, ngoại trừ bốn năm qua, anh đã sớm thành người thân, sau này lại không còn thuộc về cô rồi.

Anh đều đã đồng ý với Đồng Y Mộng muốn cùng cô ta kết hôn rồi...

"Anh còn yêu anh, làm sao có khả năng nói không yêu liền không yêu được đây? Quan tâm cũng không có khả năng nói cắt đứt liền cắt đứt... Nhưng mà, anh Hạo Nam, nếu anh thật sự để ý em, cũng đừng quần lấy em không buông nữa, cho em một chút tôn nghiêm được không? Anh như vậy cùng em bên nhau dây dưa mãi không dứt, làm cho em cảm thấy được, em là một kẻ thứ ba cực kỳ đáng giận, mà em hận nhất chính là người làm kẻ thứ ba. Mẹ nếu biết, khẳng định sẽ rất tức giận!"

"Em không phải kẻ thứ ba!" Đường Hạo Nam lớn tiếng phản bác, cô là vợ của anh, người vợ được luật pháp bảo vệ làm sao vậy có thể tính là kẻ thứ ba?!

Huống chi, anh cũng yên cô.

Nghe anh nói như thế, cô đã cực kỳ cảm động rồi.

"Anh cũng không có thể phụ Mộng Mộng... Cô ấy đã đầy đủ đáng thương rồi." Cô nói xong, buông anh ra, ngẩng đầu lên.

"Đêm đó, là Kha Dịch Thần đã cứu em, mấy ngày nay, em cùng anh ta ở trên đảo. Em là cảm kích anh ta, nhưng mà cũng không nghĩ sẽ cùng với anh bên nhau, em nhớ rõ anh đã nói anh ta không còn là Kha Dịch Thần trước kia em quen biết." Cô bình tĩnh nói, hi vọng anh đừng hiểu lầm.

"Anh có phải vẫn là không tin em đúng không? Tin hay không, cũng không còn ý nghĩa nữa rồi, trái lại hi vọng anh có thể hận em, để cho chúng ta triệt để kết thúc..."

Đường Hạo Nam nhìn cô, nháy mắt tiếp theo, giữ lấy mặt cô, liền muốn hôn xuống, cô vội vã xoay đầu, "Không cần!"

Quả quyết cự tuyệt, cho dù, cô cũng muốn hôn anh

"Hôn em cũng không muốn sao?!" Đường Hạo Nam lên án gài nhẹ, anh chịu không nổi loại cảm giác nhìn cô mà không có thể đụng vào này, cực kỳ

dày vò!

"Không được! Sau này đều không được! Còn có, em muốn lập tức đi nước Pháp, đợi đến lúc ly hôn, em trở về làm thủ tục với anh!" Nghĩ muốn khăn trương rồi đi, không dám lại nhìn đến hình ảnh anh cùng Đồng Y Mộng ân ái, như vậy cô càng khổ sở đến chết.

"Nên ly hôn..." Anh châm chọc nói, "Hạ Nhất Nhiễm, em cho là di chúc, thật sự có thể hạn chế tự do của anh sao? Cổ phần công ty lão phu nhân để lại tuy là cô phiếu nguyên sơ, nhưng mà bản thân anh cùng Hạ Cận Nghiêu bọn họ mở công ty đã đem Đường thị sáp nhập, Đường thị vài năm nay thị giá trị đã thay đổi quá nhiều, chút cổ phần đó của lão phu nhân sớm bị pha loãng rồi! Không có chút cổ phần công ty đó, Đường thị vẫn đều là của anh! Anh tùy thời có thể ly hôn với em!"

Chuyện này, anh vẫn không nói cho cô biết.

Đường Hạo Nam là ai?

Con cung trời sinh, sao có khả năng bị người khác bài bố, khống chế?

Sau khi cùng Hạ Nhất Nhiễm kết hôn hai năm, anh liền đem thực quyền Đường thị nắm ở trong tay rồi!

Hạ Nhất Nhiễm lại sừng sốt.

Ngơ ngác nhìn anh, sắc mặt trở nên trắng bệch.

"Vậy anh... Tại sao vẫn không cùng em ly hôn?" Cô khó có thể tin hỏi, tim đang run run.

"Bắt đầu là nghĩ muốn hành hạ em!" Đường Hạo Nam thẳng thắn nói, trong con ngươi hiện lên một tia áy náy.

Về sau, cũng không biết tại sao, muốn cột lấy cô, sợ ly hôn rồi, cô cùng anh liền không còn liên quan nữa rồi!

Hạ Nhất Nhiễm hít sâu, tiêu hóa cái sự thật này, "Em tại lại không nghĩ tới chuyện này, vài năm nay, Đường thị phát triển quả thực nhanh. Em vẫn không thể hiểu được, tại sao bà nội nhất định muốn chúng ta kết hôn, có lẽ đây là bà muốn khích lệ anh, càng thêm cố gắng đi?"

Lần này, cô biết tại sao lại bắt Đường Hạo Nam không muốn vẫn phải cưới cô rồi.

"Vì bà nội biết anh không thích em, lại bắt anh cưới em, dùng phương thức này, anh sẽ sớm một chút khiến Đường thị hùng mạnh rồi mau chóng cùng em ly hôn..." Cô cười nói, vậy cô tính cái gì đây?

Bị Cố Tú Vân đưa lên nhảm giường, cô thành người bị hại, còn bị oan uổng rất nhiều năm.

Lại bởi vì một bức di chúc, không thể không gả cho Đường Hạo Nam vốn không thích cô.

Hình như cô giống như một quân cờ bị người ta đẩy tới đẩy lui. Đến bao giờ cô mới có thể có được cuộc sống chính mình muốn đây?

Đường Hạo Nam ôm lấy cô, giữ chặt cô trong lồng ngực mình, thuần túy yêu thương cô.

"Chúng ta nhanh chóng đi cục dân chính làm thủ tục đi, miễn cho đêm dài lắm mộng." Cô nở nụ cười, tươi cười buồn bã, anh không thấy được.

Làm thủ tục ly hôn, cô là có thể xa chạy cao bay, liền cùng anh không còn liên quan gì nữa rồi!

Nghĩ vậy, tìm Đường Hạo Nam như bị dao cắt, rốt cuộc nhìn không được, nâng chặt mặt cô, hung hăng hôn lên môi của cô, cô muốn giãy dụa, anh không cho, đẩy cô ngã xuống giường, mạnh mẽ hôn sâu, Hạ Nhất Nhiễm kháng cự không được, lòng đang rung động, đang run run.

Dần dần bắt đầu đáp lại anh...

Nụ hôn, dần dần trở nên triền miên, ôn nhu, cô từ từ nhắm hai mắt, quên hết tất cả, chỉ chìm đắm trong cái hôn này.

Khi tay anh vuốt ve trước bộ ngực đầy đặn của cô liền bị cô bắt được, cô mở mắt ra nhìn anh, chậm rãi lắc đầu, "Không cần... Không muốn..."

Anh tôn trọng cô, không tiến thêm nữa.

Xoay người ngồi ở bên giường, lấy ra hộp thuốc lá, liền muốn hút thuốc.

"Anh đừng hút thuốc! Không thể cai thuốc sao?!" Cô buồn bực nói, Đường Hạo Nam quay đầu nhìn cô, "Bà xã, em đang quản anh?"

Anh nhẹ giọng hỏi.

Nước mắt cô lại dừng không được chảy xuống, theo đôi má, chảy tới cằm, rơi xuống, nặng nề mà gât đầu.

"Không được lại hút thuốc nữa! Cũng không cần say rượu! Càng không thể không ăn điểm tâm!" Cô lớn tiếng nói, như là mệnh lệnh của người vợ đối với

chồng mình.

Mệnh lệnh như vậy, có thể làm được bao lâu nữa?

Đường Hạo Nam một tay lấy hộp thuốc lá ném vào thùng rác, trên khuôn mặt tuấn tú hiện lên nhàn nhạt tươi cười, "Đường phu nhân, Đường tiên sinh đói bụng, nấu một phần mỳ thịt bò cho anh, ok?"

"Được! Anh chờ đi!" Cô xoa xoa nước mắt, nói xong, nhanh chóng ra khỏi phòng ngủ.

Đường Hạo Nam ngồi ở kia, nhìn bóng lưng cô, trong hốc mắt lóe ra nhàn nhạt lệ quang.

Lúc cô đang nấu mỳ, anh đi đến thư phòng.

Lại mở lại lịch sử cuộc gọi kiểm tra lần nữa, nhớ lại một đêm kia.

Lại còn nhớ rõ, đêm đó anh gọi điện thoại, cô không nghe máy, sau đó Đồng Y Mộng đến, đoạt lấy di động của anh...

Đồng Y Mộng từ chối không nghe?

Nghĩ vậy, tim của anh mạnh rút chặt.

Giấy lát cảm thấy hẳn là không có khả năng, cô ấy đơn thuần như vậy...

Nhưng mà, Hạ Nhất Nhiễm không giống nói dối, cô cũng không cần phải nói dối.

Lập tức gọi điện thoại cho Hứa Thành, kêu Hứa Thành giúp anh kiểm tra lịch sử cuộc gọi.

"Boss, người ở đâu?"

"Ồ căn hộ, xảy ra chuyện gì? Tôi không muốn nghe cậu nói Hạ Nhất Nhiễm không tốt gì đó! Hứa Thành, cậu đối với cô ấy có phải có cái thành kiến gì hay không?!" Đường Hạo Nam không vui nói.

Hứa Thành ở đầu bên kia điện thoại, có phần dờ khóc dờ cười, "Boss, tôi làm sao có khả năng đối với cô ấy có thành kiến?! Là người vẫn để cho tôi đề phòng nhất cử nhất động Kha Dịch Thần!"

Không sai, trên thực tế người chịu không chế chủ quan là anh, bắt đầu từ lúc nào, đã không thể nào nghe dù chỉ là nửa câu người khác nói Hạ Nhất Nhiễm không tốt gì đó rồi?

"Hứa Thành... Tôi vẫn cực kỳ tin nhiệm cậu, tôi đối với cô ấy..."

"Boss, người đã sớm thay đổi, chuyện này tôi biết! Việc riêng của người tôi cũng không nên tham dự, người chính mình tự quyết định đi!" Hứa Thành thân là trợ lý của Đường Hạo Nam, đương nhiên đem chuyện của Đường Hạo Nam xem ở trong mắt, nhưng mà, những chuyện riêng tư này anh ta là không cách nào tham dự vào.

Cùng Hứa Thành kết thúc cuộc nói chuyện, Đồng Y Mộng gọi điện thoại đến, Đường Hạo Nam có phần ảo não nghe máy.

"Mộng Mộng... Anh đang tăng ca." Hạ Nhất Nhiễm vừa vặn tìm đến anh, đứng ở cửa, liền nghe được lời của anh nói, Đường Hạo Nam cũng thấy được cô, gật gật đầu, cô cũng cười cười, vội vàng đi tới.

Thật sự giống.

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cảm khái, chẳng qua, lần này bọn họ rất nhanh sẽ phải ly hôn đi?

"Anh Hạo Nam, anh phải chú ý nghỉ ngơi, em không đợi anh nữa, đi ngủ trước vậy." Giọng Đồng Y Mộng ôn nhu truyền đến, Đường Hạo Nam mím môi, nhẹ giọng đồng ý.

Sau khi cúp điện thoại anh cười khổ.

Hạ Nhất Nhiễm cùng Đồng Y Mộng, ai là Hồng Mân Côi, ai là hoa hồng trắng của anh đây?

*Hoa hồng mận côi hay hoa hồng đỏ: Sắc đỏ là sắc màu quen thuộc khi nhắc tới hoa hồng. Hoa hồng đỏ biểu tượng của tình yêu lãng mạn và nồng cháy

Hoa hồng trắng: Trong tình yêu, loài hoa này tượng trưng cho sự trong sáng, thuần khiết, tình khôi. Theo truyền thống trước đây, hoa hồng trắng là biểu tượng của tình yêu đích thực, một điều lệ mà sau này trở thành tiêu chuẩn của hoa hồng đỏ.

Hoa hồng trắng cũng được coi là hoa của cô dâu, hoa của đám cưới. Màu trắng tượng trưng cho sự trong trắng và ngây thơ một hạnh phúc viên mãn, vẹn tròn.

Anh kỳ thật không có lòng tham, hiện tại chỉ nghĩ muốn muốn một cái trong đó, nhưng mà, lại không thể không chịu trách nhiệm đi phụ người còn lại.

Anh đi đến cửa phòng bếp, Đường phu nhân của anh đang thái rau, anh nhanh chóng đi vào, từ phía sau ôm chặt cô, cầm đặt trên đầu vai cô, nhìn cô làm bếp.

"Bà xã... Thơm quá!"

"Là đồ ăn thơm, hay vẫn lại là em thơm?" Hạ Nhất Nhiễm mỉm cười, khó có được, cùng anh vui đùa.

"Đều thơm!" Anh nói xong, ở trên gò má cô trộm hôn một cái

"Nhanh đi rửa tay đi, Đường tiên sinh."

"Gọi anh ông xã, anh liền đi!" Anh làm nũng nói, đã thật lâu không có nghe cô gọi anh ông xã rồi.

Tim cô đập nhanh, kêu đi, nếu còn không kêu, liền không còn cơ hội rồi.

Sâu trong lòng có âm thanh đang khuyên cô.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Ôn Tồn Cuối Cùng

Nhưng mà, tại sao còn không có kêu, tìm liền đau đớn rồi?

Mà loại đau đớn này, không phải tê tâm phế liệt, là bất đắc dĩ, là phiền muộn, làm cho mũi người ta cay cay, hốc mắt ướt át, thở không nổi, giống muốn hít thở không thông.

Trong bếp, người vợ đứng ở cạnh bếp, người chồng ở phía sau ôm cô, hơi nóng trong nồi bốc lên cao.

Hình ảnh ấm áp, động lòng người như vậy.

Anh cũng nín thở chờ cô thân mật gọi anh.

"Đừng quậy nữa, mì nấu lâu liền không thể ăn rồi." Cô nói không ra được tiếng ông xã này, thấp giọng nói.

Một cổ mất mát, ngăn ở ngực anh, Đường Hạo Nam bỗng dưng buông cô ra, kiều ngạo không thêm nói một lời đi rửa tay.

Dù chỉ một tiếng "ông xã" đều đã không muốn gọi nữa sao?

Hạ Nhất Nhiễm cảm giác được anh không vui, cũng không an ủi anh, bùng bát mì sợi ra khỏi phòng bếp, Đường Hạo Nam chỉ chốc lát sau đã đến bên bàn ăn ngồi xuống.

"Thịt bò cũng không biết ở trong tủ lạnh bao lâu, em ngại không còn mùi nữa, anh chấp nhận ăn đi." Cô đứng ở đối diện, bình tĩnh nói.

"Tối hôm trước mua, chính mình thử làm, không có làm thành." Đường Hạo Nam nhàn nhạt trả lời.

Hạ Nhất Nhiễm nhú mày, "Thật ngốc, đầu bếp Đường gia muốn thất nghiệp sao? Làm gì mà lại chạy tới nơi này tự mình nấu cơm ăn." Cô nhú mày, quở trách anh.

Đường Hạo Nam ngẩng đầu, một đôi con ngươi sâu thẳm nhìn cô, đáy mắt nhiễm đầy vẻ lên án, "Em ngồi xuống!" Anh ra lệnh.

Hạ Nhất Nhiễm kéo ra ghế dựa, nghe lời ngồi xuống, anh cũng cũng không nói thêm gì, yên lặng ăn mì.

Cô ngồi ở chỗ kia, một đôi con ngươi xinh đẹp, ôn nhu nhìn anh, hốc mắt phỉm hồng.

Đường Hạo Nam thích loại cảm giác có cô theo bên người anh thế này, dù cho một câu không nói, nhìn đến cô ở đây, trong lòng liền kiên định, không còn trống rỗng nữa.

"Tại sao mỗi lần anh nấu sẽ đặc sệt? Cực kỳ nát vụn, không thể ăn." Đến lúc ăn gần xong rồi, anh lại không chút để ý hỏi, ngón tay nắm bát, cúi đầu ăn canh.

Hạ Nhất Nhiễm nở nụ cười, "Mì sợi không thể trực tiếp bỏ vào trong nước canh thịt bò, phải nấu riêng một nồi nước ấm, đem mì sợi bỏ vào, sau khi nấu chín thì vớt ra, ngâm trong nước lạnh, rồi lại vớt ra, để ráo, như vậy nấu mì sợi hẳn không dính bết như cháo, còn dai ngon vừa ăn nữa."

Cô kiên nhẫn giảng giải cho anh, "Anh cũng không cần học đâu, muốn ăn cái gì, đầu bếp trong nhà sẽ làm mà, không phải sao?"

Đường Hạo Nam cũng không trả lời, chỉ u oán nhìn cô một cái.

"Anh trước kia không phải như thế, sao lại đột nhiên giống đứa con nít!" Cô ần ần có thể hiểu ra được ý tứ của anh, đau lòng trách nói.

Anh ở đối diện đã đem nước canh trong bát tất cả đều uống vào.

Tại sao lại biến thành như vậy?

Còn không phải bởi vì cô!

Đường Hạo Nam chính mình cũng phát hiện bản thân thay đổi rất nhiều, đều là vì người đối diện này, người phụ nữ đáng giận khiến cho anh muốn ngừng mà không được này.

Ăn cơm xong, cô đi rửa bát, anh cũng đi theo, cùng cô ở một chỗ dọn dẹp rửa bát, hai người rất ít nói chuyện, chỉ hưởng thụ toàn bộ thời khắc trân quý, có thể cùng một chỗ.

"Lại đây..."

Rửa bát xong, anh hướng cô thấp giọng kêu hô, cô đi tới, anh nắm lấy bàn tay ướt sũng của cô, cầm khăn lông khô giúp cô chà lau bàn tay trắng nõn thon dài.

Động tác của anh, mềm nhẹ mà cẩn thận.

Sau khi lau khô, nắm tay cô đi phòng khách, ngọn đèn bị anh điều chỉnh mờ tối, mở nhạc nhẹ, anh đi lấy bình rượu đỏ cùng đồ khai rượu, thêm hai cái ly có chân dài.

Hai người ở trên sofa bên cạnh cửa sổ sát đất kia ngồi xuống, anh hứng thú khai bình rượu đỏ, cô ngắm cảnh vật bên ngoài cửa sổ sát đất, nghe nhạc, là một bản nhạc cổ điển, thực ra là ca khúc được yêu thích, Đường Hạo Nam không vui nhủ mảy, đứng dậy muốn đi đổi.

"Không cần đổi! Bài này là do em chọn, lúc trước khi còn ở đây, những lúc một mình sẽ mở lên nghe!" Cô vội vã nói.

"Lời bài hát gì mà đồ võ, tình ca gì mà lung tung rối rắm" Anh ghét bỏ nói, Hạ Nhất Nhiễm lười phản ứng lại anh, anh đem rượu đỏ đưa cho cô, cô tiếp nhận rồi.

"Em thích, em chính là tầm thường như vậy, làm sao thanh cao trang nhã được như các người!" Cô chưa giọng nói, vẫn nhớ rõ Đồng Y Mộng thích nghe hòa nhạc, Đường Hạo Nam thường xuyên đưa cô ta đi, cô lại không thích những cái này.

Đường Hạo Nam nghe hiểu được ý trong lời nói của cô, "Kỳ thật, mỗi lần đi nghe hòa nhạc, anh đều ngủ." Anh thẳng thắn thành khẩn nói làm Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc không thôi.

"Vậy sao anh còn đi!" Sau khi nói xong liền hối hận, "Coi như em chưa nói gì đi." Vội vàng nói.

Anh vô cùng yêu Đồng Y Mộng mà, cho dù không thích nghe hòa nhạc, cũng có thể đi cùng cô ta.

Đường Hạo Nam chủ động chạm vào ly của cô, Hạ Nhất Nhiễm hướng anh mỉm cười, uống một ngụm rượu, "Anh phải đối xử với Mộng Mộng thật tốt, chúng ta nợ cô ấy quá nhiều, may mắn cô ấy đã quên đoạn ký ức đau buồn kia, nếu không sẽ đau khổ chết mất."

Cô bình tĩnh nói.

Tìm vẫn lại là đau nhói, cảm thấy được mình cực kỳ dối trá, rõ ràng không nhớ, vẫn còn đẩy anh cho người phụ nữ khác.

Anh vốn là của người khác, chẳng qua là bị cô trộm đến một đoạn thời gian.

Cô nói như thế, trong lòng anh vừa tức giận vừa chua xót, đặt ly rượu xuống đứng lên, một tay kéo cô đang ngồi ở trên ghế sofa đứng dậy, đi đến cửa sổ, anh nâng mặt cô muốn hôn xuống, cô lại vội vã né tránh.

"Đừng mà!" Nói xong, ôm lấy eo của anh, đầu gối trên bờ vai anh.

"Ôm một cái là tốt rồi..." Cô nói, mặt dù lòng cảm thấy chưa đủ, không chỉ muốn ôm, còn muốn nhiều hơn, nhưng mà, trong lòng cô cực kỳ bình thản.

Lời bài hát vang vọng:

Người anh yêu nhất, em bây giờ thế nào

Ngày không có anh, hy vọng em vẫn vui vẻ hạnh phúc

Hai người ôm lấy nhau, nhẹ nhàng mà chuyển động, cùng nhau nghe ca khúc này, trong lòng mỗi người đều đang rơi lệ.

"Ông xã..." Cô thì thào kêu hô, trong giọng nói lộ ra vẻ nũng nịu, trong phút chốc, nước mắt rơi xuống, lòng của anh cũng run, đang rung động.

Kiểm chế không được ôm cô càng chặt hơn.

"Cảm ơn anh... Trong mấy tháng này, cho em một giấc mộng đẹp, để một lần ước nguyện được đền bù." Cô cười nói, âm thanh khàn khàn không rõ.

Cô vậy mà lại vẫn cảm ơn anh!

Đường Hạo Nam quả thực áy náy không chịu nổi.

"Hạ Nhất Nhiễm! Em có thể đừng tốt bụng như thế hay không?!" Anh kéo cô ra, nâng mặt cô chất vấn.

"Không, em không tốt bụng, năm đó lúc các người yêu nhau tha thiết, em liền thăm mền anh, em mơ ước bạn trai của bạn thân em..." "Chúng ta mới đúng là quen biết trước!" Anh phản bác lời của cô, lòng đang chấn động.

Cô cười khỏ, "Không nói nữa, càng nói càng không thể kết thúc, ông xã, em đi tắm rửa!"

Không cần lại nhắc đến những thứ này, cô xoa xoa nước mắt, vội vàng đi phòng ngủ, Đường Hạo Nam thất thần nhìn bóng hình xinh đẹp của cô.

Lúc cô ở đang ngâm mình tắm bồn anh đột nhiên đi vào, chen chúc ở trong bồn tắm lớn, hai người ôm lấy nhau, không nói chuyện, anh yêu thương chà lau, hôn lên da thịt của cô, cô hí hóp mất hường thụ.

"Không cần..." Tay anh, không yên phận bắt đầu di chuyển tới trước ngực, cô vội vã bắt được cổ tay anh.

"Tại sao?! Em không muốn anh?" Đặc biệt tưởng nhớ lại giữ lấy cô, lần trước ở nhà cũ, gần như là thô bạo chiếm đoạt cô...

"Là em không thể muốn rồi! Tôn trọng em một chút, có được không?" Trên khuôn mặt ướt át của cô dính nước, mái tóc xoăn dài ướt sũng, cầu xin nhìn anh.

"Được!" Anh không vui nói, lấy ra qua khăn tắm, giúp cô quấn người, hai người liền ra khỏi phòng tắm.

Anh giúp cô sấy khô tóc, lại đi lấy một chậu nước ấm, đem đến phòng ngủ, giúp cô ngâm chân.

Trước đây cô đau bụng kinh quá nghiêm trọng, anh đưa cô đi khám trung y, thầy thuốc trung y nói là do cô thể hàn, đề nghị nên ngâm chân trong nước ấm nhiều mới tốt.

Hạ Nhất Nhiễm thụ sủng nhược kinh ngồi bên mép giường, nhìn Đường Hạo Nam ngồi chồm hồm ở bên cạnh, cầm lấy chân cô, giúp cô rửa chân.

Đây là chuyện cảm động cuối cùng anh làm vì cô đi?

"Trời lạnh, chú ý giữ ấm! Ăn ít đồ uống lạnh! Em nếu còn đau bụng kinh như thế nữa, cẩn thận tương lai sinh không được con!" Đường Hạo Nam nắm bàn chân lạnh lẽo của cô, đã ngâm thật lâu cũng chưa ấm áp, anh cực kì buồn bực nói.

Lời vừa mới dứt, hai người đều đã sững sốt.

"Lần trước, có uống thuốc không?" Anh ngẩng đầu nhìn cô, cả người căng thẳng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm nuốt nước miếng, khẽ lắc đầu, "Chắc không trùng hợp như vậy đâu, thầy thuốc không phải cũng nói, em cung hàn rồi sao." Cô cười nói.

Cực kỳ muốn có đứa con, không có anh, có con làm bạn, cũng không đến nỗi quá cô độc đi?

Trên thế giới này, cô không còn người thân nào, người cha ruột sinh ra cô, đối với cô căm hận, em gái cùng cha khác mẹ lại xem thường cô, còn người mẹ kế kia coi cô như cái đinh trong mắt.

Trước kia vẫn coi Đường Hạo Nam là người thân, sau này...

"Đừng đi nước Pháp! Ở lại Sùng Xuyên, nhà em ở đây, chạy ra nước ngoài để làm gì?!" Xa xôi như vậy, lại còn không trở về, anh không nỡ!

"Em nào có cái nhà gì... Em có tính toán của mình, đi nước Pháp học tập thật tốt, một lần nữa bắt đầu, không phải rất tốt sao?" Cô lạc quan cười nói, trước kia liền nhắc qua với anh quyết định này.

Lòng Đường Hạo Nam nhói đau, nếu thời gian có thể quay lại, có phải tốt không?

Hoặc là không có những chuyện kia, hoặc là cùng cô vừa gặp đã chung tình.

Anh không phản bác được.

Ngồi xổm kia, càng không ngừng giúp cô xoa bóp hai chân, mãi đến khi ấm áp mới thôi.

Cô không có nhà, kết hôn bốn năm, Đường gia căn bản không tính nhà cô.

Nơi này cũng không tính.

Kỳ thật, có anh, mới kêu là nhà.

Đáng tiếc, thời gian chân chính bên nhau quá ít.

Đường Hạo Nam nghĩ đến cô một mình ở nước ngoài, liền đau lòng.

Cảm thấy được chính mình không phải đàn ông, vậy mà không cho cô được hạnh phúc.

Cô nằm xuống, mặt hướng vào trong, anh cũng nằm xuống theo, từ phía sau cô ôm chặt cô, loại tư thế này là cô thích nhất, cảm giác cực kỳ an toàn, cực kỳ kiên định.

Đường Hạo Nam nhẹ nhàng mà ngửi hương vị trên tóc cô, hai người từ từ nhắm hai mắt, ôm lấy nhau, đôi bên suôi ấm an ủi lẫn nhau.

"Bà xã..."

"Uh"m..."

"Anh..." Anh đột nhiên cảm tính kêu hô cô, cô đáp lại, mà anh, muốn nói lại thôi.

Anh yêu em

Ba chữ kia, anh có cái tư cách gì, thổ lộ với cô.

Yêu cô, tại sao không thể cho cô thứ cô muốn?

Cho nên, nói không nên lời.

"Đừng nói nữa, ngủ đi, cái gì cũng đừng nói nữa, qua đêm nay, nhất định phải giữ một khoảng cách!" Cô vội vã nói, không biết anh muốn nói cái gì, cũng không nghĩ muốn nghe nữa.

Không có hôn môi, không có triền miên, chỉ có cái ôm làm người ta thương tiếc, cô vẫn ngủ không được, anh cũng như vậy.

Còn không có triệt để chia tay, đã lưu luyến không rời rồi.

Rất muốn liền chết đi như thế, cùng nhau Chuyển Thế Luân Hồi, bên nhau cả đời, không có Đồng Y Mộng, không có người thứ ba, chỉ có bọn họ, bắt đầu liền yêu nhau...

...

Đường Hạo Nam tận khuya mới ngủ, sau khi tỉnh lại phát hiện Hạ Nhất Nhiễm không có ở bên cạnh, anh mạnh mẽ ngồi dậy, chỉ thấy cô đứng ở bên cạnh tủ quần áo, đang dọn quần áo. Nơi này có quần áo trước kia của cô vẫn không lấy đi.

Nhìn vali, đầu óc Đường Hạo Nam nháy mắt tỉnh táo, tim cũng càng đau thêm rồi.

Nháy mắt tiếp theo, anh vẫn lại là từ trong tủ đầu giường lấy hộp thuốc, đốt thuốc.

"Không phải nói anh không được hút thuốc nữa à?!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn anh ngồi ở trên giường, trên người phong trần mệt mỏi, xem ra suy sút lại cuồng dã.

Trong một đêm, râu ria xanh um mọc lên tua tủa.

"Em mặc kệ anh đi!" Anh không vui nói, tính tình cực kỳ thối tha, sắc mặt cũng rất khó xem.

Hạ Nhất Nhiễm cũng là tức giận, xoay người, tốc độ thu dọn nhanh hơn, sau đó nhanh chóng đóng lại vali

"Em đi đây, anh đừng quên đi tiêm thuốc!"

Nói xong, kéo vali liền đi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Chết Ván Đồng Y Mộng

Anh ngồi ở rên giường, bóng lưng cô đơn tịch mịch, tim, đột nhiên liền đau rồi!

Mỗi đêm, anh gần như không có cảm giác ngủ được, sau cùng ngủ thiếp đi cũng bị các loại mộng hành hạ, trong mộng toàn bộ đều có liên quan đến cô.

Lần đầu tiên gặp mặt, là ở lễ tang, cô ôm di ảnh của mẹ mình, khóc đến tê tâm liệt phế.

Lúc còn nhỏ, mỗi lần bị mẹ kế đánh, bọn họ sẽ chạy tới bờ sông..

Thương cảm, bắt lực.

Anh không cam lòng, liền buông tay để cô đi như thế, không đành lòng để cho cô một người ở nước ngoài cô độc sống qua ngày!

Người đàn ông đột nhiên lao xuống giường, hướng cô chạy tới, khi cô còn đang kinh hoàng, thân thể bị anh mạnh ôm lấy.

"Anh... Ừm!" Cô kinh ngạc, thân thể bị anh mạnh chuyển lại, cúi đầu liền ngăn chặn môi cô.

Nụ hôn kịch liệt cuồng dã tràn đầy trời đất rơi xuống, như là cuồng phong bạo vũ, đem cô cuốn sạch.

Bất ngờ không phòng ngự, tim đập mất tốc độ, cái nụ hôn mãnh liệt kịch liệt này, cuốn hút cô.

Nhịn không được đáp lại, mang theo lòng tràn đầy không tha cùng thống khổ.

Cô đã trúng độc của anh rất nặng rồi, làm sao có thể chống cự được đây?! Như là bị anh dụ dỗ, cái lưỡi mềm mại của cô không chút nào rút rờ cuốn sạch vào trong miệng anh, cùng của anh, câu quán cùng một chỗ, làm căn quấy động, kịch liệt đòi lấy...

Hai người quên hết tất cả mà hôn.

Không nguyện buông ra đối phương, trăm luân liêu chết triền miên trong đó.

"Uh'm..." Lúc buông ra, cô thở hồng hộc, Đường Hạo Nam lập tức ôm cô lên, hướng tới phòng ngủ chạy đi.

"Không muốn!" Bị anh áp ở dưới thân, cô ý thức được muốn xảy ra cái gì, vội vàng phản kháng.

"Anh muốn em! Hạ Nhất Nhiễm! Anh không muốn thả em đi!" Đường Hạo Nam cuồng bạo gầm nhẹ, hai mắt gắt gao trừng mắt nhìn cô, vẻ mặt quật cường mà tràn ngập đau thương.

Cô vì những lời này mà ngẩn ra, "Tại sao? Ừm..."

Anh lại ngăn chặn môi cô, hung hăng hôn xuống, hai tay ở trên người cô vuốt ve, nháy mắt ham muốn của cô đã bị anh gọi lên rồi.

Cực kỳ quen thuộc, anh đơn giản trêu chọc một cái, đụng vào cô liền có thể khuất phục.

Nhưng mà, trong lòng còn có âm thanh muốn cự tuyệt hoan ái cùng anh!

"Không muốn..."

"Cho anh! Anh không cho em đi! Hạ Nhất Nhiễm! Em là vợ của anh! Anh sẽ không rời bỏ em!" Đường Hạo Nam giống điên rồi, lớn tiếng rống, vẻ mặt kiên quyết.

Em là vợ của anh!

Anh luôn luôn có thể dễ dàng khiến cô rung động!

Nhìn anh như vậy, thật giống như đối với cô vạn phần không tha một dạng, tại sao không tha chứ?

Không nỡ buông tha thân thể của cô, hay vẫn lại là, không nỡ buông tay cô đây?!

Hai thân thể ăn ý quấn lấy nhau cùng một chỗ, bản năng nguyên thủy nhất của con người thúc giục bọn họ mau chóng dung hợp cùng một chỗ.

Cảm giác cô cũng động tình, tiết tấu của Đường Hạo Nam không khỏi nhanh hơn, vươn tay liền mở đai lưng của cô.

"Đáng chết...!" Vậy mà lại mặc quần bò, anh ảo não.

Động tác dã man mà thô lỗ đem dây lưng mở ra, khăn cấp liền kéo khóa...

Chuông điện thoại di động sát phong cảnh vang lên, ngăn cản hai người đang muốn hoan ái trên giường, Đường Hạo Nam cảm tức rủa thầm, Hạ Nhất Nhiễm mạnh kinh tỉnh, chuông điện thoại di động một lần lại một lần vang lên.

Anh không thể không đi nghe.

Là Hứa Thành gọi tới!

Hứa Thành ở trong điện thoại nói, đã đi điều qua lịch sử trò chuyện, Hạ Nhất Nhiễm quả thật đã gọi cú điện thoại kia!

Nói cách khác, cô gọi điện thoại xin giúp đỡ, lại bị Đồng Y Mộng từ chối không nghe, không những thế lịch sử trò chuyện cũng bị xóa bỏ rồi!

Đường Hạo Nam sợ sệt.

Hạ Nhất Nhiễm đã sửa sang lại quần áo, xuống giường, chuẩn bị rời đi.

"Em đứng lại!" Cúp điện thoại, nhìn đến cô lại đi tới, anh đuổi theo.

"Còn có việc gì?" Vừa này, thiếu chút nữa lại phạm sai lầm, làm sao mới có thể ngăn được mị lực của anh đây?

Thái độ của cô hơi lạnh rồi.

"Em đừng đi, tạm thời sẽ ở lại chỗ này, nơi này hệ thống bảo vệ không tệ, anh lo lắng người lần trước bắt cóc kia lại vẫn muốn hại em, đã cho người ta đi điều tra!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, không nỡ để cô rời đi, cũng thật lo lắng an nguy của cô, muốn cô ở lại.

Anh cũng đang điều tra?

"Bản thân em cẩn thận một chút thì được rồi, mỗi ngày đều cùng Tô Tiểu Quả như hình với bóng, không có vấn đề." Không chiếm được, chung quy sẽ mất đi, cùng anh lại dây dưa thêm một lần, cô càng sợ chính mình sẽ rơi vào tay giặc.

"Tô Tiểu Quả có thể có thể bảo vệ em được sao?! Nghe lời, ở lại nơi này! Anh không muốn lại xảy ra chuyện gì nữa, đến lúc đó chậm trễ ly hôn!" Biết trong lòng cô nghĩ gì, anh chỉ có thể lấy cớ này.

Cô ở lại căn hộ, ít nhất sẽ không từ trong tầm mắt của anh mà biến mất.

"Em không thể ở lại chỗ này!"

"Em càng nói, càng giải thích chỉ là chứng minh em không muốn ly hôn! Anh hiện tại có việc muốn ra ngoài, em ở lại chỗ này đi!" Đường Hạo Nam lãnh ngạnh nói, giữ chặt vali của cô, mở ra, đem quần áo bên trong toàn bộ nhét vào trong tủ treo quần áo!

...

Để cho Hạ Nhất Nhiễm buồn bực chính là sau khi Đường Hạo Nam ra ngoài, lúc cô muốn ra ngoài, ngoài cửa cửa căn hộ đang đứng hai người bảo vệ, nói không có Đường Hạo Nam dặn dò, cô không được đi ra ngoài!

Anh là muốn đem cô giam lỏng ở trong này à?

...

Khi Đường Hạo Nam trở lại nhà cũ Đường gia, Đồng Y Mộng đang cùng Lục Uyển Thu ngồi ở trong phòng nói nói cười cười.

"Anh Hạo Nam!" Đồng Y Mộng nhìn thấy anh, kích động kêu hô.

Đường Hạo Nam nhàn nhạt mỉm cười, "Mộng Mộng, theo anh lên lầu, anh có việc hỏi em!"

Cánh tay đã bị Đồng Y Mộng bắt được, cô ta ngửa khuôn mặt đẹp ngọt ngào của mình, mà Đường Hạo Nam lại nghiêm mặt nói.

"Được ạ! Bác gái, chúng con lên lầu trước nha!" Đồng Y Mộng tự nhiên ngọt ngào nói, không quên lễ phép hướng Lục Uyển Thu chào hỏi.

Đường Hạo Nam cũng không biết nên làm sao mở miệng hỏi chuyện lịch sử trò chuyện kia, lúc Đồng Y Mộng nhìn đến ba chữ "Đường phu nhân", cảm giác như thế nào? Có thể hoài nghi quan hệ của anh cùng Hạ Nhất Nhiễm hay không? Nếu không có hoài nghi, tại sao đem lịch sử cuộc gọi kia xóa

sạch?

Cô ta khẳng định hẳn không hoài nghi đi, nếu là hoài nghi, đã sớm chết vắn anh rồi.

Nhưng mà lại tại sao...

"Anh Hạo Nam, anh xảy ra chuyện gì sao? Nhìn anh có vẻ không yên lòng, có phải đã xảy ra chuyện gì rồi hay không?" Đồng Y Mộng nghi hoặc hỏi.

"Mộng Mộng, đêm đó em đem điện thoại của anh cướp đi, có phải đã từ chối không tiếp qua một cuộc điện thoại hay không?" Vẫn lại là hỏi lên, anh phải xác định Đồng Y Mộng hiện tại có đang hoài nghi hay không!

Trong thư phòng, hai người mặt đối mặt, hai tay Đường Hạo Nam giữ chặt bờ vai cô ta, cúi đầu, nhìn cô ta, thật sự mà nghiêm túc hỏi.

Đồng Y Mộng vẻ mặt xẹt qua một tia hui quạnh, trong đôi mắt to chứa đựng đau thương, "Anh Hạo Nam... Anh cuối cùng cũng hỏi, em không nghĩ tới anh sẽ chủ động tới hỏi."

Cô ta nhàn nhạt cười nói, hít vào một hơi thật sâu, một vết đau thương mà bất lực.

Đường Hạo Nam nhú mày, nhìn chăm chăm mặt cô ta.

"Là em xóa bỏ, Đường phu nhân là ai? Anh Hạo Nam, anh đừng gạt em! Anh có phải đã sớm thay lòng đổi dạ rồi hay không? Không sao đâu, anh nói cho em biết..." Đồng Y Mộng nghẹn ngào hỏi, trong mắt thống khổ, thân thể suy nhược lão đạo, giống như tùy thời đều có thể ngã xuống.

Trên miệng cô ta nói không sao đâu, như vậy quả thực khiến người khác nhìn đều vào tan nát cõi lòng rồi.

Anh nếu là nói cho cô ta, Đường phu nhân chính là Hạ Nhất Nhiễm, vậy còn không phải muốn khiến cô ta thương tâm đến chết sao?

Nói đến cùng, chính là bọn họ sai trước.

"Haizz... Đồ ngốc! Em lại suy nghĩ lung tung rồi!" Anh nở nụ cười, ngón cái xoa gương mặt cô ta, cứng chiều nói.

May mắn điện thoại của Hạ Nhất Nhiễm lúc trước đã bị mất, số di động đó cũng không dùng lại, hiện tại dùng số mới, Đồng Y Mộng sẽ không biết, Đường phu nhân trong danh bạ điện thoại của anh chính là Hạ Nhất Nhiễm.

"Chẳng lẽ không đúng sao? Anh đều đã đem số trong điện thoại đổi thành Đường phu nhân rồi!" Đồng Y Mộng ỉn chặt chực khóc, bi thương nói, "Em lúc ấy cực kỳ hoảng loạn, căn bản không dám nghe máy, làm rửa đen rút đầu mà cúp máy, rồi lại vội vàng xóa sạch..." Hốc mắt Đồng Y Mộng đỏ bừng, nước mắt óng ánh trong suốt rơi xuống.

"Vẫn là cảm giác khác trước rồi..."

"Mộng Mộng! Em suy nghĩ nhiều! Kìa chẳng qua là..." Đường Hạo Nam chốt dạ lớn tiếng phản bác, nói đến một nửa lại dừng lại, "Kìa chẳng qua là một người phụ nữ chơi qua đường, lúc uống rượu chơi trò chơi lưu thành như vậy, nhất thời đã quên xóa thôi. Em đừng nghĩ nhiều!"

Trái lương tâm giải thích, cảm thấy được chính mình cực kỳ bất lực.

Người phụ nữ chơi qua đường...

Cái hình dung này, để cho Đồng Y Mộng ở trong lòng đắc ý, nếu Hạ Nhất Nhiễm biết anh là hình dung cô như thế, có thể thương tâm đến chết hay không?

Anh còn muốn tới chết vắn cô ta?

Là muốn hoài nghi cô ta sao?

Đồng Y Mộng trầm nghĩ, mạnh ôm Đường Hạo Nam vào trong lòng, "Không được gạt em...!"

"Anh không lừa em, không lừa em!" Anh thề thốt phủ nhận, phủ nhận rõ ràng như vậy, chốt dạ đến hốt hoảng.

"Em cũng cảm thấy được anh hẳn không phản bội em, cái gì Đường phu nhân, anh đã từng nói, danh hiệu Đường phu nhân vĩnh viễn chỉ thuộc về em..." Đồng Y Mộng khóc nói, giọng điệu bi thương mà lộ ra nùng nịu.

Đường Hạo Nam nhắm hai mắt, cắn chặt răng, âm thầm hít vào.

Anh từng hứa hẹn qua sao?

Tại sao anh đã nhớ không rõ rồi chứ?

Đường phu nhân trong lòng anh, ngoại trừ Hạ Nhất Nhiễm ra không còn ai khác.

...

Đêm đã khuya, Đường Hạo Nam đang ở thư phòng cùng mấy người Hạ Cận Nghiêu mở hội nghị trực tuyến.

"Đêm nay liền đến đây thôi, đều đã muộn lắm rồi!" Đường Hạo Nam bỏ một câu, liền muốn tắt video clip.

"A, vội và cùng chị dâu ân ái sao?" Hạ Cận Nghiêu không nghiêm chỉnh cười xấu xa.

Đường Hạo Nam tròn mắt nhìn anh ta.

"Anh, lúc nào lại đem chị dâu mang đến chỗ em chơi đi, em thật nhớ mấy món ăn chị ấy làm rồi!"

Đường Hạo Nam hơi nhú mảy, nhanh chóng tắt đi video clip, anh tựa vào ghế da, trong đầu tất cả đều là những chuyện xảy ra mấy ngày ở Bắc Kinh kia, từng màn...

Cô là cô gái hiền lành, lại rất mạnh mẽ kiên cường, là người phụ nữ anh có thể mang ra ngoài, ở trước mặt các anh em chí cốt khoe khoang đó là vợ mình, khi đó, mấy người bọn họ đều khen ngợi cô nấu ăn rất ngon, trong lòng anh đặc ý biết bao nhiêu.

Khóe miệng nhếch lên, chưa sót cười cười.

Bởi vì quan hệ cùng Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ thiết, trước kia đi học ở Bắc Kinh, mấy người Hạ Cận Nghiêu đều đã cho rằng cô là bạn gái anh, mỗi lần cùng cô gọi điện thoại, mấy người bọn họ đều đã ở bên cạnh ồn ào kêu hô chị dâu...

"Anh Hạo Nam..."

Cửa thư phòng đột nhiên mở ra, Đồng Y Mộng nhanh chóng chạy vào, Đường Hạo Nam nhú mi, Đồng Y Mộng quấn áo choàng tắm liền đứng ở đối diện bàn làm việc, toàn thân sau khi tắm rửa thơm ngát.

"Mộng Mộng, em sao vậy..."

Anh mới vừa hỏi, Đồng Y Mộng thẹn thùng cúi đầu, hai tay bắt đầu cởi ra dây buộc áo choàng tắm, Đường Hạo Nam há hốc mồm.

Vật áo choàng tắm rộng mở, bên trong là một cái váy ngủ mát mẻ hai dây làm bằng tơ lụa màu tím.

Thân thể cô gái trước mặt trắng nõn, dưới sự hỗ trợ của màu tím dịu dàng, càng thêm mềm mại, thanh thuần, lộ ra xinh đẹp gợi cảm...

Đồng Y Mộng đầu hơi cúi xuống thật sự rất thấp, thẹn thùng đi đến trước mặt Đường Hạo Nam, khăn trương nắm lấy váy áo ngủ, "Anh Hạo Nam... Em, chúng ta đêm nay... bên nhau... Có được hay không?"

Cô ta run giọng nói, ngẩng đầu, một đôi con ngươi đen nhìn sâu vào trong mắt anh, bên trong toát lên vẻ gợi tình, phảng phất đang hướng anh ám chỉ chuyện năm đó.

"Mộng Mộng..."

"Anh Hạo Nam, anh không muốn sao? Có phải em biến dạng rồi hay không? Đêm đó, chúng ta vốn là muốn..." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Đồng Y Mộng đã hồng đến chỗ mang tai, đến vành tai đều là đỏ đậm, thẹn thùng, ngây ngô.

Rồi sau đó, lúc Đường Hạo Nam còn đang chìm đắm trong kinh ngạc, cô ta nhào vào trong lòng anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Đương Nhiên Là Muốn Để Lại Đến Đêm Tân Hôn!

Trong thư phòng đèn đuốc sáng trưng, người đàn ông vẫn không nhúc nhích, cứng ngắc ngồi ở trên ghế làm việc bằng da, cô gái nhỏ khoác áo ngủ ngồi ở trên đùi anh, áo ngủ trượt xuống đến phía dưới bả vai, lộ ra hai vai hẹp gầy, dây áo ngủ màu tím mỏng manh treo ở trên vai, cổ áo váy ngủ cực thấp, mơ hồ có thể thấy khe rãnh như ẩn như hiện bên trong.

Thân thể của cô ta tuy chưa hoàn toàn khôi phục, tuy vẫn lại là cực kỳ gầy nhưng mà đáng người so với lúc trước nằm bệnh viện muốn đầy đà hơn rất nhiều.

Một đầu tóc giả đen tuyền rồi tung mở ra, hai tay cô ta căng thẳng ôm chặt thân hình to lớn trắng kiện của anh, ngửa khuôn mặt đỏ hồng, thẹn thùng sợ

hãy nhìn anh.

Đồng Y Mộng rõ ràng cảm giác được thân thể Đường Hạo Nam cứng ngắc, là có cảm giác rồi sao? Hay vẫn lại là đang ghét bỏ cô ta?

Cô ta biết anh cùng Hạ Nhất Nhiễm tối hôm qua ở lại căn hộ kia một đêm...

"Mộng Mộng..." Đường Hạo Nam cuối cùng hoàn hồn lại, bàn tay cứng ngắc đem vật áo ngủ của cô ta kéo lên, đem cả vai trần trụi của cô ta bao bọc kín lại, "Mộng Mộng, đừng quậy nữa, thân thể của em vẫn còn không có hoàn toàn tốt!"

Anh tỉnh táo lại, trầm giọng nói.

Cũng không phải bị Đồng Y Mộng dụ dỗ thất thần, mà là không nghĩ tới Đồng Y Mộng đột nhiên lớn mật như thế.

Cô ta trước kia cực kỳ đơn thuần, cực kỳ thẹn thùng!

Đồng Y Mộng nước mắt rùng rùng nhìn anh, "Em có thể! Bác sĩ nói, khôi phục hết sức tốt! Anh Hạo Nam, trong lòng em là có tiếc nuối, em nhớ rõ chúng ta đêm đó là muốn... Muốn..., tại sao em lại trở thành người thực vật rồi chứ? Em hiện tại muốn bù lại đã từng tiếc nuối kia, đem toàn bộ của em đều đã giao cho anh."

Cô ta giống như lấy hết dũng khí nói ra, mặt càng thêm hồng, vẫn hồng đến chỗ cổ.

Đường Hạo Nam suy nghĩ không khỏi nhớ về đêm đó.

Ngày đó là sinh nhật Hạ Nhất Nhiễm, anh vốn là chuẩn bị sinh nhật bất ngờ cho cô, nhưng cô không cảm kích, còn nói cùng các bạn trong ký túc xá cùng nhau chúc mừng, lúc ấy anh rất tức giận.

Đêm đó là anh đề xuất cùng với Đồng Y Mộng đi mượn phòng, muốn cho cô ta triệt để trở thành người phụ nữ của anh!

Tại sao cố ý ở gần nơi cô tổ chức sinh nhật cùng Đồng Y Mộng xuất hiện?

Ngây thơ nghĩ muốn chọc tức Hạ Nhất Nhiễm sao?

Đường Hạo Nam hậu tri hậu giác ý thức được những thứ này.

"Mộng Mộng, anh cũng chạy không thoát, sao phải muốn em khi em còn không có hoàn toàn phục hồi như cũ chứ?" Anh nói xong, đem dây áo ngủ của cô ta buộc chặt, chậm rãi thắt nơ, cài lên.

Anh quả nhiên không chịu tiếp thu cô ta!

Lòng Đồng Y Mộng thất lại.

"Đó là lúc nào? Đêm tân hôn sao?" Cô ta vội vã làm nũng hỏi, trong mắt chờ mong, lòng Đường Hạo Nam níu chặt.

Anh ngậm miệng, cực kỳ không tình nguyện hứa hẹn với cô ta cái gì.

Không hứa hẹn, lại sợ cô ta nghi ngờ.

"Anh Hạo Nam... Anh làm sao lại không nói lời nào?" Đồng Y Mộng lòng chưa xót hỏi.

"Đương nhiên là muốn để đến đêm tân hôn!" Anh nói xong, néo néo đôi má Đồng Y Mộng, "Đừng nghĩ nhiều!"

Đồng Y Mộng kích động ôm lấy anh, "Anh Hạo Nam! Anh thật tốt!"

"Chúng ta đặt Vivian Vương thiết kế áo cưới có được không?" Đồng Y Mộng mặt dán ở trong ngực anh.

Trong lòng cực kỳ đắc ý, đêm nay cô ta chính là cố ý câu dẫn Đường Hạo Nam, dẫn anh đồng ý chuyện này.

Cô ta hiểu rất rõ tính cách Đường Hạo Nam, chỉ cần anh không biết sự thật năm đó, như vậy liền nhất định sẽ phụ trách với cô ta!

"Áo cưới do Vivian thiết kế rất khó đặt được, muốn thì phải đặt trước rất lâu..." Không đợi Đường Hạo Nam trả lời, Đồng Y Mộng liền đem lời anh muốn nói chặn lại sít sao.

"Được!" Bọn họ bốn năm trước liền muốn nói đến chuyện kết hôn rồi

"Anh Hạo Nam! Em rất yêu anh!" Đồng Y Mộng kích động nói, ôm cổ của anh, ở trên gương mặt anh nặng nề mà hôn một cái, "Cảm ơn anh, để cho em tin vào tình yêu!"

Cô ta nâng khuôn mặt tuấn tú của anh, hai mắt đắm lệ, cảm tính nói.

Đường Hạo Nam lại ở trong lòng tự châm chọc nở nụ cười.

Tin tưởng tình yêu...

Đã từng, anh cũng cho rằng, đời này ngoài Đồng Y Mộng sẽ không cười ai khác, hiện tại cho dù là trên tinh thần vẫn lại là thân thể sớm đối với cô ta không muốn... Rồi!

Có chút áy náy, đem Đồng Y Mộng ôm lấy, ra khỏi thư phòng.

Đọc theo đường đi, Đồng Y Mộng nói, hôm nào đi chọn áo cưới, anh không lên tiếng, cô ta nói cái gì, anh đều đã lặng im.

Khi Đồng Y Mộng một người ngủ ở trên giường, nghe được tiếng động cơ ô tô quen thuộc, cô ta gắt gao nắm chặt tay thành nắm đấm.

...

Lúc Đường Hạo Nam đến cửa căn hộ, vệ sĩ còn đang ở bên ngoài, lấy cái chìa khóa mở cửa, nhưng không hiểu sao mở thế nào cũng mở không ra, Hạ Nhất Nhiễm khóa trái cửa rồi!

Lập tức gọi điện thoại đi vào.

Hạ Nhất Nhiễm sớm đã nằm ngủ, chẳng qua, lúc cô một người ngủ một mình, vẫn ngủ không sâu, hơi có chút động tĩnh liền giật mình tỉnh giấc, tâm lý thiếu khuyết cảm giác an toàn tạo thành.

"Anh đừng mơ vào được, em sẽ không mở cửa! Còn nữa, anh đem vệ sĩ đuổi đi, không cần hạn chế tự do đi lại của em."

Thái độ của cô làm cho Đường Hạo Nam cực kỳ căm tức, rất không dễ dàng thoát khỏi Đồng Y Mộng đến tìm cô, cô trả lại cho anh chính là bị nhốt bên ngoài!

"Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng chọc anh tức giận!" Anh không muốn cùng cô âm ỉ, hiện tại rất muốn thấy cô, ở lại chỗ này qua đêm, anh muốn cùng với cô bên nhau!

"Em biết anh muốn tiến vào làm cái gì, Đường Hạo Nam, nếu muốn cắt đứt, liền cắt đứt triệt để, không cần vương vấn không dứt, dây dưa không dứt khoát như vậy được không?" Cô ôn tồn nói, cuộn mình trên giường.

"Anh không muốn cùng em cắt đứt sao?! Anh đã để cho luật sư chuẩn bị thỏa thuận li hôn rồi!"

Thỏa thuận li hôn...

Mấy chữ này, bóp chặt tim Hạ Nhất Nhiễm.

Anh thật sự đang chuẩn bị rồi sao?

"Em đã biết, nhanh làm đi, cũng không muốn cái gì, em sẽ ra đi không cần gì cả." Cô nhẹ giọng nói, giọng điệu nhàn nhạt, chỉ có chính mình hiểu rõ, trong lòng giống như ôm chặt một cây gai, càng ôm càng thêm đau đớn bản thân.

"Em hiện tại để cho anh đi vào!"

"Anh tại sao phải muốn ở nơi này? Em không định mở cửa."

"Hạ Nhất Nhiễm! Đều phải ly hôn, em lại vẫn theo anh ngang ngược cái gì?! Em không phải vẫn yêu anh sao? Yêu anh lại không muốn gặp anh à? Nếu còn không gặp, sau này liền không cơ hội nữa rồi!" Đường Hạo Nam giận, bực tức đá cửa.

Bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa cùng tiếng chuông cảnh báo.

Cô thờ dài, ngồi dậy, xoay người ra ngoài đi mở cửa cho anh.

Nháy mắt khi cửa mở, bóng dáng cao lớn của anh liền từ trong khe cửa chen lách đi vào, Đường Hạo Nam phát cuồng giống như dã báo, lập tức kéo cô vào trong ngực, "Em vậy mà dám không mở cửa!" Anh tức giận chỉ trích cô.

"Anh hơn nửa đêm tới để làm gì? Lại muốn cùng em lên giường sao? Thực xin lỗi, vậy không có khả năng!" Cô cảm thấy được, buổi tối anh chạy tìm đến mình, chính là nghĩ muốn đưa bốn thân thể cô.

Lần này, Đường Hạo Nam bỗng dưng đem cô buông lỏng ra, gắt gao trừng mắt nhìn cô, trong lòng cực kỳ không thẳng bằng.

Buổi tối tại sao anh lại cự tuyệt hoan ái cùng Đồng Y Mộng?

Không phải là vì thân thể Đồng Y Mộng yếu ớt, mà là vì từ khi trúng phải độc của người trước mắt, người phụ nữ khác đều đã không lọt nổi mắt xanh

của anh rồi! Bao gồm cả Đồng Y Mộng!

Anh tìm đến cô, đơn giản là nghĩ muốn cô.

Cô chế giễu, cho rằng anh chỉ là lưu luyến thân thể cô!

"Cho dù là như thế, thì thế nào?! Em cự tuyệt được sao?!" Cầm tức phản bác, lập tức ôm cô lên, hướng tới phòng ngủ chạy đi, anh đem cô đặt lên giường lớn, giấy lát, thân thể của anh liền đè ép xuống!

"Anh đừng gặp mặt em nữa!" Cô từ từ nhắm hai mắt, giống như là người lên cơn tâm thần gào rống, Đường Hạo Nam sùng sốt, cô là cực kỳ không tình nguyện cùng anh phát sinh quan hệ!

Bỗng dưng buông cô ra, anh xoay người nằm xuống, hai mắt nhìn chằm chằm trần nhà.

Anh cũng có kiêu ngạo cùng tự tôn của mình, không muốn bắt buộc cô.

"Em là cái người phụ nữ dối trá mà! Rõ ràng để ý, lại muốn làm bộ như không cần!" Đường Hạo Nam cắn răng chỉ trích cô, bởi vì sự kiện năm đó.

Anh phải giúp cô tổ chức sinh nhật, cô lại tận lực xa cách!

Cô không để ý tới anh, cũng không muốn biết anh đang chỉ trích cô cái gì, đứng dậy liền muốn xuống giường, cô muốn đi sang phòng khác ngủ!

"Em lăn trở về đây cho anh!" Anh lôi cô lại, kéo vào trong ngực, ngược lại lật người, đem một chân dài đè nặng hai chân của cô, nhắm mắt.

"Anh buông ra!"

"Ngậm miệng! Đi ngủ! Không cần lại ầm ĩ anh!" Anh nghiêm khắc nói, kéo chăn mỏng.

Nhưng quần áo của anh đều còn không có cởi!

Vậy mà chỉ chốc lát sau anh liền ngủ thiếp đi...

Dáng vẻ mệt mỏi.

Cô nhẹ nhàng mà vì anh cởi quần áo, nhẹ nhàng mà ôm anh ngủ, không có tỉnh ngủ, cảm giác kiên định liền ngủ đến mặt trời lên cao.

...

Lần thứ hai tiêm vắc-xin phòng bệnh, Hạ Nhất Nhiễm nhắc nhở anh đi tiêm thuốc, Đường Hạo Nam không chịu đi, muốn cô phải đưa anh đi, cô đành phải đi theo anh.

"Luật sư đã làm xong thỏa thuận ly hôn chưa?"

Mới từ bệnh viện đi ra, lên xe đã là ban đêm, đèn đường rực rỡ mới lên, cô nhìn cảnh vật bên ngoài của sổ xe, nhàn nhạt hỏi.

Về mặt Đường Hạo Nam cương cứng, không hề để ý cô, cô nhú mày, nghiêng đầu nhìn anh hơi chút sa sầm quay mặt sang nơi khác.

"Nói chuyện với anh đó? Tôi cùng nghĩ xong chưa?" Một ngày không cùng Đường Hạo Nam ly hôn, một ngày cảm thấy được, chính mình giống kẻ trộm, không nở buông tay, rất mệt mỏi.

Nhưng mà, đến lúc thật sự ly hôn rồi, khẳng định lại là đau triệt nội tâm!

Biết rõ đau, vẫn không thể không dứt bỏ!

Đường Hạo Nam nghiêng mặt qua, gắt gao nhìn chằm chằm mặt cô, bên ngoài đèn nê ông lúc sáng lúc tối hiện lên mặt cô. Dáng vẻ cô lúc này trong mắt anh chính là gấp gáp muốn cùng anh đoạn tuyệt quan hệ, giống như thanh đao đâm thẳng vào trong lòng anh.

Hiện tại là cô muốn ly hôn, anh không nghĩ muốn ly hôn.

Kiêu ngạo tự tôn của người đàn ông bị tổn thương, Đường Hạo Nam dời tầm mắt, ném cho cô một cái quay mặt lạnh lùng.

Dọc theo đường đi, một chữ cũng chưa nói.

Anh lại ở trước mặt cô bày ra một mặt thâm trầm hiếm thấy.

Xe tại cửa nhà hàng Tây dừng lại, sau khi xuống xe, cô liền muốn chạy, bị anh tóm chặt, anh mặc áo khoát dài, toàn thân lạnh lùng, kéo cô đi vào nhà hàng.

"Anh muốn làm gì?! Nghĩ muốn bị Mộng Mộng nhìn đến hay vẫn lại là như thế nào?" Sau khi ngồi xuống, Hạ Nhất Nhiễm buồn bực nói.

Đường Hạo Nam không nói được một lời, trong nháy mắt vùng tay lên, gọi tới người phục vụ, chọn món.

...

Tiếng đàn vi-ô-lông lãng mạn vui vẻ tiếng vang lên, Hạ Nhất Nhiễm buông dao ăn, kinh ngạc nhìn dàn nhạc xuất hiện bên bàn ăn, mỗi một nhạc công đánh đàn đều đã mặc Tây phục màu đen, đeo nơ, bọn họ chìm đắm trong giai điệu duyên dáng, từ từ nhắm hai mắt, xúc động diễn tấu.

Người phục vụ đẩy xe đẩy tới, trên xe đẩy đặt một bó hoa hồng to.

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt...

Chỉ thấy Đường Hạo Nam thân sĩ đứng lên, đi đến bên cạnh xe đẩy, đem bó Hồng Mân Côi kia cầm lấy, đi đến bên cạnh bàn ăn, "Đường phu nhân, tặng cho em." Anh đứng ở bên người cô, cuối xuống, nhìn cô, nhẹ giọng nói.

Cô ngơ ngác nhìn từng đóa hồng tươi đẹp kia, yết hầu di chuyển lên xuống, hốc mắt đỏ hồng

Tại sao đột nhiên muốn đưa hoa hồng cho cô?

Cô nằm mơ vẫn đều không được anh tặng dù chỉ một bông Hồng Mân Côi.

Đường Hạo Nam hiểu được, cô tại sao ngu ngơ như thế, bởi vì đây là lần đầu tiên trong đời anh tặng hoa hồng cho cô.

"Tại sao?" Cô khàn giọng hỏi, ngẩng đầu nhìn anh.

Anh mỉm cười, ở chỗ ngồi xuống, bó hoa hồng kia nằm ở trên bàn com, cũng không biết là có bao nhiêu đóa.

"Chồng tặng hoa hồng cho vợ mình, cần có lý do sao?" Đường Hạo Nam nhàn nhạt trả lời, làm bộ như tự nhiên cầm lấy dao ăn.

Lúc này, chỗ đối diện phát ra âm thanh bén nhọn, Hạ Nhất Nhiễm không quan tâm lịch sự lễ phép, đẩy ra ghế dựa, nhanh chóng bỏ chạy, Đường Hạo Nam kinh ngạc, đứng dậy liền đuổi theo, chỉ thấy cô đã chạy ra nhà hàng!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Muốn Hạ Nhất Nhiễm Theo Cô Ta Thử Áo Cưới

Lúc Đường Hạo Nam đuổi ra tới, Hạ Nhất Nhiễm đã lên một chiếc xe taxi, anh lập tức nhớ kỹ bảng số, vội vàng gọi điện thoại kêu lái xe.

Vốn tưởng rằng cô sẽ cảm động một phen, không nghĩ tới cô lại chạy!

"Tiểu thư, cô tới cùng muốn đi đâu?" Tài xế xe taxi nhìn kính chiếu hậu, thấy Hạ Nhất Nhiễm ngồi sau xe, tay che miệng đang khóc.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, trước mặt người ngoài liền khóc, trong lòng thật sự xấu hổ, theo bản năng giả bộ mỉm cười, "Bác tài, đưa tôi đi bến tàu."

Xe taxi rất nhanh chìm ngập trong dòng xe thật dài.

Lúc tâm trạng không tốt, nơi nghĩ đến đầu tiên chính là nơi này, con sông thật dài, từ Bắc hướng Nam chảy theo dòng. Trong trí nhớ mờ hồ lúc còn nhỏ, mẹ giống như vẫn thường mang cô tới nơi này, bà nói nước sông có thể đem nỗi đau cuốn đi.

Sau này khi đã trưởng thành, đương nhiên sẽ không tin tưởng những lời dỗ ngọt trẻ con như vậy, nhưng mà nơi này giống như đã thành trụ sở bí mật của cô cùng Đường Hạo Nam, mỗi lần cô chạy tới nơi này, anh đều có thể tìm được.

Tại sao còn tặng hoa hồng cho cô, còn nói cái gì vợ chồng!

Đều phải kết thúc, trả lại cho cô những thứ ngon ngọt này làm gì chứ?!

Lúc này đây cô cũng phát hiện, vừa nãy phản ứng giống như quá kích động, một bó hoa hồng mà thôi, hà tất xúc động, làm chuyện kỳ quái như thế!

Cực kỳ châm chọc, lúc bọn họ muốn ly hôn anh mới tặng hoa hồng cho cô, giữa tình nhân mới có thể tặng thứ này.

...

Cô quả nhiên ở đây!

Gió Thu thổi trên đê đập vào trên người đàn đàn ông, áo khoát dài của anh bị thổi làm tay áo phất phới, bóng anh đang đứng in dài dưới ánh đèn đường, anh nhìn bóng dáng đang ngồi bên cạnh bên tàu.

Lần này, người rót cuộc bên cạnh cô không phải người khác.

Theo quán tính lấy ra hộp thuốc lá, rút một cây, nhanh chóng đốt lên.

Hít sâu một cái, đầu óc mới tỉnh táo đôi chút, tức giận cùng mắt hừng dồn nén trong ngực bị bóng lưng cô đơn kia của cô đuổi đi!

Giờ phút này đối với cô chỉ còn lại thương tiếc.

Anh muốn tận lực bù lại một chút tiếc nuối, vợ chồng một hồi, cũng chưa từng tặng hoa hồng cho cô, cũng chưa cùng cô lãng mạn dù chỉ một lần.

Anh khẳng định, cô muốn những thứ này.

Từng chút một đi đến gần, mỗi một bước đi, từng đoạn ký ức từ nhỏ đến lớn cùng cô bên nhau đều đã hiện lên ở trong đầu. Có ở bên anh một thời gian dài, đã thành một loại thói quen, thói quen có cô ở bên, đi theo anh.

Không quen nhìn cô cùng những nam sinh khác gần gũi thân thiết, không quen nhìn cô lạnh nhạt với chính mình, đối với anh có bí mật.

Hiện tại, đã quen việc ôm cô đi ngủ, quen có cô làm cơm cho anh, nhưng loại thói quen này lập tức phải từ bỏ, anh làm không được!

Có thể kéo dài thêm một ngày liền cố níu kéo thêm một ngày, cho dù biết như vậy là không công bằng đối cô.

Hương vị quen thuộc truyền đến, nước mắt đã khô cạn, cô vẫn không nhúc nhích, cảm giác anh đã ở bên người ngồi xuống, cô cũng không nhìn anh một cái.

"Anh cứ đây dựa kéo dài như thế, còn có mục đích gì? Có phải di chúc có vấn đề gì không? Ly hôn gây bất lợi cho anh?" Cô lãnh đạm hỏi, biết rõ còn cố hỏi, biết tâm ý của anh, lại cố ý xuyên tạc như thế, để cho anh tức giận, dứt khoát buông tay!

"Anh chính là không muốn ly hôn, không muốn nhìn em chạy đi mất, không muốn em gả cho người đàn ông khác, kêu người đàn ông khác là ông xã, bị người đàn ông khác áp ở dưới thân... Em nói đi, anh như vậy là tại sao?!" Đường Hạo Nam ảo não nói, giọng điệu cực kỳ kích động.

Cô liền không cảm giác được anh yêu cô sao?

"Anh đây là ích kỷ, là ham muốn chiếm hữu! Anh muốn giữ em ở bên người, anh đã từng suy xét qua cảm thụ của em chưa?! Anh có thể cảm nhận được cảm giác của người thứ ba sao?!" Cô chưa từng hy vọng xa vời quá, Đường Hạo Nam sẽ yêu chính mình, mà hành vi của anh, ở trong mắt cô cũng chỉ là ích kỷ muốn giữ lấy.

"Em là người vợ hợp pháp của Đường Hạo Nam anh!"

"Vợ hợp pháp? Em danh chính ngôn thuận sao? Hiện tại anh không phải lại vẫn yêu cầu tất cả mọi người gạt Đồng Y Mộng sao? Em không phải kẻ thứ ba, chẳng lẽ là cô ta? Anh muốn em đuổi cô ta đi sao?!" Cô trừng mắt nhìn anh, giọng càng ngày càng kích động, "Đường Hạo Nam! Anh chính là một tên đàn ông cận kề!"

"Em hiện tại cảm thấy anh cận kề, lúc trước, khi đồng ý lên giường cùng anh sao không..."

"Bốp!"

Lời phản bác của anh, bị tiếng tát tay thanh thúy thay thế, lại một lần nữa cô đánh anh!

Đánh xong, hai người đều đã sững sốt.

Lòng bàn tay cô run lên, anh nghiêng mặt, ánh sáng quá mờ, thấy không rõ vẻ mặt của anh.

Tại sao đánh anh, anh nói quả thật không sai, là cô cam tâm tình nguyện cùng anh lên giường, cô nên đánh chính mình mới phải!

Một cây làm chẳng nên non.

Cuối cùng, anh cũng có có động tĩnh, lấy ra điện thoại, không nói một tiếng bấm số.

"Luật sư Trần, chuẩn bị cho tôi một phần thỏa thuận ly hôn, phí chia tay, 2000 vạn, giữ bí mật với bên ngoài." Đường Hạo Nam mặt không chút thay đổi nói, trong giọng nói không pha bất cứ cảm tình gì, sau khi nói xong liền cúp điện thoại.

"Em không cần phí chia tay!" Thấy anh cúp điện thoại, cô vội vã kích động nói.

"Em không phải nói anh chơi em sao? Đường Hạo Nam anh chơi phụ nữ cho tới bây giờ đều rất hào phóng!" Anh nhìn cô, khóe miệng chứa đầy nụ cười châm chọc, hai mắt gắt gao oán hận nhìn chăm chăm vào cô, châm chọc nói.

Nếu cảm thấy anh cần bả, anh liền cần bả cho cô xem!

Cái người phụ nữ chết tiệt này!

"Em, vừa nãy là..." Cô cảm giác anh tức giận, không muốn cùng anh trở mặt như vậy, không muốn lại tổn thương đối phương, dù cho chia li, cũng để lại cho đôi bên một hồi ức đẹp để đi.

"Em vừa nãy nói không sai, anh là tên cần bả!" Anh rống xong liền đứng dậy, xoay người rời đi, bỏ lại cô một người.

Cô nghe được tiếng động cơ ô tô, thật lâu sau mới đứng lên.

Anh chỉ là đang nói nhảm, nói linh tinh thôi, đừng để ý.

Ở trong lòng tự an ủi chính mình, lập tức đi trên con đê.

Lẻ loi một người đi bộ trên bờ đê, gió lạnh thổi tới, lẻ loi cô độc.

Đã muộn như thế, anh bỏ lại cô, liền cứ thế đi rồi, nơi này căn bản không gọi được xe.

Đi tới không biết bao nhiêu lâu, phía trước cách đó không xa, một chiếc xe quen thuộc đang đậu, để cho cô há hốc mồm, lái xe của Đường Hạo Nam đứng ở bên cạnh xe, lúc cô đi qua vì cô mở cửa xe, mời cô lên xe.

Là không nghĩ tới, anh còn đang tại chờ cô.

Sau khi lên xe, người đàn ông ngồi ở trong bóng tối không nói được một lời, đáng vẻ rất lạnh lùng.

"Vừa nãy, là em kích động, không nên đánh anh..." Nhẹ giọng kiên trì nói, cùng anh bảo trì khoảng cách rất lớn.

"Mấy năm nay em đã tự mình dành dụm được ít tiền, không nhất thiết muốn tiền của anh, nếu anh cố ý cho em, vậy em xin nhận." Cô lại nhẹ giọng nói, anh vẫn lại là không nói được một lời, thâm trầm làm cho người ta không dám đến gần.

Cô cũng không nói thêm gì nữa, dọc theo đường đi, anh vẫn trầm mặc.

Áp lực nặng nề đủ cho làm cho người ta thở không nổi, xe về tới bãi đỗ xe dưới đất của căn hộ.

Xe mới vừa dừng lại, cô lập tức mở cửa xe, nhanh chóng đi xuống rồi.

...

Sau đêm đó, Đường Hạo Nam mất tích mấy ngày, Hạ Nhất Nhiễm vẫn ở lại căn hộ, lúc ra khỏi cửa, có hai vệ sĩ từ một nơi bí mật gần đó đi theo. Không biết Đường Hạo Nam đi đâu, luật sư cũng không tìm đến cô.

Trái lại là Đồng Y Mộng gọi điện thoại đến, khiến cô cực kỳ bất ngờ.

Đồng Y Mộng hẹn cô ăn cơm trưa.

Hạ Nhất Nhiễm lo lắng cô ta hoài nghi, liền đồng ý rồi.

"Anh Hạo Nam quản tôi quá thật quá nghiêm, quá bá đạo, tôi ra ngoài ăn một bữa cơm, đều phải được anh ấy phê chuẩn!" Đồng Y Mộng vừa ăn vừa đối với Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện oán trách, nói là oán giận, chẳng bằng nói là tỏ ra bọn họ ngọt ngào đầy ân ái đi.

Cô ta trước kia cũng ở trước mặt Hạ Nhất Nhiễm như vậy.

"Thân thể của cô còn không có hoàn toàn khôi phục, anh ấy đương nhiên muốn thật cẩn thận trông chừng cô thôi." Kiên trì an ủi, cảm thấy chính mình cực kỳ dối trá, Hạ Nhất Nhiễm uống một ngụm nước trắng, gần đây không có khẩu vị gì.

"Tôi đương nhiên biết, anh ấy là quá yêu tôi, nhưng mà, cũng phải cho người ta một chút không gian riêng tư chứ." Đồng Y Mộng ngọt ngào lại ưu thương nói.

Hạ Nhất Nhiễm biết, Đường Hạo Nam lo lắng Đồng Y Mộng biết chuyện bọn họ đã kết hôn, cho nên mới dè dặt cẩn thận như thế, tỷ như, nhà ăn hiện tại gần như không người khác.

Vì bảo hộ Đồng Y Mộng, anh cũng là hao phí tâm tư rồi.

"Cô cũng đừng ở trong phúc mà không biết hưởng phúc nữa!"

"Nào có, tôi đối với anh ấy cũng rất tốt mà! Cô biết không? Lần trước tôi nhìn thấy trong di động của anh ấy, có lưu một cái tên là Đường phu nhân!" Đồng Y Mộng vừa ăn sủi cảo vừa nói, một đôi mắt to vô tội nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện.

Tay Hạ Nhất Nhiễm âm thầm xiết chặt, cũng may đang nắm cái chén, chẳng thế thì lại giống như lần trước thất lễ như vậy rồi.

"Anh ấy vậy mà lại có phụ nữ ở bên ngoài, không những thế ở trong điện thoại còn lưu tên như vậy, lúc ấy tôi là rất khổ sở, nhưng mà tôi lại nhịn xuống, tôi tin tưởng anh ấy hẳn không phản bội tôi!" Đồng Y Mộng nói tiếp, cực kỳ tự nhiên, làm cho người ta không có cách nào hoài nghi.

Mà Hạ Nhất Nhiễm lại chột dạ hốt hoảng.

"Anh ấy đương nhiên hẳn không phản bội cô!" Cô chột dạ nói, chẳng qua, cho dù thân thể Đường Hạo Nam phản bội Đồng Y Mộng, trái tim cũng sẽ không đi?

"Đúng vậy, về sau tôi cũng hỏi anh ấy nha, anh ấy nói, lưu Đường phu nhân người này, chẳng qua là một người phụ nữ chơi qua đường, gặp dịp thì chơi, lúc chơi trò chơi mới lưu thành như thế, chơi đùa mà thôi." Đồng Y Mộng nói tiếp, vẻ mặt tự nhiên.

Trong lòng lại đắc ý vô cùng, thấy sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm có phần trở nên trắng, tâm tình cô ta càng tốt hơn uống một ngụm canh gà.

Người phụ nữ chơi qua đường...

Anh giải thích như thế với cô ta sao?

Chơi đùa mà thôi...

Ngực uất nghẹn đến thở không nổi, cô không ngừng uống nước.

"Nhiễm Nhiễm, cô xảy ra chuyện gì? Sao cứ luôn uống nước, không ăn cái gì hết? Khẩu vị không tốt sao? Sao lại ăn so với tôi còn ít hơn!" Đồng Y Mộng nhìn Hạ Nhất Nhiễm ở đối diện, vẻ mặt quan tâm.

"Mấy ngày nay khẩu vị không tốt lắm." Cô vội vã nói, cầm thìa ăn canh.

"Anh A Thần đâu? Các người tính lúc nào sẽ kết hôn? Không bằng cùng chúng tôi tổ chức luôn đi!"

"Chúng tôi như vậy vẫn rất tốt, còn không ổn định, trước ổn định rồi lại nói tiếp." Cô vội vã giải thích, Kha Dịch Thần mấy ngày nay cũng không liên hệ với cô, chắc là La Kỳ trở lại đi, cùng cô vĩnh viễn sẽ không có khả năng.

"Anh A Thần con người rất tốt, bây giờ còn là CEO xí nghiệp nước ngoài, hẳn không... Trong lòng cô lại vẫn yêu..."

"Mộng Mộng! Sao có khả năng! Tôi cùng anh ấy vài năm nay không có liên hệ qua, cô đừng nghĩ lung tung!" Cùng với Đồng Y Mộng, thật đúng là hành hạ! Hạ Nhất Nhiễm vội vàng phản bác, giọng có phần nghiêm trọng, có chút tức giận.

Đồng Y Mộng thật có lỗi nhìn cô, "Thực xin lỗi, cô đừng nóng giận mà... Tôi hôn mê vài năm, suy nghĩ vẫn dừng lại ở trước kia, có phần chưa quen được quỹ đạo của mọi người."

Cô ta nhắc tới chuyện hôn mê vài năm, trong lòng Hạ Nhất Nhiễm lại càng không rõ cảm xúc gì.

Lại càng không biết, Đồng Y Mộng chính là đang lợi dụng sự thiện lương cùng lương tri của cô và Đường Hạo Nam.

"Sao có thể chứ!"

"Cô không giận tôi thì tốt rồi! Đúng rồi, anh Hạo Nam đi Âu châu công tác, chúng tôi vốn là buổi chiều hẹn nhà thiết kế áo cưới, cô theo giúp tôi cùng đi có được hay không?" Đồng Y Mộng nhìn nhìn thời gian, cười nhìn cô, làm nũng nói.

Bọn họ đang bắt đầu chuẩn bị hôn lễ rồi sao?

Hạ Nhất Nhiễm có phần lơ mờ, Đồng Y Mộng đã đứng lên, đi tới bên người cô, "Cô cũng sờ cái gì vậy? Chúng ta năm đó đúng là đã từng ước hẹn, người nào kết hôn trước, người còn lại phải làm phù dâu đó!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Váy Cưới Trắng Không Có Ý Nghĩa

Đồng Y Mộng kéo cô tới cửa hàng áo cưới chính là Hạ cửa hàng của nhà thiết kế Hạ Nhất Nhiễm thích nhất.

Thiết Kế Sư Vivian cùng cô có quen biết, trước kia cửa hàng áo cưới từng mời cô làm cố vấn quan hệ công chúng cho họ.

Hẹn được Vivian Vương rất khó, Đồng Y Mộng có thể hẹn được, khẳng định là nhờ vào quan hệ của Đường Hạo Nam.

Trong cửa hàng áo cưới, ngoại trừ nữ nhân viên ăn mặc thời thượng, nhưng vẫn tao nhã không mất khí chất cùng kinh nghiệm dày dặn không thấy khách hàng khác.

Vừa đến, còn không có ngồi xuống, Đồng Y Mộng liền kích động lôi kéo Hạ Nhất Nhiễm, đi lựa áo cưới.

Lựa trắng mộng ảo, viền ren gọi cảm, kết thành chiếc áo cưới lộng lẫy nhất, để cho các cô tha thiết ước mơ...

Hạ Nhất Nhiễm cô, cũng không ngoại lệ.

Vẫn còn nhớ rõ ngày đó cùng Đường Hạo Nam "Kết hôn", cô nhận được điện thoại từ trợ lý Hứa Thành của anh, bắt xe đi cực dân chính. Cô lúc ấy cố ý mặc một chiếc váy màu đỏ, mà Đường Hạo Nam, từ đầu đến chân đều là màu đen nghiêm chỉnh, giống như tham gia lễ tang.

Làm thủ tục, chụp ảnh, lĩnh chứng xong anh bỏ cô lại liền đi, toàn bộ hành trình chỉ nói một câu: Hạ Nhất Nhiễm, tôi sẽ để cho cô biết gã cho tôi phải trả giá lớn thế nào!

"Nhiễm Nhiễm, cô xem loại này phong cách như thế nào? Thích hợp với tôi không?" Giọng Đồng Y Mộng ngọt ngào khiến cô hoàn hồn, cô buông dài lựa trắng thuần khiết trong tay ra, nhìn về phía Đồng Y Mộng, khóe miệng theo bản năng cong lên.

"Không tệ, cô trời sinh vốn sinh đẹp, mặc cái dạng gì cũng đều thích hợp!" Cô không phải thánh nhân, làm không được tỉ mỉ vì Đồng Y Mộng tham khảo, thậm chí không nguyện nhiều liếc nhìn cô ta một cái.

Người vợ hợp pháp như cô, vậy mà phải theo vợ tương lai của chồng mình chọn áo cưới!

Chỉ có thánh mẫu mới có thể làm được.

Cô không phải thánh mẫu, trong lòng đã đau đớn đến sắp phát điên, sớm đang nhỏ máu, cũng không thể đứng lý hợp tình ở trước mắt cô gái này tuyên đoạt quyền sở hữu!

Càng không thể cùng cô ta cướp đoạt!

"A...! Cô? Cô lựa được bộ váy ưng ý rồi sao? Nếu không, hôm nay thuận tiện cũng chọn một bộ đi? Tôi cảm thấy được loại váy lộ lưng này có vẻ thích hợp với cô!" Đồng Y Mộng vội vàng nói, kéo một chiếc áo cưới lộ lưng đưa tới.

Lộ lưng...

Hạ Nhất Nhiễm trong lòng hồi hộp, nghĩ đến vết sẹo xấu xí phía sau, bỗng rất khi ấy bị hất Axit Sunfuric, giống như đang ăn mòn lòng của cô.

Vội vàng lắc đầu, "Tôi liền không cần rồi! Vẫn lại là giúp cô chọn đi!" Cô mỉm cười, giương giọng nói.

May mắn Đường Hạo Nam không có tới, nếu anh ở đây, cô lại phải trơ mắt nhìn anh cùng Đồng Y Mộng chọn áo cưới, cô khẳng định sẽ không giả vờ được.

Lúc này, Thiết Kế Sư Vivian vừa lúc từ bên ngoài tiến vào.

Là một người phụ nữ cực kỳ giỏi giang, mạnh mẽ, mặc một bộ jumpsuit ngắn, tóc đen rẽ mái dài ngang vai.

"Hạ tổng!" Vivian liếc mắt một cái đã nhận ra Hạ Nhất Nhiễm, ngược lại xem nhẹ vị khách chính là Đồng Y Mộng, cô nhiệt tình đã đi tới, Hạ Nhất Nhiễm lễ phép tiến lên.

"Đã lâu không gặp cô rồi!" Vivian đi đến, dang ra hai tay, cùng Hạ Nhất Nhiễm nhiệt tình ôm ấp chào hỏi.

"Vivian, đã lâu không gặp!" Hạ Nhất Nhiễm lễ phép nói, nhẹ nhàng mà vỗ vỗ lưng Vivian, hai cô gái buông nhau ra, Đồng Y Mộng đứng sờ ở một bên, có phần há hốc mồm, giây lát, khôi phục tự nhiên.

"Thì ra các người quen biết nhau!" Cô ta tiếp lời nói.

"Vivian, đây là bạn tôi, cô ấy hôm nay hẹn cô thiết kế áo cưới."

Vivian nhìn về phía Đồng Y Mộng, như hiểu ra cái gì hướng Hạ Nhất Nhiễm chuyên nghiệp gật đầu, "Tôi biết, Đường tiên sinh đã liên hệ qua với tôi,

chúng ta đến phòng khách trò chuyện chứ?"

Nói vậy Đường Hạo Nam đã cùng cô nói trước rồi, Vivian đương nhiên biết Đường Hạo Nam cùng Hạ Nhất Nhiễm là vợ chồng, hiện tại, hai người còn không có ly hôn, liền vì đính hôn Đồng Y Mộng mà chuẩn bị váy cưới rồi...

Việc này quả là chuyện lạ có thật!

Sau khi cùng Đồng Y Mộng trao đổi những yêu cầu cho bộ váy cưới một hồi, Vivian để cho nhân viên công tác đưa Đồng Y Mộng đi lấy số đo, phòng khách chỉ còn lại hai người bọn họ.

"Đường tiên sinh trước đã nói qua với tôi, tôi biết tình huống của các người!" Vivian uống một ngụm trà lại, nhìn Hạ Nhất Nhiễm, nói khẽ.

"Tôi vừa rồi còn lo lắng cô nói lời miệng đó!" Hạ Nhất Nhiễm rộng rãi cười trả lời, một vẻ cực kỳ không sao cả.

Vivian nhìn cô, "Cô cũng thật rộng lượng, Đường tiên sinh cũng thật là, hiện tại còn không có ly hôn, đã vì đính hôn với người ta mà yêu cầu tôi thiết kế áo cưới, cái đơn đặt hàng này tôi thực không nghĩ muốn nhận!"

"Vivian, cô đừng như vậy, tôi cùng anh ấy đang tiến hành thủ tục ly hôn rồi, chúng tôi vốn chỉ là danh nghĩa, bọn họ vốn dĩ mới đúng là một đôi." Hạ Nhất Nhiễm vội vàng nhờ giọng khuyên.

"Cô thật đúng là quá ngốc, ủy khuất lớn như vậy đều có thể chịu được!" Vivian nói xong, bỏ tách trà lại xuống, "Hạ tổng, đi với tôi thử một mẫu áo cưới tôi mới vừa thiết kế đi? Tôi cảm thấy được rất phù hợp với khí chất của cô."

"Cái gì?" Hạ Nhất Nhiễm cực kỳ kinh ngạc, bị Vivian lôi kéo, ra khỏi phòng khách, đi lầu hai.

...

Một màu trắng thuần khiết rủ xuống đến chỗ thắt lưng, kết một vòng ren tuyệt mỹ, trên lớp ren mỏng kết rất nhiều đóa hoa xinh đẹp

Cả chiếc váy cắt may tỉ mỉ, đường cong lưu loát, cao quý lại thướt tha, lộ hết khí thế.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bộ áo cưới trên người manocanh, gần như vừa nhìn liền thích, hơn nữa không phải thiết kế lưng trần.

"Như thế nào? Thích không?" Vivian giương giọng hỏi.

Hạ Nhất Nhiễm gật đầu, "Thật đẹp, cô tới cùng ở đâu ra nhiều linh cảm như thế!"

"Thích liền thử xem, tôi cảm thấy được khí chất của nó cực kỳ phù hợp cô, đây chính là tác phẩm tôi vừa lòng nhất trong năm nay đó! Cũng chưa công bố ra bên ngoài đâu!" Vivian giương giọng nói.

"Tôi thử làm gì! Lại không muốn kết hôn! Không thử đâu!" Trái tim co rút từng trận đau đớn, cho dù cực kỳ muốn mặc thử xem, nhưng mà còn có gì ý nghĩa chứ?

Liền cùng bó hoa hồng kia một dạng..

Không ý nghĩa.

Hoa hồng tặng cho người yêu mới có ý nghĩa.

Áo cưới mặc ở trên người cô dâu mới có ý nghĩa.

"Cô liền thử làm người mẫu giúp tôi một lần, ok?" Vivian tiếp tục khuyên, tim Hạ Nhất Nhiễm đập nhanh nhìn bộ váy cưới kia.

"Vậy tôi thử xem!" Trong lòng có cái gì kích thích liền đồng ý.

Vivian nhiệt tình vì cô mở cửa phòng thay quần áo.

...

Hạ Nhất Nhiễm hình ảnh nhìn chính mình mặc toàn thân áo cưới trắng tinh ở trong tấm gương khổng lồ trước mặt, tim rung động đồng thời cũng chua xót.

Đây là bộ váy cưới cô từng tha thiết ước mơ, người trong gương, xinh đẹp đến nỗi để cho chính cô cũng không nhận ra chính mình rồi.

Một mái tóc xoắn dài tự nhiên buông rơi, có rơi rụng vài sợi ở trước ngực. Chính mình trong gương, tao nhã, cao quý, đứng đắn...

Vivian gõ cửa đi vào, cẩn thận kiểm tra một chút, "Quả nhiên không lớn không nhỏ, vừa thích!"

"Đúng vậy, mặc vào cũng cực kỳ thoải mái, một chút đều không cảm thấy ngột ngạt khó chịu."

"Thật không? Áo cưới tôi thiết kế, không chỉ đẹp mà còn chút trọng nhất chính là phải thoải mái!" Vivian cực kỳ kiêu ngạo nói.

"Tôi trước thay ra rồi!"

"Đợi một chút, để cho tôi chụp tấm hình đã, không thành vấn đề đi?"

Hạ Nhất Nhiễm gạt gạt đầu, chỉ thấy Vivian lấy điện thoại ra, kêu cô tạo dáng, Hạ Nhất Nhiễm lộ ra một nụ cười nhàn nhạt pha lẫn ưu thương, hình ảnh tuyệt đẹp đó bị điện thoại ghi lại.

Đồng Y Mộng tìm thật lâu mới tìm được Hạ Nhất Nhiễm, thấy cô cùng Vivian trò chuyện vui vẻ hăng hái đi xuống lầu, trong lòng cô ta cực kỳ ghen ghét.

"Nhiễm Nhiễm, tôi thấy bên này có rất nhiều váy cho phù dâu, cô muốn chọn một cái hay không?" Đồng Y Mộng cười hỏi.

Phù dâu...

Tìm cô làm phù dâu, Đường Hạo Nam đồng ý không?

"Đồng tiểu thư, váy phù dâu khoan hãy chọn, tôi thấy vẫn lại là trước chờ áo cưới của cô thiết kế xong rồi, mới chọn váy cho phù dâu, mấy chuyện này quan trọng nhất chính là phối hợp." Vivian giúp Hạ Nhất Nhiễm giải vây, làm phụ nữ, có thể cảm nhận được nỗi khổ trong lòng Hạ Nhất Nhiễm.

"Như vậy sao... Quyết định như vậy đi!" Đồng Y Mộng tỏ vẻ ngây thơ nói.

...

Cuối cùng cũng ra khỏi cửa hàng áo cưới, Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được chính mình vậy mà vượt qua được một lần hành hạ.

Càng giày vò hơn chính là, Đồng Y Mộng ở trên xe nhận được điện thoại của Đường Hạo Nam, anh đã trở lại!

Đồng Y Mộng kêu cô theo chân bọn họ cùng đi ăn cơm.

"Mộng Mộng, không cần, buổi tối tôi còn có chuyện, liền không quấy rầy các người ân ái rồi!"

Trốn anh còn không kịp, sao có thể gặp mặt!

"Sao lại kêu quấy rầy chứ? Ba người chúng ta trước kia thật tốt mà!" Đồng Y Mộng mắt nhắm nói, "Tôi luôn cảm giác, các người hiện tại khác trước rồi.. Có phải chỉ có tôi còn sống trong quá khứ, bốn năm qua đã thay đổi rất nhiều hay không?"

Đồng Y Mộng nhắm mắt nói.

Nhìn cô ta như vậy, lòng Hạ Nhất Nhiễm tràn đầy áy náy, lắc đầu, vỗ mu bàn tay cô ta, "Cô đừng nghĩ nhiều, chỉ cần anh Hạo Nam vẫn yêu cô là được! Tôi, cũng luôn chúc phúc cho các người!"

Đường Hạo Nam đương nhiên vẫn yêu cô ta, cô ta cực kỳ hạnh phúc mà, vài năm nay, Đường Hạo Nam đối với cô ta vẫn không rời không bỏ.

Cùng cô, chẳng qua chỉ là cảm xúc nhất thời.

Xe tại cửa nhà hàng mới dừng lại, xa xa cô liền thấy được bóng dáng người đàn ông cô đã vài ngày không gặp đang chờ ở cửa.

Tìm thật lại.

"Mộng Mộng, tôi đi trước!" Cô không đi qua, hướng Đồng Y Mộng lớn tiếng nói, Đường Hạo Nam đi về phía bên này, Đồng Y Mộng vội vàng kéo cổ tay cô.

"Nhiễm Nhiễm, đều đã đến đây, cũng đừng đi nữa! Theo chúng tôi cùng ăn đi!" Đồng Y Mộng vẫn đang khách khí khuyên.

Hạ Nhất Nhiễm vội vàng lắc đầu, Đường Hạo Nam đã đi tới, "Anh Hạo Nam! Anh xem Mộng Mộng này, cô ấy lại muốn bảo em đến làm bóng đèn của các người!"

Cô giả bộ tự nhiên nói.

Mặt Đường Hạo Nam không chút thay đổi, nhàn nhạt nhìn cô, biết cô không vừa ý, cũng biết, nhìn anh cùng với Đồng Y Mộng, cô sẽ khổ sở.

"Mộng Mộng, em đừng khuyên cô ấy nữa!" Một tay kéo Đồng Y Mộng vào trong lòng, trầm giọng nói.

"Tại sao chứ? Chẳng lẽ lại ăn bữa tối dưới ánh nến sao?" Đồng Y Mộng vênh môi, buồn bực nói.

Bữa tối ánh nến...

Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng cười khỏ, nhìn về phía Đường Hạo Nam, "Tôi đi trước, các người từ từ ăn!"

Cô nói xong vội vã rời đi.

Đường Hạo Nam gất gao nhìn chăm chăm bóng lưng cô, lòng đang run rẩy, một cảm giác áy náy cùng đau lòng, hành hạ khắp người anh.

Hạ Nhất Nhiễm một mình đi trên đường, ngẫu nhiên đi ngang qua cửa hàng áo cưới, ngẫu nhiên đi ngang qua cửa hàng trang sức, cô lại vẫn ngây ngốc mơ hồ đi vào cửa hàng trang sức, nhìn nhìn kim cương.

Thử cũng không thử, càng không mua.

Mấy ngày nay vẫn không có khẩu vị gì, đi ngang qua một quán ăn bên đường ngửi được hương vị dầu mỡ, buồn nôn muốn ói, trái lại rất muốn ăn cay, nhìn đến một quán lẩu cay, không chút suy nghĩ liền đi vào ăn. ~

Cho rất nhiều cay ớt, dấm chua, bị cay đến nước mắt chảy ròng ròng, cũng rất đã nghiện.

Cuối cùng phân không rõ là bị cay hay vẫn lại là thương tâm mà rơi lệ rồi.

Ngoan ngoãn an toàn về tới căn hộ của anh, vào phòng liền đi lục lọi, từ một cái hộp nhỏ hai ngăn dưới gầm tủ tìm được cuốn sổ nhỏ màu đỏ kia...

Vật này là thứ duy nhất có thể chứng minh, cô vẫn lại là vợ của Đường Hạo Nam.

Cô ngồi dựa vào bên cạnh tủ quần áo, nắm chặt quyển sổ nhỏ màu đỏ kia trong tay, nhìn mấy chữ thiếp vàng trên bìa quyển sổ, tầm mắt dần dần mơ hồ rồi...

Qua vài ngày nữa là có thể dùng đến rồi.

Cô cười khỏ, mở ra cố gắng nhớ kỹ mỗi một chữ trên đó, rồi mới mở ra trang thứ hai, nhìn ảnh chụp trên đó...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Kết Quả Thử Thai, Hai Vạch

Hạ Nhất Nhiễm sững sốt, nước còn đang chảy róc rách, Tô Tiểu Quả đứng ở cửa bếp, cũng bởi vì lời của chính mình mà sững sốt.

"Tiểu Quả, em nói bậy cái gì." Phản ứng đầu tiên của Hạ Nhất Nhiễm chính là, không có khả năng, lòng lại đang hốt hoảng.

"Em cũng không nói bậy nha, phim truyền hình, trong tiểu thuyết không phải đều diễn như thế mà! Nếu không chính là bệnh bao tử tái phát, chị khăn trương đi bệnh viện kiểm tra thử xem!" Tô Tiểu Quả vào cửa, vẫn lại là cảm thấy được khả năng mang thai lớn một chút, chẳng qua, Hạ Nhất Nhiễm cùng Đường Hạo Nam sắp phải ly hôn, không có loại chuyện cầu huyết như vậy đi?

Hạ Nhất Nhiễm vẫn có phần lờ mờ, đầu óc trống rỗng, súc miệng xong, trước ra khỏi phòng bếp, kéo cái ghế dựa ngồi xuống, vào thời gian này, cửa hàng đồ ngọt không khách đến.

Cô lấy điện thoại ra, kiểm tra ghi chép, có cái thói quen tốt đẹp chính là mỗi lần đều đã đem kỳ kinh nguyệt lần trước ghi lại.

"Tình yêu của em, chị trước đừng hoảng hốt, cẩn thận nghĩ lại, nguyên nhân nào dẫn đến chuyện này." Tô Tiểu Quả ở đối diện cô ngồi xuống, thấy sắc mặt cô không tốt lắm, vội vàng an ủi.

nếu thực sự mang thai thì phải làm sao?

Cô cùng Đường Hạo Nam người kia cuối cùng cũng phải ly hôn, nếu Đường Hạo Nam biết, có thể vì đứa nhỏ mà không ly hôn không?

Tô Tiểu Quả bình tĩnh suy nghĩ.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn thời gian của kỳ kinh nguyệt lần trước, mới ý thức được, tháng này đã trễ hơn hai tuần rồi...

Trong khoảng thời gian này chuyện đã xảy ra quá nhiều, nhất thời lơ là những thứ vụn vặt này rồi.

Nếu thật sự mang thai thì sao đây?

"Tiểu Quả... Chị cảm thấy được sẽ không trùng hợp như vậy đâu, em trước đừng ồn ào..." Đề điện thoại di động xuống, sắc mặt của cô đã trở nên trắng bệch, ánh mắt lóe ra, đáng về tâm hoảng ý loạn.

"Hừ em chỗ nào ồn ào chứ, yên tâm đi! Nếu thực mang thai, em với chị cùng nuôi tiểu bảo bảo!" Tô Tiểu Quả nghĩa khí nói, lại vẫn ngay thẳng vỗ vỗ ngực chính mình.

Hạ Nhất Nhiễm cảm kích nở nụ cười, trong đầu không khỏi liên hiện lên khuôn mặt Đường Hạo Nam, trong lòng một trận chua xót, "Trở về, mua que thử thai thử xem..."

Không yên nói, nếu thực mang thai, muốn nói cho Đường Hạo Nam hay không? Có thể ảnh hưởng đến chuyện ly hôn hay không?

...

"A!"

Phòng khách rộng lớn ở Đường gia, Đồng Y Mộng đang ngồi ăn bánh ngọt, đột nhiên thét chói tai.

"Mộng Mộng, xảy ra chuyện gì, đây là?!" Lục Uyển Thu đi tới, quan tâm hỏi.

"Bác gái, một cọng tóc thật dài..." Đồng Y Mộng vẻ mặt đáng thương, nhìn Lục Uyển Thu, trong tay lại vẫn cầm cái thìa bằng bạc.

Lục Uyển Thu đeo kính lão, nhìn kỹ bánh ngọt, quả thực ở trong bánh ngọt chôn một cọng tóc dài thật dài, nháy mắt buồn nôn chịu không nổi.

"Vú Ngô!" Lục Uyển Thu lớn tiếng kêu, vú Ngô đang dọn dẹp vệ sinh vội vã chạy tới, "Phu nhân, xảy ra chuyện gì sao?"

"Bánh ngọt này là mua ở đâu?!" Lục Uyển Thu tức giận chất vấn, Đồng Y Mộng nhú chặt mày, "Bác gái..."

"Là cửa hàng do Đồng tiểu thư yêu cầu, đường đông Giải Phóng cửa hàng 'ngã rẽ chuyện xưa', còn là cửa hàng do thiếu... Do Hạ tiểu thư mở!" Vú Ngô thiếu chút nữa nói lỡ miệng.

"Bác gái, là con kêu vú Ngô đi tiệm bánh ngọt của Nhiễm Nhiễm mua... Cái này nên là chỉ là... Thôi, vú Ngô, lấy đi đồ thì tốt rồi!" Đồng Y Mộng vội vàng nói, một vẻ sợ Lục Uyển Thu trách tội Hạ Nhất Nhiễm.

"Con là nói cửa hàng do Hạ Nhất Nhiễm mở?!" Lục Uyển Thu cực kì kích động hỏi, nhìn Đồng Y Mộng, cô ta gật đầu, "Mộng Mộng à, sao con lại đơn thuần như thế!"

Lục Uyển Thu vội vàng nói.

"Bác gái, xảy ra chuyện gì?" Đồng Y Mộng cau mày, vẻ mặt nghi hoặc.

"Hạ Nhất Nhiễm lia khẳng định là có ý!" Lục Uyển Thu tức giận nói, vẻ mặt căm giận, cảm thấy được là Hạ Nhất Nhiễm có ý trả thù Đồng Y Mộng.

"Bác gái, người đang nói cái gì vậy, Nhiễm Nhiễm sao có khả năng có ý?!" Đồng Y Mộng vội vàng giúp Hạ Nhất Nhiễm nói tốt, Lục Uyển Thu còn muốn nói cái gì, ý thức được không thể để cho Đồng Y Mộng hoài nghi, vẻ mặt rất không tình nguyện nói tránh đi rồi.

Đường Hạo Nam lúc xế chiều bị một cuộc điện thoại của Lục Uyển Thu kêu trở về trong nhà, Đồng Y Mộng tiêu chảy rồi!

"Mộng Mộng đâu?"

"Ở trên lầu nghỉ ngơi rồi! Đường Hạo Nam, con xem chuyện tốt Hạ Nhất Nhiễm làm là đi! Ở trong bánh ngọt lộng cọng tóc tia, phồng chừng a, kia bánh ngọt không chừng cái gì làm a! Chẳng thế thì mộng mộng hảo hảo, sao vậy liền ăn của nàng bánh ngọt tiêu chảy rồi hả?! Như vậy tiếp xuống, còn phải đưa bệnh viện đi!"

Lục Uyển Thu thấy Đường Hạo Nam, đồ ập xuống địa đã nói vừa thông suốt, hấn trong lúc này không phản ứng kịp, hỏi Ngô mụ, mới hiểu được sao vậy một sự việc.

"Sao vậy khả năng?! Nàng hẳn không như thế làm!" Gặp mẫu thân như thế hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm, Đường Hạo Nam tức giận địa phản bác, Hạ Nhất Nhiễm sao vậy khả năng có ý hại Đồng Y Mộng!

"Không thể nào? Đường Hạo Nam, ta xem ngươi là bị ma quỷ ám ảnh rồi! Nàng đúng là người chính quy thể từ, hiện tại mộng mộng tại nhà chúng ta, nàng có thể không ghen tị? Không hận? Kia mới là lạ! Trừ phi nàng là thánh mẫu! Ngươi cũng đừng bị của nàng biểu hiện giả dối mê hoặc rồi!" Lục Uyển Thu tức giận địa nói.

"Mẹ, ta liền không rõ, nàng tới cùng kia đắc tội người rồi hả?!" Đường Hạo Nam vì Hạ Nhất Nhiễm bênh vực kẻ yếu.

Lục Uyển Thu sắc mặt khế biến thành biến, Đường Hạo Nam đã lên lầu đi.

Đồng Y Mộng tiêu chảy kéo được lợi hại, Đường Hạo Nam đúng lúc đưa nàng đi bệnh viện, cấp tính đi tả, thầy thuốc hoài nghi là ngộ độc thức ăn.

Nàng thể chất vốn là yếu, lần này, cơ hồ bị lấn qua lấn lại cái gần chết, nằm ở giường bệnh. Thượng tại treo thủy, hấp hối bộ dáng, thật sự thương cảm.

...

Hạ Nhất Nhiễm cầu Tô Tiểu Quả cho nàng mua que thử thai, Đường Hạo Nam bảo tiêu còn đang tại phụ cận, nàng bây giờ còn không nghĩ muốn mở rộng.

Trong điểm buổi tối nhân nhiều một ít, phần lớn là phụ cận trường học đích tình bạn, có đôi khi gọi ly trà sữa, một phần bánh ngọt, có thể ngồi thật lâu, anh em em, như keo như sơn, làm cho người ta hâm mộ.

Cô bận rộn đến 9 giờ rưỡi mới cùng Tô Tiểu Quả tan tâm.

"Đêm nay chị thực sự không đi nhà em sao?" Tô Tiểu Quả biết cô buổi tối trở về khẳng định sẽ thử thai, cảm giác có người ở bên người cùng cô, sẽ tốt hơn một chút, nhưng cô lại không chịu.

"Không đi, em đi đường cẩn thận." Hạ Nhất Nhiễm xem ra cực kỳ bình tĩnh.

"Nếu thực mang thai, chị không cần hoảng loạn, không cái gì ghê gớm!" Tô Tiểu Quả lạc quan an ủi cô.

Hạ Nhất Nhiễm cũng cười, "Chị hoảng cái gì chứ, em trước giúp chị giữ bí mật là được!"

Tô Tiểu Quả ngồi tàu điện trở về nhà rồi, cô đi bãi đỗ xe, chính mình lái xe trở về căn hộ.

...

Vừa đến căn hộ, liền đi phòng ngủ, từ trong túi xách lấy ra que thử thai, Tô Tiểu Quả mua hai hộp, nói là thử nước tiểu vào buổi sáng càng chuẩn xác, một cái khác có thể thử liền.

Cô ngồi ở trên bồn cầu, cẩn thận nhìn mấy chữ trên hộp đóng gói, mở ra lại nhìn bản hướng dẫn sử dụng.

Trong hộp có một cái bao tay dùng một lần, còn có một cái túi zip, trong túi đó chính là que thử thai rồi.

Trước đeo cái bao tay duy nhất, xé mở túi zip, lấy ra que thử thai, dựa theo bản hướng dẫn, cầm ở trong tay...

Có thể là khăn trang, một chút nước tiểu cũng không tiểu được, cô buồn rầu nhíu mày, cố gắng thả lỏng.

Có cái gì phải khăn trang?

Mang thai thì mang thôi thôi, không phải vẫn muốn có đứa bé sao?

Có thể có đứa bé theo bên người thật tốt, mà còn là kết tinh của cô cùng anh...

Vẫn còn nhớ rõ, lúc còn ngọt ngào, khi đang hoan ái muốn anh mang bao cao su, anh không chịu, nói nên có đứa bé rồi.

Khi đó thực hận không thể lập tức mang thai.

Hiện tại, đứa nhỏ cuối cùng đến đây sao?

Đúng là, giống như lại không phải lúc.

Lại không phải lúc...

Những chuyện giữa cô cùng Đường Hạo Nam toàn bộ giống như đều là không phải lúc.

Nước tiểu đột nhiên trào ra, cô vội vã ổn định que thử thai, để cho nước tiểu rơi vào trên lỗ tròn que thử thai.

Tâm hoảng ý loạn, gắt gao nắm chặt, nín thở chờ đợi kết quả.

Thời gian hai ba phút ngắn ngủn, trong đầu kêu loạn hiện lên vô số hình ảnh, đem những chuyện trước đây từng trải qua đều đã xem một lần.

Cúi đầu, nhìn chăm chăm que thử thai trong tay.

Hai vạch rõ ràng, giống ma chú, đem cô đứng hình.

Hai vạch đại biểu cái gì?

Đầu óc trống rỗng, trong lúc này quên hai vạch đại biểu chính là cái gì rồi.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến động tĩnh.

"Hạ Nhất Nhiễm!" Giọng Đường Hạo Nam từ bên ngoài vang lên, cô đột nhiên hoàn hồn, như ten trộm đem que thử thai cùng cái bao tay duy nhất ném vào thùng rác, lúc Đường Hạo Nam kéo cửa ra, Hạ Nhất Nhiễm mới vừa cài lên đai lưng.

Cô giống không thấy được anh, đi thẳng rửa tay, trong lòng hoảng loạn.

Hai vạch chính là có thai sao?

Mạnh nhìn về phía Đường Hạo Nam, anh đã đi ra ngoài.

Lúc cô trở lại phòng ngủ khi đó, Đường Hạo Nam chính đang tựa vào đầu giường hút thuốc, cô theo bản năng bịt mũi, "Anh đừng hút!"

Đường Hạo Nam nhìn cô một cái, dập tắt điếu thuốc, về mặt hắc trầm.

"Anh hỏi em, bánh ngọt trong tiệm em là xảy ra chuyện gì? Tại sao Mộng Mộng ăn có một cọng tóc tong đó, hiện tại tiêu chảy cấp tính, nằm ở trong bệnh viện rồi hả?!" Đường Hạo Nam đến gần cô, đứng ở trước mặt cô, tức giận chất vấn.

Anh vừa nói như thế, Hạ Nhất Nhiễm mới nhớ tới người giúp việc vú Ngô là tới mua quá bánh ngọt.

"Cô ấy ra sao? Còn có, anh nói bấy cái gì, tiệm bánh ngọt của tụi em mở nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa từng xảy ra chuyện như vậy, anh có phải lầm rồi hay không?" Cô về mặt bình tĩnh, đối với vệ sinh an toàn trong tiệm bánh ngọt, cô từ trước đến nay vô cùng tự tin.

Sản phẩm trong ngày bán không hết, cũng sẽ xử lý hết, dù cho lỗ vốn. Bánh phở mai buổi sáng bán cho vú Ngô cũng là buổi sáng mới làm ra, ăn sao có khả năng tiêu chảy?! Càng miễn bàn có sợi tóc gì rồi!

"Cô ấy hôm nay chỉ ăn bánh ngọt của các người!" Đường Hạo Nam buồn bực nói, nhìn nhìn thời gian, anh còn phải chạy về bệnh viện.

"Tuyệt đối không có khả năng là bởi vì bánh ngọt của tụi em!"

"Hạ Nhất Nhiễm, nếu em đối với anh có cái oán hận gì, cứ việc trút lên người anh, đừng đem oán khí roi lên trên người cô ấy..." Đường Hạo Nam thở sâu, rõ ràng không muốn hoài nghi cô...

"Những lời này của anh là có ý gì? Anh nghĩ rằng em là cố ý hại cô ấy?!" Hạ Nhất Nhiễm lần này kích động, thụ thương trùng mắt nhìn anh, làm sao cũng không nghĩ tới, anh sẽ hoài nghi chính mình như thế.

"Anh không muốn nghĩ là em làm như vậy, nhưng mà, cô ấy quả thật là ăn bánh ngọt mới..."

"Đường Hạo Nam! Anh dứt cho tôi!" Rõ ràng liền là hoài nghi cô, Hạ Nhất Nhiễm kích động bạo rống, sắc mặt đỏ lên, oán hận trùng mắt nhìn anh, vừa rồi còn đang nghĩ phải làm sao cùng anh nói chuyện đứa bé, hiện tại...

"Em kích động như vậy làm gì?! Không có làm liền không làm, anh tin tưởng em là được!" Đường Hạo Nam đè lại bờ vai cô, không muốn giống mẹ anh như vậy, nghĩ cô có tâm cơ như thế, cô không để ý do như vậy...

"Haha... Anh thực sự tin tưởng tôi sao? Hiện tại cô ta tỉnh dậy, tôi liền cái gì cũng không đúng rồi! Anh có phải lại vẫn hoài nghi năm đó tôi là cố ý trèo lên giường anh hay không?!" Hốc mắt đỏ lên, đột nhiên cảm thấy được, chính mình ở trong lòng anh, không là cái gì cả!

"Em suy nghĩ nhiều rồi!" Đường Hạo Nam ảo não, liền muốn ôm cô vào trong ngực, Hạ Nhất Nhiễm kích động đẩy anh ra.

"Anh đừng gặp mặt tôi! Anh hiện tại liền tính không tin tưởng tôi, tôi cũng không sao cả rồi! Cũng không ý nghĩa rồi! Tóm lại muốn ly hôn!" Sự hoài nghi của anh, sẽ chỉ làm cô càng nản lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 80: Tương Lai Sẽ Biến Thành Kẻ Ngốc

Liền tính Đường Hạo Nam không thích cô, cô cũng hi vọng anh có thể tin tưởng mình, cho dù ly hôn, cũng hi vọng là chia tay hòa bình.

Trong tiềm thức của anh, đối với cô vẫn lại là không có tin tưởng.

Trên miệng cô nói không sao cả, trong lòng lại là một trận phiền muộn.

Bi ai hết sức, muốn lập tức rời xa anh!

"Anh cmn không nghĩ muốn ly hôn! Thỏa thuận li hôn, vẫn không ký!" Đường Hạo Nam trừng mắt nhìn cô, tức giận rống, Hạ Nhất Nhiễm ngẩn ra, giây lát phản ứng kịp, thì ra anh một mực kéo dài!

"Anh không li hôn sao vậy cưới cô ta?! Đường Hạo Nam, anh đừng để cho tôi coi thường anh!" Cái người đàn ông này quá ích kỷ, nghĩ muốn liền như thế lãng phí thanh xuân của hai cô gái sao?!

Anh một chút cũng không muốn kết hôn với Đồng Y Mộng, cái gì váy trắng đính hôn, tương lai cưới cô ta, đều là bắt đắc dĩ dỗ dành cô ta mà thôi.

Cũng không biết có thể lừa bao lâu, chỉ muốn tạm thời kéo dài thời gian, ở trong lòng mong đợi Đồng Y Mộng có thể buông tha. Nhưng mà, Hạ Nhất Nhiễm cô không chịu, cố ý mà kiên quyết muốn lập tức ly hôn, tiêu sái mà quyết tuyệt.

Không nguyện cùng anh cùng chờ đợi.

Có đôi khi thực hoài nghi tình yêu của cô đối với anh, rốt cuộc là sâu vẫn lại là cạn.

Ánh mắt anh lóe lên, vẽ mặt dữ tợn, hai đám nắm chặt, "Lần này, Mộng Mộng tốt nhất không có việc gì, em đừng muốn bỏ đi cho xong!" Kiêu ngạo như anh, nói không nên lời nguyên nhân chôn ở sâu trong đáy lòng kia, bỏ lại một câu, muốn đi.

Ý của anh vẫn lại là, không tin cô? Vẫn lại là cảm thấy được là cô cố ý hại Đồng Y Mộng?

Hạ Nhất Nhiễm nhìn bóng lưng Đường Hạo Nam tự châm chọc bản thân cười cười, tay phải theo bản năng vuốt ve bụng nhỏ bằng phẳng, cười từ từ trở nên chua xót, rồi sau đó, cô nghe được tiếng đóng cửa dứt dần.

Cô còn có ý định muốn nói cho anh có đứa bé này tồn tại sao?

Tuy anh là cha của đứa nhỏ, có quyền biết đứa nhỏ này tồn tại, nhưng mà, anh giống như có phần không tư cách.

Di động trong túi xách vang, vội vàng từ trong túi xách lấy ra, là Tô Tiểu Quả gọi tới.

"Kết quả như thế nào rồi?" Tô Tiểu Quả quan tâm hỏi, không giống bình thường không chịu để tâm.

"Hai vạch, mang thai rồi." Cô nằm ngửa ở trên giường, hai mắt nhìn trần nhà, trong lòng có nhân nhật vui sướng, vui sướng kia lại là thương cảm như vậy.

"Woa thật sao?!" Tô Tiểu Quả kích động hơn cô rất nhiều, nghĩ đến Đường Hạo Nam, cô bé lại nhụt chí rồi.

"Tiểu Quả, em trước giúp chị giữ bí mật, không được nói cho bất kỳ ai, biết không?" Hạ Nhất Nhiễm bình tĩnh nói, tay nhẹ nhàng mà vuốt ve bụng, ngoại trừ buồn nôn, còn không có bất luận cái cảm giác gì, rất khó tưởng tượng, trong bụng đã có một cái sinh mệnh nhỏ đang nẩy mầm ôm gốc rồi.

"Biết rồi! Chị còn chưa tin em sao? Chẳng qua, Đường Hạo Nam thì sao, chị tính toán nói cho anh ta sao?"

"Chị không biết. Hôm nay người giúp việc của Đường gia đi mua bánh ngọt em còn nhớ rõ đi? Vừa nãy Đường Hạo Nam đến đây, nói Đồng Y Mộng ăn bánh ngọt tiêu chảy, hiện tại ở bệnh viện, còn nói trong bánh ngọt ăn ra được một cọng tóc!"

Trong lòng cô hiện tại rất loạn, vui sướng cùng đau thương nửa nọ nửa kia.

"Cái rắm ấy!" Tô Tiểu Quả nổi giận, gần như phát hỏa gào thét, "Hạ Nhất Nhiễm! Đường Hạo Nam người kia cặn bã đến còn nói cái gì nói nữa đâu?! Anh ta không tưởng rằng chúng ta cố ý chứ?"

"Tiểu Quả! Em đừng kích động, anh ấy không tin chị, cùng cửa hàng chúng ta không quan hệ gì."

"Hạ Nhất Nhiễm! Em nói với chị, chuyện này khẳng định có cái âm mưu! Nếu Đường Hạo Nam nói chính là sự thật, đó chính là Đồng Y Mộng hoặc là người Đường gia có vấn đề, bọn họ chính là nghĩ muốn giả họa cho chị! Em đoán, nói không chừng là Đồng Y Mộng cái người đàn bà Bạch Liên hoa kia cố ý!" Tô Tiểu Quả kích động nói, lúc đó, cô bé chính đang ngồi xếp bằng hai chân ở trên giường, vẽ mặt tức giận.

"Tiểu Quả! Em đừng nghĩ lung tung, không phức tạp như vậy đâu, chị đoán Đồng Y Mộng khẳng định ăn cái khác, Đường Hạo Nam anh ấy liền là không tin tưởng chị, tưởng là chị sẽ hại Đồng Y Mộng."

"Hạ Nhất Nhiễm! Tại sao nói thế nào chị cũng không tin lời em nói chứ, cái người đàn bà Đồng Y Mộng kia, nói không chừng chính là kỹ nữ đầy tâm cơ!"

Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, người nào sẽ biến thái như vậy vì hại người khác mà giày xéo thân thể của chính mình? Cô cảm thấy được Tô Tiểu Quả là xem cung đấu nhiều quá nên lậm luôn rồi!

"Tiểu Quả, Đường Hạo Nam anh ấy vẫn lại là không tin tưởng chị, đây chính là mấu chốt nhất, liên quan đến chuyện đứa nhỏ..."

"Chị đừng nói cho anh ta nữa! Nhất là Đồng Y Mộng! Nói cho bọn họ chỉ biết càng phiền toái!" Tô Tiểu Quả vội vàng nói, Đường Hạo Nam quá cần bà, không tư cách biết đứa bé tồn tại, Đồng Y Mộng nói không chừng là kỹ nữ, biết rõ, chỉ sợ sẽ hại Hạ Nhất Nhiễm.

Có lẽ là cô bé là xem cung đấu nhiều đến lắm, nhưng mà, lòng người khó lường, không thể không phòng.

Hạ Nhất Nhiễm là người sống nội tâm, cô yêu Đường Hạo Nam, trước kia cùng Đồng Y Mộng là bạn bè thân thiết, khẳng định là xử trí theo cảm tính, không giống người bàng quan bình tĩnh như cô bé.

"Chị tạm thời sẽ không nói, buổi sáng ngày mai lại thử thêm một lần, bớt chút thời gian còn phải đi bệnh viện kiểm tra thử, không còn sớm, tắm rửa ngủ đi." Hạ Nhất Nhiễm khôi phục tinh táo, bình tĩnh địa nói.

Cùng Tô Tiểu Quả kết thúc cuộc nói chuyện, cô đi tắm rửa.

Đường Hạo Nam, anh nếu biết bọn họ có con, sẽ phản ứng như thế nào?

Cảm thấy phiền toái hay vẫn lại là vui sướng?

...

Đồng Y Mộng nửa đêm tỉnh dậy, không nghĩ tới hậu quả nghiêm trọng như thế, cảm giác bị tiêu chảy khó chịu như thế.

Không biết Đường Hạo Nam có thể hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm hay không, người Đường gia khẳng định là sẽ hoài nghi...

Cửa phòng bệnh đột nhiên mở ra, người phụ nữ mặc quần áo điều dưỡng đi vào, "Mộng Mộng..."

"Sao bà lại đến đây..." Đồng Y Mộng thì thào nói, hai mắt thẳng nhìn trần nhà, người phụ nữ kia làm bộ đo nhiệt độ cho cô ta.

"Mẹ đến xem con, sao con lại đem chính mình biến thành như vậy, vốn thân thể đã yếu..." Giọng người phụ nữ kia rất nhỏ nói.

"Không ác độc một chút, Đường Hạo Nam sẽ đau lòng sao? Không ác độc một chút, làm sao rất thật..." Đồng Y Mộng một vẻ người chết không sợ đau, sâu xa địa, ánh mắt trống rỗng.

"Điều này cũng đúng..."

"Các người thì sao? Tại sao một chút động tĩnh cũng không có?" Đồng Y Mộng hơi thở mong manh, giọng băng lãnh.

"Gần đây bị theo dõi sát sao, cái tên Lục Ngô Hàn kia, con cũng biết đi? Cậu của Đường Hạo Nam, đã từng đi lính, gần đây đang nhìn chăm chăm chúng ta!" Người phụ nữ kia nhỏ giọng nói, đem nhiệt kế từ dưới nách cô ta lấy ra.

"Tôi nhất định phải làm cho bọn họ chia tay, mà còn phải là đối với đối phương hận thấu xương." Đồng Y Mộng nhàn nhạt nói, đầu đột nhiên đau đớn một trận, cô ta nhíu mày.

"Mộng Mộng, đừng nóng vội, con cũng phải cẩn thận một chút, Đường Hạo Nam dù sao cũng là yêu Hạ Nhất Nhiễm..."

"Cút!"

Người phụ nữ kia còn chưa nói xong, Đồng Y Mộng tức giận rống, như là một con mèo hoang bị giẫm trúng đuôi.

Cố Tú Vân sợ tới mức run rẩy, vội vàng đẩy xe đẩy đi tới.

Đồng Y Mộng không tiếp thụ được hiện thực Đường Hạo Nam yêu Hạ Nhất Nhiễm, trước kia liền cảm thấy được anh đối với cô là đặc biệt, tránh cho đem dài lắm mộng, ý đồ hủy đi Hạ Nhất Nhiễm, kết quả, ngược lại hại chính mình.

...

Đồng Y Mộng lần này ở trong bệnh viện một thời gian, người gây xuống vài ký, mấy ngày qua, gần như không ăn cái gì, một chút liền tiêu chảy.

"Anh Hạo Nam, anh đừng nghe bác gái bọn họ nói, Nhiễm Nhiễm hẳn không đối với em như thế, em cùng cô ấy là chị em tốt, cũng không phải kẻ thù, cô ấy có cái lý do gì hại em..." Đồng Y Mộng ngồi dựa vào đầu giường, suy nhược, phờ phạc, khuyên Đường Hạo Nam.

Rõ ràng trong bánh ngọt quả thật có sợi tóc, cô ta lại vẫn nói tốt giúp cô như thế, Đường Hạo Nam đau lòng, "Ừ, cô ấy không có ý do hại em, Mộng Mộng, nằm đó tại nạn xe cộ..."

Vừa định nói, nằm đó tại nạn xe cộ, cũng không phải Hạ Nhất Nhiễm tạo thành, lập tức dừng lại.

Lúc này Đồng Y Mộng cảm giác đầu rất đau, không phải giả vờ, "Anh Hạo Nam, tại nạn xe cộ xảy ra chuyện gì?"

"Không có gì!" Đường Hạo Nam vội vàng nói, y tá tiến vào, nói là bác sĩ trưởng khoa não điều trị cho Đồng Y Mộng mời anh qua đó.

...

"Đường tiên sinh, trong não Đồng tiểu có khối máu tụ, hiện tại còn tại di động, rất nguy hiểm gây di chứng, tương lai có khả năng sẽ trở nên si ngốc, mù lòa." Bác sĩ chỉ vào hình ảnh CT não bộ Đồng Y Mộng, nghiêm túc nói với Đường Hạo Nam.

Tim Đường Hạo Nam thất lại, "Ông đang nói cái gì?! Trước không phải đã nói, cô ấy đã sắp khỏi hẳn sao?!"

"Đường tiên sinh, sorry, khối máu bầm này vốn dĩ rất nhỏ, nhưng mà gần đây, nó đang ở di động, mở rộng..." Bác sĩ tiếc nuối nói.

"Phẫu thuật thì sao?!" ANh hi vọng Đồng Y Mộng có thể khỏe mạnh cường tráng sống sót, trở nên độc lập, kiên cường, tốt nhất có thể không yêu anh nữa, lại tìm một đàn ông khác yêu thương mình, háo hức mà tiếp tục cuộc sống, nhưng mà hiện tại..

Bác sĩ lắc đầu, "Vị trí khối máu bầm này quá nhanh nhạy cảm, xác suất phẫu thuật thành công rất thấp, nếu phẫu thuật, chỉ sợ sẽ tê liệt."

Giọng bác sĩ mới hạ xuống, cửa phòng bị người đẩy ra, Đồng Y Mộng mặc đồng phục bệnh nhân lao vào, "Bác sĩ! Ông nói cái gì?! Ông nói cái gì?!"

Đồng Y Mộng giống như điên rồi bắt được cánh tay bác sĩ, kích động hỏi.

"Mộng Mộng!" Đường Hạo Nam kinh hãi, cô ta vừa rồi liền trốn ở bên ngoài nghe lén, lần này, biết hết rồi..

Anh ôm Đồng Y Mộng.

Đồng Y Mộng là thật kích động, không phải nguy trang, không nghĩ tới, trong đầu còn có khối máu tụ...

"Anh Hạo Nam! Anh nói cho em biết, ông ta nói không phải thật sự! Nói cho em biết! Em không muốn biến thành si ngốc... Em không muốn mù... Em không muốn..." Đồng Y Mộng khóc nói, gần như là quỳ ở trên mặt đất, Đường Hạo Nam dùng lực lôi cô ta lên, ôm vào trong ngực.

"Mộng Mộng ngoan, anh sẽ tìm bác sĩ giỏi nhất toàn bộ thế giới chữa trị cho em, em không có việc gì!"

"Em không muốn... Em không muốn chết... Không nghĩ muốn biến thành si ngốc... Em không muốn... Em còn muốn làm vợ của anh... Làm hiền thê lương mẫu... Tại sao lại như vậy? Hu hu... Tại sao?" Đồng Y Mộng vừa khóc vừa nói, thân thể đang kịch liệt run run.

Đường Hạo Nam trong phút chốc nhớ tới những kỷ niệm ngọt ngào cùng Đồng Y Mộng, khi đó nói những thứ này, nhìn lại người con gái trước mắt gần như hoàn toàn thay đổi, trong lòng có buồn bã nói không nên lời.

Nếu không có vụ tai nạn xe cộ kia, nếu anh không cùng Hạ Nhất Nhiễm bị cô ta bắt gian tại trận, Đồng Y Mộng sẽ không thay đổi thành như vậy...

Một cô gái đang tốt đẹp, hiện tại, trở nên...

Anh ôm Đồng Y Mộng về tới phòng bệnh, Đồng Y Mộng một mực khóc, cuối cùng khóc đến lên cơn sốc ngất xỉu.

Đường Hạo Nam bắt đầu liên hệ chuyên gia não khoa hội chẩn cho cô ta.

...

Hạ Nhất Nhiễm liên tiếp mấy ngày không gặp Đường Hạo Nam, không biết anh đang bận rộn cái gì, cô nôn nghén càng ngày càng thường xuyên, lén lút đi bệnh viện, làm kiểm tra, thật sự là mang thai, dựa theo kỳ kinh nguyệt cuối cùng suy đoán, đã có thai hơn bốn tuần rồi.

Bác sĩ đề nghị thả lỏng tâm trạng, tâm trạng tốt, phản ứng thai nghén cũng sẽ nhẹ một chút.

Hiếm khi đi chợ nông sản, vậy mà lại gặp Lục Ngộ Hàn, anh kỳ thật là đi theo cô.

Lục Ngộ Hàn giúp cô chọn một con gà mái già, lại vẫn mua chút đồ ăn.

"Mang thai, phải bồi bổ thật tốt." Lục Ngộ Hàn đột nhiên nói ra một câu, mặt không chút thay đổi.

"Cậu..." Anh tại sao liền biết? Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Con Còn Có Người Anh Cùng Mẹ Khác Cha

Con người đen lấy của Lục Ngộ Hàn khóa chặt cô, khỏe môi cong lên, "Con cho là có thể lừa gạt được Hạo Nam thì có thể lừa gạt được cậu? Cậu đây đúng là xuất thân từ lính Trinh Sát! Đến nhà cậu, ta làm cho con một bữa tiệc lớn, hào hảo bồi bổ! Con nếu là không đi, cậu lập tức nói cho Hạo Nam!"

Đã cuối mùa thu, cô ăn mặc rất kín đáo, xem ra vẫn cứ đơn bạc, gầy ốm. So với trước kia gần như là gầy đi một vòng.

Không lại chối từ, ngồi Land Rover Lục Ngộ Hàn, đi nhà anh.

Lục Ngộ Hàn quả thực là một người đàn ông gia đình vô cùng tốt, rang xào đồ ăn không khác gì đầu bếp chuyên nghiệp, Hạ Nhất Nhiễm thấy liền tròn mắt há hốc mồm.

Cô là phụ nữ đều đã mặc cảm.

"Lại đây nếm thử hương vị như thế nào!" Lục Ngộ Hàn đem sườn xào chua ngọt còn không có muối ra gấp một miếng, nhìn Hạ Nhất Nhiễm đứng ở cửa bếp, mặc áo lông dài màu trắng ngà, kết hợp cùng quần bó tối màu, giương giọng nói.

Ở trong mắt anh, cô là một cô gái nhỏ nhắn xinh đẹp ngọt ngào ôn nhu.

Hạ Nhất Nhiễm đi tới, "Người thổi cũng rất thấy ngon miệng rồi, màu sắc cũng bắt mắt, đẹp đẽ, nhìn liền có dự vọng muốn ăn!" Cô ca ngợi, vươn tay liền cầm lấy.

"Cẩn thận nóng! Khẩu vị của con không tốt, mùi vị chua ngọt nên là thích hợp khẩu vị của con." Lục Ngộ Hàn nhẹ giọng nói, vẻ mặt mỉm cười.

Chua chua ngọt ngọt là cực kỳ ngon miệng, Hạ Nhất Nhiễm cắn một miếng, liên tục gật đầu, hướng anh dựng thẳng ngón tay cái, "Hương vị vừa vặn tốt!"

Nhìn đáng vẻ cô cực kỳ thỏa mãn, Lục Ngộ Hàn nở nụ cười, lộ ra hàm răng trắng tinh, khuôn mặt tuấn tú thành thực càng thêm mê người.

"Cậu, tại sao người cái gì cũng giỏi thế!" Cô khen ngợi, cho dù Đường Hạo Nam vẫn luôn nói, Lục Ngộ Hàn thích cô, nhưng mà, cô đối với Lục Ngộ Hàn vẫn luôn không gần cách cái gì, là một trường bối cực kỳ thân thiết.

"Ta cùng thằng nhóc Hạo Nam kia khác nhau, nó là ngâm thia vàng lớn lên, còn ta từ nhỏ đã được dạy dỗ nghiêm khắc, mười tám tuổi liền đi lính, chúng ta lúc trong quân ngũ đi dã ngoại huấn luyện sinh tồn, tất phải cái gì đều biết! Làm chút đồ ăn này, đương nhiên thuận buồm xuôi gió." Khi nói chuyện, anh đã đem sườn heo xếp lên đĩa.

Hạ Nhất Nhiễm theo bản năng nhìn về phía tay anh, một đôi tay cực kỳ thô ráp, trong lòng bàn tay anh che kín vết chai.

"Nghe nói... Anh ấy năm đó cũng muốn đi lính, trong nhà không để cho anh ấy đi..." Không tự chủ được liền nghĩ tới Đường Hạo Nam, nhẹ giọng nói.

"Nó cùng ta khác nhau, nó là con trưởng của Đường gia, phải kế thừa gia nghiệp, còn về ta, thứ bậc nhỏ nhất trong nhà..." Lục Ngộ Hàn nói một câu cuối cùng nói được có chút trầm thấp, cảm xúc cũng hơi hơi thay đổi.

"Người cũng rất tốt mà, không dựa vào trong nhà, tay làm hàm nhai!" Cô vội vã nói.

Lục Ngộ Hàn không nói thêm cái gì, chỉ chốc lát sau, đồ ăn mang lên bàn, canh gà hầm thật sự trắng, vàng dầu bị anh tỉ mỉ vớt hết ra, lúc Hạ Nhất Nhiễm uống, một chút ngấy vì dầu mỡ cũng không có, cũng không buồn nôn.

Bữa tiệc này là một bữa ăn được thoải mái nhất gần đây rồi.

Sau khi ăn xong, Lục Ngộ Hàn nấu trà hoa quả cho cô, hai người ngồi bên cạnh cửa sổ sát đất phơi nắng trò chuyện.

"Tính toán gạt nó bao lâu?" Lục Ngộ Hàn uống ngụm trà, đặt tách trà xuống, nhìn về phía cô.

Hạ Nhất Nhiễm cúi đầu, nhìn bụng nhỏ vẫn còn bằng phẳng, "COn cũng không biết, vốn anh ấy có quyền lợi biết, chúng con nên là cùng nhau đối mặt. Nhưng mà, anh ấy đối với con quá không tin tưởng, con thật sự đã nản lòng."

"Chính con tự quyết định, ta coi như không biết."

"Cảm ơn cậu, nếu anh ấy biết được, chúng con chỉ đây dựa không dứt càng lâu, anh ấy khẳng định là muốn cưới Đồng Y Mộng, áo cưới đều đang thiết kế rồi." Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ sát đất thờ dài.

Hai người lại trò chuyện một hồi, Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên ghế sofa, vậy mà ngủ gật, ngủ thiếp đi.

Đối với Lục Ngộ Hàn mà nói, giờ phút này, thời gian nếu có thể dừng lại thì thật tốt.

Nhìn cô được bao phủ ở dưới ánh mặt trời, an tĩnh ngủ say, lòng anh một mảnh mềm mại, anh ngồi chồm hóm ở cạnh ghế sofa, liền như vậy lẳng lặng nhìn, thật muốn trái đất ngừng chuyển động.

...

Chuông điện thoại di động đánh thức cô, tỉnh lại phát hiện đã chạng vạng, Lục Ngộ Hàn đưa điện thoại di động cho cô.

"Hạ Nhất Nhiễm! Cha mày sắp chết, tới gặp ông ta lần cuối đi, tại bệnh viện nhân dân!" Âm thanh bén nhọn thuộc về Cố Tú Vân truyền đến, Hạ Nhất Nhiễm nhất thời tỉnh táo, vừa muốn mở miệng, bên kia đã cúp điện thoại.

Là Lục Ngộ Hàn chở cô đến bệnh viện nhân dân, Lục Ngộ Hàn thông qua nhân viên lễ tân ở sảnh chính tra được phòng bệnh của Hạ Dụ Kỳ, bệnh xuất huyết não.

Tình cảm của Hạ Nhất Nhiễm đối với cha mình dừng lại lúc trước sáu tuổi, trí nhớ trước sáu tuổi lại là mơ hồ như vậy.

Trong đầu vẫn cứ hiện lên hình ảnh một nhà ba người bọn họ ở trong công viên chơi đùa, cô ngồi trên vòng xoay ngựa gỗ, cha cùng mẹ dựa sát vào nhau đứng ở bên cạnh, ôn nhu cười nhìn cô.

Đó là những gì còn lại về cha mình trong ký ức của cô, ấn tượng tốt đẹp duy nhất.

Về sau chính là, lạnh lùng, khoanh tay đứng nhìn.

Ông có thể dung túng mẹ kế ức hiếp chính mình, cũng không che chở cô, dù cho có đôi khi biết cô là bị oan uổng.

Lúc vào phòng bệnh, Cố Tú Vân cũng ở đó, nhìn thấy cô, trên mặt của bà ta lộ ra nụ cười xấu xa, hừ lạnh một tiếng.

Hạ Nhất Nhiễm nhìn về phía giường bệnh. Cha cô nằm trên giường mang theo chụp dưỡng khí, cảm máy hô hấp, một cái chớp mắt kia, một chút lòng cứng rắn cũng mềm lại, mũi chua xót.

Bệnh viện đã thông báo bệnh tình nguy kịch rồi.

Hạ Dụ Kỳ nhìn về phía Cố Tú Vân, cật lực vẫy vẫy tay, ý bảo bà ta ra ngoài.

Cố Tú Vân hừ lạnh trợn mắt nhìn ông, ngược lại ra khỏi phòng bệnh, chỉ còn lại có hai cha con bọn họ, Lục Ngộ Hàn lại là đứng ở cửa phòng bệnh canh chừng, gọi điện thoại cho Đường Hạo Nam.

"Cha..." Hạ Nhất Nhiễm thì thảo mồm miệng, lời này vừa thốt lên, nước mắt cũng rơi xuống rồi.

Hạ Dụ Kỳ hai mắt mờ đục nhìn cô, đôi mắt màu hổ phách, bên trong lóe ra lệ quang, sắc mặt vừa vàng vừa đen.

"Nhiễm Nhiễm..." Giọng Hạ Dụ Kỳ khàn khàn, chính ông vươn tay đỡ chụp dưỡng khí xuống, một tay cật lực cầm tay Hạ Nhất Nhiễm, hai mắt nhìn chằm chằm cô.

"Con với mẹ con, đáng về, đến tính cách rất giống nhau..." Hạ Dụ Kỳ nhìn con gái mình, hốc mắt ẩm ướt.

"Nhiễm Nhiễm... Mẹ con, bà ấy không thích ta..." Hạ Dụ Kỳ nói xong, nước mắt trào ra, Hạ Nhất Nhiễm kinh ngạc, bởi vì nước mắt của ông, cũng bởi vì lời ông nói.

"Nhưng mà... Ta thật sự rất yêu bà ấy..." Hạ Dụ Kỳ khàn giọng nói, giờ này khắc này, ông xem ra thương cảm như vậy.

"Người yêu bà ấy tại sao còn ra ngoài ngoại tình?!" Hạ Nhất Nhiễm tức giận nói, Hạ Dụ Kỳ lắc đầu, nhắm hai mắt, "Ta không bên ngoài..., ngày đó con chât vắn ta, ta lặng im, là, là không muốn phá hoại hình tượng của mẹ con ở trong lòng con,... Mẹ con trong lòng vẫn yêu người đàn ông khác..."

"Không có khả năng!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói.

"Nhà cũ, tầng hầm ngầm, có nhật kí của bà ấy, cô đi tìm xem... Bên trong viết rõ mọi chuyện... Con, con còn có người anh trai... Nó không phải là con của ta... Nhiễm Nhiễm, cha có lỗi với con... Thực xin lỗi..."

Lúc nói chuyện, Hạ Dụ Kỳ nắm thật chặt tay Hạ Nhất Nhiễm, thật có lỗi là vì mấy năm nay không có cho cô tình thương của cha, đem sự thù hận với vợ trước, tái giá trút hết lên trên người cô.

"Cha! Người tới cùng đang nói cái gì?!" Hạ Nhất Nhiễm khóc kêu hô, đầu óc rất loạn, lại bị từng tiếng một "Thực xin lỗi" kia của cha đã động rồi.

"Cha hối hận cưới mẹ của con... Bà ta bên ngoài có đàn ông khác, ta là bị, bị bà ta chọc tức đến bệnh, người đàn ông kia, người đàn ông kia không đơn giản... Con phải cẩn thận! Công ty, tài sản, nhà của chúng ta đều bị người đàn ông kia ngón sạch... Ta mấy năm nay hồ đồ, vẫn chẳng hay biết gì... Nhiễm Nhiễm... Em gái con San San... Không thể lại sa đọa rồi... Con giúp ta... Xem chừng con bé!"

"Cha có lỗi với con... Chưa từng bảo vệ con... Nhìn con bị Cố Tú Vân kia ức hiếp... Nhìn con bị người Đường gia nhục nhã... Thực xin lỗi..." Hạ Dụ Kỳ nói xong, không kịp thở, nước mắt còn đang rơi, là vẫn đục.

"Cha! Đừng nói nữa!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn đáng về ông sắp không được, vội vàng đeo chụp dưỡng khí cho ông, Hạ Dụ Kỳ cũng không nói thêm gì, hai mắt nhìn cô chằm chằm, nắm chặt tay cô.

"Cha con có thai rồi... Người đừng đi, giúp con, con không biết làm sao đây..." Hạ Nhất Nhiễm khóc nói, giờ khắc này, đối với ông đã không còn bất luận oán hận gì, là người thân duy nhất trên thế giới này của cô.

Hạ Dụ Kỳ nhìn cô, nói không ra lời, giống như có miệng đờm nghẹn trong cổ họng, thở hổn hển, chỉ ra sức toàn thân nắm chặt tay cô, rồi sau đó, chậm rãi đóng lại hai mắt.

"Cha!" Hạ Nhất Nhiễm lớn tiếng kêu hô, Tay Hạ Dụ Kỳ chậm rãi buông lỏng tay cô ra...

Bác sĩ tiến vào, xác định Hạ Dụ Kỳ đã chết, tuyên bố thời gian tử vong, Hạ Nhất Nhiễm bị Lục Ngộ Hàn lôi kéo, Cố Tú Vân một giọt nước mắt không rơi.

"Cố Tú Vân! Bà sẽ không được chết tử tế!" Hạ Nhất Nhiễm nhớ tới lời cha cô đã nói, trừng mắt nhìn người phụ nữ độc ác kia, phẫn hận rống.

"Nha đầu kia, tao làm gì mày hả? Trong nhà không một phân tiền, tiền bạc làm hậu sự cho cha mày, mày phải khăn trương chuẩn bị tốt!"

"Bà...!"

"Nhiễm Nhiễm! Dừng cùng bà nhiều lời!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng quát, sợ cô động thai khi.

...

Đường Hạo Nam không có tới, Lục Ngộ Hàn nói, anh đang bận rộn, Hạ Nhất Nhiễm không gọi điện thoại cho anh, cũng không liên hệ với Hạ Khả San, di thể Hạ Dụ Kỳ muốn đưa đi nhà tang lễ hoá táng.

Lục Ngộ Hàn muốn đi theo, bị cô cự tuyệt, cô ngồi Linh Xa, trong xe còn có Cố Tú Vân.

"Đường Hạo Nam đâu? Cha vợ chết, con rể như cậu ta đi đâu rồi hả?" Cố Tú Vân châm chọc, vẻ mặt khinh bỉ, "Mày nói mày coi, tại sao đến trái tim chồng mày cũng giữ không được?"

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, bình tĩnh nhìn bà ta, "Bà Cố, em gái tôi đâu? Cha ruột của nó đã chết, tại sao cũng không trở lại chịu tang? Đây là cách bà dạy dỗ, dạy ra một đứa con gái không giáo dục sao?" Cô mở miệng phản bác, chỉ thấy sắc mặt Cố Tú Vân thay đổi.

Cố Tú Vân trừng mắt nhìn cô, oán hận cắn răng, giãy lắt lại cười, "A, rất nhiều ngày không gặp, mồm mép trái lại tron tru rồi. Mày có giỏi thì gọi Đường Hạo Nam đến đây thử coi!"

"Bà Cố cha tôi ở đây, tôi không muốn âm ỉ với bà, những việc xấu bà làm, tôi tin tưởng, cha tôi cho dù lên Thiên đường cũng sẽ không tha cho bà." Tay Hạ Nhất Nhiễm xoa lỉnh cừu Hạ Dụ Kỳ, nhìn về phía Cố Tú Vân ở đối diện.

Sắc mặt Cố Tú Vân nháy mắt liên thay đổi, tới cùng là chột dạ, sợ Hạ Dụ Kỳ thành quỷ tìm đến bà ta.

Im lặng, không lại mở miệng châm chọc.

Đường Hạo Nam biết Hạ Dụ Kỳ đã qua đời, Đồng Y Mộng đang tiếp nhận chuyên gia hội chẩn, anh thoát thân không ra, dặn dò Hứa Thành đi giúp Hạ Nhất Nhiễm xử lý hậu sự của Hạ Dụ Kỳ rồi.

Nhìn đến Hứa Thành, Hạ Nhất Nhiễm ở trong lòng tự giễu, vẫn lại là nhận lấy áo liệm Hứa Thành mang đến, làm trưởng nữ, cô tự mình vì cha thay.

"Cha... Người đừng đi mạnh khỏe... Đường Hạo Nam không có tới, người đừng trách anh ấy, chúng ta đang làm thủ tục ly hôn rồi..." Cô vừa mặc quần áo cho cha mình vừa thì thào nói, lòng chưa xót nước mắt từng giọt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Hạ Nhất Nhiễm, Em Đừng Giày Vò Anh Nữa!

Cha vợ mất, người con rể như anh không có tới trước. Thân là một người chồng, lúc cô đối mặt với chuyện người thân duy nhất qua đời cũng không có ở bên người cô.

Làm sao không xót xa?

Liên tính không có tình cảm, quan hệ vợ chồng còn không có đứt mà.

Tại sao không thể để cho cô chút mặt mũi, làm bộ làm dáng cũng được mà...

Làm sao lại không oán?

Nhìn khuôn mặt cha mình vàng vọt, nghĩ đến lời ông nói trước khi qua đời, cô mới ý thức được mình mấy năm nay vẫn luôn hiểu lầm ông.

Lần trước gặp ông, cũng bởi vì chuyện mẹ cô tự sát cùng ông tranh cãi âm ỉ một trận.

"Cha..." Giúp ông thay tốt quần áo, tay cô xoa khuôn mặt cha mình, khàn giọng kêu hô.

"Cha... Người nên nói xin lỗi là con..." Lòng tràn đầy hối hận cùng bất đắc dĩ, cùng đau lòng cô khóc rống nói.

Nhân viên làm việc ở nhà tang lễ đang thúc giục, Hứa Thành đi tới tiến lên, "Đường phu nhân..."

"Đừng gọi tôi như thế! Tôi nhận không nổi! Hứa Thành, mời anh rời khỏi nơi này! Tôi không cần Đường Hạo Nam hỗ trợ bất kỳ cái gì!" Hứa Thành còn không có động tới cô, bị cô mạnh hất ra, Hạ Nhất Nhiễm trước mặt mọi người rống to với Hứa Thành, vẻ mặt tức giận, ánh mắt quyết tuyệt.

Hứa Thành, liên đại biểu cho Đường Hạo Nam, cô hiện tại không cần bất luận hư tình giả ý gì của Đường Hạo Nam!

Hứa Thành không nghĩ tới Hạ Nhất Nhiễm sẽ phản ứng kích động như thế, chẳng qua có thể hiểu được, "Hạ tổng, Đường tổng không thể tới là có nguyên nhân..."

"Nguyên nhân chính là đang ở cùng môi tình đầu anh ta yêu thương đúng không? Hứa Thành, hiện tại tôi mời anh lập tức đi!" Hạ Nhất Nhiễm cười lạnh, chỉ vào cửa lớn nhà tang lễ.

Cảm xúc hết sức kích động, hai mắt đỏ bừng.

Hứa Thành thức thời không nói thêm nữa, đối với cha Hạ nằm ở trong quan tài thủy tinh cúi mình vái chào, lập tức đi tới.

Nghi thức hoả táng bắt đầu, Hạ gia không có người thân bạn bè gì, mấy năm nay làm ăn không tốt, hiện tại công ty đóng cửa, họ hàng bất hòa, bạn bè càng không có.

Ít ỏi vài người, vây quanh ở bên ngoài quan tài Hạ Dụ Kỳ, làm nghi thức từ biệt.

"Cha, xin người lên đường bình an! Những kẻ tiểu nhân đê tiện hại chết người, sớm hay muộn sẽ gặp báo ứng, xin người ở trên trời có linh thiên nhất định phải nhìn bọn họ là như thế nào gặp báo ứng! Con gái bất hiếu, hôm nay con rề người cũng không thể tới, con gái vẫn sẽ tốt thôi, càng kiên cường sống sót!" Hạ Nhất Nhiễm không lại rơi nước mắt, gằn từng tiếng, kiên định nói, dư quang khỏe mắt rơi vào Cố Tú Vân kia.

Bà ta chột dạ sao? Sợ hãi sao?

Cố Tú Vân biết, Hạ Nhất Nhiễm là cố ý nói cho bà ta nghe, nói như vậy, cô đã biết hết rồi.

Hạ Dụ Kỳ bị đẩy về phía lò thiêu, hai trông mắt Hạ Nhất Nhiễm vẫn nhìn chăm chăm dõi theo di thể của ông, một cái chớp mắt, ông liền hóa thành tro rồi...

Về sau, cô không cha, đến người nhớ nhưng đều không có.

Chỉ có đứa nhỏ trong bụng này, là người thân duy nhất của cô.

...

Hứa Thành bị cô đuổi đi, không ai giúp cô lo liệu việc vật, Cố Tú Vân đang sắm vai trình tiết liệt phụ, càng không ngừng khóc, cái chuyện gì cũng không quan.

Linh đường được lập tại tòa nhà cũ mẹ cô để lại kia.

Đêm khuya trăng tối gió lớn, vườn nhỏ trong sân, gió đêm thổi vào câu đối phúng điếu màu trắng, vang sáo sạt.

Hạ Nhất Nhiễm đốt giấy để tang, quỳ bên cạnh chậu vàng mã than hoá, giữa linh đường đặt ảnh chụp trắng đen của Hạ Dụ Kỳ, hủ tro cốt đặt ở trước di ảnh.

Cố Tú Vân không biết đi đâu rồi.

"Nhiễm Nhiễm, em đã giúp chị hỏi qua thầy Phong Thủy, ngày mốt có thể an táng, chúng ta ngày mai đi chọn nghĩa trang." Tô Tiểu Quả đi vào, ở Hạ Nhất Nhiễm trước mặt quỳ một gối, vừa nói xong, vừa đốt vàng mã.

"Tiểu Quả, cảm ơn." Cô thiết tình cảm tạ có người bạn như thế.

"Lại nữa rồi! Đứng rồi, Kha Dịch Thần cũng đến đây, dừng xe ở bên ngoài."

"Anh ta sao bây giờ lại đến, ngày mai mới..."

"Người ta lo lắng! Dáng vẻ không giống như Đường Hạo Nam..." Tô Tiểu Quả nói xong, giọng đề thấp, Kha Dịch Thần vừa lúc vào được, mặc toàn thân Tây phục đen, ánh đèn tỏa xuống, khuôn mặt trầm ngâm nghiêm trang.

Hạ Nhất Nhiễm đứng lên nghênh đón, cúi thấp đầu, đầu đội lụa mỏng khoác vải trắng, che giấu gương mặt.

Kha Dịch Thần đứng ở trước di ảnh, thành kính cúi lạy ba lần

"Cảm ơn." Hạ Nhất Nhiễm lễ phép nói, Kha Dịch Thần đi tới bên cạnh cô, hai tay đề lên hai vai cô, Hạ Nhất Nhiễm nâng cằm lên.

"Nhiễm Nhiễm, nén bi thương."

"Cảm ơn." Cô vẫn lại là thật bình tĩnh, nhưng nội tâm là thật cảm kích.

Lục Ngộ Hàn, Kha Dịch Thần, đều đã hoặc nhiều hoặc ít giúp đỡ cô, Kha Dịch Thần lần trước lại còn cứu cô, mà chồng của cô đâu? Cái người đàn ông cô yêu thương đâu?

Anh, ở đâu?

"Đừng khách khí với anh, mộ địa chọn xong chưa? Anh để người giúp em sắp xếp!" Kha Dịch Thần trầm giọng nói.

Hạ Nhất Nhiễm lắc đầu, "Cảm ơn tốt ý của anh, nhưng mà chuyện như vậy, chỉ có thể do chính người nhà chúng tôi đặt mua."

Này vốn là chuyện mà người con rể như Đường Hạo Nam nên làm.

Chính người nhà...

Đây rõ ràng là đang cùng anh phân rõ giới hạn.

Cái người phụ nữ cổ chấp này...

"Được rồi, chính mình chú ý sức khỏe, không cần quá sức."

Hạ Nhất Nhiễm gật gật đầu, Kha Dịch Thần buông lỏng cô ra, không lại nói thêm cái gì liền đi rồi.

Chỉ chốc lát sau, Lục Ngộ Hàn cũng đến đây, sau khi tế bái liền đi rồi.

"A, tình nhân trái một người phải một người..." Cố Tú Vân đi vào, châm chọc khiêu khích.

Hạ Nhất Nhiễm ngẩng đầu, nhìn bà ta, gắt gao nhìn chăm chăm bà ta.

"Bà Cố, đây là linh đường cha tôi, mời nói chuyện có đầu óc đi." Hạ Nhất Nhiễm lạnh lùng nói, cúi đầu, tiếp tục hoá vàng mã.

"Tôi nói không sai chứ? Lần này cha cô nên là có thể yên tâm, con gái bảo bối của ông ta cho dù ly hôn, cũng người tình vây quanh. Chân trước Kha Dịch Thần vừa đi, chân sau liền đến đây Lục Ngộ Hàn, lại vẫn là cậu của chồng mình..."

Cố Tú Vân lạnh lùng châm chọc, Hạ Nhất Nhiễm lại nở nụ cười, "Sao vậy? Bà Cố là đang ghen tị hay sao? Dù sao, cũng chỉ có thể lên lúc cùng người tình ở trong bóng tối, đến mặt tình nhân cũng không dám lộ."

"...!"

"Tôi hiện tại không phải cô bé nhỏ năm đó bị bà chỉ vào mặt nắng, túm tóc, tôi khuyên bà nên thu lại chút đi, chẳng thế thì, làm sao nuốt tài sản Hạ gia, tình nhân phía sau là ai, tôi nhất định sẽ thay cha tôi lấy lại công bằng!" Hạ Nhất Nhiễm trầm đĩnh tiết thiết nói.

Cô thật đúng là thay đổi, Cố Tú Vân thấy Hạ Nhất Nhiễm trước mắt bình tĩnh, ngoan độc có phần thay đổi triệt để cách nhìn.

...

Ngày hôm sau, Hạ Nhất Nhiễm nhờ Tô Tiểu Quả đi chọn mộ địa giúp cô, cô ở lại linh đường tiếp đãi khách khứa bạn bè đến tế bái, cả ngày không gặp tới vài người.

Không ngờ đến chính là, Khương Dư Hằng đến đây, đây là người duy nhất của Đường gia đến phúng viếng.

"Cảm ơn." Khương Dư Hằng đứng ở trước mặt, cô cúi thấp đầu, lễ phép nói.

Khương Dur Hằng nhìn cô, khóe miệng hơi cong lên, "Là nên, nên bị thương thuận theo tự nhiên."

"Uh'm."

"Hạo Nam không có tới?" Khương Dur Hằng nhìn bốn phía, trầm giọng hỏi, ngửa đầu, nhìn trời xanh cao thăm thẳm, tầm mắt lại rơi vào chỗ lan can.

"Không, chắc là đang bận rồi."

"Cậu ta có thể bận cái gì, còn không phải chuyện Đồng Y Mộng à." Khương Dur Hằng giương giọng nói, trong giọng nói mang theo nhàn nhạt châm chọc.

"Em đã quen rồi, anh rề, trở về đi, về sau chị họ biết lại hiểu lầm rồi." Hạ Nhất Nhiễm nhìn Khương Dur Hằng đứng cách đó không xa mặc toàn thân tây phục đen, thân hình cao lớn, cũng là khí chất bất phàm, bình tĩnh nói.

Có phần không rõ, cho dù không cần ở rể cưới Đường Hạo Hâm, anh dựa vào năng lực chính mình, lăn lộn ra làm ăn cũng sẽ không tệ.

Khương Dur Hằng cười mà không nói, rồi đi.

Đường Hạo Nam tại cửa nhà cũ gặp Khương Dur Hằng, có phần ngoài ý muốn.

Anh tới phúng viếng, khẳng định là vì Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Khương Dur Hằng nhìn anh, ít tôn kính cùng lễ phép thường ngày của cấp dưới nhìn thấy thủ trưởng, trong ánh mắt hơn vài phần khinh bỉ, điểm ấy, Đường Hạo Nam không phải không phát hiện ra tới.

"Đường tổng, tạm biệt." Khương Dur Hằng nhàn nhạt nói xong, đi đến xe chính mình.

...

Trong linh đường, chỉ có một mình cô, không thấy tung tích Cố Tú Vân, cô quỳ gối ở kia, cúi đầu, chính đang đốt vàng mã.

Anh không nói được một lời đi tới, đặt một đóa hoa cúc cho Hạ Dụ Kỳ.

Nghe tiếng bước chân liền biết là anh, Hạ Nhất Nhiễm vẫn không ngẩng đầu, lòng là vô cảm, vì cha mình túc trực bên linh cửu một đêm, đầu óc hỗn loạn.

"Tại sao không cho Hứa Thành giúp đỡ xử lý mọi chuyện?" Đường Hạo Nam đến gần cô, ngồi chồm hỏm, trầm giọng hỏi, cầm giấy tiền vàng mã, hương trong chậu than đưa đến.

"Chuyện của Hạ gia tôi, không cần phiền tới Đường tiên sinh." Hạ Nhất Nhiễm máy móc đốt giấy, bình tĩnh nói.

Đường Hạo Nam lòng thất lại, "Đang oán trách anh sao?"

Nhìn cô, cô vẫn lại là cúi đầu, lại vẫn đốt giấy.

"Tôi có cái gì lý do oán trách Đường tiên sinh." Cô nhàn nhạt nói, dáng vẻ lạnh lùng, để cho Đường Hạo Nam phát điên.

"Hiện tại Mộng Mộng phát hiện có di chứng, hai ngày này anh mời những chuyên gia nổi tiếng thế giới các nơi đến đây, đang hội chẩn cho cô ấy, anh bận đến không thể phân thân..."

"Đường tiên sinh, thật sự không cần phải giải thích những thứ này với tôi. Chúng ta không phải đang làm thủ tục ly hôn sao? Cha tôi đã chết, cũng là không có quan hệ nhiều gì đến anh. Tôi biết anh bận rộn, hiện tại mời tiếp tục đi bận việc của mình đi, đừng đem thời gian quý giá của mình lãng phí ở những việc không cần thiết như vậy." Hạ Nhất Nhiễm cuối cùng ngẩng đầu lên, hai mắt sưng đỏ, đáy mắt là vầng mắt đen sâu thẳm, khuôn mặt bình tĩnh.

Gần từng tiếng, nói được cực kỳ bình tĩnh.

Cô là đang châm chọc, anh đối với cô đã không cần thiết?

"Đừng như vậy..." Nhìn dáng vẻ cô gầy yếu tiêu tụy anh rất đau lòng.

Cô không phải rất hận Hạ Dụ Kỳ sao?

"Đường tiên sinh, có thể đi rồi, chờ chuyện của cha tôi xử lý xong xuôi, nếu còn không chịu cùng tôi ly hôn, như vậy tôi chỉ có thể làm theo trình tự pháp luật rồi."

Cô vẫn lại là bình tĩnh như vậy, sau khi nói xong, cúi đầu, tiếp tục đốt vàng mã.

"Hạ Nhất Nhiễm!" Đường Hạo Nam trầm giọng quát, một tay kéo cô đứng dậy, Hạ Nhất Nhiễm hai chân mất cảm giác, gần như muốn ngã xuống, bị

anh ôm vào trong ngực, vào trong nhà.

Cô không giãy dụa, không nói lời nào, mặt không chút thay đổi, bị anh ôm vào trong ngực, đứng ở trong phòng góc.

"Mộng Mộng nếu trị không hết, từ từ sẽ biến thành si ngốc, còn có khả năng sẽ mù..." Đường Hạo Nam ôm cô, thì thào nói.

"Đường tiên sinh đang muốn trách tôi sao? Cho là tôi đem cô ta hại thành như vậy..."

"Đừng tức giận anh!" Đường Hạo Nam cầm tức.

"Đường tiên sinh cũng quá coi trọng tôi rồi, tôi làm sao có khả năng dám tức giận anh đây?"

Không cần lại dựa vào anh, càng không thể lại kí gửi hi vọng vào anh, cũng sẽ không bởi vì anh mà khổ sở, roi lệ.

Đứa nhỏ trong bụng, cũng không cần một người cha không thể cho mẹ con bọn họ dựa vào như vậy...

"Ừm..." Trong giây lát, hai tay Đường Hạo Nam giữ lấy gương mặt cô, cúi đầu liền hôn cô, Hạ Nhất Nhiễm vốn là kinh ngạc đến ngây người, rồi sau đó, vẫn không nhúc nhích.

Tùy ý Đường Hạo Nam hôn, cô chính là không đáp lại, dáng vẻ bất động, để cho anh thất vọng, cắn môi cô, đôi môi anh dán vào cánh môi đỏ sẫm của cô, con người rũ xuống, khóa mặt cô.

"Hạ Nhất Nhiễm, đừng giãy vò anh nữa!" Anh gần như cầu xin nói.

Anh biết, đối với cô không công bằng, làm chồng của cô, người cô yêu, anh cho cô quan tâm cùng bảo vệ, quá ít.

Anh cũng muốn cho cô nhiều một chút, nhưng vẫn bị Đồng Y Mộng ràng buộc...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Anh Quyết Định Buông Tay

Người này thật sự là hài hước quá rồi, cô hành hạ anh anh chỗ nào chứ?

Về mặt Hạ Nhất Nhiễm lạnh lùng, cuối cùng có chút cảm xúc, là châm chọc mỉm cười.

Môi Đường Hạo Nam vẫn chưa tách ra, xoa nắn khắp người cô, ần ần, giống ngọn lửa thiêu đốt khắp người cô. Hơi thở của anh vẫn lại là dày đặc như vậy, ở trong hơi thở của cô toán loạn, cũng đã dụ dỗ không được cô.

Đáy lòng có âm thanh, một mực nhắc nhở chính mình.

Anh không đáng để cô yêu, không đáng.

Cô muốn thoát khỏi anh, rời xa anh.

"Đường tiên sinh, mời trở về đi, tôi còn muốn túc trực bên linh cữu cho cha tôi." Hạ Nhất Nhiễm nhàn nhạt nói, tâm như mặt nước tĩnh lặng, để cho Đường Hạo Nam bắt không được cô, sờ không được lòng cô.

Giống như vài ngày không gặp, cô liền thay đổi.

Trở thành một người để anh thấy xa lạ.

Anh bị cô đẩy ra, thân hình to lớn hơi loạn choạng, bối rối nhìn bóng lưng lạnh lùng của cô, "Hạ Nhất Nhiễm! Em đừng quên, căn nhà cũ này là anh giúp em giành lại!"

Anh lớn tiếng quát, âm thanh ở trong tòa nhà vang vọng, là muốn nhắc nhở cô, anh đã từng nỗ lực, anh đối với cô là có tâm.

Thân thể Hạ Nhất Nhiễm dừng lại, đột nhiên có cảm giác sống nhờ dưới mái hiên nhà người khác, phải, nhà cửa là anh mua được, anh đang nhắc nhở cô, anh có ơn lấy lại nhà cho cô sao?

"Ngày mai, sau khi cha tôi hạ táng xong, tôi sẽ trả nó cho anh." Cô đưa lưng về phía anh, giọng giọng nói, sống lưng ưỡn thẳng tắp, bóng dáng kiêu ngạo như vậy.

Anh căn bản không phải có ý này!

Nhưng mà, ở trong lòng cô, anh liền là khôn kiếp, vô tình như thế đi?

Đường Hạo Nam cười khỏ, rút một điều thuốc ra, châm lửa.

Những chuyện anh đã nỗ lực, những thứ anh phải trả giá, cô không cảm kích, cảm giác chính mình giống người đàn độn, uống công lấy ra cả trái tim...

Tại sao cô không thể thông cảm cho anh nhiều một chút? Ở bên cạnh cùng anh chống đỡ một đoạn thời gian, có lẽ, lòng của anh sẽ càng thêm kiên định!

Nhưng mà, cô có ý muốn đi, có ý muốn ly hôn, để cho anh một mình đi đối mặt cái trách nhiệm Đồng Y Mộng này.

Lúc Đường Hạo Nam ra ngoài, Hạ Nhất Nhiễm còn đang cúi đầu đốt vàng mã, không ngẩng đầu liếc anh một cái, Đường Hạo Nam không đi, Hứa Thành gọi điện thoại tới, nói mộ địa bên kia Tô Tiểu Quả không cho anh ta bỏ tiền.

Lại nhìn người con gái đang ngồi ở kia mấy mớ đốt vàng mã, anh hận không thể bóp chết cô!

"Hạ..." Vừa muốn mở miệng, cửa có người đi vào.

Người đàn ông ngồi ở trên xe lăn, được điều dưỡng giúp đỡ, đi về phía bên này.

"Cha...!" Đường Hạo Nam kinh ngạc, sao ông lại đến đây?!

Đường Hậu Đức, đầu đầy tóc bạc, mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen, ngồi ở trên xe lăn, cả người gầy yếu, vẻ mặt trầm lặng nghiêm trang.

Ông không nhìn con trai mình, tầm mắt lại rơi vào Hạ Nhất Nhiễm đang quỳ trên mặt đất kia, Hạ Nhất Nhiễm lúc này cũng ngẩng đầu: "Cha... Bác Đường..." Mở miệng gọi một tiếng, lại vội vàng sửa lại rồi.

Khỏe môi Đường Hậu Đức lộ ra nụ cười ôn hòa, ánh mắt hiền lành nhìn Hạ Nhất Nhiễm, cô đứng lên, hai chân đã tê rần, cố nén đi tới, dùng lực đập chân một cái.

"Sao lại đổi cách xưng hô rồi? Không thừa nhận người cha này nữa sao?"

Hạ Nhất Nhiễm ngồi xổm bên cạnh người Đường Hậu Đức, cùng Đường Hậu Đức trên xe lăn nhìn thẳng mặt nhau, ông xem ra có vẻ gầy yếu, nhưng giọng vẫn trầm thấp hùng hồn, khí thế mười phần.

Xem ra điều dưỡng không tệ.

Người Đường gia cũng chỉ có ông thích cô, nhưng quanh năm ông không ở nhà.

Có một năm, Đường Hạo Nam muốn mở một hạng mục gì đó, Đường Hậu Đức bị anh chọc giận đến sinh bệnh, cơ tim tắc nghẽn, làm phẫu thuật van tim, về sau vẫn ở viện điều dưỡng.

"Không phải..." Cô khàn giọng nói, lắc đầu, Đường Hạo Nam liền đứng bên người cô.

"Nhiễm Nhiễm, lại bị Hạo Nam chọc tức sao?"

"Không có! Anh ấy đối với con rất tốt, người cứ yên tâm đi!" Cô cười nói, Đường Hạo Nam ở bên cạnh tức giận nhìn trên mặt cô cố gắng giả vờ tươi cười.

Đường Hậu Đức lúc này mới nhìn về phía Đường Hạo Nam, vẻ mặt phút chốc liền nghiêm túc rồi.

"Đờ ta dậy!" Ông hướng Đường Hạo Nam trầm giọng ra lệnh, đáng vẻ cực kì uy nghiêm.

Đường Hạo Nam đi tới, đỡ ông đứng dậy, đi tới trước di ảnh, Đường Hậu Đức bình tĩnh nhìn di ảnh.

"Hạo Nam, Nhiễm Nhiễm, các con còn nhớ hay không, các con lần đầu tiên gặp gỡ quen biết nhau, là ở nơi đây..."

"Tại lễ tang của mẹ con..." Hạ Nhất Nhiễm đi đến phía bên phải Đường Hậu Đức, nhẹ giọng nói: "Ngày đó, người cùng bà nội Đường cũng tới..."

"Không sai! Lúc ấy, các con một đứa sáu tuổi, một đứa tám tuổi..." Đường Hậu Đức nhẹ giọng nói.

Đường Hạo Nam nhú mày, lão gia tử đang êm đẹp, tại sao muốn nhắc tới chuyện này?

Ông giống như cực kỳ thích Hạ Nhất Nhiễm, bà nội cũng vậy, trong nhà những người khác liền ngược lại, nhất là mẹ anh, kéo theo những người khác, cùng nhau chán ghét cô.

"Anh Hạ, lần này anh đi trước, có thể cùng Niệm Tâm đoàn tụ rồi..."

Niệm Tâm?

Không phải mẹ cô sao...

Hạ Nhất Nhiễm quay đầu, nhìn Đường Hậu Đức quay mặt.

"Mẹ con... Bà ấy không thích ta..." Bên tai đột nhiên vang lên những lời cha cô trước khi qua đời đã nói, lòng của cô bỗng dưng thất lại, chẳng lẽ, người mẹ yêu là ông?

Cô không dám tưởng tượng, ngu ngơ ở kia, Đường Hậu Đức đang kính cẩn lễ phép cúi đầu.

Đường Hạo Nam cũng hiểu được giữa cha anh cùng Hạ Dụ Kỳ và người mẹ đã mất của Hạ Nhất Nhiễm dường như còn có chuyện xưa gì đó.

Sau khi Đường Hậu Đức đã cúi lạy ba cái, ánh mắt lại vẫn nhìn cô: "Nhiễm Nhiễm, để cho cha con với mẹ con hợp táng đi!"

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, cô cũng từng nghĩ qua vấn đề này, nhưng mà, hiện tại nơi đặt mộ của mẹ giá cả cực kỳ đắt đỏ, cô không nhiều tiền bạc như vậy. "Hạo Nam! Con đi sắp xếp chuyện này đi! Tuy cánh con đã cứng cáp, ta quản không được con rồi. Nhưng mà, chút quyền lợi ra lệnh cho con vẫn có đi?"

Đường Hậu Đức hiểu được nỗi khó xử của Hạ Nhất Nhiễm, nhìn về phía Đường Hạo Nam, trầm giọng quát.

"Bác trai, không cần..." Lời Hạ Nhất Nhiễm nói bị Đường Hậu Đức vung tay cắt ngang.

"Nhiễm Nhiễm, Hạo Nam là chồng của con, cha con qua đời, việc này phải để nó, người con rể này nên làm!"

"Lão gia tử, con hiện tại liền đi làm!" Đường Hạo Nam nói một câu, xoay người rời đi rồi.

Hạ Nhất Nhiễm đỡ Đường Hậu Đức ở trên xe lăn ngồi xuống, "Bác trai... Cha con trước khi qua đời đã nói với con, mẹ con không thích ông ấy, trong lòng vẫn yêu người khác, người kia, là người sao?"

Giọng cô hỏi rất nhỏ, Đường Hậu Đức kinh ngạc, đôi mắt âm trầm, ngược lại rũ mắt.

"Khó trách mẹ chồng không thích con..." Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy được ông im lặng là ngầm thừa nhận rồi.

"Nhiễm Nhiễm... Ta với mẹ con, đó là chuyện trước khi lấy cha con... Nhiễm Nhiễm, vận mệnh của con và mẹ con, vốn dĩ không nên khổ như thế... Thật ra..." Đường Hậu Đức muốn nói lại thôi, ánh mắt nhìn cô.

"Bác trai, ân oán tình thù của đời trước, thật sự con không hiểu rõ ràng. Hối hận khổ sở nhất chính là, mấy năm nay luôn hiểu lầm cha con, vẫn cho là ông ấy ở bên ngoài... Mẹ mới tự sát. Còn có, con không muốn nói dối gạt người, con cùng Hạo Nam muốn ly hôn, anh ấy vẫn không chịu ly, lần này sau khi xử lý xong chuyện hậu sự của cha con, con sẽ cương quyết hơn, hi vọng người không cần khuyên con, con chỉ nghĩ muốn rời xa anh ấy."

"Nhiễm Nhiễm, lòng con thật sự đã quyết? Khoảng thời gian trước, ta nghe cậu các con nói, quan hệ của con cùng Hạo Nam gần đây phát triển rất tốt."

"Nhưng mà hiện tại, Đồng tiểu thư tỉnh dậy rồi... Con không muốn phá hoại đôi uyên ương số khổ này." Hạ Nhất Nhiễm cười nói.

"Nhiễm Nhiễm, Hạo Nam nó hẳn là thật lòng quan tâm con!"

"Bác trai! Người đừng khuyên con nữa, để cho con tiêu sái một chút mà ra đi! Con dừng cảm yêu anh ấy, kết quả lại vẫn là như thế này... Không muốn lại kiên trì tiếp nữa rồi." Hạ Nhất Nhiễm cười khổ, Đường Hậu Đức lắc lắc đầu.

Khi Đường Hậu Đức ra khỏi nhà cũ, cô mới nhớ tới chuyện cha cô trước khi qua đời đã nói, cô còn một người anh cùng mẹ khác cha, đã quên hỏi Đường Hạo Đức, nếu thật có người như thế, người đó là con riêng của Đường Hạo Đức và mẹ cô sao?

Mấy năm nay vẫn không nghe nói qua...

Đầu óc cô lúc này quá loạn, không sức lực suy nghĩ những thứ này.

...

Hôm nay là lễ tang Hạ Dụ Kỳ, trời đổ mưa phùn lâm râm, thời tiết tối tăm làm cho người ta khó chịu.

Là hợp táng.

Cố Tú Vân lại vẫn làm bộ não loạn một hồi, bị Đường Hạo Nam dẹp yên rồi.

Lúc tổ chức lễ tang, Kha Dịch Thần, Lục Ngộ Hàn đều đã đến, người Đường gia cũng bị Đường Hậu Đức yêu cầu tới tham gia lễ tang, Đường Hậu Đức

không có tới.

Lúc lễ tang gần kết thúc Đường Hạo Nam mới chậm chạp tới.

Lễ tang kết thúc, Hạ Nhất Nhiễm một người đứng ở trước mộ bia, Đường Hạo Nam đi tới, nắm lấy tay cô, lạnh lẽo rét thấu xương.

"Anh muốn đi Mỹ một chuyến!" Anh trầm giọng nói.

"Vậy chuyện ly hôn thì làm sao? Là muốn kéo dài thêm vài ngày?!" Hạ Nhất Nhiễm giận, phần nộ trùng mắt nhìn anh, hất tay anh ra.

"Chờ anh trở lại, được không? Bên Mỹ có việc gấp!" Đường Hạo Nam trầm giọng nói, hai tay giữ chặt mặt cô, trên sợi tóc của cô dính đầy bọt nước nhỏ.

Việc gấp, lại là chuyện của Đồng Y Mộng đi?

"Được, cho anh thời gian một tuần, anh nếu lại không đồng ý ly hôn nữa, tôi liền nhờ luật sư gửi thư cho anh!" Hạ Nhất Nhiễm lãnh ngạnh nói, ánh mắt rơi vào trên mặt của anh, mấy ngày nay lần đầu tiên nhìn thẳng mặt anh.

Lại tiều tụy rồi.

Anh càng tiều tụy, càng chứng minh anh đối Đồng Y Mộng có bao nhiêu quan tâm.

"Hạ Nhất Nhiễm, em thay đổi...!" Đường Hạo Nam gắt gao nhìn chăm chăm người con gái trước mắt, toàn thân toát ra vẻ lạnh lùng. Anh cắn răng lên án.

Cô cười nhạt, Đường Hạo Nam lại nhìn không được, vẫn lại là đem cô ôm chặt ở trong ngực.

Trên đầu hai người đều đã ướt sũng, mưa phùn rả rích rơi xuống, ôm ấp bất ngờ, một chút cũng không ấm áp, ngược lại rất khó chịu.

"Anh đã nghĩ thông suốt rồi, nếu cho em cảm giác được ủy khuất, vậy liền buông tay...!"

Buông tay, lúc cái từ này nói ra, yết hầu Đường Hạo Nam tắc nghẹn, âm thanh run rẩy, ngực giống bị đào khoét một miếng thịt ra ngoài.

Ngoài miệng nói như thế, vẫn lại là đem cô ôm thật chặt, để cho cô không thờ nổi.

Cô có phần không tin anh sẽ phóng khoáng như thế, trước vẫn luôn nói muốn ly hôn, kết quả lại đổi ý.

"Hạ Nhất Nhiễm, tại sao anh lại hận em như thế..." Đột nhiên liền cảm thấy rất căm hận cô, hận cô có ý liền đi!

Anh buông cô ra, cởi áo khoác màu đen trên người, bá đạo choàng ở trên người cô: "Đừng ngang ngược!" Anh quát khế, Hạ Nhất Nhiễm cúi thấp đầu, không lại động.

Cứng ngắc đứng ở kia, nhìn hai chân của anh rời đi.

Hơi thơ quen thuộc ấy dần dần rời xa, nhiệt độ áo gió, để cho trái tim đã lạnh lùng cứng rắn của cô, cảm nhận được một dòng nước ấm, chậm rãi chảy qua.

Lúc ngẩng đầu, bóng dáng cao lớn kiêu căng kia đã đi xa...

Bụng một trận lấy đau đốn, cô nhú mảy, hoảng hốt.

Tại sao bụng lại đau?

Lập tức đi đến dưới gốc cây tùng bên cạnh, đỡ thân cây nghỉ ngơi.

Mấy ngày nay gần như không ăn uống nghỉ ngơi chút nào, vẫn quỳ đốt vàng mã, không biết có thể ảnh hưởng đến đứa nhỏ trong bụng hay không.

Lúc Tô Tiểu Quả tìm tới, phát hiện sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm tái xanh, cảm thấy không ổn: "Nhiễm Nhiễm, chị xảy ra chuyện gì?"

"Hí... Tiểu Quả, bụng chị, có chút đau..." Hạ Nhất Nhiễm nhẹ giọng nói.

Cách đó không xa, Cố Tú Vân còn không có rời khỏi công viên tưởng niệm, lên lút đem Hạ Nhất Nhiễm không thích hợp xem ở trong mắt, thấy Tô Tiểu Quả đỡ Hạ Nhất Nhiễm đi tới...

Bà ta lên lút đi theo các cô, rời khỏi công viên tưởng niệm, nhìn các cô lên taxi...

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 84: Cô Không Bị Đụng Trúng Rồi Chứ?

Hạ Nhất Nhiễm lo lắng, đi bệnh viện nhân dân số ba gần đó kiểm tra, để cho Tô Tiểu Quả hẹn khoa phụ sản khám gấp.

Chỉ là đau âm ỉ, không ra máu, bác sĩ nói không có gì đáng ngại, dặn dò cô chú ý nghỉ ngơi nhiều, không cần làm việc gì vất vả quá độ, mang thai ba tháng đầu nhất định phải chú ý.

Cố Tú Vân một đường theo dõi, nhìn Hạ Nhất Nhiễm vào khoa phụ sản, chuông báo động lập tức mãnh liệt vang lên!

Cô mang thai rồi sao?

...

Nằm ở trên giường nhà Tô Tiểu Quả, cô nhìn áo khoác của Đường Hạo Nam hôm nay vì cô khoát lên treo ở trên giá áo đến ngẩn người. Lặng lặng nhìn, nước mắt im lặng chảy xuống.

Cuối cùng anh muốn buông tay rồi sao?

Hay vẫn lại là nói từ đầu đã quyết định như vậy rồi?

Anh có cái gì lý do không buông tay.

Chưa từng nghĩ tới anh sẽ yêu chính mình, đến một chút tin tưởng đều không có...

Nhưng mà trước tại sao muốn vurun vẫn không dứt? Không nỡ buông tay sao?

Lại nghĩ tới tình huống hiện giờ của Đồng Y Mộng, cũng là cười khổ, vận mệnh tại sao lại thích trêu đùa người ta như thế? Người rất không dễ dàng tỉnh lại, tương lai còn có thể trở thành kẻ ngốc.

Đường Hạo Nam sẽ chăm sóc cô ta cả đời đi?

Những thứ này đều đã không có quan hệ gì với cô nữa rồi, cô cũng không thẹn với lương tâm.

Chỉ là đứa nhỏ này...

Không nói cho anh biết, cảm thấy rất có lỗi với anh, nói cho anh lại sợ sẽ liên lụy nhiều hơn...

...

Đường Hạo Nam đi Mỹ không phải là vì bệnh của Đồng Y Mộng, công việc bên Mỹ xảy ra chút vấn đề.

Lúc đó, anh đang ngồi ở khoang thương gia, nhắm mắt nghỉ ngơi, Hứa Thành ngồi ở đối diện anh.

"Tôi hoài nghi, trong công ty có nội gián!" Mắt Đường Hạo Nam híp lại, trầm giọng nói, Hứa Thành nhú mày.

"Nếu giả đầu thầu của công ty chúng ta quả thật là bị tập đoàn Khang Diệp biết trước tiên, vậy nhất định là có nội gián... Boss, anh cảm thấy khả năng là người nào nhất?" Mày Hứa Thành hơi nhíu, nhìn Đường Hạo Nam.

Đường Hạo Nam vươn tay xoa ấn đường, nhẹ nhàng mà xoa ấn, anh không ở trước mặt nhân viên lộ ra một chút mệt mỏi, giờ phút này là thật sự quá mệt mỏi rồi.

"Câu điều tra tất cả những người tham dự cái hạng mục này, bí mật điều tra hành tung gần đây của bọn họ. Gần đây tôi việc tư tương đối nhiều, sơ sót." Đường Hạo Nam nhẹ giọng dặn dò.

"Boss, anh cũng đừng quá mệt mỏi, là tôi không làm tròn trách nhiệm, gần đây thả lỏng cảnh giác với Khang Diệp!" Hứa Thành thật có lỗi nói. Từ sau khi Kha Dịch Thần cứu Hạ Nhất Nhiễm, anh ta cũng rất ít chú ý Kha Dịch Thần, mà còn, Đường Hạo Nam tin tưởng Hạ Nhất Nhiễm như vậy.

"Câu không cần hoài nghi Hạ Nhất Nhiễm, cô ấy không có khả năng cấu kết cùng Kha Dịch Thần." Đường Hạo Nam bình tĩnh nói, cho rằng Hứa Thành đang hoài nghi cô.

"Vâng! Tôi cũng hi vọng là một người khác hoàn toàn! Mà còn, Đường phu nhân đã thật lâu không ở Đường thị làm việc, cô ấy không có khả năng biết động thái Đường thị chúng ta."

"Chuyện tôi nói với cậu, sang tên biệt thự vùng ngoại thành ở Paris của tôi là đến đâu rồi?" Đường Hạo Nam lại hỏi.

"Đã làm thỏa đáng, chỉ là, Đường phu nhân sẽ nguyện ý nhận sao?" Hứa Thành khó hiểu hỏi.

"Cô ấy không nhận, tôi liền không li hôn." Đường Hạo Nam chắc chắn nói, đầu ngã ra sau tựa lên lưng ghế dựa, một vẻ chắc chắn cô nhất định không có cách nào từ chối. Cho cô biệt thự, để cho cô ở Paris có nơi dừng chân, tương lai, anh còn có thể tìm đến cô, đến đó thăm cô...

Liền tính ly hôn, cũng còn có thể gặp mặt đi?

...

"Mộng Mộng, Hạ Nhất Nhiễm có thai rồi."

Đồng Y Mộng nằm trên giường bệnh, chính đang mở to mắt nhìn trần nhà, một vẻ một chút cũng không có tức giận.

Đang nghe đến lời Cố Tú Vân nói, cặp mắt trống rỗng kia mới có thần thái.

"Bà nói cái gì?!" Cô ra cắn răng, thấp giọng hỏi, ngồi dậy, trừng mắt nhìn Cố Tú Vân mặc đồ điều dưỡng.

"Con nói nhỏ chút, ta là lén đến đây, sợ bị người phát hiện! Con hãy nghe ta nói, Hạ Nhất Nhiễm là có thai, hiện tại Đường Hạo Nam cùng cô ta liền muốn ly hôn, Hạ Nhất Nhiễm còn không có nói cho cậu ấy, nếu Đường Hạo Nam biết rõ, cuộc hôn nhân này nhất định không ly được rồi!"

Cố Tú Vân nhỏ giọng nói, Đồng Y Mộng sợ sệt, hai tay cô ta nắm chặt chân.

"Tôi nên hành động sao?" Đồng Y Mộng xem ra giống một cái xác không có linh hồn, thất thần, nói.

"Tôi dựa vào cái gì muốn để cho bọn họ dễ chịu? Tôi đều phải biến thành kẻ ngốc... Đến lúc đó, tôi không còn tinh táo nữa, bọn họ lại hạnh phúc ân ái..."

"Mộng Mộng, con nói cái gì?!" Cố Tú Vân vội vàng kéo xuống khẩu trang, kích động hỏi.

Đồng Y Mộng nhìn về phía bà ta, khóe miệng nhếch lên: "Bà còn không biết đúng không, tôi sẽ trở thành kẻ ngốc, trong đầu tôi có tụ máu bầm, di chứng sau vụ tai nạn xe cộ đó, tương lai khả năng còn có thể mù lòa... Ôi Ôi... khả... khả..." Nói xong nói xong, cô ta liền nở nụ cười.

Như vậy cực kỳ dọa người, Cố Tú Vân cũng choáng váng, đôi mắt phượng tròn tròn, trông mắt tròn trắng. "Con gái, con đừng hù dọa mẹ...!"

"Tôi không hù dọa bà, chẳng qua, ảnh hưởng không được cái gì, liền tính tôi trở thành kẻ ngốc, mù lòa, Đường Hạo Nam cũng lại vẫn là của tôi, anh ấy là của tôi, người khác đừng mơ tưởng được!" Hai mắt Đồng Y Mộng thẳng tắp nhìn về một nơi nào đấy, ánh mắt kiên định mà sắc bén, cắn răng nói.

Hai chân Cố Tú Vân mềm nhũn không còn chút sức lực đi ra phòng bệnh, hại người hại mình, tới cùng vẫn lại là chột dạ.

Vốn muốn đem Hạ Nhất Nhiễm hủy đi, kết quả hủy đi con gái của mình, trở thành người thực vật, hiện tại rất không dễ dàng tỉnh dậy, lại muốn...

Cố Tú Vân bị người kéo lên xe, người đàn ông kia một tay kéo bà ta vào trong ngực, bàn tay to lớn thô ráp tiến tiến vào làn váy điều dưỡng trên người bà ta, vuốt ve lên đôi chân tròn nhẵn của ta ta.

"Đừng đụng chạm!" Cố Tú Vân lập tức đẩy tay người đàn ông kia ra, phiền não nói.

"Sao vậy..." Người đàn ông mang kính râm, không vui mở miệng nói.

"A Mực, Mộng Mộng của chúng ta, Mộng Mộng..." Cố Tú Vân nói xong, nhào vào trong lòng người kia, khóc thút thít.

Bà ta nằm bò ở trong ngực người đàn ông kia, đem tình huống hiện tại của Đồng Y Mộng nói hết, người kia càng không ngừng hút thuốc.

"Anh nói Mộng Mộng như vậy, Đường Hạo Nam còn có thể cưới nó sao?! Hạ Nhất Nhiễm cái con tiện nhân kia lại đang có thai, lần này, Mộng Mộng của chúng ta phải làm sao đây?" Sau khi Cố Tú Vân khóc rống một trận, xoa cái mũi, lau nước mắt nói.

Người đàn ông kia hút thuốc, nuốt mây nhả khói, không nói được một lời.

Cố Tú Vân ở trong xe thay quần áo, đột nhiên bị hán ta bắt lấy, ở trên xe liền điên cuồng mà mưa mưa một trận.

...

Hạ Nhất Nhiễm rảnh rồi trở về nhà cũ, vậy mà tìm thấy tầng hầm ngầm như cha cô nói.

Cũng tìm được nhật kí cùng thư mẹ cô viết để lại, những cái trang giấy này đã sẫm ố vàng, thật dày một cuốn, bên trong mang theo rất nhiều ảnh chụp, cô đoán được không sai, người trong lòng mẹ cô, quả thật là Đường Hạo Đức.

Nhưng một tờ cuối cùng trong nhật kí, lại dán một tấm ảnh mẹ cùng cha cô chụp chung.

Khi nước chảy đá mòn, em bị tình yêu của anh làm cảm động, tại sao anh lại xoay người đi rồi?

Hạ Dụ Kỳ, anh ghét bỏ em rồi!

Tại sao nâng em đến tận trời xanh xong, lại đẩy em xuống Địa ngục?

Hạ Nhất Nhiễm nhìn những dòng này, lòng giật mình, về sau mẹ yêu cha, nhưng cha vẫn không biết!

Nước mắt liên trào ra, ngực ngọt ngát uất nghẹn, rất khó chịu.

Ở trong ấn tượng của cô? Mẹ là cực kỳ yêu cha, nhưng mà, những chuyện trước kia của bọn họ cô không nhớ được.

"Nhiễm Nhiễm, cha con không thích mẹ rồi... Mẹ thật đau khổ..." Giống như còn có thể nhớ rõ bà từng nói qua câu này, sau đó bà nhảy lầu rồi.

Bởi vì mơ hồ nhớ rõ câu này, cô mới luôn hiểu lầm, là cha ở bên ngoài..., Mẹ mới tự sát.

Cô ngồi chồm hồm trên nền xi-măng lạnh lẽo trên mặt đất, nhìn một đồng trang giấy đã ố vàng kia, vì bọn họ tiếc nuối mà đau buồn, ngực rầu rĩ, một mảnh buồn bã.

Cha là sau khi mẹ tự sát mới hận bà đi? Hận bà vì người đàn ông khác, từ bỏ con của bọn họ...

Lại không biết, bà thương ông, yêu đến uất ức, cuối cùng tự sát.

Khó trách Đường Hậu Đức muốn đem bọn họ hợp táng, là biết mẹ đã sớm yêu cha đi? Mà ông ấy, khẳng định cũng đã sớm buông được rồi.

Nhưng mà, đứa con riêng kia đâu?

Một tấm ảnh chụp bé trái, từ trong phong thư rơi ra, là một bé trái rất kháu khỉnh, trên ảnh chụp màu sắc rực rỡ, cậu bé mỉm cười, xem ra cực kỳ ngọt, chắc là tầm năm tuổi đi.

Góc phải phía dưới của bức thư địa chỉ gửi qua bưu điện là, Tở 3 thôn Khương Yên, huyện Thanh Hòa tỉnh Sùng Xuyên.

Trong phong thư chỉ có tấm hình này, không có cái gì khác, cô cực kỳ nghi hoặc, chẳng lẽ, đứa nhỏ này bị đưa đi nông thôn rồi hả? Đây là người nhận nuôi gửi ảnh chụp tới?

Thôn Khương Yên...

Xem ra rất quen thuộc, nhất thời lại nghĩ không ra ở đâu nghe qua.

...

Một số đồ đạc trong nhà cũ, cô dọn dẹp lại chuyển đi, tính toán đem tòa nhà này trả lại cho Đường Hạo Nam, cô không có tiền trả cho anh, chỉ có thể trả lại nhà cửa, không nghĩ muốn nợ anh cái gì.

Đi đến căn hộ của anh, đem áo khoác lần trước Đường Hạo Nam choàng cho cô treo vào trong quần áo, đã giặt sạch, ủi thẳng sạch sẽ.

Dọn dẹp quần áo của mình, cuối cùng nhìn bó hoa Lavender đặt ở kia, cũng không quay đầu lại rời khỏi căn hộ.

Cô vừa đến cửa hàng bánh ngọt, vậy mà gặp Đồng Y Mộng, cô ta tại sao không cùng Đường Hạo Nam đi nước Mỹ? Đường Hạo Nam đi nước Mỹ không phải là vì bệnh của cô ta sao?

Đồng Y Mộng liền đứng ở cửa, đội một đầu tóc giả đen tuyền, sắc mặt tái nhợt, mặc áo lông hồng nhạt.

"Mộng Mộng, tại sao cô lại đến đây?"

"Nhiễm Nhiễm, tôi muốn tới mua chút bánh ngọt, bạn của cô giống như không chào đón tôi..." Đồng Y Mộng cười khô, Hạ Nhất Nhiễm biết, Tô Tiểu Quả vẫn luôn rất ghét Đồng Y Mộng.

"Chúng ta đến quán cà phê đối diện đi." Cô tôn trọng Tô Tiểu Quả, biết rõ tính tình Tô Tiểu Quả, nếu kiên quyết mang Đồng Y Mộng đi vào, cô bé kia khẳng định không nể mặt, đến lúc đó tất cả mọi người thật mất mặt.

"Được đó!" Đồng Y Mộng cười nói.

Nhìn dáng vẻ Đồng Y Mộng suy nhược, lúc qua đường, Hạ Nhất Nhiễm tốt bụng dắt tay cô ta, cực kỳ thông cảm cảnh ngộ cô ta gặp phải.

"Cô không ở bệnh viện tỉnh đường sao?" Vừa đi vừa hỏi, bước chân nhanh hơn, đèn xanh còn có hơn mười giây.

"Gần đây đều luôn nằm viện, hôm nay ra ngoài hít thở không khí, trong phòng bệnh quá ngột ngạt rồi." Đồng Y Mộng nói, bước chân của cô ta rất chậm.

"Đứng đây, nên ra ngoài hít thở không khí!" Miệng Hạ Nhất Nhiễm há to hít lấy một ngụm không khí mùa thu, cũng rất giống đang hít lấy không khí trong lành, giọng nói.

"Nhiễm Nhiễm, cẩn thận!" Đột nhiên, Đồng Y Mộng thét chói tai, tiếng xe máy quen thuộc vang lên, Hạ Nhất Nhiễm sợ tới mức vội vàng lui lại, thân thể loạng choạng không vững, ngã về phía sau, Đồng Y Mộng bị cô nắm tay cũng bị kéo ngã, Hạ Nhất Nhiễm chỉ cảm thấy cái mông mình nặng nề mà chạm đất, rồi sau đó, thân thể Đồng Y Mộng đè lên người mình, khuỷu tay của cô ta chính đang đè lên bụng của cô.

"Mộng Mộng, tay..." Hạ Nhất Nhiễm ấn đau, khuỷu tay Đồng Y Mộng lúc này càng dùng lực, đè ờ trên bụng cô, làm điểm chống đỡ, cực kỳ cật lực bò lên!

Cả người ngã xuống, bụng còn bị đè nặng, may Hạ Nhất Nhiễm nhúu chặt lại, cách đó không xa, một chiếc xe đang lảng lảng quan sát mọi chuyện bên này, hai cô gái, một người nằm trên mặt đất, một người ngồi, "Nhiễm Nhiễm! Cô không bị đụng phải chứ?!"

Đồng Y Mộng sợ hãi hỏi, đáng vẻ như sắp khóc, tóc giả trên đầu cũng rớt, lộ ra một đầu tóc cực kỳ ngắn, chặt vật thật sự.

Cô ta vội vã bò dậy, túm chặt tay Hạ Nhất Nhiễm, định kéo cô dậy.

"Đau..." May Hạ Nhất Nhiễm nhúu lại, ấn đau nói, xương cụt rất đau, xung quanh đã có người vây lại xem rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Con Của Hạ Nhất Nhiễm Sảy Mất Rồi!

Ấn ấn lại cảm thấy đau bụng, xương cụt càng đau nhói hơn. "Con tôi..."

"Nhiễm Nhiễm! Cái gì con? Rốt cuộc cô làm sao vậy?!" Đồng Y Mộng lời kéo tay cô, vẻ mặt lo lắng, người qua đường càng ngày càng nhiều.

"Nhiễm Nhiễm!" Trong đám người, có bóng dáng cao lớn xuất chúng lao đến, là Lục Ngộ Hàn.

"Cậu... Cứu con... Đứa nhỏ...!" Hạ Nhất Nhiễm nhìn thấy Lục Ngộ Hàn đến đây, giống gặp được cứu tinh, kích động kêu hô, dưới thân mơ hồ có cảm giác ẩm ướt, giống như có máu đang chảy ra.

Lục Ngộ Hàn khom người, lập tức liền ôm cô lên: "Tránh ra!" Anh hướng về phía đám người hét lớn, ôm Hạ Nhất Nhiễm, chạy về phía chiếc Land Rover đang đậu ven đường.

Lúc Tô Tiểu Quả chạy tới, chỉ có một mình Đồng Y Mộng quỳ ngồi dưới đất, nghĩ đến Hạ Nhất Nhiễm khả năng đã xảy ra chuyện, Tô Tiểu Quả trước tiên liền cảm thấy được là Đồng Y Mộng giờ trở quý: "Đồ cái thứ Bạch Liên hoa giả tạo, cô đã làm gì chị ấy rồi hả?!"

Tô Tiểu Quả tức giận lao đến túm lấy cổ áo lông của Đồng Y Mộng, cắn răng trừng mắt gặng hỏi cô ta.

Nhìn Đồng Y Mộng ra vẻ vô tội, cô thật muốn vung tay lên tát cho cô ta mấy bạt tai, xé nát cái mặt nạ giả tạo của cô ta!

"Cô, cô đang nói cái gì?" Vẻ mặt Đồng Y Mộng vô tội, làm như sắp muốn khóc đến nơi, Tô Tiểu Quả càng nhìn càng cảm thấy ghê tởm, lập tức buông cô ta ra, ngược lại, hấp tấp đi tìm Hạ Nhất Nhiễm rồi.

Bỏ lại một mình Đồng Y Mộng ở đó, chặt vật nhặt tóc giả rơi xuống ở trên đường cái lên, vội vàng đội ở trên đầu.

Vội vàng đi đến bên đường

Lần này, con của Hạ Nhất Nhiễm, có lẽ sẽ mất đi?

...

"Cậu... Giống như đang chảy máu! Làm sao đây?" Hạ Nhất Nhiễm sờ soạng dưới mông, lòng bàn tay có cảm giác ướt át, còn có màu đỏ nhàn nhạt, hoảng hốt nhìn Lục Ngộ Hàn đang lái xe, bắt lực hỏi.

Vẻ mặt Lục Ngộ Hàn bình tĩnh, nhìn xuyên qua kính chiếu hậu, nhìn vào mặt Hạ Nhất Nhiễm đang ngồi ở sau xe, anh không hoảng, xe chạy đi rất nhanh nhưng vẫn ổn định: "Nhiễm Nhiễm, rất nhanh liền đến bệnh viện, có cậu ở đây, không có việc gì! Nằm xuống nghỉ ngơi đi, ngoan!"

Lời an ủi có khí thế lại mạnh mẽ, không hiểu sao để cho Hạ Nhất Nhiễm cảm thấy an tâm, đã không còn hoảng loạn nữa, từ từ nhắm hai mắt, hít sâu, điều chỉnh cảm xúc chính mình.

Gặp được đèn đỏ, Lục Ngộ Hàn phản ứng nhanh mở đèn xin đường, đi đường nhỏ, chạy ngang qua khu dân cư đi đến bệnh viện gần đây.

Mấy ngày qua, anh vẫn ẩn núp từ một nơi bí mật gần đó, theo dõi Cố Tú Vân cùng người tình của bà ta, cũng phát hiện không ít bí mật.

Cho nên vừa rồi mới có thể đứng lúc chạy tới.

Rất nhanh, đến cổng lớn bệnh viện đại học Phụ Chúc Sùng Xuyên, Lục Ngộ Hàn ôm lấy Hạ Nhất Nhiễm sắc mặt tái nhợt ngồi ở phía sau lên: "Nhiễm Nhiễm, đừng sợ, đã đến bệnh viện, không có việc gì!"

...

Chạng vạng, trong phòng bệnh VIP an tĩnh, Hạ Nhất Nhiễm im lặng nằm ở trên giường bệnh, Lục Ngộ Hàn đứng ở cửa sổ, bóng dáng cao lớn rần rờ bao phủ trong ánh sáng mờ nhạt.

Giọng người đàn ông trầm thấp đầy mạnh mẽ truyền đến...

"Người tình bên ngoài của Cố Tú Vân tên Tần Mục, trước khi kết hôn với cha con bọn họ đã quen nhau, lại còn có một đứa con gái riêng."

"Sao lại có khả năng?!" Hạ Nhất Nhiễm kích động hỏi, sắc mặt cô tái nhợt, môi cũng là trắng xanh, hốc mắt sưng đỏ.

Lục Ngộ Hàn xoa người: "Nhiễm Nhiễm, con nằm yên, đừng kích động."

Hạ Nhất Nhiễm nghe lời nằm xuống, âm thầm hít sâu một hơi. "Người đàn ông kia có bối cảnh thế nào? Tại sao lúc trước bọn họ không kết hôn, bây giờ còn thông đồng cùng một chỗ, con riêng của bọn họ là ai?"

"Thanh mai trúc mã của Cố Tú Vân, thật ra là tên côn đồ, mấy năm nay dựa vào Cố Tú Vân âm thầm viện trợ, đầu tư không ít mới làm ăn, cũng coi như cái một người khá giả rồi. Người này lòng dạ bất chính, thủ đoạn tàn nhẫn, bản thân không làm buôn bán thật sự nào, phần lớn là Cố Tú Vân và thuê quản lý chuyên nghiệp giúp xử lý." Về mặt Lục Ngộ Hàn bình tĩnh, trầm giọng nói.

Chân mày Hạ Nhất Nhiễm nhíu lại: "Cố Tú Vân là đang toan tính cái gì? Đừng nói với con là tình yêu rắm chó..." Cô khinh thường nói.

"Cũng là Tần Mục này có bản lĩnh!" Lục Ngộ Hàn cũng hừ lạnh: "Lần trước con ở trong ngõ hẻm gặp được kẻ bắt cóc cũng là bọn họ phái tới, hôm nay, chiếc moto điên lao tới tới kia, cũng là bọn họ cố ý gây nên!"

Lục Ngộ Hàn đi đến bên giường, hai mắt Hạ Nhất Nhiễm trừng lớn.

"Khó trách...! Cậu, con lúc ấy liền là bị âm thanh động cơ moto quen thuộc kia dọa sợ mới kích động té ngã! Bởi vì lần trước cái kẻ bắt cóc kia cũng là lái moto, con vẫn còn bị ám ảnh!" Hạ Nhất Nhiễm kích động nói: "Cũng may, Mộng Mộng nhắc nhở con, chẳng thế thì liền thật sự bị đụng vào rồi!"

Đến giờ Hạ Nhất Nhiễm vẫn còn thấy sợ hãi, lòng đang run run, không nghĩ tới Cố Tú Vân ác độc với cô như thế. "Cậu, con không rõ, tại sao Cố Tú Vân hận con như thế?! Con tới cùng là đã đắc tội bà ta chỗ nào chứ?! Bà ta muốn đem con dồn vào chỗ chết đến đường mới thôi!"

Cô không có cách nào không kích động, nghĩ sao cũng không rõ, tại sao Cố Tú Vân lại hận chính mình như thế.

Lục Ngộ Hàn nhìn cô gái nhỏ trên giường bệnh, nhìn cô gặp phải quá nhiều nhấp trắc trở, trong mắt đều là ôn nhu, tất cả thương tiếc.

"Vấn đề này, con hỏi đúng rồi!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, nhìn cô thiện lương, cũng thờ dài.

Hạ Nhất Nhiễm khó hiểu nhìn anh, cảm thấy Lục Ngộ Hàn còn có bí mật muốn nói cho chính mình.

"Nhiễm Nhiễm, Cố Tú Vân vẫn luôn nhắm vào con như thế, nguyên nhân thật sự phía sau là vì bà ta là mẹ ruột của Đồng Y Mộng!"

Lời Lục Ngộ Hàn nói ra, làm sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm càng trở nên tái nhợt, lòng của cô mạnh run rẩy, nghi hoặc nhìn Lục Ngộ Hàn.

Vừa nãy vẫn còn cảm kích Đồng Y Mộng.

Anh đến gần giường bệnh, tại mép giường ngồi xuống. "Khó có thể tin đúng không? Từ nhỏ Đồng Y Mộng ở cô nhi viện lớn lên, mấy năm trước cùng Cố Tú Vân quen biết nhận lại nhau! Là Cố Tú Vân để cho cô ta tiếp cận Hạo Nam, bọn họ tính toán, muốn để cho con gái mình gả vào nhà giàu có..."

Lục Ngộ Hàn nhìn cô, lại nói.

Hạ Nhất Nhiễm hoàn hồn, môi trắng xanh, khó khăn mở miệng hỏi lại: "Không, không có khả năng, cậu, điều này sao có khả năng?"

Thật sự khó có thể tin, chưa từng tưởng tượng được những thứ này!

Cho dù Tô Tiểu Quả thường xuyên nói với cô, có thể lòng dạ Đồng Y Mộng rất xấu xa, nhưng cô chưa từng tin tưởng qua, ở trong mắt cô, Đồng Y Mộng vẫn là một cô gái đơn thuần vô hại.

"Tại sao không có khả năng? Cậu nói chuyện này cho con, đều là sự thật mấy ngày này cậu âm thầm điều tra ra được! Từ lúc con ở trong ngõ hẻm gặp được kẻ bắt cóc, cậu liền một mực điều tra rồi! Cậu cũng là không nghĩ tới, Đồng Y Mộng kia lại đem con cùng Hạo Nam lừa xoay quanh! Hiện tại, cậu thậm chí hoài nghi chuyện năm đó xảy ra giữa con cùng Hạo Nam, cũng là cô ta và Cố Tú Vân cấu kết cùng nhau làm!" Lục Ngộ Hàn trầm giọng nói, vẻ mặt cực kỳ oán giận.

Nếu không có một đêm kia, có lẽ cô sẽ không gả cho Đường Hạo Nam, cũng sẽ không chịu nhiều thương tổn như thế!

Sắc mặt Hạ Nhất Nhiễm càng thêm tái xanh, đầu óc ông ông cả lên, Lục Ngộ Hàn không nói nữa, đứng lên, ra khỏi phòng bệnh, cho cô một chút thời gian tiêu hóa chuyện này.

Cô an tĩnh nằm ở kia, hai mắt nhìn trần nhà trắng bạch, dần dần có tri giác.

Nếu những gì Lục Ngộ Hàn nói đều là sự thật, vậy, năm đó Đồng Y Mộng xảy ra tai nạn xe cộ, chính là gieo gió gặt bão, cùng cô và Đường Hạo Nam không có quan hệ gì rồi đúng không?

Đồng Y Mộng tại sao phải giúp Cố Tú Vân hại cô chứ? Cô cùng cô ta cũng không oán không thù mà... Hay vẫn lại là, chỉ là vì chuyện làm ăn của Cố Tú Vân?

Trong đầu nhớ lại toàn bộ những chuyện có liên quan đến Đồng Y Mộng, đáng vẻ cô ta đơn thuần đáng yêu, cô vẫn còn nhớ rõ trong đầu. Lại còn nhớ rõ, lần đầu tiên chính mình nhìn thấy cô ta, liền cảm thấy được này cô gái rất có duyên, nếu cô là đàn ông, khẳng định cũng sẽ thích cô ta.

Cái sự thật này, với Hạ Nhất Nhiễm mà nói, không thể nghi ngờ là một sự đã kích cực kỳ lớn.

Đường Hạo Nam thì sao, anh còn không biết toàn bộ chuyện này đi?

Đồng Y Mộng, cô ta rốt cuộc có yêu Đường Hạo Nam hay không? Đường Hạo Nam yêu cô ta như vậy...

Qua rất lâu Lục Ngộ Hàn đã trở lại, mang theo rất nhiều đồ ăn, có cháo đậu đỏ bổ máu.

Hạ Nhất Nhiễm ngồi ở trên giường bệnh, cảm thìa, mũi cay cay rơi nước mắt: "Cậu, những chuyện này, chúng ta có nên nói cho anh ấy biết hay không?"

Cô khàn giọng hỏi, không cần phải nói rõ ra, Lục Ngộ Hàn cũng biết, "anh ấy" là đang chỉ Đường Hạo Nam.

"Cậu còn không có vô chứng cứ xác thực chứng minh những thứ này, thẳng nhóc kia và cậu gần đây có chút mâu thuẫn, chỉ sợ không có bằng chứng nói cho nó những thứ này, nó cũng sẽ không tin tưởng cậu. Còn nữa, công ty của nó đang xảy ra chút chuyện, hiện tại đã bận đến sứt đầu mẻ trán rồi. Nhiệm vụ, việc cấp bách của con lúc này là dưỡng tốt thân thể, để phòng Đồng Y Mộng cùng Cố Tú Vân bọn họ! Không cần lại tin tưởng Đồng Y Mộng là cái người tốt gì nữa!"

Thân thể to lớn của Lục Ngộ Hàn hơi cúi xuống, hai mắt nhìn cô, trầm giọng nói.

"Cậu, con tin tưởng người! Anh ấy yêu Mộng Mộng như vậy, chúng ta nói cho anh ấy, anh ấy khẳng định sẽ không tin tưởng. Haizz..." Hạ Nhất Nhiễm cười khổ.

"Con trước ăn cái gì đã, ta đi tìm người trong bệnh viện sắp xếp một chút." Lục Ngộ Hàn nói xong, lại đi ra ngoài.

Hạ Nhất Nhiễm ăn cháo đậu đỏ ngọt lành chín nhừ, nghĩ đến lúc trước sau khi bị hắt Axit Sunfuric, Đường Hạo Nam cũng đưa tới qua...

Cô cười khổ.

"Mặc kệ Đồng Y Mộng có xấu xa đến thế nào, anh vẫn đều tin tưởng cô ta đúng không? Anh, yêu cô ta như vậy... Anh có biết hay không, con của chúng ta..." Nói xong, âm thanh bị nuốt hết vào trong bụng.

...

"Mộng Mộng, mẹ đã đi bệnh viện hỏi thăm qua, đứa bé trong bụng Hạ Nhất Nhiễm sảy mất rồi!" Trong di động truyền đến giọng Cố Tú Vân đầy vui sướng, khoe môi Đồng Y Mộng cong lên.

"Vậy sao? Tin tức có thể tin được không?" Giọng điệu thật bình tĩnh, nụ cười trên khóe miệng biến thành châm chọc.

"Tin cậy! Hiện tại do Lục Ngộ Hàn chăm sóc, cái tên Lục Ngộ Hàn đúng là cũng thích con tiện nhân đó!" Cố Tú Vân đắc ý nói.

"Tôi biết rõ, nhưng mà, cô ta có thể nói cho Đường Hạo Nam chuyện sảy thai hay không?" Đồng Y Mộng nhẹ giọng hỏi: "Tôi lo lắng Đường Hạo Nam thương hại cô ta... Bà tốt nhất phòng ngừa chu đáo một phen."

Đồng Y Mộng nghiêm nhiên trở thành người chỉ đạo mọi chuyện, cô ta ở trong điện thoại, nhỏ giọng dặn dò.

"Phòng ngừa chu đáo?" Cố Tú Vân suy tư: "Có rồi, Mộng Mộng! Mẹ biết nên làm sao đây rồi!"

Cố Tú Vân vội vàng nói, Đồng Y Mộng lạnh lùng dặn dò một câu: "Lần này đừng làm hỏng chuyện nữa!"

"Hắn không hẳn không, ngoan, mẹ sẽ cẩn thận, lần này mẹ nhất định sẽ không khiến con thất vọng." Cố Tú Vân vội vàng trấn an, xoa dịu cô ta, sợ cô ta lại tức giận.

Mới vừa cúp điện thoại, con đau của Đồng Y Mộng lại áp đến, phiền não ôm đầu, kéo tóc giả rơi xuống, hai tay cắm vào sợi tóc, có thể chạm đến da cùng vết sẹo trên đó.

Cô ta đau đến lăn lộn trên giường, tâm tình phiền muộn, buồn bực, căm hận, đầy rẫy trong lồng ngực cô ta.

Đã không rõ tới cùng là đang hận cái gì, tới cùng là đang hận người nào, dù sao cũng đều là hận, hận không thể hủy diệt toàn bộ, để cho tất cả mọi người cũng thảm như cô ta!

...

"Khương Dur Hăng, rốt cuộc anh cho tôi uống cái thuốc gì?!" Đêm khuya, trong nhà lớn Đường gia truyền đến tiếng người phụ nữ đang cuồng nộ quát mắng, người giúp việc ở lầu một đang làm việc, nghe được động tĩnh, âm thầm thở dài.

Hai vợ chồng này, lại âm ỉ rồi!

Khương Dur Hăng mới từ phòng tắm đi ra, bị một cái bình thuốc nện vào, chỉ thấy Đường Hạo Hâm giống như điên rồi lao tới chỗ anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Trước Muốn Tái Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.